

Sen kim gelərn mevlə bir yer ni bulırsız
Bos öznə yərn var
Göl gəncəsin gösəl dəstər sənmdir
Gəl ey gül-i rəh
(NEDİM)

NEHCÜ'L - FERĀDĪS

UŞTMAHLARNİŶ AÇUQ YOLI
(CENNETLERİN AÇIK YOLU)

Ö N S Ö Z

JÁNOS ECKMANN, *Nehcü'l-ferâdis*'in Yenicami nüshası tıpkıbasımını yayınlarken yazdığı önsözde (1956) eserin çevriyazısını ikinci cilt olarak çıkaracağını haber vermekteydi. Çevriyazılı metnin müsveddesine koyduğu tarihlere göre kendisi bu işe 1960 yılında başlamış ve 15 Mayıs 1964'te bitirmiştir. Onun 1971'de vefatına değin, Paris nüshasındaki bazı farklılıkları müsveddeye işlemek ve başlangıçtan bir kısmı temize çekmek dışında bu çalışmasıyla uğraşmaya fırsat bulamadığı anlaşıyor. ECKMANN'dan bir yıl kadar sonra *Nehcü'l-ferâdis* üzerinde çalışan ve metnin bir kısmını 1969 ve 1971'de yayınlamış olan ALİ FEHMI KARAMANLIOĞLU da vefat etmişti.

HAMZA ZÜLFİKAR, 1976 yılında Los Angeles'te bulunduğu sırada Bayan GERTRUDE ECKMANN'dan bu çalışmanın müsveddesini almış ve yayınlamak üzere Türkiye'ye getirmiştir. Böylelikle ilk cildi Türkiye'de basılmış olan bu önemli eserin ikinci cildinin de Türkiye'de yayınlanması olanağı ortaya çıkmıştı.

Müsveddenin ilk 120 sayfası ECKMANN tarafından daktilo edilmiş bulunmaktaydı. Kalan kısım ise (121-525. sayfalar) onun el yazısıyla yazılmıştı. (TALÂT TEKİN, Los Angeles'te JÁNOS ECKMANN'la birlikte bulunduğu sırada kendisinin de bu eserin çevriyazısı üzerinde çalışmış olduğunu bildirmiştir. Ancak, hangi sayfaların çevriyazısını yaptığını anımsamamaktadır.) HAMZA ZÜLFİKAR, el yazısıyla olan bu kısmı, bazı noktalarda Türkiye'de kullanılan çevriyazı sistemini uygulayarak daktilo etmiştir. ECKMANN'ın çalışmasını birlikte yayınlamak üzere anlaşmamızdan sonra ben; HAMZA ZÜLFİKAR'ın da yardımıyla çevriyazılı metni ECKMANN'ın müsveddesiyle ve tıpkıbasımla baştan sona karşılaştırdım ve basımevine verilecek biçimde hazırladım. Bunu yaparken ECKMANN'ın düzeltmeler yaparak temize çektiği ilk 120 sayfada uyguladığı ilkelere ve yöneme bağlı kaldım.

ECKMANN'ın müsveddesinin el yazısıyla olan kısmı gerçekte yarı işlenmiş durumdaydı. Birçok sözcüğün okunuşundaki duraksamalar soru imiyle belirtilmiş, okunamayan kimi sözcükler Arap harfleriyle bırakılmış, *Kuran*'dan alıntılanan ayetlerin hangi surede kaçınıcı ayet olduğu belirlenmemişti. Okunamamış ya da soru imiyle bırakılmış sözcüklerin hemen hepsini kendi okuyuşlarımla verdim. Müsveddede okunuşu kesinleşmiş gösterilen bazı sözcüklerin de büsbütün başka biçimde okunması gerektiğini gördüm ve düzelttim. Kimi Türkçe sözcüklerin ünlülerinde, son yıllarda yapılan Eski ve Orta Türkçe araştırmalarının kazandırdığı yeni bilgilere dayana-

rak düzeltmeler yaptım. Ancak, ECKMANN'ın çevriyazısında yaptığım değişikliklerin hepsini tek tek göstermek kitaba pek çok dipnot koyulmasını gerektiren bir tutum olacağından, tüm sorumluluğu üzerime alarak değişiklikleri göstermedim.

ECKMANN, Paris nüshasındaki bazı farklılıkları müsveddeye işlemiştir. Fakat, çok eksik olan bu nüshadaki bütün farkların mı, yoksa sadece bir kısmının mı gösterildiği belli değildir; üstelik bunların metnin daha iyi anlaşılmasına hemen hiçbir katkısı yoktu. Bu yüzden bu nüsha farklarını almayı gerekli bulmadım. Bunların ayrı bir yazı içerisinde ele alınmasının daha uygun olacağı kanısındayım.

Bir önsöz içinde yer alması yadırganacak olsa bile burada teknik ve filolojik birkaç noktaya da değinmek zorundayım:

Çevriyazısı verilen yazmada *y-* önsesi taşıyan sözcüklerin ilk hecesindeki *é* (kapalı *e*) foneminin gösterilişi açık seçik değildir. Bu durum ECKMANN'ı kararsızlığa yöneltmiş, kimi yerde *ye-*, kimi yerde ise *yé-* yazmıştır. Gerçekten ben, bu gibi durumlarda hep *yé-* okumak gerektiği kanısındayım. Ancak, ECKMANN'ın bu konudaki duraksamasını okuyucuya yansıtmayı uygun bulduğumdan bu noktada tutarlılık sağlama yoluna gitmedim.

Arapça ve Farsça sözcüklerle özel adların çevriyazısında da yer yer tutarsızlıklar görülecektir. Aynı sözcüğe bir yerde ön sıradan, bir başka yerde arka sıradan ünlüler taşıyan eklerin gelebilmesi, Harezmi Türkçesinde bunların söylenişinde gerçekten bir kararsızlık olduğunu ortaya koymaktadır. Bu yüzden ikili biçimlerden kaçınmak mümkün değildir.

z 'ın çevriyazısı Arapça sözcüklerde *z* ile yapılmış, Türkçe sözcüklerde ise basımevinde altı çizgili *d* harfi bulunmadığı için bunun yerine *d* kullanılmıştır.

Baştan sona çevriyazı imleriyle dolu olan böyle bir kitapta düzelti yanlışlarının bulunmasını doğal sayacak okuyucular olabilir. Yine de gerek düzelti yanlışlarının, gerekse öteki yanlışların sorumluluğunu bu önsöz altında adı bulunanın taşıdığını belirtmek uygun olacaktır.

Metnin basımevinde bulunduğu, düzeltmelerin yoğun bir biçimde yapıldığı sırada uzun bir süre için Ankara dışına görevlendirilmiş olmam kitabın basılmasını önemli ölçüde aksatabilirdi. Böyle bir aksaklığa ya da basımda önemli bir gecikmeye yol açılmaması için gösterdiğim çaba ancak birçok arkadaş ve meslektaşımın bana istekle yardımcı olmasıyla amacına ulaşmıştır. Bu eseri birlikte yayınlamak onurunu paylaştığım arkadaşım Doç. Dr. HAMZA ZÜLFİKAR'la birlikte yardımını esirgemeyen herkese sonsuz teşekkürler...

Türk filolojisine yaptığı büyük hizmetler her zaman saygıyla anılacak olan Prof. Dr. JÁNOS ECKMANN'ın saygıdeğer eşi Bayan GERTRUDE ECKMANN'a bu eserin Türkiye'de yayınlanmasına izin verdiği için,

Türk Dil Kurumu Yönetim Kuruluna eserin TDK yayınların arasında çıkmasını kabul ettiği için,

Prof. Dr. SAADET ÇAGATAY ve Prof. Dr. ANDREAS TIETZE'ye eserin basıya hazırlanması ve yayınlanması evrelerinde gösterdikleri sürekli ilgi ve yüreklendirmeleri için,

Prof. Dr. MUSTAFA CANPOLAT ve Doç. Dr. İSMAİL ÜNVER'e birçok sorunun çözümünde sabır ve titizlikle benimle birlikte çalıştıkları için teşekkürlerimi sunarım.

Bu kitabın ortaya çıkmasında en az yukarıda adı anılanlar kadar payı olan Türk Tarih Kurumu Basımevi çalışanlarının emeklerini saygıyla anmayı borç bilirim.

SEMİH TEZCAN

İ Ç İ N D E K İ L E R

Kısaltmalar	XI
Çevriyazılı Metin (İstanbul, Yenicami Nüshası)	
(Giriş)	1
AVVALQI BAB: Peyğāmbarımız ‘as’nuñğ fazāyili içinde turur ...	2
Avvalqı Faşl: Peyğāmbar ‘as’nuñğ fazāyili içinde turur	2
Êkinç Faşl: Peyğāmbar ‘as’qa vahiy kelmekiniñğ beyānı içinde turur	5
Üçünç Faşl: Peyğāmbar ‘as taqı yārānları birle İslām avvalında emgengenleriniñğ beyānı içinde turur	8
Törtinç Faşl: Peyğāmbar ‘as Mekkedin Medīnaqa çıqmaq beyānı içinde turur	14
Bêşinç Faşl: Peyğāmbar ‘as’nuñğ mu‘cizātınıñğ beyānı turur	20
Altınç Faşl: Peyğāmbar ‘as Mekkeke kirmekiniñğ beyānı turur ...	26
Yetinç Faşl: Peyğāmbarnıñğ ‘as mi‘rācınıñğ beyānı içinde turur ...	38
Seksinç Faşl: Uçmañqa taqı tamuğqa teferrüc qılmaq beyānı turur	45
Toqsınç Faşl: Peyğāmbar ‘as Hıneynde gazāt qılmağınıñğ beyānı turur	50
Onınç Faşl: Peyğāmbar ‘as vefātınıñğ beyānı içinde turur	57
ÊKİNÇ BĀB: Hıulafā-i Rāşidīn taqı Ehl-i Beyt taqı Tört İmām fazāyiliniñğ beyānı içinde turur	67
Avvalqı Faşl: Abū Bekr <i>raḡhu</i> ’nuñğ beyānı içinde turur	67
Êkinç Faşl: ‘Ömer <i>raḡhu</i> ’nuñğ fazāyiliniñğ beyānı içinde turur	75
Üçinç Faşl: ‘Osmān <i>raḡhu</i> ’nuñğ fazāyiliniñğ beyānı içinde turur ..	87
Törtinç Faşl: ‘Ali <i>raḡhu</i> ’nuñğ fazāyili beyānı içinde turur	96
Bêşinç Faşl: Fāṭıma <i>raḡhā</i> fazāyiliniñğ beyānı içinde turur	108
Altınç Faşl: Hāsan Hıseyin <i>raḡhu</i> fazāyiliniñğ beyānı içinde turur	116
Yetinç Faşl: İmām-i A‘zam Abū Hānife-i Kevfī <i>raḡmhi</i> fazāyiliniñğ beyānı içinde turur	127

Seksinç Faşl: İmām Şâfi‘î <i>rahmhi</i> fazâyliniñ beyânı içinde turur	136
Toqsınç Faşl: İmām Mâlik <i>rahmhi</i> fazâyliniñ beyânı içinde turur	142
Onınç Faşl: İmām Ahmed Hanbel <i>rahmhi</i> fazâyliniñ beyânı içinde turur	150
ÜÇİNÇ BÂB: Haq te‘âlâ hazratına yawunğu ‘amallar beyânı içinde turur	158
Avvalqı Faşl:	158
Êkinç Faşl: Namâz fazâyliniñ beyânı içinde turur	165
Üçinç Faşl: Zekâtınıñ taqı şadaqanıñ fazâyliniñ beyânı içinde turur	172
Törtinç Faşl: Rûza fazâyliniñ beyânı içinde turur	179
Bêşinç Faşl: Hec ve ‘umra fazâyliniñ beyânı içinde turur	186
Altınç Faşl: Ata anaqa hıdmat qılmaq fazâyliniñ beyânı içinde turur	195
Yetinç Faşl: Halâl yemek fazâyliniñ beyânı içinde turur	203
Seksinç Faşl: Emr-i ma‘rûf taqı nehy-i münker fazâyliniñ beyânı içinde turur	209
Toqsınç Faşl: Tün kün têrmek fazâyliniñ beyânı içinde turur	216
Onınç Faşl: Şabur ve rizâ fazâyliniñ beyânı içinde turur	224
TÖRTİNÇ BÂB: Haq te‘âlâ hazratının yıratğu yawuz ‘amallar beyânı içinde turur	233
Avvalqı Faşl: Nâhaq qan tökmekniñ âfatı içinde turur	233
Êkinç Faşl: Zinâ qılmaq âfatınıñ beyânı içinde turur	240
Üçinç Faşl: Hamr içmekleriniñ beyânı içinde turur	251
Törtinç Faşl: Tekebbür qılmaq âfatınıñ beyânı içinde turur	257
Bêşinç Faşl: Yalğan taqı gıybat âfatınıñ beyânı içinde turur	265
Altınç Faşl: Dünyâni sewmek âfatınıñ beyânı içinde turur	271
Yetinç Faşl: Riyâ ve sem‘a âfatınıñ beyânı içinde turur	279
Seksinç Faşl: Kİne ve hased âfatınıñ beyânı içinde turur	286
Toksınç Faşl: Gurûr ve gaflat âfatınıñ beyânı içinde turur	294
Onınç Faşl: Uzaq umınç tutmaq âfatınıñ beyânı içinde turur	301
(Sonlama ve Bitiriş Duası)	309
Nehcü’l-ferâdis Hakkında Bilgi Veren Yayınlar ve Eser Üzerine Yapılmış Çalışmalar	310

KISALTMALAR

<i>'ahimās</i>	<i>'alayhimā's-salām</i>	عليهما السلام
<i>'al</i>	<i>'alayhi'l-la'na</i>	عليه اللعنه
<i>'as</i>	<i>'alayhi's-salām</i>	عليه السلام
<i>āvş</i>	<i>āmannā wa şaddaqnā</i>	آمنّا وصدقنا
<i>qt</i>	<i>qawluhu ta'ālā</i>	قوله تعالى
<i>rahmhā</i>	<i>rahmatu'llāhi 'alayhā</i>	رحمة الله عليها
<i>rahmhi</i>	<i>rahmatu'llāhi 'alayhi</i>	رحمة الله عليه
<i>rahmhimā</i>	<i>rahmatu'llāhi 'alayhimā</i>	رحمة الله عليهما
<i>razhā</i>	<i>raziya'llāhu 'anhā</i>	رضى الله عنها
<i>razhu</i>	<i>raziya'llāhu 'anhu</i>	رضى الله عنه
<i>razhumā</i>	<i>raziya'llāhu 'anhumā</i>	رضى الله عنهما
<i>ş'as</i>	<i>şalla'llāhu 'alayhi wa sallam</i>	صلى الله عليه وسلم
<i>tvt</i>	<i>tabāraka wa ta'ālā</i>	تبارك وتعالى

AVVALQI BĀB

Peyğāmbarımız ‘as’nung fazāyili içinde turur.

AVVALQI FAŞL

Peyğāmbar ‘as (3) –nung fazāyili içinde turur.

İmām Bağavī *rahmhi* Maşābīh atlıg kitābında bu hadīşni keltürmiş:
قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ان الله تعالى اصطفى كنانة من ولد اسماعيل واصطفى
قريشا من كنانة واصطفى من قريش بنى هاشم واصطفاني (5) من بنى هاشم
Bu hadīş ma’nisi ol bolur kim Peyğāmbarımız ‘as aydı: Tañrı *tvt* İsmā’il
peyğambar ‘as (6) oğlanlaridin Kināna atlıg qabıllasından Qurayş qabıllasını
öğdürdi. Yana Qurayş kabıllasından Hāşim atlıg kişiniñ (7) oğlanlarını öğdürdi
Yana Hāşim atlıg kişiniñ oğlanlarından meni öğdürdi, çıqardı. Bu ma’nidin
ötrü Peyğāmbar (8) ‘as’qa Muştafā at bérildi. Muştafā ‘Arab tilinçe ödrül-
miş tēmek bolur.

Şayh İmām İshāq Kilābāzī (9) aytur *rahmhi* Ta’rif atlıg kitabında:
Peyğāmbar ‘as sirringe hēç kimerse muṭṭali’ bolmadı, meger ol miqdār
kim (10) meşelā bir meşk toluğ suw bolsa taqı ol meşkiniñ ağzı bağlıg bolsa,
hēç kimerse ol meşk içinde suwnı körmese, (11) vellkin taşındaqı üvüslükünü
körerler taqı bilürler kim bu meşk içinde suw bar tēp. Muḥammed Resūlul-
lāhniñ taqı envāri taqı (12) esrāriniñ miqdārına hēç kimerse muṭṭali’
bolu bilmedi, meger ol miqdār bildiler kim Peyğāmbarımız ‘as mazhar-i
(13) envār-ı ilāhī turur taqı menba’-i esrār-i rebbānī turur.

Şayh Abū Yezīd-i Bustāmī aydı *rahmhi*: Peyğāmbar ‘as’qa bérilgen
(14) envārdın zerresi zāhir bolsa erdi ḥalāyıqqa, hēç kimerse anı taḥammül
qılu bilmegey erdi, neteg kim közi za’f (15) kimerse küñge qarşu baqmaqı
taḥammül qılu bilmez. Ol ma’nidin ötrü Peyğāmbarımız ‘as ḥabar bérü
yarlıqar:

لی (16) مع الله وقت لا يسعني فيه ملك مقرب ولا نبي مرسل

Ma’nisi ol bolur kim Ḥaq te’ālā birle mañga bir vaqt bar turur kim ol
(17) vaqt içinde hēç muqarreb ferīşte sığmas hem mürsel peyğāmbar taqı
sığmas.

‘Abdullāh ibnü Mes’ūd *razhu* aytur: Qaçan kim [4] (1) bu āyat
nāzil boldı erse, *qt*:

ان الله ملايكته يصلون (2) على النبي يا أيها الذين آمنوا صلوا عليه وسلموا تسليماً (XXXIII: 56)

(1) بسم الله الرحمن الرحيم رب يسر وتمم بالخير [2]

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على خير خلقه محمد وآله الطيبين الطاهرين (2)
عن عبد الله بن عمر (3) رضى الله عنهما انه قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من
نقل عني الى من لم يلحقني من امتي اربعين حديثاً كتب (4) في زمرة العلماء
وحشر في جملة الشهداء ومن كذب على متعمداً فليتبوأ مقعده من النار
'Ömer oğlu 'Abdullāh (5) *raḥḥu* rivāyat qılur Peyğāmbardın ş'as andaq
yarlıqar: Qayu mu'min ve muvaḥḥid qırq ḥadīşni (6) benim ḥadīşlerimdin
işitmegenlerke tēgürse, bilmegenlerke ögretse Ḥaq te'ālā ol kimersen
'ālimler (7) zümresinde bitigey taqı qıyāmat kün bolsa *avş* şehīdler cümlesin-
sinde qoparğay taqı qayu kimerse men (8) aymamış ḥadīşni benim ayma-
ğanımnı bilip qaşd birle benim üze yalğan sözlep peyğāmbar 'as aydı
tēse (9) tamuğdın olтурғu yerini āmāda qılsun tēp aydı. Bu ḥadīşke temessük
qılıp qırq ḥadīş cem' qılduq Peyğāmbar (10) 'as ḥadīşlerindin mu'temed
kitāblardın. Yana bu ḥadīşlerke münāsib hikāyatlar Peyğāmbar 'as aḥvālī-
(11) -dın taqı ḥulafā-i rāşidīn ef'ālīdın taqı 'ulemā ve meşāyih aqvālīdın
zam qılduq taqı bu kitābnı dört bāb üze (12) qılduq taqı tegme bir bābnı
on faşl üze qılduq taqı tegme bir faşl avvalında bir ḥadīş keltürdük Peyğāmb-
ar 'as (13) ḥadīşleridın kim mecmū'ı qırq ḥadīş bolur. Avval bābı Peyğāmb-
ar 'as'nung fażāyiliniḡ beyānı içinde turur. Ekinç (14) bābı ḥulafā-i
rāşidīn taqı ehl-i beyt taqı dört imām fażāyiliniḡ beyānı içinde turur.
Üçünç bābı Ḥaq te'ālā ḥazratıḡa (15) yawunğu eḡḡü 'ameller beyānı
içinde turur. Dörtünç bābı Ḥaq te'ālānıḡ ḥazratıdın yıratḡu yawuz 'amel-
ler beyānı içinde (16) turur. Taqı bu kitābke Nehcü'l-ferādīs at bērdük,
ma'nīsı uştmahlarınıḡ açuq yolu tēmek bolur. Ümİd ol turur kim (17) bu
kitābnı oqığanlar bolğay kim bu kitāb sözleri birle 'amel qılğaylar taqı bu
kitāb anlarqā Ḥaq te'ālānıḡ uştmahlarıḡa [3] (1) yolçı bolğay ol 'amel
qılğanlar berekātında bolğay kim Ḥaq te'ālā bu kitabnı cem' qılğan 'aşı
ve cāfī qulını yarlıqağay. (2) Āmīn rabbü'l- 'ālamīna.

Ma'nîsi ol bolur kim: Haqıqatta Tañgrı te'ālā Peyğāmbar 'as'qa şenā aytur taqı qılınmış qıldaçı zellet- (3) -lerini yarlıqar taqı Haq te'ālā Peyğāmbar 'as'dın rāzī bolur. Yana ferışteler taqı Tañgrı te'ālādın Peyğāmbar 'as-(4) -nung qılınmış qıldaçı zelletlerini yarlıqatu tileyürler taqı Peyğāmbar 'as'qa yārī bérürler. Ey mu'minler, sizler (5) Peyğāmbar 'as'qa durüz ve şalavāt ve selām ayta bérinğ tēp emir keldi erse, şahābalar aydı: Yā Resūlallāh, sizke (6) selām bérme kni bildük, hemİşe aytur-miz es-selām 'aleyke, yā Resūlallāh tēp, vellkin şalavāt neteg aymaq kerek bilmez-miz (7) tēp aydılar erse, Peyğāmbar 'as aydı: Ey yārānlarım, bilinğ, āgāh bolunğ, eger mañga şalavāt aytur bolsañız, (8) mundağ aytıñız kim:

اللهم صلي على محمد وعلى آل محمد وبارك على محمد وعلى آل محمد
كما صليت وباركت على إبراهيم (9) وعلى آل إبراهيم إِنَّكَ حميد مجيد

Qayu mu'min ve muvahhıd bu durüz ve şalavātın mañga arıǵ i'tiqād birle bir qata aytur (10) bolsa, Haq *ttt* anıñ üze on rahmat ıdğay.

Yana bilgil, āgāh bolǵıl: Peyğāmbar 'as rebī'ü'l-avval (11) ayınıñ on ékinç duşenbe kün tuǵdı. Hısāb 'ilmi bilgen 'ulemālar andağ aydılar kim 'İsā peyğāmbar 'as (12) -dın altı yüz yigirmi yıl keçmiş erdi kim Muhammed Resūlullāh dünyāke keldi. Taqı Peyğāmbar 'as'nuñ atası 'Abdullāh, (13) Peyğāmbar tuǵmazdın aşnu vefāt bolup turur erdi, vellkin uluğ atası 'Abdu'l-Muṭṭalib bar erdi. Peyğāmbar. 'as'nı (14) 'Abdu'l-Muṭṭalib Ḥalīme atlıǵ dāyaqa emdürmek üçün bérdi. Taqı Peyğāmbar 'as altı yaşqa yetmiş erdi kim anası (15) Emīne vefāt boldı. Peyğāmbar 'as uluğ atası 'Abdu'l-Muṭṭalib qatında turur erdi. Qaçan kim sekkiz yaşqa tegdi (16) erse, 'Abdu'l-Muṭṭalib sökel boldı taqı Peyğāmbarnı oǵlı Abū Ṭālibqa tapşurdı. Taqı vefāt boldı. Qaçan kim Peyğāmbar 'as (17) yigirmi yaşqa teggende Abū Ṭālib Ḥadīca ḥātunı Peyğāmbar 'as'qa cüftlendürdi. Ḥadīca *raẓhā* qırq üç [5] (1) yaşar erdi. Ḥadīca ḥātun *raẓhā* Peyğāmbardın sekkiz oǵlan tuǵurdı: törti erkek taqı törti qız erdi. (2) Erkeki 'Abdullāh taqı Qāsim erdi, taqı Ṭayyib taqı Zāhir. Bu törti nāresīde erken vefātları boldı. Taqı dört bintniñ (3) biri Zeyneb taqı Ruqayya taqı Umm-i Külsüm taqı Fāṭıma. Zeynebni Peyğāmbar 'as Abū'l-'Āş atlıǵ kişike cüftlendürdi. (4) Ol Zeyneb Peyğāmbar 'as'dın oza vefāt boldı. Taqı Ruqayyanı 'Osmānqa cüftlendürdi. Ol taqı Peyğāmbar 'as (5)-dın oza vefāt boldı erse, Umm-i Külsümni 'Osmānqa cüftlendürdi. Ol yandın 'Osmānqa *raẓhu* saḥāba Zū'n-Nürreyn (6) tēr erdiler, ya'nı Peyğāmbar 'as'nuñ ékki nūr-i dīdesinge cüft boldı tēp. Umm-i Külsüm taqı Peyğāmbar 'as'dın (7) oza vefātu boldı. Taqı Fāṭımanı 'Alīqa cüftlendürdi, vellkin Fāṭıma *raẓhā* Peyğāmbar 'as'dın altı ay (8) soñ vefātu boldı.

Yana Peyğāmbar 'as qırq yaşqa yetmiş erdi. Recep ayınıñ yetinç kün cum'a tüninde erdi kim (9) Hırā taǵında ġār içinde erdi kim Cebre'il

'as zâhir boldı. Yana şenbe tünı hem zâhir boldı taqı yekşenbe tünı hem (10) zâhir boldı. Duşenbe tünı erdi kim Hâq te'âlâ fermânı birle Cebre'il 'as risâlatnı peygâmbarlıqnı tapşurdı, (11) Peygâmbar 'as taqı qabûl qıldı. Taqı ol tün erdi kim Kesrî melikniñ ayvânı teprendi taqı on dört küngüresi (12) yıqıldı; taqı dünyâda ne kim mûğlar yandurğan otlar bar erdi, cümlesi ol tün söndi taqı Sâva atlıg elniñ (13) deryâsı ol tün qurıdı. Cum'a kün Peygâmbar 'as halâyıqlarqa habar bérdi kim Hâq te'âlâ mañga peygâmbarlıq rûzı (14) qıldı tēp. Avval hatunlardın musulmân bolğan Hâdıca erdi *razhâ* taqı oğlanlardın avval musulmân bolğan (15) 'Alî erdi *razhu*; taqı erenlerdin avval musulmân bolğan Abû Bekr erdi *razhu*, qullardın avval musulmân bolğan (16) Zeyd erdi *razhu*.

Muhammed Resûlullâhqa peygâmbarlıq kelmişdin soñg altı yıl taqı êkki ay Abû Tâlib tirig turdı, andın soñg (17) vefât boldı. Peygâmbar 'as Abû Tâlibniñ vefâtına inğen qağğurdı. 'Ammı erdi taqı kâfirlar andın qorqup Peygâmbarqa [6] (1) üküş zahmat tegürmes erdiler. Munça terbiyet qılıp İmân keltürmedin âhîratqa barganına üküş qağğurdı. Qaçan kim Abû (2) Tâlibniñ âhîr vaqtı boldı erse, Peygâmbar 'as bardı 'iyâdatqa. Baqar, Abû Cehl 'al olturup turur yârânları (3) birle. Peygâmbar 'as aydı: Ey 'ammum, mañga terbiyetniñiz inğen üküş boldı; êmdi tiler-men kim kelime-i şehâdat aysañız, (4) qıyâmat kün bizke şefâ'at qılmaq revâ bolsa tēdi erse, Abû Cehl baqtı. Abû Cehl aydı: 'Ömrüñüzni atañız 'Abdu'l-Muṭṭalib (5) dîni üze keçrüp âhîr vaqıtta qaytur-mu-siz? tēdi erse, aydı: Yâ Muhammed, men atam 'Abdu'l-Muṭṭalib dîni üze öler-men tēdi erse, (6) hâtırı hasta u bezmân boldı erse, âyat nâzil boldı, *qt*:

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ (XXVIII.: 56)

(7) Yâ Muhammed, sen ol kimersenı [kim] sewer-sen, köndürü bilmes-sen; kimni tilese, köndürgen Tañgrı te'âlâ men turur-men tēp aydı.

Yana Abû Tâlib (8) vefâtudın üç kün qalmış erdi kim Hâdıca anamız *razhâ* vefâtudın soñg Peygâmbar 'as toquz hatun (9) aldı. Peygâmbar 'as dünyâdın naqıl qılmaşa toquz hatun qaldı: 'Ayşe hatun, taqı Şafiyye hatun, taqı Umm-i Seleme hatun, (10) taqı Hâbîbe hatun, taqı Zeyneb hatun, taqı Meymûna hatun, taqı Cüveyr[iy]e hatun, taqı Şafiyye hatun, taqı Sevde hatun *razhunna*. (11) Taqı êki quması bar erdi. Biri Mâriyye atlıg, andın İbrâhîm atlıg oğul boldı taqı nâreside hâlında vefâtı boldı. Taqı (12) biri Reyhân erdi, andın oğul qız bol[ma]dı. Nê kim oğul qız boldı, cümle Hâdıca hatundın boldı *razhâ*. Öñgin (13) hatunlardın bolmadı.

Peygâmbar 'as yigirmi toquz gazât qıldı. Toquz gazâtta özi taqı kâfir birle uruştı, (14) yigirmi gazâtta şahâbalar uruştı, özi uruşmadı. Taqı qırq yaşında vahiy keldi. Vahiy kelmişdin soñg Mekke-(15)-de on üç yıl turdı, andın soñg Medîneke bardı. Medînede on yıl turdı. Altmış üç yaşında erdi

kim Peyğāmbar 'as (16) dünyādın naqıl qıldı. On sekiz kün sökel boldı. Rebl'ü'l-avval ayının on birinç kün yekşenbe kün erdi kim āhıratqa ulandı.

(17) وصلى الله على سيدنا محمد وآله اجمعين

İKİNCİ FAŞL

Peyğāmbar 'as'qa vahiy kelmekiniñ beyānı içinde turur

İmām Şağānī [7] (1) *raḥmhi* Meşārıqu'l-Envār athğ kitābı içinde bu ḥadīşni keltürmiş:

روى عن ابى هريرة رضى الله عنه عن رسول الله (2) صلى الله عليه وسلم أنه قال
إن الدين بدا غريباً وسيعود الدين كما بدا فطوبى للغرباء

Bu ḥadīş ma'nisi ol bolur kim Peyğāmbar (3) 'as ḥabar bērü yarlıqar: Bu musulmānlıq dīni ġarībluqın zāhir boldı, qıyāmat etekinde taqı ġarībluqın qaytgay. Hoşluq (4) bolsun ġarīblarqa!

'Ayışe *raẓhā* aytur: Peyğāmbar 'as peyğāmbarlıq kelmezdin oza rāst tüşler körü (5) başladı. Ne kim tüş körse erdi, özi ta'bır qılur erdi. Ol tüşlerniñ yoruqı tēg açuq rāst kelür erdi, hēç ḥaṭā (6) qılmaz erdi.

Bir kün Peyğāmbar 'as Ḥadīcaqa aytur *raẓhā*: Yā Ḥadīca, kökdin āvāz eşittim, inġen qorqtum (7) tēdi erse, Ḥadīca *raẓhā* aydı: Yā Muḥammed, hēç qorqmağıl! Ḥaq te'ālā sēni zāyi' qılmağay tēdi erse, Peyğāmbar 'as (8) aydı: Yā Ḥadīca, köñlüm ḥalvat olturmaq tileyür. Maṅga azıq qılu bērgil! Ḥirā tağında bir ġār bar, ol ġār içinde bir qaç (9) kün ḥalvat olturayın tēdi erse, Ḥadīca *raẓhā* azıq qılu bērdi. Peyğāmbar 'as ol azıqı alıp bardı taqı (10) ol ġār içinde bir qaç kün ḥalvat qıldı. Ol azıq tükendi. Yana keldi, aytur: Yā Ḥadīca, maṅga ḥalvat olturmaq hoş kelür (11) tēp hemişe azıq alıp barıp ḥalvatlar qılur erdi. Bir kün keldi, Ḥadīcaqa aytur: Yā Ḥadīca, kökdin heybetlig āvāz üküş (12) kelür boldı. Qorqar boldum, taqı ḥalvat hoşluqıdın kēçü bilmez-men. Neteg qılayın? tēdi erse, Ḥadīca *raẓhā* aydı: (13) Yā Muḥammed, hēç qorqmağıl! Bu işniñ sonğı hayr bolğay, Ḥaq te'ālā sēni zāyi' qılmağay tēdi erse, azıq alıp (14) Ḥirā tağının ġarı içinde olturdi. Bir kün ol ġār içinde olturur erken bir kimerse peydā boldı taqı Peyğāmbar (15) 'as qatınğa keldi. Aydı: Yā Muḥammed, oqığıl! tēdi erse, Peyğāmbar 'as aytur: Men oqığan ermes-men tēdim (16) erse, mēni tuttı taqı qatığ qıstı, andağ kim tātım qalmadı. Yana ıda bērdi taqı aydı: Yā Muḥammed, oqığıl! Men aydım: Oqığan (17) ermes-men tēdim erse, ékinç qata mēni tuttı taqı andağ qıstı kim hēç yarağım qalmadı. Yana boşadı, yana aydı: Yā Muḥammed, oqığıl [8] (1) tēdi erse, men aydım: Vallāhi, men oqığan ermes-men tēdim erse, maṅga aydı: Aytğıl:

اقرا باسم ربك الذى خلق (2) خلق الانسان من علق اقرأ وربك الاكرم الذى علم بالقلم
علم الانسان ما لم يعلم (XCVI : 1-5)

Bu yerke tegrü oqıdı erse, (3) men taqı oqıdım. Bu âyat avval nâzil âyat tēp ayturlar. Ma 'nisi ol bolur kim: *اقرا باسم ربك الذى خلق* Yâ Muḥammed, (4) on sekkiz minḡ 'ālamnı yaratğan Bir u Bārnuḡ âyatını oqıgıl! *خلق الانسان من علق* Ol Taḡrınnıḡ âyatını oqıgıl kim âdam (5) oğlanlarını *اقرا وربك الاكرم الذى علم بالقلم* bir pāra qoyuḡ qandın yarattı. Oqıgıl, yâ Muḥammed, taqı seniḡ Perverdīgārıḡ (6) andaḡ ke-rīm Taḡrı turur kim âdam oğlanlarıḡa ḡatnı qalam birle öğretti. *علم الانسان ما لم يعلم* Ādam oğlanlarıḡa (7) bilmegenlerini bildürdi tēdi. Taqı közümdin ḡāyib boldı erse, men taqı qorquḡ ve heybet birle revān ol ḡārdın çıqıp (8) qorqa titreyü kelip aydım: Yâ Ḥadīca, mēni tonga ḡulḡaḡ taqı yatquruḡ kim ḡālīm müteḡayyir boldı tēdim erse, mēni ḡulḡap (9) yaturdılar. Bir zamān yatmıḡdın öz ḡālīmqa keldim taqı nē aḡvāl kim ol ḡārda keḡti, cümlesini aydım erse, Ḥadīca aydı (10) *raḡhā*: Yâ Muḥammed, qorqmaḡıl işiḡ ḡayr bolḡay, Ḥaq te 'ālā seni zāyi 'qılmaḡay anıḡ üçün kim seniḡ eḡḡü (11) 'ādatlarıḡ bar: yaq yawuqnı sever-sen, yalḡan sözlemes-sen, kişilerniḡ emgekini kötürür-sen taqı qonuqlarnı aḡır- (12) -lar-sen, miskinlerke yārī bēür-sen, hēḡ saḡa Taḡrı te 'ālā yamanlıqnı bērmegey tēp öğütledi erse, Peyḡāmbar 'as (13) köḡgli ḡoş boldı. Andın soḡ Ḥadīca aydı *raḡhā*: Yâ Muḥammed, turḡıl, baralıḡ! Menim atam qarındaşı oḡlı bar, Varqa 'bnü (14) Nevfel tēyürler. Uluḡ yaḡlıḡ turur, ēki közi körmes bolup turur. Üküş 'ilm bilür, İncil (15) oqıyur tēdi erse, Peyḡāmbar 'as Ḥadīca birle bardılar. Taqı nē kim Peyḡāmbar 'as kördi, cümlesini aydı erse, ol (16) aydı kim: Yâ Muḥammed, beşārat bolsun saḡa kim ol körünge Cebre'il turur Mūsā peyḡāmbarqa, taqı 'İsā peyḡāmbarqa taqı öḡḡin peyḡāmbar- (17)-larqa kelgen turur. Yâ Muḥammed, āḡir zamānnıḡ peyḡāmbarı sen bolḡay-sen. İncilde taqı seniḡ şıfatıḡ bar, Tevritte taqı bar. [9] (1)) Peyḡāmbarlarnıḡ ḡatamı sen bolḡay-sen, velikin cümle peyḡāmbarlarnıḡ uluḡı sen bolḡay-sen. Kāşki men yigit bolsa erdim, seni (2) Mekke kāfırları Mekkedin çıqarmıḡda qatıḡda bolsa erdim, saḡa yārī bērgey erdim tēdi erse, Peyḡāmbar 'as aydı: (3) Yâ Varqa, mēni Mekkedin-mü çıqarḡaylar? Varqa aydı: Bell, yâ Resülallāḡ, seni Mekkedin çıqarḡaylar. Kāfırlar üküş zaḡmat (4) ve meşaqat tegürgeyler. Andın soḡ Ḥaq *tvt* saḡa nuşrat bērgey. Dīniḡ yükey bolḡay, aḡvālınḡ qavī bolḡay (5) tēdi erse, Peyḡāmbar 'as köḡgli ḡoş boldı. Andın soḡ bir qaḡ eyyām keḡti, Varqa 'bnü Nevfel taqı dünyādın köḡti.

Yana Peyḡāmbar (6) 'as aydı: Bir kün Ḥirā taḡında erdim. Qulaqım-qa āvāz kelür: Yâ Muḥammed, yâ Muḥammed! tēyü. Tört yanıḡa baq-

tım, hêç kimersenî (7) körmedim. Üstün baqtım erse, körer-men bir yerli kökli arasında bir uluğ taht urulmuş, ol taht üze Cebra'il (8) olturmuş, yüzi küñ tég qumıyur. Kördüm erse, köñglümke yana qorquğ kirdi, titreyü başladım. Qayra yana Hādīca qatınga (9) keldim taqı aydım: Yā Hādīca, mēni tonga çulğağıl kim köñglümke yana qorquğ kirip turur tēdim erse, menî çulğadı, yatqurdı. (10) Baqar men, havāda Cebre'il yana zāhir boldı taqı aydı:

يَايَهَا الْمَدْتَّرَقْمُ فَاَنْذِرْ وَرَبِّكَ وَكَبِّرْ وَثِيَابَكَ فَطَهَّرْ وَالرَّجْزُ (11) فَاسْجِرْ وَلَا تَمْنُنْ

تستكثر ولربك فاصبر (LXXIV: 1-7)

Ma'nisi ol bolur kim: يَايَهَا الْمَدْتَّرَقْمُ ey tonga çulğanıp yatğan Peyğambar 'as (12) قَوْمُ فَاَنْذِرْ qopğıl, Qurayş kâfirlarını Tañırınıñ 'azābıdın qorqutğıl, Rebbünñni uluğlağıl taqı namāznıñ (13) avvalında Allāhu ekber tēp namāz başlağıl, وَثِيَابَكَ فَطَهَّرْ tonuññi necesdin arıtğıl! İbnü 'Abbās *raḡhu* aytur: Ma'nisi (14) ol bolur kim: Yā Muḡammed, teniññi yazuqdın arıtğıl, وَالرَّجْزُ فَاسْجِرْ yaman işlerni qoğğıl yā taqı şey-tān vesvesesini (15) qoğğıl, وَلَا تَمْنُنْ تستكثر, tāt ve 'ibādat qılsañg, Rebbünge minnat qılmağıl, tātınıññi üküş körmegil, وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ (16) Tañırnıça tāt qılmaq içinde nefsunge şabur bağlağıl yā taqı halqlarğa risālat tegürmek içinde şabur qılğıl, yā taqı kâfirlar (17) āzārnınga Hāq sözi fermānını tegürmek içinde şabur qılğıl! tēdi erse, Peyğambar 'as derhāl qoptı taqı halāyıqğa Hāq [10] (1) te'ālānıñ fermānını tegürü başladı, kâfirlarnı tamuğ otındın qorquta başladı.

Andın soñg bir qaç eyyām keçti. Hêç Cebre'il (2) kelmedi erse, Peyğambar 'as inğen qağğuluğ boldı, şavqı Hāq te'ālānıñ selāmınga taqı kelāmınga ziyāda boldı. (3) Bir küñ yana bardı Hīrā tağınga. Üküş intizār qıldı. Cebre'il 'as kelmedi erse, tiledi kim özini tağ başındın (4) kemişse, helāk qılsa. Gāyat-i maḡabbatıdın derhāl Cebre'il 'as keldi taqı aydı: Yā Muḡammed, bişārat bolsun sañga, Hāq te'ālā (5) lūtfını taqı keremini seniñg ḡaqqınga tamām qıldı. Hêç peyğambarlar ḡaqqınga ol miqdār lūtf u kerem qılmağı kim seniñg (6) ḡaqqınga qıldı. Peyğambar 'as aydı: Yā Cebre'il, beyān qılğıl, ol neteg lūtf u keremler turur? Cebre'il 'as aydı: (7) Qayu yerde kim Hāq te'ālānıñ zikri yāđ qılınsa, seniñg zikriñg taqı yāđ qılınğay. Taqı Hāq te'ālā sañga öz zātı (8) birle durūz şenā aydı taqı ferīşteleringe buyurdı kim: Menim resūlumğa durūz şenā aytıñlar! Taqı ummatlarınğa bu-(9) -yurdı kim qiyāmatqa tegrü sañga durūz u şenā ayğaylar. Taqı seniñg ummatıññi cümle peyğambarlar ummatıdın artuq qıldı taqı (10) yer yüzini seniñg ummatınga mescid qıldı. Qayu yerde namāz qılsalar, Hāq *tvt* qabūl qılğay tēdi erse, Peyğambar 'as

(11) hâtırı hoş boldı. Andın [sonğ] Cebre'il 'as adaqını yerke urdı erse, yerdin çeşme peydâ boldı. Ol çeşmedin yundı taqı êkki (12) rek'at namâz qıldı, taqı aydı: Yâ Muḥammed, men yunmıšım tég yungıl taqı men namâz qılmıšım tég namâz qılğıl tédi erse, Peyğāmbar 'as (13) taqı Cebre'il yunmıšı tég yundı taqı Cebre'il 'as namâz qılmıšı tég namâz qıldı. Bir yılqa tegi êkkişer rek'at namâz qıldı. Bir yıldın (14) sonğ bēş namâz farîza qılındı.

ÜÇÜNÇ FASL

Peyğāmbar 'as taqı yārānları birle İslām avvalında
emgengenleri- (15) -niñ beyānı içinde turur

İmām Abu'l-Me'ālī Muḥammed İspicābī *raḥmhi* Tefsir'inde Sūratu'l-Aḥzāb içinde bu ḥadīşni keltürmiş:

(16) قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من اذا مومنا فقد اذاني ومن اذاني فقد اذى الله ومن اذى الله فهو ملعون في التوريه والانجيل (17) والذبور والفرقان واعد لهم عذابا مهيما Ma'nİsi ol bolur kim Peyğāmbar 'as ḥabar bērü yarlıqar: Qayu kimerse mu'minni [11] (1) āzār qılsa, mēni āzār qıldı; taqı kim kim mēni āzār qılsa, Tañgrı te'ālāni āzār qıldı; taqı kim kim Tañgrı te'ālāni āzār qılsa, ol kimerse mel'ün (2) turur. Tevrİt, taqı İncİl, taqı Zebūr taqı Furqān içinde Ḥaq te'ālā ol kimerseke ḥōr qılğan 'azābını āmāda qılıp turur tédi.

Ḥabbāb (3) ibnü'l-Aratt athğ şahabā aytur *razhu*: Peyğāmbar 'as Ka'be köligesinde tüşep oturup turur erdi kim keldim. Selām (4) qıldım erse, Peyğāmbar 'as taqı cevāb yarlıqadı. Men aydım: Yâ Resūlallāh, bizke nuşrat bērmez-mü-sen, bizke Tañgrıdın emān qolmaz- (5) -mu-sen? Nēceke tegi bu kāfirlar zahmatını, meşaqatlarını körer-biz? Qayu yerde namâz qılğanımıznı körseler, ururlar, sökerler, (6) hēç bizlerke emān bērmezler tédi[m] erse, Peyğāmbar 'as aydı: Yâ Ḥabbāb, ozaqı peyğāmbarlarnıñ ümmetlerini kāfirlar biçkü birle (7) êkki pārā qılur erdiler. Ol ümmetler şabr qılur erdiler, dīnleridin qaytmaz erdiler. Taqı ba'zılarını tēmür tarğaq birle et- (8) -lerini tarar erdiler sünğükleringe tegi, taqı anlar dīnleridin qaytmaz erdiler. Vallāhi benim dīnim işi andağ tamām bolğay kim Şan'ā (9) athğ yerdin Ḥazramavt athğ yerke tegi yalguz athğ bargay, hēç kimersedin qorqmağay, meger Tañgrıdın qorqğay; taqı (10) qoyluğ kişi bōrüdün qorqğay. Ey ümmetlerim, sizler ta'cİl qılur-siz tédi.

Bir kün Peyğāmbar 'as ēwdin çıqtı. (11) Kāfirlarnı Ḥaq yolınga ündegeyin, bolğay kim musulmān bolğaylar, tamuğ otıdın qurtulğaylar tēp ēwdin çıqmıš erdi. Bir kāfir (12) qarşu keldi. Ol kāfirni hoş söz birle, açuq yüz birle Ḥaq yolınga ündeyü başladı erse, ol kāfir Peyğāmbar 'as'qa üküş (13) sökti, köp cefālar qıldı taqı mübārek başınga topraq saçtı. Peyğāmbar 'as'nuñg hâtırı bezmān boldı. Ol kāfirqa hēç neerse

(14) tēmedi, şabr qıldı, qayra tōndi taqı ēwke kirdi. 'Ayālı qoptı, taqı Peyğāmbar 'as'nuṅ mübārek başıdın topraqı kēterür, taqı zār (15) zār yıǵlayur taqı aytur: Ey baba, nē ḥōrluq bu sizke kim bu kāfirlar qılu[r]-lar? tēdi erse, Peyğāmbar 'as aytur: Ey 'ayālım, yıǵla- (16) –maǵıl, peyğāmbarlarnıṅ emgekleri qatıǵ bolur, velīkin şevābları üküş bolur taqı dereceleri artuq bolur. tēdi.

İbnü Mes'ūd *raḫhu* (17) aytur: Bir kün Peyğāmbar 'as Ka 'beniṅ bir yanında Mescidü'l-Ḥarām içinde namāz qılır erdi kim Abū Cehl 'al yārānları birle [12] (1) Mescidü'l-Ḥarāmqa kirdiler. Baqarlar, bir münḡüşde Peyğāmbar 'as namāz qılır. Abū Cehl aytur yārānlarnıq: Qayu birinǵız (2) barur, fulān maḥallede tēwe boǵuzlap tururlar. Ol tēweniṅ necāsathıǵ bağarsuqlarını keltürüp bu Muḥammed secdeke barmışda (3) üstünge biraqsa, tonları cümle necis bolsa tēp fermānladı erse, bir mel'ün aydı: Men barayın tēp. Munlar yıǵlışıp (4) baqıp turur erdiler. Peyğāmbar 'as secdeke bardı. Ol mel'ün tēweniṅ necāsathıǵ bükēnlerini, bağarsuqlarını, (5) cümlesini Peyğāmbar 'as üzesinǵe kemişti. Tonlarını cümle necis qıldı erse, Abū Cehl taqı yārānları cümle külüştiler. (6) İbnü Mes'ūd aytur: Eger qudratım bolsa erdi, Peyğāmbar üzesindeki necāsatnı kētergey erdim, velīkin İslām za'İf (7) erdi, kāfirlar ğālib erdi, yaraǵım bolmadı kētermekke. Velīkin bir kimerse bardı taqı Fāṭımaqa *raḫhā* ḥabar bērdi (8) erse, Fāṭıma *raḫhā* keldi. Baqar, Peyğāmbar 'as secde içinde turur taqı bu kāfirlar külüşü[p] tururlar, Peyğāmbar 'as (9) –nuṅ üzesinde tēweniṅ necāsatları bar. Bu ḥālmı kördi erse, bu kāfirlarqa sökti, taqı Peyğāmbar 'as'nuṅ mübārek (10) arqasındın ol necāsatları biraqtı erse, Peyğāmbar 'as secdedin baş qaldurdı. Baqar, cümle necis bolmış. (11) Ḥāṭırnı ḥasta u bezmān boldı. Andın [sonǵ] elgini köterdi taqı üç qata aydı: Ey Bār Ḥudāyā, sen bu kāfirlarnı helāk qılǵıl! (12) tēdi erse, kāfirlar qorqtılar, qaçtılar anıṅ üçün kim Peyğāmbar 'as'nuṅ qarǵışı elbette kelmedin qalmaz tēp bilür (13) erdiler. İbnü Mes'ūd aytur *raḫhu*: Közüm birle kördüm ol kāfirlarnı Bedr toquşında. Ḥaq te'ālā Peyğāmbarqa nuşrat (14) bērdi, anlar şahrāda şişip yatur erdiler. Aḍaqlarındın sü[d]rep bir eski quḍuǵqa kemiştiler şasıǵı kişilerke tēgmesün (15) tēp. Su'āl qılurlar: Uḥud toquşında İslām çeriginge hezİmet tüşti, kāfirlar ğalaba qıldılar. Peyğāmbar 'as'nı 'Ataba athıǵ (16) kāfir taş birle urdı taqı mübārek tişini sındurdı. Peyğāmbar 'as yanın yıqıldı, mübārek yüzi taş zaḫmıdın yarıldı (17) taqı qan aqa başladı erse, Peyğāmbar 'as'qa şaḥābalar aydılar: Yā Resūlallāh, bu kāfirlarqa qarǵaǵıl, cümlesi helāk [13] (1) bolsunlar tēdiler erse, Peyğāmbar 'as aydı: Ḥaq te'ālā mēni raḫmat üçün ıddı, la'nat üçün ıdmadı. Tanǵrı te'ālā (2) raḫmat qılsun atam Nūḥ peyğāmbarqa! Her künde qavmı anı on qata urur erdiler. Bēḥüş bolur erdi, hēç qarǵamas erdi, meger (3) aytur erdi: Ey Bār Ḥudāyā, qavmum mēni bilmezler. Eger mēni peyğāmbar tēp bilse erdiler, mundaǵ cefā qılmaǵay erdiler. Sen (4) munlarnı köndürgil! tēp du'ā qılır erdi.

Velikin cefaları inġen ĥaddın keġti erse, anda qarġadı. Ėmdi men taqı andaġ du'ā (5) qılayın, sizler āmġn tēngiz! tēp şahābalarqa buyurdı taqı aydı: Ey Bār Ĥudāyā, qavmumnı sen köndürgil kim munlar mēni (6) bilmedin bu cefālar qılurlar tēdi. Taqı bu necāsat kemişgen kāfirlarġa [ne üçün] qarġadı tēp su'al qıldılar erse, cevāb aymışlar (7) kim namāz Ĥaq te'alāqa 'ibādat u tāt'at qılmaq turur. Kāfirlar Ĥaq te'alāqa 'ibādat qılmaqdın māni' boldılar erse, taĥammül qılu bilmedi, (8) qarġadı. Velikin mübārek tişini sındurmaq nefske zaĥmat tegürmek turur, ol cihatdın şabur qıldı, şevāb üçün qarġamadı (9) tēp aymışlar.

Peyġāmbar 'as'nuġġ amması bar erdi, atasınıġ qız qarındaşı, 'Ātike atlıġ. Ol keldi, taqı Abū Leheb (10) qatınġa kirdi taqı aydı: Ey qarındaşım Abū Leheb, bu uyamız oġlı Muĥammedke Mekke ĥalqı artuq zaĥmat tegrü başladılar. Burun (11) qarındaşımız oġlı Abū Tālibdin qorqar erdiler. Ol vefātı bolġandın berü körer-men, üküş zaĥmat tegrü tururlar. Sen taqı (12) Abū Tālib meġizlig atası qarındaşı turur-sen. Abū Tālib saqlamış tēg sen taqı saqlasaġġ, ne bolġay? tēp derĥōst qıldı (13) erse, Abū Leheb taqı qabül qıldı taqı Muĥammedni qatınġa keltürdi. Taqı çıqtı, Mekke ĥalāyıqınġa, Qurayş qabılasınġa i'lām (14) qıldı: Bu kündin soġġ Muĥammedqa ĥeç kimerse qatılmasun. Eger qatılur bolsalar, ol kişilerke mundaġ qılġay-men, andaġ qılġay-men (15) tēp teĥdīd u tefzī' qıldı erse, bu sözni Abū Cehl 'al eşitti taqı Qurayşlarnı yığıp yığıp keldi taqı aydı: Yā Abā Leheb, (16) eşittük kim Muĥammed dīninge kirmiş-sen, ataġġ 'Abdu'l-Muṭṭalib dīnidin yüz ewürmiş-sen tēdi erse, Abū Leheb aydı: Men Muĥammed (17) dīninge kirmedim, atam 'Abdu'l-Muṭṭalib dīnidin yüz ewürmedim, velikin kördüm, bu uyam oġlı Muĥammedke ĥalāyıq üküş zaĥmat [14] (1) tegrü başladılar erse, yaq yawuqluq ĥaqqını saqlap qatınġa keltürdüm ĥalāyıqlar artuq zaĥmat tegürmesünler tēp. (2) Bir kün Abū Cehl 'al yārānları birle meşveret qıldı. Nē iş qılġay-miz kim Abū Lehebni Muĥammeddin adırġay-miz? (3) tēp aydı erse, yārānları aydılar: Siz beyān qılınġ tēdiler erse, Abū Cehl 'al aydı: Barınġ, Abū Lehebni ündenġ! (4) Menim ĥātırımqa bir söz tüştı, anı Abū Lehebdin sorayın tēdi erse, bardılar, Abū Lehebni ündediler. Abū Cehl 'al (5) aytur: Yā Abā Leheb, Muĥammed seniġ ataġġ 'Abdu'l-Muṭṭalibniġ ornı qayu yer turur tēp aytur? tēdi erse, Abū Leheb aydı: Men Muĥammedke (6) sormışım yoq. Abū Cehl aydı: Bargıl ĥālġ, sorup kelgil! tēdi erse, Abū Leheb bardı taqı aydı: Yā Muĥammed, benim atam 'Abdu'l-Muṭṭalib (7) ornı maqāmı qayu yer turur? tēdi erse, Peyġāmbar 'as bildi kim bu kāfirlar mekri ĥilesi turur tēp. Mütē᥁ayyir boldı taqı (8) aydı: Seniġ ataġġ 'Abdu'l-Muṭṭalibniġ yeri bir mu'ayyen yer turur tēdi erse, Abū Leheb bardı taqı Abū Cehlqa andaġ aydı erse, Abū Cehl (9) aydı: Yā Abā Leheb, yana sorgıl kim ol mu'ayyen yer kim tēp aydınġ, ol yerniġ atın ayġıl, ne yer turur tēp. Yana kelip sordı erse, (10) Peyġāmbar 'as aydı: Ol yerniġ atı cehennem turur, ya'nı

tamuğ otı turur tēp aydı. Taqı kim kim 'Abdu'l-Muṭṭalib menğizlig kâfirliq (11) birle bolsa, anıñ yeri taqı tamuğ otı turur, 'azāb ve 'uqūbat turur tēp aydı erse, Abū Leheb ġazablandı taqı aydı: Yā Muḥammed, benim (12) atam 'Abdu'l-Muṭṭalib seniñ taqı uluğ atañ turur. Sen neteg anı 'azāb ve 'uqūbat içinde tēp aytur-sen? Men sēdin bēzār men. (13) Çıqğıl benim qatımdın, kētil! Bu künden soñ men saña yārı bēr-mes-men tēp Peyğāmbar 'as'nı qatındın kēterdi. (14) Taqı 'Ataba atlığ oğlınğa Peyğāmbar 'as'nunğ Ruqayya atlığ 'ayālın cüftlendürüp turur erdi. Anğa fermānladı kim: Muḥammed (15) qızını boşagıl taqı Muḥammedni āzārlağıl! tēdi erse, oğlı taqı Peyğāmbar 'as'nunğ 'ayālını boşadı taqı Peyğāmbar 'as'qa (16) üküş sökti āzārladı erse, Peyğāmbar 'as aydı: Ey Bār Ḥudāyā, itleriñdin bir itni musallaṭ qılğıl, bu mel'ūnnı (17) helāk qılsun! tēdi erse, atası eşitti. Aytur: Muḥammed qarğışı ḥalqqa elbette tegmedin qalmas. Bizler ėmdi bu oğlum aḥvāl [15] (1) neteg bolğay? tēp qağğurdi. Peyğāmbar 'as'nunğ qarğamaqı taqı dīn ve İslām üçün erdi. Qaçan kim za'ifa kimerse (2) cüftlenmek birle dīnī ḥiṣārqa kirür, ḥarāmdın ma'ṣiyatdın saqlanur. Qaçan kim āzāda furqat tüşer bolsa, ma'ṣiyat ḥavfı (3) bolur Ol cihatdın ötrü qarğadı.

Bir qaç eyyāmdın soñ qāfile ittifāq qıldılar Mekkedın Şāmqa barmaqqa ticārat üçün. Bu 'Ataba (4) taqı atası Abū Lehebke aydı: Maña taqı icāzat bērsenğiz, men Şāmqa barsam, ticārat qılsam tēp aydı erse, atası Abū Leheb aydı: (5) Barğıl, velkin zīnhār u zīnhār yolda qatıq saqlanğıl kim Muḥammed saña qarğap turur, anıñ qarğışı yetmesün tēp üküş vaṣıyyatlar (6) qıldı. Oğlı taqı qabūl qıldı taqı çıqtı. Yolda barurda tağ başında bir şavma'a bar erdi. Ol şavma'a içinde tersā zāhid- (7) -leridin biri 'ibādat birle meşğūl erdi. Bu kārīvānlar ol tağ tüpinde qondılar erse, zāhid şavma'asındın tüşti taqı munlar (8) qatınğa keldi. Munlar taqı anı ağırladılar. Ol zāhid aytur: Men anıñ üçün sizlerke tüştüm kim bu yerde kim qonduñguz, bu yerde (9) arslan üküş bolur. Munda qonmaq kerekmez erdi. Ėmdi kim qonduñguz, zīnhār u zīnhār bu kēçe yatmañğ, oyağ turuñğ, arslanlar (10) sizlerke yā taqı kölükleriñizke zaḥmat tēğürmesün tēdi erse, 'Ataba titreyü qorqa başladı. Kārīvān ḥalqı aydı: Ey 'Ataba, yüzünğ (11) müteğayyir boldı, titreyü başladınğ tēdiler erse, ol aydı kim: Men Muḥammedni āzārlap turur-men, ol taqı maña qarğap turur. Eger bu kēçe (12) sizler mēni saqlamasanğız, men helāk bolur-men tēdi erse, ol keçe 'Atabanıñ dört yanınğa yüklerni yığdılar taqı qılıç (13) birle ol yükler üzesinge oyağ olturdılar. Ḥaq *tvt* uyqu bērdi, uyıdılar. Bir arslanqa fermānladı: (14) Barğıl, 'Atabanı helāk qılğıl tēp. Ol arslan keldi, ḥalqlarnı yığlayu 'Atabanı buldı taqı pāra pāra qıldı. Erte qoptılar, baqtılar kim (15) 'Ataba pāra pāra bolmuş. Qaçan kim bu ḥabarnı Abū Lehebke keltürdiler erse, Abū Leheb ġāzabı taqı ziyāda boldı. Neçe kim Peyğāmbar 'as'qa (16) kâfirler zaḥmat u meşaqat tegürseler, hēç iltifāt qılmas erdi.

Bir kün Abū Bekr *raḡhu* barur erdi taqı Abū Leheb qarşu keldi. (17) Abū Leheb Abū Bekrke aydı: Yā Abā Bekr atalarıñg dīnini qodup Muḡammedke uyduñg. Nişe mundağ iş qıldıñg? tēp aydı erse, Abū Bekr *raḡhu* [16] (1) aydı: Yā Abā Leheb, sen munça yıl boldı hēç Muḡammeddin yalğan söz eşitmişñg bar-mu? tēp. Abū Leheb aydı: Yoq. Abū Bekr aydı: Munça (2) yıldın berü hēç Muḡammeddin ḡiyānat, yaman fi'l, kerekmez iş körmüşñg bar-mu? Abū Leheb aydı: Yoq. Abū Bekr *raḡhu* aydı: Andag (3) erse, men Muḡammedke uyğanımqa nişe melāmat qılur-sen? Melāmat sañga qılmaq kerek kim sen atası qarındaşı bolğay-sen, ata yerinde (4) bolğay-sen, sañga dünyāda taqı ḡürmet bolğay erdi, İmān keltürseñg hem taqı āḡiratta ḡürmet bolğay erdi. Uş qarındaşıñg (5) 'Abbās İmān keltürdi taqı bir qarındaşıñg Ḥamza taqı İmān keltürdi. Muḡammed nē kim aytur, cümlesi rāst turur. Üküş peşīmān (6) nedāmat yegey-sen, eger İmānsız dünyādın çıqsañg tēdi erse, Abū Leheb tek qaldı taqı qayıttı, ewinge keldi qadğı birle. Ḥatunı (7) bar erdi, Umm-i Cemīl atlıg. Aydı: Yā Abā Leheb, bu kün sēni iñgen qadğuluğ körer-men. Ne iş boldı, mañga ayğıl! tēdi erse, (8) Abū Leheb aydı: Hēç bilmez-men neteg qılmaq kerek. Uyam oğlı Muḡammed dīninge kirsem bolur-mu yā taqı kirmesem-mü yaḡşıraq (9) hēç bilmez-men tēdi erse, Umm-i Cemīl feryād qıldı kim: Eger sen Muḡammed dīninge kirsēg, benim töşekim sañga ḡarām turur. Men senıñ birle (10) bir ewde turmağay-men tēdi. Körmēdiñg-mü, oğlum 'Atabanı qarğap öltürdi tēdi erse, Abū Leheb ayıttı: Qayıttım ol rāydın, (11) tēdi erse, Umm-i Cemīl tayandı.

Bir kün Cebre'il 'as nāzil boldı. Peyğāmbar 'as'qa Ḥaq te'ālā selāmını keltürdi taqı (12) bu āyatnı oqıdı, *qt*: *وانذر عشيرتک الاقربین و اخفض جناحک*: (XXVI : 214-215) *لمن اتبعک من المؤمنین* — Ma'nisi ol bolur kim: (13) Yā Muḡammed, yaq yawuqlarıñgı tamuğdın qurtğargıl taqı mu'mınlarqa alçaqlıg qılğıl! tēp aydı erse, Peyğāmbar 'as (14) tağ başıñga mündi taqı qatıg āvāz birle çaqırdı: *Yā ṣabāḡāḡ!* tēyü. 'Arab 'ādātı ol erdi, qaçan kimerse çerig nāgāḡ (15) kelgenini körse, mundağ çaqırur erdiler. Qaçan kim Mekke ḡalqı mundağ āvāz eşittiler erse, cümle qorqup ürküp yıgışu keldiler (16) taqı aydılar: Yā Muḡammed, ne iş belğürdi? tēdiler erse, Peyğāmbar 'as aydı: Eger men sizke ḡabar bērsem kim bu tağ tüpinde (17) çerig bar, sizlerke qaşd qılıp helāk qılmaqqa kelip turur tēsem, mañga inanur-mu-siz? tēdi erse, cümlesi aydılar: Yā Muḡammed, [17] (1) neteg inanmağalıñg sañga kim sēndin hēç yalğan söz eşitmişimiz yoq, iñgen inanur-miz tēp aydılar erse, Peyğāmbar 'as (2) aydı: Andag erse, men sizke aytur-men kim İmān keltürüñg, Tanğrı te'ālānı birleñg taqı mēni Ḥaq te'ālānıñg resülü tēp inanıñg! Ve eger (3) İmān keltürmesēñgiz, tamuğ atlıg ot bar, Ḥaq te'ālā sizlerni ol ot birle 'āzāb u 'uqūbat qılğay tēdi erse, Abū Leheb

(4) aydı: تَبَّالِكَ هَذَا جَمَعْتَنَا 'Arablar 'ādatı ol turur kim bir kişini yigrenip sökse, *tebben leke* tēp aytur. Ma'nisi ol bolur kim (5) helāklik bolsun saṅga! Bu söz üçün[-mü] munça ḥalāyıqnı bu yerke yıǵdıñg? tēp êkki êlginge taş alıp attı erse, Cebre'il (6) 'as bu sūranı êndürdi, *qt*:

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ (CXI: 1-2)

Ma'nisi ol bolur kim: (7) Helāk boldı Abū Lehebniñg êkki êlgi kim ol êkki êlgi birle Peygāmbar 'as'qa taş attı, وَتَبَّ özi taqı cümle nefsi helāk (8) boldı, تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ hēç fayda qılmadı Abū Lehebke mālı, taqı oǵlı qızı, taqı qulı qaravaşı, taqı yılqı qarası, (9) (CXI: 3) سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ol ḥatunı köygey taqı söglüngey yalıñlıǵ otqa, (CXI: 4) وَأَمْرَاتِهِ حَمَالَةَ الْحَطَبِ ol ḥatunı Umm-i Cemil taqı söglüngey (10) tamuǵnuñg yalıñlıǵ otıñga. Abū Leheb ḥatunı Umm-i Cemilniñg 'ādatı ol erdi kim kēçe qaravaşları birle şahrāğa çıkar erdiler (11) taqı tēmür tikenni yıǵar erdiler. Taqı ḥurmā yipinge bağlap özi keltürür erdi taqı Peygāmbar 'as'nuñg mescidke barur yol- (12) -larında kemişür erdi. Ol yandın Ḥaq te'ālā Umm-i Cemilke ḥammālatu'l-ḥaṭab tēdi. 'Arab tilinçe ḥammālatu'l-ḥaṭab otun yā tiken keltür-genke (13) ayturlar. Ba'zıları aymışlar, bu Umm-i Cemil Peygāmbar 'as'nuñg ḥatunı Umm-i Ḥabibe [qatıñga kirür erdi taqı Umm-i Ḥabibe] Umm-i Cemilniñg ér qarındaşı Sufyānnıñg qızı (14) erdi. Umm-i Ḥabibeke *raẓhā* bu Umm-i Cemil 'amma bolur erdi. Ol yöndin hemişe kirür erdi, taqı Peygāmbar 'as'nuñg aḥvālı- (15) -dın (Umm-i) Ḥabibeke sorar erdi, taqı barıp kâfirlarqa ğammāzlıq qılıp ḥabar bérür erdi. Taqı 'Arab ğammāz kimerseke ḥammālatu'l-ḥaṭab tēp (16) aytur. Neteg kim otun sebeb turur ot yanmaqqa, bu ğammāzlıq taqı sebeb turur êkki kimerse arasında duşmanlık otı yanmaqqa. Bu sebeb- (17) -dın ötrü Ḥaq te'ālā Umm-i Cemilke, ḥammālatu'l-ḥaṭab tēdi tēp. Ba'zı müfessirler aymışlar: Qıyāmat kün bolsa *āvş* Ḥaq tebāreke [18] (1) ve te'ālā Abū Lehebni taqı ḥatunı Umm-i Cemilni tamuǵqa kemişgey. Velkin ḥatunı Umm-i Cemilke tamuǵ erkligi ferışteler buyurgaylar: Zaqqūm (2) tikenleridin bir bağ qılıp arqañğga keltürgil! tēp. Taqı boynıñga zencir bağlağaylar taqı tamuǵ içinde süregeyler kim: (3) Sen dünyāda tikenni arqañğga ḥurmā yipi birle bağlap keltürüp Peygāmbar 'as'nuñg yolıñga kemişür erdiñg, Peygāmbarı (4) āzārlar erdiñg. Bu anıñg cezāsı taqı 'uqūbatı turur tēp ayğaylar. (CXI: 5) فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ Ol Umm-i Cemilniñg boynında (5) bar ḥurmā qapındın yip. Andāğ rivāyat qılurlar kim bir kēçe Umm-i Cemil bardı taqı tikenni arqasıñga yükledi taqı boynıñga (6) ḥurmā qapıdın esilmiş yipni kemişti. Cebre'il 'as ol yip birle boğazını boğdı taqı ol Umm-i Cemil anda helāk boldı. (7) Ertesi Abū Leheb isteyü bardı. Baqar, şişip 'avratı açılıp

fazîhat bolup yatur. 'Abbās aytur *raḡhu*: Abū Leheb (8) dünyādın barmışdın sonğ tüşimde körer-men, ot yalıñ içinde turur. Men aydım: Nè boldı sañga kim mundağ 'uqūbat içinde (9) turur-sen ? tēp. Abū Leheb aytur: İmānsız çıqqanım şumluqı taqı Peyğāmbar 'as[nı] āzārlağanım şumluqı turur. Men aydım: (10) Hēç bu 'azāb sēndin eksülür-mü? tēdim erse, Abū Leheb aydı: Tegme bir duşenbe kün bu 'azāb mēndin kēter. Men aydım: Nè (11) sebebdin, ey qarındaşım? Abū Leheb aydı: Muḡammed tuğmısta mañga ḡabar bērdiler kim qarındaşınğ ḡatunı Emīne ḡatun duşenbe (12) kün Muḡammed atlığ oğul keltürdi tēp. Men ḡāyat sewündüm, bir qara-vaşnı āzād qıldım. Ol sebebdin 'azābum duşenbe kün (13) kēter tēp aydı.

TÖRTİNÇ FAŞL

Peyğāmbar 'as Mekkedin Medīnaqa çıqmaq beyānı
içinde turur

İmām Abu'l-'Alā-i (14) Ūşī *rahmhi* Nişābu'l-Aḡbār atlığ kitābında bu ḡadīşni keltürmiş:

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من مات غريباً (15) وقدمات شهيداً ووفى من عذاب القبر

Bu ḡadīş ma'nisi ol bolur kim Peyğāmbar 'as ḡabar bērü yarlıqar: Qayumu'min (16) ve muvaḡḡid ḡarībluqda öler bolsa, Ḥaḡ *tvt* ol qulğa şēḡidler şevābı rüzl qılur taqı gūr 'azābıdın saqlayur.

(17) Bir kün Abū Cehl 'al Qurayşlıarnı yıǵdı. Bir ēw bar erdi. Ol ēwke dāru'n-nadva tērler erdi. Qaçan kim bir meşveret [19] (1) qılmaq kerek bolsa, ol ēwde yıǵlur erdiler. Bu arada İblīs 'al özini bir abuşqa şūratiñga oḡşatıp (2) bular arasınğa kirdi erse, bular aydılar: Ey abuşqa, sen kim bolur-sen? tēdiler erse, İblīs 'al aydı: Men şayḡ Necdī (3) men, Necd ēllig abuşqa men. Sizlerni eşittim kim bir meşveretleri bar tēp, men taqı anlar arasında bolayın, sözlerini (4) tiñglep añḡlaḡayın tēp keldim tēdi erse, Abū Cehlke ḡoş keldi. Andın sonğ Abū Cehl 'al aytur: Ey Qurayş qabīlası, bu (5) Muḡammed işi kündin kün ziyāda bolu turur. Qorqar-men kim munuñ qatında üküş ḡalāyıq yıǵlıp bizlerke zaḡmat tegürgeyler. Kerek kim (6) ēmdidin sonğ işni bir yansı qılsaḡ tēdiler erse, cümlesi şavāb kördiler. Andın sonğ Abū Cehl 'al aydı, Heşşām (7) atlığ kāfirqa aydı: Yā Heşşām, seninğ re'yiñ neteg turur bu Muḡammedni helāk qılmaq içinde? tēdi erse, Heşşām aydı: Menim re'yim (8) ol turur kim bu Muḡammedni tutsaq taqı bir sarp tēweke baǵlasaq, başın adaqıqa tegi taqı ol tēweni şahrāqa ıdsaq, ol anda (9) helāk bolsa tēdi erse, ol şayḡ Necdī aydı kim: Bu re'y bāṭil re'y turur. Aydılar kim: Neteg bāṭil re'y turur? tēdiler erse, (10) ol şayḡ Necdī aydı: Anıñ yārānları bar, qabīlası bar. Bu işni anlar bilgeyler taqı barḡaylar, Muḡammedni ḡalāş qılḡaylar (11) tēdi erse, şavāb kördiler. Andın sonğ taqı bir kāfir aydı: Menim re'yim ol turur kim bu Muḡammedni bir ēwke

qatsaq taqı ol (12) êwnüñg tünğlükini taqı qapuğını berk qılsaq, bu Muhammed ol êw içinde açlıqdın ölse tedi erse, ol şayh Necdî (13) aydı: Bu taqı şavâb ermes, anıñg üçün kim yârânları bilgey taqı qapuğın açqaylar taqı çıqarğaylar tedi erse, Abū Cehl (14) 'al aydı kim: Menim re'yim ol turur kim tegme bir qabıladın bir yigit çıqsa taqı kêçe yatur yerinde barsalar, yalıñg qılıç birle (15) barçasını ursalar. Eger diyet tileseler, cümle qabıla yıǵlışıp diyet bérmeñk âsân bolğay tedi erse, şayh Necdî aydı: (16) Vallâh bu re'y inğen şavâb re'y turur tedi. Taqı taqıldılar, tegme bir qabıladın bir yigit hâşıl qıldılar. Taqı yalıñg (17) qılıç birle kelip öltürmekke ittifâq qıldılar erse, Cebre'il 'as keldi taqı aydı: Yâ Muhammed, kâfirlar seni bu kêçe kelip [20] (1) helâk qılmaq tilerler. Sañga işârat andağ turur kim bu kêçe çıqsanğ taqı Medîne tarafına barsanğ, anda taqı kâfirlarını (2) İslâmqa da'vat qılsanğ tęp aydı erse, Peyğambar 'as taqı Abū Bekrke bu aḥvâlnı aydı erse, Abū Bekr aydı (3) *raḡhu*: Yâ Resûlallâh, siz neteg yalguz barğaysız? Men taqı sizinğ birle barayın tęp aydı erse, Peyğambar 'as (4) -nunğ ḡâtırı ḡoş boldı.

Ol kêçe Peyğambar 'as taqı Abū Bekr *raḡhu* êkeğü çıqtılar taqı yüridiler erkeke (5) tegi. Erte boldı. Kâfirlar baqarlar, Muhammed taqı Abū Bekr yoq turur. Bildiler kim qaçtılar tęp. Abū Cehl 'al nidâ qıldurdı: (6) Kim kim Muhammedni taqı Abū Bekrni keltürür bolsa, yüz tewe sewünçi bèrelinğ tęp. Üç künke tegi hêç şahrâ qoḡmadın istediler, (7) bulmadılar, Ol kêçe Abū Bekr *raḡhu* bir sâ'at Peyğambar 'as'nunğ sağ yanında yürüyür erdi, taqı bir sâat (8) sol yanında yürüyür erdi, taqı bir sâ'at ileginde yürüyür erdi taqı bir sâ'at artında yürüyür erdi. Peyğambar 'as (9) aydı: Yâ Abā Bekr, tört yanında tezginü yürüyür-sen. Nişe bir tarafda yürümes-sen? tedi erse, Abū Bekr aydı *raḡhu*: Yâ Resûla- (10) -llâh, duşmanlardin qorqarmen. Nâğâh duşmanlar oqı sağ yandın kelür bolsa, avval duşman oqı mañga tegsün, sizke tegmesün tęp, (11) taqı sol yanga keçip yürüyür-men ol ma'nı üçün kim, eger duşmannınğ oqı sol yandın kelse, mañga tegsün, sizke tegmesün tęp (12) aydı erse, Peyğambar 'as aydı: لاَ تَحْزَنُ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا Yâ Abā Bekr, hêç qorqmağıl kim Tañrı te'âlâ biziñg birle turur (13) tedi erse, Ḥaq te'âlâ Abū Bekr köñlinge ârâmluq êndürdi. Andın sonğ Peyğambar 'as baqar, bir aḡlıg kimerse (14) köründi. Qaçan kim ol aḡlıg yawuq keldi erse, bildiler kim bizke kelür tęp. Peyğambar 'as aydı: Yâ Rebbî, anı tutğıl! (15) temiş erdi. Aḡnıñg tört aḡaqı yerke kömüldi. Ol kimerse çaqırdı: Yâ Muhammed, meni qoḡğıl, men rücû' qılayın, sañga zaḡmat (16) tegürmeyin tedi erse, Peyğambar 'as aydı: Yâ Rebbî, eger râst aysa, sen ıda bergeñil! temiş erdi. Aḡnıñg aḡaqları (17) yerdin çıqtı taqı ol kimerse qayıttı. Andın sonğ êkeğü ança, yüridiler kim Peyğambar 'as'nunğ mübârek aḡaqı ḡasta [21] (1) boldı. Yürüyü bilmez boldı erse, Abū Bekr *raḡhu* Peyğambarı arqasına kötürdi. Erteke tegi yüridiler. Erte boldı. Baqar- (2) -lar, yüz

ağlıq tağ tüpinge yéttiler. Ol tağ tüpinde bir gâr bar erdi. Ol gârğa kirmek tilediler erse, Abû Bekr aydı: Yâ Resûlallâh, (3) men burun kireyin, baqayın, âdamîni âzârlağan cânvarlar bolmasun tēp. Burun kirdi, baqtı. Andın soñg Peyğāmbar ‘as kirdi. (4) Abû Bekr *razhu* baqtı bir teşük bar erdi. Adaqını ol teşükke qoğtı, bolmasun kim bu teşükdin yılan çıqıp Peyğāmbar (5) ‘as’qa zahmat tegürmesün tēmiş erdi. Bir yılan keldi, taqı ol teşükdin çıqmaqqa qaşd qıldı Abû Bekrniñg adaqıñğa (6) başını tegürdi. Abû Bekr *razhu* yol bérmedi erse, Abû Bekr *razhu*’nuñg adaqıñğa soqtı erdi. Zehri qatıg eşer (7) qıldı. Abû Bekr adaqını kētermedi. Peyğāmbar ‘as’qa zararı tēgmesün tēp. Peyğāmbar ‘as ol yılan Peyğāmbar ‘as (8) –qa selâm bérmek üçün [çıkar] erdi tēp aydı. Baqar, Abû Bekrniñg közindin ‘abarât ve qaça-rât yaş aqar. Peyğāmbar ‘as aydı: Yâ (9) Abâ Bekr, nişe yıǵlar-sen? tēdi erse, Abû Bekr *razhu* aydı: Yâ Resûlallâh, uşbu teşükdin bir yılan adaqımğa qatıg zahm (10) qıldı. Peyğāmbar ‘as aydı: Yâ Abâ Bekr, adaqıñgıni kētergil taqı yilandın çayandın qorqmaǵıl, Haq te‘âlâqa tevekkül qılǵıl, (11) Haq te‘âlâ bizim birle turur kim tēdi.

Andın soñg kâfirlar Peyğāmbar ‘as’nuñg izini izleyü isteyü keldiler gâr ağzıñğa (12) tegi. Haq te‘âlâ fermânı birle örümçük gâr ağzıñğa ewini toqudı. Kâfirlar aydılar: Eger bu gârğa Muḥammed kirmiş bolsa erdi, (13) bu örümçük ewi buzulǵay erdi. Munda bolmaǵay tēp qayıttılar erse, Abû Cehl ‘al aytur: Menim ḥâtırımqa andaǵ (14) kelür kim Muḥammed bu yawuq yerde turur. Bizke sihr qılıp turur, körümez-biz tēdi taqı bir kâfirğa aydı: Tüşgül taqı bu gârğa kirgil! (15) tēdi erse, Umayya ‘bnü Ḥalaf aydı: Muḥammed tuǵmazdın aşnu örümçük bu ewini toqumış bolǵay. Muḥammed munda kirse erdi, bu örümçük (16) ewi buzulmaǵay–mu erdi? tēp aydı erse, Abû Cehl taqı yārānları birle qayıttılar.

Andın soñg Peyğāmbar ‘as Abû Bekr birle ol (17) gârda üç kün turdılar. Üç kündin soñg çıqıp Medİne taraflıǵa ‘azm qıldılar. Azıqları tükendi. Andın soñg bir ‘Arab [22] (1) qabılasıñğa keldiler taqı aydılar kim: Sizlerde et yâ ḥurmâ satlıq bar-mu? Satǵın algay erdük tēdi[ler] erse, ḥaymadın (2) bir ḥatun çıqtı. Atı Umm-i Mu‘İd erdi. Aydı: Neme yaḥşı qonuqlar siz! Sizlerni qonuqlaǵay erdim, velîkin qaḥt yıl turur, ewümde (3) hēç neerse yoq turur. Cüftüm Abû Mu‘İd taqı qoylarnı otlaǵqa eletip turur. Qoy-larımız munda bolsa erdi, sizlerke (4) süt bergey erdim tēdi erse, Peyğāmbar ‘as aydı: Yâ Umm-i Mu‘İd, bu ḥayma yanında yatǵan ne qoy turur? tēdi erse, Umm-i (5) Mu‘İd aydı: Bu qoy inġen aruq qoy turur, hēç süti yoq turur. Qoylar birle baru bilmedin munda yatur tēdi erse, Peyğāmbar (6) ‘as aydı: Yâ Umm-i Mu‘İd, destūr bérür-mü-sen anı sağmaqqa? tēdi erse, Umm-i Mu‘İd aydı: İnġen destūr bérür-men. (7) Eger süt çıqsa, sağınġ! tēdi. Peyğāmbar ‘as: Ol qoynı mañğa keltürünġler! tēp buyurdı erse, keltürdiler. Peyğāmbar (8) ‘as Bismillâhi’r-Raḥmāni’r-Raḥİm tēp mübârek elġini ol qoynunġ yelininge tegürmiş erdi. Derḥâl ol qoynunġ

(9) yelini ulğaydı taqı ol qoy semrüdi. Andın [soŋ] Peyğāmbar 'as aydı: Yā Umm-i Mu'īd, ewde kersān bar erse, keltürgil! tēdi. (10) Umm-i Mu'īd bir kersān keltürdi. Peyğāmbar 'as mübārek elgi birle sağdı, ança kim ol kersān toldı. Peyğāmbar 'as (11) ēkki elgi birle ol kersānnı kōtürdi taqı Umm-i Mu'īdke içürdi. Ança içti kim qandı. Andın soŋ Abū Bekrke içürdi. (12) Andın soŋ özi içti. Yana Peyğāmbar 'as ēkkinçi qata sağdı, taqı ol kersānnı tolturdi, taqı Umm-i Mu'īd ewinde qoydı (13) taqı köçtiler, bardılar.

Kēçe Abū Mu'īd keldi. Baqar, ewde bir kersān sūt bar. Ta'accüb qıldı, aydı: Yā Umm-i Mu'īd, bu ne aḥvāl (14) turur? Qoylar yıra q erdi, ewde saḡar qoy yoq erdi. Bu sūt qandın keldi? tēdi erse, Umm-i Mu'īd aydı: Bizke bir qonuq keldi, (15) inġen mübarek qonuq, körklüg yüzlüg, süçüg sözlüg, orta boğlüg kimerse erdi. Bu aruq qoyġa mübārek elġini tegürmiş (16) erdi. Bu qoy mundaġ semrüdi kim körer-sen, taqı yelini uluġ boldı. Öz elgi birle sağdı, bir kersān toldı. Anı cümleke öz elgi (17) birle içürdi, andın [soŋ] özi içti. Yana ēkkinçi qata sağdı, bir kersān toldı, anı ewde qoğtı. Abū Mu'īd aydı: Men eşittim kim [23] (1) Mekkede bir peyğāmbar çıqtı tēp, Muḥammed atlıġ. Ḥalāyıqnı Ḥaq yolına ünder tēp ayturlar erdi. Bu ayġanınġ meger ol bolġay. (2) Mununġ tēg mu'ciza peyğāmbarlardı özgede bolmaz. Eger Tanrı 'ömr bērse, bargay-men tēdi. Yana Umm-i Mu'īdke aydı: Maŋa ol kişiniġ (3) şifatını yaḡşı beyān qılġıl! Eger barsam, yaŋılmaġay-men, eđġü bileyin tēdi. Yigit kişi-mü turur yā qarı-mu turur? tēdi erse, (4) Umm-i Mu'īd aydı: Yigit turur. Meḥāsini qara turur. Açuq yüzlüg turur. Āvāzında heybet bar. İnġen uzun boğlüg ermez, aşaq (5) boğlüg taqı ermez, orta boğlüg turur. Açuq qaşlıġ turur. İnġen semüz taqı ermez, inġen aruq taqı ermez, orta tenlig turur. (6) Tōlek turur, üküş hareketlig ermes. Tişleri seyrek turur. Yüzi tolun ay tēg qumıyur. Söz sözlese, açuq ayra sözleyür, (7) bulġaşuq sözlemes. Ayası kēnġ turur. Kōzi aşaqqa üküşrek baqar, yerke baqar; bir az taqı başını qaldurur, kökke baqar. (8) Meḥāsini qurt yığ (?) turur, orta meḥāsiniġ [turur], uzun taqı ermez, kusa taqı ermez. Qatıġ yürüġen taqı ermez; yürüyür bolsa, (9) aqru yürüyür erken yeter(?), yoq erse yetmes tēdi.

Peyğāmbar 'as Mekkedin çıqmışta Abū Bekr *raḡhu*'qa meşveret qılmış (10) erdi neteg barmaq kerek Medīneke tēp. Abū Bekr *raḡhu* aydı: Ēkki tēwe satġın alıp turur-men sekkiz yüz yarmaqqa. Biringe siz mingey- (11) -siz, taqı biringe men mingeyin taqı baralıġ! tēdi. Peyğāmbar 'as aydı kim: Bizke bir qulavuz kerek. Abū Bekr *raḡhu* aydı: 'Abdullāh (12) atlıġ kişi bar, ol Medīne yolların yaḡşı bilür. Ol 'Abdullāhnı terke tuttılar. Taqı Abū Bekr *raḡhu*'nunġ āzādı bar erdi (13) 'Āmir atlıġ. Anġa aydı kim: Sen ēkki tēwe birle 'Abdullāhnı alıp Ṣavr atlıġ taġ tüpinde ġar bar, biz çıqmışdın üç kündin (14) soŋ anġa kelgey-sen tēp turur erdi. Anlar taqı andaġoq üç kündin soŋ keldiler. Abū Bekr *raḡhu* birle Peyğāmbar 'as (15) bir tēweke

mündiler, ol ékkisi taqı bir teweke mündiler. Taqı bardılar, Medİneke yawuq keldiler. Bir yahūdī Peyğāmbarqa satğaştı, (16) taqı keldi, Medİne halqınga hıbar bērdi. Medİnede üküş şahābalar bar erdi, ba'zısı Medİnelig, ba'zısı taqı Mekkelig. 'Ömer (17) *razhu* taqı Medİnede erdi. Cümle şahābalar sewündiler. Peyğāmbar 'as Medİneke kelgeninge biri biringe hıbar bērdiler. [24] (1) Taqı cümlesi silāh keğdiler uruşqa barur teg kāfirlarqa heybet üçün. Peyğāmbar 'as'qa istiqbāl qıldılar. Peyğāmbar (2) 'as şahrāda bir yıgaç köligesinde qonup turur erdi kim Medİnedin çıqğanlar anda Peyğāmbar 'as'qa (3) satğaştılar, körüştiler. Cümle şahāba sewündiler. Andın soñg Peyğāmbar 'as'qa Enşār qabilası aydılar kim: (4) Yā Resūlallāh, bizlerde qonsañız bolğay-mu? Baqçalarımız, yerlerimiz kēñg turur tēdiler erse, Peyğāmbar 'as aydı: (5) Bu Qaşvā atlıg teweke müneyin taqı hēç kimerse zümāmını tutmasun. Qayu qapuğda bu tewe çökse, men ol ewde qonar-men tēp (6) aydı erse, barça şahābalar rāzī boldılar.

Cum'a kün erdi kim Peyğāmbar 'as Qaşvā atlıg tēwesinge mündi. Cümle (7) şahābalar taqı atlandılar. Üküş yağağlar taqı çıqıp turur erdiler. Medİne şehrinde Peyğāmbar 'as'nuñg cemālinga (8) müştāq bolğanlar üküş erdi. Peyğāmbar 'as'ını körmedin şahābalar qatında İmān keltürüp turur erdiler. (9) Cümle halāyıq Medİneke teveccüh qıldılar. Tēgme bir qabılādın Peyğāmbar 'as keçer bolsa, ol qabılanınñ uluğı çıqıp (10) Peyğāmbar 'as'dın derhōst qılsa, Peyğāmbar 'as anlarğa hayr u berekāt birle du'a qılır erdi taqı aytur erdi: (11) Bu benim Qaşvā atlıg tēwem qayu qapuğda çökse, men anda qonuq bolğay-men tēp aytur erdi. Cümle Medİneniñg uluğları (12) taqı mün'imleri ārzū qılır erdiler: Bolğay-mu kim Peyğāmbar 'as'nuñg tēwesi biziñg qapuğda çökkey-mü? tēp. Hēç (13) çökmez erdi, aşıp keçer erdi. Ançaqa tegi bardı kim Eyyüb-i Enşārī qapuğında çökti erse, Peyğāmbar 'as taqı tēwedın (14) tüşti taqı mescidke kirdi. Cümle şahābalar taqı kirdiler cum'a namāzı qılmaq üçün. Peyğāmbar 'as minberke aşıp (15) huṭba oqıdı taqı minberdin tüşüp imāmatlıq qıldı. Cümle şahābalar iqtidā qıldılar. Namāzdın çıqıp Peyğāmbar 'as (16) Eyyüb-i Enşārī ewinge kirdi erse, Eyyüb-i Enşārī şād boldı, sewündi.

Cümle şahāba ewleringe barıp Peyğāmbar 'as'qa (17) hediyye āmāda qılır erdiler küçleri yeterinçe. Zeyd ibnü Şābit *razhu* aytur: Men altı yaşar erdim kim anam bir çanaq [25] (1) içinge etmek toğradı, taqı ol etmek üzesinge sağ yağ kemişti, taqı bir pāra sūt kemişti, taqı çanaq üzesinge neerse (2) örtti taqı mañga aydı kim: Oğlum, barğıl, Eyyüb-i Enşārī ewinge kirgil, taqı Peyğāmbar 'as'qa selām qılğıl taqı (3) ayğıl kim: Anam sizke bu ta'āmnu hediyye ıda bērdi tēgil! tēdi erse, men taqı andağ qıldım erse, Peyğāmbar 'as (4) mañga aydı: Tañgrı te'ālā bereket bērsün sañga! tēdi. Taqı şahābalar yığılıştılar taqı ol tirfdni tenāvül qıldılar.

Eyyüb-i Enşārīniñg (5) anasınga za'falar kelip sorar erdiler kim: Peyğāmbar 'as qayu ta'āmnu sewer? Biz ol ta'āmnu qılıp keltüreliñg

(6) téseler, Eyyüb-i Enşârînin vâlidası aytur erdi kim: Peyğāmbar 'as bizke hêç buyurmuşı yoq kim falān ʔa 'ām bışurunğ (7) tēp taqı ileginge qayu ʔa 'ām kelse, hêç 'eyblemişı yoq. Eger kerek bolsa, tenāvül qılır ve eger kerekmez bolsa, tatar taqı yārān- (8) -larga aytur kim: Sizler tenāvül qılınğlar! tēp. Bir kün ʔa 'ām bışurduq, hêç tatmadı. Mēn oğlum birle iñgen qağğurduq. (9) Men aydım: Yā Resūlallāh, hemîşe ʔa 'ām bışursaq, tenāvül qılır erdinğiz taqı bāqı qalğan ʔa 'āmni sizinğ mübārek elğinğiz (10) tegdi tēp teberrük qılıp yeyür erdük. Bu kün ne boldı kim bu ʔa 'āmni yemedinğiz? tēp aydım erse, mañga aydı: Ey Eyyüb anası, (11) bu ʔa 'āmda sarımsaq yıdığı burnumğa keldi taqı men Hāq te 'ālāqa münācāt qılır-men. Ağzım sasığı birle neteg münācāt (12) qılayın? tēdi. Ol ʔa 'āmni oğlunğ Eyyüb birle tenāvül qılınğ! tēdi.

Andın sonğ Medīne içinde ne kim mu'minlar musulmānlar bar, (13) cümlesi Peyğāmbar 'as'qa kelip, selām qılıp bey'et bērdiler. Peyğāmbar 'as öz elgi birle ol bey'et bērgenninğ (14) elğini tutar taqı aytur erdi: Hāq te 'ālā fermānıdın çıqmağay-sen taqı Hāq te 'ālāninğ resūlı Muḥammed Resūlullāh fermānıdın (15) çıqmağay-sen. Qayu işke kim buyursa, qılğay-sen, qayu işdin yığsa, yığlınğay-sen. Ėkki çerig alnaşmış[da qaçmağay-sen] tēse, ol bey'et (16) bērgenler aytur erdiler kim: Qabūl qıldıq tēp. Andın sonğ ḥatunlar yığıldılar, taqı aḥşam yatsıg arasında Eyyüb anası (17) qatınğa keldiler taqı aydılar: Peyğāmbar 'as'dın destūr tilegil, bizler taqı Peyğāmbar 'as'nunğ mübārek cemālını [26] (1) körelinğ taqı cüftlerimiz bey'et bērmış tēg bizler taqı bey'et bērelinğ tediler. Eyyüb [anası] Peyğāmbar 'as ḥazratınğa (2) kirdi. Destūr tiledi erse, Peyğāmbar 'as taqı destūr bērdi. Eyyüb anası bu ḥatunlarını başlap kirdi. Avval Umm-i Sa'd (3) athğ ḥatun Peyğāmbar 'as'qa selām qıldı erse, Peyğāmbar 'as taqı cevāb yarlıqadı. Andın sonğ aydı: Ey (4) ʔa 'İfa, atunğ ne turur? Ol aydı kim: Yā Resūlallāh, atım Umm-i Sa'd turur tēdi erse, Peyğāmbar 'as aydı kim: Atanğ atı ne turur? (5) Ol aydı kim: Atam atı Rāfi' turur tēdi. Peyğāmbar 'as aydı: Ḥācatunğ ne turur? tēdi erse, Umm-i Sa'd aydı: Yā Resūlallāh, Tanğrı (6) te 'ālānı bir u bar turur tēp inanduq taqı sizni Hāq te 'ālāninğ resūlı tēp bittük. Ėmdi cüftlerimiz sizke bey'et (7) bērdiler, bizler taqı keldük sizke bey'et bērmekke tēdi erse, Peyğāmbar 'as aydı: Şükür ol Tanğrıqa kim sizlerini (8) İslāmqa köndürdi. Andın sonğ aydı: Ey ʔa 'İfalar, cümle kelinğ, ilegimde olturunğ! tēdi erse, cümlesi Peyğāmbar 'as (9) ileginde olturdılar. Peyğāmbar 'as ileginge bir qadaḥ birle suw qoydı, taqı mübārek elğini ol suw içinde (10) qattı taqı ʔa 'İfalarğa aydı: Erenlerdin bey'et alsam, eliglerini tutup bey'et alur-men, velkin siz ʔa 'İfalarınğ (11) eliglerini tutmaq bolmas. Qaçan kim men elgimni bu qadaḥdın çıkar-sam, siz eliglerinğizni qatğay-siz tēdi. Andın (12) sonğ Peyğāmbar 'as aydı: Ey ʔa 'İfalar, Tanğrı te 'ālānı birlemişdin sonğ Tanğrıqa ortağ qatmağay-siz tēse, (13) bunlar aytur erdiler: Qabūl qıldıq. Yana Peyğāmbar 'as aydı:

Ey za'ifalar, erenlerinġiz mällarının oġurlama— (14) —ġay-siz, taqı zinā qılmaġay-siz, taqı oġlanlarınġızın öltürmeġey-siz, taqı özge tuġurmaġan oġlanın erenlerinġizke: (15) Men tuġurdum tēp aymaġay-siz, taqı yaq yawuq ölmüşte nevha qılmaġay-siz, ton yırtmaġay-siz, saçlarınġızın yulmaġay-siz, (16) yüzlerinġizni yırtmaġay-siz, taqı yat erenler birle ħalvat yerde sözleşmeġey-siz tēp aysa, bu za'ifalar aydılar: (17) Cümlesini qabül qıldıu. Qadaġdın elġini çıqardı. Taqı bu za'ifalar eliglerini ol qadaġqa qatar erdiler taqı yüzlerine [27] (1) sürter erdiler. Andın sonġ Peyġāmbar 'as destūr bērdi erse, çıqtılar.

Andın sonġ Mekkedın üküş şaġābalar kelü (2) başladılar erse, Peyġāmbar 'as Medīne ħalqına aydı kim: Mekkedın kelgenlerni aġırlanġ, yerini yurtını qoyup biziġ (3) şöġbatımızda bolmaq üçün ġarībluqın ihtiyār qılıp keldiler. Kerek kim munlarġa luṭf u kerem birle qarşu alsanġız tēdi (4) taqı Medīnede turġanların Mekkedın kelgenler birle qarındaş qıldı. Mekkedın hicret qılıp kelgenlerke muġācir tēnür, taqı Medīne (5) ħalqları kim Mekkedın kelgenlerke yārī bērdiler, qarşu aldılar, luṭf u kerem qıldılar, anlarġa enşārī tēnür.

BEŞİNÇ (6) FAŞL

Peyġāmbar a[s]'nunġ mu'cizātınınġ beyānı turur

İmām Baġavī *raḥmhi* Meşābīḥ athġ kitābda bu ħadīşni (7) keltürmiş:
عن علي بن أبي طالب رضي الله عنه انه قال كنت مع النبي صلى الله عليه وسلم بمكة
فخرجنا في بعض نواحيها فإ (8) استقبله جبل ولائجر الا هو يقول السلام عليك
يا رسول الله

Bu ħadīşninġ ma'nisi ol bolur kim 'Alī *raḥhu* aytur: (9) Men Peyġāmbar 'as birle Mekkede erdim. Mekkeninġ şaġrāsınġa çıqtuq. Taġqa qarşu keldük erse, ol taġdın āvāz keldi (10) kim es-selāmu 'aleyke, yā Resūlallāh tēp. Taqı daraġtqa qarşu keldük erse, ol daraġtdın āvāz keldi kim es-selāmu 'aleyke, yā Resūlallāh tēp.

(11) Peyġāmbar 'as Medīnede erdi kim Ḥaybar cuġūdları taqı Benū Qurayza cuġūdları Mekkeke bardılar taqı Mekke kāfirlarınġa (12) aydılar: Biz cümle sizke yārī bērmek üçün keldük. Biz cümle ittifāq qılıp aġır çerig birle Medīneke barsaq, taqı bu Muġammedni aradın (13) kétersek — sizin dīninġizni taqı bāṭil tēp aytur, biziġ dīnimizni taqı bāṭil tēp aytur — siz taqı mununġ tilindin taqı zaġmatı— (14) —dın qurtulsanġız, biz taqı qurtulsaq tēp aydılar erse, Mekke kāfirlarınġa bu söz hoş keldi. Çerig isti'dādı qıldılar taqı (15) yahūdīlar çerigi birle taqı öz çerigleri birle Medīneke keldiler. Qaçan bu ħabar Peyġāmbar 'as'qa tegdi erse, şaġābalarını (16) yıġdı taqı meşveret qıldı erse, Selmān-i Fārsī aydı *raḥhu*: Biziġ Fārs elinde ħandaq

bolur. El tegresinde (17) uluğ, têring arıq qazarlar kim çerig dört yandın kirmesün tēp aydı. Maşlahat bolğay-mu kim bu Medİneniñ tegresinde [28] (1) ħandaq qazsaq? Tört yandın kâfirlar kirmese, bir yandın uruşmaq âsân bolğay tēdi erse, Peyğāmbar 'as (2) taqı şaĥābalar bu sözni maşlahat kördiler. İñgen şavāb turur tēdiler erse, Peyğāmbar 'as buyurdı, (3) cümle şaĥāba Medİneniñ tegresinde ħandaq qaza başladılar. Medİne içinde açlıq erdi. Çerigke isti'dād qılmaq, (4) yana bu ħandaq qazmaq şaĥābalarğa ağır keldi. Cābir aytur *razhu*: Cümle şaĥābalar bu ħandaqı qazar erdi. Uluğ (5) taş çıqtı. Neçeme quvvatlıg erenler balta birle ursalar, hēç eşer qılmaz erdi. Bardılar. Peyğāmbarğa aydılar erse, (6) Peyğāmbar 'as elginge balta aldı taqı üç qata Bismillāhi'r-Raĥmāni'r-Raĥīm tēdi taqı urmuş erdi, bu uluğ taş (7) pāra pāra boldı.

Cābir aytur *razhu*: Men Peyğāmbar 'as'qa yaqın erdim. Ėkki elgini qaldurdı balta birle (8) taş üze urmaq üçün. Baqtım, Peyğāmbar 'as mübārek qarınığa taş bağlamış açlıq sebebidin. Bu aĥvālını kördüm (9) erse, köñglüm ħasta ve bezmān boldı. Keldim, cüftümke aydım: Ey cüftüm, Peyğāmbar 'as'ını bu aĥvāl üze kördüm. (10) Neteg revā bolğay, Peyğāmbar 'as mundağ emgek birle bolsa taqı biz qağgusın yemesek, neteg ümmet bolğay-miz? tēdim (11) erse, cüftüm aydı: Ėwde dört batman arpa bar taqı bir oğlaq bar. Sen ol oğlaqı boğuzlağıl, men taqı aş bişginçe (12) bu dört batman arpanı ögügeyin taqı etmek yapayın. Sen bargıl, Peyğāmbar 'as'nuñg qulaqıña āheste ayğıl — (13) kişiler eşitmesünler — Peyğāmbar 'as taqı qatında bir Ėkki kişi birle kelsünler tēp ittifaq qıldılar. Qaçan aş (14) bişti erse, Cābir *razhu* bardı. Peyğāmbar 'as'qa āheste aydı erse, Peyğāmbar 'as aydı: Yā Cābir, (15) ta'āmnuñg ne qadar turur? tēdi erse, men aydım: Yā Resūlallāh, bir oğlaq turur taqı dört batman arpa etmeki turur tēdim erse, (16) Peyğāmbar 'as aydı: İñgen yahşı turur. Ĥaq te'ālā üküş berekātlar bergey in şā'a'llāhu te'ālā tēdi taqı aydı: Yā Cābir, (17) men bargınça ol küweçke hēç kimerse çömçe qatmasun taqı ol etmeklerini tandürdın hēç kimerse çıqarmasunlar! [29] (1) tēdi taqı nidā qıldurdı kim: Cābir ėwinde ta'ām qılmış, cümleñiz icābat qılınığız! tēp nidā qıldurdı erse, — ħandaq qazığan- (2) -lar üç minğ kişi erdi — cümlesi icābat qıldılar erse, Cābir aytur: Men müteĥayyir boldum, ĥacālat içinde qaldım. Andag ĥacālat (3) müstevlī boldı üzemke kim 'ömrüm içinde andag ĥacālat bolmışım yoq erdi. Bir oğlaq ta'āmı üç minğ kimerseke (4) neteg yetürgey-men? tēp endişe qılu ėwke bardım taqı cüftümke bu aĥvālını aydım erse, mañga aydı: Yā Cābir, Peyğāmbar 'as'qa (5) bu ta'āmnuñg miqdārını aymadıñ-mu? Men aydım kim: Peyğāmbar 'as'qa bu ta'āmnuñg miqdārını aydım erse, Peyğāmbar 'as (6) aydı: Men bargınça ol ta'āmqa kimerse elig tegürmesünler tēp aydı. Cüftüm aydı: Andag erse, yā Cābir, hēç ĥacālat qılmağıl (7) barını ileginde qoğğıl! Nē kim qılsa, ol bilgey tēdi erse, köñglüm hoş boldı, ĥacālatum kētti. Bir sâ'at keçti. Baqar-men, (8) Peyğāmbar 'as üç

miñg şahābanı başlap keldi taqı aydı: Yā Cābir, bu halāyıq üküş turur, ewke sıǵmaz. Şahrāda (9) oltursunlar, yėtişer oltursunlar tēp buyurdı. Taqı özi ewke kirdi, ol küweçni açturdı, taqı Bismillāhi'r-Raḥmāni'r-Raḥīm (10) tēdi, taqı berekāt birle du'ā qıldı taqı elgini ol küweçke urdı. Yana tandūr açturdı, aña taqı Bismillāhi'r-Raḥmāni'r-Raḥīm (11) tēdi taqı berekāt birle du'ā qıldı taqı el urdı. Andın sonǵ buyurdı: Tegme yētti kişike bir kersān aş taqı yētti etmek bēriñler! tēp. (12) Andaǵ qıldılar. Neçeme kim bu küweçdin aş çıkarurlar taqı bu tandürdin etmek çıkarur erdiler, hēç bu küweçniñ aş (13) eksilmez erdi taqı bu tandürnuñg etmekleri eksilmez erdi. Üç miñg kişi cümlesi toydılar, taqı küweç aş andaǵoq erdi (14) taqı tandūr etmekler[i] andaǵoq erdi. Peyǵāmbar 'as aydı: Yā Cābir, aḥşamqa tegi bu küweç aş taqı tandūr etmeki tükenme- (15) -gey. Medīne içindeki dervişlerke ḥabar bērgil, cümlesinge yēdürgil taqı kelgen barǵanqa, yaq yawuqqa cümleke bu aşdın (16) taqı etmekdin hēç taqşır qılmadın bērgil! tēdi. Biz taqı andaǵoq qılduq. Aḥşamqa tegi Medīne içindeki derviş cümlesi (17) keldiler taqı yēdiler. Aḥşam bolmıŷta kēdin taqı küweçte bir ança ta'am qaldı.

Selmān-i Fārsī aytur *raḥḥu*: Qaçan kim [30] (1) Cābirniñ ta'amını tenāvül qılduq taqı ḥandaq qazımaqqa barduq, benim ulüşümke teggen yerde taqı bir uluǵ taş bēlgürdi. (2) Hēç kimerse anı qoparmaqqa küçi yetmedi. Balta taqı ötmedi erse, barduq, Peyǵāmbar 'as'qa ḥabar bērdük erse, Peyǵāmbar (3) 'as keldi taqı mübārek elginge bir uluǵ balta aldı, taqı Bismillāhi'r-Raḥmāni'r-Raḥīm tēdi taqı tekbīr aydı erse, cümle (4) şahābalar taqı tekbīr aydılar. Andın sonǵ Peyǵāmbar 'as balta kōtürdi taqı quvvat birle ol taşqa urmuş erdi. (5) Ol [taşdın] yıldırım menǵizlig ot çıqtı Şām tarafına bardı. Selmān-i Fārsī aytur *raḥḥu*: Ol nūrqa nazar qılmış erdim. (6) Şāmnunǵ köşkleri, sarāyları maña köründi. Yana Peyǵāmbar 'as ekinç qata tekbīr qılıp urmuş erdi. Yana bir (7) yıldırım menǵizlig nūr çıqtı taqı Yemen tarafına bardı. Men ol nūrqa nazar qılmış erdim. Yemen şehriniñ köşkleri, sarāy- (8) -ları maña köründi. Yana Peyǵāmbar 'as üçünç qata tekbīr qılıp ol taşqa urmuş erdi. Yana burunqı tēg yıldırım menǵizlig (9) nūr çıqtı taqı maşırıq tarafına bardı. Men ol nūrqa nazar qıldım erse, 'Irāq eliniñ taqı Fārs eliniñ sarāyları (10) köründi. Men aydım: Yā Resūlallāh, bu ne nūrlar kim 'ālamqa münteşir boldı? tēp aydım erse, Peyǵāmbar 'as aydı: (11) Yā Selmān, bilgil, āgāh bolǵıl, bu nūrlar qayı tarafqa kim bardı, ol tarafta İslām açılǵay, musulmānlıq zāhir (12) bolǵay tēdi. Selmān-i Fārsī *raḥḥu* 'Ömer taqı 'Oşmān *raḥḥumā* ḥilāfatında erdi kim bu aytqan ellerde İslām (13) zāhir boldı tēp aydı.

Andın sonǵ kāfirlar cuḥūdlar birle kelip Medīneniñ dört yanında qondılar taqı musulmānlar birle (14) üç kün uruştılar. Törtinç kün qatıǵ uruştılar, andaǵ kim Peyǵāmbar 'as ekindük namāzı taqı aḥşam namāzı qılu (15) bilmedi. Peyǵāmbar 'as ol kāfirlarǵa qarǵadı: Ey Bār Ḥudāyā,

bu kâfirlarınñ közlerinde ot birle 'uqubat qılğıl! (16) tēp aydı. Andın sonğ Hāq *tv* Peyğāmbar 'as'qa nuşrat bērdi. Bir keçe içinde qatıǵ sawuq yēl ıda bērdi (17) erse, Mekke kâfirları cuhūdlar birle Medİneniñ dört yanında uruşmaq üçün qonup turur erdiler. Ol sawuq yelke [31] (1) t̄aqatları qal-madı. Aydılar kim: Bizlerke Muḥammed sihr qıldı, sawuq yēl ıda berdi tēp cümlesi qayıttılar.

Huzeyfe *razhu* (2) Kūfe élinge kirdi. Peyğāmbardın sonğ Kūfe ḥalqı cümlesi Huzeyfeni ağırladılar Peyğāmbar 'as'qa şöḥbat qıldı tēp. (3) Bir kimerse Huzeyfeke aytur: Yā Abā 'Abdallāh, Peyğāmbar birle sizler neteg mu'āmilat qılır erdiñgiz? Huzeyfe aydı *razhu*: (4) Peyğāmbar ḥidmatında qatıǵlanur erdük. Nē işke buyursa, qılır erdük, hēç taqsır qılmaz erdük tēp aydı erse, (5) bu sorǵan kimerse aytur: Vallāh, eger men Peyğāmbar 'as qatında bolsa erdim, Peyğāmbarnı yađaǵ yürütmekke qoymaǵay (6) erdim, boynumǵa kötrüp yürütgey erdim tēdi erse, Huzeyfe aydı *razhu*: Ḥandaq toquşında bir kēçe qatıǵ (7) sawuq yēl qoptı. Barça şaḥāba tonlar taqı kizler örtündiler. Ėwleringe barmaqqa icāzat yoq erdi. Peyğāmbar 'as (8) namāz qılır erdi. Üküş namāz qılmaşdın sonğ āvāz qıldı taqı aydı: Ey yārānlarım qayu bir kimerse bolǵay kim ornındın (9) turǵay taqı ol kâfirlar-ǵa bargay taqı anlardın mañǵa ḥabar keltürgey? Men anı Hāq te'ālādın tilegeyin kim ol kimerseni Hāq te'ālā (10) saqlasun, hēç kâfirlarınñ zararı añǵa tegürmesün. Yana Hāq te'ālādın tilegeyin kim ol kimerseni uşmaḥda benim (11) qoldaşım qılsun tēp nidā qıldı. Hēç kimerse icābat qılmaǵı ol ma'nİdin ötrü kim açlıq qatıǵ erdi, hem taqı kâfirlar- (12) -nıñ ḥavfı qatıǵ erdi, hem sawuq qatıǵ erdi. Bu üç ma'nİ bar üçün şaḥābalar kâhilliq qıldılar. Peyğāmbar 'as'qa (13) icābat qılmaǵılar erse, Peyğāmbar 'as benim atım birle nidā qıldı taqı aydı: Yā Huzeyfe! tēmiş erdi. Mañǵa zararurat boldı icābat (14) qılmaqqa. Ve eger icābat qılmasam, Peyğāmbar 'as'qa 'aşlıq qılmaş bolur-men tēp yerimdin qoptum taqı aydım: Lebbeyke, (15) yā Resūlallāh tēp. Mañǵa aydı: Yā Huzeyfe, bargıl taqı mañǵa bu kâfirlardın ḥabar keltürgil kim ne aḥvāl üze tururlar, velikin hēç (16) kimerseke zaḥ-mat tegürmegil! tēdi erse, men taqı oq ya aldım taqı bardım. Baqar-men, Hāq te'ālānıñ çerigi sawuq yēl ol kâfirların (17) perişān qılmaş ḥaymalarını yıqmaş, otlarını söndürmiş, atları bir yanqa barur, tēweleri bir yanqa barur, sergerdān [32] (1) ve müteḥayyir bolup tururlar. Uluǵları Abū Sufyān ḥaymadın çıqtı çaqırdı, aydı: Ey çerig ḥalāyıqı, cümle köçünğ, (2) kēteliñǵ! Eger bu kēçe munda qalsaq, helāk bolur-miz, atlarımız taqı tēwelerimiz helāk bolur tēp i'lām qıldı erse, (3) cümle kâfirlar ta'cİl üze köçtiler, kētti-ler. Eger Peyğāmbar 'as mañǵa aymamaş bolsa erdi kim hēç kimerseke (4) zarar tegürmegil tēp, Abū Sufyānqa andaǵ yawuq kelmiş erdim kim oq birle ursam, helāk bolǵay erdi, velikin (5) Peyğāmbar 'as sözini saqladım, qılmaşım. Qaçan kim keldim, Peyğāmbar 'as'qa ḥabar bērdim erse, Peyğāmbar (6) 'as sewündi, Hāq te'ālāqa ḥamd u şenā qıldı taqı cümle ḥalāyıqqa icāzat bērdi. Ėwleringe qayıttılar.

Yana bir qaç kündin soṅ (7) Peyğāmbar 'as'qa Abū Sufyānnıṅ bitigi keldi. Ol bitig içinde aymış kim: Yā Muḥammed, bilgil, āgāh bolgıl, bu nevbet kim keldim, (8) ol i'tiqād birle keldim erdi kim sēni helāk qılsam taqı yārānlarıṅnı perīšan qılsam, velīkin kördüm kim Medİne tegresinde (9) ḥandaq qılmış-sen. 'Arab içinde bu ḥandaq qılmaq yoq erdi. Muni qandın öğrendiṅ? Ėmdi Lāt u 'Uzzā birle ant yāḍ (10) qılur-men kim ēkinç qaytmışda Uḥud toquşında neteg qıldım erse, andağ qılğay-men tēp aymış. Peyğāmbar 'as (11) qaçan kim anıṅ bitigini oqup ma'nīsini zabt qıldı erse, Ubayy ibnü Ka'bnı ündedi taqı aydı: Bitigil, yā Ubay: Ey Abū Sufyān, (12) bu kelmışde sēni helāk qılmadın qaytmağay-men tēmiş-sen. Sēni qaytarğan Ḥaq *tvt* turur taqı ḥandaq qazımaqnı (13) öğretgen Ḥaq te'ālā turur. Taqı ēkinç nevbet qaytgaymen taqı Uḥud toquşındaqı tēg sizlerni hezīmet qılğay-men tēmiş-sen. (14) Anı taqı Ḥaq te'ālā bilür, quvvat bērgen taqı ol turur, hezīmet qılğan taqı ol turur. Velīkin Ḥaq *tvt* maṅga bir kün (15) rüzī qılğay kim ol kün içinde ol Lāt u 'Uzzā birle kim ant yāḍ qıldıṅ, ol Lāt u 'Uzzānı taqı cümle butlarını (16) sındurgaymen inşā'a'llāhu te'ālā tēp aydı.

Yana qaçan kim kāfirlar Mekkeke qayıttılar, taqı cuḥūdlar taqı öz yerleringe qayıttılar, (17) şaḥābalar taqı ēwleringe qayıttılar, Peyğāmbar 'as taqı 'Āyişe *raẓhā* ēwinge kirdi, taqı ğusl qıldı, taqı başını [33] (1) yuvdı, taqı özinge 'ūd tütüzdi taqı çıqtı. Ödlek namāzını qıldı erdi. Baqar, Cebre'il 'as qatır münüp, qalıṅ barçın (2) keḍip keldi taqı aydı: Yā Muḥammed, ferīšteler yarıq yaşıqlarını kētermedin tururlar. Nişe silāḥlarıṅızni kēterdiṅizler? (3) Biz cümle ferīšteler kāfirlarını Ḥamrā'ü'l-Esed athğ yerke tegi qavduq, kēterdük. Ėmdi saṅga taqı yārānlarıṅga Taṅrı te'ālādin fermān (4) ol turur kim yarıq yaşıqlarıṅızni keḍseṅiz taqı Benū Qurayza cuḥūdlarına barıp ḥarb qılsaṅız. Uş men ferīšteler (5) başlap barur-men. Menim artımça terk keliṅ! tēdi taqı Cebre'il 'as bardı. Qaçan kim Peyğāmbar 'as bu sözni eşitti (6) erse, 'Alīni *raẓhu* ündetti taqı aydı: 'Alamnı alğıl taqı bizke kelgil kim bizke fermān boldı kim Benū Qurayza cuḥūdları (7) birle ḥarb qılmaq gerek. 'Alī *raẓhu* 'alamnı aldı taqı Bilālqa fermānladı kim cümle şaḥāba ēkindü namāzını Benū Qurayzada (8) qılsunlar tēp. Cümle şaḥāba atlandılar, Benū Qurayza cuḥūdlarını ḥarāb qıldılar, ğārat qıldılar, yana Medİneke qayıttılar.

Ol (9) cuḥūdlar ḥatunlarıdın bir ḥatun Peyğāmbar 'as Medİneke kelmışdın soṅ bir qoynı sōğüldi taqı şaḥābalardın (10) biringe sordı kim: Peyğāmbar 'as qoy etidin qayu yerni sewer? tēdi erse, ol kimerse aydı kim: Peyğāmbar 'as qoy (11) etidin qol etini taqı yağrın etini sewer tēdi erse, ol sōğülmış qoyga ağı sürtti, yağrın etinge taqı qol etinge köprek (12) sürtti taqı aḥşamdın soṅ Peyğāmbar 'as'nuṅ ēwinge keltürdi. Peyğāmbar 'as aḥşam namāzı qılıp ēwinge kirdi. (13) Baqar, bir za'İfa olturup turur. Za'İfa Peyğāmbar 'as'qa selām qıldı taqı aydı: Yā Resūlallāh, bir qoy

sögüldüm taqı (14) sizke hediye keltürdüm tedi erse, Peyğambar 'as buyurdi, şahābalar keldiler, sofrā yediler. Ol arada ol za'İfa (15) çıqtı taqı ketti. Qaçan kim Peyğambar 'as qoy etidin bir pāra aldı taqı çeyneyü başladı erdi, ol qoldın āvāz keldi kim: (16) Yā Resūlallāh, mēndin yemeŋ kim men ağıluğ turur-men tedi erse, Peyğambar 'as ağızındaqı etni biraqtı, şahābalarqa aydı: Ey (17) yārānlarım, bu etdin yemeŋ kim bu qol etidin āvāz eşittim kim yā Resūlallāh, mēndin yemeŋ kim men ağıluğ turur-men tēp aydı erse, [34] (1) cümle şahābalar ēliglerin tarttılar. Velikin Beşir atlığ şahāba bir loqmanı yuttı bu habarnı bilginçe taqı neçeme kim qatıqlandı (2) qaytaru bilmedi. Ol sâ'at içinde baqtılar, Beşirniŋ yüzi qap-qara boldı taqı ol kēçe vefātı boldı. Şahābalar dın üç kimerse (3) ol ta'āmdin çeynep bırakıp turur erdiler. Peyğambar 'as anlarqa hacāmat qılınğ tēp buyurdi. Ōzi taqı hacāmat (4) qıldı erse, şihhat boldı. Yana üç kündin sonğ ol yahūdiyyeni buldılar taqı Peyğambar 'as'qa keltürdiler. Peyğambar 'as (5) aydı: Ey yahūdiyye, ne üçün mundağ iş qıldınğ? tedi. Ol yahūdiyye aydı: Menim atamnı, taqı atam qarındaşını, taqı cüftümni, (6) taqı er qarındaşımni, cümle sen öltürdünğ, ol yandın men bu ağıluğ qoynı keltürdüm tēp iqrār qıldı. Anı taqı öltürdiler. (7) Ol qoy etini bir itke bērdiler. Ol it yēdi erse, ol sâ'at öldi. Bardılar, bir çuqur qazdılar taqı ol etni anda kömdiler.

(8) Peyğambar 'as dünyādın naql qılınıştā kim sökel boldı — Umm-i Beşer atlığ qarı za'İfa bar erdi, hemişe Peyğambar 'as (9) zahmatı bolsa, ol za'İfanı ündetür erdi; ol za'İfa kelip Peyğambar 'as a'zālarını basar erdi, sıqar erdi. (10) Bu nevbette taqı ündetti erse, ol za'İfa taqı keldi, Peyğambar 'as'nuŋ a'zāsını bastı, sıqadı taqı aydı: Yā Resūlallāh, (11) bu nevbette sökellikiniŋizni qatığraq körer-men, inşā'a'llāhu te'ālā şifā bergey tedi erse, Peyğambar 'as aydı: Ol vaqıtta kim (12) ağıluğ etni çeynep biraqtım erdi, andın bērü birer vaqtlarda birer zahmat bērür erdi maŋga. Ėmdi andağ sēzer-men kim bu sökel— (13) —likimde ol ağınuŋ zehri tamarlarımni kesgey tēp, velikin şabur qılmaq kerek. Peyğambarlarqa belā qat qat bolur şevāblar qat qat (14) bolmaq üçün.

Bir kēçe Peyğambar 'as bu kâfirlarnı İslāmqa ündedi erse, bu kâfirlar aydılar: Yā Muḥammed, seniŋ dİniŋ ḥaqlıqını (15) ol vaqtın bilgey-müz kim bu tolun ayqa işārat qılınğ, bu ay ēkki pāra bolsa, taqı tegme pārası bir yanğa barsa, andın sonğ yana (16) ēkisi biri biringe qawuşsa, burunğı tēg bolsa, bizler bilgey-miz kim seniŋ dİniŋ ḥaq turur tēp aydılar erse, Peyğambar 'as (17) ayqa işārat qılınıştā erdi. Ay ēkki pāra boldı, biri bir yanğa bardı taqı biri bir yanğa bardı, yana ēkkisi biri biringe qawuştılar. [35] (1) İbnü Mes'ūd *raḫḫu* aytur: Men kördüm Ḥirā tağını, ēkki pāra ay arasında qaldı, yana ēkkisi qawuştılar. Qaçan kim bu aḥvālını (2) kâfirlar kördiler erse, aydılar: Bu Muḥammed ne uluğ cādū turur, qatığ sâḫir turur tēp aydılar. Taŋrı te'ālā ḥabar bērü yarlıqar, (3) *qt*:

اقتربت الساعة وانشق القمر وان يروا آية يعرضوا ويقولوا سحر مستمر وكذبوا واتبعوا
اهواءهم (4) وكل امر مستقر (LIV: 1-3)

Ma'nisi ol turur: اقتربت الساعة qiyāmat yawudı, القمر ay yarıldı; eger bu kāfir [lar] Peyğāmbar 'as'nuñg rāstlıqına bir nişān körseler, ol nişāndın yüz çewrürler; (6) ويقولوا سحر مستمر; taqı ayturlar kim bu Muḥammedniñ körgüzgen nişānı qatıǵ siḥr turur, ulaşu avvalqılardıñ kelgen siḥr turur tēp ayturlar; (7) وكذبوا taqı bu kāfirlar Peyğāmbar 'as'ny yalǵan tēdiler, taqı öz havālarına uydılar, öz nefsleri (8) tilek-leringe ittibā' qıldılar; كل امر مستقر tegme bir iş qarār qılǵan turur, ya'nı haq işniñ taqı 'āqıbatı zāhir (9) bolǵan turur, bātil işniñ taqı 'āqıbatı zāhir bolǵan turur tēdi.

Bu kāfirlar munuñg tēg üküş mu'cizalar kördiler, taqı İmān (10) keltürmediler. Peyğāmbarqa cādū tēdiler. Bir kün taqı bir kāfir sūsmār keltürdi taqı aydı: Yā Muḥammed, eger sūsmār seniñ (11) peyğāmbarlıqına tanuqluq bérse, men saña inanur-men tēdi erse, Peyğāmbar 'as aydı: Ey sūsmār, men kim turur-men beyān (12) qılǵıl! tēmiş erdi. Sūsmār aṣḥab tıl birle aydı kim: اشهد أن لا اله الا الله واشهد أن محمداً عبده ورسوله. Yana bir 'Arab (13) bir kün ıwıuq keltürdi. Ol taqı andaǵoq tanuqluq bérdi. Yana bir kün kāfirlar aydı: Yā Muḥammed, bu ḥurmā yıǵaçı yerindin qoñgrulup (14) kelsün taqı saña selām bērsün tēmiş erdi. Peyğāmbar 'as taqı ol daraḥtnı ündemiş erdi. Ol daraḥt yerindin (15) qoñgrulup keldi taqı Peyğāmbar 'as'qa tevāzu' birle selām qıldı. Yana ṣaḥābalar üküş boldı erse, Peyğāmbar 'as'qa (16) minbar qılu bērdiler va'z qılmaq üşün. Qaçan kim Peyğāmbar 'as ol minbarqa aştı erse, mübārek arqası- [nı] tayaǵan öredin (17) inǵremek āvāzı çıqtı. Cümle ṣaḥābalar eşittiler.

Peyğāmbar 'as'nuñg mu'cizātı üküş turur. Cümle peyğāmbarlarqa ne mu'cizāt kim [36] (1) bērildi, qamuǵı Muḥammed Muṣṭafāğa bērildi. Yana öñgin mu'cizātlar taqı Muṣṭafāğa bērildi, öñgin peyğāmbarlarqa tegmedi. (2) Mecnū'ı keltürmedük kitāb muṭavvel bolmasun tēp.

ALTING FAŞL

Peyğāmbar 'as Mekkeke kirmeki- (3) -niñ beyānı turur

İmām Baǵavī *raḥmhi* Meṣābıḥ atlıǵ kitābında bu ḥadışni keltürmiş:
عن أبي سعيد الخدري (4) رضى الله عنه انه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
اناسيد ولد آدم يوم القيامة ولا فخر وبيدى لوا الحمد ولا فخر (5) وما من نبي يومئذ
آدم ومن سواه الا تحت لوائي ولا فخر وانا اول من تنشق عنه الارض ولا فخر

Bu hədiş ma'nisi ol bolur kim (6) Peyğəmbər 'as xəbar bəri yarlıqar: Men qiyāmat kün bolsa *avş* Ādam oğlanlarının bəgi bolğay-men. (7) Taqı bu sözni küwenü aymas-men, velliğin Həq te'ālānıñ lutfi keremi meniñ üze mundağ turur tēp anıñ lutfını izhār qılıp (8) sizlerke bildürmek üçün aytur-men. Taqı qiyāmat kün bolsa *avş* cümleñiñ 'alamı benim elimde bolğay. (9) Bu sözni taqı küwenü taqı aymas-men, velliğin Həq te'ālānıñ lutfını izhār qılmaq üçün aytur-men. Taqı qiyāmat kün bolsa (10) *avş* tēgme bir uluğ kimerse kim hələyiq aña ittibā' qılurlar, anıñ elginde bir 'alam bolğay. 'Araşāt həlqi (11) ma'lüm qılğaylar kim bu kimerse bu ma'niliğ ermiş tēp, kerek ol ma'nī həyr bolsun, kerek şer bolsun. Taqı həç (12) taqı maqāmāt u keremāt içinde Həq te'ālānıñ həmdı taqı şenāsi içinde erdi, ol cihetdin Peyğəmbər 'as[qa] həmdnıñ (13) 'alamı bərildi. Yana aydı Peyğəmbər 'as: Qiyāmat kün bolsa *avş*, Ādam peyğəmbər 'as taqı Ādam peyğəmbərdin (14) sonğ kelgen peyğəmbərlər cümlesi benim 'alamım astında bolğaylar. Bu sözni taqı küwenü aymas-men, velliğin Həq te'ālānıñ (15) keremi[ni] izhār qılmaq üçün aytur-men. Taqı qiyāmat kün bolsa *avş*, cümle hələyiqdin burun avval gür yarılıp (16) gürdin baş qaldurğan men bolğay-men. Bu sözni taqı küwenü mufəhırat qılı aymas-men, velliğin Həq te'ālā benim üze neme uluğ (17) lutfı taqı keremlər qılıp turur, anı izhār qılmaq üçün aytur-men tēdi.

Bir kün Peyğəmbər 'as yārān ve şahābalarqa [37] (1) aydı kim: Bu kēçe tüş kördüm men kim yārānlər birle Ka'baqa tavaf qılur-men, taqı Ka'beke kirür-men, taqı Ka'beniñ kilidini alur-men, (2) taqı ef'al-i həcni tamām qılmışdın [sonğ] başımnı yulur-men tēdi. Andəğ sēzer-men kim həç qılğay-men tēp. Kimnünğ kim rağbatı bolsa (3) həç qılmaqqa, uş men baru turur-men, benim birle barsun tēdi erse, üküş şahābalar rağbat qıldılar. Cümlesi miñ taqı altı yüz (4) kişi erdi. Taqı Peyğəmbər 'as toqsan tēwe nişān qıldı Ka'bede qurbān qılmaq üçün. Taqı şahābalarqa aydı: (5) Uruş silāhı əletmenğ, Mekke kəfirləri bilsünler kim Ka'beke ziyārat üçün barur-biz, uruşmaq üçün barmaz-miz, (6) velliğin qılıqlarını alu barıñ! tēdi. Taqı özi çıqtı taqı Zü'l-Hulayfa atlığ yerde ödle namāzını qıldı, taqı tonlarını (7) çıqardı, ihram kēddi taqı لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ لَاشْرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ أَنْ الْحَمْدُ وَالنَّعْمَةُ لَكَ وَالْمُلْكُ لَاشْرِيكَ لَكَ tēdi. Ma'nisi (8) ol bolur kim: Ey Bār Hūdāyā, icābat qılur-men saña üküş icābat qılmaq, لَبَّيْكَ لَاشْرِيكَ لَكَ icābat qılur-men saña, yalguz bir u (9) bar sen, saña ortağ yoq, الْحَمْدُ لَكَ لَبَّيْكَ أَنْ icābat qılur-men saña üküş icābat qılmaq taqı həqiqəttə ögdü, həmd u şenā (10) saña lāyiq turur taqı cümle ni'met saña turur; kimke ni'met bērsenğ, sen bērür-sen, لَبَّيْكَ لَاشْرِيكَ لَكَ taqı mülk seniñ turur, (11) həç ortağ yoq.

Eger su'âl qılsañg kim icâbat qılmaq ündemekdin soñg turur, ündemek qaçan hâşıl boldı kim (12) icâbat qılır-men tēp? Telbiye ayılır cevâb ol turur kim Haq te'âlâ Cebre'ilke fermânladı kim bargıl taqı İbrâhîm peygâmbarqa (13) taqı İsmâ'îl peygâmbarqa *'ahimâs* buyurgıl kim benim üçün Ka'be binâ qılunlar tēp Beytül-Ma'mûr yerinde (14) tēdi. Beytül-Ma'mûr ew erdi, qızıl yâqûtdın erdi, Haq te'âlâ yaratmış erdi öz qudratı birle uşmañnıñ (15) qızıl yâqûtdın. Kün toğışı tarafında bir qapuğı bar erdi taqı kün batışı tarafında taqı bir qapuğı bar erdi. Bu êkki qapuğ (16) yaşıl zümürüddin erdi. Qaçan kim Âdam peygâmbar *'as*'nunğ tevbesi qabûl boldı erse, Âdam peygâmbar *'as* Haq (17) te'âlâqa münâcât qıldı taqı aydı: Yâ Rebbî, ol vaqtın kim uçtmağda erdim, hemİşe hâtırım tilemişde 'Arşqa tavâf [38] (1) qılır erdim. Êmdi andın mañrûm boldum. Luğf u kere-münğdin derhöst qılır-men, bu yer yüzinde taqı mañga bir (2) müteberrik, arığ, hürmetlig ew bolsa men aña hemİşe tavâf qılsa erdim tēp münâcât qıldı erse, Haq tebâreke (3) ve te'âlâ Beytül-Ma'mûrnu endürdi. Âdam peygâmbar *'as* Hindüstândın qırq qata Beytül-Ma'mûrqa ziyârat (4) qıldı. Qaçan kim Haq *twt* Nûh peygâmbar *'as*'nunğ qavmını helâk qıldı tûfân birle, ol Beytül-Ma'mûrnu (5) yetmiş ferîşteler kötürdiler, yetinç qat kökde qoydılar. Êmdi her kün ol Beytül-Ma'mûrqa yetmiş minğ ferîşte (6) tavâf qılurlar qıyâmatqa tegi. Bir tavâf qılğan êkinç tavâf qılmaz. Qaçan kim Cebre'il *'as* Haq te'âlâ- (7) -nınğ fermânını keltürdi erse kim Ka'beni binâ kılınğ tēp, İbrâhîm *'as* aydı: Yâ Cebre'il, qayu yer turur ol kim (8) Beytül-Ma'mûr anda erdi? tēp aydı erse, Haq te'âlâ bir bulıt ıda bērdi. Ol bulıt Ka'be ornında eğlendi (9) erse, anda kölige qıldı erse, Cebre'il *'as* aydı: Bu bulıt köligesinde kerek kim binâ qılsañg, hēç ziyâda taqı (10) qılma . nğ, hēç eksük taqı qılmasañg tēdi. Taqı bu Ka'beniñ taşlarını bēş tağnıñ taşlarıdın binâ qılsañg; (11) avvalını Hîrâ tağındın qılsañg, qalğanını Tûr-i Sînâ tağındın, taqı Lubnân tağındın taqı Cüdl tağındın qılsañg. Qaçan kim (12) hacerül-esved yeringe tegdiler erse, Cebre'il *'as* uşmağdın bir aq taş keltürdi taqı İbrâhîm *'as*'qa (13) aydı: Bu taşnı Ka'be señgirinde qoğıl kim bu taş hürmetlig taş turur, munung içinde 'ahdnâma bar turur tēp aydı (14) erse, İbrâhîm peygâmbar *'as* taqı Cebre'il ayğanı tēg señgirde qoydı. Câhiliyyat vaqtında hâyiz 'avretler (15) eliglerini sürttiler taqı oñgin yazuqluğ kimerseles eliglerini sürttiler erse, ol aq taş qap-qara boldı tēp (16) aydılar. İbrâhîm *'as* binâ qılır erdi, İsmâ'îl peygâmbar *'as* taş sunar erdi, Cebre'il *'as* taqı (17) oñgin altı ferîşte yârî bērür erdiler. Qaçan kim Ka'be tamâm boldı erse, Haq te'âlâdın fermân keldi: Yâ İbrâhîm, [39] (1) nidâ qılğıl kim Haq te'âlânıñ fermânı birle binâ qılınmış Ka'beke ziyârat qılınğlar! tēp. İbrâhîm peygâmbar *'as* (2) aydı: Bu yerde hēç kimerse yoq, kimke nidâ qılayın? tēdi erse, Haq te'âlâdın fermân keldi: Yâ İbrâhîm, sendin nidâ qılğıl (3) ündemek, bizdin taqı ol mu'minlarınğ cânlarıña tegürmek tēdi erse, İbrâhîm peygâmbar *'as* Abû Qubayş (4) tağıa mündi

taqı nidâ qıldı, aydı: Ey Tañrı qulları, Həq te'ālā fermānı birle éw qopardım. Keliñg, bu Həq te'ālānıñ (5) éwinge ziyārat qılıñg! nidâ qıldı erse, Həq te'ālā İbrāhīm 'as nidāsını ervāhlarqa eşit[t]ürdi. Ervāhlar- (6) -nıñ ba'zısı üküş icābat qıldılar. Bu kün kim həcılar lebbeyke Allāhümme tēp tonlarını suçlup, başlarını (7) açıp telbiye aytıp icābat qılır, İbrāhīm peygāmbar 'as'nunğ Həq te'ālā fermānı birle ündegeninge icābat (8) qılmaq turur tēp cevāb aymışlar. Taqı ba'zı kimerseler kim bir qata həc qılır taqı ba'zılar üküş həc qıurlar, ol taqı (9) ervāh icābat qılğanı miqdārınça turur tēp aymışlar.

Qaçan kim Peygāmbar 'as tonını suçlup, mübārek (10) başını açıp, iħrām keğip lebbeyke Allāhümme tēdi erse, cümle şahābalar taqı iħrām keğdiler, taqı telbiye aydılar taqı Ka'beke (11) 'azm qıldılar. Qaçan kim Ka'beke yawuq yettiler erse, Mekke kâfirlarınğa, Qurayşılarga həbar tegdi kim Muħammed qalıñg çerig (12) birle keldi tēp. Həlīd ibnū'l-Velīd ol vaqıtta İmān keldürmemiş erdi. Ol taqı 'İkrime kim Abū Cehl oğlu turur, ol (13) taqı Süheyl athğ kimerse, bu üçegü çerig başlap çıqtılar. Abū Sufyān kim Mekkeniñ uluğı erdi, ol Şāmqa barıp (14) turur erdi ticārat üçün. Qaçan kim Peygāmbar 'as'qa yaqın keldiler taqı turuqtılar erse, Peygāmbar 'as (15) bir kimersenı ıda bērdi kim: Bizler hər b üçün taqı uruşmaq üçün kelmedük, velikin Ka'beke ziyārat qılı (16) keldük. Eger destür bērsenğiz, Ka'beke ziyārat qılalıñg taqı qurbānlar boğuzlağalıñg tēdiler erse, anlar (17) aydılar: Bu yoldın destür bērmez-miz. Eger Ka'beke ziyārat qılı keldiñgiz erse, kelür yıl ziyārat qılğay-siz, bu yıl [40] (1) icāzat yoq tēdiler erse, Peygāmbar 'as yārānları birle meşveret qıldı erse, barça şahābalar aydılar kim: (2) Yā Resūlallāh, hər b qılalıñg! Bu yerke tegi kim keldük, mundın qaytur bolsaq, bizke hōrluq bolğay tēdi. Bu arada (3) öğlek vaqtı boldı. Peygāmbar 'as Bilālqa buyurdi kim bāng-i namāz oqıgıl tēp. Qaçan kim Bilāl bāng-i namāz oqıdı (4) erse, Peygāmbar 'as imāmatlıq qıldı, cümle şahābalar iqtidā qıldılar. Həlīd ibnū'l-Velīd taqı 'İkrime taqı Süheyl (5) Mekke kâfirları birle baqıp turur erdiler. Həlīd ibnū'l-Velīd aydı: Yā 'İkrime, neteg bolğay kim bular bu namāz içinde (6) erken bularnı helāk qılsaq? tēp aydı erse, 'İkrime aydı: Bu namāzlarıdın soñg taqı bir namāzları bar. Biz taqı cümle (7) yārānlarqa i'lām qılalıq, barça isti'dādımız ittifāqımız tamām bolup bir qata hamlı qılıp helāk qılalıñg tēp (8) ittifāq qıldılar taqı ékindüke tegi söz birle églendiler. Cebre'il 'as nāzil boldı taqı Həq te'ālādın fermān (9) keldürdi kim: Yā Muħammed, eger çerigde namāz qılır bolsañg, həlāyıqnı ékki tēyif[a] qılğıl; bir tēyif[a]nı duşmanqa qarşu qodğıl (10) taqı bir tēyifa birle bir rek'at namāz qılğıl, yana bu bir rek'at namāz qılğan tēyifa duşmanqa qarşu barsun; ol namāz qılmağan (11) tēyifa kelip seniñg birle bir rek'at namāz qılsun, sen selām bērgil! Yana bu tēyifa barıp duşmanqa qarşu tursun; avvalqı tēyifa (12) kel-sün, anlar taqı bir rek'at namāz qırā'atsız qılsunlar, taqı selām bērsünler.

Yana bular duşmanqa qarşu barsunlar, öñgin (13) t̄âyifa kelip bir rek'at-larını qırā'at birle tamām qılsunlar t̄ep yarlıg keldi erse, êkindü namāzını andağ qıldılar erse, (14) ol kâfirlarınıñ mekri h̄ilesi bāṭıl boldı. Andın sonğ Peyğāmbar 'as ertesi köçti taqı Hudeybiyye athğ yerke tegdi (15) erse, t̄ewesi çökti, hergiz qopmaz. Neçeme kim şahābalar qatıglandılar erse, h̄eç qopmadı. Peyğāmbar 'as (16) aydı: Ey yārānlar, bu t̄eweniñ 'ādātı mundağ ermez erdi, velkin Ebreheniñ f̄ilini çökürgeñ Tanğrı te'ālā munı (17) çökürdi; barmaqqa icāzat yoq turur t̄edi. Taqı özi t̄ewedin t̄üşti taqı fermānladı şahābalarqa: Sizler taqı bu yerde [41] (1) qonuñlar! t̄ep. Cümle şahābalar ol Hudeybiyyede qondılar.

İbnü 'Abbās aytur *razhu*: Peyğāmbar 'as'nuñg t̄ewesi (2) çökmese e[r]di, Ebreheniñ f̄ilini tiñgdürgeñ Tanğrı te'ālā bu t̄ewemni tiñgdürdi t̄egen t̄eg. Ma'nisi ol bolur kim (3) Yemen êliniñ pādşāhı bar erdi, Necāşī athğ. Peyğāmbar 'as'nuñg uluğ atası 'Abdu'l-Muṭṭalib vaqtında erdi, (4) Peyğāmbardın qırq yıl oza erdi. Peyğāmbar 'as vaqtında kim Necāşī musulmān boldı, ol Necāşī munuñg uluğ' (5) atası erdi. Yana Şan'ā athğ êl bar erdi Yemen vilāyatında. Ol êlke Ebrehe athğ kişini b̄eg qılıp turur erdi. (6) Ol Ebrehe aydı Necāşī melikke kim: Mekke de bir êw bar, Ka'be athğ. Ol êwni İbrāhīm peyğāmbar 'as qoparmış (7) t̄ep ayturlar. Taqı her yılda n̄e kim 'Arab bar, cümlesī kelip ol êwke ziyārat qılurlar, ṭavāf qılurlar, taqı t̄eweler, qoylar, (8) sığırılar qurbān qılurlar, anda turğan dervīş miskīnlerke b̄erürler. Siziñg icāzatiñgız birle men taqı bu Şan'āda (9) anıñg t̄eg bir êw binā qılsam taqı cümle ḥalāyıqqa buyursam, her yılda ol êwke ziyārat qılsalar, bolğay-mu? t̄ep meşveret (10) qıldı erse, Necāşī melik taqı aydı: İñgeñ maşlaḥat turur, andağ qılğıl! t̄ep icāzat b̄erdi erse, bu Ebrehe taqı üküş (11) māl ḥarc qılıp bir uluğ 'imārat qılıp aña Qulays at b̄erdi. Taqı êldin êlke nidā qıldurdu kim: Bu êwke yılda (12) bir qata ziyārat qılınğlar! t̄ep. Ve eger ziyārat qılmasañgız sizlerke üküş zaḥmat qılğay-miz t̄ep tehdīd u t̄efrī'ler (13) qıldı. Mekkedin bāzırgān bardı ticārat ma'nisi üze, taqı ol Qulays qatında qondılar. Taqı qaytmışda Kināna qablla- (14) -sındın bir kimerse Qulaysqa kirdi taqı anıñg içinde necāsat qıldı. Taqı çıqtılar, köçtiler. Erte baqtılar kim Qulays (15) içi necis bolmış. Bu sözni Ebreheke aydılar erse, Ebrehe inğen gāzablandı taqı ant içti kim: Men barıp anlarınıñ (16) Ka'belerini ḥarāb qılmasam, êr oğlı bolmağay-men t̄edi. Yana bir nevbet 'Arab keldi ticārat tarıqı üze. Qulays qatında (17) qondılar, ot yandurdılar, taqı köçtiler. Yêl otnı Qulaysqa tegürdi. Ol uluğ 'imārat cümlesi helāk boldı. Bu sözni [42] (1) Ebrehe eşitti erse, gāzabı ziyāda boldı, Necāşī melikke aydı taqı andın çerig tiledi Mekkeke qaşd qılmaq üçün, Ka'beni (2) veyrān qılmaq üçün. Ol taqı çerig b̄erdi. Ol çerig içinde miñg f̄il bar erdi. Ol f̄illerde uluğraq f̄il bar erdi, (3) Maḥmūd athğ. Ol f̄il üze taḥt urup anı Ebrehe mūner erdi. Qaçan kim Mekkeke yawudılar erse, Mekkeniñ uluğı (4) 'Abdu'l-Muṭṭalib erdi. Anıñg t̄eweleri

bar erdi. Şahrâda çerig keldi taqı êkki yüz tēwesini aldılar erse, tēweçisi *yā şabā-* (5) *-ḥāh* tēyü Mekkeke keldi erse, Mekke ḥalqı qorqtılar. 'Abdu'l-Muṭṭalib Mekke uluğları birle çıqtılar taqı Ebreheke keldiler erse, (6) Ebrehe aydı: Sizler hēç qorqmañ! Men sizlerni ġarat qılmaq üçün, uruşmaq üçün kelmedim, velikin bu Ka'beni (7) ḥarāb qılmaq üçün keldim tēdi erse, 'Abdu'l-Muṭṭalib aydı: Andağ erse, siziñ çerig benim êkki yüz tēwemni almışlar; (8) kerek kim mañga ol tēwelerimni bērsenğiz tēdi erse, Ebrehe aydı: Men sēni andağ saqındım kim bu Ka'beni mēndin (9) derḥōst qılğay-[sen] tēp. Sen bu Ka'beni derḥōst qılmañ taqı tēweleriñni derḥōst qılur-sen tēdi erse, (10) 'Abdu'l-Muṭṭalib aydı: Bu tēweler benim mülkim turur, anıñ üçün öz mülkimni ṭalab qılur-men, taqı Ka'be benim mülkim ermez. (11) Anıñ māliki, erkligi bar, ol bilür. Tilese saqlağay, tilese qoyğay tēdi erse, Ebrehe buyurdi, 'Abdu'l-Muṭṭalibniñ (12) tēwelerini qaytardılar. 'Abdu'l-Muṭṭalib çıqtı taqı Ka'be qapuğinga keldi taqı aydı: Ey Bār Ḥudāyā, bu ēwünğni duşmanlar yaqmaqqa (13) kelip tururlar. Bu arığ ēwünğni duşmanlardın saqlağıl, duşmanlarını bu ḥaramuñga kigürmegil, sen anlarını helāk (14) qılğıl! tēp qarğadı. Qaçan kim Ebrehe Ka'beke yawuq kelmekke qaşdı qıldı erse, ol Maḥmūd atlığ fīli çökti, hēç (15) turmas. Nēçeme kim tēmür ırğaqlar birle ururlar, hēç yerindin qopmas. Qaçan kim Yemen ṭarafına qoparsalar, (16) qopar, yüğrür, velikin Ka'be ṭarafına qaşdı qılsalar, çöker, hēç qopmas. Bu arada erdiler, baqarlar, cemā'at quşlar (17) havāda uça başladılar kim hēç munuñ tēg quşlar körmişleri yoq erdi. Aq quşlar turur, uluğluqı qarluğaç [43] (1) endāzasınca. Tegme quşnuñ tumsuqında bir taş bar, taqı êkki adaqında êkki taş bar yasmuqdın uluğraq taqı nuḥūdtın kiçigrek. (2) Qaçan kim bu quşlar bu çerig üzesinge muqābil keldiler taqı bu taşlarını attılar erse, tegme bir kişike bir taş tüşti, başındın (3) kirdi taqı dübrindin çıqtı. Andağoc cümle çerig helāk boldı, meger bir kimerse bar erdi, — Abū Yeksūm tēr erdiler, ol Necāşī (4) melikniñ vezīri erdi — anğar taş tegmedi. Ol qaçtı. Taqı Necāşī melik ṭarafına barur erdi taqı başı üzesinde bir quş (5) bu quşlardın uçar erdi. Qaçan kim Abū Yeksūm Necāşī melik qatına keldi taqı ol çerig aḥvālını tamām aydı erdi, Necāşī (6) melik aydı: Bu quşnuñ uluğluqı nē miqdār erdi? tēp sorar erdi. Ol arada bir quş ēwke tünğlükdin uçup kirdi. Bu Abū Yeksūm (7) aydı: Uşol quş bu turur tēdi erdi. Ol adaqındaqı taş birle Abū Yeksūmnı urmuş erdi, Abū Yeksūm ol demde helāk (8) boldı. Velikin Abū Yeksūmnı çerig birle Ḥaq te'ālā helāk qılmağanı ol ma'nı üçün erdi kim Necāşī melikke Abū Yeksūm ḥabar (9) tegürsün tēp. Tañrı te'ālā Peyğāmbar 'as'qa andın ḥabar bērü yarlıqar, qavluhu 'azze ve celle: (CV: 1) *باصحاب الفيل* (10) *الم تر كيف فعل ربك* Ma'nisi ol bolur kim: Yā Muḥammed, bilmediñ-mü kim Rebbünğ Aşḥāb-i Fīlke ne iş qıldı? (CV: 2) *الم يجعل كيدهم* (11) *في تضليل* Körmediñ-mü, yā

Muhammed, Rebbünğ anlarının keydlerini hilelerini bātil qıldı? (CV: 3) *وارسل عليهم طيرا ابابيل* Taqı (12) yā Muhammed, Rebbünğ ıddı ol Aşhāb-i Fil üze cemā'at quşlar, (CV: 4) *ترميهم بحجارة من سجيل* atar erdi ol kâfirlarnı bu (13) quşlar qatıg taşlar birle nişān atları bitimiş taşlardın. (CV: 5) *فجعلهم كعصف مأكول* qıldı Tanğrı te'ālā ol (14) kâfirlarnı urulmuş êkinning uşaq yapraqı tég helāk qıldı. Peyğambar 'as andın habar bérür şahābalarqa kim (15) Hudeybiyyede benim tēwemni çökürgen, tıngdürgen ol Tanğrı turur kim filni tıngdürdi, çökürdi tēp habar bérdi.

Qaçan kim (16) Peyğambar 'as yārānlarqa qonunğ tēp fermānladı erse, cümle şahāba qondılar. Ol yerde suw az erdi, anı içtiler. (17) Taqı havā isig erdi, suwsadılar, taqı Peyğambar 'as'qa keldiler taqı aydılar: Yā Resū-lallāh, havā isig turur. Bizler [44] (1) taqı suwsaduq, cānvarlar taqı suwsadılar tēdi[ler] erse, Peyğambar 'as suw tiledi erse, keldürdiler. Yana Peyğambar 'as ol (2) suw birle yundı, ābdest qıldı. Taqı bir rivāyatda aydı kim barmaqları arasından suw çıqtı tēdiler. Taqı ol ābdest (3) qılğan suwnı quduğqa töker erdi. Qaçan kim cümle a'zāsı suw[1]nı quduğğa tökmiş erdi, ol quduğ suwı taştı taqı (4) quduğ ağızından aştı. Cümle halāyıq içtiler taqı cümle cānvarlar içtiler, qandılar, taqı quduğ suwı andağoq erdi.

Andın (5) soñ bir qaç eyyām Peyğambar 'as yārānları birle Hube-yiyyede turdılar. Mekkedın 'Urva atlıg kimerse keldi. (6) Aydı: Yā Muhammed, bu Mekkeniñ uluğları ittifāq qılıp tururlar kim bu yıl sañga icāzat bērmesler Ka'beke ziyārat qılmaqqa. (7) Re'ying neteg turur? tēdi erse, Peyğambar 'as aydı: Bizler uruşmaq üçün kelmedük, Ka'beke ziyārat (8) üçün keldük. Eger bizke icāzat bērmeseler, uruşur-biz tēdi erse, 'Urva neerse tēmedi. Baqtı bu yārānlarqa (9) Peyğambar 'as hıdmatında andağ baqıp tururlar, eger Peyğambar 'as ne işke buyursa, cān birle ol işni qılır— (10) —lar. Eger Peyğambar 'as tüfkürse, ayalarını tutarlar, tüfkürükünü yerke kemişmezler; qayu biriniñ ayasına tüşse, yüzinge (11) sürterler. Ve eger yunar bolsa, ol yungan suwını biri biridin qunuşup alurlar, taqı içerler taqı yüzlerine sür— (12) —terler, teberrük qılır erdiler. Ve eger sözler bolsa, cümlesi tek tururlar, hēç söz qatmaz erdiler.

Abū Hānife mezhebinde (13) yunmuş suw kim bir yerke yığılur, añgar müsta'mel tēnür; ol suw necis turur, anıñ üçün kim Peyğambar 'as aydı: (14) Qayu mu'min ve muvaḥḥid bir namāz vaqtında ābdest qılsa, taqı farīza namāz qılsa, taqı bir vaqt namāzqa tegi tegme bir a'zaları— (15) —dın nē yazuq kelse, ol ābdest qılmışta ol ābdest suwı ol a'zādın kelgen yazuqnı kēterür. Taqı yazuq necis turur, (16) kerek kim ol yazuqnı kētergen suw taqı necis bolsa tēp. Su'āl qılınsa, Abū Hānife aytur *raḫḫu*: Bu söz (17) ümmetler haqqına turur. Peyğambar 'as haqqına ermes, anıñ

üçün kim Peyğambar 'as'nuñ yazuqı yoq [45] (1) erdi, âbdest qılğan suwı taqı arıǵ erdi. Ol cihetdin şahâbalar teberrük qılıp içer erdiler taqı yüz-leringe sürter erdiler (2) tēp aydı.

Qaçan kim 'Urva Peyğambardın 'as bu aḥvâllarnı kördi erse, inġen ta'accüb qıldı taqı bardı, Mekkeniñ uluǵ- (3) -larına bu körġen aḥvâl-larnı cümlesini aydı. Taqı aytur: Men kim Fârs éliniñ meliki Kesrî melikni kördüm, taqı Yemen meliki Necâşî (4) melikni kördüm, taqı Rûm meliki Herqul melikni kördüm, men munuñ teg qavm kim melikinge muṭî' bolğaylar taqı melikdin cânlarını (5) dirıǵ tutmağaylar, hēç körmedim. Vallâh, bu Muḥammed melik ermez, bel ḥöd peyğambar turur. Keliñ, munğa muṭî' bolalıñ taqı munuñ (6) dİninge kireliñ! tēdi erse, cümlesi Mekke uluǵları çoǵladılar, tehdîd u tefzî' qıldılar erse, ol taqı tek qaldı.

Andın (7) soñg Süheylni ıda bērdiler. Süheyl taqı keldi. Körer, Peyğambar 'as yārānları birle olturup turur taqı 'Abbād atlıǵ (8) şahāba taqı Selīm atlıǵ şahāba Peyğambar 'as arqasında yarıq yaşıq üze tururlar. Süheyl aydı: Yā Muḥammed, bu yıl Mekkeke (9) kirmekke icāzat yoq, kelür yıl icāzat bēreliñ, ol şart birle kim aramızda on yılqa tegi uruş bolmasun, şulḥ (10) bolsun tēdi erse, Peyğambar 'as taqı rāzî boldı. Qaçan kim Peyğambar 'as şulḥqa rāzî boldı erse, 'Ömer (11) 'as şabur qılu bilmedi, qoptı. Aytur: Yā Resûlallâh, bizler musulmân bolğay-miz taqı bular müşrikler bolğaylar; (12) bizlerke nē ḥörluq turur munça yer kelmişdin soñg Ka'be cemālî birle müşerref bolmadın qaytur-biz tēdi erse, aydı: Yā 'Ömer, (13) men Tañrı te'ālāniñ qulı turur-men taqı resûl turur-men. Ḥaq te'ālā nē kim fermānlasa, men andın çıqa bilmez-men tēdi, taqı Tañrı (14) te'ālā meni zāyi' qılmağay tēdi erse, tēk qaldı. Andın soñg 'Ömer *razhu* bu sözni Abū Bekrke aydı erse, (15) Abū Bekr aydı: Yā 'Ömer, Peyğambar üzesinge yapuşğıl, ya'nî ḥıdmatda bolğıl munuñ tēg söz aymağıl! Men tanuqluq bērür-men kim (16) Muḥammed Tañrı te'ālāniñ ḥaq resûlı turur, taqı ne işke buyrulmış bolsa, ol iş taqı ḥaq turur, taqı Peyğambar 'as Ḥaq te'ālā- (17) -niñ fermāniñğa ḥilāf qılmaz tēdi erse, 'Ömer tēk qaldı. Andın soñg üküş nedāmat yēdi, ol sözni ayğanıñğa tevbe qıldı [46] (1) taqı istiǵfār qıldı, qul āzād qıldı, üküş rûzalar tuttı.

Andın soñg Peyğambar 'as Avs atlıǵ şahābağa (2) aydı: Yā Avs, şulḥ-nāma bitigil! tēdi erse, Avs aydı: Neteg bitigeyin, yā Resûlallâh? tēdi. Peyğambar 'as aydı: (3) Bitigil Bismillâhi'r-Raḥmāni'r-Raḥîm! Süheyl aydı: Bizler er-Raḥmānnı bilmez-miz, 'adatımızça bitisün: Bismike'llāhümme (4) tēdi erse, musulmānlarqa bu söz ağır keldi. Peyğambar 'as aydı: Yā Avs, Bismike'llāhümme bitigil! tēdi erse, (5) Avs taqı andağ bitidi. Yana Avs aydı: Êmdi ne bitigeyin? tēdi erse, Peyğambar 'as aydı: Tañrıniñ resûlı (6) Muḥammed Mekke ḥalqı birle şulḥ qıldı tēp. Süheyl aydı: Yā Muḥammed, eger bizler seni Tañrıniñ resûlı bilsek, seniñ birle

(7) mundağ işler-mü qılğay erdük, saŋga hilâf-mu qılğay erdük? Ataŋ atıdın nişe yüz çewrür-sen? Muḥammed ibnü 'Abdillâh (8) bitisün tedi erse, bu söz taqı şahâbalarqa inŋen ağır keldi. Şabur qılu bilmediler, aydılar: Yâ Resulallâh, (9) qoymaz-miz, Resûlullâh bitisün tédiler erse, Peyğambar 'as aydı: Men Muḥammed Resûlullâh men hem taqı Muḥammed ibnü 'Abdillâh men, (10) ziyân qılmas, Muḥammed ibnü 'Abdillâh bitisün tedi erse, şahâbalar tek qaldı. Qaçan kim şulhnâma bitildi erse, 'Ömer aydı: (11) Yâ Resûlallâh, siz tüş kördünğüz erdi kim Mekkeke kirgey-miz tavâf qılğay-miz, Ka'beniŋ kilidini alğay-miz tęp (12) aydınğız erdi. Êmdi Mekkeke kirmedin neteg qaytur-miz? tedi erse, Peyğambar 'as aydı: Yâ 'Ömer, Haq te'âlâ tegürse, (13) kelür yıl Mekkeke kirgey-miz, taqı qaçan kim Haq te'âlâ nuşrat bërse, Mekkeke kirip Ka'be kilidini alğay-miz inşâ'a'llâhu te'âlâ (14) tedi taqı yârânlarqa aydı: Taŋrı te'âlâ rahmat qılsun ol qulğa kim başını yulıtsa, taqı qurbânını boğuzlasa, taqı ton- (15) -larını keçse taqı Medîneke qayıtsa tedi erse, cümle şahâba başlarını yulıdılar, ba'zılar taqı Peyğambar 'as destûrı (16) birle saçlarınınğ uçını kestiler, taqı tewelelerini qurbân qıldılar, taqı tonlarını keçdiler, taqı bu Hudeybiyyede yigirmi kün (17) turmışdın soŋ Medîneke qayıttılar. Êkinç yıl bayaqı tæg isti'dâd qıldılar, taqı Ka'beke tavâf qıldılar, bildurğı hecniŋ [47] (1) qazâsı tęp niyyet qıldılar. Qaçan kim Peyğambar 'as Mekkeke kirdi tavâf qılmaq üçün, Cebre'il nâzil boldı taqı (2) aydı: Yâ Resulallâh, bu kâfirlar sizni za'lf körmesün, tavâf qılmışıŋızda reml qılınğ! tedi, ya'nı pehlevânlar teg (3) êkki şaf arasında özini haşmğa neteg kim quvvat körgüzü yürüsünler tedi erse, Peyğambar 'as yârânlarqa aydı: (4) Taŋrı te'âlâ rahmat qılsun ol qulğa kim özini tavâf qılmağa çalâk körgüzse tedi. Taqı ridâsıdın sağ qolını (5) çıqardı taqı eginlerini segirtü tavâf qılu başladı erse, barça şahâbalar taqı andağ tavâf qıldılar. Bu küŋge tegi ol (6) sünnet qaldı.

Andın soŋ Peyğambar 'as şahâbalar birle Medîneke qayıttılar taqı Medîne bir kaç yıl eğlendiler. Üküş (7) kimërse musulmân boldı, çerig yığıldı. Haq te'âlânıŋ fermânı birle Haybar athğ êlke bardılar. Haq te'âlâ nuşrat bërdi, (8) Haybarı aldılar. Yana Fedek athğ êlke bardılar, anı taqı aldılar. Yana Mu'ta athğ êlke bardılar. Haq te'âlâ nuşrat bërdi, (9) anı taqı aldılar. Andın soŋ Mekkeke musulmânlar ticârat tarıqı birle bardılar erdi. Ol Mekke kâfirları ol musulmânlarınğ (10) ba'zılarını öltürdiler taqı mâllarını aldılar. Taqı ba'zıları Medîneke qaçıp keldiler erse, Peyğambar 'as (11) qaçğurdu taqı Cebre'ilke intizâr qılır erdi ne habar kelür erki tęp. Ol arada Mekkeniŋ begi Abū Sufyân keldi taqı Umm-i Hâbibe (12) *razhâ* qatınğa kirdi. Umm-i Hâbibe Abū Sufyân qızı erdi, Peyğambar 'as hatunı erdi. Qaçan kim Abū Sufyân (13) Peyğambar 'as olturğan yerde olturayın tedi erse, Umm-i Hâbibe men' qıldı. Abū Sufyân aydı: Ey 'ayalım, meni (14) munda olturmaqdın nişe men' qıldıŋ? tedi erse, Umm-i Hâbibe aytur *razhâ*: Bu yer Peyğambar 'as oturur

(15) yêr turur, bu töşek anıñg töşeki turur. Taqı sen müşrik turur-sen, sañga revâ bolmas Peyğambar 'as yerinde oltursañg tedi (16) erse, Abū Sufyān çıqtı, taqı Peyğambar 'as qatıñga bardı taqı aydı: Şulhñı bir tāza qılalıñg! Bizim kişiler birle siziñg (17) yārānlar edebsüzlük qılmuşlar, şulhñı 'ehdni buzmuşlar. Bizim habarımız bolmadı. Ėmdi yana yañgı 'ehd qılsağ [48] (1) bolğay-mu? tedi erse, Peyğambar 'as hēç cevāb bérmedi erse, çıqtı, Abū Bekrke bardı, andın derhōst qıldı kim Peyğambar 'as (2)—qa aysāñgız şulhñı tāza qılsağ tēp. Ol taqı hēç neerse tēmedi erse, āyat nāzil boldı kim *qt*:

يا ايها النبي اتق الله (3) ولا تطع الكافرين والمنافقين (1) (XXXIII: 1)

Ma'nisi ol bolur kim: Ey Peyğambar, Tañğrıdın qorqğıl taqı kâfirlarqa taqı munāfiqlarqa (4) boy bérmegil tedi erse, Peyğambar 'as taqı 'Āyişe qatıñga kirdi *razhā* taqı aydı: Yā 'Āyişe, çerig isti'dādı (5) qılğıl, silāhlarımñı yaraş-turğıl! tedi. Taqı Abū Bekrke aydı kim: Cümle şahāba çerig isti'dādı qılsun-lar tēp. Bilmediler kim (6) Peyğambar 'as qayu yanga barur. Qaçan kim çerig isti'dādı tamām boldı erse, çerigni 'arza qıldılar. On êkki miñg (7)er hāşil boldı erse, Peyğambar 'as yārānlarğa aydı kim: Mañga fermān boldı Mekkeke barmaqqa tēp. Barça şahāba taqı sewündiler.

(8) Hātib atlıg şahāba bir hatunğa bitig bérdi kim: Sen bu bitigni kizlegil taqı Mekkeke bargıl taqı Mekke halqıñga ayğıl kim: Uş (9) Peyğambar atlandı, on miñg kişi birle sizlerke kelür tēp. Ol hatun taqı bitigni alıp baru başladı erdi. Cebre'il 'as (10) nāzil boldı taqı aydı: Yā Resūlallāh, Hātib bitig bérdi bir hatunğa Mekke ehlinge habar èletsün tēp. Kişi ıda bérgil, ol (11) bitigni qaytarsunlar tēp. Peyğambar 'as 'Alīni taqı Zübeyrni ıda bérdi *razhumā*. Anlar bardılar taqı ol 'avretke (12) aydılar. Taqı bitig tilediler erse, ol tandı erse, 'Alī *razhu* qılıç çıqardı. Bitigni çıqargıl, yoq erse sēni (13) öltürür-men tedi erse, ol 'avret saçı arasındın bitigni çıqardı taqı bérdi. Qaçan kim bitigni keldürdiler erse, Peyğambar (14) 'as Hātibqa aydı: Nişe mundağ qıldıñg? tedi erse, Hātib aydı: Yā Resūlallāh, men hēç musulmān bolmışdın soñg (15) kâfirlıq qılmadım, muhliş bolmışdın soñg hēç munāfiqlıq qılmadım, velikin Mekkede urugum qadeşim bar, taqı sizler ağır (16) çerig birle bara turur-siz, anlarqa zaḥmat tégmesün tēp ıdtım tedi erse, 'Ömer *razhu* aydı: Yā Resūlallāh, mañga destūr (17) bérgil, qılıç birle bu munāfiqnıñ başını keseyin tedi erse, Peyğambar 'as aydı: Yā 'Ömer, bu Hātib Bedr toquşında hāzır [49] (1) erdi. Nē bilür-sen kim Hāq te'ālā Bedr toquşındaqı şahābanı yarlıqamış bolsa taqı 'ömürleri içinde ne kim taqşır qılsalar, (2) cümlesini 'afv qılmuş bolsa, nē bilür-sen? tedi erse, 'Ömer *razhu* tek qaldı.

Andın soñg Peyğambar 'as Mekke qırığına (3) keldi erse, andın soñg habar bildiler. İsti'dād qılmaqqa fırsatları bolmadı. Abū Sufyān Peyğambarqa qarşu çıqtı erse, (4) 'Abbāsni kördi. 'Abbās *razhu* aydı: Yā Abā Sufyān, Peyğambar 'as on miñg er birle keldi. Hēç qarşu tur-

(5) –maqqa yarağıñg yoq. Maşlaḥat bu turur kim musulmān bolsañg, yoq erse helāk bolur-sen tēdi erse, Abū Sufyān taqı aydı: Andağ (6) qılayın tēdi erse, Abū Sufyānı ‘Abbās *raḏhu* Peyğāmbarqa ēletti. Peyğāmbar ‘as Abū Sufyānqa nazar qıldı erse, (7) Abū Sufyān aydı: **اشهد ان لا اله الا الله** tēp musulmān boldı erse, ‘Abbās *raḏhu* (8) aydı: Yā Resūlallāh, bu Abū Sufyān hem qayınıñgız turur, hem taqı Mekkeniñg bēgi turur; munğa ḥürmet qılğıl! tēdi erse, Peyğāmbar ‘as (9) aydı: Kim kim Abū Sufyān ewinge kirse, benim qılıçımdın emānda bolsun! tēdi erse, ‘Abbās *raḏhu* aydı: Yā Resūlallāh, (10) taqı ziyāda bahşış qılıñg! tēdi erse, Peyğāmbar ‘as aydı: Kim kim qapuğını bağlap ewinde tursa, benim qılıçımdın (11) emānda bolsun! tēdi erse, Abū Sufyān atıñga mündi, taqı çapup Mekkeke kirdi taqı çağırdı: Ey Mekke ḥalqı, uş Muḥammed keldi (12) on mīñg er birle, cümle silāḥlıg erenler, hēç kimerseniñg qarşu turmaqqa yarağı yoq. Uş men musulmān boldum, [qılıçdın qurtuldum. Kimke] qılıçdın (13) qurtulmaq kerek erse, musulmān bolsun, yoq erse qapuğını bağlap ewindin çıq[ma]sun, yoq erse helāk bolğay tēp Mekke (14) ḥalqıñga i‘lām qıldı erse, Mekke kāfırları cümle qorqtılar; ba‘zıları ēldin qaçıp çıqtılar, ba‘zıları musulmān boldılar. (15) Andın [soñg] Peyğāmbar ‘as ‘Abbāsı ündedi taqı aydı: Ey ‘ammum, Abū Sufyānı bir tarraq yerde tutğıl, bu çerig ‘azamatını körsün, (16) taqı munça ḥalāyıq İslāmqa kirgenni körsün taqı öñginlerke rağbat qıldursun. Mekke kāfırları meni öltürmekke qaşd qılmaş (17) erdiler. Mekkedin tünle Abū Bekr birle qaçıp çıqtuq emgek ve meşaqat birle taqı ḥörluq birle. Ėmdi Mekkeke kirür-miz ḥürmet u ‘izzet birle, [50] (1) uluğ çerig birle. Bar ḥalāyıq bilsünler kim ‘izzet bergeñ taqı Tañgrı te‘ālā turur, emgek taqı ḥörluq bergeñ Tañgrı te‘ālā (2) turur. Ḥabar bērü yarlıqar, *qt*:

قل اللهم مالك الملك توتى الملك من وتشاء (3) وتنزع الملك ممن تشاء وتعز من تشاء وتذل من تشاء بيدك الخير انك على كل شىء قدير (III: 26)

Ma‘nisi ol bolur kim: Aytğıl, yā Muḥammed: Ey Bār Ḥudāyā, mülknüñg erkligi (4) Tañgrı sen turur-sen! **توتى الملك من تشاء** mülk bērü-sen kimke tilesenğ; **وتعز من تشاء** taqı mülknı alur-sen kimdin tilesenğ; (5) **وتذل من تشاء** qılur-sen kimni tilesenğ, **وتذل من تشاء** ḥör qılur-sen kimni tilesenğ; **بيدك الخير** edğülük seniñg (6) taşarrufunğda turur; **على كل شىء قدير** ey Bār Ḥudāyā, sen qamuğ neerse üze qādir turur-sen.

Qaçan kim ‘Abbās *raḏhu* (7) Abū Sufyānı bir yerde olturguzdı tēgme bir qabıla keçse, Abū Sufyān sorar erdi kim: Bu kimnüñg qabılası turur? tēp. (8) ‘Abbās *raḏhu* aytur erdi kim: Fulān qabıla turur tēp. Andın soñg

bir uluğ 'alam köründi. Qatında çerig inġen (9) üküş erdi, muhâcir ve enşâr tört minġ er, tamâm silâhlıġ erenler. Peyġambarqa yawuq yürüyür erdiler. Abû Sufyân aydı: (10) Yâ 'Abbâs, bu 'alam nê 'alam turur? Bu kimnüġ qabılası turur kim inġen qawurt yürüyürler? tedi erse, 'Abbâs aydı kim: Bu Muġammed (11) Resûlullâh turur tedi erse, Abû Sufyân aydı: Yâ 'Abbâs, uyanġ oġlı neme uluğ melik boldı! tedi erse, 'Abbâs aydı: (12) Yâ Abâ Sufyân, melik tèmeġil, Peyġambar tēġil! tedi. Andın soġ Peyġambar 'as bu 'azamatlıġ çerig birle Mekkeke (13) kirdi, taqı Ka'beke bardı taqı Ka'beniġ kilidini aldı. Taqı bir rivâyatda kelür Peyġambar 'as'dın: Peyġambar 'Alî birle êkeġü (14) Ka'beke keldiler. Peyġambar aydı: Yâ 'Alî, ađaqıġ üzenġüke qođġıl tēp aydı, taqı bargıl, bu qapuġını açġıl! tēp aydı (15) erse, 'Alî aydı kim: Men Peyġambardın küçlüġrek men tēp köġġlinge keçti. Peyġambar aydı: Yâ 'Alî tüşġil, sen mendin küçlüġ- (16) -rek sen tēp aydı erse, 'Alî tüşti. Peyġambar bir ağaqını qoğdı erdi kim 'Alîniġ burnındın qan keldi. 'Alî aydı: (17) Tevbe qıldım tēp aydı. Taqı Ka'beni açturdı. Ka'be içinde butlar bar erdi, cümlesini çıqardı, taqı Ka'bede tört [51] (1) rek'at namâz qıldı taqı bu âyatı oqıdı, *qt*: (XVII: 81) **وقل جاء الحق وزهق الباطل ان الباطل كان زهوقاً** Ma'nîsi (2) ol bolur kim: Ayġıl, yâ Muġammed, ġaq dîn keldi, bâtil dînler helâk boldı, ġaqı-qatta bâtil helâk bolġan turur. Andın Ka'be (3) qapuġına çıqtı. Baqar, Mekkeniġ uluġları qol qawuştırup ġıdmat maqâmında turuqmışlar. Peyġambar 'as (4) aydı: **والله وحده لا شريك له الحمد لله الذي صدق وعده**

ونصر عبده وهزم الأحزاب وحده ولا شيء بعده

(5) Ma'nîsi ol bolur kim: Tangrı te'âlâ bir u bar turur, aġġa ortaġ revâ ermez; şükr u sipâs ol Taġġrıqa kim va'desini râst qıldı, (6) taqı qulıġa nuşrat bérđi, taqı cümle kâfirlarnı yalguz hezîmet qıldı; andın soġ ġeç neerse yoq, barçadın ilk turur, (7) barçadın soġ taqı ol turur tedi. Andın soġ aydı: Ey Qurayş qabılası, ey Mekke ġalâyıqı, sizniġ ol câhiliyyat vaqtındaqı (8) uluġluquġuznı ġaq te'âlâ kéterdi taqı mällariġiznı benim ağaqım altında qıldı. ġaq te'âlâ cümle ġalâyıqını Ādam atamız (9) taqı Ĥavvâ anamızdın yarattı, taqı Ādam Peyġambarnı topraqdın yarattı tedi taqı bu âyatı oqıdı, *qt*: (10) **يا ايها الناس انا خلقناكم** من ذكر واثني

وجعلناكم شعوبا وقبائل لتعارفوا ان اكرمكم عند الله اتقيكم ان الله عليم خبير (XLIX: 13)

Ma'nîsi (11) ol bolur kim: Taġġrı te'âlâ aytur: Ey ġalâyıqlar, men sizlerni Ādam taqı Ĥavvâdın yarattım, taqı sizlerni uluġ qabılla taqı kiçig (12) qabılla qıldım biri biriġizni bilsenġiz tēp. Ĥaqıqatda sizlerde ġürmetligleriġiz Taġġrı qatında Taġġrıdın (13) qorġanraqıġız turur. Ĥaqıqatda Taġġrı te'âlâ bilgen turur sizniġ aġvâlıġıznı taqı hem bilgen turur sizniġ (14) sırlarıġıznı. Andın soġ aydı: Ey Mekke ġalqı, sizniġ sēzikiġiz benim

haqqımqa neteg turur? Men sizke nê qılğayın (15) tēp saqınur-siz? tēp aydı erse, barçaları aydılar: Yâ Muḥammed, sen kerīm sen taqı kerīm uruğı sen. Bizler seniñ haqqıñqa ü- (16) -küş ḥaṭālar qıldıu. Ėmdi Ḥaq seni 'azız qıldı, bizke nê qılsañg erkiñg bar tēp miskīnlik qıldılar erse, Peyğāmbar (17) 'as aydı: Ey Mekke ḥalqı, men sizke anı aytur-men kim Yūsuf peyğāmbar 'as qarındaşlarıñga aydı. Qarındaşları [52] (1) Yūsuf Peyğāmbar 'as'nı atasıdın yalğan söz birle şahrāqa çıqardılar taqı üküş cefālar qılmış- (2) -dın soñg quduğqa kemiştiler. Andın soñg kārīvān ḥalqı suw almaqqa kelip Yūsuf peyğāmbarnı quduğdın (3) çıqardılar erse, yana qarındaşları: Bu bizim qaçqunçı qulumuz tēp ol kārīvān ḥalqınıñ biriñge sattılar. (4) Ḥaq te'ālā Yūsuf Peyğāmbarqa pādşāhlıqıñı rūzı qılmışdın soñg uyaları açlıqdın emgenip Yūsuf (5) peyğāmbarqa bardılar erse, Yūsuf peyğāmbar anlarqa özini bildürdi erse, anlar inğen ḥacālatı boldılar erse, (6) Yūsuf peyğāmbar anlarğa aydı: Ey qarındaşlarım, ḥacālat qılmañg! Ol kün sizler [ne] kim mañga qıldıñız erse, men 'afv (7) qıldım, Ḥaq te'ālā sizlerke taqı raḥmat qılsun! tēmiş teg men taqı, ey Mekke ḥalqı, sizlerke 'afv qıldım tēdi. Ve's-selām.

(8) YETİNÇ FAŞL

Peyğāmbarnıñ 'as mi'rācınıñ beyānı içinde turur

İmām Bağavī *rahmhi* Meşābİḥ (9) atlıg kitābında bu ḥadīşni keltürmiş. Ḥadīş bu turur:

عن انس بن مالك رضى الله عنه ان النبي صلى الله عليه وسلم اتى بالبراق (10) ليلة اسرى به ملجما مسرجا فاستصعب عليه فقال له جبرئيل أجمعده تفعل هذا فما ركبت احد اكرم (11) على الله تعالى منه فارفض عدقا

Ḥadīş ma'nisi ol turur kim Anas ibnü Mālik rivāyat qılır: Peyğāmbar 'as (12) -qa mi'rāc tüninde Cebre'İl 'as Burāq keldürdi, yügen urulmuş, eyer urulmuş. Qaçan kim Peyğāmbar (13) 'as Burāqqa münmek tiledi erse, Burāq çalıqlıq qıldı. Cebre'İl aydı: Ey Burāq, Muḥammedke-mü çalıqlıq (14) qılır-sen? Hēç kimerse münmedi sañga Muḥammeddin 'azızrek Ḥaq te'ālā qatında, Muḥammeddin ḥürmetligrek tēdi erse, (15) Burāq tölendi taqı teri aqa başladı.

Mālik atlıg şaḥāba rivāyat qılır 'Alī *raḥhu*'nuñg qız qarındaşı Umm-i Hānīdin. (16) Umm-i Hānī aytur: Peyğāmbar 'as bir kēçe bizke qonuq boldı. Cüftüm Hübeyre taqı ḥāzır erdi. Erte boldı erse, Peyğāmbar (17) 'as aytur: Yâ Umm-i Hānī, men sañga bir 'acab ḥikāyat aytu bēreyin-mü? tēdi erse, men aydım: Yâ Resūlallāh, aytu bērgil! [53] (1) tēdim erse, Peyğāmbar 'as aydı:

Bu kēçe Cebre'İl taqı Mikā'il keldiler taqı bir cānvar keltürdiler. Ol cānvar atı Burāq (2) erdi. Eḍeri taqı yügeni uruğluğ. Qatırdın kiçigrek,

eşekdin uluğraq, yüzi âdamı yüzi menğizlig, quğruqı (3) taqı tuynaqı inek quğruqına ve taqı tuynaqlarına menğzer. Eger yerde yürimekke qaşd qılsam, bir adımı munda basar (4) taqı bir adımı köz uçı yeterde basar. Ve eger üstün barmaqqa qaşd qılsam, quş tég havâda uçar. Rengi aq turur. Biz (5) üçegü barduq Beytü'l-Maqdisqa. Mescidü'l-Aqşâğa kirdük erse, baqar-men, cümle peygâmbarlar hâzır bolmuşlar. Mañga aydı- (6) -lar: Yâ Muhammed, sen imâmluq qılğıl, biz cümle sañga iqtidâ qılalñğ! tédiler erse, men taqı imâmatlıq qıldım. Cümle peygâmbarlar (7) mañga iqtidâ qıldılar.

Andın sonğ havâqa aştuq. İlk qat kökke yettük erse, Cebre'il 'as aydı: Ey kök qapuğını (8) saqlağan ferîşteler, qapuğnı açğıl! tédi erse, ol ferîşte aydı: Sen kim sen? tédi Cebre'il 'as aydı: Men (9) Cebre'il turur-men, taqı qatımda Muhammed Resûlullâh bar turur tédi erse, kök qapuğnı açtılar taqı aydılar: Hoşluq bolsun (10) Muhammedke, neme yahşı kelmek keldi! tédi. Qaçan kim ilk qat kökke kirdük erse, baqar-men, bir şahş turur. Cebre'il 'as aydı: (11) Yâ Muhammed, bu atañğ Âdam peygâmbar turur, muñga selâm qılğıl! tédi erse, men taqı selâm qıldım. Âdam peygâmbar taqı cevâb yarlıqadı, (12) aydı: Hoşluq bolsun eđgü oğulqa, peygâmbar oğulqa! Andın sonğ baqar-men, Âdam peygâmbarnıñ sağı yanında neerseler (13) körer-men. Taqı Âdam peygâmbar 'as sağı yanına baqar taqı şâdimân bolur, küler; taqı sol yanına baqar, qadğuluğ bezmân (14) bolup yığlar. Men aydım: Yâ Cebre'il, bu ne ahvâl turur kim Âdam peygâmbar qılır? tédim erse, Cebre'il 'as aytur: Âdam (15) peygâmbarnıñ sağı yanındaqı enbiyâlar taqı evliyâlar taqı eđgü qullar ervâhı turur. Anlarqa baqar, köñgli hoş bolur taqı (16) küler; sol yanındaqı kâfirlar taqı zâlimlar taqı müşrikler ervâhı turur, anlarqa qadğurur taqı yığlar tédi.

Andın sonğ aştuq, (17) êkinç qat kök qapuğına yettük. Cebre'il 'as êkinç qat kök qapuğnı saqlağan ferîştelerke aydı, ol taqı cevâb [54] (1) bér-di. Taqı kök qapuğnı açtılar, biz taqı kirdük. Baqar-men, êkki şahş bar. Cebre'il 'as aydı: Yâ Muhammed, bu êkki şahşnıñ biri (2) 'İsâ peygâmbar turur taqı biri Yahyâ peygâmbar turur 'ahimâs. Êkki qız qarındaş oğlanları tururlar. Bularğa selâm qılğıl! (3) tédi erse, men taqı selâm qıldım, anlar taqı selâmunğa cevâb qaytardılar taqı aydılar: Hoşluq bolsun qarındaşımız Muhammedke (4) taqı hoşluq bolsun qarındaşımız eđgü peygâmbarqa! tédiler.

Andın sonğ aştuq. Üçinç qat kök qapuğına tegdük erse, (5) Cebre'il 'as qapuğ saqlağan ferîştedin qapuğnı açmaq tiledi erse, ol ferîşte sordı: Kim sizler? tép. Cebre'il 'as (6) burunqılarqa cevâb aymış tég aydı erse, ol taqı qapuğ açtı taqı mañga merhabâ tédi. Baqar-men, bir şahş bar kim hêç kimerse anıñ (7) cemâlinga yetmes. Tolun ay menğizlig yüzi qumıyur. Men aydım: Yâ Cebre'il, bu kim turur? tép tédim erse, Cebre'il

'as aydı: Bu (8) qarındaşıñg Yūsuf peygāmbar turur tēdi erse, men taqı selām qıldım, ol taqı selām qaytardı taqı aydı: Hōş keldiñg, qarındaşım! (9) Va 'de qılduq erdi kim Muḥammed Resūlullāh kelgey, körgey-biz tēp. Şükür ol Tañrıqı kim siziñg mübārek cemāliñgızı bizke kör- (10) -güzdi tēdi.

Andın soñg aştuq. Taqı törting qat kök qapuğinga tegdük erse, ol qapuğ saqlağan ferişte bayaqı tēg (11) su'āl qıldı, Cebre'il bayaqı tēg cevāb bērdi. Ol taqı qapuğnı açtı taqı merḥabā tēdi. Baqar-men, bir aq meḥāsinliğ şahş. kördüm. (12) Men aydım: Yā Cebre'il, bu kim turur? tēdim erse, Cebre'il 'as aydı: Bu İdrİs peygāmbar turur tēdi. Men taqı selām qıldım. (13) İdrİs 'as cevāb qaytardı taqı aydı: Hōş keldiñg qarındaşım Muḥammed! Bizke va 'de qılıp turur erdiler kim bu kēçe (14) Muḥammed Resūlullāhnı körgeysiz tēp. Şükür Tañrıqı kim mübārek cemāliñgızı kördük tēdi.

Andın soñg aştuq. Bēşinç qat kök (15) qapuğinga tegdük erse, ol qapuğ saqlağan ferişte Cebre'il bayaqı tēg cevāb aydı, ol taqı qapuğnı açtı taqı merḥabā tēdi. (16) Baqar-men, bir şahş bar, meḥāsinini yarısı aq turur taqı yarısı qara turur. Aydım: Yā Cebre'il, bu kim turur? tēdim erse, Cebre'il 'as (17) aydı: Bu Mūsā peygāmbarıñg qarındaşı Hārūn turur 'ahimās. Taqı ol mañga selām qıldı taqı merḥabā qıldı erse, men taqı [55] (1) cevāb aydım. Andım soñg Hārūn qatında körer-men ḥalāyiq bar, ba 'zısı aq tonluğlar, ba 'zısı ala tonluğlar. Alnında bir ariq (2) aqar. Qaçan kim bu ala tonluğlar bu ariqğa kirseler taqı ol suwqa çomsalar, tonları aq bolur. Men aydım: Yā Cebre'il, bu ne (3) qavm turur? tēdim erse, Cebre'il 'as aydı: Bu Benİ İsrā'il qavmı turur, Mūsā Peygāmbar 'as'nuñg ümmetleri turur. Ol (4) aq tonluğlar anlar tururlar kim İmānlarını zulum birle qarış-turmadılar, pāk tirildiler, taqı dünyādın ma'siyatqa bulaşmadı[lar], (5) ariğ çıqtı[lar]. Taqı ala tonluğlar ol kimerse[ler] tururlar kim İmān-larını zulum birle qarışturdılar taqı tã'atlarını ma'siyat (6) birle qarış-turdılar, velİkin dünyādın tevbe birle çıqtılar tēp aydı.

Andın aştuq. Altınç qat kök qapuğinga (7) tegdük erse, ol qapuğ saqlağan ferişte bayaqı teg su'āl qıldı erse, Cebre'il 'as bayaqı tēg cevāb aydı, ol ferişte taqı (8) qapuğnı açtı. Baqar-men, bir köşk bar, ol köşk üzesinde bir kimerse bar kim teni iñgen tüklüg turur taqı qatında üküş (9) kimerseler bar. Mundın ozaqı peygāmbarlarını kim kördüm tēgme bir kökde, anlar qatında taqı ümmetler bar erdi. Men aydım: Yā Cebre'il, (10) bu kim turur? tēdim erse, Cebre'il 'as aydı: Bu Mūsā Peygāmbar turur tēdi erse, Mūsā mañga merḥabā qıldı taqı aydı: Ey mañga şefqatlığ (11) qarındaşım Muḥammed, hoş keldiñg! tēdi. Qaçan kim Cebre'il mañga işārat qıldı kim aşğıl tēp, Mūsā peygāmbar 'as yığlayu (12) başladı erse, Cebre'il 'as aydı: Yā Mūsā, nişe yığlar-sen? tēdi erse, Mūsā peygāmbar 'as aydı: Men andağ saqınur (13) erdim kim cümle peygāmbarlardın

menim derecem maqāmum yükey tēp taqı ümmetim üküş tēp. Bu Muḥammed mēndin soñg keldi, taqı munuñg (14) derecesi mēndin aştı, taqı munuñg ümmetleri benim ümmetimdin üküş boldı taqı munuñg ümmetleri meniñ ümmetimdin burun uçmaḥqa (15) kirgey tēdi erse, Ḥaqqdın Mūsā peygāmbarqa vaḥy keldi: Yā Mūsā, men sēni taqı ümmetiñni fir'avndın qutğarmadım-mu, sañga taqı (16) ümmetiñge deryānı yarıp sizlerni deryādın selāmat keçrüp duşmanıñız fir'avnnı helāk qılmadım-mu taqı sēni kelli-müm tēp (17) 'ālamda celve qılmadım-mu? Bērgenimke nişe şükür qılmazsen? tēdi.

Andın soñg aştuq. Yetinç qat kök qapuğınğa tegdük erse, [56] (1) ol qapuğ saqlağan ferİşte aydı: Kimler siz? tēdi erse, Cebre'il 'as aydı: Men Cebre'il turur-men, taqı Mikā'il turur (2) taqı Muḥammed Resūlullāh turur tēdi erse, ol ferİşte aydı: Ol Muḥammed-mü kim cümle ḥalāyıqqa meb'ūs turur? tēp aydı erse, (3) Cebre'il taqı Mikā'il 'ahimās aydılar: Ārī, ol turur tēdiler. Ol qapuğ saqlağan ferİşte cümle ferİştelerke nidā (4) qıldı kim: Keliñler, Muḥammed Resūlullāh cemālı birle müşerref boluñlar! tēdi erse, cümle ferİşteler cem' boldılar, taqı yetinç kök- (5) -nünñ qapuğını açtılar taqı cümle ferİşteler mañga berekāt birle du'ā qıldılar. Körer-men, bir adım ornı ḥālī ermez, cümle kök (6) üzesi ferİşte birle toluğ turur. Burunqı kökler taqı andağoq ferİşteler [birle] toluğ erdi.

Andın soñg aştuq (7) taqı Beytü'l-Ma'mūrqa tegdük. Baqar-men, bir uluğ yaşlığ abuşqa — saçı taqı meḥāsini cümle aq ermiş erdi — zeberceddin (8) minber üze olturmuş taqı arqasını Beytü'l-Ma'mūrqa tayamış taqı qatında ḥalāyıq üküş turur. Men aydım: Yā Cebre'il, bu (9) kim turur? tēp aydım erse, Cebre'il 'as aydı: Bu atañg İbrāhīm peygāmbar 'as turur tēdi erse, bardım, selām qıldım, (10) ol taqı cevāb qaytardı taqı aydı: Ḥoşluq bolsun oğlumqa! tēdi. Cebre'il 'as aydı: Yā Muḥammed, seniñ maqāmuñg taqı (11) ümmetleriñg maqāmı bu yer turur tēdi. Andın soñg körer-men, ekki türlüg ḥalāyıq bolur; yarımınıñ tonları kāğıd menğizlig (12) aq turur taqı yarımınıñ tonları ala turur. Men aydım: Yā Cebre'il, bu ḥalāyıqlar kimler turur? tēdim erse, Cebre'il 'as aydı: (13) Yā Muḥammed, bu ḥalāyıqlar seniñ ümmetleriñg turur tēdi taqı aydı: Yā Muḥammed, sañga destūr boldı bu Beytü'l-Ma'mūrqa kirsēñ taqı (14) ziyārat qılsañg kim her kün bu Beytü'l-Ma'mūrqa yetmiş miñg ferİşte ziyārat qılurlar. Bir kün ziyārat qılğan ékinç kün (15) qılmas tēdi erse men taqı Beytü'l-Ma'mūrqa kirdim. Menim ümmetlerim kim aq tonluğlar turur, anlarqa taqı Cebre'il destūr bērdi: (16) Sizler taqı Peygāmbar birle Beytü'l-Ma'mūrqa kiriñg! tēp, vellikin ol ala tonluğlarqa destūr bolmadı erse, anlar kirü bilmediler.

(17) Andın soñg aştuq, Sidretü'l-Müntehāqa tegdük. Sidretü'l-Müntehā bir uluğ daraḥt turur kim anıñg mişli yoq. Budaqlarınıñ [57] (1)

ba'zısı zeberceddin taqı ba'zısı yinçüdin turur. Cebre'il 'as aydı: Yâ Muḥammed, bu benim maqāmum turur. Mundın üstün (2) uşmaḥqa hēç kimerseke icābat yoq. Taqı yer yüzindeki maḥlūqātınñ 'ilmi taqı muḥğa teger, mundın aşmaz, ol cihetdin (3) muḥğa Sidretü'l-Müntehā tēnür. Bu daraḥtnı Ḥaq te'ālā öz qudratı birle yaratıp turur. Yapurğaqları fıl qulaqları menğizlig (4) turur taqı mēveleri Hacer atlıg' elniñ sinğekleri menğizlig turur. Taqı bu daraḥtnıñ tüpinde tört çeşme çıkar taqı tört arıqqa (5) kirür. Taqı ekki arıq zāhir turur, āşkārā aqar, taqı ekki arıq örtüglüg aqar. Ol ekki arıq kim āşkārā aqar, biri Nıl turur, Mısır (6) şehrinde aqar, taqı biri Furāt turur kim Kūfe şehrinde aqar. Taqı ol ekki arıq kim örtüglüg aqar, biri Selsebıl turur, uçmaḥqa (7) aqar, taqı biri Kevser ḥavzına aqar, oqdın qatıgraq aqar taqı suwı sütdin aqraq turur taqı 'aseldin süçüg turur. Qaçan kim (8) Sidretü'l-Müntehāqa tegdim erse, ferışteler maḥğa istiqbāl qılu qarşu keldiler taqı selām qıldılar. Üç qadaḥ keltürdiler: (9) Biriniñ içinde ḥamr bar erdi, taqı birinde 'asel bar erdi taqı biriniñ içinde süt bar erdi. Bu üç qadaḥnı maḥğa qarşu (10) tuttılar erse, men süt qadaḥ[ı]nı aldım taqı içtim; ḥamr qadaḥnı taqı 'asel qadaḥnı almadım erse, ol ferışte aydı: Yâ Muḥammed, neme yaḥşı (11) qıldınğ, bu süt qadaḥnı ihtiyār qıldınğ! Ümmetleriñ dünyāda İmān birle tirilgeyler taqı dünyādin çıqmışda İmān birle (12) çıqğaylar tēdi erse, men taqı sewündüm. Andın soñğ baqar-men, Cebre'il 'as öz şūratına kelmiş, altı yüz qanatını (13) yaymış bir ēgni maşırıqta turur taqı bir ēgni mağribta turur. Men aydım: Yâ Cebre'il, bu ne şūrat? tēdim erse, Cebre'il aydı: Bu benim (14) şūratım turur kim Ḥaq te'ālā mēni bu şūrat üze yaratıp turur tēdi.

Andın soñğ Cebre'il aydı: Yâ Muḥammed, qurbat maqāmına bargıl (15) taqı aḥğa secde qılğıl! tēdi erse [men] taqı qurbat maqāmına bardım. Ḥaq te'ālāqa secde qıldım erse, Ḥaq te'ālānı köñglüm birle kördüm, (16) közüüm birle körmedim. Ḥaq te'ālā andın ḥabar bēür, *qt*: (LIII: 11) ما كذب الفؤاد ما رأى Ḥaq te'ālādin maḥğa vaḥy keldi: (17) Yâ Muḥammed, başınğ qaldurğıl taqı maḥğa şenā qılğıl! tēp vaḥy keldi erse, başımnı qaldurdum taqı aydım: *التَّهْمِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَاةُ وَالطَّيِّبَاتُ*

[58] (1) Ma'nisi ol bolur kim: Nē kim tıl birle 'ibādat qılur ḥamd u şenā menğizlig, tesbīḥ u tehlil menğizlig, cümlesi Taḥrıqta turur; (2) taqı nē kim ten birle 'ibādat qılur, namāz, rüza ve hec menğizlig, [anıñ] taqı cümlesi Taḥrıqta turur; taqı nē kim 'ibādat u tāt kim māl (3) birle qılur zekāt ve şadaqa, qurbān menğizlig, anıñ taqı cümlesi Taḥrıqta turur tēdim erse, Ḥaq te'ālādin ḥiṭāb keldi: (4) *السلام عليك ايها النبي ورحمة الله وبركاته* ya'nı dünyāda taqı āḥiratda selāmatlıq bolsun, ya'nı ḥātım ḥavfıdin taqı āḥirat (5) 'azābıdin qurtulmaq seniñ üze bolsun, Taḥrı te'ālānıñ raḥmatı ve berekātı, eḍğülüki seniñ üze

bolsun, ey Peyğambar, tēp (6) Həq te'ālādın hīṭāb keldi erse, men taqı aydım: *يا حيّ على عباد الله الصالحين*: (7) bizim üze bolsun taqı edgü qullar üze bolsun! tēp aydım erse, cümle ferīşteler qaçan kim bu qurbat derecesini, (8) bu kerāmat u hürmetni kördiler erse, tegme biri aydılar: *اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا عبده ورسوله* (9) ya'nī tanuqluq bēür-miz kim Tanğrı bir u bar turur, andın öngin tanğrı yoq turur, taqı tanuqluq bēür-miz kim Muḥammed anıñ qulı (10) turur taqı resūlı turur.

Andın soñg Həq te'ālā hīṭāb qıldı: Yā Muḥammed, sañga ellig namāz farīza qılduq tün kün içinde. (11) Bargıl, bu ellig namāznı ummatıñğa fermānlağıl! tēp hīṭāb keldi erse, men taqı qabūl qıldım taqı Mūsā peyğambar qatınga keldim. (12) Mūsā 'as aydı: Yā Muḥammed, ne işke buyrulduñg? tēdi erse, men aydım: Ellig namāzqa. Mūsā peyğambar aydı: Yā Muḥammed, (13) ümmetiñg yarağı yetmegey tün kün içinde ellig namāz qılmaqqā. Men sēndin oza kelip turur-men, ḥalāyıqnı üküş tecribe (14) qılıp turur-men, taqı Benī İsrā'īl birle üküş zaḥmat ve meşaqqat körüp turur-men. Zīnhār u zīnhār bargıl, Həq te'ālādın (15) āsān tilegil! tēdi erse, men taqı bardım. Həq te'ālāqa üküş tazarru' u zārılıq qıldım erse, yana Həq te'ālādın hīṭāb (16) keldi kim: Yā Muḥammed, on namāznı sañga qoyduq, qırq namāz birle bargıl! tēdi erse, qırq namāz birle Mūsā peyğambar qatınga keldim (17) taqı aydım kim: Həq te'ālā mañga on namāznı bağısladı, qırq namāz birle keldim tēdim erse, Mūsā peyğambar 'as aydı: Yā Muḥammed, [59] (1) yanā qayıtğıl, derhōst qılğıl, bu taqı üküş turur, bolğay kim taqı 'afv qılsa tēdi erse, yana bardım, (2) Həq te'ālāqa zārılıq qılıp derhōst qıldım erse, Həq te'ālā kerem ve luṭf qıldı taqı on namāz bağısladı, otuz namāz (3) birle qayıttım. Taqı Mūsā peyğambarqa keldim taqı Mūsā peyğambarqa ḥabar bērdim kim: Həq te'ālā mañga luṭf ve kerem qıldı taqı on (4) namāz bağısladı tēp aydım erse, Mūsā peyğambar 'as aydı: Yā Muḥammed, ümmetleriñge şefaqt qılğıl, yana qayıtğıl (5) — Həq te'ālānıñ luṭfi keremi bēğāyat turur — derhōst qılğıl, bolğay kim qabūl qılğay tēdi erse, yana qayıttım. Həq te'ālā (6) ḥazratındın derhōst qıldım erse, on namāznı bağısladı. Yigirmi namāz birle qayıttım, taqı Mūsā peyğambar 'as (7) qatınga keldim taqı aydım: Həq te'ālā yana kerem qıldı, on namāznı bağısladı, [yigirmi namāz qaldı tēdim erse, Mūsā peyğambar 'as aydı: Yā Muḥammed, yana qayıtğıl — Həq te'ālānıñ baḥşışi üküş turur, raḥmatı bēnihāyat turur, taqı qulunuñg zārılıq taqı miskīnlik[i]ni sewer — miskīnlik qılğıl, bolğay kim āsān qılsa tēp aydı erse, yana bardım, üküş miskīnlik qıldım erse, yana hīṭāb keldi kim: On namāznı taqı 'afv qıldım tēdi erse, şükür qıldım. Taqı] on namāz birle [Mūsā peyğambar 'as qatınga] qayıttım erse, Mūsā peyğambar 'as aydı: Yā Muḥammed, (8) yana qayıtğıl, bu on namāz taqı üküş turur.

Eger ümmetleriñg tün kün içinde on namāznı öteyü bilmeseler, taqşırılığ bolğaylar, (9) qiyāmat kün 'uqubatqa müstevcib bolğaylar. Maşlaḥat bu turur kim taqı qayıtsañg taqı Ḥaq te'ālānıñg ḥazratına üküş (10) zārılıq qılsañg, bolğay kim Ḥaq te'ālā lutf u kerem qılsa taqı bu on namāzdın bir ançasını qoḍsa tēdi erse, yana uyalu (11) Ḥaq te'ālānıñg ḥazratına bardım. Üküş zārılıq qıldım erse, bēş namāznı taqı 'afv qıldı. Qayıttım bēş namāz birle. Mūsā (12) peygāmbarqa bardım, aydım: Yā Mūsā, Ḥaq te'ālā lutf u kerem qıldı, bēş namāznı qoydı, bēş namāz qaldı. Ėmdi bu bēş namāznı (13) qabūl qıldım, öñgin derḥōst qılmaz-men, uyalur-men tēdim erse, Mūsā peygāmbar 'as aydı: Yā Muḥammed, sen bilür-sen. (14) Eger bu nevbet taqı barsa erdiñg, Ḥaq te'ālā sēni mahrūm qaytarmağay erdi. Ėmdi kim qabūl qıldıñg erse, Ḥaq te'ālā (15) ümmetleriñge tevflq bergey bu bēş namāznı tün kün içinde edā qılmaqğa tēdi erse, Ḥaq te'ālādın ḥitāb keldi: Yā Muḥammed, (16) kim bu bēş namāznı qabūl qıldıñg, ümmetleriñge aygıl: qayu mu'min ve muvaḥḥid bu bēş namāznı arıḡ ābdest birle cemā'atda qılır (17) bolsalar, men ol qulğa ellig namāz şevābını rūzī qılğay-men; taqı ümmetleriñge aygıl: qayu bir mu'min ve muvaḥḥid bir eḡgülikke [60] (1) qaşd qılsa, ol eḡgülikni qılmazdın aşnu ferıştelerke buyrur-men kim bu qulum dīvānında bir şevāb bitinğiz tēp; ve eger (2) ol eḡgülikni qulum qılır bolsa, ferıştelerke buyrur-men kim bu qulum dīvānında on şevāb bitinğiz tēp; ve eger qulum bir yawuz (3) işke qaşd qılsa, dīvānında hēç neerse bitimeñg tēp aytur-men; ve eger ol yawuz işni qılır bolsa, bir yaman iş qıldı tēp (4) bitinğ fermānlayur-men; ve eger i'tiqād birle tevbe qılsa, cümle qılınmış yazuqlarını yarlıqayur-men tēp ḥitāb keldi.

(5) Taqı bilgil, āḡāḥ bolğıl kim bu Mi'rāc qışsasını eştip köñglünge andaḡ tüşmesün kim Ḥaq te'ālā 'arş üstünde (6) turur tēp, neteg kim bir qavm-i müşbihī tērler. Anlar Ḥaq te'ālāqa şurat ayturlar. Ol mezheb bātıl mezheb turur. Ḥaq te'ālānıñg (7) zātı bar, velīkin zātına keyfiyyet, neteglik aymaq revā bolmaz, şurat aymaq revā bolmaz. Ḥaq te'ālānı ol-turur tēmek revā bolmaz, (8) yūriyür tēmek taqı revā bolmas, bir maqāmda turur tēmek taqı revā bolmas. Bu neerseler cümlesi 'ācizlıq nişānı turur, taqı Tanḡrı te'ālāqa (9) 'ācizlıq revā bolmas. Ve eger Qur'ānda yā taqı ḥadīşde bu neerseler kelmiş bolsa, 'ulemā te'vīl aymışlar: Ḥaq te'ālā körgen turur, (10) velīkin körmeki köz birle ermes, taqı eşitgen turur, velīkin eşitmeki qulaq birle ermes. Ėl taqı aḡaq, köz taqı qulaq cümlesi (11) 'ācizlıq nişānı turur, Tanḡrı te'ālāqa 'ācizlıq revā ermes. Peygāmbar 'as'nı Ḥaq te'ālā aḡırladı taqı tiledi kim kök (12) 'ālamına teferrüc qılsa, ötrü kök 'ālamına aşurdı, (13) ferıştelerni körgüzdi. Taqı Peygāmbarqa qurbat öz 'azamatı taqı qudratını, uçtmaḡnı taqı tamuḡnı körgüzse, ol cihetdin maqāmı — kim tēnür Ḥaq te'ālā yawuqluq[1] — ḥürmet yanındın taqı izzet yanındın turur, (14) maqāmı taqı orun yanı ermes tēp bilgil!

SEKSİNÇ FAŞL

Uçmaḥqa taqı tamuğqa teferrüc qılmaḥı beyânı turur

İmâm Bağavî (15) *rahmhi* Meşâbîḥ atlıḡ kitâbda keltürmiş bu ḥadîşni. Ḥadîş bu turur:

عن أنس بن مالك رضى الله عنه أنه قال قال رسول الله (16) صَلَّى الله عليه وسلم حَفَّةَ الْجَنَّةِ بِالْمَكَارِهِ وَحَفَّةَ النَّارِ بِالشَّهَوَاتِ

Ma 'nîsi ol bolur kim uçmaḥ qapsandı küçey işler (17) birle cihâd meṅgizlig, ḥec meṅgizlig, rûza meṅgizlig, namâz meṅgizlig; ne kim emgek küçeylik bar erse, cümlesini qılmaq kerek, [61] (1) andın soṅ uçmaḥqa kirse [bolur]. Taqı tamuğ qapsandı nefis tilekleri birle: nefis yemek, içmek, tena'um, qaḡsuzluḡnı tiler; (2) bu nefsinge uysa, songı tamuğ turur.

Peyḡambar 'as andaḡ yarlıqar kim Ḥaq *tvt* qaçan kim uçmaḥnı öz qudratı (3) birle yarattı taqı cümle envâ'-i ni'am birle bezedi, taqı Cebre'-ilke ḥiṭâb keldi: Uçmaḥqa naẓar qılḡıl tedi ve taqı teferrüc qılḡıl (4) tedi erse, Cebre'il 'as taqı bardı, naẓar qıldı; körer Ḥaq te'âlâ qullarına tena'um qılmuş kim hêç köz körmiş (5) yoq, taqı hêç qulaq eşitmiş yoq taqı hêç köṅgölke tüşmiş yoq. Qaçan kim Cebre'il bu neerselerni kördi erse, aytur: (6) Yâ Rebbi, seniṅ 'izzetiṅ birle and yâḡ qılır-men, kim bu uçmaḥnıṅ şıfatını eşitse, kirmedin qalmaḡay tedi erse, Ḥaq te'âlâ (7) bu uçmaḥnıṅ dört yanını qapladı qatıḡ işler birle cihâd tég, ḥec tég, 'umra tég, rûza tég, namâz tég; taqı nê kim tã'at (8) ve 'ibâdat bar, cümlesi emgekini ve meşaqqatını tartmadın kirse bolmaz tég. Yana Cebre'ilke ḥiṭâb keldi: Yâ Cebre'il, bargıl taqı (9) uçmaḥ tapa naẓar qılḡıl tedi erse, êkki qata naẓar qılmuş erdi; baqar, dört yanında ağır işler, üküş emgekler, telim (10) tã'at ve 'ibâdat birle qapsanmış kördi erse, aydı: Yâ Rebbi, 'izzetiṅ birle ant yâḡ qılır-men, ḥaqıqat qorqtum kim hêç kim- (11) -erse uçmaḥqa kirmegey tég. Yana qaçan kim Taṅrı te'âlâ tamuḡnı yarattı erse, yana Cebre'ilke ḥiṭâb keldi kim: Yâ Cebre'il, (12) tamuğ yarattım, naẓar qılḡıl tég. Cebre'il 'as bardı, tamuğqa naẓar qılmuş erdi; körer kim türlüḡ 'uqubatlar kim hêç kim- (13) -erse anı şıfat qılu bilmegey. Qaçan kim bu 'uqubatlarnı, 'azâblarnı kördi erse, Cebre'il 'as aydı: Yâ Rebbi, 'izzetiṅ (14) birle and yâḡ qılır-men kim qayu bir kimerse bu 'uqubatnı eşitse, hêç kirmegey tedi. Andın soṅ Ḥaq te'âlâ tamuḡnuṅ dört (15) yanını nefis ârzuları birle, ten tilekleri birle, ḥamr içmek, zinâ qılmaq birle, ribâ yemek, zulm qılmaq, tena'um qılmaq kim nefske (16) ḥoş kelür, munuṅ tég neerseler birle qapsadı. Taqı yana Cebre'ilke ḥiṭâb keldi kim: Yâ Cebre'il, yana tamuğqa naẓar (17) qılḡıl! tedi erse, Cebre'il 'as taqı êkki[nç] qata bardı. Naẓar qıldı erse, aydı: Yâ Rebbi, 'izzetiṅ birle ant yâḡ qılır-men, qorqtum [62] (1) kim kimerse qalmaḡay munḡa kirmeginçe tég.

Qaçan kim Həq te'ālādın Peyğəmbər 'as'qa bəş naməz fərīza boldı (2) erse, Cebre'il keldi taqı aydı: Ya Muḥammed, Həq te'ālādın fermān keldi kim dōstum Muḥammedni iletgil taqı mu'minler üçün (3) āmāda qılmış uçtmaḥqa nəzar qılsun tēdi erse, Cebre'il 'as aydı: Yā Muḥammed, Həq te'ālā saṅga Kevşer ḥavzını (4) rüzī qılıp turur. Avval aṅga teferrüc qılğıl, andın soṅg uçtmaḥqa teferrüc qılğıl! tēdi erse, barduq Kevşer ḥavzına. (5) Körer-men, êkki qıraṅında yinçüdin qubbalar bar, taqı yāqūt-din qubbalar bar, taqı zeberceddin qubbalar bar. Taqı ol Kevşer ḥavzınıṅ (6) balcıqı yıpardın turur, taqı içindeki uşaq taşlar cümlesi qızıl yāqūtdın turur, taqı içindeki suw sütdin aq turur, (7) 'aseldin süçüg turur, taqı yıdığı yıpardın tatlıg turur. Taqı bu ḥavznuṅ uluḡluqı bir aylıq yerke tegi turur. Taqı qırıqlarında (8) ıbrıqlar bar altundın taqı kümüşdin kök-deki yulduzlar sanınça. Kim kim ol ḥavzdın bir qata içər bolsa, aṅgar (9) hēç suwsalıq kelmegey. Tanğrı te'ālā andın ḥabar bērü yarlıqar, *qt*:
(CVIII: 1-3) *اَنَا اعطينا كَال كَوْثِرِ فَصْلٍ لِرَبِّكَ (10) وَأَنْحَرُ أَنْ شَانْكَ هَوَالَا بَر (11)*
Manisi ol bolur kim: Yā Muḥammed, biz saṅga üküş ḥayrlar bērdük yā taqı Kevşer ḥavzını (11) bērdük, *فَصْلٍ لِرَبِّكَ* Perverdigārıṅ üçün naməz qılğıl, *وَأَنْحَرُ* taqı qurbān qılğıl, *شَانْكَ هَوَالَا بَر (12)* sēni yigrengen soṅgsuz ol turur, sen ermes-sen.

Hədicədin *razhā* 'Abdullāh atlıg oḡul boldı taqı nəreside- (13) -lik ḥālında vefāt boldı. 'Aş atlıg kimerse Peyğəmbər 'as'qa keldi, ta'ziyat tegürdi. Qaçan kim ta'ziyat tegrüp (14) qayıtmışda Qurayş kəfirleri bu 'Aşqa satğaştılar taqı aydılar kim: Yā 'Aş, qayda erdiṅ? tēp, 'Aş aydı: Bu ebterke ta'ziyat (15) tegürdüm tēp aydı. 'Arab 'ādātı ol erdi kim qayu bir kimerseniṅ erkek oḡlı turmasa, nəreside erke vefātı bolsa, (16) aṅgar ebter tēp aytur erdiler. Ebter ma'nisi soṅgsuz tēmek bolur. Qaçan kim Peyğəmbər 'as kəfirler ebter tēgenini (17) eşitti erse, köṅgli ḥasta u bezmān boldı. Cebre'il 'as nəzil boldı taqı bu sūranı Peyğəmbər 'as'qa keltürdi, aydı: [63] (1) Ey Muḥammed, biz saṅga Kevşer ḥavzını bērdük. Sen bizke şükür qılğıl, naməz qılğıl taqı qurbān! Kim kim saṅga ebter tēp aydı erse, (2) ol ebter turur, dünyāda ḥürmetsiz, ḥōr turur, āḥiratta taqı ḥōr turur. Sen ebter ermes-sen, seniṅ zikriṅni biz tükəl (3) qıldıq, seni biz 'azız qıldıq. Qıyāmatqa tegi mü'ezzinler bāṅ-i namāzda mənim atım aymışdın soṅg seniṅ atıṅ ayğaylar, (4) ḥatıblar ḥutbada mənim atım aymışdın soṅg seniṅ atıṅni ayğaylar, naməz içinde teşəhhüdde mənim atımı ayğaylar, (5) andın soṅg seniṅ atıṅni ayğaylar, 'ulemālar, vā 'izlar mənim atım aytıp seniṅ atıṅni ayğaylar tēdi erse, Peyğəmbər (6) 'as'nuṅ köṅgli ḥoş boldı. Andın soṅg Cebre'il 'as aydı: Yā Muḥammed, bu Kevşer ḥavzıdın avval içgen seniṅ (7) yārānlarıṅdın ol kimerseler bolğay kim kəfirler seni Mekkedin çıxarıp Medīneke kelmışiṅde şaburları qalmadın (8) seniṅ

maḥabbatıñda ḥatunlarını, oğul qızlarını, yer yurtlarını salıp Mekkedin Medīneke hicret qılğan muḥācirlar (9) içgeyler; yana ol dervīş miskīn şaḥābalar kim tonları çapan bolup, yüzleri mücāhidedin sarğarıp, başları (10) örperip, adaqları qaparıp hēç kimerse anlarğa iltifāt qılmadın kelseler, taqı anlarğa qapuğ açılmas, (11) anlarınñ maqşūdı dünyādın ermes, anıñ tēg kimerseler Kevşer ḥavzıdın avval içgeyler tēdi. Yana bu Kevşer ḥavzınıñ (12) dört señride bar. Bir señride Abū Bekr *raḡhu* bolğay, taqı bir señride 'Ömer *raḡhu* bolğay, taqı bir señride (13) 'Osmān *raḡhu* bolğay, taqı bir señride 'Alī *raḡhu* bolğay. Qayu kimerse kim Abū Bekrni sewgey taqı 'Ömerni (14) sewmegey, Abū Bekr aṅar suw bërmegey; taqı qayu kimerse kim 'Ömerni sewgey taqı Abū Bekrni sewmegey, 'Ömer aṅa suw (15) bërmegey; taqı qayu kimerse 'Osmānnı sewgey taqı 'Alīni sewmegey, 'Osmān aṅa suw bërmegey; taqı qayu kimerse 'Alīni (16) sewgey taqı 'Osmānnı sewmegey, 'Alī aṅa suw bërmegey.

Andın song Cebre'il 'as aydı: Yā Muḥammed, êmdi uçtmaḥqa teferrüc (17) qılğıl! tēdi erse, barduq uçtmaḥqa teferrüc qılmaqqa. Körer-men, Ḥaḡ *tv* mu'min qulları üçün andağ maqāmlar [64] (1) āmāda qılmış kim hēç ādamıñ közi körmişi yoq, taqı qulaqı eşitmişi yoq, taqı ādamıñ hem köñginge tüşmişi (2) yoq. Uçtmaḥdın bir qamçı yolu yaḡsıraq turur bu dünyanıñ cümle mülkidin, cümle mālı tawarın. Uçtmaḥnıñ ḥūrların (3) bir ḥūr yer yüzinge bir qata nazar qılsa, maşrıqdın mağribqa tegi ḥoş yıdığ bolğay, taqı ḥūrlarınñ keygen destārları- (4) -dın bir destārı dünyāke keltürseler, dünyanıñ avvaldın āḥiringa tegi nē kim māl tawar bar erse, cümlesi [a]nıñ bahāsına yetmegey. (5) Bu uçtmaḥ içinde dört arıq bar: biri suwdın, taqı biri sütdin, taqı biri ḥamrdın, taqı biri 'aseldin. Yana bir sarāy kördüm kümüş- (6) -dın, ileginde büstānlar bar, yıdığı ḥoş yıdığı arıqları bar, aqar arıqları. Bu sarāy qapuğında bir kimerse olturup (7) turur. Qaçan kim ol kişike yawuq keldük ol kimerse bizke merḥabā qıldı. Ḥoş keldiñiz tēdi taqı aydı kim: Bizke va'de qıldılar (8) erdi kim bu kēçe sizke Muḥammed Resūlullāh kelgey tēp; el-ḥamdu lillāh sizni kördük tēdi erse, men aydım: Siz kim turur-siz? Ol (9) aydı kim: Men Dāvud peygāmbar oğlu Süleymān men tēdi taqı bizke icāzat bērdi kim kiring tēp, taqı men kirmedim. Baqar-men, mürebba' (10) sarāy turur, uzını taqı on üç yığaç turur, êni taqı on üç yığaç turur. Bu sarāy içinde êwler bar, ba'zısı zeberced- (11) -dın, taqı ba'zısı yāqūtdın, taqı ba'zısı yinçüdin. Andag êwler turur kim hēç ādamı anıñ körkini taqı zīnetini şıfat qılu (12) bilmegey. Cebre'il taqı Mikā'il aydılar kim: Yā Muḥammed, Rebbüñ saṅa munuñ tēg sarāylar taqı êwler bērse bolğay-mu? tēdiler erse, (13) men aydım: Menim rağbatım taqı maḥabbatım Rebbümke turur, sarāyqa ermes tēdim. Andın çıqtuq, yana barduq. Körer-men, bir mu'azzam sarāy qızıl (14) altundın, ileginde çimgenleri, körklüg daraḡtları [bar]

quşları birle; sarây ileginde bir kimerse olturur. Ol kimerseke (15) yawuq barduq erse, ol kimerse taqı merhabâ qıldı taqı aydı: Bizlerke va'de qılıp turur erdiler kim bu kēçe sizke Muḥammed Resûlullāh (16) kelür tēp. Hoş keldingiz tēdi erse, men aydım: Siz kim turur-siz? tēdim erse, ol aydı kim: Men Dāvud peygāmbar turur-men tēdi erse, men (17) aydım: Bu sarây kimniṅ sarâyı turur? tēdim erse, aydı: Bu sarây ḥalīlullāh İbrāhīm peygāmbar sarâyı turur tēdi erse, ol sarâyqa kirdük. [65] (1) Baqar-men, oğlanlar āvāzı kelür. Men aydım: Yā Cebre'il, bu ne oğlanlar turur? tēdim erse, Cebre'il 'as aydı: Bu oğlanlar, (2) mu'minlerniṅ nāresīdelik ḥālinda vefātı bolğan oğlanlar[1] turur. Cümlesini Ḥaq te'ālā İbrāhīm peygāmbar qatında cem' qılıp (3) turur. İbrāhīm peygāmbar 'as munlarğa terbiyet qılır tēdi. Yana uçtmaḥqa teferrüc qılu yūriyür erken bir ḡāyat (4) körklüg köşk kördüm, qapuḡında bir cāriya turur. Men aydım: Bu köşk kimnüṅ köşki turur? tēp sordum erse, ol cāriya aydı: (5) Yā Resûlallāh, bu köşk 'Ömer ibnü'l-Ḥaṭṭābniṅ köşki turur tēdi. Men qaşd qıldım kim bu köşkke kireyin taqı içinge baqayın tēp, yana (6) 'Ömerniṅ ḡayratı, küñilemeki köñglümke tüşti erse, kirmedim tēdi erse, 'Ömer ḥāzır erdi, yıḡladı taqı aydı: Yā Resûlallāh, men sizke-mü küñi- (7) -ler-men? tēdi. Yana uçtmaḥda yūriyür erken Ṭalḥanıṅ ḥatunı Rumeyzānı kördüm. Men aydım: Yā Rumeyzā, sen munda-mu sen? tēdim erse, (8) Rumeyzā aydı: Yā Resûlallāh, Ḥaq te'ālā maṅga uçtmaḥ rüzl qıldı, munda turur-men tēdi erse, sewündüm. Yana bir cāriya körer-men, bēḡāyat (9) körklüg. Men aydım: Sen kimnüṅ cāriyası turur-sen? tēdim erse, ol cāriya aydı: Yā Resûlallāh, men sizniṅ yārānlarıṅız Zeyd ibnü Ḥārişanıṅ (10) qaravaşı turur-men tēdi.

Yana su'āl qıldılar: Yā Resûlallāh, uçtmaḥ ehlining boyları neteg bolḡay? tēdiler erse, Peygāmbar 'as (11) aydı: Uçtmaḥ ehli Ādam peygāmbar 'as boḡluḡ bolḡaylar. Ādam peygāmbar 'as'nuṅ boḡı altmış arşun erdi. Taqı 'İsā (12) peygāmbar 'as yaşlıḡ bolḡaylar, taqı 'İsā peygāmbar otuz yaşar erdi. Taqı Yūsuf peygāmbar 'as cemāllıḡ bolḡaylar (13) taqı Muḥammed Resûlullāh qılıqlıḡ bolḡaylar. Tenlerinde tük bolmaḡay, saqalları bolmaḡay, közleri sürmelig bolḡay, yüzleri (14) on törtinçi tünki tolun ay tēḡ bolḡay. Köñgüllerinde kīne ḥased bolmaḡay. Uçtmaḥda sökellik bolmaḡay, (15) tüfkürmek, burun arıtmaq, bevl qılmaq bolmaḡay. Ḥūrlar andaḡ şāfī bolḡaylar kim neçe üküş ton keḡseler cümle tonları (16) biri biri ileginde körüngey, tonları egnindin tenleri körüngey, taqı tenleri altındin süñgükleri körüngey, taqı süñgükleri (17) altındin yilikleri körüngey. Hēç aralarında küñilemek bolmaḡay. Meger bir mu'minniṅ bir ḡayması bolḡay yinçüdin; uluḡluqı altmış mīl [66] (1) bolḡay — dört miṅ adım yerke 'Arab mīl tēp aytur — anıṅ içinde ēkki büstān bolḡay biri biringe qarşu. Biriniṅ iḡişleri (2) cümle aq kümüşdin bolḡay.

Andın soñg Peyğāmbar ‘as’qa Cebre’il taqı Mıkā’il aydılar: Yā Muhammed, dōstnıñ sarāyına (3) müşāhide taqı teferrüç qıldınğ, ėmdi Hāq te‘ālā duşmanlarınıñ sarāylarına taqı nazar qılğıl! tédiler erse, üçegü (4) barduq. Körer-men tamuğnı inğen uluğ, heybetlig, Hāq te‘ālānıñ ġazabınıñ eşeri bar. Ey ümmetlerim, tamuğ qorquğudın (5) üküş yığlañg taqı qadğuruñg kim tamuğ ‘azābı ve ‘uqūbatı inğen uluğ turur. Taqı tamuğnuñg terinğliki ol qadar turur kim yer taqı (6) kök arası kim bēş yüz yıllıq yer turur. Eger bir pāra bir kişi başınça taşnı erte kemışseler, aħşamdın burunraq yerke (7) tüşkey. Taqı tamuğda ol endāzalığ taşnı ıdar bolsalar, qırq yılqa tegi tüşse, tamuğ tüpinge yetmegey. Hāq te‘ālā ferışte– (8) –lerke buyurdı kim bu tamuğnı yanduruñg tēp. Mıñg yıl tamuğqa ot yandurdılar, tamuğ kızardı; mıñg yıl [taqı] yandurdılar, tamuğ (9) aqardı; yana mıñg yıl ot yandurdılar, tamuğ qarardı. Tamuğqa kirgen kāfirlarnıñ terisiniñg qalınğlıqı qırq ėkki arşun (10) bolğay, taqı terisi Uħud tağınça bolğay. Mekke Medīne arasıñça yerni bir kāfir tutğay. Tamuğ ehli tamuğqa kirse, ança yığla– (11) –ğaylar kim yüzleri yap tēg bolğay. Andın soñg köz yaşı kesilgey, közleri qan aqa başlağay. Ança qan aqğay kim eger (12) kemiler ıdar bolsalar, ol qan üze yürigeı.

Peyğāmbar ‘as aydı: Tamuğ içinde bir öğür ġalāyıqnı körer-men. (13) Ferışteler otdın sindu birle ol ġalāyıqlarnıñ tillerini keserler. Ol tiller büter. Yana keserler, yana büter. Neçe kesseler, (14) ança büte turur, munlar taqı kese tururlar. Men aydım: Yā Cebre’il, bu kişiler ne ‘amellig kişiler tururlar kim mundağ ‘uqūbat birle mübtelā (15) tururlar? tédim erse, Cebre’il ‘as aydı: Bu ol ‘ālimlar turur kim ‘ilm birle ‘amel qılmağın, dünyāda ġalāyıqlarğa aytur erdiler (16) kim: Zinā qılmañg kim Hāq te‘ālā zinānı ġarām qılıp turur tēp aytur erdiler, taqı özleri zinā qılur erdiler. Taqı ġalāyıqlarğa aytur (17) erdiler kim: Ĥamr içmenğ kim Hāq te‘ālā ġamrnı ġarām qılıp turur tēp, taqı özleri içer erdiler. Nē kim fısıq u fücür, yaman işler [67] (1) bar erse, ġalāyıqnı yığar erdiler, taqı özleri yığılmağın qılur erdiler. Bular turur kim munuñg tēg ‘uqūbatlar birle (2) mübtelā tururlar tedi. Yana bir qavmnı körer-men kim ferışteler ol kişilerniñ etlerini keserler taqı özleringe loqma qılu (3) yēt[r]ürler. Bular yemeseler, üküş ‘uqūbatlar qılurlar, yigrenü yigrenü öz etlerini yēyürler. Men aydım: Yā Cebre’il, bu ne qavm (4) tururlar kim munuñg tēg ‘uqūbat birle mübtelā tururlar? tédim erse, Cebre’il ‘as aydı: Yā Muhammed, bu ol qavmlar turur kim musulmān– (5) –larnı yüzinde yupulağuçılar, maşhara qılğuçılar tururlar, taqı artlarında ġaybat qılğuçılar tururlar. Yana bir qavmnı kördüm, (6) qarınları inğen uluğ turur, hēç qarınlarını kötrü bilmesler, yüzün süriyü yā taqı yanın süriyü yürirler. Men aydım: Yā Cebre’il, bu (7) ne qavm turur? tédim erse, Cebre’il ‘as aydı: Bu ribā yēğüçiler tururlar tedi. Yana bir qavmnı kördüm kim tamuğqa erklig ferışteler (8) ol qavmnı sünğü birle sançarlar taqı tamuğ içinge ıdarlar. Men aydım: Yā Cebre’il,

bu ne qavm tururlar? tédim erse, [Cebre'il 'as aydı]: Bu qavmlar gammâz (9) tururlar, musulmānlarnı zālimlerqa çaqarlar. Ol zālimler ol musulmānlarnıñ mällarını alurlar, 'azāb u 'uqūbat qılurlar. (10) Yā taqı êkki musulmān arasında gammāzlıq qılıp uruş kiriş, üküş fitneler qoparur[lar]. Yana bir qavmnı kördüm tamuğ içinde (11) töpen asılıp tururlar. Men aydım: Yā Cebre'il, bu ne qavm turur kim mundağ 'azāb u 'uqūbat qılurlar? tēp aydım erse, Cebre'il (12) 'as aydı: Yā Muḥammed, bu riyā birle tā 'at qılğuçılar turur. Ḥalāyıq qatında namāz qılurlar, taqı ḥalvatta hēç namāz qılmaz- (13) -lar. Taqı maqşūdları Ḥaqqnıñ rizāsı ermez, taqı ğaraźları ol turur kim ḥalāyıqlar bizlerke zāhid tēp ağırlasunlar, (14) ḥıdmat qılsunlar tēp yoq tā 'atlarını, qılmamış edğülüklerini qılduq tēp yalğan sözler[ler]. Maqşūdları dünyā fāyidesi (15) turur, āḥirat şevābı ermez.

Yana bir za'İfanı körer-men tamuğ içinde, saçındın asılmış, dimāği qaynayur erdi. Men (16) aydım: Yā Cebre'il, bu ne 'amellig za'İfa turur? tédim erse, Cebre'il 'as aydı: Yā Muḥammed, bu ol za'İfa turur kim dünyā-da saçını (17) destārındın çıkarur erdi taqı nāmaḥremelerke ol saçını körgüzür erdi. Ol nāmaḥremeler taqı anıñ saçını körip anğar meyl [68] (1) qılur erdiler taqı yawuz işler aralarında keçer erdi. Taqı bir za'İfanı körer-men, êkki elgi bağlıq taqı êkki adaqı bağlıq, yılanlar (2) taqı çayanlar soqar. Men aydım: Yā Cebre'il, bu ne za'İfa turur kim mundağ 'uqūbat birle mübtelā turur? tédim erse, Cebre'il 'as (3) aydı: Yā Muḥammed, bu ol za'İfa turur kim namāz qılmas erdi, hemİşe necis yürüyür erdi, tenleri taqı tonları necis erdi, ve eger yuñar, (4) yunuğnı taqı bilmez erdi, hem taqı sormaz erdi, dīn qağğusını yemes erdi, hemİşe pelİdlik arıqsızlıq birle 'öm-rini keçürgen (5) za'İfa erdi. Yana bir za'İfanı körer-men, otdın tábüt içinde qoymışlar, êkki közi yoq, êkki qulaqı yoq. Men aydım: Yā Cebre'il, (6) bu ne za'İfa turur? tédim erse, Cebre'il 'as aydı: Yā Muḥammed, bu ol za'İfa turur kim zinādın oğlan keldürür erdi taqı (7) éringe aytur erdi kim: Bu sēndin bolğan turur tēp aytur erdi. Yana bir za'İfanı kördüm kim tamuğ içinde tilindin asıqlıq (8) turur, boğzınga zaqqūm qoyarlar. Men aydım: Yā Cebre'il bu ne za'İfa turur kim mundağ 'uqūbat birle mübtelā turur? tédim erse, Cebre'il (9) 'as aydı: Yā Muḥammed, bu ol za'İfa turur kim tili birle cüftini āzār qılur erdi taqı cüftidin destürsüz éwin-din çıkar (10) erdi, yawuz işler qılur erdi.

Andın soñ Peyğāmbar 'as aydı: Ḥaq te'ālānıñ rizāsı taqı uçmaḥ ol za'İfanıñ (11) turur kim Ḥaq te'ālānıñ fermānını yeringe keltürse taqı cüftini āzār qılmasa tēdi. Ey Bār Ḥudāyā, cümleke seniñ rizāñnı (12) bulmaqqa taqı seniñ fermānıñnı yeringe keltürmek[ke] sen tevfiq bērgil taqı tamuğdın emān bērip sekkiz uçmaḥqa şāyista qılğıl! Āmīn.

(13) TOQSINÇ FAŞL

Peyğāmbar 'as Ḥuneynde ğazāt qılmaqıñnıñ beyānı turur
İmām Abū'l-'Alā-i Ūşl *raḥmhi* (14) Nişābu'l-Aḥbār athıg kitābında

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ما من قطرة احبّ الى الله (15) تعالى من قطرة دمع
من خشية الله تعالى او قطرة دم اهریق فی سبیل الله تعالى

Hadîs ma'nîsi ol bolur kim Peygāmbar (16) 'as habar bërü yarlıqar: Hêç qatıra sewüglügrek yoq Tanğrı te'ālânıñg haızratıñga meger ol qatradın kim Haq te'ālânıñg (17) havfındın 'āşî közindin qatıra yaş aqıtsa, taqı ol qatradın kim ğāzî qul Haq te'ālâ yolında şehîd bolup tenindin qatıra qan [69] (1) aqsa. Bu êkki qatradın sewüglügrek yoq Haq te'ālâ haızratında.

Qaçan kim Peygāmbar 'as Mekkeni açtı erse, Tāyif (2) élinge habar tegdi kim Muḥammed çerig birle keldi taqı Mekkeni aldı tēp. Havāzî'n qabîlası uluğları taqı Şaqîf qabîlasınıñg uluğları (3) yığıldılar, taqı meşveret qıldılar taqı aydılar kim: Bu kün bu Muḥammed Mekkeni aldı, yarın bizlerke kelgey, bizlerke taqı zaḥmat bergey. (4) Nāgāh isti'dād qılıp bizlerke kelse taqı biziñg isti'dādımız bolmasa, sizlerni helāk qılğay, neteg kim Mekke ḥalāyıqıñga (5) nāgāh keldi taqı anlarını aldı. Êmdi mundın yaḥşıraq yoq kim bizler isti'dād qılsaq taqı ol bizlerke kelmezdin burun- (6) -raq biz anlarqa barsaq tēp çerig isti'dādı qıldılar, tört minğ uruş erenleridin âmāda qıldılar. Havāzî'n qabîla-(7)-sınıñg uluğı Mâlik atlığ erdi taqı Şaqîf qabîlasınıñg uluğı 'Abdu Yalîl atlığ erdi. Mâlik aydı: Menim rāyım andağ turur kim (8) cümle mällarımıznı, yılqı qaranı, oğul qızın, ḥatunlarımıznı, cümleñi alıp baralıñg, hêç Tāyifta neerse qođmağalıñg, anıñg (9) üçün kim uruşqan kimersele qaçmaqqa i'tiqādı bolmasun, tenleri cānları birle uruşsunlar, hem öz cānları (10) üçün, hem taqı mälları tawarları üçün uruşsun[lar], hem taqı oğlı, qızı ḥatun[lar]ı üçün uruşsun[lar] tēdi erse, cümlesi (11) aydılar: Neme yaḥşıraq, şavāb rāy turur! tēdiler. Yana Mâlik aydı: Taqı bir rāyım ol turur kim, qaçan êkki şaf qarşu turuşsalar, (12) uruşmaqqa qaşd qılsalar, sizler kerek kim cümleñiz qılıçlarıñıznı qınlarıñızdın çıqarsañız, taqı ol sâ'at (13) içinde ol qılıç[lar]nıñg qınlarını sındursañız taqı biraqsañız; qılıçnı qıñga qatmaq ṭama'ı bolmasa, ölgünçe uruşmaqqa (14) i'tiqād tutup cümleñiz bir yolu ḥamle qılsañız, bolğay kim anlarını ğalaba qılsañız tēdi erse, cümlesi qabûl qıldılar.

Yana (15) Tāyif élinde bir abuşqa bar erdi, Düreyd atlığ, uluğ yaşığ, yüz yigirmi yaşayur erdi, közi körmez erdi. Aydılar kim: (16) Bu Düreydni életeliñg kim bu ḥarb işini yaḥşı bilür, üküş ḥarblar qılıp turur tēp anı taqı alıp bardılar. Avṭās atlığ (17) yerde qondılar erse, bu Düreyd aydı: Ne iş turur kim tēweler āvāzı taqı qoylar āvāzı eşitür-men? tēp aydı erse, aṅgar aydılar [70] (1) kim: Yā Düreyd, Mâlik ḥükmi andağ boldı kim hêç kimerse oğlını qızını, ḥatunını, mālî tawarını, yılqı qarasını élda (2) qoğmasun, cümleñi alıp çerigke çıqsunlar tēp aydı tēdiler erse, bu Düreyd aydı kim: Ol Mâlikni mañga ündeyü (3) bering! tēdi erse, Mâlikni ündediler,

alıp keldiler. Bu Düreyd aydı : Yâ Mâlik, né hüküm qıldınğ? Vell men munça çerigde yürüdüm, (4) mununğ tég hêç körmedim. Mununğ tég iş hêç kişi qılmuşı yoq kim sen qıldınğ. Bu māl tawarlarını aç adaqınğa taqı (5) köksinge eletür-sen. Hêç maşlahat ermes. Eger sen taqı çeriglerinğ ğālib bolsa, hêç ziyān bolmağay; ve eger Muḥammed ğālib (6) bolsa, bu oğul qız, māl tawarlar bulun bolmasun tēp aydı erse, Mālik aydı: Yâ Düreyd, bu rāynı anınğ üçün qıldım (7) kim bu uruşqanlarınğ oğul qızlarınğa, māl tawarlarınğa qayıtmaq tāmā'ları bolmasun, qatığ uruşsun— (8) —lar, duşmandın yüz çewürmesünler tēp qıldım tēdi erse, Düreyd aydı: Yaman qıldınğ, bu rāy eğğü rāy ermes, bu rāynı (9) buzğıl! tēdi erse, Mālik aydı: Bu rāy yahşı rāy turur, bu rāynı buzman (?); taqı seninğ 'aqlınğ eksük bolup turur, rāynınğ (10) taqı za'if bolup turur, özünğ taqı herif bolup turur-sen tēp aydı erse, Düreyd taqı tēk qaldı, ziyāda neerse tēmedi.

(11) Taqı qaşd qıldılar, baru başladılar. Qaçan kim munlar 'azm qıldılar erse, bu ḥabar zāhir boldı taqı Peyğāmbar 'as (12) —qa tēgdi. Mekkeke kirip on bēş kün keçmiş erdi kim bu ḥabar tegdi erse, Peyğāmbar 'as taqı cümle şahābalarqa (13) i'lām qıldı. Cümle şahāba ve yārānlar isti'dād qıldılar taqı atlandılar. Peyğāmbar 'as yarıq yaşıq (14) keğdi. Taqı Döldül atlıg qatırı bar erdi — Muqavqıs melik hediyyeten ıda bērip turur erdi — anı mündi taqı çeriglerke nazar qıldı: (15) on êkki minğ er erdiler; taqı êkki minğ er silāhlıg uruş erenleri bar erdi; on minğ er Medİnedin kelgenler, êkki (16) minğ Mekkedin çıqqanlar erdi. Qaçan kim Peyğāmbar 'as bu çerigninğ 'azamatını kördi erse, könğlinge hoş (17) keldi. Seleme atlıg şahāba aydı: Bu kün bizler azlıqdın yēldürmegey-miz. Barçalarınğ i'ti-qādları andağ erdi [71] (1) kim bizlerni kimerse ğalaba qılu bilmegey tēp. Hemİşe şahāba kāfirlarınğ ğalabasını eştip Tanğrı te'ālāqa tazarru' u zārī— (2) —lıq birle isti'ānat ve meskenetlik birle çıkar erdiler. Bu nevbet andağ qılmadılar; öz çerigleringe, üküşlükinge (3) i'timād qıldılar taqı çıktılar.

Peyğāmbar 'as 'Attāb atlıg şahābanı Mekkeke bēg qıldı taqı Mu'āz ibnü Cebel atlıg (4) şahābanı uluğ qıldı. Taqı Mu'āzqa aydı kim: Bu Mekke ḥalqına fiqh 'ilmni öğretgil, benim sünnetlerimni munlarqa beyān (5) qılğıl! tēdi taqı çıktı. Bardılar ançaqa tegi kim Ḥuneyn atlıg yerke tegdiler. Peyğāmbar 'as Unays atlıg şahābaqa (6) buyurdi kim: Bu keçe erkeke tegi uğımağıl, atlanıp tağ başında turğıl, baqğıl; kāfirların kimersemi körsenğ, (7) bizke ḥabar bērgil! tēdi erse, ol taqı erkeke tegi tağ başında oyağ tünedi, hêç kimersemi körmedi. Taqı Mekkeninğ kāfirları— (8) —dın, eşrārıların Peyğāmbar 'as birle çıktılar, velİkin Peyğāmbarqa yārī üçün çıqmadılar, velİkin: Baqalınğ, bu êkki (9) çerigdin qayu biri ğalaba qılğay tēp nezzāra qılmaq üçün çıktılar. Anlar arasında Şafvān atlıg kimerse bar erdi. (10) Peyğāmbar 'as ol Şafvāndın yarıqlar tiledi erse, ol Şafvān aydı: Yâ Muḥammed, ne yön birle tileyür-sen, küç birle-mü

(11) tileyür-sen, yoq erse 'āriyat-mu tileyür-sen? tēdi erse, Peyğāmbar 'as aydı: 'Āriyat tileyür-men. Eger zāyi' bolsa, (12) tāvān qılğay-miz tedi erse, Şafvān yüz yarıq 'āriyat bērdi. Qaçan kim Huneinde tūnediler taqı erte koptılar, qol arasındın (13) bir qara köründi. Baqarlar, tört miñg er, cümle tamām silāhlig erenler qarşu keldiler. Peyğāmbar 'as çeriglerini, şaflarını (14) tüzdi, taqı hālāyıqnı uruşqa qondurdi, taqı munlarğa feth birle bişarat bērür erdi. Qaçan kim ėkki şaf rāst boldı erse, (15) bu kāfirlar cümlesi qılıçlarını çıqardılar, taqı qınlarını sındurdılar, taqı ot atmaqqa, süñgü sançmaqqa meşğul bolmadın (16) bir yolu qılıç birle hāmle qıldılar erdi. Şahābalar neçeme kim qatıǵlandılar, bolmadı. Şabur qılu bilmediler, qaça başladılar. (17) Üküş şahābalar şehid boldılar. Qalğanları müteferriq boldılar, tegme biri bir yanqa bardılar, kāfirlarınñ qatıǵ hāmleleringe [72] (1) t̄aqatları qalmadı, hezimet boldılar. Peyğāmbar 'as neçeme kim çaqırur erdi şahābalarqa kim qaçmañg tēp, (2) cümle qaçtılar. Peyğāmbar 'as yalguz taqı bir neçe kişi qaldı, özgeleri barça müteferriq boldılar. Çerig tüşmiş— (3) —din soñg ol kāfirlarınñ ba'zısı kim musulmān boldı, aydı kim: Cümle çerigni taqıtmışdın soñg bir on kişi qaldı, (4) aralarında bir aq qatır mūngen bar erdi. Bizler bildük kim ol Muḥammed turur tēp. Neçeme kim qaşd qılşaq anlarğa qarşu, bir kimerse (5) kelür erdi, aq tonluǵ kişiler, yaşıl 'imāmaliǵlar hēç Muḥammedke barmaqğa qoymas erdiler; bizler anlarqa qarşu turmaqqa (6) qorqar erdük tēp aytur erdiler. Peyğāmbar 'as'nuñg qatırınñ yūgenini 'Abbās tutar erdi, taqı 'Abbās oǵlı (7) Fażl bar erdi, Abū Bekr, taqı 'Ömer, 'Alī bar erdi taqı Abū Şufyān kim Peyğāmbarnıñ çıqanı erdi, anıñ qarındaşı Rabī'a taqı Usāma erdi, taqı (8) Usāmanıñ qarındaşı erdi. Şahābalar arasında munāfiqlar taqı bar erdi. Kulada atlıǵ kimerse Şafvānğa aytur: Muḥammed atlıǵ (9) kimerseniñg siḥri nē bāṭil boldı! tēdi erse, Şafvān — ol vaqtın kāfir erdi — kāfirlıq bi[r]le söwer erdi. Hāq te 'ālā anğa İslām (10) rüzī qıldı. Ol aydı: Yā Kulada, Tanrı aǵzıñnı sındursun, bizim Qurayş qabılasıdın bizke uluǵ bolsa, yaḥşı (11) ermez-mü kim ne qabılalıǵ uluǵ bolǵınça? tēdi.

Qaçan kim Peyğāmbar 'as bu hālını kördi erse, ḥātır bezmān boldı, (12) köñgli qađǵuluǵ boldı, taqı Hāq te 'ālā ḥazratınğa tazzarru' u zārılıq birle du'a qıldı, aydı: *Allāhumma, laka 'l-ḥamd va-laka* (13) *'l-muṣṭakā va-anta'l-muṣṭagās*. Ey Bār Ḥudāyā, sıǵıñımız turur-sen, şikāyat qılǵu yerimiz sen turur-sen. Bu miskīn (14) qullarınñ sañğa sıǵnu çıqmaq kerek erdi, bilmediler. Qollarınğa i'timād qıldı, çerig üküşlükinge baqtılar. Yaman (15) qıldılar, sañğa tevekkül qılu sēndin isti'ānat tileyü çıqmaq kerek erdiler, bilmediler. Sen keçürgil, sen bu miskīnlerke (16) nuşrat bērgil! tēp zārılıq qıldı erse, Cebre'il 'as nāzil boldı beş miñg ferişte birle, ala atlıǵ, aq tonluǵlar, (17) ādamī şūratinğa keldiler Peyğāmbar 'as'qa yārī üçün. Şahābalar anlarını körmediler, velkin kāfirlar körer erdiler. [73] (1) Kāfirlardın bir kimerse aydı çerig tüşmişdin soñg: Qanı sizinñ

aranğızda ala atlıg aq tonluğ erenler? Cümlemizni (2) öltürgen, helâk qılğan anlar erdi. Aranğızda anlarını hêç körmez-men tedi erse, Peyğambar 'as aydı: Anlar (3) ferîşteler erdi kim Haq te'âlâ bizlerke yârî bérmeğ için ıda bérıp turur erdi. Cebre'il 'as aydı: Yâ Muhammed, bu (4) du'â kim qıldınğ, Mūsâ Peyğambar 'as mundağ qıldı erdi ol kün kim Fir'avn 'al ağır çerig birle Mūsâ (5) Peyğambarımızni qawup çıqtı. Mūsâ peygâmbarnıñ yârânları az erdi, taqı Fir'avnnuñ çerigi üküş erdi. Mūsâ peygâmbar 'as (6) deryâ qırıngıa keldi yârânları birle taqı artınça Fir'avn keldi çerig birle. Mūsâ peygâmbar 'as inğen qağğuluğ, mütehayyir (7) boldı taqı cümle yârânları qorqtılar. Mūsâ peygâmbar 'as bu sen oqığan du'ânı ol hâlde oqıdı taqı üküş zârılıqlar (8) qıldı erdi. Haqdın fermân keldi: Yâ Mūsâ, 'aşânğni deryâğa urğıl! Qaçan Mūsâ peygâmbar Haq te'âlâ emri birle deryâqa urmuş erdi, (9) suw Haq fermânı birle açıldı taqı yollar peydâ boldı erse, Mūsâ peygâmbar 'as yârânları deryâdın keçtiler. Artlarında Fir'avn (10) 'al baqar, deryâ êkki pāra bolmış, tağ tağ suw yığılmış, deryâ içinde yol bolmış. Fir'avn taqı çerigi birle deryâqa kirdiler. Qaçan kim (11) deryâqa tamām kirdiler erdi, Haq te'âlâ fermânı birle deryâ burunqı tég boldı, Fir'avn taqı çerigi cümlesi ğarq boldılar. Haq te'âlâ Mūsâ peygâmbarnı (12) qavmı birle qutğardı, nuşrat bérdi. Êmdi sañga taqı, yâ Muhammed, nuşrat bérdi, ol du'â kim aydınğ, tazarru' ve zârılıq kim qıldınğ, Haq te'âlâ (13) du'angni müstecâb qıldı. Êmdi eşâblarınğni yığıl taqı hamle qılınğ kim kâfirlarnı Tanğrı te'âlâ hezîmet qıldı, taqı sizge nuşrat berdi, (14) taqı şahâbalarınğ köñglidin qorquğni çıqardı taqı ârām u qarâr u quvvat bérdi tedi erse, Peyğambar 'as aydı: Yâ 'Abbās, qatıg (15) âvâz birle çaqırğıl! tedi erse, 'Abbās taqı çaqırdı: Ey enşâr öğürî, ey muhâcîr öğürî, ey musulmânlar, keliñler! Haq te'âlâdın nuşrat (16) keldi tedi erse, cümle muhâcîr ve enşâr yığılu keldiler inğen bodalarına inğreyü kelmiş tég, *lebbeyke lebbeyke* tég yığılu başladılar. (17) Qaçan kim şahâbalar yığıldılar erse, Peyğambar 'as aydı: Yâ 'Abbās, bir awuç uşaq taş bérğil! tedi 'Abbās taqı bir awuç uşaq taş bérdi. [74] (1) Peyğambar 'as aydı: Ey Bâr Huđâyâ, sen va'de qılıp turur-sen kim mu'minlerke nuşrat bergey-men tég, ol va'deñni (2) sañga şefî' qılur-men. Yâ Rebbi, mu'minlerke nuşrat bérğil taqı kâfirlarnı hezîmet qılğıl! Ol bir awuç taşnı atmış (3) erdi. Haq te'âlâ qudratı birle cümle kâfirlar közinge topraq toldı taqı mu'minler bir yolu hamle qıldılar. Haq te'âlâ (4) kâfirlarqa qorquğ kemişti. Bir sâ'at içinde kâfirlar hezîmet boldılar. Mu'minler tağılmış teg kâfirlar müteferriq (5) boldılar, qaştılar, Tâ'yifqa bardılar taqı ba'zıları öldiler, cehennemke bardılar. Tanğrı te'âlâ andın habar bérü yarlıqar, (6) *qt*: لقد نصركم الله في مواطن كثيرة ويوم حنين اذ اعجزتكم كثيرتم فلم تغن عنكم شيئاً (7) وضاعت عليكم الارض بما رحبت ثم ولّيتم مدبرين ثم انزل الله سكينته على رسوله وعلى المؤمنين وانزل جنوداً (8) لم تروها وعذب الذين كفروا وذلك جزاء الكافرين

ثمَّ يتوب الله من بعد ذلك على من يشاء والله (9) غفور رحيم (IX : 25 - 27)

Bu âyat ma'nîsi ol bolur kim: Haq te'âlâ nuşrat bërdi sizlerke. üküş (10) yerlerde, Bedr toquşında taqı Ahzāb toquşında taqı nuşrat bërdi, اذ اجتمعكم (11) atlıg yerde taqı nuşrat bërdi, sizlerke hoş kelip turur üküşlüküñgiz, فلم تغن عنكم شيئاً وضائق عليكم الارض بما رحبت (12) ol Huneyn yeri tar boldı sizlerke kēñg erken, ثم وليتم مدبرين yüz çewürdünğüz (13) hezîmet bolğan hâlde andın ثم انزل الله سكينة على رسوله وعلى المؤمنين (14) üze, Haq te'âlânıñ resûlı (14) Haq te'âlâ çerigler endürdi taqı mu'minler üze لم تروها وعذب الذين كفروا (15) ferİştelerdin kim (15) körmedinğiz sizler ol çeriglerni taqı Haq te'âlâ 'azāb qıldı kâfirlarnı hezîmet qılmaq birle (16) taqı şahābalar öltürmeki birle جزاء الكافرين وكذلك kâfirlarnıñ cezāsı ol turur andın sonğ Tanğrı te'âlâ tevfiq bërür İmāñga kimke kim tilese Haq te'âlâ qullarnıñ yazuqlarını (1) örtgen turur taqı rahmat qılğan turur.

Qaçan kim kâfirlarnıñ ba'zısı öldi, ba'zısı taqı Tāyifqa qaçtılar, ba'zısını (2) tuttılar, yıldı qaralarını, mällarını tawarlarını, oğul qızlarını qaçuru bilmediler. Peyğāmbar 'as şahābalarqa (3) buyurdi, cümlesini cem' qıldılar taqı hisāb qıldılar: altı minğ erenleri hatunları birle, oğul qızları birle, (4) taqı on beş minğ tēwe erdi, qoylarqa taqı mällarqa hisāb yoq erdi. Bu neerselerni ba'zı şahābalarqa emānet (5) qoydılar taqı ba'zı şahāba birle Tāyifqa bardılar, taqı Tāyifqa bir ay içinde kirdiler, dört yanında bağlarını (6) harāb qıldılar. Bolmasa Mālik atlıg begleri keldi, musulmān boldı taqı Şaqıf qabılası taqı musulmān boldılar. Peyğāmbar 'aleyhi (7) 's-selām aydı: Kim kim musulmān bolsa, oğlanlarını, hatunlarını qaytaralıñg tēdi erse, üküşleri musulmān boldılar. (8) Andın sonğ Peyğāmbar 'as ğanīmatnı qısmat qıldı. Mekkeniñ uluğlarına, Qurayş qabılasında yañgla musulmān (9) bolğanlarğa bu ğanīmatdın üküş māl tawar bërdi, anıñ üçün kim musulmānlıqları qavī bolsun, İslāmdın qayıp (10) duşmanlıqnı āşkārā qılıp mu'minlerke ziyān tegürmesünler tēp. Taqı Medīnedin kelgen enşārlarqa azraq (11) bërdi, muhācirlarqa taqı azraq bërdi. [Abū] Sufyānqa yüz tēwe bërdi, taqı oğlı Mu'aviyaqa yüz tēwe bërdi, taqı Hākımke (12) yüz tēwe bërdi, Hārışqa taqı [yüz] tēwe, Mekkeniñ

uluğlarına yüzer yüzer tewelər bərđi. Qaçan kim Peyğāmbar 'as mundağ (13) qısmat qıldı erse, Tamīm qabıllasındın bir kimerse aydı: Yā Resūlallāh, bu kün ne iş qıldınğız? Peyğāmbar 'as aydı: (14) Ne qıldım? Ol aydı: 'Adl qıldınğız tēdi erse, Peyğāmbar 'as'nuñğ ğazabı keldi taqı hēç neerse tēmedi, ol qadar aydı kim: (15) Men 'adl qılmasam, kim 'adl qılğay? tēdi erse, 'Ömer *razhu* aydı: Yā Resūlallāh, destūr bērgil, munı qılıç birle urayın taqı (16) öltüreyin tēdi erse, Peyğāmbar 'as aydı: Andağ qılmağıl, yā 'Ömer! tēdi.

Yana Abū Sa'īd Hıdrī *razhu* keldi taqı (17) aytur: Yā Resūlallāh, enşārılar ayturlar: Peyğāmbar 'as öz qabıllasını buldı, bizke hācatı qalmadı; bizim qılıçımızdın [76] (1) qan tamar taqı bu ğanīmatlardın biz maħrūm turur-biz tēp ayturlar tēdi erse, Peyğāmbar 'as Sa'd ibnü 'Ubādaqa (2) aytur: Yā Sa'd, bārgıl, qavmuñğnı cümlesini bir yerke yığıl taqı mañğa hābar bērgil! tēdi erse, Sa'd enşārılarını bir yerke (3) yığdı taqı kelip Peyğāmbar 'as'qa hābar bērdi erse, Peyğāmbar 'as taqı bardı, bir huṭba oqıdı. Avval Hāq te'ālāqa (4) üküş hāmd u şenā qıldı dünyanı taqı dünyanıñğ mālı tawarını bērdi tēyü, taqı āhıratnı ögdi, dervişlikni ögdi taqı aydı: Eyā (5) enşārılar, āğāh boluñğ, ol kimerselerke kim māl tawar bērmedim, ol kimerseler mañğa sewüglügrek turur māl bērgen- (6) -lerimdin tēdi, taqı sizler rāzī bolmas-mu-siz kim anlar māl tawar birle ēwleringe qayıtsalar taqı sizler Tañrı resūlı birle (7) qayıtsañğız? Sizlerniñğ islāmılarınğız taqı İmānlarıñğız köñlüñğüzde ornap turur, andağ muhkem bolup turur kim nēçeme (8) uluğ belā u miḥnet kelse, sizler şabur qılı bilür-siz taqı İmānnı ıçğınmaz-siz, vellkin bular yañğla musulmān bolup tururlar. (9) Eger munlarğa mundağ qılmasa erdim, musulmānlıqdın qayıtğay erdiler taqı uluğ fesād bolğay erdi tēp bu işni qıldım. (10) Ey enşārılar, sizler köñlümke andağ sewüglüğ turur-siz kim cümle ḥalāyıq bir yolğa (11) kirseler, men ol ḥalāyıqnı qoḍup enşārılar yolıñğa kirgey-men. Sizler cümle musulmān yolını bilmez erdiñğiz. Hāq tebāreke (12) ve te ālā benim birle sizlerke yol körgüzdi. Arañğızda dostluq taqı ülfet yoq erdi, Hāq *tv* arañğızda ülfet kemişti (13) tēdi, enşārılarını üküş ögdi taqı medḥ qıldı, taqı aydı: Ey enşārılar, Mekke kāfirları mēni qavdılar, taqı men şizke bardım erse, (14) siz mēni özünğüzke sığındurdunğuz. Men sizke bardım qorqa eymenü, siz mañğa qorquğumdın emān bērdinğiz taqı mañğa (15) nuşrat bērdinğiz tēdi, taqı ēkki ēlğini kötürdi taqı enşārılarqa du'ā qıldı taqı aydı: Ey Bār Hıḍāyā, enşārılarını sen (16) yarlıqağıl, enşārılarqa sen raḥmat qılğıl, enşārılarınıñğ oğlanlarıñğa taqı sen raḥmat qılğıl, enşārılarınıñğ (17) oğlanlarıñğ oğlanlarıñğa taqı sen raḥmat qılğıl! tēdi erse, cümle enşārılar yığlaştılar, meḥāsinlarındın qan yaş- [77] (1) -ları aqar erdi. Enşārılar qoptılar taqı aydılar: Yā Resūlallāh, neteg kim qısmat qıldınğ erse, qısmatıñğa rāzī bolduq. Bizim maqşūdu- (2) -mız, yā Resūlallāh, seninğ maḥabbatınğ turur, dünyā mālı ermez. Nē kim qılsañğ, biz rāzī biz tēp cümle yığlaşu Pey-

ğāmbarqa 'özrlər aydılar (3) erse, Peyğāmbar taqı 'özrlərini qabül qıldı, taqı şafaları ziyāda boldı. Taqı Mekkeke qayıttılar, taqı, iħrām bağladılar, zu'l-qa'da ayı (4) tuğmışda Mekkeke kirdiler, taqı hec qıldılar, taqı iħrām birle Mekkeke bir qaç zamān turmışdın [sonğ] yana Medİneke bardılar.

ONINÇI FAŞL

(5) Peyğāmbar 'as vefātınıñ beyānı içinde turur

İmām Bağavī *raḥmhi* Meşābīḥ atlıg kitābda bu ḥadīşni keltürmiş, (6) ḥadīş bu turur :

من ابى هريرة رضى الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم والتذى نفس محمد بيده اليأتين على احدكم يوم ولا (7) يرانى ثم لان يرانى أحب اليه من امله وماله معهم

Bu ḥadīş ma'nisi ol turur kim Peyğāmbar 'as yarlıqar: Ol Tanğrı birle (8) qasem yād qılur-men kim Muḥammedniñ rūḥı anıñ taşarrufında turur. Her ayna bir kün kelgüsi turur sizlerde biriñgiz üze kim ol kün (9) içinde mēni körmegey-siz, men āḥiratqa naql qılmış bolğay-men, andın sonğ mēni körmegey. Sizlerde biriñgizke sewüglügrek (10) bolğay ewi barqıdın, oğlı qızıdın taqı nē kim qatında bar māl tawardın cümledin, sewüglügrek bolğay, velkin kirü bilmegey (11) tēdi.

Peyğāmbar 'as qaçan kim bu mezkūr ellerni Ḥaq te'ālāniñ nuşratı birle açtı erse, tiledi kim eṭrāf 'ālamdaqı (12) meliklerke, pādşāhlarqa elçi ıda bērse, taqı ol elçi birle bitigler ıda bērse, taqı ol bitigler içinde öziñiñ peyğāmbarlıqını (13) beyān qılsa taqı ol meliklerni İslāmqa da'vat qılsa. Qaçan kim mundağ endişe qıldı erse, şāḥābalar aydılar kim: Yā Resūlallāh, (14) elçiler ıdmaqniñ 'ādatı ol bolur kim elçilerke bērilgen bitig üze mühür nişān qılur bolurlar. Ol melikler ol mühürni körse- (15) -ler bilürler kim bu bitigke kimmerseniñ taşarrufı tegmemiş tēp i'timād qılurlar tēdi[ler] erse, Peyğāmbar 'as buyurdı kim bir (16) kümüş yüzük qılduruñlar. Ol yüzükniñ üzesinge buyurdı kim Muḥammed Resūlullāh bitingiz tēp. Ol yüzük qılğuçı ustād (17) taqı andağoq qıldı. Peyğāmbar 'as ol yüzükni sol elginiñ kiçig barmaqinga qatar erdi taqı qaşını iç yanqa qoyar erdi. [78] (1) Peyğāmbar 'as'dın sonğ ol yüzükni Abū Bekrke *raḥhu* bērdiler. Cümle şāḥābalar aydılar: Siz Peyğāmbar yerinde (2) olturduñız, kerek kim Peyğāmbar 'as yüzükni elingizke qatsañız tēdiler erse, Abū Bekr taqı teberrük tuta elinge qattı. (3) Abū Bekrdin sonğ 'Ömer *raḥhu* ḥalifa boldı erse, şāḥābalar taqı 'Ömerke aydılar: Siz taqı Peyğāmbar yerinde olturduñız, kerek kim (4) yüzükni siz taqı elingizke qatsañız tēdiler erse, ol taqı teberrük tutup elinge qattı. Andın sonğra 'Oşmān *raḥhu* ḥalifa boldı (5) erse, ol yüzükni 'Oşmānqa bērdiler, ['Oşmān] taqı elginge qattı. Bir kün 'Oşmān *raḥhu* quduğ yaqasında quduğqa baqıp tururda (6) elgindeki yüzükni quduğqa tüşürmiş. 'Oşmān *raḥhu* üküş qağğurdi.

Peyğāmbar 'as'unuṅ yādgārı tēp inḡen (7) 'izzet qılır erdi, cümle şahā-balar taqı ol yüzükke 'izzet qılır erdiler Peyğāmbar 'as'unuṅ mübārek barmaqında turḡan (8) yüzük tēp. Qaçan kim quduḡqa tüştı tēp eşittiler erse, cümle qağgurdılar. 'Osmān *razhu* buyurdı, ol quduḡnuṅ (9) suwını cümlesini çıqardılar, bulmadılar. Andın soṅ ol quduḡnuṅ balcıqını taqı çıqardılar, anda zāyi' boldı.

Peyğāmbar (10) 'as tiledi kim Yemen pādşāhı Necāşī melikke bitig ıda bérse. 'Ammınıṅ oḡlı Ca'ferke buyurdı kim: Yā Ca'fer, bir qaç kim— (11) —erseler birle kerek kim Yemenke barsaṅ taqı Yemen pādşāhı Necāşī melikke biziṅ selāmumızını tegürseṅ taqı anı İslāmqa da'vat qılsaṅ (12) tēdi erse, Ca'fer *razhu* taqı qabül qıldı. Andaḡ qılayın tēdi erse, Peyğāmbar 'as bitigüçike buyurdı kim: Yemen pādşāhı (13) Necāşıqa mēndin bitig bitigil! tēdi erse, ol bitigçi aydı: Yā Resūlallāh, neteg bitigeyin? Peyğāmbar 'as aydı: Bitigil : Bismillāhi (14) 'r-raḡmāni 'r-raḡīm, Taṅrı-nıṅ resūlı Muḡammeddin Necāşī tapa, taqı Taṅrınıṅ selāmı ol kimerseke bolsun kim köni yolḡa uymış bolsa. (15) Ey Necāşī melik, āḡāh bolḡıl kim men ol bir u bar Taṅrını öger-men kim andın öṅin Taṅrı yoq, melik turur, mülkinge noqşān yoq taqı (16) kerekmez sıfatlardın arıḡ pāk turur. Yana tanuqluq bérür-men kim Meryem oḡlı 'İsānı öz qudratı birle atasız taqı anasız yarattı. (17) Taqı sēni ol Taṅrınıṅ dīni üze ünder-men kim bir u bar turur, taqı aṅar şerīk ortaḡ yoq turur taqı vezīr revā ermez. Mēni cümle ḡalāyıq üze [79] (1) peyğāmbarlıqqa ıda-bérdi taqı Cebre'il 'as maṅḡa kökdin Furqān ēndürdi. Ėmdi kerek kim bir u bar Taṅrıqa bütseṅ, (2) taqı mēni peyğāmbar tēp inansaṅ, taqı maṅḡa ēngen Qur'ānḡa inansaṅ, taqı maṅḡa uysaṅ taqı sözümni qabül qılsaṅ. Saṅḡa (3) ittibā' qılıp kim kim musulmān bolsa, cümlesinge nē şevāb erse, yalḡuz saṅḡa ol şevāb bolḡay; ve eger musulmān bolmasaṅ, saṅḡa köre (4) kim kim musulmān bolmasa, cümlesinge nē 'iqāb bar erse, yalḡuz saṅḡa ol 'iqāb bolḡay tēdi. Qaçan kim Peyğāmbar 'as'unuṅ (5) bitigi keldi erse, Necāşī melik aldı, oqıdı, içindeki sözlerni cümlesini bildi. Özi taqı 'İsā peyğāmbar 'as dīni üze (6) erdi, İncīlni bilür erdi. Andın soṅ Ca'ferke aydı: Özingē ēngen Qur'āndın bilür-mü-sen? tēdi erse, Ca'fer *razhu* (7) bilür-men tēdi erse, aydı kim: Oqıḡıl, eşiteyin tēdi. Ca'fer *razhu* ēkki tizi üze çökti taqı başladı ḡoş āvāz birle: (8)

اعوذ بالله من الشيطان الرجيم بسم الله الرحمن الرحيم كهيعص ذكر رحمة ربك
عبدك ذكر يا اذ نادى (9) ربه نداء خفياً (XIX : 1-3)

Bu sūranı, Zekerıyyā peyğāmbar qışşası taqı Meryem qışşasını tamām oqıdı erdi. Baqar, Necāşī közindin qatarāt (10) ve 'abarāt aqa başladı, meḡāsini tükel ezildi. Andın soṅra şabrı qararı qalmadı, barmaqını kötürdi taqı aydı: *Aşhadu an (11) lā ilāha illā 'llāhu va-aşhadu anna Muḡammadan 'abduhu*

va-rasûluhu. Taqı aydı: 'İsâ Peyğambar bizlerke bişârat bérîp turur kim: Mèndin soñg (12) Aḥmed atlıg peygambar kelgey, zînhâr u zînhâr anğar ittibâ' qılğay-siz tēp İncîl içinde aydı. Yerni, kökni yaratğan (13) Tañgrı birle and yâd qılur-men kim bu ol peygambar turur, 'İsâ peygambar ayğandın hēç ziyâda qılmadın turur tēdi. Taqı Ca'ferni (14) ve taqı qatındaqı yârânlarnı ağırladı, ḥil'atlar bérdi, taqı özi Peyğambar 'as'qa altmış ḥabeşî qul taqı üküş nefîs (15) tonlar, hediyyeler ıda bérdi, taqı bitig bitip ıda bérdi. Bitig içinde andağ bitip turur erdi kim: Bismillâhi'r-raḥmâni'r-raḥîm. Tañgrı (16) resûlî Muḥammed Peyğambarqa Necâşîdin selâm. Şükür ol Tañgrıqa kim mēni İslâmqa köndürdi. Tanuqluq bérür-men, Tañgrı te'âlâ bir u bar (17) turur, taqı sen anıñg ḥaq resûlî turur-sen. Nē kim aydıñg, ḥaq turur, sañga ēngen Qur'ân ḥaq turur, bitig bitip ıda bérdi. Vellikin yolda [80] (1) deryâ bar erdi. Ol deryâdın keçerde cümle māl anda ğarq boldı, şahâbalar taqı ba'zıları anda vefâtı boldılar, ba'zı- (2) -ları taqı yalıñg çıqtılar. 'Ulemâlar aymışlar kim: Kâfirlar ayğaylar erdi kim Muḥammed işi künden künke ziyâda bolup (3) aḥvâlî ḥoş boldı Necâşî mālî birle, anıñg 'inâyatı birle tēp, ol cihetdin Ḥaq te'âlâ ol mālîni ğarq qıldı tēmişler.

(4) Andın soñg Peyğambar 'as Rûm meliki Herqul atlıg melikke Diḥye atlıg şahâbanı ıda bérdi taqı Necâşîqa (5) yetmiş bitig bitidi. Qaçan kim bu bitig Herqul melikke tegdi erse, cümle baṭrîqlarnı, tersâlar uluğ-larnı yıgdı taqı (6) aydı kim: İncilde bar turur Aḥmed atlıg Peyğambar çıqğay tēp. Biz munça vaqıtdın küyüp erdük qaçan çıqğay (7) tēp. Uş çıqmış, bizke bitigi keldi tēdi taqı ol bitigni oqıdı taqı aydı kim: Ey baṭrîqlar, ey uluğlar, cümle ittifâq (8) qılıp ol Aḥmedke ittibâ' qılalıñg, dünyamız taqı âbadân bolğay, 'uqbamız taqı âbadân bolğay tēdi erse, cümle baṭrîq- (9) -lar bir yolu feryâd qıldılar, başlarını açtılar, saqallarını yuldılar erse, bu Herqul aydı kim: Feryâd qılmañg, men (10) sizlerni tecribe qılu mundağ aydım, baqayın munlar dîni içinde tölenip-mü tururlar yâ taqı tölenmedin-mü tururlar? tēp (11) sizlerni sınıdım. Bildim kim sizler dînleriñiz içinde inğen sâbit-qadam turur-siz tēp munlarnı ögüp (12) ḥil'atlar keydürdi. Andın soñg aydı: Ey baṭrîqlar, bu bitig keltürgen kişini alıp Žagâtırqa barıñg. Žagâtır cümle (13) baṭrîqlarnıñ uluğı, qâzîsi erdi. Herqul taqı nē kim Rûm şehrinde bar, cümle anıñg sözindin çıqmaz erdiler. (14) Qaçan Diḥyeni ol Žagâtırqa elettiler taqı aydılar kim: Mekke-din bitig keldi Herqul melikke, ol bitigni sizke ıda bérdi (15) tēdi erse, Žagâtır ol bitigke baqtı, taqı ol bitig içindeki sözlerni oqıdı taqı Diḥyeke sordı kim: Bu Aḥmedniñg (16) şıfatlarını mañga aytı bērgil! tēp Diḥye taqı Peyğambar 'as şıfatlarını tamâm beyân qıldı erse, bu Žagâtır (17) turdı, taqı ewke kirdi, taqı tonlarını çıqardı, taqı aq tonlarını keydi, taqı élinge 'aşâ aldı taqı çıqtı, aydı: [81] (1) Ey baṭrîqlar, bilıñg, âgâh boluñg, bu Aḥmed ḥaq peygambar turur, İncildeki şıfatlar cümlesi munda bar turur. Sizlerke (2) İncîl içinde 'İsâ Peyğambar 'as bişârat qılıp turur, ol Peyğam-

bar bu turur tedi, taqı barmaqını kötürdi (3) taqı aydı: *Aşhadu an lā ilāha illā 'llāhu va-[aşhadu] anna Aḥmada rasūlullāhi* temiş erdi. Cümle batırqlar sekirdiler taqı bu *Zağātırnı* (4) bastılar, ança urdılar, ol 'aziz anda şehid boldı. Diḥye taqı qayıttı, Herqul qatinga bardı taqı Herqulqa bu sırnı aydı (5) erse, Herqul inḡen qadğurdı taqı Diḥyeke aydı: Saḡa ma'lūm bolsun kim ol Aḥmed ḥaq turur, velikin İmān keltürgey (6) erdim, eger bu Rūm ḥalqınınḡ ḥavfı bolmasa erdi. Eger men İmān keltürsem, cümle ḥalāyıq ḡavḡa qılıp mēni helāk qılḡaylar, (7) tedi, taqı Diḥyeke üküş māl bērdi taqı 'özürler qıldı taqı uzattı.

Andın soḡ *'Abdullāh* atlıḡ ṣaḡābanı Fārs meliki Kesrī (8) melikke bitig [birle] ıda bērdi. Qaçan kim bu *'Abdullāh Kesrī* mülkinge tegdi taqı bitigni berdi, Kesrī aldı taqı oqudı erse, ḡazabı (9) keldi taqı aydı kim: Bu dünyāda andaḡ-mu kişi bar kim anıḡ atı benim atım üzesinde bitilgey? tēp ol bitigni pāra pāra (10) qıldı taqı ol *'Abdullāhqa* hēç nazār qılmadı. *'Abdullāh* taqı qayıtp Peyḡāambarqa bu ḡabarnı aydı erse, Peyḡāambar 'as (11) aydı: Ol Kesrī melik kim benim bitigimni yırttı, Taḡrı te'ālā anıḡ terisini yırtsun taqı anıḡ mülkini ḡarāb qılsun! tēp (12) qarḡadı. Bir qaç eyyāmdın soḡ Kesrīdin elçi keldi Peyḡāambarqa Bābüya atlıḡ. Qaçan kim Peyḡāambar 'as ḡıdmatına (13) kirdiler erse, Peyḡāambar 'as baqar, bıyıqların kesmedin tururlar taqı saqallarını yulup tururlar. Peyḡāambar 'as (14) munların kördi, taqı yigrendi, taqı aydı kim munlarqa kim: Saqallarınıḡızni yulup bıyıqlarınıḡızni qapartmaqqa benim Rebbüm (15) maḡa andaḡ buyurdı kim bıyıqlarını kessem taqı saqallarını qoḡsam tēp. Anlar aydılar: Bizke melikimiz Kesrī mundaḡ (16) buyurdı tēp aydılar. Andın soḡra Peyḡāambar 'as aydı: Ne işke keldiḡız? tedi erse, Bābüya aydı: Kesrī melik bizlerni (17) ıda bērdi kim ol kişi kim bizke bitig ıda bērdi, anı maḡa alıp keliḡ! tēp. Ėmdi biz keldük kim sizni Kesrī melikke eleteliḡ tēp [82] (1) tēdiler erse, Peyḡāambar 'as aydı: Bu kün munda egleniḡ, érte Taḡrı te'ālādn maḡa kökdin ḡabar kelse, sizlerke (2) cevāb ayḡay-men tedi erse, anlar taqı qoptılar. Erte keldiler erse, Peyḡāambar 'as anlarḡa aydı: Kesrīniḡ sarāyı (3) ileğinde bir uluḡ ṭāq bar erdi. Ol ṭāq asrasında taḡt qılıp ol taḡt üzesinde Kesrī oturup érdi. (4) Ol ṭāqdın bir uluḡ tācnı asıp başını kötrü bilmegeni üçün başı üzesinde keydürüp turur erken nāḡāḡ bu ṭāq (5) ēkki pāra bolup yıqıldı. Taqı eliniḡ qaçusı bar erdi, ol qaçu taqı buzuldu. Kesrī elini suw aldı, ḡarāb qıldı erse, (6) Kesrī eli içinde né kim mūneccim, taqı kāhin taqı sāḡir bar erdi, cümlesi yıḡıldı. Taqı aydı kim: Nazār qılıḡ, bu ḡarābluqlar (7) nedin keldi tēp. Cümlesi baqtılar taqı aydılar kim: Ḥicāzdın kelgen bitigni kim pāra pāra qıldıḡ, ol bitig ēdesi saḡa qarḡadı, (8) bu ḡarābluqlar cümlesi andın turur tēp aydılar. Andın soḡ falān ayda, falān tünde, falān sā'atta Kesrīniḡ oḡlı kirdi, (9) atası Kesrī uyur erken bıçaq birle urdı taqı qarnını yardı tedi erse, bular inḡen ta'accüb qıldılar taqı (10) aydılar: Eger bu sözler rāst bolsa,

boldı; ve eger bolmasa, sizke yaman bolğay tédiler erse, Peyğāmbar 'as aydı: (11) Bu sözler cümle rāst turur, hēç haṭāsı yoq turur tēdi. Taqı ol Bābūyaqa bir qur bērdi kim ol qurnı Muqavqıs melik (12) Peyğāmbarqa bir aq qatır birle ıda bērip turur erdi. Yana biringe taqı bir ton keydürdi taqı anlarını qaytardı.

Andın (13) soñg Peyğāmbar 'as şahrāda turğan 'Arab qabīlalarına elçiler ıda bērdi kim: Cümle keliñler taqı musulmān (14) boluñlar! Ve eger musulmān bolmasañız, bizke boy bērip yıllıq māl bēriñler! Ve eger mundağ qılmasañız, ağır çerig (15) ıda bērür-men, cümleleriñizni ḥarāb qılurlar, ḥatunlarıñızni, oğul qızlarıñızni bulun qılurlar, mällarıñızni, (16) yılqı qarañızni cümlesini alurlar, ġanīmat qılurlar tēp tört yañga elçiler ıda bērdi erse, qorqtılar, nē kim (17) qabīlalar bar erse, cümlesi kelip musulmān boldılar taqı şā'ırları Peyğāmbar 'as'qa medḥ ayturlar, ançaqa tegi kim [83] (1) qırq qabīla ḥalāyıqı keldi taqı musulmān boldılar erdi.

Andın soñg Peyğāmbar 'as Mekkeke 'azm qıldı hēç qılmaq (2) üçün. Bu ḥecke ḥecetü'l-vidā' tēnür, anıñ üçün kim Peyğāmbar 'as'nuñg soñg ḥec qılğanı bu erdi. Ol yandın (3) bu ḥecke ḥecetü'l-vidā' tēp aydılar. Bu ḥec içinde teşrif künlerinde erdi kim bu sūra nāzil boldı:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (4) اِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ (5) إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا (CX : 1-3)

Bu sūranıñ ma'nisi ol bolur kim: Qaçan kim Tanğrı *tu'*niñ nuşratı kelse, taqı Mekkeniñ (6) fethi ya'nı açılmaqı taqı ḥalāyıqlarıñ musulmān bolmaqı kelse, yā taqı Tāyif eliniñ açılmaqı kelse, *va-ra ayta 'n-nāsa* (7) *yadhulūna fī dīni 'llāhi afvācan* taqı yā Muḥammed, körsenğ ḥalāyıqları Tanğrıniñ dīninge kirürler ögür ögür, Tanğrı te'ālāniñ (8) ḥamdı birle tesbīḥ qılğıl, ya'nı Ḥaq te'ālāqa üküş ḥamd u şenālar qılğıl taqı telim şükürler bērgen ni'metleringe, *va 'stağfirhu* (9) taqı Tanğrı te'ālāniñ mağfiretini 'afvunı tilegil, şenāı ve tesbīḥi birle bolğıl kim Ḥaq te'ālāqa satğışu vaqt (10) boldı, arıqlıq birle, pāklik birle Ḥaq te'ālāqa satğışıl, *innahu kāna tawvāban* ḥaqıqatta Tanğrı te'ālā tevbeni (11) qabūl qılğan turur. Qaçan kim bu sūra ēndi erse, Peyğāmbar 'as hemişe bu tesbīḥni aytur erdi, oltururda, (12) tururda, namāzlar soñunda hēç qoymas, aytur erdi:

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ (13) وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ اسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي

Bu tesbīḥ ma'nisi ol bolur kim: Arıqlıq (14) pāklik sañga turur, ey Bār Ḥudāyā, *va-biḥamdika* taqı sening arığ sıfatlarıñ birle sañga ḥamd u şenā qılur-men, taqı (15) tanuqluq bērür-men kim hēç tanğrı yoq meger

sen bir u bar Tañğrının öñgin, *vaḥdaka*, *lā şarika laka* yalguzluq sañğa revā (16) turur, taqı sañğa ortağ revā érmez, yazuqumnu sêndin yarlıqatu tiler-men taqı sening ḥazratına qaytur-men. Ey Bār (17) Ḥudāyā, mēni yarlıqağıl! tēp hemişe aytur erdi. Ḥaq *twt* Peyğāmbar 'as'nuñg kelmiş taqı keldeçi yazuqını [84] (1) yarlıqamışdın soñg mundağ tazarru' ve zārılıq birle hemişe Ḥaq te'ālādın mağfiretini tilese, ummatına sezā (2) turur kim hēç gāfil bolmasalar.

Qaçan kim bu sūra nāzil boldı erse, Peyğāmbar 'as'nuñg 'ammı 'Abbās *razhu* (3) yığlayu başladı. Peyğāmbar 'as aydı: Ey 'ammum, ne üçün yığlar-sen? tēdi erse, 'Abbās aydı: Yā Resūlallāh, (4) bu sūra içinde sizing dār-i fenādın dār-i beqāğa riḥlat qılmañğız, Ḥaq *twt* ḥazratına barmaq ḥabarı (5) bar tēdi erse, Peyğāmbar 'as aydı: Yā 'Abbās, aytmışıñg teg turur. Andın soñg 'arafa kün cümle ḥācılar (6) 'Arafāt tağında vuqūf qılmışında Peyğāmbar 'as minberke mündi, taqı Tañğrı *twt*'qa üküş (7) ḥamd u senā qıldı, taqı ḥalāyıqqa va'z u naşihat qıldı, taqı üküş vaşiyyatlar qıldı. Andın soñg aydı: Ey ümmet- (8) -lerim, Ḥaq te'ālānıñg fermānını sizlerke tegürdüm-mü? tēdi erse, cümle ḥalāyıqlar aydılar kim: Yā Resūlallāh, Ḥaq te'ālānıñg (9) fermānını bizke tegürdünğüz tēp aydılar. Andın soñg aydı: Ey ümmetlerim, Tañğrı te'ālā öz qulına ihtiyār qoydı (10) taqı aydı: Ey qulum, dünyada turmaqıñ tileseñg, sen bilür-sen, ve eger taqı mañğa satğasmaqıñ tileseñg sen bilür-sen, (11) ihtiyār sañğa qoğtum tēp aydı erse, ol Ḥaq te'ālānıñg beqāsını öğürdi tēdi erse, barça ḥalq bildiler (12) kim Peyğāmbar 'as'nuñg barur vaqtı yawudı tēp. Andın soñg Abū Bekr *razhu* yığladı taqı (13) aydı: Yā Resūlallāh, nefslerimiz, taqı oğlanlarımız, taqı cümle māl tawarlarımız sizke yuluğ bolsun taqı siz (14) aramızda boluñg! tēdi. Andın soñg Peyğāmbar 'as Medīneke keldi.

Taqı şafar ayınıñg āḥırında erdi kim Peyğāmbar (15) 'as'ğa ig tegdi. Avval başı ağrıyu başladı, andın za'f boldı, turu bilmez boldı. Cüfti Maymūna ēwinde (16) erdi, taqı tiler erdi kim 'Āyişe ēwinde bolsa. Cümle ḥatunlarıdın destūr tiledi kim 'Āyişe ēwinde otursam (17) tēp. Cümlesi destūr bērdiler erse, Peyğāmbar 'as qoptı, taqı bir qoltuqındın 'Abbās tuttı taqı bir qoltuqındın [85] (1) 'Alī tuttı *razhumā*, taqı Peyğāmbar 'as'nı tayayu 'Āyişe ēwinge keldürdiler. Qaçan kim 'Āyişe ēwinge kirdi, (2) taqı bēhüş boldı taqı zamāndın soñg 'aqlınga keldi. Qaçan kim namāz vaqtı boldı erse, Bilāl *razhu* qapuğqa (3) keldi taqı aş-şalātu, yā Resūlallāh tēdi erse, Fāṭıma *razhā* çıqtı taqı aydı: Yā Bilāl, Peyğāmbar 'as (4) özi birle meşğul turur tēdi erse, Bilāl qayıttı. Yana zamāndın soñg qapuğqa keldi taqı aş-şalātu, yā Resūlallāh tēp (5) çaqırdı erse, Peyğāmbar 'as aydı: Yā Bilāl, men za'f bolup turur-men. Abū Bekrke buyuruñg, imāmathıq (6) qılsun tēdi erse, Bilāl çıqtı, taqı êkki elgini başına qoyup yığlayu mescidke bardı taqı Abū Bekrke aydı: Yā Abā Bekr, (7) Peyğāmbar 'as namāzqa çıqmaqqa yarağı bolmadı, sizke imāmluq qılsun tēp buyurdı

têdi erse, cümle (8) şaḥābalar qaḍğurdılar. Namāz qılmuşdın sonḡ qapuḡqa keldiler erse, Peyḡāmbar 'as tiledi kim şaḥābalarqa (9) vaşıyyatlar qılsa. Başınḡa 'işāba baş bağı bağladı taqı aydı kim: Mēni kötrünḡ, taqı mescidke eletinḡ taqı minberke mindü- (10) -rünḡ! Vaşıyyatlarım bar, ḡalāyıqlarḡa aytayın tēdi erse, andaḡ qıldılar. Peyḡāmbar 'as za'f āvāzı birle (11) Ḥaq te'ālāqa ḡamd u ḡenā qıldı, keçgen şaḥābalarqa du'ā qıldı, qalḡanlarqa taqı du'ā qıldı. Andın sonḡ aydı: Ey (12) yārānlarım, men sizke neteg peyḡāmbar erdim? tēdi erse, şaḥābalar aydılar: Yā Resūlallāh, siz bizke ata anadın şefqat- (13) -lıḡraq peyḡāmbar erdinḡiz tēdiler, Tanḡrınınḡ fermānını bizke eḡḡülük birle, merḡamat birle tegürdünḡüz. (14) Biz cümle sizdin ḡoşnūd biz. Ḥaq te'ālā sizke ḡayr cezā bērsün tēdiler. Andın sonḡra Peyḡāmbar 'as aydı: (15) Ey yārānlarım, qayu birinḡizke benim tilimdın yā taqı ēlḡimdın āzār tegmiş bolsa, 'afv qılınḡ, ve eger 'afv qılmasanḡız, (16) zİnhār u zİnhār āḡiratqa qoymanḡ, bu dūnyāda qıḡāş qılınḡ! Üç qata aydı erse, barça şaḥābalar aydılar: (17) Yā Resūlallāh, sizdin bizke eḡḡülükdin özge tegmedi, ve eger tegmiş bolsa taqı, 'afv qılduq tēdiler. Ol ara 'Ukāşe [86] (1) [atlıḡ] şaḥāba *raḡhu* qoptı taqı aydı: Yā Resūlallāh, Bedr toquşındın qayıtmışda men sizke yaqın yūriyūr erdim. Siz qamçı (2) tēweke urayın tēp maḡa urdunḡuz. Andāḡ erse, kerek kim qıḡāş qılsam tēdi erse, Peyḡāmbar 'as 'Ukāşeke (3) du'ā qıldı taqı aydı: Ḥaq te'ālā sēni yarlıqasun kim qıḡāşnı āḡiratqa qoymadınḡ tēdi taqı Bilālke aydı: Yā Bilāl, (4) bargıl, ol qamçı Fāḡıma ēwinde turur, ol qamçını alıp kelgil! tēdi erse, Bilāl taqı Fāḡımaqa bardı, taqı ol qamçını (5) tiledi erse, Fāḡıma aydı: Babam za'f turur, çerig vaqtı ermes, bu qamçını nē qılır? tēdi erse, Bilāl aydı kim: (6) Peyḡāmbar 'as Bedr toquşında bir qamçı birle 'Ukāşeni bilmedin urmuş. Êmdi 'Ukāşe Peyḡāmbardın qıḡāş (7) qılır tēdi erse, Fāḡıma aydı: 'Ukāşeninḡ köḡḡli neteg tōzer Peyḡāmbarnı urmaqqa? Eger urur bolsa, yā Bilāl, (8) Peyḡāmbar üçün oḡlum Ḥasannı taqı Ḥüseynni ursun, Peyḡāmbarnı urmasun tēp Ḥasan Ḥüseynni mescidke ıda (9) bērdi. Qaçan kim Bilāl qamçını keltürdi taqı 'Ukāşeke bērdi erse, Abū Bekr ve 'Ömer ve 'Oşmān ve 'Alī cümle qoptılar taqı (10) aydılar: Yā 'Ukāşe, Peyḡāmbar 'as za'f turur, Peyḡāmbar üçün bizlerni urḡıl! tēdiler erse, Peyḡāmbar 'aleyhi (11) 's-selām aydı: Revā bolmas, yazuq qılḡan men turur-men, sizlerni yazuqsuz urmaq neteg bolur? tēdi erse, (12) olturdılar. Yana andın sonḡ Peyḡāmbar 'as aydı: Yā 'Ukāşe, kelgil, qıḡāş qılḡıl! tēdi erse, 'Ukāşe (13) aydı: Yā Resūlallāh, siz mēni urmuşınḡızda benim tenim yalınḡ erdi; êmdi sizinḡ tonunḡuz bar, neteg bolur? tēdi (14) erse, Peyḡāmbar 'as tenini açtı. Qaçan kim Peyḡāmbar 'as tenini açtı erse, 'Ukāşe *raḡhu* qamçını (15) biraqtı taqı Peyḡāmbar 'as'nuḡ mübārek teninge yüzini, közini, ēlḡini sürtti taqı aydı kim: Yā Resūlallāh, benim (16) nē zehrim bolḡay kim sizni urmaqḡa? Velikin ḡatırımḡa andaḡ tüşti kim men 'āşl ve cāfī tenimni Peyḡāmbar 'aleyhi (17) 's-selāmnunḡ mübārek teninge sürtsem,

bolğay kim qıyāmatta tenimke tamuğ otı tegmese tēp i 'tiqād qıldım tēdi erse, sewündi [87] (1) taqı 'Ukāşeke du 'ā qıldı.

Andın sonğ aydı: Ey yārānlarım, taqvā, perhız birle tirilinğ, taqı zīnhār u zīnhār bēş namāznı (2) saqlanğ, taqı qul qaravaşlarını artuq emgetmenğ, şefqat qılınğ! tēdi taqı minberdin tüşti. Qaçan kim rebī 'ü'l-avval (3) ayınınğ on birinç kün yekşenbe kün erdi kim Peyğāmbar 'as'nuñ igi inğen qatığ boldı erse, Peyğāmbar 'aleyhi (4) 's-selām aydı: Mēni olturguzunğ! tēdi. Peyğāmbar 'as'ni olturguzdılar. 'Äyişe *razhā*'nınğ köksi üze (5) başını qoğdı taqı aydı kim: Bu kün dünyādın sonğ künüm turur, āhıratdın avval künüm turur tēdi erse, cümle ħalāyıqlar (6) yığlaşu başladılar. Taqı 'Alīke aydı: Yā 'Alī, mēni sen yuğay-sen, taqı 'Abbās suw kemişgey, taqı Cebre'il sizke yārī (7) bergey. Qaçan kim mēni cenāza üze qoğsanğız, cümle çıqğay-siz, mēni ħālī qoğğay-siz. Ħaq te 'ālānıñ rahmatı (8) mañğa nāzil bolğay. Andın sonğ Cebre'il üzemde namāz qılğay, andın sonğ Mīkā'il namāz qılğay, andın sonğ İsrāfil (9) namāz qılğay, andın sonğ ferīşteler camā'at cemā'at namāz qılğaylar, andın sonğ siz namāz qılğay-siz tēdi.

(10) Andın sonğ Ħaq te 'ālādın vahy keldi 'Azrā'il *as*'qa: Yā 'Azrā'il bargıl, dostum Muḥammedni bizke qawuştur- (11) -ğıl. Ėwinge kirsēñ, destūr tilegil, cānını qabz qılmaqğa taqı destūr tilegil. Eger destūr bērmese, qabz qılmağıl (12) ve eger destūr bērse, qabz qılğıl! tēdi erse, 'Azrā'il 'as a 'rabī şūratınğa bolup qapuğğa keldi taqı aydı: (13) *As-salāmu 'alaykum, yā ahla bayti'n-nubuvvati va'r-risālati* selām bolsun sizke, ey nübüvvet ve risālat ehl-i beyti, destūr bar-mu (14) kirmekke? tēdi erse, 'Äyişe aydı Fāṭımaqa *razhumā*: Yā Fāṭıma, bargıl, ol qapuğda kelgenni 'özür birle (15) qaytarğıl! tēdi erse, Fāṭıma *razhā* aydı: Ey Tanğrınınğ qulı, Peyğāmbar 'as'ni sora kelgeninğiz (16) üçün taqı Ħaq te 'ālā sizke üküş şevāblar bergey. Peyğāmbar 'as meşğül turur tēdi taqı qayıttı. Bir zamān (17) keçti, qapuğdın āvāz keldi: *As-salāmu 'alaykum, yā ahla [bayti]'n-nubuvvati va'r-risālati* tēp. 'Äyişe aydı Fāṭımaqa *razhumā*: Yā Fāṭıma, [88] (1) meger ol kişininğ qulaqı ağırıraq bolğay, qatığraq ayğıl! tēdi erse, Fāṭıma taqı qatığraq aydı erse, taqı (2) qayıttı. Yana bir zamāndın sonğ qapuğdın üçinç qata āvāz keldi kim: *As-salāmu 'alaykum, yā ahla [bayti]'n-nubuvvati* (3) *va'r-risālati* tēp. Peyğāmbar 'as aydı: Yā Fāṭıma, qapuğdın çaqırğan kim turur? tēdi erse, Fāṭıma *razhā* (4) aydı: Yā Resūlallāh, bilmez-men, kim turur. Ėkinç qata 'özür qılur-men, hēç qayıtmaz tēdi erse, Peyğāmbar 'aleyhi (5) 's-selām aydı: Ey közüm yaruqı, ol 'Azrā'il turur, ħatunlarını tul qılğan, oğlanlarını öksüz qılğan, (6) ābadānlarını ħarāb qılğan, cemā'atlarını perişān qılğan, mezelerni yığğan melekü'l-mevt turur. Qaçan kim anıñ (7) āvāzı qulaqımğa kirdi erse, cümle endāmıların titreyü başladı. Anğa destūr bērmedin çāra yoq, destūr (8) bērgil, kirsün tēdi erse, Fāṭıma *razhā* qapuğnı açtı taqı destūr bērdi erse, ol taqı kirdi. (9) Peyğāmbar 'as'qa selām bērdi erse, Peyğāmbar 'as taqı cevāb bērdi. Andın sonğ keldi taqı (10) Peyğāmbar

'as'nuñg qatında olturdu. Peyğambar 'as aydı: Yâ 'Azrâ'il, ziyârat qılu-mu keldiñg yâ taqı (11) cānımnı qabz qılmaq üçün-mü keldiñg? tedi erse, 'Azrâ'il 'as aydı: Yâ Resûlallâh, hem ziyârat qılu keldim, (12) hem taqı destür bërseñgiz, mübârek cānıñgızın qabz qılmaq üçün keldim tedi erse, Peyğambar 'as (13) aydı: Yâ 'Azrâ'il, Cebrâ'ilni qayda kördüñg? tedi erse, 'Azrâ'il aydı: Cebrâ'ilni ilk vaqt kökde kördüm kim ferîşte- (14) -ler Cebrâ'ilğa ta'ziyatıñgızın tegrür erdiler, anlar birle meşğul erdi. Hâlî kelgey tedi. Yana bir zamân- (15) -dın soñg Cebrâ'il 'as taqı keldi. Peyğambar 'as aydı: Yâ Cebrâ'il, bu kün dünyâdın safar qılur (16) künüm turur, âhîratqa rihlat qılur künüm turur. Mañga nê bişârat birle keldiñg? tedi erse, Cebrâ'il 'as aydı: (17) Yâ Resûlallâh, cümle kök qapugları açılıp ferîşteler eliglerinde ṯabaqlar üze nişârlar alıp intizâr qılıp baqıp [89] (1) tururlar. Seniñg rûhuñg kelmekinge taqı cümle uçmañ qapuglarında hûrlar eliglerinde ṯabaqlar alıp nişârlar (2) âmâda qılıp seniñg rûhung kelmekinge baqıp tururlar tedi erse, Peyğambar 'as aydı: Yâ Cebrâ'il, men (3) sañga mundın su'âl qılmaz-men, mañga öñgin bişârat bergeñ! tedi erse, Cebrâ'il 'as aydı: Yâ Resûlallâh, (4) qiyâmat kün bolsa *âvş* yer yarılıp avval gürdın çıqğan sen bolğay-sen, taqı halâyıqlarğa, 'aşî ve (5) cāflarğa avval şefâ'at qılıp avval şefâ'at qabûl qılğan siz bolğay-siz tedi erse, Peyğambar 'as (6) aydı: Yâ Cebrâ'il, men sañga andın su'âl qılmaz-men. Andın su'âl qılur-men kim qiyâmat kün bolsa *âvş* (7) menim aḥvālım neteg bolğay. Menim qaḍğum, ḥasretim ol 'aşî ve cāfl ümmetim üçün turur, mañga anlar aḥvāl- (8) -dın bişârat bergeñ! tedi. Cebrâ'il 'as aydı: Yâ Resûlallâh, Haq *tvt* uçmañnı ḥarâm (9) qıldı cümle peyğambarlarğa sen kirmedin. Qaçan kim uçmañqa sen kirsene, andın soñg öñgin peyğambarlar (10) kirgeyler. Yana uçmañnı Haq *tvt* ḥarâm qıldı cümle ümmetlerke seniñg ümmetleriñg kirmedin. (11) Qaçan kim seniñg ümmetleriñg cümlesi uçmañqa kirseler, andın soñg öñgin ümmetler (12) kirgeyler tedi erse, Peyğambar 'as aydı: Yâ Cebrâ'il, emdi köñglüm hoş boldı ümmetlerim qaḍ- (13) -ğusıdın tedi. Yâ 'Azrâ'il, emdi kelgil taqı cānımnı qabz qılğıl, destür bërdim tedi erse, 'Azrâ'il (14) taqı Peyğambar 'as'nuñg mübârek cānını qabz qılu başladı. Qaçan kim mübârek cānı tizinge yetti erse, Peyğambar (15) 'as aydı: *lā ilāha illā 'llāhu vaḥdahū, lā šarika lahu*. Neme qatıg ermiş bu cān bërmeñ! tedi erse, Fāṭıma (16) yığlayu başladı. Peyğambar 'as aydı: Yâ Fāṭıma, [nê yığlar-sen,] atañgqa bu kündin öñg emgek tegmegey; nê kim emgeki bar, (17) bu kün turur tedi, taqı qatında bir qadaḥ suw bar erdi, ol suwqa elgini qatar erdi taqı mübârek yüzinge sürter erdi, [90] (1) ançaqa tegi kim cānı mübârek kindikinge yetti. Anda taqı bir qata *lā ilāha illā 'llāh* tedi. Ol arada 'Âyişe *raẓhā* (2) -nuñg qarındaşı 'Abdu'r-Raḥmān kirdi. Elginde misvāk bar erdi. Peyğambar 'as baqar erdi. (3) 'Âyişe *raẓhā* bildi kim Peyğambar 'as misvākni qatıg sewer erdi. Aydı: Yâ Resûlallâh, misvākni (4) ağzıñgızqa sürteyin-mü? tedi

erse, Peygâmbar 'as mübârek başı birle işârat qıldı kim sürtgil (5) tēp. Misvāk başı quruğ erdi. 'Āyişe aydı: Yâ Resûlallâh, misvākni yarım birle ezeyin-mü? tēdi erse, Peygâmbar 'as (6) başı birle işârat qıldı kim ezgil tēp. 'Āyişe *razhā* öz yarı birle ezdi taqı Peygâmbar 'as'nuñg (7) mübârek tişleringe sürt[t]i. Peygâmbardın soñg mufâhırat qılıp aytur erdi kim: Menim köksüm üze cān bērdi (8) taqı soñg hālında benim yarımni özininğ yarı birle cem' qıldı tēp küwenür erdi. Andın soñg cānı mübârek (9) köksinge keldi taqı bir qata *lā ilāha illā'llāh* tēdi. Cān çıqtı erse, eligleri tüştı taqı mübârek başı salındı (10) erse, Peygâmbar 'as'nı yatğurdılar. Medīne içinde hābar boldı, (11) cümle şahābalar yıgıldılar, yığlaşu başladılar. [Aḥşam] qarañgu boldı. Fāṭıma *razhā* aytur erdi: Ey peygâmbar (12) atam, ey Tañgrı-ninğ dōstı atam, Tañgrınınğ ödründi qulı atam, ey uçtmaḥ birle bişârat bērilmiş atam, (13) ey ummatınğa şefqatlıg, mihrubān atam! tēp yığlar erdi. 'Ömer *razhu* keldi, yığlayu aytur erdi: (14) Yâ Resûlallâh, ol kün kim şahābalar aydılar: ḥalāyıq üküş boldı, sizinğ va'z u naşîḥatınğızni cümle ḥalāyıq (15) eşitü bilmez tēp üç tişlig minber qıldılar. Qaçan kim ol minberke siz mindinğiz erse, mübârek arqañğızni (16) tayağan öre firāqınğızğa t̄aqat tuta bilmedin inğreyü başladı. Cümle şahābalar anınğ inğremekini eşittiler. (17) Ėmdi bizler sizinğ firāqınğızqa t̄aqat neteg tutğay-miz? tēp yığlayur erdi taqı aytur erdi: Ey uluğ, hürmetlig [91] (1) resûl atam, sizke fidā bolsun cānım tēp. Tañgrı te'ālā Qur'ân içinde kim hābar bērür, *qt*: (IV: 80) *من يطع الرسول فقد أطاع الله* (2) ya'nı kim kim Resûl fermānınça bolsa, yürise, aña boyun bērse, Tañgrı te'ālā fermānınça yüridi taqı Tañgrıqa boyun (3) bērdi tēp yığlar erdi taqı aytur erdi kim: Çerigke suwsalıq tegmişte barmaqlarınğın çeşmeler çıqıp cümle çerignı (4) qandurğan Peygâmbar tēp yığlar erdi. Taqı aytur erdi kim: Kāfirlar taş birle mübârek tişini sindürmişde şahābalar (5) aydılar: Yâ Resûlallâh, bu kāfirlarqa qarğağıl, helāk bolsun tēmişlerinde kāfirlarqa qarğamadın eḍgü du'ā qılğan (6) Peygâmbar tēp yığlar erdi. Ey alçaq Peygâmbar, ey ḥalīm Peygâmbar! tēp yığlasa, şahābalar boda- (7) -sındın adrılğan tēwe tēg inğreşür erdiler. *Innā lillāhi va-innā ilayhi rāci'ūna*.

É K İ N Ç B Ā B

Ḥulafā-i Rāşidîn taqı Ehl-i (8) Beyt taqı Tört İmām
fazāyiliniñ beyānı içinde turur

AVVALQI FAŞL

Abū Bekr *raḡhu*'nuing beyānı içinde turur.

(9) İmam Şağānī *raḡmhi* Meşāriqu'l-Envār atlıg kitābında bu ḡadīsni keltürmiş, ḡadīs bu turur:

عن ابی سعید (10) رضی الله عنه أنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم أن من امن الناس على في صحبته وماله ابابكر ولو كنت متخذاً (11) خليلاً غير ربي لأخذت أبا بكر خليلاً ولكن اخوة الاسلام ومودته لا يبقين في المسجد باب إلا باب أبي بكر (12) Bu ḡadīs ma'nisi ol bolur kim: Ḥaqlıqatda cüvānmardraq benim üze şoḡbatı içinde taqı mālı içinde Abū Bekr turur (13) *raḡhu*. Taqı eger men Rebbümdin öñgin kimersenı dōst tutsa erdim, Abū Bekrni dōst tutğay erdim, anıñg üçün (14) kim köñglüm Ḥaqlı te'ālānıñ maḡabbatı birle müstağraq turur, hēç öñgin kimersenıñ maḡabbatı köñglümke sığmaz. Velikin (15) İslāmnuñ qarındaşlıqı taqı şefaqtı aramızda bar. Taqı hēç mescid içindeki qapuğlar bāqı qalmasun, bağlansun, (16) meger Abū Bekr qapuğı bağlanmasun tēdi.

Peyğāmbar 'as'nuñg mescidinge mescidniñg yaqın qoñğsıları birer (17) qapuğ mescidke açıp turur erdiler. Qaçan kim Peyğāmbar 'as mescidke kirür erdiler, Abū Bekr *raḡhu* taqı andağ [92] (1) qılur erdi. Peyğāmbar 'as şaḡābalarqa aydı: Mañga buyruq andağ boldı kim cümle qapuğlarıñgız (2) bağlasañgız taqı cümleñgiz namāzqa mescid qapuğıdın kirsēñgiz. Abū Bekr qapuğını bağlamasun. Tilese, öz qapuğı- (3) -dın mescidke kirsün yā taqı tilese, mescid qapuğıdın kirsün tēdi. Abū Bekrke *raḡhu* ḡürmet üçün taqı (4) şaḡābalar anıñg ḡürmetini, 'izzetini, Ḥaqlı te'ālā ḡazratında yawuqluqını bilsünler tēp andağ aydı erse, cümle (5) şaḡābalar bildiler kim Abū Bekr barçadın artuq ermiş tēp. Ba'zı 'ulemālar aymışlar: Bu ḡadīs ma'nisi ol (6) bolğay kim mundağ bolsa, ya'nı mañga fermān boldı Ḥaqlı te'ālādın, qaçan men dünyādın naql qılsam, üküş (7) kimerse bolğay kim benim ornumda oturup ḡalīfahıq qılmaq tilese taqı benim miḡrābumda imāmatlıq (8) qılmaq tilese taqı minberimke minip va'z u naşīḡat qılmaq tilese. Cümleñgiz bu ḡilāfat qapuğını bağlañg, meger (9) Abū Bekr bağlamasun kim mēndin soñg ḡalīfa Abū Bekr bolsun tēp aydı.

Qaçan kim Peyğambar 'as dünyâdın (10) naql qıldı erse, 'Ömer taqı 'Osmân [taqı 'Alî] *razhumâ* kirdi[ler] Peyğambar 'as qatınga taqı baqtılar, Peyğambar 'as (11) üzesinge bir bürd-i yemenî örtüglüg erdi. Mübârek yüzini açtılar, *yâ Muhammedâh*, *yâ Nebiyyâh* tēp üküş yığladılar. Andın (12) sonğ çıqtılar taqı aydılar kim: Peyğambar 'as ölmedin turur, zînhâr u zînhâr Peyğambarnı öldi tēmenğ! tēdiler (13) erse, Abū Bekr *razhu* bir qaç şahābalar birle kirdiler taqı Peyğambar 'as'nuñg mübârek yüzini açtılar. (14) Kōrdiler kim mübârek cānı a'lā 'illiyInke aşmış. Özi taqı yığladı taqı çıqtılar. Cümle şahābalarğa aydı kim: (15) Ey Peyğambar 'as yārānları, ey enşārī ve muhācirīn, kim kim Peyğambarqa qulluq qılur erdi erse, Peyğambar 'as (16) öldi. Taqı kim kim Peyğambarnıñ Rebbinge qulluq qılur erse, ol bir u bar Tañgrıqa ölüm revā ermes tēdi taqı bu āyatnı (17) oqıdı, *qt*:

وما محمد الا رسول قد خلت من قبله الرسل افان مات او قتل انقلبتم على اعقابكم
(I) [93] ومن ينقلب على عقبيه فلن يضر الله شيئا وسيجزي الله الشاكرين (III: 144)

Bu āyat ma'nisi ol bolur kim: *va-mā Muḥammadun* (2) *illā rasūlun* ermez bu Muḥammed meger Tañgrınınğ elçisi turur, *qad ḥalat min qablihi'r-rusulu* taqı bu Muḥammedin oza üküş (3) Peyğambarlar keçti, *a-fa-in māta av qutila 'nqalabtum 'alā a'qābikum* eger bu Muḥammed öler bolsa ya öldürü[lü]r bolsa, siz (4) İmāndın yüz ewrüp artqaru qayıtgay-sizler, *va-man yanqalib 'alā 'aqibayhi fa-lan yaḍurru 'llāha ṣay'an* kim kim İmāndın (5) yüz ewrüp artınga qayıtsa, hergiz Tañgrı te'ālāqa neerse ziyān qılmağı, eger ziyān qıldı erse, özinge qıldı, (6) *va-sa-yaczi 'llāhu 'ṣ-ṣākirīna* Haq te'ālā qıyāmatda eđgü cezā bergey İmān ni'metinge şükür qılguçılarqa.

Qaçan kim (7) Abū Bekr *razhu* bu āyatnı oqıdı erse, cümle şahābalar bildiler kim Peyğambar ḥaqīqat dünyâdın naql qıldı (8) tēp. Peyğambar 'as'ı yuvdılar taqı kefen sardılar, taqı namāz qıldılar taqı āḥirat yeringe qoydılar. Andın sonğ (9) — Şaqīqa atlığ ew bar erdi, hemişe şahābalar meşveret qılsalar, ol ewde yıglur erdiler — cümle şahābalar (10) anda yıgıldılar taqı meşveret qıldılar kim neteg qılalınğ, Peyğambar 'as orninga kimni ḥalīfa qılalınğ (11) tēp. Ba'zıları aydılar kim: Mekkelig muhācirilar üze bir ḥalīfa bolsun taqı Medīnelig enşārīlar üze (12) taqı bir ḥalīfa bolsun tēdiler. Andın sonğ Abū Bekrni taqı 'Ömerni ündediler. Abū Bekr *razhu*'qa aydılar (13) kim: Minberke aşıl taqı bu ḥilāfat işini beyān qılıl! tēp aydılar erse, Abū Bekr *razhu* taqı (14) Peyğambar 'as'nuñg minberinge aştı taqı Tañgrı te'ālāqa üküş ḥamd u şenā aydı, Peyğambar 'as'qa durūd (15) aydı taqı Medīne ḥalqını üküş öğdi taqı aydı kim: Ḥilāfat Qurayşiler içinde turur, Medīneligler içinde ermez, (16) anıñg üçün [kim] Peyğambar 'as aydı: *al-a'immatu min Qurayşin*, imāmlar, ba'zı ḥalīfalar Qurayş qabillalıg kimerse- (17) —lerdin turur, andın öñginlerdin revā bolmaz tēp aydı. Zeyd

ibnü Sâbit *raḡhu* öre qoptı taqı aydı: Ey [94] (1) ḡalâyıqlar, cümle bilür-siz kim Peyğāmbar 'as Abū Bekrni özgelerdin artuq tutar erdi taqı sökel- (2) -likinde hēç kimerseke imāmathq buyurmadı, meger Abū Bekrke buyurdı taqı aydı kim: Hāq te'ālā qullarındın (3) rāzī bolmağay kim aralarında Abū Bekr bar erken öñgin kimerseke imāmluq qıldursalar tēp. Taqı (4) Peyğāmbar 'as Mekkedin çıqmışqa yār-i ġār özi erdi, neteg kim Hāq te'ālā Kelāmı içinde ḡabar berü (5) yarlıqar, *qt*:

(IX : 40) اذهما في الغار اذ يقول لصاحبه لا تحزن إن الله معنا

Taqı Peyğāmbar 'as (6) ayıp turur: *vulātu hādīhi 'l-ummati min Qurayşin*, benim ümmetim ḡalīfaları Qurayşilerdin turur tēdi. Peyğāmbar (7) 'as taqı Mekki erdi, hem Qurayşī erdi. Abū Bekr taqı Mekki turur, hem Qurayşī turur. Uş siz cümle tanuq boluñguz [kim] men (8) Abū Bekrke bey'et bērdim, sizler taqı cümle bey'et bēriñg! tēdi erse, 'Ömer *raḡhu* turdı taqı aydı: (9) Ey ḡalâyıqlar, Peyğāmbar 'as dünyādın bardı erse, Hāq te'ālā-nıñ Kelāmı aramızda bar, sizlerke aymaq (10) ḡacat yoq, cümlemüzdin özi artuq turur, ḡalâyıqqa sezā turur tēdi taqı bey'et bērdi erse, cümle ḡalâyıq- (11) -lar [taqı bey'et bērdiler]. Nēçe künke tegi qamuğ şahāba birin birin kelip bey'et bērdiler, meger 'Arablarınñ ba'zıları Abū Bekrke (12) inqiyād qılmadılar. Aydılar: Namāz qılır-biz, velīkin zekāt bērmez [-miz] tēdiler erse, inqiyād boyun bērmek (13) bolur. Abū Bekr *raḡhu* aydı: Peyğāmbar 'as'qa bērgen zekātdın bir pāra tap eksük bolsa, çerig (14) birle bargay-men taqı helāk qılğay-men tēdi. Ol 'Arablar zekātın qabūl qılmadılar taqı İmāndın yüz ewürdi- (15) -ler erse, Abū Bekr *raḡhu* çerig ıda bērdi taqı anların helāk qıldılar.

Andın sonğ ḡalâyıq birle inğen (16) eđgü mu'āmilat qılır erdi, uluğ-larqa ḡürmet qılır erdi, tullarqa, öksüzlerke beytūlmāldın hēç (17) taqşır qılmadın bērür erdi, inğen cüvā[n]mard erdi. Ol kün kim Peyğāmbar 'as şahābalarqa buyurdı: [95] (1) Kimnünñ ne miqdārqa quvvatı yetse, çerigke meded qılsunlar tēp, 'Ömer *raḡhu* ewinge bardı; ne miqdār kim (2) mālı bar erdi, ekki ülüş qıldı: bir ülüşini ehlinge taqı oğlanlarına qoğtı taqı bir ülüşini Peyğāmbar (3) 'as ḡıdmatınğa keltürdi. Peyğāmbar 'as aydı: Yā 'Ömer, ehliñge ne miqdār qoyduñg tēdi erse, (4) 'Ömer *raḡhu* aydı: Yā Resūlallāh, ehlim[g]e taqı oğlanlarımgā bu keltürgenim miqdārınça qoydum tēdi (5) taqı köñglinde keçer erdi kim: Men bu kün Abū Bekrni ḡayrāt içinde özğay-men tēp. Andın sonğ Abū Bekr *raḡhu* (6) keldi taqı cümle mālını Peyğāmbar 'as ḡıdmatınğa keltürdi, ewinde hēç neerse qoymadı. Bir kilim keydi taqı (7) ḡurmā şışı birle yaqasını bağladı taqı keldi. Peyğāmbar 'as aydı: Yā Abā Bekr, ewünğde ne miqdār māl (8) qoyduñg? tēdi erse, Abū Bekr *raḡhu* aydı: Yā Resūlallāh, ewümde taqı Tanrı te'ālānıñ maḡabbetini taqı Resūl- (9) -nünñ maḡabbetini qoydum tēdi erse, Peyğāmbar 'as aydı: Yā 'Ömer, siz ekeğününğ fażiletini

sözünğüz miqdā- (10) –rınça turur tēdi erse, ‘Ömer aydı kim: Men bu kündin soñg Abū Bekr birle musābiqat qılmaq bilmez-men; qayu bir (11) hayrāt içinde men andın musābiqat qılayın tēseni, Hāq te‘ālā añgar tevfiq bērür taqı mēndin musābiqat (12) qılur tēdi.

‘Urva ’bnü Zübeyr aytur *razhu*: Bu āyat kim nāzil boldı, *qt*:

(XCII: 5-7) فامّا من أعطى والتقى (13) وصدق بالحسنى فسنيسره لليسرى

Abū Bekr haqqına nāzil boldı kim ma’nisi ol bolur kim: Ammā ol (14) kimerse kim mālını Hāq rizāsı üçün bērse, ya’nı zekātını taqı artuqını şadaqātını bērse, *va’ttaqā* taqı (15) Hāq te‘ālādın qorqsa taqı buyurğanını qılsa taqı yığğanıdın yığılsa, *va-şaddaqa bil-ḥusnā* taqı Hāq te‘ālā (16) va’de qılğan şevābqa taqı uçtmaḥqa kirtünse, *fa-sa-nuyassiruhu lil-yusrā* āsān qılğay-miz añgar fā‘at (17) ve ‘ibādat qılmaqnı, ya’nı tevfiq bergey-miz ol qulğa cümle fā‘at ve ‘ibādāt qılmaqqa.

Bu āyat Abū Bekr haqqına [96] (1) nāzil boldı. ‘Urva ’bnü Zübeyr *razhu* taqı öñgin müfessirler [aydılar]: Bu āyatnıñ nuzūlı ol erdi kim Bilāl (2) Hābeşī *razhu* Umayya ’bnü Hālafnıñ qulı erdi taqı Peyğambar ‘as’nuñg ḥıdmatına kelip (3) musulmān bolup turur erdi. Umayya ’bnü Hālaf ‘al Bilālınñ musulmān bolğanını bildi. Üküş ‘azāblar (4) qıldı kim İmāndın qayıtıl tēp. Hēç İmāndın qayıtmadı. Bir kün Bilāl *razhu* kāfirlarınñ (5) butḥānasına kirdi. Kōrer, hēç kimerse yoq ol butḥāna içinde. Şahrāqa olturdı taqı ol (6) necāsatnı bir yıgaç birle cümle butlarnıñ yüzleringe, başlarına bulaştırdı taqı çıqtı. Bir zamān- (7) –dın soñg kāfirlar keldiler butlarnıñ tapuğ qılmaq üçün. Baqarlar, butlarnıñ yüzleri cümle necāsat (8) birle mülevveş bolmış. İñgen gāzabları keldi taqı hēç bilmediler kim bu işni kim qıldı. Cümle kāfirlar (9) cem’ boldı-[lar taqı] meşveret qıldılar kim bu işni qılğan kimersenı neteg bilgey-miz tep. Aydılar kim bu but- (10) –hāna içinde bir kimersenı saqlamaq üçün qoḍalınğ tēp. Bir kāfirni butlar artındın kizlep (11) qoḍtılar. Yana bir kün taqı Bilāl *razhu* butḥānanı ḥalvat buldı. Butḥānağa kirdi. Baqar, hēç kimerse (12) yoq. Bayaqı tēg butḥāna içinde şahrāqa olturdı taqı bir yıgaç aldı taqı bu necāsatnı cümle butlar yüzinge (13) sürtti, taqı çıqtı. Ol kāfir ‘avret Bilālınñ qılğan işni kōrdi, velikin Bilāl *razhu* ol ‘avretni (14) kōrmedi. Andın [soñg] ol ‘avret çıqtı taqı kāfirlarğa aydı kim, Umayya ’bnü Hālafqa bardılar taqı bu aḥvālını aydılar (15) erse, Umayya ’bnü Hālaf, Bilāl Hābeşī *razhu* elgini aḍaqını qatıg bağladı, taqı yalınğ qızmış (16) taşlar üze sürer erdi, taqı kāfirlarğa aytur erdi kim uruñg tēp. Ol kāfirlar taqı Bilāl Hābeşini (17) qatıg ursalar, ol çaqrırur erdi kim *Allāhu aḥad va rasūluhu Muḥammad* Tañgrı bir turur, anıñ resūlı Muḥammed haq [97] (1) turur tēp aytur erdi. Taqı bardılar, bu kāfirlar ağır taşlarını üzesinge yıgdılar ölsün tēp. Ol (2) taş astında *Allāhu aḥad va rasūluhu Muḥammad* tēyü çaqrırur erdi. Peyğambar ‘as’qa ḥabar bērdiler erse, (3) Peyğambar ‘as keldi taqı aydı:

Yâ Bilâl, şabur qılğıl! Haq *tvt* bu belâdın sêni qutğargay (4) têdi taqı ketti. Andın soñg Abû Bekr *razhu* keldi. Baqar, Umayya 'bnü Hâlaf taqı öñgin kâfirlar bu Bilâl qatında (5) turup tururlar. Ol taş astında aḥad tēyü çaqrırur. Abû Bekr [*razhu*] aydı: Yâ Umayya, muñı öltürüp sañga nê ḥâşil (6) bolğay? Kelgil, mañga bu Bilâlnı satğıl! tēdi erse, Umayya 'bnü Hâlaf aydı kim: Satayın. Abû Bekr *razhu*: Nê (7) bēreyin? tēdi erse, Umayya 'bnü Hâlaf aydı: Buçuq batman qızıl altun bērgil! tēdi. Abû Bekr *razhu* aydı: Buçuq (8) batman qızıl altunğa bu Bilâlnı sattıñg-mu? tēdi erse, Umayya 'bnü Hâlaf aydı: Sattım. Abû Bekr taqı aydı: Men aldım (9) tēdi. Taqı üzerindeki taşlarnı kēterdi, taqı bu Bilâlnı yerindin qopardı. Taqı ol sâ'atta Haq rizâsı (10) üçün Bilâlnı âzâd qıldı erse, Umayya 'bnü Hâlaf aydı: Yâ Abâ Bekr, eger sen almâs-men tēse erdiñg, bu Bilâlnı (11) qırq yarmaqqa satğay erdim tēdi. Abû Bekr *razhu* aydı: Eger sen bu baḥğa bērmes-men tēse erdiñg, (12) taqı ziyâda qılğay erdim tēdi. Qaçan kim Umayya 'bnü Hâlaf 'al yarım batman qızıl altun[nı] aldı erse, sewnū (13) bardı, taqı bir qaç tēwe butḥāna qapuğında qurbān qıldı taqı dervişlerke bērdi. Taqı butlarga 'özür qıldı: (14) Qulum sizlerke yaman iş qıldı, sizler keçrūñg! tēp üküş 'özürler qoldı. Yana bu Bilâldın öñgin altı (15) baş qul qaravaşlar kim kâfirlar elginde erdi taqı musulmān bolup turur erdiler, taqı ol kâfirlar anlarnı 'azāb (16) ve 'uqūbat qılur erdiler, cümlesini ağır bahālar bērip aldı taqı âzâd qıldı erse, bu âyat Abû Bekr ḥaqqınğa nâzil (17) boldı, *qt*: (XCII: 8-10) *وامّا من اجل واستغنى وكذب بالحسنى فسنيسره العسرى*

Bu âyat ma'nîsi [98] (1) ol bolur kim: Ammâ ol kimerse kim baḥıllıq qılsa, Tanğrı te'âlânıñ raḥmatındın taqı şevābıdın mustağnı bolsa (2) taqı fâriğ bolsa, *va kazẓaba bi'l-ḥusnâ* taqı Haq te'âlânıñ uçmaḥlarınğa taqı eḍgü şevāblarına yalğandursa, (3) *fa-sanuyassiruhu li'l-usra* qoḍğay-miz anı ol yawuz ma'siyatları birle hēç eḍgülüklerge tevfiq bērmegey-miz, (4) (XCII: 11) *va mā yuğnî 'anhu māluhu izā taraddā* taqı ol Umayya 'bnü Hâlafnuñg mālı añga hēç fāyida qılmaz, qaçan kim ol tamuğqa (5) tüşse, helāk bolsa tēdi.

Qaçan kim Abû Bekr *razhu* bu yēti baş kişilerni alıp ewke keldi erse, atası (6) Abû Quḥāfa keldi. Baqar, barçası za'f sōkeller, ölmekke yaqın bolmışlar kâfirlar 'azābı 'uqūbatı sebebidin. (7) Aydı: Ey oğlum, kişi qul qaravaş alur bolsa, anıñ üçün alur kim bular mañga ḥıdmat qılsunlar tēp. Siz bu (8) za'f miskīnlarnı munça üküş māl bērip aldıñız. Bulardın sañga nê fāyida teggey? tēp aydı erse, Abû Bekr (9) *razhu* aydı: Ey baba, munlarnı men dünyā fāyidası üçün almadım, men munlarnı āḥirat fāyidası üçün (10) aldım taqı cümlesini âzâd qıldım. Bolğay kim Haq te'âlâ mēni tamuğ otındın âzâd qılğay tēdi. Qaçan kim Peyğambar (11) 'as ḥıdmatınğa keldi taqı bu ḥabarlarını aydı erse, Peyğambar 'as aydı: *Yâ Abâ Bakr, anta 'atıqun minā 'n-nâri* (12) tēdi, ey Abû Bekr, sen tamuğ otındın âzâd-sen tēdi. Andın soñg şaḥābalar Abû Bekrke 'Atıq tēyü ündeyür erdiler.

(13) Abū Bekrning *razhu* taqı bir atı Şiddİq erdi. Ol ma'nİdin Siddİq tēp aytur erdiler kim Peygāmbar 'as (14) qaçan kim mi'rāc habarını Mekke kâfirlarına aydı, bir kēçe içinde Beytū'l-Maqdisqa bardı, taqı Beytū'l-Maqdisdin (15) aşıp yēti qat kökke bardım taqı yēti qat kökdin aşıp Sidretū'l-Müntehāqa bardım [tēdi] erse, kâfirlar münkir boldılar (16) taqı aydılar kim: Bir kēçe içinde ādamī munça yerni seyr qılmaq muhāl turur tēp aydılar taqı kelip Abū Bekrke aydılar kim: (17) Seniñ şāhibunğ mununğ tēg uluğ muhāl sözleyü başladı tēdiler erse, Abū Bekr *razhu* aydı: Ne aydı? [99] (1) Ol kâfirlar aydılar: Bir kēçe içinde Mekkedin Beytū'l-Maqdisqa bardım tēr, Beytū'l-Maqdisdin yēti qat kök[ke] (2) aşım tēr, yana yēti qat kökdin Sidretū'l-Müntehāqa bardım tēp aytur. Bu sözler inğen muhāl ermez-mü? tēdiler (3) erse, Abū Bekr *razhu* aydı: Eger bu sözni Peygāmbar aydı erse, rāst aydı. Hēç ol 'ömri içinde yalğan (4) sözlemiş yeq. Taqı Cebre'il 'as bir sâ'at içinde yēti qat kökdin taqı Sidretū'l-Müntehādın Peygāmbarqa (5) kelür taqı barur. Men aña i'tiqādım bar. Taqı Peygāmbar 'as Cebre'ildin Tanğrı te'ālā hāzratında artuq turur. (6) Eger bir kēçe içinde yēti qat kökke aşsa taqı Sidretū'l-Müntehāqa yetse, nē 'acab bolğay? Hāq te'ālānıñ qudratı (7) uluğ turur. Mundın artuqraq söz aysa hem taqı inanur-men tēdi erse, barçaları aydılar: Bu Abū Bekr şiddİq (8) ermiş tēdiler. Şiddİq rāstqa tutğan bolur. Andın sonğ musulmānlar taqı kâfirlar cümle Şiddİq tēyü başladılar.

(9) Zeyd ibnü Arqam aytur *razhu*: Bir kün Abū Bekr-i Şiddİq *razhu* birle barur erdim. Abū Bekr *razhu* (10) aydı: Yā Zeyd, suwsadım, munda bir kimerse-din suw tiledim erse, ol kimerse baldın şerbet qılıp çıqardı taqı Abū Bekrke bērdi. Abū Bekr *razhu* (12) tattı taqı aydı: Bu ne turur? Ol kimerse aydı Yā Hālıfa-i Resūlullāh, bu bal şerbeti turur tēdi erse, Abū Bekr *razhu* (13) içmedi taqı üküş yığladı, ança kim mübārek mehāsinidin köz yaşı aqar erdi. Andın sonğ tayandı. Men aydım: (14) Ey Resūlnunğ hālıfası, ne sebebdin munça üküş yığladınğız? tēp aydım erse, Abū Bekr *razhu* aydı: (15) Bir kün Peygāmbar 'as qatında erdim. Peygāmbar 'as elgi birle neerse kēterür erdi taqı aytur (16) erdi kim: Mēndin kētgil! tēp, taqı qatında hēç kimerseni körmez erdim. Men aydım: Yā Resūlallāh, qatınğızda (17) hēç kimerse körmez-men. Kimke aytur-siz kim mēndin kētgil tēp su'āl qıldım erse, Peygāmbar 'as aydı: [100] (1) Bu dünyā maña bir şūrat bolup köründi taqı tiledi kim maña kelse. Men def' qıldım, kēterdim. Sen maña kerekmez-(2)-sen tēdim erse, ol taqı mēndin ırağ kētti taqı aydı kim: Yā Muḥammed, sen mēndin qutulduñ, velİkin sēndin (3) sonğ-raqlar mēndin qutulu bilmegeyler tēdi. Ėmdi men suwsadım, suw tiledim erse, şerbet keltürdiler (4) erse, men qorqtum kim dünyā maña meyl qılıp dünyā maḥabbeti köñlümke ornap Hāq te'ālā hāzratındın yırağ (5) bolmağayın tēp yığladım tēdi.

‘Alî rivāyat qılur Peyğāmbardın. Peyğāmbar ‘as andağ yarlıqadı kim: (6) Yā Abā Bekr, Ādam peyğāmbardın qıyāmatqa tegi kim kim maṅğa inandı erse, cümlesinge nê şevāb bërse, Hāq te‘ālā yalguz (7) saṅğa ol şevāb bergey; taqı kim kim maṅğa Imān keltürdi erse, maṅğa peyğāmbarlıq kelmişdin soṅq qıyāmatğa (8) tegi cümlesinge nê şevāb bërse, Taṅrı te‘ālā yalguz saṅğa ol şevāb bergey tēp Peyğāmbar ‘as Abū Bekrke (9) müjde bërdi.

Bir kün Peyğāmbar ‘as erte namāzıṅğa şurū‘ qılmaqğa qaşd qıldı, taqı Abū Bekr, *raḫhu* (10) yerinde yoq erdi. Namāzdın soṅq baqtı erse, Abū Abū Bekr *raḫhu* kelmiş. Yana bir faqır muhtāc men tēp su‘āl (11) qıldı erse, Bekr [*raḫhu*] neerse bërdi taqı çıqtı. Yana bir zamāndın soṅq kirdi taqı Peyğāmbar ‘as’qa selām (12) qıldı. Peyğāmbar ‘as aydı: Yā Abā Bekr, bu kün erte namāzıṅğa nişe kēç keldiṅ? tēdi erse, Abū Bekr *raḫhu* (13) aydı: Yā Resūlallāh, bu kün meşgūl boldum, erte namāzıṅğa kelü bilmedim, ewde namāz qıldım. Uş kelgenim (14) emdi turur tēdi erse, Peyğāmbar ‘as aydı: Men sizni selām bërmişde mescidde kördüm, faqırğa taqı (15) neerse bērdiṅ. Neteg ayur-sen kim men erte namāzıṅğa kelmedim tēp. Abū Bekr [*raḫhu*] aydı: Yā Resūlallāh, men rāst (16) aytur-men, bu bu kün men erte namāzıṅğa kelü bilmedim tēdi erse, Peyğāmbar ‘as yārānlarıṅğa aydı: Yārānlarım, (17) sizler bu kün Abū Bekrni erte namāzında kördüṅüz-mü? tēdi erse, barçaları aydılar kim: Kördük, faqırğa taqı [101] (1) neerse bërdi taqı çıqtı tēdiler erse, Abū Bekr aydı: Men bu kün namāzqa kelü bilmedim, maṅğa yaqın turur tēdi (2) erse, Peyğāmbar ‘as müteḫayyir boldı. Ol sâ‘at Cebre’il ‘as nāzil boldı taqı aydı: Yā Muḫammed, Abū Bekr (3) rāst aytur. Bu kün erte namāzıṅğa Abū Bekr kelü bilmedi erse, Hāq te‘ālādın maṅğa fermān boldı: Yā Cebre’il, bargıl, (4) Abū Bekr yerinde namāz qılğıl, taqı ol cemā‘at birle namāz qılğıl, şevābını Abū Bekrke bağışlağıl, anıṅ yeri (5) ḫālî bolmasun tēp fermān keldi erse, men taqı Hāq te‘ālā fermānı birle Abū Bekr şūratiṅğa bolup keldim taqı (6) anıṅ maqāmında namāz qıldım. Taqı ol hemİşe muḫācirlarnı maḫrūm qaytarmaz erdi, men taqı anıṅ ‘ādatıṅça ol (7) faqırğa bir durust qızıl altun bērdim, anıṅ şevābını taqı Abū Bekrke bağışladım tēdi.

Abū Bekr *raḫhu* (8) altmış üç yaşadı taqı ekki yıl dört ay ḫalīfalıq qıldı. Cumādā’l-āḫir ayıdın sekiz kün qalıp turur erdi, (9) dūşenbih tüni vefātı boldı. Andın on beş kün sökel boldı. Qaçan kim sökelliki qatıḡ boldı erse, (10) cümle enşār u muḫācirlar qatıṅğa kirdiler ‘ayādat qılu. Abū Bekr *raḫhu* aydı: Mēni olturguzuṅ! (11) tēdi erse, ‘Alî *raḫhu* keçti taqı arqasıṅğa neerse qoḡdı taqı özini tayadı erse, Abū Bekr *raḫhu* (12) aydı: Yā ‘Alî, Taṅrı te‘ālā saṅğa eḡgü cezā bērsün tēdi. Enşār ve muḫācirdin cümlesi dört yanıṅğa yığılıp (13) olturdılar taqı mübārek cemālıṅğa baqtılar erse, inḡen za‘İf bolmış, teninde heç neerse qalmamış. (14) Qaçan kim bu ḫālını kördiler erse, qaḡgurdılar. Abū Bekr *raḫhu* bu āyatnı oqıdı, *qt*: (15)

وجاءت سكرة الموت بالحق (L : 19) انا لله وانا اليه راجعون

têdi taqı yığladı erse, cümle şahâbalar (16) taqı yığladılar, perde içinde taqı hatunları yığlaştılar. Andın soñğ Abū Bekr *raḡhu* yığlamaqdın (17) tayandı, şahâbalar taqı tayandılar. Andın soñğ Abū Bekr *raḡhu* aydı: Bu kēçe men endiŷe qıldım kim mañga [102] (1) ölüm keldi, ėmdi bu hilâfat işini kimke ısparlağayın? Bu halıfalıq işi inğen ağır iş turur, (2) tēgme kiŷi bu işniñ ‘uhdasındın çıqa bilmegey, men bu işni kimke teslīm qılayın tēp qadğurdum. (3) Taqı Tañrı te‘ālā haḡratinga sığındım taqı aydım: Yā Rebbī, meni bu qadğudın qutğargıl taqı bu hilâfat işini (4) andağ kimerseke bērgil kim ol kimerse din sen taqı resūlunğ hoşnūd turur-sen tēdim. Taqı ımızğandım (5) erdi. Tüşümde körür-men Peyğāmbar ‘as’rı aq ton keḡmiŷ, yüzi nūr qumıyur. Eger yüzinge baqayın (6) tēsem, közüm qamaşur. Yana sağında bir kimerse bar taqı sol yanında hem bir kimerse bar, uzun boḡluğ nūrānī (7) kiŷiler. Hēç erenlerde anlar teg kiŷiler körmiŷim yoq erdi. Peyğāmbar ‘as mañga selām bērdi taqı (8) muşāfiḡa qıldı. Taqı mübārek ēlgi[ni] yürekim köksüm üze qoydı erse, yürekimde ḡafaqān bar erdi, hemiŷe (9) titreyü turur erdi, ol sākin boldı. Andın soñğ aydı: Yā Abā Bekr, iştiyāqım seniñ tapa uzadı, sen bizni ārzūlamas-mu-sen? (10) tēdi erse, men yığladım taqı aydım: Yā Resūlallāh, benim şavqım inğen qatığ turur siziñ mübārek cemālınığızqa tēdim. (11) Taqı üküŷ yığladım, ançaqa tegi kim ehlim aydı: Bu kēçe siz üküŷ yığladınığız, bizler sizni (12) oyatmaduq tēdiler. Andın soñğ aydı: Yā Abā Bekr, az qaldı satğışmaqqa tēdi. Andın soñğ men aydım: (13) Yā Resūlallāh, mañga ölüm keldi, seniñ ümmetiñ üze kimni ḡalıfı qılayın? tēdim erse, Peyğāmbar ‘as aydı: (14) Yā Abā Bekr, ol kimerse ni ḡalıfı qılğıl kim ḡaḡ rizāsı üçün ‘amel qılğan turur, taqı hemiŷe rāst sözlegen (15) turur, taqı dīn içinde qavī turur, taqı mu‘minler andın rāzī tururlar, taqı ferīŷteler andın hoşnūd tururlar, taqı (16) Tañrı te‘ālā dın qorqğan turur. Taqı ol ‘Ömer ibnū’l-ḡaḡḡāb turur. Andın soñğ Peyğāmbar ‘as qatındağı (17) ol ēkki kimerse aydılar: Yā Resūlallāh, Abū Bekr taqı ‘Ömer ēkkisi seniñ vezīrleriñ tururlar, dünyāda taqı qonğşı- [103] (1) -larıñ turur-[lar], gūrda taqı hem qonğşılarıñ tururlar, uḡtmaḡda taqı tēp aydılar. Andın soñğ ol ēkki kiŷi mañga (2) aydılar: Yā Abā Bekr, emğekdin qutulduñğ, arığ suw birle ġusl qıldınığ tēdiler. Taqı kökde atıñ Şiddīq turur (3) taqı yerde hem atıñ Şiddīq turur tēp mañga aydılar erse, men aydım: Yā Resūlallāh, bu ēkki nūrānī kimerse ler kimler tururlar? (4) Hēç men mundağ kiŷiler körmiŷim yoq tēdim erse, Peyğāmbar ‘as aydı: Bu ēkeğü ḡaḡ te‘ālā qatında ḡurmat- (5) -lığ ferīŷteler tururlar tēdi, velīkin atlarını aymadı. Menim köñglümde andağ keḡti kim bu ēkeğü Cebre’il taqı Mīkā’il (6) bolğaylar ‘ahimās tēp. Oyğandım, baqar-men, yüzüm taqı meḡāsinim ezilmiŷ közüm yaşıdın. Yana baqar-men, (7) ehlim taqı oğlanlarım cümlesi yığlayu turur. Men aydım: Sizler niŷe yığlayur-siz? tēdim erse, aydılar: Siz (8) uyquñğuz

içinde üküş yığladınız erse, bizler taqı sizke köre yığladımız tédiler. Ėmdi biling, (9) āgāh boluñg, ey şahābalar, bu tüşümde hēç hılāf yoq taqı yalğan yoq tēdi erse, barça şahābalar aydılar: (10) Ey Resūlnuñg hālīfası, siz-mü yalğan sözlegey-siz? Biz cümle bu sözünğüzke inanduq, i'timād qıldıuq. (11) Eger hātırınız andağ tilese kim sizdin soñg 'Ömer hālīfa bolsun tēseñgiz, biz cümle rāzī biz, hoşnūd biz (12) tédiler erse, Abū Bekrniñg taqı köñgli hoş boldı.

Andın soñg 'Alīke aydı: Yā 'Alī, sēndin derhōst (13) ol turur kim mēni sen yusañg, neteg kim Peygambar 'as'nı yuvduñg tēdi erse, 'Alī *razhu* taqı qabūl (14) qıldı. Andın soñg aydı: Ey şahābalar, mañga namāz qılmañdın soñg cenāzamnı Peygāmbār 'as hıdmatıñga (15) ēletgey-siz. Eger Peygāmbār 'as'nunñg mezārınıñg quflı kilīdsiz özi açılma, mēni Peygāmbār 'as (16) hıdmatıñga defn qılğay-siz; ve eger quflı özi hıdmatında açılmasa, musulmānlar gūristānıñga eltip kömgey-siz tēdi. (17) 'Āyişe *razhā* aytur: Qaçan kim [babam] Abū Bekr *razhu* bu vaşıyyatlarını qıldı taqı hālāyıq çıqtılar, kēçe [104] (1) boldı erse, mañga aydı: Yā 'Āyişe, Peygāmbār vefātı bolmısta yüzinge örtgen çöprek sēnde bar-mu? tēdi erse, (2) men aydım: Ol çöprek mēnde turur tēdim Taqı ol çöpreknı bērdim erse, ol çöpreknı öpti taqı yüzinge sildi. (3) Qaçan kim tün bucuqı boldı erse, igi inñen qatıg boldı. Yüzini qıblaqa çewürdi taqı aydı: Ey Bār Hūdāyā, bu (4) ölüm qatıqlıqında mañga yārī bērgil! tēdi. Taqı Peygāmbārqa şalavāt aydı taqı 'aleykümü's-selām, ey ferīşteler, Rebbümnüñg (5) elçileri! tēdi, taqı közini kökke tikdi taqı ēkki qata *lebbeyk lebbeyk* tēdi taqı cān bērdi.

(6) Qaçan kim erte boldı erse, cümle şahābalarğa habar boldı. Enşār ve muhācırın cümlesi yığıldılar [taqı] yığlaştılar. (7) Medīne içinde cümle uluğ kiçig cümle qağgurup yığladılar. 'Alī *razhu* keldi. Ey Resūlnuñg hālīfası, (8) ey Resūlnuñg yār-i gārı tēp üküş yığladı. Andın soñg namāz qıldılar, taqı cenāzasını Peygāmbār 'as (9)-nuñg ravzasınıñ qapugıñga keltürdiler taqı aydılar: Es-selām 'aleyke, yā Resūlallāh, uş Abū Bekrni qapugqa (10) keltürdük tēmiş erdiler. Derhāl qapugnuñg quflı öziyök tüşti taqı qapug özi açıldı. Taqı Peygāmbār 'as (11) ravzasıñ avāz keldi kim dōstnı dōstqa ulaşturuñg tēp. Qaçan kim mundağ avāz keldi erse, Abū Bekrni (12) Peygāmbār 'as arqasında qoğtılar. Abū Bekrniñg başı Peygāmbār 'as'nunñg mübārek kindiki tuşında boldı. (13) Abū Bekr *razhu*'nuñg kerāmatı [cümleke] ma'lūm boldı.

ĖKİNCİ FAŞL

'Ömer *razhu*'nuñg fazāyilining beyānı içinde (14) turur.

İmām Bağavī *rahmhi*, Meşābİh atlıg kitābında körmış bu hadışnı keltürmış, hadış bu turur: عن عقبه بن (15) عامر رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لو كان بعدى نبي لكان عمر بن الخطاب

Bu hədis ma'nisi (16) ol bolur kim Peyğəmbər 'as andaq yarlıqar: Eger məndin sonğ peyğəmbər kelmək revə bolsa erdi, ol peyğəmbər (17) 'Ömer bolğay erdi tedi. Bu hədisdin ma'lum bolur kim 'Ömer *razhu* mertebesi taqı derecesi inğen uluğ [105] (1) ermiş.

Qaçan kim Abū Bekr *razhu* dār-i fenādın dār-i beqāğa rihlat qıldı erse, erte namāzınğa cümle [şahābalar] yığıldılar (2) taqı cümlesi ittifaq qılıp 'Ömer *razhu*'nı imāmatlıqqa keçürdiler. 'Ömer *razhu* taqı keçti. Peyğəmbər 'as (3) yerinde imāmluq qıldı, taqı minberke mindi erse, cümle şahābalar keldiler taqı bey'et bərdiler. Andın sonğ Peyğəmbər 'as (4) –qa durūdlar aydı, andın sonğ Abū Bekr *razhu* şenālar aydı. (5) Andın sonğ aydı: Ey hələyiq, bilinğ, ağāh bolunğ kim Peyğəmbər (6) 'as dünyādın bardı, mēndin rāzī erdi, Abū Bekr *razhu* taqı dünyādın rihlat qıldı, mēndin hoşnūd (7) erdi. Əmdi bu hilāfat işi inğen ağır iş turur. Men bu işdin qorqar erdim taqı bu işke hərifş ermez erdim, (8) velkin neteg qılayın kim Abū Bekr *razhu* maŋğa üküş vaşiyatlar qıldı kim bu işni qabul qılğıl tēp, hem tüş (9) taqı kördüm, tedi. Ol tüşni barçağa eşittürdi. Əmdi neteg qılayın? Qabul qılmadın çara yoq, tedi. Taqı əkki elgini (10) qaldurdu taqı du'ā qıldı. Aydı: Ey Bār Hüdāyā, men musulmān 'Ömer qulunğ bəhl turur-men. Yā Rebbī, maŋğa sen cuvānmardlıq (11) ruzī qılğıl, tedi erse, cümle şahābalar āmīn tədiler. Yana aydı: Ey Bār Hüdāyā, men miskīn 'Ömer qulunğ irig qılıqlı (12) turur-men. Yā Rebbī, sen mēni yumşaq qılıqlı qılğıl, tedi. Yana şahābalar āmīn tədiler. Yana aydı: Ey Bār Hüdāyā, (13) men miskīn 'Ömer qulunğ za'if turur-men. Yā Rebbī, sen maŋğa quvvat ruzī qılğıl, tedi erse, cümle şahābalar āmīn (14) tədiler. Andın sonğ minberdin tüşti.

Yana avval cum'a boldı erse, oğlu 'Abdullāh aydı: Ey babam, bu cum'ada iraqdın (15) yaqındın üküş şahābalar kelgey, taqı tonunğız yoğun şüfdin turur, taqı eski turur, taqı üküş yamaqları bar. (16) Tizinde edimdin yamağ qılıp turur erdi taqı əkki əgninde hem edimdin yamağ qılıp turur erdi. Əmdi siz həlifə (17) boldunğız, Peyğəmbər 'as yerinde olturdunğız. Kerek kim sizke şahāba həqərat közi birle baqmasa (hər köz birle baqmasa tēmek bolur). Bu benim [106] (1) tonum keçip minberke minsenğiz bolğaymu? tēp üküş derhəstlar qıldı erse, oğlu 'Abdullāhın tonını (2) keçip cum'a namāzınğa bardı, taqı minberke mindi taqı huṭba oqıdı. Tangrı te'ālāqa həmd u şenālar aydı, taqı Peyğəmbər 'as'qa (3) üküş durūdlar aydı, Taqı dünyanı yərdi taqı əhīratnı medh qıldı erse, cümle şahābalarda biri aydı kim: 'Ömer (4) bizke va'z u nəsihət qılur, taqı özi əkki qat ton keyer tedi erse, oğlu 'Abdullāh aydı: Astunğı tonı (5) öziniñ turur, üstünki tonı men 'əriyat bərip turur-men, tedi erse, ol şahāba tek qaldı. Andın sonğ (6) Abū Bekr *razhu*'nınğ fazāyilini aydı taqı Peyğəmbər 'as'nuñğ vefātını aydı. Andın sonğ Abū Bekr *razhu* (7) –nuñğ vefātını aydı taqı üküş yığladı. Barça şahābalar taqı yığlaştılar. Ol arada 'Ömer *razhu* bəhüş boldı,

(8) minber üze yıqıldı erse, şahâbalar kötürdiler, taqı minberdin tüşürdiler, taqı ewinge kötrüp èlettiler. Cum'a (9) namâzı qılu bilmedi.

Andın sonğ hemîşe 'âdatı ol erdi kim oramqa çıkar erdi, dirresini elginge qoyar (10) erdi, bâzârda, oramlarda yöriyür erdi, nâmeşrû ' işler körer bolsa, emr-i ma'rûf qılur erdi taqı nehy-i münker (11) qılur erdi. Medîne içinde dervîşlerni, miskînlerni sorar erdi, tul hatunlarnı sorar erdi, yetimlerde (12) terbiyet qılur erdi. Zeyd ibnü Hâriş aytur *razhu*: Bir kège şahrağa çıqtım. Baqar-men, 'Ömer *razhu* barur. (13) Men aydım: Yâ emİre'l-mu'minîn, qanda barur-siz? tédim erse, maŋa aydı: Ey Zeyd, bu halıfalıq işi yawlaq düşvâr (14) turur. Her kège men bu Medîne şehrini tezginür-men. Andın sonğ könğlüm qarâr qılur, yoq erse könğlüm hêç (15) qarâr qılmaz, tédi erse, men aydım: Yâ emİre'l-mu'minîn, men taqı bu kège sizing birle yörisem, destür bolğay-mu? tédi[m] (16) erse, siz bilür-siz, tédi. Men taqı özi hıdmatında bardım. Bir maħalleke kirdük. Bir ewdin uşaq oğlanlar (17) yığlamaqını eşitti erse, ol ewnünğ qapuğında tavaqquf qıldı. Bir zamân hêç bu oğlanlar yığlamaqdın tayanmadı [107] (1) erse, qapuğnı qaqtı, aydı: Ey ew edileri, destür bar-mu kim bu ewke kirsem? tédi erse, bir za'İfa çıqtı (2) taqı destür bérdi erse, 'Ömer [*razhu*] taqı men êkeğü ol ewke kirdük. 'Ömer *razhu* aydı: Ey za'İfa, cüftünğ bar-mu? Ol (3) za'İfa aydı: Cüftüm vefâtı bolup turur. Bu nâresîdeler yetim qalıp tururlar. Nêçe kün boldı, men taqı bu nâre- (4) -sîdeler hêç ta'âm tatmadın turur-miz. Bolmasa bu kège qazan astım, bu oğlanlarnı awutmaq üçün qazanğa (5) suw kemiştım, hêç neerse yoq suwdın önğın. Bu nâresîdeler yığlar kim aş taqı mu bişmedi tęp. Men taqı (6) müteħayyir bolup turur-men kim sizler âvâz qıldınğız tédi erse, 'Ömer *razhu* yığlayu başladı. Bu oğlanlar (7) yığlar, 'Ömer taqı yığlar. Andın sonğ 'Ömer *razhu* aydı: Ey za'İfa, bu otuñnı söndürmegil, men saŋa ta'âm (8) keltüreyin, tédi taqı biz êkeğü çıqtuq. 'Ömer *razhu* beytü'l-mâldın bir tağarçuq un tolturdı taqı mübârek (9) arqasınğa köterdi. Men aydım: Yâ emİre'l-mu'minîn, maŋa bérseñgiz, men taqı kötürsem tédi[m] erse, maŋa aydı: Yâ Zeyd, (10) eger qıyâmat kün bolsa *âvş* Haq *tvt* su'âl qılsa kim: Yâ 'Ömer, sen halıfa erdinğ taqı Medîne (11) içinde nâresîde öksüzler nêçe kündin berü açlıq zaħmatıdın tarttılar, taqı sen anlardın habarınğ bolmadı tęp (12) su'âl qılsa, cavâb maŋa kelür, saŋa kelmez. Andağ erse, bu işninğ taqı zaħmatını taqı meşaqquatını men kötüreyin. Bolğay kim (13) Haq te'âlâ mëndin keçürgey, tédi taqı maŋa bérmedi, özi kötrüp bardı. Taqı ol za'İfa ewinge kirdük. Derhâl (14) 'Ömer *razhu* bulamaq qıldı taqı qazğanğa kemişti. Taqı otını özi ürer erdi, ol tütünler meħâsini arasındın (15) çıkar erdi. Men aydım: Yâ emİre'lmu'minîn, emdi baralınğ, tédim erse, maŋa aydı: Yâ Zeyd, oğlanlarnıñ yığlamaqınıñ âvâzı (16) qulaqımğa kirdi taqı könğlüm inğen mecrûh boldı. Ançaqa tegi şabur qılalınğ kim bu oğlanlar bu ta'âmdın yêsünler (17) taqı qarınları toysun taqı külsünler. Neteg kim yığla-

maqlarını eşittim, könglüm mecrûh boldı, külgenlerini taqı eşiteyin, [108] (1) könglüm hoş bolsun, andın baralığ, tedi erse, bulamaq bişti. Ol za'İfa taqı bu nâreside yetimlerde (2) ol bulamaqdın bérdi, anlar taqı yédiler, toydılar, biri biri birle oynayu küle başladılar erse, andın soñ (3) 'Ömer *razhu* za'İfaqa aydı: Ey za'İfa, benim ewüm falân maħallede turur, atım 'Ömer turur. Qaçan kim muhtâc (4) bolsañg, mañga kelgil, tedi taqı çıqtı.

Bir kün 'Ömer *razhu* Medİne oramında yöriyür erdi. Bir nâreside (5) oğlan bir maħallede yığlayur erdi. Qaçan kim 'Ömerni kördi erse, ol nâreside oğlan aytur: Yâ Rebbî, (6) bu 'Ömerdin benim dâdımın sen algıl, tedi erse, 'Ömer *razhu* qorqtı taqı aydı: Ey nâreside, 'Ömer sañga (7) ne zûlm qıldı kim 'Ömerke mundağ aytur-sen? tedi erse, ol oğlan aydı kim: Men enşârılardın turur-men. Atam (8) Peyğâmbar 'as ileğinde şehid boldı. Atam qarındaşı taqı şehid boldı. Anam bar taqı mëndin öñin toquz (9) qarındaşım bar. Biz cümle üç kün boldı kim dünyâ ta'âmıdın tatmışımız yoq. Taqı siz halıfa bolğay-siz taqı (10) bizlerke terbiyet qılmağay-siz, beytü'l-mâldın neerse bérmegey-siz tedi erse, 'Ömer yığladı, taqı ol oğlannıñ (11) başını sıqadı, taqı ol oğlannıñ elğini aldı, taqı mescidke kirdi taqı buyurdı münâdîqa [nidâ qıl tēju]. Münâdî nidâ qıldı (12) erse, cümle şahâbalar yğıldılar. 'Ömer *razhu* minberke mündi, taqı Tañrıqa üküş hamd u şenâlar qıldı (13) taqı Peyğâmbarqa durûdlar qıldı. Andın soñ aydı: Ey halâyıqlar, qamuğ bilür-siz kim Peyğâmbar 'as dünyânı (14) cem' qılmağı, aq etmekdin toya yemedi, sufrasında êkki türlüğ ta'âm yemedi, hem êkki türlüğ tuzluq taqı qılmağı, (15) yer yüziniñ hazınalarını Haq te'âlâ özinge 'arza qıldı erse, özi qabûl qılmağı taqı aydı: Yâ Rebbî, meni (16) miskîn tırgüzgil, taqı miskîn öldürgil, taqı qıyâmat kün bolsa *avş*. miskînler zümresinde (17) qopargıl, tıp du'â qıldı. Taqı bildiñiz kim Abû Bekr *razhu* taqı cümle mâlını Peyğâmbar 'as hıdmatına [109] (1) keltürdi taqı dervişlerke bérdi. Andın soñ yanğı ton keymedi, dünyâ ziyneti birle meşğûl bolmağı. Peyğâmbar 'as (2) -dın andağ eşittim kim qayu kimerseniñ qırq yarmağı bolsa, taqı ol qırq yarmağı üze yel tezigirse, taqı anı harc (3) qılmasa, hayr yolına taqı öz maşlaħatına; taqı muhtâc kimerselerni bilse taqı anlarqa meded qılmasa, (4) zekâtını bérmege, qıyâmat kün bolsa *avş* ol kimersen cabbârlar, mütekebbirler yerinde turguz- (5) -ğaylar, taqı ferîştelerke buyurgay, ol yarmaqlarını qızıtıp teninge başğaylar tedi erse, 'Osmân (6) *razhu* qoptı taqı mesciddin çıqtı, taqı ewinge bardı, taqı tewelər keltürdi, taqı qullar keltürdi, (7) taqı altun kümüş keltürdi, taqı ta'âm keltürdi taqı ħurmâ keltürdi. Anğa köre cümle şahâbalar ewlerine (8) bardılar, küçleri yeterinçe dünyâvîdin keltürdiler. Mescid içi ni'met birle toldı. 'Ömer *razhu* (9) minberdin tüşti taqı ol ni'metlerni mâllarını cümle Medİne dervişlerine, miskînleringe, tullarqa, öksüz- (10) -lerke üleştürdi, ol oğlannıñ ewinge üküş neerseler ıda bérdi.

Qaçan kim 'İd künleri keldi erdi (11) erse, Medİne içindeki cümle şahābalar, enşār ve muhācirlar taqı Mekkeniñ eşrefleri uluğları cümlesi 'Ömer (12) *razhu*'nunğ qapuğinga keldiler, 'arife kün mübārek-bād qılu qapuğda turuqtılar. Bir kimerse kirdi, (13) 'Ömerke aydı: Yā emİre'l-mu'minİn, qapuğda cümle şahābalar yığılışıp tururlar, destūr tileyürler, sizke mübārek –(14) –bād qılmaq üçün keldiler, tēdi erse, 'Ömer *razhu* aydı: Ol kimerseler cümlesi bir yolu kirse, ēwke (15) sığışmağaylar, cemā'at [cemā'at] kirsünler, tēdi erse, ol kimerse aydı: Qayu cemā'atqa burun destūr bēür-siz? (16) tēdi erse, 'Ömer aydı *razhu*: Çıqıl taqı ayıl kim ol şahābalar kim Bedr toquşında Peyğāmbar 'as (17) hāzratında kim ğazāt qıldılar, anlar burun kirsünler, tēp aydı erse, cümledin burun anlar kirdi taqı mübārek [110] (1) bolsun, tēdiler erse, anlarqa taqı 'Ömer *razhu* du'ā qıldı taqı ikrām birle uzattı, anlar taqı çıqtılar (2) Andın soñ ħādim çıqtı taqı aydı: [Yā] emİre'l-mu'minİn, [taqı kim kirsün?] Aydı: Uħud toquşında ğazāt qılğan şahābalar kirsün– (3) –ler, tēdi erse, ol şahābalar mecmū'ı birle kirdiler erse, bu Mekkeniñ eşrefleri uluğları Süheyl ibnü 'Ömer (4) ve taqı Abū Cehlning qarındaşı Hāriş taqı Abū Cehlning oğlu 'İkrime taqı Abū Sufyān, bularğa bu 'Ömerning işi (5) inĝen ağır keldi. Qaçan kim Bilāl-i Habeşī taqı Şuheyb-i Rūmī taqı Habbāb *razhuma* taqı munlar emşāli dervİş (6) şahābalar çıqtılar erse, bu Mekkeniñ eşrefleri aydılar: Bu 'Ömerning işi neteg turur! Bizniñ tēg eşreflerni (7) qapuğda tutar taqı bu kimerse-lerke qatında yol bēür, tēdiler erse, Süheyl aydı: 'Ömer 'āqıl kişi turur. Bu işde (8) bir maşlahat bolğay, şabur qılınğ, tēdi erse, anlar taqı şabur qıldılar ançaqa tegi kim hēç şahāba qalmadı, (9) cümlesi kirdiler. Bular qapuğda, eşikde tavaqquf qıldılar ğazābları birle. Cümledin soñ ħādim çıqtı (10) taqı bu Mekkeniñ bēgleringe destūr bērdi, munlar taqı kirdiler taqı aydılar: Yā emİre'l-mu'minİn, bizim haqqımızqa (11) ne iş qıldınğ kim cümleke destūr bērdinğ taqı bizni qapuğda egledinğ? tēdiler. Taqı Peyğāmbar bizlerni (12) ağırlar erdi, ħürmet qılır erdi taqı sen bizlerni ağırlamadınğ tēdiler erse, 'Ömer *razhu* aydı: Ol (13) vaqıtta İslām za'İf erdi, Peyğāmbar 'as sizke ħürmet qılır erdi, bolğay-mu kim munlar İmān (14) ve islām keltürseler, munlarga köre öñin ħalāyıqlar taqı islām keltürse tep tama'ı bar erdi. Ve eger munlar (15) islām keltürmeseler, islām keltürgenlerke zaħmat ve meşaqquat qılmasalar tēp sizlerni ağırlar erdi. (16) Ėmdi Haq te'ālā İslāmı 'azİz qıldı taqı qavī qıldı, öñinlerniñ yārī bērmekidin muñgsuz qıldı. Bu şahāba– (17) –larqa kim sizlerdin burun destūr bērdim, bu şahābalar Peyğāmbar 'as hāzratında oğul qızlarıdın [111] (1) keçip, māl tawarlarıdın keçip, 'azİz cānlarıdın keçip Haq rizāsı üçün özlerini qılıçqa taqı süngüke (2) qarşu qodup munça ğazāt qıldılar. Sizler Peyğāmbar 'as hāzratına bir ğazāt taqı qılmadıñız. Eger (3) sizke Haq te'ālā hāzratında, taqı Peyğāmbar 'as hāzratında, taqı cümle mu'minler qatında, taqı dünyā taqı āħiratta (4) 'izzet ve ħürmet kerek erse, sizler taqı ğazāt

qılınğ. Eger kâfirlarnı öltürsenğiz, gâzîlar şevâbı[nı] bulğay-siz; (5) ve eger kâfirlar sizlerni öltürseler, şehîdler şevâbını bulğay-siz. Uluğluq taqı 'izzet Hâq te'âlâ hazratında (6) üküş māl birle ermez, bēglik birle ermez, 'amel qılmaq kerek, nefsnı emgetmek kerek, taqı cāndın keçmek kerek dünyāda (7) hem āhiratta 'azîz bolayın tēse.

Qaçan kim bu Mekkelig eşreflerke 'Ömer *razhu* aydı: Uş şahābalar Dimişqqa (8) barıp turur, bizler taqı isti'dād qılalınğ, tēdi erse, cümlesi çerigke bardılar. Bir yıl Dimişqnı egirdiler. Hışarı (9) berk erdi. 'Aqıbat Hâq te'âlâ nuşrat bērdi, Dimişqnı feth qıldılar. Andın sonğ cümle şahābalar Rūmqā bardılar, (10) Rūmnı taqı aldılar. Andın sonğ Hımsni, Halebni, cümlesini aldılar. Rūm pādşāhı Herqul seksen minğ er (11) birle çıqtı erdi. Hâq te'âlâ mu'minlerke nuşrat bērdi, kâfirlar hezîmet boldılar, Herqulnı taqı öltürdiler, seksen (12) minğ erni Rūm çerigidin öltürdiler, üküş şahābalar taqı şehîd boldılar. Andın sonğ İskenderiyyeni (13) aldılar taqı Mısrnı aldılar. Tegme bir êlke kelseler, êlçi ıdar erdiler kim emîrū'l-mu'minîn 'Ömer *razhu* bizlerni (14) sizlerke ıda bērdi. Hâq *tvt* fermānı ol turur kim siz cümle musulmān bolsañız, Tañrı te'âlānı birlesenğiz (15) taqı Muḥammed Resūlullāhnı hâq peygāmbar tēsenğiz; mālarnıñız taqı emān içinde, oğul qızlarınğız taqı emān içinde, (16) nefslerinğiz taqı emān içinde, cümle qarındaşlar bolur-miz. Ve eger İmān keltürmesenğiz, yıldın yılqa māl bērinğ, (17) taqı bizlerke boy bērinğ duşmanlıqnı köñgüldin çıqarınğ taqı öz törenğiz tutunğ! Ve eger musulmān bolmasañız hem taqı [112] (1) boy bērmesenğiz, uruşmaq üçün kelip turur-miz, Hâq rizāsı üçün cāndın keçmiş kişiler turur-miz. (2) Çıqınğ, uruşalınğ, tēp aytur erdiler. Bu tārîq birle üküş vilāyatlarnı açtılar. Qayu bir êlni (3) açar bolsa erdiler, ol êlde bir kimersenı bēg qılıp, uluğ qılıp kēter erdiler. Yana 'Ömer *razhu* (4) –dın fermān boldı kim 'Acem tārafınğa barsunlar tēp. Cümle çerig qayıttılar taqı 'Acem tārafınğa bardılar, (5) Tebrîznı aldılar, Ahvāz atlığ êlni aldılar, Hurāsānnı, İsfahānnı, Hemedānnı, cümlesini aldılar. 'Ömer (6) *razhu* hilāfatında üküş êller açıldı, musulmānlıq 'ālamqa yayıldı. Rāvîlar andağ aydılar kim 'Ömer vaqtında (7) on êkki minğ minberde ḥaṭıblar minip cum'a kün ḥuṭba aytur erdiler, tēp.

İbnü Mes'ūd *razhu* (8) aydı: Ḥalqlarda sēziki rāstraq üç kimerse erdi. Biri 'azîz-i Mısr erdi. Ol kün kim Yūsuf peygāmbar 'as (9) qarındaşları ḥasad qılıp atalarındın sıtağ birle şahrāqa çıqıp oynağalınğ Yūsufnuñ (10) köñgli açılun, tēp alıp şahrāqa çıqtılar. Taqı Yūsufnı bōri yēdi, tēp keldiler, taqı bir qanlığ (11) köñglekni atalarınğa keltürdiler, taqı Yūsufnı quduğqa kemişip turur erdiler. Yana Mısrğa barur kārīvān- (12) –lar ol quduğ qatında qondılar taqı suw almaq üçün delv ıda bērdiler erse, Yūsuf peygāmbar ol qovağa (13) yapşunup quduğdın çıqtı. Yana keldiler, bu qul bizim qul erdi, qaçıp turur erdi, tēdiler. Andın sonğ kārīvān ḥalqıda biringe (14) uçuş bahāqa sattılar. Ol kimerse Mısrqa ēletti taqı naḥḥāsqa kigürdi erse,

Reyyân melikniñg vezîri bar (15) erdi, Quṭayfar atlıg, ol Yūsufnı ağır bahā birle satgın aldı, ḥatunı Zelîḥāğa aydı kim: Bu oğlannı (16) köñlüm sewdi. Bu yaḥşı oğlan bolğay, zînhâr munğa yaḥşı terbiyet qılğıl, mununğ bizke fāyidası (17) teggey yā taqı munu oğullanğay-miz tēp sēzdi erse, sēziki rāst boldı. Yūsuf peygāmbar 'as hem [113] (1) peygāmbar boldı hem taqı Mısr eliniñg pādşāhı boldı.

Ėkkinç sēziki rāst bolğan, Şu'ayb peygāmbar 'as (2) –nunğ Şafūrā atlıg qızı bar erdi. Ol kün kim Mūsā peygāmbar 'as Fir'avn ewinde erdi, bir kimersenı (3) ḥaṭā birle öltürdi erse, Fir'avnğa aydılar. Fir'avn 'al Mūsā peygāmbarı öltürmekke qaşd qıldı (4) erse, Mūsā peygāmbarğa ḥabar tegdi kim Fir'avn 'al sēni öltürmekke qaşd qıldı, tēdiler erse, Mūsā (5) peygāmbar 'as Fir'avndın qaçıp Medāyin şehringer çıqtı. Yolda üküş emgendi açlıq birle, yaḍağ yörimek (6) birle. Qaçan kim Medāyin şehriniñg ṭarafınga keldi erse, baqar bir ügür ḥalāyıq quḍuğ qırığında cānvarlarını (7) suwğarurlar taqı ėkki 'ayāl bir sürüg qoylar birle bir ṭarafda baqıp tururlar kim bu ḥalāyıq cānvarlarını (8) suwğarsa, andın soñg munlarğa nevbet tegse tēp. Mūsā peygāmbar 'as bu ma'nīni añladı erse, (9) bardı taqı ol 'ayāllarğa aydı: Ey 'ayāllar, sizler bu qoylarınğız[nı] nişe suwğarmaz-siz? tēdi erse, anlar (10) aydılar: Biz za'ıfalarğa nevbet tegmes ançaqa tegi bu kişiler qayıtsalar, andın soñg bizlerke nevbet (11) teger, taqı atamız abuşqa bolup turur, kelmekke qudratı yoq tēdiler erse, Mūsā peygāmbar 'as anlarğa (12) şefaqt qıldı, taqı bu kişilerdin qobqalarını tiledi taqı anlarınğ qoylarını suwardı. Taqı bir daraḥt (13) bar erdi quḍuğ qatında, ol daraḥt kölgesinde olturdi. Nēçe kündin berü qarnı aç erdi. Menim taqı (14) Medāyin şehrinde hēç āšnā kimerse yoq erdi kim barsa[m]. Qaḍğuluğ müteḥayyir bolup olturur erken ol ėkki (15) 'ayālınıñ biri keldi, uftanu aydı: Ey yigıt, sizni babam Şu'ayb peygāmbar ündeyü turur, tēdi erse, (16) Mūsā peygāmbar 'as taqı qoptı, baru başladı. Ol arada yēl esti taqı ol 'ayālınıñ köñleğini teninger (17) yapşurdi erse, a'zāsı belgürdi. Qaçan kim Mūsā peygāmbarınıñ nazarı añar tüşti erse, aydı: Ey 'ayāl, [114] (1) biz Ya'qūb peygāmbar oğlanları turur-miz, ḥatunlar artınga baqmaz-miz, sen artımda yörigil! Taqı men yol (2) yañğulsam, mañga yolı nişān bērgil! tēdi erse, ol 'ayāl taqı andağ qıldı. Qaçan kim Mūsā peygāmbar Şu'ayb (3) peygāmbar 'ahimās qatınga kirdi erse, ol 'ayāl taqı andağ cümle keçgen qışşalarını Şu'ayb peygāmbarğa (4) aytu bērdi erse, Şu'ayb peygāmbar 'as aydı: Yā Mūsā, zālamlardın qutulduñg hēç qorqmağıl, (5) tēdi. Andın [soñg] Şu'ayb peygāmbar 'as 'ayāl aydı: Ey baba, bu kişini terke tutsañız bolğay-mu kim, men (6) andağ sēzer-men kim, bu kişi inğen yaḥşı bolğay, emānat bolğay hem taqı qavī bolğay, tēp Mūsā peygāmbarı (7) öğdi. Andın soñg Şu'ayb peygāmbar 'as aydı: Yā Mūsā, bu ėkki qızımdın qayu birini köñlüñg tilese, (8) sañga cüftlendüreyin. Sekkiz yıl benim qoylarımı saqlağıl, mañga ḥıdmat qılğıl, ve eger on yılını tamām qılsañg, (9) öz kere-

münğ bolğay, tedi erse, Mūsā peygāmbar 'as taqı qabül qıldı erse, Şu 'ayb peygāmbar aydı: Qayu (10) birini könglünğ tileyür? tedi. Mūsā peygāmbar aydı: Ol qızınğ kim mēni medh qıldı, ögdı mēni, eđgü (11) bolğay tēp sēzdi, anı qabül qıldım, tedi erse, ol Şafūr[ā] erdi, anı cüftlendürdi. Ol aymışı teg eđgü (12) peygāmbar boldı.

Üçinç Abū Bekr *razhu* hemİşe aytur erdi kim: Men andağ sēzer-men kim, bu 'Ömer hilāfat (13) işini yaħşı qılğay. Qaçan kim men dünyādin riħlet qılsam, zİnhār ve zİnhār ħalıfahıqı 'Ömerke bergey-siz. (14) Hem şalābatı bar, hem taqı quvvatı bar, hem diyānatı bar, tēp öger erdi. 'Ömer taqı andağoq boldı. Bedr toquşında (15) Haq te'ālā mu'minlarğa nuşrat bērdi taqı kāfirlarğa hezİmet bērdi. Üküş kāfirlarını mu'minler öltürdiler, (16) taqı qalğanını esİr qıldılar. Taqı Medİneke qayıttılar. Peygāmbar 'as barça şahābalarını yıgdı, taqı (17) meşveret qıldı, taqı Abū Bekrke aydı: Yā Abū Bekr, bu esİrlerni neteg qılalınğ, munların āzād-mu qılalınğ yā taqı [115] (1) tegme birleridin yuluğ alıp-mu ıdhalınğ, yā taqı cümlesini-mü öltürelinğ? tedi erse, Abū Bekr *razhu* aydı: (2) Yā Resūlallāh, munlar neçeme kim kāfir tururlar, velİkin cümlesi yaq yawuqlarımız tururlar. Munların öltür- (3) -mek birle ne bolğay? Munların yuluğ alsaq taqı musulmānlarğa meded bolsa, taqı umİd bolğay kim, munlar taqı (4) İmānqa kelseler tedi erse, bu söz inğen hoş keldi Peygāmbar 'as'qa. Andın [sonğ] 'Ömerke baqtı taqı aydı: (5) Yā 'Ömer, sen nē aytur-sen bu esİrlərke? tedi erse, 'Ömer *razhu* aydı: Yā Resūlallāh, bu kāfirlar Tanğrınınğ (6) duşmanları tururlar, Qur'ānqa inanmazlar, sizni resūl tēmezler, hemİşe sizinğ birle uruşurlar, sizni (7) Mekkedin çıqardılar. Munlar cümle kāfirlarınınğ uluğları turur, cümlesini öltürelinğ, velİkin (8) bu kāfirlarınınğ qorquğı ziyāda bolsun, tedi erse, Peygāmbar 'as aydı: Ey yārānlarım, bu Abū Bekrniñ (9) taqı 'Ömerniñ meşeli nege oħşayur, bilür-mü-siz? tedi erse, yārānları aydılar: Yā Resūlallāh, beyān qılınğ! (10) tēdiler erse, Peygāmbar 'as aydı: Abū Bekrniñ meşeli ferİstelerdin Mikā'ilğa oħşayur. Mikā'il hemİşe (11) Haq te'ālānınğ rizāsı birle, 'afv birle, taqı rızqı birle nāzil bolur. Taqı peygāmbarlardın İbrāhİm peygāmbarqa (12) oħşayur. İbrāhİm 'as qavmınğa yağdın taqı yumşaqraq erdi, 'aseldin taqı süçügrek erdi. (13) Qavmı ot yandurup otqa attılar, ol aydı: *فمن تبعني فإنه مني*

(XIV: 36) *ومن عصاني فإنه مني* (14) Yā Rebbİ, ümmetlerimdın kim manğa uysa, ol mēndin turur; kim kim manğa 'āşılıq qılsa, sen yazuqlarını örtgen (15) sen taqı yamanlıqlarını yarlıqağan sen, tedi, hēç anlarğa qarğamadı. Taqı Abū Bekr peygāmbarlardın hem 'İsā (16) peygāmbarqa taqı oħşayur. 'İsā Peygāmbarqa taqı qavmı üküş cefālar qıldılar, ol taqı hēç qarğamadı, andağ (17) aydı kim: *ان تعذبهم فأنهم عبادك وان تغفر لهم فأنك* (V: 118) *انت العزيز الحكيم* tedi. Yā Rebbİ, eger qavmumını [116] (1) 'azāb

āzād qılmağını yahşı bolğay saqındıñgız. Taqı yarlıqağan turur, tēdi erse, (8) Peyğambar 'as yığlayu başladı erse, 'Ömer *razhu* aydı: Yā Resūlallāh, mañğa taqı aytu bēriñg, ne işke yıǵlar-siz, (9) men taqı sizke muvāfakat qılayın, tēdi erse, Peyğambar 'as aydı: Eger kökdin 'azāb kelse erdi bu ħatā (10) qılğan işimiz üçün, cümleke ol 'azāb teggey erdi, meger sañğa teg-megey erdi, tēdi erse, 'Ömer sewündi (11) kim, benim rāyım Ħaq te 'ālā-nıñg fermānıñğa muvāfaqat tüşti, tēp.

Muǵırat ibnü Şu'banıñg *razhu* qulı bar erdi, (12) Fērüz atlıǵ. Abū Lu'lu'at tēp aytur erdiler. Tersā qul erdi. Bir kün 'Ömerke keldi taqı aydı: Yā emİre'l-mu'minīn, (13) ħōcam Muǵıraqa sözlesēñgiz, bolğay-mu mañğa aylıqımdın eksütse, men inğen emgegür-men, tēdi erse, (14) 'Ömer *razhu* sordı: Ayda nēçe yarmaq bērür-sen? tēdi erse, ol aydı: Ayda qırq yarmaq bērür-men, tēdi. (15) 'Ömer aydı *razhu*: Nē pēşe qılır-sen? tēdi erse, ol aydı kim: Tegirmençi turur-men, tēdi erse, 'Ömer aydı (16) *razhu*: Tañrıdın qorqıl taqı ħōcañgqa eǵgü saqıñıl, tēdi erse, ol qulnuñg öfkesi keldi (17) taqı çoǵlayu çıqtı erse, 'Ömer *razhu* bardı, ol qul ne tēdi tēp su'āl qıldı erse, anıñg ayǵanını aymadılar. [118] (1) Ol aymış erdi: Men sañğa iş qılmasam, ér oǵlı bolmağay-men, tēp. Yana ol dīn duşmanı tersā erdi. 'Ömer anıñg (2) derĥōstını qabūl qılmağı erse, ġazabı ziyāda boldı, bardı, êkki uçluǵ bıçaq aldı. Taqı erte namāzında (3) erdi, 'Ömer *razhu* imāmatlıqqa keçti, taqı tört yanqa baqtı taqı aydı: Ey 'azīzler, şaflarıñgızni (4) rāst tutuñg, köñgüllerinğiz muhtelif bolmasun, tēdi taqı tekbir qıldı erdi. Ol mel'ün elginge bıçaq (5) alıp şaflarını yarıp keçti. Ħalāyıq andağ saqınur kim, bu namāz üçün keçer tēp. 'Ömer *razhu* Qur'ān oqıyur (6) erdi. Anı bıçaq birle sançtı, altı yerde cerāḥat qıldı. 'Ömer *razhu* yıqıldı taqı aydı kim: Ol itni tu- (7) -tuñg kim mēni öltürdi, tēdi erse, şaḥābalar yıǵlıstılar tutalıñg tēp. On üç kişike bıçaq urdı, (8) yētisi öldi, özgeleri ölmediler. 'Ömer *razhu*'nı kötürdiler taqı ewke eletteiler. Kün tuǵmaqqā (9) yawudı erse, şaḥābalar yıǵılışıp 'Abdu'r-Raḥmān ibnü 'Avfnı keçürdiler. İmā-mathlıq qıldı. Qısqa sūralar (10) oqıp erte namāzını qıldılar. Ol mel'ünni taqı öltürdiler.

Andın sonğ cümle şaḥāba 'Ömer qatıñğa kirdiler, (11) olturdılar. Ħāriş atlıǵ ṭabīb bar erdi. Ol aydı: Bir çanaq birle süt keltürünğler, tēdi erse, (12) keltürdiler. Ol aydı: Yā emİre'l-mu'minīn, bu sütni içinğ, baqalıñg, baǵarsuqlarıñgız bütün-mü turur, tēp. (13) 'Ömer *razhu* ol sütni içti erse, kindiki astında bir cerāḥat bar erdi, ol cerāḥatdın süt qan (14) birle bulğasıp çıqtı erse, 'Ömerdin umıd kötürdiler. 'Ömer *razhu* aydı: Şükür ol Tañrıqā kim benim ölümümni (15) ol kimmerseniñg elginde qıldı kim 'ömri içinde Tañrıqā secde qılmuşı yoq, tēdi erse, İbnü 'Abbās *razhu* (16) aydı: Bişarat bolsun sizke, yā emİre'l-mu'minīn, uçtmaḥ birle kim 'ömrünğüzni 'adl birle keçürdünğüz taqı (17) ölümünğüz şēḥadat birle boldı, tēdi erse, 'Ömer *razhu* aydı: Ne uluǵ ḥasret bolğay 'Ömerke kim, 'Ömerni [119] (1) Ħaq te 'ālā

rahmat qilmasa, tedi erse, bir yigit bar erdi, ol aydı: Yâ emİre'l-mu'minIn, ne üçün andağ aytur-siz? (2) Peyğambar 'as şuhbatında boldunğuz, edğü 'ameller qıldınğız taqı Haq te'ālā sizke halıfalıq rüzİ qıldı (3) erse, 'adl qıldınğız; yana uş şehİdlik maqāmı taqı buldunğuz, tedi erse, 'Ömer *razhu* aydı: Ey qarındaşım (4) oğlı, eger Tañrı te'ālā mañğa 'iqāb qilmasa, şevāb taqı bērmese, rāzİ erdim tedi. Andın soñ oğlı 'Abdullāhqa (5) aydı: Ey oğlum, borcum nēçe bar, bilür-mü-sen? tedi erse, cümle şahāba saqış qıldılar. Seksen yarmaq borc (6) çıqtı erse, 'Ömer aydı *razhu*: Ey oğlum, bu borcnı menim uruğum qayaşımın hāşıl qılğıl; andın (7) yetmese, menim qabİlamdın hāşıl qılğıl; andın yetmese, Qurayş qabİlasındın hāşıl qılğıl, bu üç kimerse- (8) -lerdin aşmağıl tedi. Taqı bu borc barça dervİşler, mİskİnler, yetİmler üçün erdi taqı musulmānlar maşlahatı (9) üçün erdi. Andın soñ aydı: Ey oğlum, bargıl, mu'minler anası 'Āyişe hatundın derhōst qılğıl taqı (10) ayğıl: 'Ömer sizke selām bērdi taqı aydı kim, Peyğambar 'as qatında, babañız Abū Bekr qatında bizke āhİrat (11) yeri bērsengiz, anlar qatında yatsaq, tēp derhōst qılğıl, tedi erse, oğlı taqı bardı, derhōst qıldı (12) erse, 'Āyişe *razhā* qabūl qıldı.

Andın soñ şahābalar aydılar: Yâ emİre'l-mu'minIn, sizdin soñ halİfa (13) kim bolğay, kimni maşlahat körer-siz? tēdiler erse 'Ömer *razhu* aydı: Mēndin song sizler ittİfāq qılıp (14) bu altı kimerse birini halİfa qılğay-siz, tedi erse, şahābalar aydılar: Ol altı kimerse kimler turur? tēp (15) su'āl qıldılar erse, 'Ömer *razhu* aydı: Biri 'Osmān turur, taqı biri 'Alİ turur, taqı biri Talha turur, taqı biri (16) Zübeyr turur, taqı biri 'Abdu'r-rahmān ibnü 'Avf turur, taqı biri Sa'd ibnü Vaqqās turur. Men Peyğambar 'as'dın bularnıñ (17) fażayilini eşitip turur-men. Peyğambar 'as aydı: 'Osmān ēwinde uyısa, kök ferİşteleri anı Tañrı te'ālādın [120] (1) yarlıqayu tileyürler erteke tegi. Men aydım: Bu 'Osmānqa hāş mu turur? tēdim erse, Peyğambar 'as aydı: (2) Bu 'Osmānqa hāş turur, 'Osmān Haq te'ālādın uftanur yazuq qılmaqqa taqı hatā qılmaqqa tēp aydı. (3) Peyğambar 'as aydı: Qıyāmat kün bolsa *avş* hēç müfiq bolmağay qıyāmat müfiq- (4) -larıdın, meger menim ēlgim 'Alİ ēlginde bolğay, tedi.

Yana Peyğambar 'as birle seferde ērdük. Kēçe (5) sawuq erdi. Barur erdük. Peyğambar 'as'nung tēwesining pālānı tüşti erse, Peyğambar 'as aydı: (6) Ey Bār Hudāyā, ümmetimdın qayu bir kimerse tēwesidin tüşüp menim tēwemnünğ pālānını tüzetse, sen (7) ol quldın rāzİ bolğıl; andağ rāzİ bolmaq kim, hēç andın soñ ol qulğa seniñğ ğazabuñğ bolmasun, (8) tēp du'ā qıldı erse, derhāl Talha tēwesidin tüşti taqı Peyğambar 'as'nıñ tēwesiniñ pālānını (9) yaraşturdı erse, Peyğambar 'as aydı: Yâ Talha, uş Cebre'il sañğa selām aytur taqı andağ aytur kim, (10) ol Tañrı kim, Muḥammedni haq peyğambar ıdtı, anıñğ birle and yād qılur-men kim hēç Talha üze qıyāmat qağğu- (11) -larıdın qağğu kelmegey ve eger kelür bolsa, men Talha qatında hāzır bolğay-men tēp aydı.

Yana Peyğambar (12) 'as bir kün qaylûla qılır erdi [ya 'nî tüş vaqtın uyur erdi]. Zübeyr *razhu* Peyğambar 'as'ni yelpir erdi, mübârek yüzi- (13) -din çibınlarını kéterür erdi. Peyğambar 'as oyandı; kördi kim Zübeyr hıdmat qılu turur. Peyğambar 'as (14) aydı: Yâ Zübeyr, uş Cebre'il qatımda turur taqı saña selâm qıldı taqı aydı kim ol Tañrı birle and yâd qılır-men (15) kim, Muhammedni haq peyğambar ıdı; qıyâmat kün bolsa *âvş* Zübeyrdin tamuğ otınıñ uçqunlarını men (16) def' qılğay-men, neteg kim, seninğ yüzünğdin çibınlarını def' qıldı, tęp aydı.

Yana Peyğambar 'as bir kün 'Âyişe (17) êwinde oturup turur erdi kim, Fâtıma *razhâ* keldi, Hasan Hüseyn birle taqı aydı: Yâ Resûlallâhi, bu oğlanlar [121] (1) açlıqındın yığlayurlar taqı qatımda hęc dünyâvî nerse yoq. İngen mütehayyir boldum erse, bu oğlanlarını (2) sizinğ hıdmatqa keltürdüm, tedi erse, Peyğambar 'as aydı: Ey Bâr Hudâyâ, bu sâ'at içinde ümmetimdin (3) qayu bir kimerse maña taqı qızım Fâtımağa taqı oğlanlarım Hasan Hüseynge ta'am yedürse, sen ol kimerse- (4) -ke uçtmağ ta'amudın ruzî qılğıl! tęp du'â qıldı erdi. Derhâl qapuğda kimerse qapuğnı qaqtı erse, (5) çıqtılar, baqtılar 'Abdu'r-rahmân bin 'Avf erdi; elginde bir tabaq bar, içinde bir çanaq birle aş keltürmiş (6) taqı êkki etmek keltürmiş; aydı: Yâ Resûlallâhi, bu hediye sizinğ turur, hıdmatqa keltürdüm, tedi erse, êw içinde (7) kişiler cümlesi yediler taqı toydılar. Andın soñg Peyğambar 'as aydı: Yâ 'Abdu'r-rahmân, uçtmağ saña (8) hâşıl boldı taqı Tañrı te'âlâ dünyânğke taqı berekât børsün, tęp du'â qıldı.

Yana Peyğambar 'as Uhud toquşında (9) Sa'd ibnü Vaqqâsqa oq sunar erdi taqı aytur erdi: Atğıl, yâ Sa'd, ata anam saña fidâ bolsun! tęp aydı. (10) Kim kim bu altı kimerse haqqınğa yaman söz aytur bolsa, özinge zulm qılmış bolğay, tedi, velkin bu hilâfat (11) işi taqı küçey turur; tegmesinde bir nerse bar kim hilâfatqa lâyiğ ermes, anıñ üçün kim bular-da birini ta'yın (12) qılmadım, kim qıyâmat kün maña su'âl bolmasun tęp. Ammâ 'Osmân öz qavmını inğen sewer, anı ta'yın qılsam qor- (13) -qar -men kim, öz yaq yawuqlarınğa şefâqat saqınıp tegme birini bir elge beglikke ıdsâ taqı anlar kerekinçe bég- (14) -likni saqlayu bilmesler taqı bu anlarını ma'zûl qılmağay tęp qorqar-men. Ammâ 'Alî inğen mazzâh turur, halq (15) arasında heybeti yoq taqı bu hilâfatqa heybetlig kişi kerek kim barça halq andın qorqup yaman iş qılmasalar (16) taqı Zübeyr qatıñ öfkelig turur taqı Talha inğen za'îf turur, erki hatunı elginde turur taqı 'Abdu'r-rahmân ibn 'Avf (17) malı üküş turur, öz malı birle meşğül turur taqı Sa'dnı aymaq hâcat yoq. Andın soñg bir kimerse aydı: [122] (1) Yâ emîre'l-mu'minîn, oğlunğuz 'Abdullâh neteg turur hilâfatqa bolur mu? tedi erse, ol kişiye aydı: Tek turgıl, (2) söz söyleseñg, Tañrılıq üçün sözlegil, benim, hâtırım üçün sözlemegil. Oğlum hatunını (3) talâq qılu bilmez, halıfalıq neteg qılu bilgey? Peyğambar 'as bir kün maña aydı. Yâ 'Ömer, eşittim kim (4) oğlunğ 'Abdullâh hatunınğa hayz hâlında talâq bérmiş, andâg kerekmez.

Oğlunğa buyurgıl, hatunını (5) mülkinge qaytarsun, andın sonğ arıqlıq hâlatında tilese talâq bergey, zînhâr hayz hâlinde (6) talâq bêrmesün tedi. Taqı hâli inğen za 'İf boldı erse şahâbalar taqı çıqtılar. Zû'l-hicca (7) aydın dört kün qalıp turur erdi, çahârşenbe kün erdi kim, ol mel'ün bıçaq birle urdı; (8) muharram ayınınğ avval küni erdi, yekşenbe kün kim dâr-i fenâdın dâr-i beqâğa rihlat qıldı *innâ lillâhi va innâ ilâihi râci'un* (9). On yıl taqı bês ay taqı yigirmi kün halîfâlıq qıldı. Qaçan kim vefâtı boldı erse, cümle şahâba (10) yığlaştılar. Medîne içinde hêç kimerse qalmadı kim özi üçün qağğurmadı, cümle qağğurdılar, (11) yığladılar. Cinâzasını 'Âyişe qapuğınğa keltürdiler erse, 'Âyişe *razhâ: vâ Muhammedâh vâ Abâ Bekrâh* (12) *vâ 'Ömerâh* tęp yığladı. Taqı Payğambar 'as ravzasınğa kigürdiler taqı Abû Bekrning kindiki (13) tuşında 'Ömerning başı boldı, neteg kim havâşıda bitiglig turur.

محمد رسول الله

ابوبكر رضى الله عنه

عمر رضى الله عنه

[Kenarda:]

Bu şurat Peyğambarnıñ taqı Abû Bekirning taqı 'Ömerning sınlarınıñ şurâtı turur. Andın sonğ şahâbalar cümlesi bir yerke (14) yığıldılar taqı üküş meşveret qılmuşdın sonğ cümle ittifaq qılıp 'Osmānnı *razhu* halîfa (15) qıldılar 'Osmān hilâfatnı qabûl qıldı. Ol bês kimerse avval bey'et bêrdiler, andın sonğ öngin (16) şahâbalar taqı bey'et bêrdiler.

ÜÇİNÇ FAŞL

'Osmān *razhu*'ning fażāyiliniñ beyānı içinde (17) turur.

İmām Abu'l-'Alā Ŗşl *rahmhi* Nişābu'l aḥbār atlıg kitābında bu ḥadîşni keltürmiş, ḥadîş [123] (1) bu turur:

عن طلحة بن عبد الله رضى الله عنه أنه قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لكل نبي رفيق ورفيقي (2) في الجنة عثمان

Ma'nisi ol bolur kim Peyğambar 'as andağ ḥabar berür yarlıqar. Tegme bir (3) peyğambarnıñ qoldaşı bar, menim qoldaşım uçmaḥda 'Osmān turur, *razhu*.

'Âyişe *razhâ* (4) aytur: Bir kün Peyğambar 'as ewinde yatıp turur erdi taqı êkki mubârek yinçüki açuq erdi kim Abû Bekr (5) *razhu* qapuğqa keldi taqı kirmekke destür tiledi erse, Peyğambar 'as destür bêrdi. Abû Bekr (6) *razhu* kirdi taqı olturdı. Peyğambar 'as burunqı hâli üze erdi.

Yana 'Ömer *razhu* keldi (7) destür tiledi erse, Peyğāmbar 'as anğa taqı destür bérđi, ol taqı kirdi. Peyğāmbar 'as bayaqı (8) teg turur erdi. Qaçan kim 'Osmān *razhu* keldi taqı destür tiledi erse Peyğāmbar 'as olturđı (9) taqı tonını tüzetti taqı yinçükinini örtti, andın soñğ 'Osmānğa *razhu* destür bérđi erse 'Osmān taqı (10) kirdi. Bir zamān olturdılar taqı çıqtılar erse, men aydım. Yā Resūlallāhi babam, Abū Bekr keldi, hēç iltifāt (11) qılmadıñız, 'Ömerke taqı iltifāt qılmadıñız. Qaçan kim 'Osmān keldi erse, olturduñız, tonlarıñız (12) tüzettiñiz, yinçükiñizni örttüñiz tédim erse, Peyğāmbar 'as aydı: Men uftanmağayın-mu ol érđin, (13) yā 'Āyişe, kim cümle ferīşteler andın uftanurlar. Yā 'Āyişe, 'Osmān inğen uftanğan turur. Ol kirmişte (14) men bayaqı teg tursa erdim, köñğinde sözini, hācatını mañğa 'arza qılu bilmegey erdi, tédi.

Qaçan kim (15) Peyğāmbar 'as'qa fermān keldi kim Tebük élinge çerig birle bargıl taqı andağı kâfirlar birle ġazāt (16) qılğıl tēp havā inğen issig erdi. Taqı Medīnede qağtılıq erdi, aḥvāl inğen duşvār erdi. Ba'zı (17) şaḥā-baqa bu vaqıtta ġazāt qılmaq inğen ağır keldi erse, āyat nāzil boldı, *qt*:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا [124] (1) مَالَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِثْنَا قَلَمَ إِلَى الْأَرْضِ
ارْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ (2) الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ [IX: 38]

Bu āyat ma'nīsi ol bolur kim: *Yā ayyuhā'llağina āmanū* ey ol kimerseler kim Imān (3) keltürdüñiz, ne boldı sizlerke *iđā qıla lakum* qaçan kim aytılsa sizlerke *infirūfi sabīli'llāhi* çıqıñğ (4) Tañğrı te 'ālā rizāsı içinde ġazāt qılmaqqa *işşāqaltum ilā'l-arđi* ağrsınur-siz ewleriñizke meyl (5) qılğan hālında, *a rağitum bi'l-ḥayāti'd-dunyā* rāzī bolduñız-mu bu yaqın tiriglikke *fa-mā matā'u'l-ḥayāti* (6) 'd-dunyā fi'l-āḥirati illā qalilun ermez bu dünyanıñğ tirigli[kı] āḥirat içinde meger az turur.

Qaçan bu āyat (7) nāzil boldı erse, cümle şaḥābalar rağbat qıldılar ġazātqa çıqmaqğa, velkin munāfiqlar biri biringe aytur (8) erdiler: Çıqmanğ havā inğen isig turur, tédiler erse, yana āyat nāzil boldı, *qt*:

وَقَالُوا لَا تَنْفَرُوا (9) فِي الْحَدِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدَّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ [IX: 81]

Bu āyat ma'nīsi ol bolur kim aydılar munāfiq- (10) -lar kim ġazātqa çıqmanğ bu isigde tēp. Sen ayğıl, yā Muḥammed: Tamuğ isigi bu isigdin qatığ-rağ turur, eger bilseler (11) tēp. Āyat nāzil boldı erse, cümle çıqmaqğa qaşd qıldılar; taqı isti'dādıları yoq erdi. Peyğāmbar 'as (12) nidā qıldurđı. Cümle şaḥābalar mescidke yığıldılar. Peyğāmbar 'as minberke mindi taqı Tañğrı te 'ālāqa, ḥamd u şenā (13) qıldı. Andın soñğ ġazāt şevābını taqı şehā-dat şevābını aydı taqı ḥalāyıqını qandurđı, ġazātqa taqı taşdıq qılmaqğa (14) tahrīş qıldı erse, 'Osmān *razhu* qoptı taqı aydı: Yā Resūlallāhi, men miñğ tēwe bēreyin cümle asbābı birle (15) taqı miñğ kişike azıq bēreyin, tédi erse, Peyğāmbar 'as ḥatırı 'Osmāndın inğen rāzī taqı ḥoşnūd (16) boldı taqı

ékki êlgini kötürdi taqı aydı: Ey Bār Hūdāyā, sen 'Osmāndın hoşnūd bolğıl taqı rāzī bolğıl! tēdi (17) erse, cümle şahābalar āmīn tēdiler. Andın sonğ aydı: Yā 'Osmān sen bu künden sonğ ne qılsañg qılğıl, kim seninğ [125] (1) ornuñg sekkiz uçmağda turur, tēp bişarat bērdi erse, cümle şahābalar küçi yetkinçe meded qıldılar.

'Oşmanqa (2) *razhu* Zū'n-Nüreyñ tēp aytur erdiler. Zū'n-nüreyñ êkki nūrlug tēmek bolur. Ol ma'nīdin ötrü (3) özingē Zū'n-nüreyñ tēdiler kim Peyğāmbar 'as'nuñg êkki nūr-dīdesini cūftlenip turur erdi. Ruqayya (4) atlıg 'ayālını avval cūftlendürdi. Ol vefātı boldı erse, yana Umm-i Kūlsūm atlıg 'ayālını cūftlendürdi taqı (5) aydı kim: Yetmiş 'ayālım bolsa erdi, bir biri sonğınça 'Osmānqa cūftlendürgey erdim tēdi. Bir kün Peyğāmbar (6) 'as Umm-i Kūlsūmke su'āl qılur taqı aytur: Ey 'ayālım bu küdegü 'Osmānnıñ mu'āşıratı taqı tiriglikı sizinğ (7) birle neteg turur? tēdi erse, Umm-i Kūlsūm aydı: Ey baba, men andın hoşnūd turur-men, tiriglikı hoş turur, hālīm turur, qılıqı sizinğ (8) qılıqıñızqa oğşayur, tēdi.

Bir kün 'Oşman *razhu* Peyğāmbar 'as'nuñg hādımle[r]i din eşitti kim (9) Peyğāmbar 'as éwinde üç kün boldı kim qazğan asılmadı, ot urulmadı, toquz hücreinde taqı (10) mundağ-oq tēp, za'ifaları taqı şabur qılıp turur, Peyğāmbar taqı şabur qılıp turur erdi. 'Osmān *razhu* (11) inğen qağğurdi taqı aydı kim: Biz neteg ümmet bolur-miz? Éwümüzde munça ni'met bolğay taqı Peyğāmbarımız (12) za'ifaları birle, hādımları birle üç künden berü aç bolğaylar tēp qağğı birle qoptı taqı Peyğāmbar 'as (13) hıdmatınğa bardı. Baqar, Peyğāmbar 'as ābdest qılıp mescidke barur. 'Osmān *razhu* Peyğāmbarğa salām (14) qıldı taqı aydı: Yā Resūlallāhi, men eşittim kim oğlanlar éwde üç künden berü aç turur ermişler. Siz bilür- (15) -siz kim bu mālını men muhtāclar üçün tutar-men taqı hēç kimerse din darıg tutmaz-men. Eger cümle mālını qabūl qılsañız, (16) red qılmaz-men. Mañga hēç aymadıñız, tēdi erse, Peyğāmbar 'as hēç neerse tēmedi taqı mescidke kirdi. 'Osmān taqı (17) éwingē bardı taqı bir qoy, bir tağarçuq un taqı bir tağarçuq hūrmānı 'Āyişe *razhā* éwingē ıda bērdi. [126] (1) taqı ol keltürgen kimerse aydı kim: Peyğāmbar 'as'nuñg toquz hücre sinğ taqı mundağ ıda bērdi tēp aydı. (2) Andın sonğ Peyğāmbar 'as mesciddin keldi taqı 'Āyişe *razhā* éwingē kirdi. Baqar, qazğan asmışlar (3) taqı aş bişürmek isti'dādı birle meşğūl turur. Peyğāmbar 'as aydı: Yā 'Āyişe, éwde üküş ni'met körer-men. (4) Bular qandın keldi? tēdi erse, 'Āyişe *razhā* aydı: Yā Resūlallāhi, bularnı bizke 'Osmān ıda bērdi, (5) tēdi erse Peyğāmbar 'as aydı: Yā 'Āyişe, bularnı qısmat qılğıl, toquz hücreke taqı munlardın tēgme (6) birinğē naşīb ıda bērgil! tēdi erse 'Āyişe *razhā* aydı: Yā Resūlallāhi, toquz hücreke taqı mundağ (7) ıda bērmış, tēdi erse Peyğāmbar 'as êlgini kötürdi taqı aydı: Ey Bār Hūdāyā, 'Osmānnıñ keçmiş (8) yazuklarını taqı kelgü yazuqlarını sen yarlıqağıl taqı āşkāra yazuqlarını hem

örtüglüg yazuqlarını (9) sen yarlıqağıl. Ey Bār Hūdāyā, men 'Oşmāndın rāzī men, sen taqı rāzī bolğıl! tēp üç qata aydı.

Abū Mūsā al-Aş'arī (10) aytur *razhu*: Peyğāmbar birle şahābalarda biriniñ büstānınga barduq taqı büstānnıñ qapuğın bağladuq (11) taqı bir zamān olturduq erdi bir kimerse qapuğ qaqtı erse, Peyğāmbar 'as aydı: Yā Abū Mūsā, qopğıl (12) taqı ol kimerseke qapuğnı açğıl taqı aña uçtmağ birle bişarat bērgil, tēdi erse, men taqı qoptum, qapuğnı (13) açtım. Baqar-men, Abū Bekr *razhu* erdi. Men aydım: Yā Abā Bekr bişarat bolsun sizke uçtmağ birle, tēdim (14) erse, Abū Bekr aydı: Yā Abā Mūsā, özünğdin mü habar bērür-sen yā taqı Peyğāmbardın eşitip-mü aytur-sen? tēdi erse, (15) men aydım: Yā Abā Bekr, Peyğāmbar 'as mañga andağ aydı, tēp aydım erse, sewündi. Yana bir zamān olturduq erdi, yana (16) bir kimerse kelip qapuğnı qaqtı erse, Peyğāmbar 'as mañga bayaqı teg aydı: Yā Abā Mūsā, qopğıl taqı ol kimerseke (17) qapuğnı açğıl taqı aña uçtmağ birle bişarat bērgil, tēdi erse, men taqı qoptum, qapuğnı açtım. Baqar-men, 'Ömer *razhu* [127] (1) erdi. Men aydım: Yā 'Ömer, bişarat bolsun sizke uçtmağ birle, tēdim, Peyğāmbar 'as mañga mundağ fermānladı, tēdim (2) erse, ol taqı şād boldı. Yana bir zamān olturduq erdi taqı bir kimerse qapuğnı qaqtı erse, Peyğāmbar 'as 'Abdullāh (3) ibnü Qays-qa buyurdı taqı aydı: Yā 'Abdullāh, qopğıl ol kimerseke qapuğnı açğıl taqı uçtmağ birle bişarat bērgil (4) velīkin üküş miñnet tegmişdin soñg, tēdi erse, 'Abdullāh taqı qoptı, qapuğnı açtı. Baqar, 'Oşmān *razhu* erdi. (5) Ol taqı Peyğāmbar fermānı birle uçtmağ birle bişarat bērdi.

Qaçan kim 'Ömer *razhu* dünyādın naql qıldı erse, (6) cümle şahābalar ittifāq qıldılar taqı 'Oşmānnı *razhu* halıfa qıldılar erse, 'Oşmān *razhu* taqı hilāfatnı (7) qabūl qıldı taqı Peyğāmbar 'as'nıñ minberinge mindi taqı huṭba oqıdı; Tañgrı tebāreke va te'ālāqa üküş ḥamd u şenā- (8) -lar qıldı taqı Peyğāmbar 'as'qa durūdlar aydı taqı Abū Bekr *razhu*'qa riżvān aydı taqı 'Ömer *razhu*'qa (9) riżvān aydı. Andın soñg aydı: Ey ḥalāyıqlar bu hilāfat işi ağır iş turur, kerek kim cümleñiz mañga yārī bērsenğiz (10) bilmez işimni bildürsenğiz taqı kerekmez işler mēndin kelür bolsa, añğursanğız, tēdi taqı ḥalāyıqqa üküş (11) va 'z u naşīḥat qıldı taqı èndi.

Andın soñg 'Ömer *razhu* tegme bir şeerde şahābalardın tabi'ınlerdin (12) kimlerni bēg qılıp turur erdi. Qayu biridin kerekmez iş eşitti erse, anlarını ma'zūl qıldı taqı öñin kimerселerni (13) bēg qıldı; taqı Mağrib èlleringe çerig ıda bērdi. Afrika atlığ èlni açtılar taqı Andalūs atlığ èlni açtılar (14) taqı Fārs atlığ èllerni taqı açtılar taqı Rūm èllerini taqı açtılar. 'Ömer *razhu* Mu'avīyeke Dimişqniñ (15) bēgligini bērip turur erdi. 'Oşmān *razhu* taqı Mu'avīyeni ma'zūl qılmadı. Burunqı tēg bēglik qılır erdi (16) Abū Zār Ğafārī *razhu* uluğ şahābalardın erdi, Peyğāmbar 'as ḥıdmatında üküş bolup turur erdi, (17) hem taqı uluğ yaşığ erdi. Cümle ḥalāyıq

añğa üküş hıdmat qılur erdiler. Ol taqı pārsālīq birle 'ömrini keçrür erdi. [128] (1) Qaçan kim çerig gāzāt qılu Şāmqa bardılar erse, özi taqı 'Ömerdin destūr tilep çerig birle bardı, bolğay-mu kim (2) Hāq te'ālā şehīdlik rüzī qılğay, tēp. Ol müyesser bolmadı erse, Dimişqta eğlendi. Qaçan kim Mu'āviye (3) *razhu* Dimişq elinde beğük sarāylar qopardı erse, Abū Z̄ar Gafārī *razhu* kelip üküş teşnī- (4) -ler qıldı: Sen Peyğāmbar 'as'nı kördünğ taqı ewlerini taqı kördünğ, tiriglikini taqı kördünğ; Peyğāmbar 'as (5)-qa mutābi'at qılmaz-sen. Peyğāmbar 'as qaçan mundağ sarāylarda olturdı, qaçan mundağ tana'umlar (6) qıldı kim sen qılur-sen? Üküş tefrī'ler qıldı erse, Mu'āvīye hātır munağgağ boldı taqı bitig bitip emīrū (7) 'l-mu'minīn 'Osmānqa *razhu* hıdmatınğa du'ā-güy Mu'āvīyedin salām va taḥiyyat 'arza qılur taqı siziñ (8) keremünğüzdin derḥōst ol turur kim, Abū Z̄ar Gafārīni ündetsenğiz kim mañğa üküş teşnī'ler qılur, hēç (9) ḥurmet qılmaz, yüzüm suyn ḥalāyıq qatında töker. Men anğar üküş ḥurmetler qılur-men uluğ saḥāba (10) tēp, Peyğāmbar 'as şuḥbatında üküş boldı tēp taqı ol mañğa hēç ḥurmet qılmaz. Kerem qılıp ündetsenğiz, (11) uluğ minnet bolğay tēdi erse, 'Osmān *razhu* taqı bitig ıda bērdi taqı ündetti erse, Abū Z̄ar Gafārī taqı (12) Dimişqdin Medīneke emīrū 'l-mu'minīn 'Osmān hıdmatınğa keldi Nēçe vaqtlar 'Osmān *razhu* qatında boldı. (13) 'Osmān taqı sözleyür erdi. 'Osmān *razhu* taqı aytur erdi: Yā Abā Z̄ar, bizler Peyğāmbar tēg tirilü bilmez-miz. (14) Peyğāmbar 'as'qa nēçe özlerimizin nēçe az oḥşatsaq taqı qabül qılğıl tēp ḥoşluq birle öğüt (15) -ler erdi. Bir kün Abū Z̄ar Gafārī *razhu* 'Osmān qatınğa kirdi. Baqar 'Osmān qatında Ka'bu'l-aḥbār (16) bar erdi. Abū Z̄ar Gafārī aydı: Yā emīre'l-mu'minīna, buyurgıl bu baylarqa kim qoñğılarındaqı dervişlerke miskīn- (17) -lerke terbiyet qılsunlar. Yıldın yılqa zekāt bērür-miz, tēp ayturlar taqı qoñğılarındaqı dervişlerke miskīn- [129] (1) -lerke terbiyet qılsunlar. Yıldın yılqa zekāt berür-miz, tēp ayturlar taqı qoñğılarındaqı dervişlerke (2) miskīnlerke terbiyet qılmazlar tēdi erse, Ka'bu'l- Aḥbār aydı: Yā Abū Z̄ar anlarqa yıldın yılqa zekāt bērmek (3) farīza turur, zekātdın öñgin neerse bērmek farīza ermez. Tileseler, bergeyler; tilemeseler, bēr-megeyler, (4) tēdi erse, Abū Z̄ar Gafārī *razhu* gāzablığ kişi erdi, Ka'bu'l-Aḥbārğa aydı: Ey Yahūd oğlı, (5) sen mañğa neteg cevāb qaytarur-sen emīre'l-mu'minīn 'Osmān ḥazratında? tēp elgindeki 'asā birle urmuş (6) erdi. Ka'bu'l-Aḥbārınñ başı yarıldı erse, Ka'bu'l-Aḥbār taqı tek turdı, Abū Z̄ar Gafārīqa ḥurmet qıldı erse, (7) 'Osmān *razhu* aydı: Yā Abā Z̄ar, tiliñni taqı elgiñni musulmānların yığıp turğıl. Ka'bu'l-Aḥbār- (8) -nıñ bu qadar sözinge şerī'atta sökmek taqı urmaq kelmez, mundağ qılmaq ḥoş ermez tēdi taqı Ka'bu (9) 'l-Aḥbārın derḥōst qıldı kim: Yā Ka'bu'l-Aḥbār, özi uluğ şaḥābaların turur, nāgāḥ mundın bu iş (10) keldi. Sen keçürgil taqı 'afv qılğıl Peyğāmbar 'as'qa şuḥbat qılğanı üçün tēdi erse, ol taqı (11) 'afv qıldı, bağışladı. Andın soñğ 'Osmān *razhu* aydı: Yā Abā Z̄ar, maş-

laḥat bolğay-mu kim, bu ḥalāyiq- (12) –lardin bir yanısı bolsañg taqı hēç bu ḥalāyıqlarınñ yaman işlerini körmeseñg, Ḥaq te ‘ālāqa ‘ibādat qılsañg, (13) tūni küni Ḥaq birle bolsañg, tēdi erse, Abū Z̄ar aydı: Yā emīre’l-mu’minīn, siz ne işke buyursañgız, anı qılayın tēdi erse, (14) ‘Osmān aydı *raḥhu*: Zabda atlıg yerke barsañg bolğay-mu? tēdi erse, Abū Z̄ar aydı: İñgen barayın. Mañga taqı (15) bir kün Peyğāmbar ‘as aymış erdi, miskīn Abū Z̄ar yañgluz tirilgey taqı yañgluz ölgey taqı qıyāmatta (16) yañgluz qopğay, tēp aymış erdi. Men hemīşe aytur erdim kim Peyğāmbar ‘as’nuñg bu sözi mañga qaçan (17) kelgey, tēp endīşe qılur erdim. Ėmdi ma ‘lūm boldı kim, Peyğāmbar ‘as’nuñg sözi kelgey tēp ol Zabda [130] (1) tēgeniñgiz şahrā yer turur. Anda hēç kimerse yoq meger bir qaç ‘Arab bar yılgı qaralıg. Ol taqı mañga lāyiq (2) yer turur. Peyğāmbar ‘as’nuñg işaratı taqı andağ turur, tēdi erse, ‘Osmān *raḥhu* bir sürüg (3) tēweler bērdi taqı bir sürüg qoylar bērdi taqı ėkki qul bērdi taqı azıq bērdi taqı ḥurmet (4) ve ‘izzet birle Abū Z̄arnı Zabda atlıg yerge uzattı. Abū Z̄ar *raḥhu* za‘īfası birle ol Zabda (5) atlıg yerde üküş zamāna turdılar. Andın sonğ Abū Z̄ar *raḥhu* sökel boldı taqı sökelliki (6) qatıg boldı erse, za‘īfası yığlayu başladı. Abū Z̄ar aydı: Ey za‘īfa, ne üçün yığlayur-sen? (7) tēdi erse, za‘īfası aydı: Neteg yığlamağayın, siziñg sökellikiñgiz iñgen qatıg boldı. Eger eccl (8) yetse, neteg qılğay-men? Bu şahrā yer turur, hēç kimerse yoq yuğuçı taqı yoq kefen taqı yoq namāz qılğuçı (9) taqı yoq. Men za‘īfa yalguz neteg qılğay-men tēp iñgen qadğuluğ turur-men, tēdim erse, Abū Z̄ar (10) aydı, *raḥhu*: Ey za‘īfa, cıqğıl taqı yol tarañga baqğıl, hēç kimerseñi körmez-mü-sen? tēdi (11) erse, za‘īfa aytur: Men taqı çıqtım, bir tepeke mindim. Baqtım erse, yıraqdın kārvañ köründi (12) erdi. Sewündüm taqı ançaqa tegi küydüm kim ol kārvañ yaqın keldi erse, anlarqa men qol saldım, (13) āvāz qıldım erse, anlar taqı mañga qarşu keldiler taqı aydılar: Ey za‘īfa, aḥvāl ne turur? tēdiler erse, (14) men aydım. Munda bir kimerse sökel turur, āḥir vaqtı yawuq turur taqı ol kimerse Peyğāmbar ‘as (15) yārānlardıñ turur, tēdim erse, ol kārvañda İbn Mes‘ūd *raḥhu* bar erdi, ol aydı kim: Ol (16) kimerse kim turur? Men aydım: Abū Z̄ar Ğifārī turur, tēdim erse, bildiler taqı cümlesi keldiler taqı bizim ėw (17) qatında tüstiler taqı İbn Mes‘ūd *raḥhu* yārānlarnı başlap Abū Z̄ar qatıñga kirdi erse, Abū Z̄ar [131] (1) *raḥhu* sewündi taqı cümlesinge muşāfiḥa qıldı taqı Abū Z̄ar aydı *raḥhu*: Bir kün men bir qaç kimerse (2) birle turur erdim. Peyğāmbar ‘as aydı, arañgızda bir kimerse bar. Ol kimerseñiñg ölümi sahrāda bolğay (3) taqı hēç kimerse qatında bolmağay. Ḥaq tebārake va te ‘ālā musulmānlardıñ [bir] ögür ḥalāyıqnı ıdğay. Ol kimerse – (4) –ler anı yuwğaylar taqı kefenlegeyler taqı namāz qılğaylar taqı defn qılğaylar tēdi. Ol kimerseler cümlesi (5) şehirde vefātı boldılar, yalguz men qaldım. Men mu‘ayyen bildim kim Peyğāmbar ‘as ol sözni benim ḥaqqımğa (6) aymış men taqı yalğan aymadım, Peyğāmbar ‘as taqı yalğan aymadı. Ḥaq te ‘ālā sizlerni ıda bērdi. (7) Ėmdi benim kefenim

yoq; kerek kim maṅga kefen qılsaṅız, velİkin andağ kişi maṅga kefen qılsun kim ol 'ömri (8) içinde bəglik qılmamış bolsun, elçilik qılmamış bolsun hem taqı bir maḥallada uluğluq qılmamış (9) bolsun, tēdi erse, eṣṣārİlerdin bir yigit bar erdi, ol aydı: Yā ṣāḥib-i Resūlallāh, ol ayğanıṅız (10) kişi men turur-men, tēdi taqı bardı, yūkindin kefenlik bōz çıqardı taqı keltürdi. Abū Z̄ar *razhu* (11) taqı dāru fenādın dāru beqāğa riḥlat qıldı erse, yuvdılar taqı kefenlediler taqı namāz qıldılar taqı defn (12) qıldılar. İbn-i Mes'ūd *razhu* Abū Z̄arṅıñ za'İfasını taqı 'ayalını öz 'ayalları qatınga keltürdi (13) taqı cümlesini alıp Medİneke keldiler. Abū Z̄ar Gafārİniṅ bir 'ayāl bar erdi Fāṭıma atlıg. Ol aytur: (14) Babam Abū Z̄arṅı tüşümde kördüm. Bir yaşıl çimgen içinde bolur, ol çimgen içinde yaşıl ton (15) keḍip Qur'ān oqıyur. Bu āyatqa yetmiş erdi kim: (XXXVII: 61) *لَمَّا هَذَا فليعمل العاملون*

men aydım: Ey babam, Taṅrı te'ālā (16) siziṅ birle ne mu'āmilat qıldı? tēp aydım erse, maṅga aydı: Ey 'ayālım ṣefaqlıg raḥmetlig Teṅrike satğastım, (17) maṅga rāḥat taqı kerāmat birle qarşu aldı, dereceler uçmaḥ içinde Peyğāmbar civārında rüzİ qıldı. Ey 'ayālım [132] (1) vaşıyyatım saṅga ol turur kim ehl-i dūnyāniṅ 'izzetinge naẓar qılmağıl, dervİşlikke şabur qılğıl, cümle derece- (2) -lerni bulğaysen.

'Osmān *razhu* Kūfeke Sa'İd ibnü'l-Āş atlıg kimersenı bēglikke ıda bērmış (3) erdi. Kūfeniṅ uluğları keldiler taqı andın şikāyat qıldılar. Yana Başrağa 'Abdullah ibnü 'Āmir atlıg (4) kişini bēglikke ıda bērmış erdi. Başra uluğları taqı kelip andın şikāyat qıldılar. Taqı Mısırğa (5) 'Abdullāh ibnü Şüreyh atlıg kişini bēglikke ıda bērmış erdi. Mısırdın taqı yeti yüz kişi keldiler, bēgleri- (6) -din şikāyat qılu cümlesi Medİneke keldiler taqı 'Alİke *razhu* taqı Talḥake *razhu* aydılar: Eger bu bēg - (7) -lerni 'Osmān kētermese, biz 'Osmānnı ḥalİfalıqdın kēterür-miz, tēdiler erse, 'Alİ taqı Talḥa bu kişilerni (8) başlap emİrÜ'l-mu'minİna 'Osmān *razhu* qatınga kirdiler taqı bularṅıñ şikāyatını aydılar erse, 'Osmān (9) *razhu* bu bēglerni ma'zül qılmaqqa rağbat qılmaıdı. Talḥa yerindin öre qoptı taqı aydı: Yā emİre (10) 'l-mu'minİna, maşlaḥat andağ turur kim munlar tilekini qılsaṅız, yoq erse, üküş fesādlar bolğay. Peyğāmbar (11) 'as uluğ yaşlıg kişilerni bēg qılır erdi; siz cümle yigit oğlanlarını bēg qıldıṅız. Munlarnı (12) ma'zül qılmasaṅız, fesād bolğay, tēdi erse, 'Osmān *razhu* aydı: Ne qılğaylar? Talḥa aydı: (13) Munlar ayturlar kim: Eger 'Osmān bu bēglerni ma'zül qılmasa, bizler ittifāq qılıp 'Osmānnı ḥalİfalıqdın (14) ma'zül qılğaymız tēp ayturlar, tēdi erse, 'Osmān *razhu* aydı: Bir kün Peyğāmbar 'as aydı: (15) Mēndin soṅg üküş fitneler bolğay, tēdi. Andın soṅg aydı: Yā 'Osmān, Ḥaq te'ālā saṅga bir köṅlek (16) keydürgey taqı ḥalāyıq sēndin ol köṅleknı suçulmaq tilegeyler. Zİnhār ol köṅleknı suçulmağıl (17) ançaqa tegi kim şehİdlik birle satğışıl, tēdi. Ėmdi ol köṅlek tēgeni ḥilāfat köṅleki turur. Men [133] (1) bu köṅleknı suçulmağay-men ançaqa tegi kim Resūlqa şehİdlik birle

satğaşgay-men, tedi. Andın sonğ aydı: (2) Yâ 'Osmân, siz mazlum ölgeysiz; sizni öltürgenler zâlim bolğaylar, tedi. Andın sonğ İbnü 'Ömer aydı (3) *razhu*: Yâ emîre'l-mu'mînin, nè bolğay, bir er ornınga taqı bir er ıda bərsengiz, ne ziyân bolğay? tedi (4) erse, 'Osmân *razhu* aydı: Halâ andağ qılalınğ. Mısır halqı kimni tileyürler? tedi erse, anlar aydılar: (5) Abū Bekr oğlu Muḥammed kerek, tédiler erse, 'Osmân *razhu* taqı qabûl qıldı. Haṭ bitidi taqı mühür bastı taqı (6) Abū Bekr oğlını Mısırqa bəğlikke ıda bərđi.

Abū Bekr oğlu Muḥammed taqı Mısır halqı birle Medīnedin çıqtılar. Üç (7) künlük yer barmış erdiler kim baqarlar bir ḥabeşî qul teweke münüp yelip kele turur. Abū Bekr oğlu aydı: Barınğ (8) ol kişini ündenğ taqı sorunğ, ne işke ewüp barur, tedi erse, bardılar, sordılar erse, aydı kim: (9) Men emîrü'l-mu'mînina 'Osmānnıñ qulı turur-men. Mısırğa barur men, Mısırnıñ bēgi 'Abdullāh bin Şüreyhke söz ıda (10) bērup turur, tedi erse, aydılar: Mısır bēgi munda turur, kelgil! tédiler erse, ol aydı: Men özingelmedim, (11) tedi erse, qoymadılar, Abū Bekr Oğlu Muḥammedke keltürdiler. Muḥammed sordı kim: Ol ne söz turur, kim emîrü'l-mu'mînina (12) sanğa ayıp ıda bərđi? tedi erse, ol sözni aymadı. Muḥammed aydı: Qatınğda bitig bar mu? tedi erse: Bitigim (13) yoq, tedi. Muḥammed aydı: Aḥtarınğ, munda bitig bolğay, tedi erse, aḥtardılar, hēc bitig tapmadılar. (14) Yanında bir quruğ meşk bar erdi. Ol meşknı teprettiler erse, anınğ içinde neerse teprendi. Silktiler erse, içinde (15) bitig tüşti. Ol bitigni Abū Bekr oğlu Muḥammed açtı Mısırnıñ uluğları qatında. Andağ bitilmış kim: Men 'Osmân- (16) -dın 'Abdullah bin Şüreyhke sözüm ol turur kim Abū Bekr oğlu Muḥammedni ıda bərđim. Qaçan kim Mısırğa yetse, (17) anı öltürgil taqı sen bayaqı teg bēglik üze turğıl temiş. Qaçan kim mundağ bitigni kördiler erse, bu Mısırdın [134] (1) kelgenlerniñ ğazabı inğen ziyāda boldı. Abū Bekr oğlınıñ taqı ḥatırı ḥasta boldı. Taqı cümle qayra Medīneke (2) qayıttılar. Cümle şaḥābalar[nı] yıgdılar, 'Alīke Ṭalḥake bu ḥabarnı bu bitigni körgüzdiler. Cümle şaḥābalar inğen ta'accub (3) qıldılar. Taqı 'Alī *razhu* başlap 'Osmân qatınğa bardılar taqı ol bitigni 'Osmân qatında oqidılar erse, (4) 'Osmân aydı: Vallāh men ol bitigni bitimedim taqı kişiğe taqı buyurmadım, bu qulnı taqı men idmadım, tedi erse, 'Alī (5) aydı: Bu bitig kimniñ ḥatı turur? tedi erse, aydılar: Bu bitig Mervān ḥatı turur tédiler. Mervān, 'Osmānnıñ (6) bitigçisi erdi hem taqı küdeğüsi erdi. Barça şaḥābalar aydılar kim: Emîrü'l-mu'mînīn 'Osmân yalğan and içmez (7) bizler mu'ayyen bildük kim, bu iş ol Mervān işi turur, tédiler erse, Mısırdın kelgenler aydılar: Andağ (8) erse, bizke Mervānnı bērgil tédiler erse, 'Osmân *razhu* aydı kim: Sizke Mervānnı bērsem, sizler (9) anı öltürgeysiz, tedi taqı anğa şer'an ölüm kelmez, tedi taqı Mervānnı bērmedi erse, munlar cümle ğazab (10) birle çıqtılar.

Ol keçe 'Osmân *razhu* tüşinde Peyğāmbar 'as'nı körer taqı Abū Bekr taqı 'Ömer *razhumā* (11) bar. Peyğāmbar 'as aytur: Yâ 'Osmân, erte ruzanğ-

nı bizim qatımızda eſtâr qılğıl tēp aytur. Qaçan kim (12) ‘Oſmān *raḡhu* bu tüşni kördi erse, bildi kim ſehādat vaqtı yawudı tēp. Ol kün rûza tuttı. Erte (13) boldı erse, Ol Mıſrîler cümle yığılıſıp ġavġa birle ‘Oſmān qapuġına keldiler taqı aydılar kim: Bizke Mervānnı (14) bērgil, yoq erse, ſēni öltürür-biz, tēdiler erse, ‘Oſmān *raḡhu* qapuġını baġladı taqı öçekke mindi (15) taqı anlarġa aydı kim: Ey musulmānlar, siz mēni ne yōndin öltürür-siz? tēp aydı; taqı Peyġāmbar ‘as aydı: (16) Musulmān kiſiniġ qanı helāl bolmaz, meger üç iſ birle qanı helāl bolur: Musulmān bolmıſdın soġ yana kāfir bolsa (17) yā taqı ḡatun almıſdın soġ zinā qılsa yā taqı nāḡaq yerde bir musulmānnı öltürse tēdi. Ėmdi men dīnimni [135] (1) unitmadım, kāfir bolmadım taqı cāhilliyyatta hem taqı musulmān bolmıſdın soġ taqı zinā qılmadım; ol kün Peyġāmbar (2) ‘as’niġ mübārek ēlġini kim tuttum, andın soġ ēlġimni öz andāmumqa tegürmedim, tēdi. Mēni ne yoldın (3) öltüreyin tēp aytur-siz? Ol kün Peyġāmbar ‘as Medīneke keldi, Medīne içinde Ėfār qabılalıġ kiſiniġ (4) Rūma atlıġ çeſmeniġ quḡusı bar erdi, suwı süçüġ erdi taqı ol kiſilerke bērmez erdi taqı öġin quḡuġlar (5) barça açıġ erdi. Peyġāmbar ‘as aydı: Kim bolġay kim bu Rūmanıġ quḡuġını alsa taqı musulmānlarġa sebīl (6) qılsa, tēdi erse, ol quḡuġını öz mālumdın otuz bēſ miġ yarmaqqa alıp sebīl qıldım erse, Peyġāmbar ‘as (7) maġa uçmaḡ birle biſārat bērdi. Ėmdi siz maġa-mu qaſd qıldıġız? tēdi. Andāġ qılmaġ, Taġrıdın qor— (8) –quġ” tēp va‘z u naſıḡatlar qıldı taqı tüşti.

Taqı bu ḡabar ‘Alīke tegdi, kim ‘Oſmān qapuġında ḡalāyıqlar yığılıſıp (9) turur erdiler, tēp aydılar erse, ‘Alī *raḡhu* ḡasan, Hüseynni taqı, ḡādimi bar erdi Qanbar atlıġ, bu üçeġini (10) ıḡa berdi kim qapuġını saqlaġ qılıç birle, tēp. Anlar taqı qapuġını saqladılar. Ėkki kimerse ‘Oſmān *raḡhu*’niġ (11) ēwining artında kiçig qapuġ bar erdi taqı ol qapuġdın kirdiler ēliglerinde qılıç birle ‘Oſmān *raḡhu* (12) muſḡaf açıp oqıyur erdi, *qt*: (II: 137) *فسيكفيكمهم الله وهو السميع العليم*’ke yetmiſ erdi taqı (13) qatında ḡatunı bar erdi Nāyile atlıġ. Qaçan kim ol ėkki mel‘ūn yalıġ qılıç birle kirip emirü’l-mu’miḡin ‘Oſmānnı (14) *raḡhu* urdılar erse, qanı saçrap ol āyat üzeriġe tüşti. Bu kün taqı ol qanlıġ muſḡaf bar Beytū (15) ‘l-Maqdisde. Hācılar derḡōst qılsalar, çıqarurlar, ziyārat qılurlar. Qaçan kim ol mel‘ūn ‘Oſmānnı qılıç (16) birle urdı erse, ḡatunı ‘Oſmānnıġ üzesiġe tüşti erse, anı taqı qılıç birle urdılar; eyesiniġ yarusı kesildi, (17) yıġlayu bir muġuşqa sıġındı. Andın soġ bu ėkki kimerse çıqtılar. Yana bir kimerse kirdi. Emİrū’l-mu’miḡin ‘Oſmān [136] (1) henüz ölmedin turur erdi. ḡatunı Nāyileni bir yanqa qavdılar qatıġ urdılar erse, ḡatunı yıġlayu baſladı, (2) ‘Oſmān taqı yıġladı taqı bu kimerseke qarġadı. Bu arada ḡatunı qaçtı taqı öçekke mindi, feryād qıldı kim: (3) Emİrū’l-mu’miḡinni ėkki kiſi art yandın kirip qılıç birle öltürdiler, tēdi erse, Hasan, Hüseynniġ (4) hēç ḡabarları bolmadı, Qapuġ açtılar, kirdiler erse emirü’l-mu’miḡin ‘Oſmān

şehİd bolmuş, muşhafı üze- (5) -sinde qan saçılmış. Üküş yığladılar *inna lillāhi va innā ilayhi rāci'ūna* tédiler. Bu xəbərnı 'Alī eşitti (6) erse, keldi, Həsən Hüseynni urdı: Nişə qapug saqlamadınız? tēp. Anlar aydılar: Biz qapugnu muhkem (7) saqladuq, velikin bilmedük, bu öltürgenler art qapugdin kirmişler, tédiler.

Zu'l-hicce ayınınğ (8) on seksinç kün, cum'a kün erdi kim özi şehİd boldı. Toqsan yaşında āhıratqa naql qıldı, (9) on ekki yıldın on ekki kün eksük halıfahı qıldı.

Abū Qalāba aytur: Şāmdın Medİneke keldim. (10) 'Osmān *razhu* şehİd bolmuşdın soñğ Medİne içinde yöriyür erken bir mahallada körer-men halāyıq- (11) -lar yığılıp tururlar. Bu halāyıq içinde bir kimerse çağırur. Men taqı keldim, baqar-men bir kimerse yatur, (12) ekki közi, elgi tirsekidin yoq taqı ekki adaqı tizidin yoq taqı hem qulaqı sağır. Bu kimerse feryād (13) qılır kim: Men dünyānınğ bedbahtı boldum taqı āhıratnıñğ hem bedbahtı boldum taqı ebedİ tamuğluq boldum, tēp (14) çağırur. Men aydım: Sen kim bolur-sen? tēdim erse, ol kimerse aydı kim: Men 'Osmānnı öltürgenler çıqmış- (15) -dın soñğ ewinge kirdim. Bakar-men 'Osmān qanqa bulğasıp yatur erdi, velikin henüz cānı bar erdi; (16) taqı hatunı Nāyile 'Osmān üzesinge baqıp turur erdi. Anı bir urdum erse, ol yığladı, 'Osmān taqı (17) yığladı taqı mañğa qarğadı taqı aydı: Haq te'ālā ekki közüñni alsun taqı ekki qulaqıñni alsun taqı ekki [137] (1) elgiñni alsun taqı ekki adaqıñni alsun taqı seni ebedİ tamuğluq qılsun! tēp qarğadı. Ewümke bardım taqı (2) kēçe yattım. Tüşümde bir kimerse keldi taqı ekki közüñni çıkardı taqı ekki qulaqıñni çıkardı taqı ekki elgiñni (3) kesti taqı ekki adaqıñni kesti erse, qoptum, bakar-men, ekki közüñ taqı ekki qulaqıñ yoq taqı ekki elgiñ yoq taqı (4) ekki adaqıñ yoq. 'Osmānnıñ qarğışı mañğa cümlesi yetti. Emdı tamuğ otı qalıp turur, her ayna ol taqı kelgüsü (5) turur, anıñ qarğışı bolğusu turur, tēp çağırur yatur. Men aydım: Helāketlik bolsun sañğa mundın artuqraq (6) kerek, anıñ tēğ halıfanı, Peyğāmbarnıñ küdegüsini öltürdünğ, tēdim taqı anıñ qatındın yırağ kēttim, tēdi.

(7) TÖRTİNÇ FAŞL

'Alī *razhu*'nunğ fażāyili beyānı içinde turur.

İmām Muslim Nişābūrī *rahmhi* (8) Saḥīḥ atlıg kitābında bu ḥadīşni keltürmiş. Hadīs bu turur:

عن سعد بن أبي وقاص رضي الله عنه أنه قال قال (9) رسول الله صلى الله عليه وسلم يا علي أنت مني بمنزلة هرون من موسى إلا أنه لا نبي بعدي

Bu ḥadīs ma'nisi (10) ol bolur kim Peyğāmbar 'as ḥabar bērür yarlıqar: Yā 'Alī, sen mēndin Harūn yerinde .sen Mūsā peyğāmbar (11) 'as'dın. Meger söz bu turur kim: Mēndin soñğ peyğāmbar yoq, ya'nī neteg kim

Harūn, Mūsā peyğāmbarnıñ vezīri (12) erdi, sen taqı menim vezīrim sen, taqı Harūn, Mūsā peyğāmbarnıñ ǵalıfası erdi Benū İsrā'il üze; Mūsā peyğāmbar (13) şafarǵa barsa, özini ǵalıfa qılur erdi. Yā 'Alī, sen taqı menim ǵalıfam turur-sen, ümmetim üze taqı hem yazıcı sen; (14) velkin Harūn, Mūsā peyğāmbarqa ortaǵ erdi peyğāmbarlıq içinde, sen mañǵa ortaǵ ermes-sen peyğāmbarlıq (15) içinde, anıñ üçün kim men cümle peyğāmbarlar soñǵı turur-men; mēndin soñǵ peyğāmbar yoq, tēdi.

Anas ibnü Mālik (16) *raǵhu* aytur: Bir kün Peyğāmbar 'as ǵıdmatında erdim, kim Peyğāmbar 'as' qa bir söǵülmış (17) quş keltürdiler, taqı Peyğāmbar 'as öñinde qoydılar erse, Peyğāmbar 'as aydı: Ey Bār Ǵudāyā, ǵalā-yıqlarda [138] (1) qayu bir kimerse bar, seniñ ǵazratıñda rāst, sewüǵlǵerek erse, ol kimerse mañǵa ıǵa bērgil, (2) men bu quşnı anıñ birle yeǵeyim, tenāvul qılayın, tep du'ā qıldı erse, ol ǵalda bir kimerse qapuǵqa kelip (3) destūr tiledi erse, men qoptum taqı qapuǵ açtım erse, baqar-men, 'Alī 'bnü Abī Tālib *raǵhu* qapuǵqa (4) kelmiş, kirdi taqı ol quşnı Peyğāmbar 'as birle tenāvul qıldı.

Süheyl ibnü Sa'd aytur *raǵhu*: (5) Peyğāmbar 'as aydı şaǵābalarqa: Ey yārānlarım, mañǵa Cebre'il 'as ǵabar bērdi kim Ǵaybar élinge (6) bargıl taqı ǵazāt qılǵıl kim Ǵaybar élini Ǵaq te'ālā sañǵa rüzī qıldı, tēdi. Kerek kim cümle isti'dād (7) qılǵañız taqı cuhūdlar birle ǵazāt qılǵañız, tēdi erse, cümle şaǵābalar isti'dād qıldılar (8) taqı Ǵaybar élinge bardılar taqı Ǵaybar éliniñ ǵışārını qaplayu qondılar. Ǵaybar cuhūdları qal'a- (9)-nıñ qapuǵını baǵladılar taqı ǵışar üzesinge münüp oq ata başladılar. Peyğāmbar 'as 'alemni (10) muǵacirlarnıñ birike bērdi. Ol taqı şaǵābalarnı başlap ǵışar qapuǵına kelip üküş ǵarb (11) qıldı, feth qılu bilmedi. Andın soñǵ 'alemni enşārılarınñ biringe bērdi. Ol taqı şaǵābalar birle (12) ǵışar qapuǵına keldi, üküş ǵarb qıldı, ol taqı feth qılu bilmedi. Cuhūdlar ǵalebe qıldılar erse, (13) cümle şaǵābalar Peyğāmbar 'as qatına keldiler taqı aydılar: Yā Resūlallāh, ǵışarları berk ǵışar (14) turur. Ǵışar üzesinde cuhūdlar oq birle, taş birle atarlar, hēç bizlerke uruşmaqǵa qoymaslar, (15) tēdiler erse, Peyğāmbar 'as aydı: Erte inşā'a-llāhu te'ālā ol kimerseke bērgey-men kim ol kim- (16) -erse Tanǵrını taqı Resūlnı sewer, Tanǵrı taqı Resūl anı sewer tēdi erse, cümle şaǵābalar arzūladı- (17) -lar kim kāşki ol kimerse men bolsa erdim tēp. Qaçan kim erte boldı erse, Peyğāmbar 'as aydı: Barıñ, mañǵa [139] (1) mañǵa 'Alīni ündeyü bēriñ tēdi erse, bardılar taqı 'Alīni ündediler. 'Alī *raǵhu*'nıñ közi qatıǵ (2) aǵrıyur erdi yetip, keltürdiler. Peyğāmbar 'as aydı: Yā 'Alī, ékki közüñ aǵǵıl tēdi erse, 'Alī *raǵhu* (3) ékki közini açtı. Peyğāmbar 'as 'Alīniñ ékki köziñge tüfkürdi erdi. Derǵal 'Alīniñ közindin (4) igi ketti, illeti qalmadı. 'Alī aytur erdi *raǵhu*: Ol kündin āǵır vaqtımǵa tēgi Tanǵrı te'ālā mañǵa (5) köz igi bērmedi tēp aytur erdi. Andın soñǵ Peyğāmbar 'as aydı: Yā 'Alī, 'alemni alǵıl taqı şaǵāba- (6)-larnı başlaǵıl taqı bargıl. Bolǵay kim Ǵaq te'ālā Ǵaybar fethini seniñ

elgînde qılsa. Taqı avval anlarını musulmānlıq (7) tapa ündegil taqı anlarğa aygıl: Eger musulmān bolsañız, mällarınğız taqı amānda bolur, oğullarınğız (8) qızlarınğız amānda bolur, cümle qarındaşlar bolur-miz. Ve eger qabül qılmasalar, aygıl kim: Bizke yıllıq māl bérinğ (9) taqı ol törenğiz üze turunğ. Ve eger qabül qılmasalar, Haqdın yārī tilep uruşgıl! Bolğay kim Haq te‘ālā (10) sañğa nuşrat bergey, tédiler erse, ‘Alī *razhu* ‘alemni aldı taqı şahābalarını başlap Haybar hişārınğa (11) keldi. Taqı Peyğāmbār ‘as aymış tég qıldı erse, cuhūdlar İslāmni qabül qılmadılar. Bu cuhūd-(12)-larınğ uluğı aydı kim: Ey ‘alem tutğuçı, sen kim-sen ? tedi erse, ‘Alī *razhu* aydı: Men ‘Alī’bnü Abī Tālib (13) turur-men tedi erse, ol yārānlarınğa aydı: Mūsā Peyğāmbarqa endürgen Tevrīt atlıg kitāb birle (14) and yād qılır-men kim sizler yañılduruldunğuz, tedi erse, ‘Alī *razhu* ‘alemni yerde muhkem tiktı taqı (15) şahābalarqa aydı: Qalqannı üzenğizde tutunğ taqı hişār qapugınğa baralınğ! tedi erse, cümle şahābalar (16) qalqannı tepesi üze tuttilar taqı hişār qapugınğa bardılar. ‘Alī *razhu* bir hamle qıldı taqı quvvat qıldı (17) erdi, hişār qapugını yıqtı taqı cümle çerig hişār içinge kirdiler taqı cuhūdlarını helāk qıldılar taqı Haybar [140] (1) elni aldılar.

Abū Rāfi ‘aytur *razhu*: Ol qapugını yetti quvvatlıg kimerseler neçe kim quvvat qıldılar (2) yerindin tepretü bilmediler. Taqı ol qapugını ‘Alī *razhu* yañgluz tepretti taqı yıqtı.

İbnü ‘Abbās aytur *razhu*: (3) Hasan Hüseyn *razhumā* ekegü sökel boldılar. Peyğāmbār ‘as eşitti kim Hasan Hüseyn sökel (4) turur. ‘Ayādatqa keldi. Şahābalar taqı Peyğāmbarqa muvāfaqat qılıp ‘ayādatqa keldiler. Andın sonğ Peyğāmbār (5) ‘as ‘Alīke aydı *razhu*: Ey Hasan atası, kâşki bu êkki oğlunğ üçün nezr qılsa erdinğ, tedi (6) erse, ‘Alī *razhu* aydı: Eger Haq te‘ālā bu êkki oğlumqa şıhhat bérür bolsa, üç kün rûza tutğay-men, (7) Tanğrı te‘ālāqa şükür üçün. Qaçan kim ‘Alī *razhu* mundağ qıldı erse, Fāṭıma *razhu* taqı aydı: Yâ Resûl-allāh, (8) eger Tanğrı te‘ālā bu êkki oğlumqa şıhhat bérür bolsa, men taqı üç kün rûza tutğay-men, tedi, Hâk te‘ālāqa şükür (9) üçün. Qaçan kim bu ekegü nezr qıldılar erse, bularınğ hıdmatkâr bar erdi, Fuẓẓa atlıg qaravaş erdi; Fuẓẓa (10) ‘Arab tilinçe kümüş têmek bolur. Ol taqı aydı kim: Eger Haq te‘ālā Hasan Hüseynke şifâ bérse, men taqı üç kün rûza tutğay-men (11) tedi, Haq te‘ālāqa şükür üçün. Qaçan kim Haq tebāreke ve te‘ālā Hasan Hüseynke şıhhat bérdi erse, ‘Alī *razhu* (12) tiledi kim ol nezrni vefâ kılssa. Taqı ewinde hêç ta‘ām yoq erdi. Keçe eṣṣār qılmaqqa bardı. Qonğsısı (13) bar erdi, Şam‘ün atlıg cuhūd erdi. Andın on êkki batman arpa borç aldı taqı ewinge keltürdi erse, (14) Fāṭıma *razhu* qoptı taqı ol arpadın öz elgi birle dört batman öğüdi taqı ol arpadın etmek qıldı. (15) ‘Alī *razhu* aḥşam namāzını Peyğāmbār ‘as hıdmatında guzārladı taqı ewke keldi erse, Fāṭıma *razhā* (16) suw bérdi eṣṣār qıldılar, taqı tegmeleri öñginde birer etmek qoydı. Henüz munlar bu etmeklerini (17) tenāvul qılmadın turur erdiler kim qapugdın āvāz keldi kim: Salām bolsun Peyğām-

barnıñ ehl-i beytinge. Men miskîn [141] (1) turur-men, musulmânlarınıñ miskînleridin. Mañğa ta'âm bërseñgiz Tañrı tebâreke ve te'âlâ sizlerke uçmañ ta'âmıdın (2) bërşün tęp du'â qıldı erse, 'Alî *razhu* aydı: Yâ Fâtıma, men bu ülüşüm etmekni ol miskînke bërür-men taqı (3) men bu kège hêç ne-erse yemez-men Haq te'âlâ rizâsı üçün tedi erse, Fâtıma aydı: Men taqı sizke muvâfaqat qılur-men (4) tedi erse Hasan Hüseyn aydı: Bizler taqı neçeme kim za'îf turur-miz, sizlerke muvâfaqat qılur-miz tédiler (5) erse, ol Fuẕẕa taqı aydı: Men taqı sizlerke muvâfaqat qılur-men tedi. Taqı çıqardılar cümle etmeklerni ol miskînke (6) bërdiler. Ol kège cümlesi açlıq birle keçtiler. Erte yana rûza niyyet qıldılar nezrleridin. Fâtıma *razhâ* (7) erte yana öz elgi birle arpa ögüdi taqı etmek bişürdi. Qaçan kim aḥşam boldı erse, 'Alî *razhu* Peyğāmbar 'as (8) hıdmatında aḥşam namâzı qıldı, taqı ewinge keldi erse, Fâtıma *razhâ* bayaqı tég eḥtâr qılmaq üçün suw (9) bërdi, cümlesi eḥtâr qıldılar taqı tegmesi öñginde birer etmek qoydı. Henüz tenâvul qılma-
dın turur erdiler kim qapuğdın (10) âvâz keldi: Salâm bolsun Peyğāmbar 'as'nuñ ehl-i beytinge. Men yetim turur-men musulmânlardıñ. Atam Peyğāmbar 'as (11) ileginde şehîd boldı. Eger mañğa ta'âm bërseñgiz, Haq tebâreke ve te'âlâ sizlerke uçmañ ta'âmıdın (12) bërşün tęp du'â qıldı erse 'Alî [*razhu*] aydı: Yâ Fâtıma, taqı bu kège men ülüşüm etmekni bu yetimke bërür-men Haq te'âlâ-(13)-nıñ rizâsı üçün tedi erse Fâtıma aydı *razhâ*: Men taqı sizke muvâfaqat qılur-men, tedi. Qaçan kim Fâtıma (14) *razhâ* mundağ tedi erse, Hasan taqı Hüseyn aydılar: Bizler taqı sizlerke muvâfaqat qılur-miz tédiler. Qaçan (15) Hasan Hüseyn mundağ tédiler erse, Fuẕẕa taqı aydı: Men taqı sizlerke muvâfaqat qılur-men tedi. Taqı cümle etmeklerni (16) çıqardılar taqı ol yetimke bërdiler, taqı ol kège cümleleri açlıq birle tünediler. Qaçan kim erte boldı erse, yana (17) Fâtıma *razhâ* ol za'îflıq birle öz elgi birle arpa ögüdi taqı etmek bişürdi. Qaçan kim aḥşam boldı erse, [142] (1) 'Alî *razhu* Peyğāmbar 'as hıdmatında aḥşam namâzını guzârladı taqı ewinge keldi. Fâtıma *razhâ* (2) bayaqı teg eḥtâr üçün suw bërdi. Cümle eḥtâr qıldılar. Qaçan kim Fâtıma *razhâ* bayaqı tég tegme birleri (3) öñginde birer etmek qodmuş erdi, qapuğdın âvâz keldi: Salâm bolsun sizke, ey uluğ ḥānadān, ey (4) Peyğāmbar 'as'nuñ ḥānadānı! Men esîr-men, inġen emgeklig, meṣaqqatlıg, açlıq birle mübtelâ bolup turur-men. (5) Mañğa ta'âm bërseñgiz, Haq te'âlâ sizke uçmañ ta'âmıdın yandursun, tęp du'â qıldı erse, 'Alî *razhu* (6) aytur: Men, bu kège taqı Haq rizâsı üçün bu etmekni ol esîrke bërür-men taqı açlıq zaḥmatını bu kège taqı tartar-men. (7) Bolğay kim Haq te'âlâ mañğa qıyâmat açlıqını körgüzmegey, tedi erse, Fâtıma aydı: Yâ 'Alî, men taqı sizke muvâfaqat (8) qılur-men tedi erse, Hasan Hüseyn taqı Fuẕẕa cümlesi muvâfaqat qıldılar, taqı cümle etmeklerini ol esîrke (9) bërdiler, taqı ol kège açlıq zaḥmatı birle erteke tegi şabur qıldılar. Erte boldı erse, 'Alî *razhu* Hasanı (10) sağ elgi birle tuttı taqı Hüseynni sol elgi birle tuttı, taqı Peyğāmbar ḥazratına bardılar erse, Peyğāmbar 'as

(11) aydı: Ey Hâsan atası, sêni qatıĝ emgeklig körer-men tedi. Saŋga ne bolup turur, oĝlanlar sökellik birle? (12) tedi erse, 'Alî *raẓhu* hêç neerse temedi. Peyĝambar 'as qadĝurdı taqı aydı: Yâ 'Alî, barayın taqı Fâtımanı (13) köreyin, têp Fâtıma qatınga keldi erdi. Fâtımanı körer, qarnı arqasınga yapşunmış, êkki közi çuqur bolmış, (14) inĝen za 'İf bolmış. Ol hâlde Cebre'il

یوفون (15) بالسذر و يخافون يوماً: *qt*: 'as nâzil boldı taqı bu âyetni êndürdi, *qt*: کان شتره مسطيراً و يطعمون الطعام على حبة مسكيناً و يتيماً و اسيراً (LXXVI : 7-8)

(16) Ma'nîsi ol bolur kim *yufûna bi'n-nağri*; nezkrke vefâ qılurlar; *wa yaẓâfûna yaumañ kâna şarruhu mustaṭîran*; taqı qor- (17) -qarlar ol kündin kim ol künnüñ qatıĝlıqı taqı emgeki inĝen zâhir turur, kâfirlerke taqı yawuz iş birle meşĝül [143] (1) bolĝanlarqa; *wa yuṭ'imûna't-ta'âma* ta'âmnı aşaturlar; 'alâ *hubbihi* Tanĝrı te'âlânıñ sewüĝlüki üze kimke (2) aşaturlar? *miskînan*; miskînke, 'âciz dermândaqa; *wa yatîman*; taqı atasız nâresîde yetîmke *wa asîran*; taqı esîrke. (3) Naħrân qabîlasıdın bir öĝür tersâlar kelürler bēĝleri birle taqı dânişmandı birle. Uluĝlarınıñ atı 'Âqib (4) erdi, taqı 'âlimlarınıñ atı Uşquf erdi. Peyĝambar 'as'nuñ ħazratınga keldiler taqı üküş baĝıslar qıldılar (5) mucâdile qıldılar. Ol hâlde Cebre'il nâzil boldı taqı bu âyetni keltürdi, *qt*:

فقل تعالوا ندع أبناءنا (6) و أبناءكم و نساءنا و نساءكم و أنفسنا و أنفسكم ثم نبتهل فنجعل

لعنة الله على الكاذبين (III: 54)

Bu âyet ma'nîsi (7) ol bolur kim *qul*; ayĝıl yâ Muħammed; *ta'âlâu*; keliñĝ, *nad'u abnâ'anâ wa abnâ'akum*; tegme birler oĝlanlarımıznı ündegeliñĝ, (8) sizler taqı oĝlanlarınĝıznı ündenĝ; *wa nisâ'anâ wa nisâ'akum*; bizler taqı ħatunlarınıñıznı ündegeliñĝ, sizler taqı (9) ħatunlarınĝıznı ündenĝ; *wa anfusana wa anfusakum* bizler taqı özlerimizni ħâzır qılalıñĝ, sizler taqı (10) özlerinizni ħâzır qılalıñĝ; *summa nabtahil*; andın soñĝ la 'nat qılışalıñĝ, ya'nî bizler sizlerke la'nat (11) qılalıñĝ, sizler taqı bizlerke qılalıñĝ, taqı andaĝ aytalıñĝ kim qayu birimiz kim yalĝan bolĝay, Tanĝrınıñ (12) la'natı aŋgar bolsun têp la'nat qılışalıñĝ, têp âyet nâzil boldı erse, tersâlar qoptılar taqı aydılar: Yâ Muħammed, (13) bizke muhlat bērgil, bizler taqı meşveret qılalıñĝ tēdiler erse, Peyĝambar 'as taqı muhlat bērdi. Bardılar (14) taqı bir ħalvat yerde olturdılar, taqı uluĝları 'Âqibqa aydılar: Ne rây körer-sen? tēdiler erse, ol aydı: (15) Ey tersâ öĝürleri, va'llâh Muħammed ħaq peyĝambar turur. Ne kim aytur, cümlesin râst aytur. Eger bu Muħammed birle la'nat (16) qılışur bolsaq uluĝumuz taqı helâk bolĝay, kiçigimiz taqı helâk bolĝay. Velîkin bu Muħammedke ħoş söz birle (17) 'özür qılalıñĝ taqı öz elimizke rücû' qılalıñĝ taqı öz dînimiz üze sâbit turalıñĝ, tēp meşveret qıldılar. [144] (1) Taqı ertesi keldiler. Peyĝambar 'as'nuñ bir qara kilim bar erdi; ol kilimni üzesinge örtüñdi taqı (2) çıqtı. Taqı Hâsanı ündedi erse, Hâsan taqı keldi,

Peyğāmbar 'as'nuṅ kilimi içinge taqı Hüseynni ündedi, (3) ol taqı keldi, Peyğāmbar 'as'nuṅ kilimi içinge kirip olturdi. Andın soṅ Fâtımanı ündedi, Fâtıma taqı (4) kilimi içinge kirip olturdi. Andın soṅ 'Alîni ündedi, 'Alî *raẓıya'l-lâhu 'anhum acma 'îna* ol taqı Peyğāmbar 'as(5) -nuṅ kilimi içinge kirip olturdi. Andın soṅ Peyğāmbar 'as aydı: Ey tersâlar, uş benim ehl-i beytim (6) bular tururlar. Sizler taqı ehl-i beytiṅizni yığıṅ taqı la'nat aytalıṅ. Qayu birimiz kim yalğançı bolgay taqı bâṭıl (7) bolgay, Haq te'âlâniṅ la'natı aṅgar kelsün taqı helāk qılsun, tedi erse, anlarıṅ 'âlimi aydı: Men kilim içinde (8) andağ mubârek yüzler körer-men, kim eger bu taḡni ornındın ketsün, tēp işârat qılsa, kētgey, tēdiler. (9) Taqı [Peyğāmbar 'as] aydı: Ey tersâlar, eger bu kimersele birle la'nat qılışur bolsaṅız, qıyâmatqa tegi yer yüzinde tersâ uruḡı (10) qalmaḡay, tēdiler. Taqı aydılar: Yâ Muḡammed, sen öz dîniṅiz üze bolḡıl, bizler taqı öz dînlerimiz üze bolalıṅ! (11) tēdiler erse, Peyğāmbar 'as aydı: Menim birle munça mucâdile qıldıṅız; êmdi men sizni qoymaz-men; yâ benim (12) birle la'nat qılışıṅız yâ taqı musulmân boluṅız tedi erse, munlar müteḡayyir boldılar. Andın soṅ uluḡları aydı: (13) Yâ Muḡammed, bizim birle sulḡ qılḡıl. Her yıl saṅa êkki miṅ tonluq bêreliṅ taqı otuz tēmür yarıq bêreliṅ, (14) biziṅ birle uruş qılmaḡıl, bizke emân bêrgil, öz dînimiz üze turalıṅ! tēdiler erse, Peyğāmbar 'as (15) taqı qabûl qıldı. Anlar taqı qayıttılar. Andın soṅ Peyğāmbar 'as aydı: Ol Taṅrı birle and yâd qılır-men kim (16) benim rûḡum anıṅ taşarrufında turur, ehl-i Naḡrânqa helâket bolmuş erdi eger anlar benim birle la'nat qılsalar (17) erdi, Haq te'âlâ anları toṅuz şûraṅıḡa çevürgey erdi, taqı Naḡrân ehlinge ot ıdḡay erdi, cümle tersâlarını [145] (1) helāk qılḡay erdi ançaqa tegi kim daraḡtlar başındaqı qoṅan quşları taqı ol otta köygey helāk (2) bolḡay erdiler; kelür yılqa tegi tersâ qalmaḡay erdi, cümlesi helāk bolḡay erdiler, tedi.

Qaçan kim 'Oşman (3) *raẓhu* şehîd boldı erse, namâz qıldılar taqı Medîne tarafında bir büstân bar erdi, ol büstân içinde (4) defn qıldılar, Taqı Mısırdın kelgen uluḡlar cümlesi 'Alîke keldiler taqı aydılar kim: Bizler keldük, sizke bey'et (5) bêreliṅ tēp, qabûl qılır-mu-siz? tēdiler erse, 'Alî *raẓhu* aydı: Qabûl qılmaz-men. Eger Bedr toquşında ḡâzır (6) bolḡan şaḡâbalar ittifâq qılsalar taqı köṅül birle i'tiqâd birle bey'et bêrseler, qabûl qılır-men; yoq erse (7) kimni ihtiyâr qılsalar, men taqı râzî bolur-men tedi; anıṅ üçün kim bu ḡilâfat işi iṅen küçey iş turur. (8) Bu işke endîşesiz kirgen kişi üküş nedâmat yegey, hem taqı tegme kişi muni qılu bilmegey tedi erse, cümle (9) uluḡ şaḡâbalar Talḡa taqı Zübeyr taqı Sa'd ibnü Abî Vaqqâş yığıldılar, Medîne ḡalâyıqını başlap 'Alîke keldiler taqı (10) aydılar: Yâ 'Alî, ḡalîfahıḡa sizler lâyıq turur-siz. Sizdin öṅin kimerse lâyıq ermez. Kerek kim qabûl qılsaṅız, (11) tēdiler erse, 'Alî *raẓhu* taqı qabûl qıldı. Taqı mescidke bardılar. 'Alî *raẓhu* Peyğāmbarnıṅ minberinge mindi (12) erse, avval Talḡa *raẓhu* bey'et bêrdi. Andın soṅ öṅin şaḡâbalar

bey'et. bərdilər. Andın sonğ (13) 'Alī *razhu* taqı hıttba oqıdı, Tanğrı tebāreke ve te'ālāqa üküş hāmd u şenālar aydı, taqı Abū Bekrke taqı 'Ömerke (14) taqı 'Oşmanqa *raziya*'l-lāhu 'anhum rižvān aydı taqı hālāyıqqā va'z u naşihatlar aydı. Andın sonğ aydı: Ey (15) şahābalar, avval hūkm kim qılğaymız, kerek kim emİrū'l-mu'minIn 'Oşmānnı öltürgenlerni qıssaş qılsa. (16) Emİrū'l-mu'minIn 'Oşmān *razhu* mazlūmluq birle şehİd boldı. Cümle aydılar kim: Andāğ qılmaq kerek, tédiler (17) erse, 'Alī *razhu* 'Oşmān hatunıñğa kişiler ıda bérđi, kim ol zālimler kim emİrū'l-mu'minIn 'Oşmannı şehİd [146] (1) qıldılar, anlarını bilür-mü, tēp. Oşmān hatunı Nāyile aydı: Anlarını körsem tanığay-men, velİkin kimler turur, (2) atlarını bilmez-men, tēdi erse, 'Alī *razhu* taqı nēçekim tafahhūş qıldı, hēç bilmedi. Ol Mışrılardın (3) taqı sordı. Hēç kimerse, hābar bérmedi kim bilür-miz, tēp. Andın sonğ 'Alī *razhu* tegme bir eldeki (4) 'āmillardın tafahhūş qıldı; sordı qayu biridin kim kerekmez iş eşitti erse, ol 'āmilni 'amelidin (5) ma'zül qıldı. 'Oşmān ibnü Hānİfni Başrağa ıda bérıp turur erdi. Anıñ aḥvāldın sordılar erse, (6) aydılar: 'Oşmān ibnü Hānİf tana'um birle meşğul turur. Başranıñ uluğları da'vat qılıp ünderler, (7) ol taqı barur taqı aşlarını yeyür, tédiler erse, 'Oşmān ibnü Hānİfke va'z qılıp bitig ıda bérđi, velİkin ma'zül (8) qılmadı. Bitigde andāğ aydı kim: Yā 'Oşmān, bu dünyā tana'um yeri ermez, bu dünyā 'amel yeri turur; tana'um yeri (9) uçtmaḥ turur; taqı tegme bir kimerseke Haq te'ālā ne işke qodmuş bolsa, ol iş içinde qatıqlanmaq (10) kerek, ol işniñ 'uhdesindin çıqmaq kerek. Qıyāmat kün bolsa *āvş* Haq te'ālā ol (11) işdin su'āl qılsa, anıñ cavābını āmāda qılmaq kerek. Ėmdi sēni biz Başra élinge ıda bérđük (12) erse tana'um qılmaq üçün-mü ıda bérđük? Nişe öz işniñniñ qadğusın yemez-sen? Menim ma'şatımnı (13) körmedin-mü? Yıldı ėkki qata yeyür-men, bir qata 'İdü'l-fiṭrde taqı bir qata 'İdü'l-ażḥāda. Haybar qapugını (14) kim neçe quvvatlıg kişiler tepretü bilmez ėrdiler, men yalguz yerindin qopardım. Ol quvvat rebbānİ erdi, (15) ta'ām taqı gıdādın ermez erdi, tēp va'z u naşihatlar qıldı.

'Alī *razhu* yağılar birle uruşmaq (16) üçün ağır çerigler birle çıqtı. Yağılar ol kişiler bolur kim musulmān erken ḥalİfağa boy bérmediler, (17) baş tartıp çıqğanlar bolur. Yolda barurda şahrāda 'Āmirğa satgaştılar. 'Āmir ḥalāyıqnıñ [147] (1) tiriglikini ḥoş körmedin şeherni terk qılıp şahrānı ihtiyār qılıp hemİşe şahrāda yöriyür erdi. Anğar (2) 'Āmir-i mecnūn tēp aytur erdiler. Qaçan kim emİrū'l-mu'minIn 'Alİni kördi erse, qarşu keldi, selām qıldı. (3) 'Alī *razhu* taqı cavāb bérđi taqı aydı: Yā 'Āmir, bu kün neteg erteledin? tēdi erse, 'Āmir aydı: Üküş (4) yazuq birle erteledim; uzaq umınç birle erteledim. Bu kün erte nefsumke aydım: Ey nefis, uş dünyā keçti (5) taqı āḥirat keldi. Men miskIn 'Āmirni Haq te'ālā ḥazratında ḥisāb yerinde turguzğay taqı Haq te'ālā ayğay: (6) Ey 'Āmir, men sañğa neteg ḥōca erdim, tēp aysa, men ayğay-men: Yā Rebbİ, sen mañğa inğen şefaqlıg, raḥmat-(7)-lıg ḥōca erdinğ, yoqdın bar qıldınğ, cümle a'zālar

birle mēni müzeyyen qıldıñg; andın soñgra İmān (8) ni 'metini rüzī qıldıñg, tēp aysam, yana Haq te'ālā ayğay: Sen mañga neteg qul erdiñg? tēp aysa, men ayğay-men: (9) Yā Rebbī, men sañga yaman qul erdim; buyurğan işleriñni qılmadım, yıgğan işleriñdin yıgılmadım; (10) 'ömrümni ğaflat birle zāyi' keçürdüm, tēp aysam, Haq te'ālādın hıṭāb kelgey: Yā 'Āmir, ėmdi (11) seniñ cezāng ne turur? Öz yawuzluquñgqa özüñg iqrār qıldıñg, tēp aysa, men ayğay-men: Yā Rebbī, benim cezām (12) tamuğ otı turur; eger 'adl qılsañg ve eger faẓl qılıp yarlıqasañg, sen bilür-sen tēp, aysam, Haq te'ālā (13) hıṭāb qılğay: Ey zebāniyyeler, tutuñg taqı bu 'Āmirni tamuğqa eletiñg, boynıñga zencīr uruñg taqı sürüñg! (14) tēp hıṭāb kelgey tēdi. Taqı bir āh qıldı taqı bēhüş boldı, yıqıldı, 'aqlı kētti. Emīrū'l-mu'minīn 'Alī *raẓhu* (15) cümle yārānları birle bu 'Āmirniñ söziñge ta'accub qıldılar taqı baqıp turdılar, ançaqa tegi kim hüşıñga (16) keldi taqı yığlayu qoptı taqı aydı: Yā 'emire'l-mu'minīn, bu kün ertelegenim mundağ erdi, tēdi. Andın soñg aydı: (17) Yā emīre'l-mu'minīn, zērek kim turur? Emīrū'l-mu'minīn 'Alī *raẓhu* aydı: Zērek ol kişi turur kim, [148] (1) āḥirat aña dünyādın yaqınraq bolsa. Andın soñg aydı: 'Āqıl kim turur? 'Alī *raẓhu* aydı: 'Āqıl ol kişi turur kim, (2) hemīşe āḥirat işi birle meşğül bolsa. Andın soñg aydı: Ḥallīm kim bolur? 'Alī aydı: Ḥallīm ol kişi bolur kim, (3) düşmanıdın intiqām qılmaqğa qudratı yeter erken afv qılsa. Yana aydı: 'Ālim kim bolur? tēdi erse, 'Alī *raẓhu* (4) aydı: 'Ālim ol bolur kim, Tañrıdın qorqsa taqı 'ilmini Tañırılıq qılsa. Yana aydı: Tetik kim turur? 'Alī aydı (5) *raẓhu*: Tetik ol kimerse bolur kim, fānī bolur neerseni bēse taqı bāqī bolur neerseni alsa. Yana aydı: Zāhid (6) kim bolur? 'Alī *raẓhu* aydı: Zāhid ol kimerse turur kim, dünyādın yüz çewürse taqı āḥiratqa yüz ursa (7) yana aydı: Aḥmaq kim bolur? 'Alī *raẓhu* aydı: Aḥmaq ol kimerse turur kim, kendü özini barçadın artuq (8) körse tēdi: 'Āmīr aydı: Yā emīre'l-mu'minīn, tanuqluq bērür-men kim, sen mu'minlarnıñ imāmı sen taqı muttaqī-(9)-larnıñ quvvatı sen, taqı Peyğāmbarnıñ mīrās-ḥōrası sen, taqı Mūsā peyğāmbarqa Hārūn neteg erse, sen taqı (10) Muḥammed Resulullāhqa andağ sen. Kim kim sēni dōst tutsa, ol Tañrı te'ālānıñ dōstı turur; taqı kim kim sēni duşman (11) tutsa, ol Tañrı te'ālānıñ duşmanı turur, tēdi taqı ḥayra-bād qıldı taqı kētti.

Andın soñg 'Alī *raẓhu* çerigi (12) birle bardı. Bir daryā qırığında baqar, bir şavma'a bar; şavma'a üzesinde münāra bar, ol münāra üze-(13)-sinde yıgaçdın ėw bar, anıñ içinde bir zāhid bar, tersālarınıñ zāhidi. Ol şavma'a qatıñga yettiler (14) erse, 'Alī *raẓhu* anda qondı. Taqı çerig birle inğen suwsap turur erdiler. Emīrū'l-mu'minīn 'Alī *raẓhu* (15) aydı: Ey rāhib, tüş-gül, sözleşeliñg tēdi erse, ol rāhib taqı tüşti. Baqar, yüzi mucāhide taqı riyāzat-(16)-dın sap sarığ bolmış. Özi yigit kişi turur, qara tonluğ. Neçe yıllardın berü mucāhide ve riyāzat birle (17) meşğül turur. Emīrū'l-mu'mi-

nİn 'Alİ *raḏhu* aydı: Yā rāhib, bu çerig suwsap turur, taqı hēç süçüg suw qatımızda [149] (1) yoq turur tēdi erse, rāhib aydı: Menim qatımızda üç küp süçüg suw bar tēdi, ziyāda yoq tēdi erse, 'Alİ *raḏhu*: (2) Bu üç küp suw bu çerigke neteg yetsün tedi erse, rāhib hēç neerse tēmedi. Andın soṅ emİrū'l-mu'minİn 'Alİ (3) *raḏhu* aydı: Yā rāhib, men munda bir çeşme bilür-men; ol çeşme suwındın altı peygāambar içip turur, Benū İsrā'il (4) peygāambarlarıdır. Taqı ol çeşme bağlanıp turur nēçe üküş zamānadın berü. İnşa'a'llahu ėmdi men ol çeşmeni (5) açğay-men, tēdi erse ol rāhib aydı: Siziṅ atıṅız ne turur? tēdi erse, emİrū'l-mu'minİn 'Alİ aydı: Atım 'Alİ 'bnü (6) Abİ Tālīb tēdi. Andın soṅ ol rāhib aydı: Mende bir kitāb bar. Ol kitāb içinde bitip turur kim, bu yerde bir (7) çeşme bar, bağlanıp turur. Ol çeşmeni āhir zamānanıṅ peygāambarınıṅ vaşİsi açğay tēp turur. Eger ol çeşmeni (8) siz açar bolsaṅız, men siziṅ elgiṅizde islām keltüreyin tēdi. Andın soṅ emİrū'l-mu'minİn 'Alİ *raḏhu* (9) ol şavma'adın maşrıq yanına yüz adım adımladı, taqı anda turuqtı taqı anda haṭ çizdi, on bēş arşun (10) uzunı taqı ėni taqı ol haṭ ortasında olturdu. Taqı buyurdu kim bu on bēş arşun yerni qazıṅ! tēp. (11) Derhāl çerig ol yerni qazdılar erse, bir uluğ taş çıktı. Bu çerig hālıqı neçeme kim quvvat qıldı erse, hēç (12) tepretü bilmediler. Emİrū'l-mu'minİn 'Alİ *raḏhu* aydı: Siz cümle yıraq turuṅ! Bu taşnı men yalguz kētergey-men (13) inşa'a'llāhu te'ālā, tēdi erse, çerig hālıqı aydılar: Yā emİre'l-mu'minİn, biz munça hālāyıq quvvat qılduq, hēç tepretü (14) bilmedük. Siz neteg mundağ uluğ taşnı kētergey-siz? tēdiler erse, 'Alİ *raḏhu* aydı: Bir kün men (15) Peygāambar birle Mekke şarafına çıktıq. Peygāambar 'as qatında 'ammı Ḥamza taqı 'Abbās bar erdi. Ol vaqtın (16) men on sekkiz yaştā erdim. Baqar-miz, Abū Cehl 'al hālāyıqnı yıḡmış taqı taş kötrürler, tegme bir kimerse-(17)-niṅ quvvatını qılurlar. Peygāambar 'as aydı: Bu işni quvvat mu tēp sanur-siz? Quvvat ol turur kim ādemİ [150] (1) öfkesin tutsa taqı ol öfkesini siṅürse, quvvat ol turur, tēdi taqı Abū Qubays taḡına mündi taqı bir (2) uluğ taşnı aḡaqı birle yuvalandurdu taqı munlar qatına keldürdi taqı munlarğa aydı: Hēç araṅızda kimerse (3) bar-mu kim bu taşnı yaṅluz kötürse, tēdi erse, munlar aydılar: Hēç kimerse bu taşnı kötrü bilmegey, tēdi erse, (4) Peygāambar 'as aydı: Cümleṅiz yıḡılışıṅ taqı bu taşnı kötürüṅ, meger ėkki 'ammum taqı bu 'Alİ sizke yārİ bērmesün, (5) tēdi erse, Abū Cehl aydı 'al: Ey Muḡammed ėkki 'ammunıṅnı cıqardıṅ, anlar qavİ turur. Bu oḡlanıṅ ne quvvatı (6) bolğay kim bu yārİ bērmesün tēp aytur-siz, tēdi erse, Peygāambar 'as aydı: Yā 'Alİ, lā ḡavla va lā quvvata illā billāhi (7)'l-'aliyyu'l-aḡımu tēgil bu taşnı yaṅluz kötürgil, tēmiş erdi. Men taqı Peygāambar 'as aymıştı teg lā ḡavla va lā quvvata (8) illā billāhi'l-'aliyyu'l-'aḡımu tēdim taqı bir quvvat qıldım taqı bu taşnı kötürdüm erse, bu Mekke kāfırları cümle ta'accub qıldılar. (9) Andın soṅ ol taşnı yerke qoydum erse, Peygāambar 'as taqı yaṅluz kötürdi taqı ol taşnı attı erdi, (10) ol taş yarıldı taqı içindin çeşme çıktı, süçüg suw

qardın taqı sawuqraq erdi. 'Alî *razhu* bu sözni (11) aydı taqı *bismi'llāhi'r-raḥmāni'r-raḥim lā ḥavla valā quvvata illā billāhi'l-'aliyyu'l-'azīmu* tēdi taqı bir quvvat qılmış (12) erdi. Taş yerindin qoptı taqı cümle çerig ol çeşmedin içtiler, cümle qandılar. Ol rāhib taqı musulmān boldı. (13) Andın soñğ emîre'l-mu'minīna 'Alî *razhu* aydı: Yā rāhib, ol kitābunıñnı çıqargıl, baqalınğ içinde ne bitiglig (14) turur? tēdi erse, ol rāhib taqı kitābını çıqardı. Süryānī tili birle bitiglig erdi. Şem'ün rivāyat qılır 'İsā (15) peygāmbardın. 'İsā peygāmbar 'as andağ aydı kim: Haq tebareke va te'ālā āḥir zamānada bir peygāmbar ıdğay, peygāmbar-(16)-larnıñ soñğı bolğay, yumşaq qılıqlı, ḥalīm bolğay; irig sözlüg bolmağay; oramlarda, bāzārlarda yörigen (17) bolmağay, yamanlıq qılğanga yaman cezā bërmegey, bil-cüd 'afv qılğay taqı ümmeti Haq te'ālānı üküş ḥamd u şenā [151] (1) ayğan bolğaylar. Qaçan kim ol Peygāmbar dünyādın naql qılsa, ol peygāmbar-nıñ ḥalifaları biri bu deryā qırıǵına (2) kelgey taqı, bu şavma'a tüpinde qonğay taqı bu çeşme bağlanmışdın soñğ ol açğay. Ol peygāmbar taqı bu kimerse (3) arasında yaq yawuqluq bolğay. Dünyā taqı dünyānıñ mālı anıñ qatında küldin taqı ḥorraq bolğay; ḥüküm işinde (4) rişvet almağay; Tanrıdın qorqğan bolğay. Kim kim benim ümmetimdın ol peygāmbarqa yā taqı ḥalifalarınğa satğa- (5) -şur bolsa, zīnhār u zīnhār aṅgar İmān keltürünğ, tēp tēmiş. Andın [soñğ] ol rāhib 'Alî birle çerigke bardılar taqı ol (6) çerigde şehid boldı. 'Alî *razhu* üzesinğ namāz qıldı taqı defn qıldı. Andın soñğ ol yağılar birle emîrü'l-mu'minīn (7) 'Alî *razhu* kırq kün uruştılar; biri birini yenğmediler erse, şulḥ qılıştılar taqı emîrü'l-mu'minīn 'Alî *razhu* (8) Kūfeke çerig birle qayıttı.

Taqı Abū Bekr *razhu* oğlu Muḥammedni Mısırga bēglik üçün ıda bërmiş erdi. Aṅgar elçi ıda bërdi kim, (9) maṅga alp bahatūr, quvvatlıg kişiler ıda bērgil, tēp. Ol taqı çerigdin üdürüp çıqardı on sekkiz kişi, quvvatlıg kişiler (10) alıp ıda bërdi. Ol kişiler içinde İbnü Mülcem 'al taqı bar erdi. Yana Kūfede bir ḥatun bar erdi Fiṭām atlıg; (11) inğen şāhib-cemāl erdi; taqı emîrü'l-mu'minīnğ qatıg düşman erdi ol yandın kim anıñ atası taqı er qarındaşını 'Alî (12) *razhu* öltürüp turur erdi. Bir kün İbnü Mülcem 'al Kūfe oramında yörür erdi. Ol ḥatunı kördi taqı (13) müteḥayyir boldı, hēç baru bilmedi erse, ol ḥatunqa bir kimerseni ıda bërdi kim, men özi kördüm taqı müteḥayyir boldum, öziñge (14) 'āşiq boldum, özi ḥıdmatında bir sâ'at oltursam bolğay-mu tēp ıda bërdi erse, ol ḥatun aydı: Bolur. (15) Bu İbnü Mülcem 'al atıdın tüşti taqı ol ḥatun qatınğa kirdi taqı ol ḥatun özüni ārāsta qılmış erdi (16) taqı qaravaşınğa aymış erdi kim İbnü Mülcem ewke kirse taqı mēni tamām körse, kerek kim perdeni ıda bërseñg, tēmiş erdi. Qaçan (17) kim İbnü Mülcem 'al ewke kirdi taqı bu ḥatunı ārāsta kördi, 'ışqı taqı ziyāda boldı. Bu arada qaravaş perdeni [152] (1) ıda bërdi erse, İbnü Mülcem şabrı qalmadı. Aydı: Ey ḥatun, cüftünğ bar-mu? Ol aydı: Cüftüm yoq, tēdi erse, İbnü (2) Mülcem aydı: Men saṅga 'āşiq boldum.

Ne tilesenġ saġa bëreyin, sen maġa kendüzünġni cüftlendürgil, tedi (3) erse, ol ħatun aydı: Menim şartlarım bar. Ol şartlarını qabül qılsaġ, men saġa özümni cüftlendür- (4) –geymen, tedi erse, aydı: Ol şartlarınġ ne şartlar turur ayġıl eşiteyin, tedi erse, ol aydı: Üç miġ (5) aqça bërgil taqı bir qul bërgil, taqı bir qaravaş bërgil taqı ‘Alîni öltürgil! tedi erse, İbnü Mülcem aydı: (6) Barçasını qabül qılur-men, velîkin ‘Alîni öltürmekni qabül qılmaz-men, tedi erse, ol ħatun aydı: Menim maqşūdum (7) ol turur eger anı öltürmesenġ, men taqı seni qabül qılmas-men, tedi erse, İbnü Mülcem aydı: Bu ayġanlarınġdın (8) ziyāda qılayın, altı miġ aqça bëreyin taqı êkki qul taqı êkki qaravaş taqı ‘Alîni öltürmekni qođġıl, tedi erse, (9) ol aydı: Men cümlesidin keçtim. Maġa hêç neerse bërmegil taqı ‘Alîni öltürgil, men seni qabül qılayın, tedi (10) erse, İbnü Mülcem ‘al tek qaldı. Hêç cevāb bërmez nefsi taqāza qılur kim qabül qılġıl, tēp. Endîşe (11) qılur kim, ‘Alîni öltürür bolsam ebedî tamuġluġ bolġay-men, tēp qorqar. ‘Aqıbat nefsi ġālīb boldı taqı aydı kim: (12) Helā, qabül qıldım bu şart birle kim qılıç birle bir qata urayın, kerek ölsün kerek ölmesün, tedi erse, ol (13) ħatun taqı qabül qıldı. Taqı ol kēçe İbnü Mülcem anıġ qatında tünedi. Ol ħatun bardı İbnü Mülcemniġ qılıçını aġuluġ (14) qıldı. Qaçan kim seher vaqtı boldı erse, ‘Alî *raḡhu* yıġlayu qoptı taqı aydı: Barıġ Ḥasan Ḥüseyinni taqı ündenġ, (15) tedi erse, bardılar taqı ünediler. Anlar taqı keldiler. Baqarlar ‘Alî *raḡhu* yıġlayu turur. Aydılar: Ey baba, sizke (16) ne boldı nişe yıġlayur-siz? tēdiler erse, ‘Alî aydı *raḡhu*: Bu kēçe tüşüm bolur, Peyġāmbar ‘as’ni körer-men. (17) Qatında anaġız Fāṭıma *raḡhā* bolur. Peyġāmbar ‘as taqı Fāṭıma *raḡhā* êkeġün ayturlar: [153] (1) Yā ‘Alî, ârzümüz saġa inġen qatıġ boldı bizke terk qawuşġıl! tēdiler taqı Peyġāmbar ‘as maġa qarşu (2) keldi taqı mübārek êlġi birle yüzümdeki toġni kēterdi taqı yüzümni sildi taqı aydı: Yā ‘Alî, ol kün kim üzenġde (3) bar erdi ol neerseni edā qılġıl. Êmdi maġa kelġil! tedi. Êmdi men andaġ sēzer-men kim bu künlerde kerek kim (4) men Resûlġa ulansam, tedi erse, qızı Ummi Kûlşüm yıġlayu başladı erse, ‘Alî aydı: Ey qızım Ummi Kûlşüm, şabur (5) qılġıl, her ayna âdem oġlıqa ölmedin çāresi yoq; velîkin benim ârzüm ol turur kim dünyādın şehādat birle (6) çıqsam, bu aq meḡāsınım qızıl qanġa boyansa, Ḥaq te‘ālā maġa şehīdlik maqāmı rüzî qılsa, tēp ârzular-men (7) hem taqı Peyġāmbar ‘as aytıp turur erdi: Avvalqı ummatlarda bedbaḡtraqı ol kişi turur kim ‘ammum oġlı ‘Alîni (8) şehīd qılġay, tēp aytıp turur. Êmdi ol vaqt yawudı, tedi taqı turdı taqı âbdest qıldı, mescid öçekinge (9) mindi taqı ezān oqıdı. Hemîşe ezān taqı özi qılur erdi hem imāmluq taqı özi qılur erdi. Qaçan kim (10) ‘Alî *raḡhu* ezān oqıdı erse, âvāzını ol mel‘üne ħatun eşitti taqı İbnü Mülcemke aydı kim: Turġıl taqı (11) va‘de qılmuşınġqa vefā qılġıl, tedi erse, İbnü Mülcem ‘al taqı qılıçını aldı taqı mescidke keldi. Baqar (12) ‘Alî *raḡhu* mescidde yalġuz namāz qılu turur henüz mescidke kişiler kelmedin turur erdi. Bu mel‘un keldi (13) taqı qılıçını bir urdı mübā-

rek başınga. Başı yarıldı taqı yıqıldı erse, halâyıqqa habar boldı. Yıgıldılar taqı aydılar: (14) Yâ emîre'l-mu'minîn, kim urdı sizni? tédiler erse, aydı: Bolğay kim Haq te'âlâ aşkâra qılğay. İsteñg, ol (15) mescidniñ sağı yan münğüşinde baqıñg, tedi erse, baqtılar bir kimerse yalıñg qılıç birle çıqtı erse, (16) qorqtılar. Ol kimerse mesciddin çıqtı erse, Kûfe oramında halâyıqlar üwüştiler taqı tuttılar taqı (17) emîrü'l-mu'minîn 'Alî qatınga keltürdiler. Emîrü'l-mu'minîn 'Alî *razhu* baqtı İbnü Mülcem erdi. 'Alî aydı: Men sañga [154] (1) ne yamanlıq qıldım kim sen mañga mundağı cefâ qıldıñg? tedi erse, ol mel'un hêç neerse temedi. Emîrü'l-mu'minîn (2) 'Alî *razhu* aydı: Munı asrañg mañga Haq te'âlâ sıhhat bërse, men bilgey-men, tilesem 'afv qılğay-men, (3) tilesem, qısaş qılğay-men, tedi. Ve eger yüz ğamdın ölür bolsam, mēni bir urdı, siz taqı muñga qılıç (4) birle bir urğay-siz, tedi erse, asradılar.

Ramazān ayınıñ yigirmine kün erdi kim emgeki qatıgı boldı. (5) Bu zahm ağuluğ zahm erdi, sirāyat qıldı. İçinge eğer qıldı erse, Hasange taqı Hüseynge vaşıyyatlarını (6) tamām aydı taqı üküş va'z u naşihatlar qıldı taqı kelime-i şehādat aytu başladı. Ança aydı kim cāni tenindin (7) ağrıldı erse, qızı Ummi Külşüm yıglāyu başladı ança *vā abātāh vā 'Aliyyāh* tēyü yıglar erdi. Andın soñg (8) cümle halâyıq yıgıldılar yıglaştılar, *innā lillāhi va innā ilayhi rāci'ūna*. Taqı ol İbnü Mülcemni Hüseyn *razhu* (9) halâyıq qatınga çıkardı taqı üç qata aydı kim: Sen mü öltürdüñg atam emîre'l-mu'minîn 'Alîni? tedi erse, (10) ol taqı üç qata iqrār qıldı erse, Hüseyn *razhu* qılıç birle ol mel'unnı bir urdı erse, ol elğini (11) başı üze qoydı, elgi kesildi. Hasan aydı: Yâ Hüseyn, atam aymış erdi, bu mel'unnı bir qata urğaysız, tēp. (12) Hüseyn aydı: Ey qarındaşım, atamnı bu öltürgey taqı bu tirig qalğay, tedi, yana bir urmış erdi, ol mel'un (13) tamuğqa bardı. Andın soñg emîrü'l-mu'minîn 'Alîke *razhu* cümle halâyıq namāz qıldılar taqı Hasange su'al (14) qıldılar kim: Emîrü'l-mu'minîn 'Alîni qayu yerde defn qılır-siz? tédiler erse, Hüseyn aydı kim: Vaqt kēç boldı, (15) bu kēçe ewde tursun. Baqalıñg qayu yerde maslahat bolsa, anda defn qılğay-miz, tedi taqı ewke kirdiler.

(16) Emîrü'l-mu'minîn 'Alî *razhu* āhır vaqtında Hasange taqı Hüseynge andağı vaşıyyat qılmış erdi kim: Ey (17) oğlanlarım benim düşmanlarım üküş turur. Men on miñg bahāturlarnı öltürüp turur-men kâfirlardın [155] (1) taqı yağılardın, anlarınğ uruğları cümlesi mañga düşman tururlar. Eger meni āşkâra defn qılır bolsañgız, ol (2) düşmanlar mēni ahtarğaylar. Kerek kim mēni tün buçuqında cümle halâyıq yatmışda bir tēweke yüklegeysiz taqı (3) Kūfedin çıkarsañgız; taqı êkki yıgaç barsañgız, şahrāda 'İzzî athğ qızıl tepe bar, ol töpeni qazısañgız, anda (4) bir taşdın tahta çıqğay. Ol tahta üzesinde bitiglig bolğay kim bu yere Âdem peygāmbarınıñ taqı Nüh peygāmbar- (5) -niñ 'as yatğan yerleri turur, tēp. Ol êkki peygāmbar qatında qođsañgız, tēp vaşıyyat qılmış erdi. Ol (6) vaşıyyat

qılmışı tég qıldılar taqı hêç kimerseke ol yerni aymadılar ançaqa tegi kim Ca'fer Şadiq *razhu* (7) hādimi birle ol yerke bardı taqı ziyārat qıldı erse, hādimi aydı: Ey peygāmbarzāda, bu kimniñ ziyāratı turur kim munça (8) yıraq yerdin kelip muñga ziyārat qıldıñız? tēdi erse, Ca'fer Şadiq aydı: Ey hādım, bilgil, āgāh bolğıl kim (9) bu ceddım emīrū'l-mu'minīn Alī 'bnü Abī Tālibniñ ziyāratı turur. Munçaqa tegi hêç kimerseke aymaduq erdi düşmanlar- (10) -dın qorqup; ėmdi ol düşmanlardın kimerse qalmadı erse, ėmdi tiler-miz kim Hāq te'ālā bu ceddım ziyāratını (11) mu'minler arasında āşkāra qılsaq tēp.

Qaçan kim Harūne'r-Reşid atlıg hālifa nevbeti keldi erse, özi şahrāqa (12) çıqtı taqı aw awlayı Kūfe tarafıñga keldi erse, awnı itler taqı barslar qawa keldiler. Bu cānvarlar bu it- (13) -lerdin taqı barslardın qaçıp keldiler taqı bu turbatqa sıgındılar erse, bu itler taqı barslar ol turbatqa (14) yawuq kelmedi taqı qayıttılar erse, bu hālını Harūne'r-Reşid kördi taqı ta'accüb qıldı taqı vezirleringe sordı kim: (15) Bu kimniñ ziyāratı turur? tēdi erse, hêç kimerse bilmedi. Yana ėkinç nevbet mundağ boldı taqı üçünç nevbet mundağ (16) ahvāl boldı. Nêçeme kim bu aw itlerini tufqururlar, hêç bu itler ol turbat qatıñga yawumadılar erse, Harūne (17) 'r-Reşid aydı: Barıñg, Kūfedin uluğ yaşığ kişilerni alıp keliñg, bu ziyārat qayu 'azizniñ ziyāratı turur bizke [156] (1) ma'lūm bolsun, tēdi erse, Kūfeke bardılar taqı uluğ yaşığ kişilerni keltürdiler erse, Harūne'r-Reşid (2) bu kişilerdin su'al qıldı erse, bu kişiler arasında Ca'fer-i Şadiqniñ hādimi bar erdi, ol aydı kim: Ca'fer (3) Şadiq *razhu* bir kün Kūfedin menim birle çıqtı taqı bu turbat qatında olturdı taqı bu turbatqa (4) ziyārat qıldı erse, men aydım: Ey peygāmbarzāda, bu kimniñ turbatı turur kim ziyārat qıldıñız? tēdim erse, (5) ol aydı kim: Bu ceddım emīrū'l-mu'minīn 'Alī 'bnü Abī Tālibniñ ziyāratı turur, tēdi erse, Harūne'r-Reşid (6) gāyat sewündi taqı ol turbat üze bir yaşığ qubba qopardı taqı qatında ėwler qopardı taqı vaqf (7) qıldı kelgen bargangā sufra üçün taqı kişiler qoydı. Andın soñg Nāşiru'l-Hāq atlıg hālifa keldi. (8) Ol taqı anda şeher bunyād qıldı kim bu kün ol şeherke Meşhed-i 'Alī tēp ayturlar. Taqı medreseler, hānqāhlar (9) qopardı taqı üküş vaqflar qopardı. Andın soñg Mustarşid Billāh atlıg hālifa keldi, qırq ming altun (10) harc qıldı taqı tört yüz kümüşdin qandıllar qıldurdı taqı ol meşhedde astı.

Emīrū'l-mu'minīn 'Alī *razhu* (11) bēş yıldın ėkki ay eksük hālifalıq qıldı taqı özi altmış üç yaşında dünyādın naql qıldı, neteg kim (12) Peygāmbar 'as taqı altmış üç yaşında dünyādın naql qıldı. Hāq *tvt* özininğ şefā'atını (13) rüzī qılğay cümlemizke. *Āmin Rabba'l-Ālamin*.

BÊŞİŇÇ FAŞL

Fāṭıma *razhā* fazāyiliniñ beyānı (14) içinde turur.

İmām Abū'l-l'Ālā Őşī *razhu* bu hadışni Nişābu'l-aḥbār atlıg kitabın-da keltürmiş (15) hadış ol turur:

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم فاطمة سيدة نساء أهل الجنة

Bu hədlis ma'nisi ol (16) turur kim Peyğāmbar 'as həbar bərür yarlıqar: Fātima uçtmaḥ ehliniṅ ḥatunlarınıṅ uluḡı (17) taqı bəgi turur, tēdi.

Āyişe *razhā* rivāyat qılır: Bir kün Peyğāmbar 'as'nuṅ cümle ḥatunları yığılışıp [157] (1) Peyğāmbar qatında ḥāzır erdük kim Fātima *razhā* keldi taqı Fātimanıṅ yörüşi Peyğāmbar 'as'nuṅ (2) yörüşiṅe oḥşayur erdi. Qaçan kim Fātima *razhā* keldi erse, Peyğāmbar 'as aydı: (3) Hoş keldiṅ, qızım Fātima, kelgil benim qatımda olturğıl, tēdi erse, Fātima taqı Peyğāmbar 'as qatında (4) olturdu. Qaçan kim Peyğāmbar 'as qatında olturdu erse, Peyğāmbar 'as Fātimanıṅ qulağıṅa (5) bir söz sözledi erse, Fātima *razhā* yığılayu başladı. Qaçan kim Peyğāmbar 'as Fātimanıṅ (6) qadğusını kördi erse, yana bir sir* söz qulağıṅa aydı. Fātima *razhā* bısquırdı taqı küldi. Biz (7) cümle ta'accüb qılduq kim bu Fātima bir sâ'at yıqladı taqı bir sâ'at küldi, tēp. Qaçan kim Peyğāmbar 'as (8) qoptı erse, ḥalvat qalduq taqı Fātimaqa su'āl qılduq kim: Yâ Fātima, Peyğāmbar 'as saṅga ne [söz] sözledi (9) kim yıqladıṅ yana êkkinç qata ne söz sözledi kim küldüṅ? tēdük erse, Fātima aydı: Peyğāmbar 'as'nuṅ (10) sirrini men fâş qılmazmen, tēdi. Qaçan kim Peyğāmbar 'as dünyâdın naql qıldı erse, Āyişe *razhā* (11) aydı kim: Yâ Fātima, Taṅrı te'âlânı saṅga şeffî' qılır-men kim Peyğāmbar 'as ayğan sözlerni maṅga aysaṅ, tēdim (12) erse, Fātima *razhā* aydı: Êmdi aysa[m] bolur. Peyğāmbar 'as kim avval maṅga aydı, ol söz erdi kim: (13) Yâ Fātima, Cebre'il 'as Qur'ānnı her yılda bir qata 'arza qılır erdi, vellikin bu yıl maṅga Cebre'il 'as (14) Qur'ānnı êkki qata 'arza qıldı. Men andağ sézer-men kim ecelim yawudı, bolğay kim zİnhār Taṅrıdın qorqğıl (15) taqı şabur qılğıl; men saṅga neme yaḥşı ozğunçı men âḥiratqa, tēdi erse, men yıqladım. Qaçan kim benim qadğur- (16) -ğanımını kördi erse, êkinç qata aydı: Yâ Fātima, sen rāzî bolmas-mu-sen kim uçtmaḥ ehliniṅ ḥatunlarınıṅ (17) uluḡı bolsaṅ taqı cümle İmānliḡ ḥatunlarınıṅ bəgi bolsaṅ, tēdi taqı benim ehl-i beytimdin avval maṅga satğasğaysen, [158] (1) tēdi erse, köṅglüm hoş boldı taqı küldüm, tēdi.

Masvara atlıḡ şahāba aydı *razhu*: Peyğāmbar 'as (2) aydı: Fātima mēndin bir pāra turur. Kim kim 'ayālım Fātimanı öwkeke keldürse, mēni öwkeke keldürmiş tēg bolğay, (3) tēdi erse, cümle ḥatunlar Fātimanı ağır-layur erdiler.

Eyyüb-ı Enşārî *razhu* rivāyat qılır Peyğāmbardın. (4) Peyğāmbar 'as aydı: Qıyāmat kün bolsa *āvş* ferİşteler nidā qılğaylar kim: Ey 'Araşāt ḥalqı, (5) közleriṅizni yümünüḡ kim Muḥammed Resūlullāh 'ayālı Fātima ḥatun keçer, tēp nidā qılğaylar. Cümle 'Araşāt ḥalqı (6) közlerin yümgeyler. Fātima *razhā* yetmiş miṅ uçtmaḥ qızları birle keçgey.

* Yazmada سِرّ yerine yanlış olarak سِير

‘Alî *razhu* (7) aytur: Hemİşe könğlümde keçer erdi kim Peyğāmbar ‘as ‘ayāh Fāṭımanı [maṅga] cüftlendürse tēp, vellkin bu sözni (8) aymaqqa uftanur erdim, ol yandın kim hēç dünyāvī neersem yoq erdi, dervİş erdim. Bolmasa bir kün aydım: (9) Yā Resūlallāhi, ‘ayālınğız Fāṭıma ḥatunrı maṅga cüftlendürseñgiz bolğay-mu? tēp aydım erse, Peyğāmbar ‘as (10) aydı: Bolur, tēdi taqı aydı kim: Yā ‘Alî, hēç dünyāvī neerseñg bar mu kim ḥarc qılsañg? tēdi erse, men aydım: Yā Resūlallāhi, (11) hēç neersem yoq, tēdim. Maṅga aydı: Ol yarıq kim men saṅga bērip turur erdim falān gāzātda, ol yarıq bar mu? (12) tēdi erse, men aydım: Bar turur. Peyğāmbar ‘as aydı: Yā ‘Alî, barğıl ol yarıqı satğıl, tēdi erse, men taqı ol (13) yarıqı sattım taqı keldim yarmaqları Peyğāmbar ‘as etekinge töktüm. Maṅga aymadı kim: Ol yarıqı nēceke (14) sattıñg? Men taqı aymadım kim: Munçaqa sattım, tēp; Peyğāmbar ‘as turdı taqı Fāṭıma qatınga kirdi taqı aydı: Ey ‘ayālım (15) Fāṭıma, men Rebbümdin tilep turur-men kim bu ‘ayālım Fāṭımanı ḥalāyıqlardın eḍğürekinge cüftlendürgil, tēp. Ėmdi (16) ‘Alîni bilür-sen kim ‘ammım oğlı turur hem taqı eḍğü qılıqlıg turur, cümle iş içinde kāmıl turur. Sēni cüftlücke (17) tileyür, sen ne aytur-sen? tēdi erse, Fāṭıma *razhā* tek turdı. Qaçan kim Fāṭıma tek turdı erse, Peyğāmbar ‘as [159] (1) aydı: Tek turmaqı rāzılıqı turur, tēdi taqı çıqtı erse, Cebre’il ‘as nāzıl boldı taqı aydı: Yā Muḥammed, Ḥaq tebāraka (2) ve te‘ālānıñ fermānı ol turur kim Fāṭımanı ‘Alîke cüftlendürseñg. Ḥaq te‘ālā Fāṭımadın rāzıl boldı ‘Alî üçün (3) taqı ‘Alîdin rāzıl boldı Fāṭıma üçün, tēdi erse, Peyğāmbar ‘as aydı: Barıñ maṅga Abū Bekrni ündeñg, tēdi erse, (4) bardılar, Abū Bekrni ündediler. Peyğāmbar ol yarmaqları sanamadın Abū Bekrke bērdi taqı (5) aydı: Yā Abū Bekr, bu yarmaqlarqa Fāṭıma üçün ēw esbābları alu bērgil! tēdi taqı Bilālını taqı ‘Amimār Yāsırni taqı (6) bir qaç kimerseni Abū Bekr birle bāzārqa ıda bērdi. Abū Bekr *razhu* bir yerde olturdı. Munlar kerek neerselerni (7) keltürüp Abū Bekrke ‘arza qılır erdiler. Abū Bekr rāzıl bolsa, andın soñg alur erdiler. Yēti yarmaqğa bir könğlek (8) aldılar, tört yarmaqğa destār aldılar taqı bir örtüñgi qara kilim aldılar taqı ēkki töşek aldılar Mısrı kettānıdın (9) biriniñ içinge ḥurma lıfi toldurmuş erdiler taqı biriniñ içinge qoy yünğı toldurmuş erdiler; taqı (10) şahābalar hemİşe ēkki töşek tutar erdiler; biri özleri üçün taqı biri qonuq üçün, ol ma’nıdın (11) ötrü ēkki töşek aldılar; taqı tört yastuq aldılar edİmdin içleringe cir (?) qatıqlıq (?) ; taqı şüfdın perde (12) aldılar, eger ēwke qonuq kelse, ḥatun ol perde içinde tursun tēp. Taqı bir çökerdek aldılar taqı bir ēl tegirmeni (13) aldılar taqı bir sırça aldılar baqırdın osma ezme üçün, ḥoş yıdığlar aldılar özinge sürtmek üçün (14) taqı bir meşk aldılar taqı bir yığaç çanaq aldılar taqı bir sēñgek aldılar taqqı ēkki küze aldılar taqı bir maḥara (15) edİmdin aldılar. Qaçan kim bu mecmū‘ neerselerni Peyğāmbar ‘as ḥazratınga keltürdiler erse, Peyğāmbar (16) ‘as baqtı taqı bereket birle du‘ā qıldı taqı cümle şahābalar yığıldı. ‘Alîniñ ēlgin tuttı taqı

Fâtıma qatına kirdi (17) taqı 'Alîni Fâtıma qatında olturguzdı taqı aydı: Ey Bâr Hüdâyâ, bu êkkisi cümle halâyıqdın maña sewüglügrek turur. Sen taqı [160] (1) bu êkkisini sewgül taqı munlarnıñ uruğına berekât bérğil taqı bu ékegüni taqı munlar uruğını şeytân-(2)-dın saqlağıl, tęp du'â qıldı taqı bir çanaq birle suw tiledi erse, bérđiler. Ol çanaqqa du'â oqıdı (3) taqı ol suwnı Fâtıma üzesinge saçtı. Andın sonğ 'Alî aydı: Yâ Resûlallâhi, meni mü artuq sewer-siz (4) yâ taqı Fâtımanı mu? tedi erse, Peyğambar 'as aydı: Yâ 'Alî, sendin maña Fâtıma sewüglügrek turur, velîkin (5) sen [maña] Fâtımadın 'azîzrek turur-sen, tedi.

Ertesi Fâtıma qatına Qurayş qabılasınıñ qızları hatunları mübârek-bâd qılu kirdiler taqı aydılar: Yâ Fâtıma, sen Peyğambar qızı bolğaysen, saña 'Alî inğen (6) az neerseler bérmiş, tęp aydılar erse, Fâtıma aydı *razhâ*: Ol kimserse kim ölüm kelürini yaqın bilse, (7) bu neerseler aňgar inğen köp turur, tedi. Bu hatunlar hêç neerse sözleyü bilmediler.

Andın sonğ üç kün (8) keçti erdi. Peyğambar 'as Fâtıma qatına kirdi. Baqar, halvat turur, hêç kimerse yoq. Peyğambar 'as aydı: (9) Yâ Fâtıma, cüftüñg 'Alîni neteg bulduñg? tedi erse, Fâtıma *razhâ* aydı: Yâ Resûlallâhi, siz aymış teg eđgü qılıqlıg, (10) üküş tâ'atlıg halım sözlüg turur, velîkin maña Qurayş hatunları kirdiler taqı aydılar: Yâ Fâtıma, seni munça (11) uluğ şahâbalarnıñ oğlanları mun'im kimerseler ârzülüğ turur erdiler; bolğay-mu kim Peyğambar 'as (12) -nuñg 'ayalı bizke kelse, anıñg berekâtı bizke tegse, tęp ümîd birle turur erdiler. Peyğambar seni dervîş kimerseke (13) bérđi, tęp maña ta'yîb qılurlar, tedi erse, Peyğambar aydı: Yâ Fâtıma, Haq *tvt* qullarıña nazar qıldı (14) taqı cümlesidin meni üğürdi. Yana bir nazar qıldı taqı cüftüñg 'Alî'ni üğürdi yana nazar qıldı taqı anañg Hadîceni (15) taqı seni üğürdi taqı siz ékegüni cümle hatunlarnıñ uluğı qıldı, tedi.

Bir kün Peyğambar 'as Maymûnaqa (16) aydı: Yâ Maymûna, bargıl, Fâtımanı ündegil, tedi erse, Maymûna taqı bardı. Baqar, Fâtıma *razhâ* tegirmen ögümekdin (17) armış taqı tegirmen qatında uyquğa barmış taqı tegirmen Haq *tvt* qudratı birle çewrülür. Maymûna [161] (1) bu hâlnı kördi erse, ta'accüb qıldı taqı Peyğambarqa aydı kim: Yâ Resûlallâhi, Fâtıma tegirmen ögümekdin armış taqı (2) uyquğa barmış, tegirmen özi çewrülür, tedi erse, Peyğambar 'as aydı: Haq *tvt* anıñg za'îf- (3) -luqına rahmat qıldı, tedi taqı tegirmenge buyurdı kim özüñg çewrülğil, tęp.

Qaçan kim Peyğambar 'as ğazat- (4) -dın qayıttı kâfirlarnı aqıp bulun qılıp keldi erse, Fâtıma *razhâ* aydı: Yâ Resûlallâh, men inğen emgenür-men, (5) maña bu qaravaşlardın bir qaravaş bérseñgiz bolğay-mu? tedi erse, Peyğambar 'as aydı kim: Bolsun, tedi (6) taqı bir qaravaşnıñ elgin tuttı taqı Fâtımaqa tapşurdı taqı aydı: Yâ Fâtıma, bu qaravaş saña bolsun, velîkin munı (7) urmağıl, bu musulmân bolup turur, yolda körer erdim, namâz qılur erdi. Taqı Cebre'il 'as maña aytıp turur kim: (8) Yâ Resû-

lallâhi, zînhâr namâz qılğan qul qaravaşnı urmañg, tēp. Fâtıma taqı qabûl qıldı taqı aydı: Yâ Resûlallâhi, ew (9) işini bir kün men qılğaymen taqı bir kün muñga qıldurgaymen, muñga artuq zaḥmat tegürmegeymen, tēdi.

Bir kün (10) Benü Selīm qabılasıdın bir 'Arab keldi. Peyğambar 'as ḥazratıñga yenğinge sūsmār qoymış taqı aydı: (11) Yâ Muḥammed, eger bu sūsmār tilke kelse taqı seniñ peyğambarlıqıñga tanuqluq bërse, men taqı İmân keltürür-men, tēdi (12) taqı sūsmārı Peyğambar ileginge ke-mişti erse, sūsmār qaça başladı. Peyğambar 'as aydı: Ey sūsmār, (13) mañga qarşu kelgil! tēdi erse, sūsmār Peyğambar 'as tapa qarşu keldi. Peyğambar 'as aydı: Ey (14) sūsmār, aygıl kim, men kim turur-men, tēdi erse, Ḥaq *tvt* qudratı birle ol sūsmār tilke kedi, faşîḥ (15) til birle aydı kim: Sen Muḥammed turur-sen. ḥaq peyğambar turur-sen köni dīn birle kelip turur-sen tēdi erse, Peyğambar (16) 'as aydı: Ey sūsmār, sen, kimke qulluq qılur-sen? tēdi. Ol cānvar aydı: Men ol Tañgırıqa qulluq qılur-men (17) kim ādam oğlını yarattı taqı İbrāhîmni özinge dōst qıldı taqı seni cümle 'ālem üze üdürdi, tēdi erse, ol 'Arab [162] (1) barmaqını kötürdi taqı aydı: *aşhadu anna lâ ilāha illâ'llāhu va aşhadu anna Muhammadan 'abduhu va rasûluhu*, (2) tēdi erse, Peyğambar 'as bir şaḥābaqa aydı kim: Bu 'Arabke Qur'āndın bir sūra öğretgil, tēdi (3) erse, öğrettiler. Andın sonğ Peyğambar 'as aydı: Ey 'Arābî, hēç dünyāvî neersenğ bar mu? tēdi (4) erse, ol 'Arābî aydı: Yâ Resûlallâhi, Benü Selīm qabılası dört miñg kişi tururlar. Bu dört miñg kişi içinde (5) mēndin derviş yoq, tēdi erse, Peyğambar 'as aydı yārānlarıñga: Ey yārānlarım, kim kim bu 'Arābîqa (6) bir tēwe bërse, men oğ bolayın ol kimerseke uçmaḥ tēweleridin bir tēweke, tēdi. 'Abdurraḥman ibnū 'Avf (7) *raḡhu* aydı: Yâ Resûlallâhi, bu 'Arābîqa men bēreyin, tēdi erse, Peyğambar 'as aydı: Yâ 'Abdurraḥman, men (8) sañga şıfat qılu bēreyin-mü kim uçmaḥ tēweleri neteg tewe turur? tēdi erse, 'Abdurraḥman aydı. Yâ Resûlallāh, (9) şıfat qılu bēriñg! tēdi Peyğambar 'as aydı: Yâ 'Abdurraḥman, bilgil, āgāh bolgil kim, Ḥaq *tvt* (10) uçmaḥ tēwelerini öz qudratı birle qızıl altundın yaratıp turur taqı aḍaqlarını 'anbardın yaratıp turur (11) taqı tüklerini za'farāndın yaratıp turur taqı êkki közini qızıl yāqūtdın yaratıp turur taqı boynını (12) yaşıl zeberceddin yaratıp turur taqı êkki örgüçini kâfurđın yaratıp turur taqı quḍruqı* dāna (13) yinçülerdin tiziglig turur taqı burunduqı hem dāna yinçülerdin tiziglig turur; taqı bu tēwe üzesinde (14) bir aq qubba bar yinçüdin, zāhiridin bāṭını körünür, taqı êkki qanatı bar; tilesenğ yerde yōriyür, tilesenğ (15) havāda uçar, tēdi. Andın sonğ aydı: Ey yārānlarım, qayu biriñgiz bu 'Arābîqa 'imāma bërse, men oğ bolayın (16) kim Ḥaq *tvt* ol kimerseke uçmaḥ tēcını başıñga qoysun, tēdi erse, 'Alî *raḡhu* başındın (17) 'imāmasını kēterdi taqı ol 'Arābîqa

* Yazmada: *quḍruqını*.

keydürdi yana Peyğāmbar 'as aydı: Ey yārānlarım, kim kim bu 'Arābīqa [163] (1) azıq bërse, men oğ bolayın kim, Hāq *tot* ol qulğa taqvānıñ azıqını rüzl qılsun, tēdi erse, Selmān (2) Fārsī aydı: Yā Resūlallāhi, taqvānıñ azıqı ne bolsun? tēdi erse, Peyğāmbar 'as aydı: Taqvānıñ azıqı (3) ol bolur kim āhır vaqtında dünyādın İmān birle çıqsa, taqı qıyāmatda 'Araşātta benim birle bir yerde bolsanğ, (4) tēdi. Selmān Fārsī aytur: Menim qatımda dünyāvī neersem yoq erdi. Peyğāmbar 'as'nuñ du'ası benim üzemge (5) yōrisün tēp qabūl qıldım taqı Fāṭıma qatıñğa bardım taqı aydım kim: Bu 'Arābīqa men azıq qabūl qıldım, tēp taqı cümle (6) qışsanı aytu bērdim erse, Fāṭıma aydı: Menim taqı neersem yoq velkin sēni neteg maḥrūm qılayın? Barğıl bu (7) çadırımıñ eiletgil taqı qonşımızda Şem'un atlıg Yahūdī bar, añgar tutuğ qoğğıl taqı andın tört batman (8) arpa alğıl taqı mañga kelgil, men anı ö[gü]geyin taqı etmek bışurayın, tēdi erse, Selmān Fārsī taqı andağ qıldı (9) erse, ol Şem'un Yahūdī bu çadırını elginge aldı taqı baqtı, yığlayu başladı, aydı: Eger bu Muḥammed dīni hāq (10) bolmasa erdi, anıñ 'āyālı dervīş erken, hēç neersesi yoq erken, öz çadırını tutuğ qoyup taqı bir dervīşni (11) ağırlamağay erdi. Mañga Muḥammed dīniniñ haqlıgı zāhır boldı, tēdi taqı barmaqını kōtürdi, taqı aydı: (12) *aşhadu anna lā ilāha illā'llāhu va aşhadu anna Muḥammadan 'abduhu va rasūluhu* tēdi. Qaçan kim Fāṭıma *razhā* ol (13) arpanı öz elgi birle ögüdi taqı öz elgi birle etmek bışurdı taqı cümlesini Selmān Fārsīqa bērdi erse, (14) Selmān Fārsī aydı: Yā Fāṭıma, bu etmeklerdin ēkki etmek Ḥasan Ḥüseyn üçün alğıl! tēdi erse, Fāṭıma almadı, (15) aydı kim: Biz muni Hāq te'ālā rizāsı üçün qılduq. Ėmdi mundın biz oğlanlarımızqa bērsek (16) bolmas, tēdi. Andın soñg Peyğāmbar 'as ol 'Arābīni tēweke mindürdi taqı azıqlandurdı taqı öz (17) yeringe ıda bērdi. Qaçan kim ol 'Arābī Benū Selīm qabılasıñğa tegdi erse, cümle 'Arab munuñ qatıñğa keldiler taqı [164] (1) aydılar kim: Sen Muḥammedke bardıñg erdi. Ne ḥabar birle keldiñg? tēdiler erse, ol sūsmār qışsasını aydı taqı şahābalar (2) munuñ haqqıñğa ne kirām ve i'zāz kim qıldılar, cümlesini munlarğa aydı taqı aydı: Men anda yalıñg bardım erdi, (3) tonluğ bolup keldim; 'imāmasız bardım erdi, 'imāmaliğ boldum, yağağ bardım erdi, tēwelig bolup keldim, (4) düşmanlıq birle bardım erdi, dōst bolup keldim; kāfirliq birle bardım erdi, musulmān bolup keldim, tēdi (5) taqı barmaqını qaldurdı taqı aydı: *aşhadu anna lā ilāha illā'llāhu va aşhadu anna Muḥammadan 'abduhu va rasūluhu* tēdi erse, cümlesi- (6) -niñg kōñglinge Hāq te'ālā İmān maḥabbatını kemişti; cümlesi taqı musulmān boldı.

Cābir ibnü 'Abdullāh el-Ensārī (7) aydı *razhu*: Bir kün Peyğāmbar 'as Fāṭıma ēwinge bardı. Baqar, Fāṭıma *razhā* tēwe yūñgündin (8) toqunmış* kilim keymiş taqı tegirmen ögiyür. Qaçan kim Peyğāmbar 'as Fāṭımanı bu

* Yazmada : *toqutmuş*.

hāl üze kördi erse, aydı: (9) Ey 'ayālım Fâtıma, dünyânıñ açığılıqına taqı maşaaqqatına şabur qılğıl âhiratta ebedî tana'um qılmaq üçün, (10) dünyâda neçeme kim emgekiñ ziyâda bolsa tã'at ve 'ibâdat içinde emgek miqdârınça turur; emgenmedin rāhat (11) yoq, tēdi, taqı bu dünyâ mu'mınlarnıñ zindānı turur; zindān içinde rāhat istemek rāhat bolmas velikīn kāfir- (12) -larnıñ uçtmañı bu dünyâ turur, anlarqa rāhat bar, âhiratta 'azāb taqı bar, Fâtıma *razhā*'nıñ emgeki (13) hēç zāyi' qalmadı hem dünyâ taqı hem âhiratta. Ol künden bu küñge tegi Fâtıma *razhā* ewi ileginde (14) 'Arablar olturup ileglerinde tegirmen qoğup bu tegirmen Fâtımanıñ tegirmeni, tēp ayturlar, hācılar (15) ziyārat qılurlar taqı ol saqlağanlarğa dünyāvî neersedin bēürler.

Âhiratta Hāq te'ālānıñ keremi taqı luşfına (16) niḥāyat yoq. 'İbnü 'Abbās aytur *razhumā*: Peyğambar 'as aydı: Mi'rāc kēgesi erdi kim uçtmañ-qa (17) teferrüc qılurda bir yüksek köşk kördüm kim anıñ şifatını âdemî aytu bilmegey. Men sordum kim: Bu köşk [165] (1) kimniñ köşki? tēp. Aydılar: Bu köşk 'İmrān qızı 'İsā peyğambar 'as anası Meryem ḥatunnıñ köşki (2) turur, tēp aydılar. Yana anıñ qatında bir köşk kördüm ḡāyat körk-lüg taqı yüksek. Men aydım: Bu kimniñ köşki (3) turur? tēp. Aydılar: Āsiya ḥatun *razhā* Mūsā peyğambar 'as qatında İmān keltürüp turur erdi (4) taqı İmānını Fir'avndın örtüp tutar erdi taqı Fir'avnnıñ şuḥbatını tilemez erdi. Bir kün nāḡāh aḡzı- (5) -dın *bismillāh* kelimesi çıqtı erse, Fir'avn aydı: Yā Āsiya, kimniñ atını aydıñ? tēdi erse, yaşırmadı taqı aydı kim: (6) Yerni kökni yaratğan Tañırınıñ atını aydım, tēdi. Fir'avn-nuñ ḡazabı keldi taqı aydı: Cümle ḡalāyıq mēni tañrı (7) tēp mañğa 'ibâdat qılurlar. Sen benim cüftüm bolḡaysen taqı mēni tañrı tēmegeysen. Bu sözünḡdin qayıtgıl, (8) yoq erse sañğa qatıḡ 'azāb ve 'uqūbat qılḡaymen, tēdi erse, Āsiya ḥatun aydı *razhā*: Mañğa ne qılsañḡ (9) qılğıl, men Mūsā peyğambar dīnidin qayıtmaz-men, tēdi erse, Fir'avn 'al buyurdı, tört temür qazuq yerge (10) tögdiler taqı Āsiya ḥatun *razhā*'nı yalıñ qılıp êkki êlgi taqı êkki aḡdaqını ol qazuqlarqa bağladılar (11) taqı taşt içinge yanar közke qoğup köksi üze taqı qarnı üze basar erdiler, ot birle 'azāb ve 'uqūbat (12) qılur erdiler. Ol za'İfa aytur erdi: Ey Bār Ḥudāyā, mañğa öz ḡazratıñda uçtmañ içinde ew binā qılğıl (13) taqı mēni bu Fir'avnnuñ 'azābıdın qutḡargıl taqı bu zālimlar şerridin men miskīn za'İfanı qutḡargıl! (14) tēp münācāt qılu cān bērdi. Hāq te'ālā Kelām-ı Mecīd içinde andın ḡabar bēür, *qt*:

و ضرب الله (15) مثلاً للذين آمنوا امراًت فرعون اذ قالت رب بنى عندك بيتاً في الجنة

ونجيتني من فرعون (16) وعمله ونجيتني من القوم الظالمين (LXVI : 11)

Peyğambar 'as aytur: Mir'ac tüninde uçtmañda Āsiya (17) ḥatunnıñ köşki yanında yana bir köşk kördüm ḡāyat körk-lüg, zarīf. Men aydım kim:

Bu köşk kimniñg köşki? tēp [166] (1) Mañga aydılar: Bu siziñg cüftüñgüz Huvaylid* qızı Hadıca hatunnuñg köşki turur, tēp aydılar. Yana (2) bu köşk yanında taqı bir köşk kördüm inğen körklüg taqı yüksek. Men aydım: Bu köşk kimniñg köşki turur? (3) tēp su'al qıldım erse, aydılar: Bu köşk siziñg 'ayālñgız Fâtıma hatunnuñg köşki turur, tēdiler.

(4) Bir kün Peyğambar 'as Fâtımaqa *raẓhā* aymış erdi kim: Ey 'ayālım Fâtıma, mēndin soñg (5) altı ay keçse, sen mañga qawuşğay-sen, tēp. Fâtıma *raẓhā* bu sözni hēç kimerseke aymadı (6) erdi. Qaçan kim altı ay tamām boldı erse, ol kün 'Alī *raẓhu*'nuñg taqı Hasan Hüseynniñg tonlarını (7) cümlesini yuvdı taqı tegirmen öğüdi, etmek bişürdi taqı Hasan Hüseynniñg başlarını yuvdı taqı taradı. (8) Taqı közindin qatarāt ve 'abarāt yaş aqar erdi, velikin hēç kimerseke bildürmes erdi. 'Alī *raẓhu* (9) aydı: Yā Fâtıma, bir kün içinde munça işler qılmaz erding kim bukün qılır-sen, tedi erse, Fâtıma (10) aydı *raẓhā*: Eger men bolmasam bir qaç kün ewde oğlanlar muhtāc bolmasunlar, tedi erse, (11) 'Alīniñg köñginge qorquğ tüşti taqı qadğurdı taqı Fâtıma sözidin ta 'accüb qıldı taqı mescidke (12) bardı namāz qılmağğa. Fâtıma *raẓhā* Hasan Hüseyinge ta 'ām bērdi taqı êkkisiniñg êliglerini (13) tutup Muştāfāniñg ravzasına eledi taqı anlarğa aydı kim: Siz munda bir sâ 'at turuñg, ewke barmañg! (14) tedi taqı Peyğambar 'as minberi qatında êkki rek 'at namāz qıldı taqı yana Hasan Hüseyn qatına keldi. Baqar (15) anlar Peyğambar 'as'nuñg ziyaratı qatında oturup tururlar. Anlar[nıñg] tegme birini quçtı taqı öpti taqı (16) anlar qatındın hasta ve bezmān bolup çıqtı taqı qayıttı. 'Alīniñg qız qarındaşı, Ca'fer Tayyārniñg hatunı (17) bar erdi, Āsmā atlıg. Anı ündedi taqı Āsmāğa aydı: Bilgil, āgāh bolğıl, mañga babam Muştāfā aymış erdi kim: [167] (1) Altı ay tamām bolsa, sen mañga qawuşğay-sen, tēp. Ėmdi bukün altı ay tamām bolup turur. Men andağ sēzer-men kim (2) bukün ecelim yetgey, velikin hēç tenimde sōkellik yoq, ısıtmaqı yoq, baş ağrığı taqı yoq, velikin babam mañga (3) mundağ aymış erdi, anıñg sözinge hilāf bolmağay. Ėmdi sen ewde turgıl, bir sâ 'at tūnekke kireyin (4) taqı gusl qılayın taqı êkki rek 'at namāz qılayın. Sen bir sâ 'atdın soñg mañga āvāz qılğaysen eger sañga cevāb (5) bērmesem, andın soñg kirip baqğaysen, tedi erse, Āsma aydı: Andağ bolsun, tedi. Andın soñg Fâtıma (6) *raẓhā* tūnekke kirdi taqı arıg gusl qıldı; Peyğambar 'as'dın qalğan kefeni çulğandı; taqı (7) Peyğambar 'as'nuñg ridāsı bar erdi, anı elginge kemişti taqı êkki rek 'at namāz qıldı taqı secdeke bardı, (8) secde içinde cānını Haqqa teslīm qıldı. Bir zamāndın soñg Āsmā tūnek qapuğinga keldi, yā Fâtıma, tēyü nidā (9) qıldı erse, hēç āvāz kelmedi; taqı aydı: Ey Hasan Hüseyn anası, tēyü āvāz qıldı erse, hēç cevāb kelmez. Yana (10) aydı. Ey Muştāfā 'ayāl, tēp ündedi erse, hēç āvāz kelmez. Bolmasa qapuğnı açtı taqı kirdi. Baqar, (11) secdeke barmış. Tepretti erdi.

* Yazmada : ذُوْیَلْدِ

Baqar, âhîratqa naql qılmış. Āsmā yığlayu başladı taqı taşqaru çıqtı kişilerke habar (12) bēreyin tep. Baqar, Hasan Hüseyn kelü tururlar; aydılar: Vālidemiz ēwde mü? tēp. Āsmā yıqladı taqı munlarga (13) neerse tēmedi. Munlar ēwke kirdiler; baqarlar, Fāṭıma *raḫhā* yatıp turur. Munlar andağ saqındılar (14) kim uğımuş tep. Teprettiler, hēç teprenmez; āvāz qılurlar, hēç cevāb kelmez. Bildiler kim anaları dāru fenādın (15) dāru baqāğa rıhlāt qılmış. *Innā lillāhi va innā ilayhi raci'ūna*. Ėkki qarındaşı biri birini quçuşup yığlaştı-(16)-lar. Qaçan kim bu habar 'Alīğa tegdi erse, 'Alī *raḫhu*'nunğ 'aqlı kētti, bēhuş boldı. Yana 'aqlınga keldi, (17) yığlayu mes-ciddin çıqtı. Cümle şahābalar birle keldiler erse, Hasan Hüseyn yığlayu 'Alīninğ adaqınga tüşti- [168] (1) -ler erse, cümle şahābalar yığlaştılar. Peygambar 'as'dın bizke yādgār erdi, tēp yığlayur erdiler. Andın (2) soñg yuvdılar taqı cenāzāqa qoydılar. Abū Bekr *raḫhu* aydı: Yā 'Alī, siz keçinğ, namāz qılalınğ, tēdi erse, (3) 'Alī aydı *raḫhu*: Kerek kim siz keçsenğiz, tēdi erse, Abū Bekr *raḫhu* imāmatlıq qıldı taqı cümle şahāba- (4) -lar namāz qıldılar taqı ahşam yatsıg arasında Baqı'da defn qıldılar.

ALTINÇ FAŞL

Hasan Hüseyn (5) *raḫhu* faṣayiliniñ beyanı içinde turur.

İmām İsmā'ıl Buḫārī *raḫmhi* Şihāḫ atlıg kitābında (6) bu ḥadīşni keltürmiş, ḥadīş bu turur:

روى ابن عباس رضى الله عنهما عن رسول الله صلى الله عليه وسلم (7) أنه قال للحسن والحسين حين كان يعوذهما أن "أبا كما كان يعوذ بهما إسماعيل وإسحاق أعوذ (8) بكلمات الله التامة من كل شيطان هامة ومن كل عين لامة

Ḥadīş ma'nisi ol turur kim peygāmbar (9) 'as aydı Ḥasange taqı Hüseyinge *raḫhumā*: Ol vaqtın kim bu du'ā birle anlarga ta'vīz qılır (10) erdi Ḥasan taqı Hüseyn atanğız İbrāhīm peygāmbar 'as oğlu İsmā'ılqa taqı İshāqqa bu du'ā birle (11) ta'vīz qılır erdi; bu du'ā ma'nisi ol bolur kim: Sıgınur-men Tanğrı te'ālānıñ tükel atları birle (12) endürülmüş kitābları birle qamuğ şeytāndın taqı zahmat tegürgen ağıluğ cānvarlardın taqı yawuz-(13)-luq tegürgen közdin.

Cābir aytur *raḫhu*: Peygāmbar 'as birle hec qıldıq. Peygāmbar 'as guzātqa (14) Qaşvā atlıg tēwesi üze huṭba oqıdı. Ol huṭbası içinde aydı kim: Ey ḫalāyıqlar, men sizinğ (15) içinğizde neerse qoydum. Eger ol neerseni tutar bolsanğız, hēç köni yoldın azmağaysız. Ol ne (16) neerse turur, bilür-mü-siz? Ol ėkki neerse turur: biri Tanğrı te'ālānıñ arıg kelāmı turur. Eger anıñ birle (17) 'amal qılsanğız ya'nı bu Kelāmu'llāh ne işke kim buyurdu anı qılsanğız taqı ne işdin kim yıgdı, andın [169] (1) yıgılsanğız, hēç azmağaysız. Ėkinç ol benim ehl-i beytim turur. Eger benim ehl-i beytimni dōst tutsanğız, (2) ağırlasanğız, hēç azmağaysız. Kim kim

anlarını döst tutsa, mēni döst tutmuş bolğay; taqı anlarını (3) düşman tutsañgız, mēni düşman tutmuş bolğaysız.

Asāma aytur *razhu*: Menim hācatım tüşti. Peyğāmbar 'as (4) hāzratına kēç keldim. Peyğāmbar 'as qapuğqa çıqtı, velkin ridāsı içinde neerse kötrüp çıqtı. (5) Men hācatımni 'arza qıldım erse, Peyğāmbar 'as taqı cevāb aydı. Andın soñ aydım: Yā Resūlallāhi, bu ne (6) neerse turur kim kötrüp turur-sız? tēdim erse, Peyğāmbar 'as ridāsını açtı; baqar-men, Hasan taqı Hüseyn. (7) Andın soñ aydı: Bu ēkkisi benim oğlanlarım turur, benim qızım Fāṭımanıñ oğlanları tururlar. (8) Ey Bār Hudaıyā, men bu ēkkisini sewer-men, sen bu ēkkisini sewgül. Taqı kim kim bu ēkkisini sewer bolsa, ol (9) kimersenı taqı sewgül, tēp du'ā qıldı.

Selmā atlığ hatun aytur: Qaçan kim Hüseynni *razhu* Kūfe halqı (10) şehİd qıldılar erse, bu habar Peyğāmbar 'as hatunı Umm-i Selemeke tegdi erse, üküş yığladı taqı (11) qağgurdı. Bir kün men Umm-i Seleme qatınğa kirdim; baqar-men Umm-i Seleme *razhā* yığlayu turur. Men aydım: Ey (12) mu'mİnler anası, ne üçün yığlayur-sen? tēp aydım erse, Umm-i Seleme *razhā* aydı kim: Bu kēçe tüşüm (13) bolur, Peyğāmbar 'as'ni körer-men mübārek başı üze topraq bar taqı mehāsini üze hem topraq bar. Men aydım: (14) Yā Resūlallāhi, sañga ne boldı? tēdim erse, aytur: Oğlum Hüseynni şehİd qıldılar anda hāzır boldum, (15) tēdi.

Bir kün 'Abdullāh ibnü 'Ömerke *razhu* bir kimerse su'āl qıldı, aydı: Yā 'Abdullah, çıbınnı öltür-(16)-mek yazuqı bolğay-mu? tēdi erse, 'Abdullah ibnü 'Ömer *razhu* aydı: Ey su'āl qılguçı, sen qayu éllig-sen? (17) tēdi erse, aydı: Men Kūfelig men tēdi. 'Abdullāh ibnü 'Ömer aydı: Ey nācuvānmard, Peyğāmbarzādanı munça yārānları birle [170] (1) öltürdünğüz, şehİd qıldınğız. Anlarınıñ qanıdın sormaz-sız taqı çıbın qanıdın su'āl qılur-sen, tēdi erse, (2) ol kimerse su'āl qılğanıñga pişİmān boldı.

Huzeyfe *razhu* aytur: Anamğa aydım: Ey ana, men barayın taqı (3) Peyğāmbar hāzratında aḥşam namāzı qılayın taqı Peyğāmbardın derhōst qılayın kim: Yā Resūlallāhi, mañga taqı anamqa (4) Tañgrı te'ālādın yarlıqatı tilenğiz! tēp aydım erse, anam taqı aydı: Ey oğlum Huzeyfe andağ qılğıl! tēdi (5) erse, bardım taqı aḥşam namāzını Peyğāmbar 'as birle qıldım. Peyğāmbar 'as aḥşam namāzını qılmışdın (6) soñ mescidde olturdu yatsıg vaqtıñga tegi men taqı olturdum. Qaçan kim yatsıg namāzı qılduq erse, (7) Peyğāmbar 'as mesciddin çıqtı, men taqı Peyğāmbar 'as artıñga bardım. Bir ançada Peyğāmbar 'as (8) artıñga baqtı taqı aydı: Sen Huzeyfe mü sen? tēdi. Aydım: Yā Resūlallāhi, men Huzeyfe turur-men, tēdim taqı henüz (9) men sözümni aymadın Peyğāmbar 'as aydı: Yā Rebbİ, bu Huzeyfeke taqı anasıñga sen yarlıqağıl! tēp (10) du'ā qıldı. Andın soñ aydı: Yā Huzeyfe, bu kēçe mañga bir ferİşte nāzil boldı kim Haq te'ālā anı yaratmışdın (11) berü ol yer yüzinge nāzil bolmışı yoq erdi.

Haqdın destür tiledi, aydı: Yâ Rebbî, maňa destür béril, kök (12) 'âle-
midin yer 'âlemike nâzil bolayın taqı Muhammedniň mübârek cemâli
birle müşerref bolayın taqı Muhammedke bişârat bereyin, tēp (13) destür
birle nâzil boldı taqı keldi maňa selâm qıldı taqı aydı: Yâ Muhammed,
saňa bişârat bolsun kim seniň (14) 'ayâlñ Fâtıma hatun uçtmañ hatun-
larınıñ uluğı taqı seyyidesi turur, taqı Hasan Hüseyn uçtmañ (15) yigit-
leriniñ bēgi turur, tēp maňa ferîşte bişârat bérdi.

Bir kün Cebre'il 'as Peygāmbar 'as (16) hažratıňa keldi Dihyatü'l
Kelbî şuratinga. Taqı Hasan Hüseyn *ražhumā* ékegü keldiler taqı Peygām-
bar 'as (17) qatıňa kirdiler; baqarlar Dihyatü'l-Kelbî Peygāmbar 'as
qatında olturup turur. Yügürdiler taqı ékegü Dihyatü [171] (1) 'l-Kelbî
tēp Cebre'ilke yapşundılar taqı Cebre'il 'as yenğinge éliglerini qatıp neerse
isteyürler. Cebre'il (2) 'as aydı: Yâ Resûlallâhi, bu oğlanlar mēndin ne
neerse isteyürler? tēdi erse, Peygāmbar 'as aydı: Ey (3) qarındaşım Cebre'il,
seni bu oğlanlar Dihyatü'l-Kelbî tēp saqınıp tururlar taqı Dihyatü'l-Kel-
bîniñ 'ādâtı ol (4) erdi kim qaçan bizke kelür bolsa, yenğike ékki alma alıp
kelür erdi taqı oğlanlarınñ tegme biringe bir alma (5) bérür erdi. Ol ma'nî-
din ötrü bu oğlanlar sēndin neerse talab qılurlar, tēdi erse, Cebre'il 'as (6)
derhâl qanatı birle uçtmañdın ékki alma aldı taqı bu ékkisine bérdi.

Bir kün Peygāmbar 'as minber üze (7) hutba oqıyurda Hasan taqı
Hüseyn *ražhumā* kirü keldiler, ékegü taqı qızıl köñlek keymiş erdiler.
Qaçan kim (8) Peygāmbar 'as'ı minber üze kördiler erse, Peygāmbarqa
qarşu barurda ékegü taqı yıqıldılar. Qaçan kim Peygāmbar (9) 'as munlar
yıqılğanını kördi erse, minberdin tüşti taqı bu ékegünü kötürdi; sağı yanında
Hasannı (10) olturguzdı taqı sol yanında Hüseynni olturguzdı taqı aydı
kim: Tañrı *tvt* rāst aydı: *innamā amvālukum* (11) *va avlādukum fitnatun* ya'nî
māllarınıñız taqı oğul kızlarınñız sizke fitne turur, tēp aydı. Hutba oqıyur
(12) erken munlarınñ yıqılğanını kördüm erse, şabur qılu bilmedim,
sözümni kestim taqı minberdin tüştüm, (13) tēdi.

Bir kün Hasan taqı Hüseyn *ražhumā* ékegü bir abuşqanı kördiler yunar,
vellkin yunmaq (14) ādābını bilmez. Bu ékegü tilediler* kim bu abuşqağa
yunmaq ādābını ögretseler. Aydılar: Ey baba, biz ékegü (15) nāresīde
turur-miz taqı siz uluğ yaşlığ turur-siz. Biz ékegü siziñ hužuruñguzda
yunalıñ. (16) Eger yunmaqımızda nuqşān bolsa, kerem qılınıñ, bizke aytı
bēriñ, tēdiler erse, bu abuşqa aydı: Andağ bolsun, (17) tēdi. Hasan *ražhu*
yundı, neteg kim Peygāmbar 'as'dın körmüş erdi, ādābı taqı da 'vātı birle.
[172] (1) Ékinç Hüseyn *ražhu* taqı yundı. Ol taqı Hasan yunmışı teg dürüst
ādābı da 'vātı birle yundı erse, (2) bu abuşqa bildi kim bu oğlanlar maňa
yunuğ ögretmek üçün mundağ iş qıldılar, tēp. Anlarqa (3) aydı: Sizler
inğen edğü taqı dürüst yunduñguz. Siziñ yunmañıñıznu men kördüm

* Yazmada: *tēdiler*.

erse, bildim kim (4) men ھاٲا qılır ermiş-men, vellkin yunmaqı maŋga siz ögrettiŋiz inŋen edeb birle, ھürmet birle. (5) Men taqı tevbe qıldım bukündin soŋ siziŋ yunmaqıŋız tég yungaymen, tédi. Andın soŋ bu abuşqa (6) aydı: Ey nâresİdeler, siz ékegü kimniŋ oğlanları siz? Anlar aydılar: Biz 'Alİ 'bnü Abİ Tâlib oğlanları-(7)-miz! tédiler erse, ol abuşqa munlarğa du'â qıldı.

'Âyişe aytur *razhâ*: Bir kün Peyğambar 'as (8) aydı: Yâ 'Âyişe, maŋga ridâmı bérgil, men Fâtıma éwinge barayın, tédi erse, aydım: Yâ Resûlallâhi, ne üçün (9) barur-siz? tédim erse, Peyğambar 'as aydı: ھâtırım ھasan ھüseyin tarafıdın teşvİş turur, tédi (10) taqı bardı erse, baqar, Fâtıma qatında ھasan ھüseyin yoq. Peyğambar 'as aydı: Yâ Fâtıma, qanı ھasan ھüseyin? (11) tédi erse, Fâtıma aydı: ھasan ھüseyinniŋ qarınları açtı taqı qatında neerse yoq erdi, ékegü yıǵlayu (12) çıqtılar. Bilmesmen qayu yaŋa bardılar, tédi erse, Peyğambar 'as olturmadın çıqtı ھasan (13) ھüseyinni isteyü bardı. Baqar, Abü'd-Dardâ *razhu* keli turur. Peyğambar 'as aydı: Yâ Abü'd-Dardâ, (14) oğlanlarım ھasan ھüseyinni kördün-mü? tédi erse, Abü'd-Dardâ aydı: Yâ Resûlallâh, kördüm. Benü ھaz'ân (15) tamı köligesinde ékegü turup tururlar erdi, tédi erse, Peyğambar 'as bardı; baqar, ékegü biri (16) birini quçmışlar taqı yaturlar. Qaçan kim Peyğambar 'as kelmekini eşittiler erse, oyğandılar, (17) Peyğambar 'as'qa qarşu keldiler. Peyğambar 'as taqı ékkisini quçtı erse, anlar taqı yıǵlayu başladılar [173] (1) taqı aydılar: Yâ Resûlallâhi, qarnımız aç turur. Anamız bizke bukün ھêç neerse bérmedi, bu vaqtqa tegi ٲa'âm (2) tatmışımız yoq, tép yıǵladılar erse, Peyğambar 'as taqı munlar yıǵlağanını körüp yıǵlayu başladı (3) erse, derhâl Cebre'il 'as nâzil boldı taqı aydı: Yâ Resûlallâhi, ھaq *tvt* saŋga selâm aydı; selâm-(4)-dın soŋ aydı: Yâ Muھammed, eger tilesenŋ Uھud taǵını altun qılayın taqı seniŋ taşarrufuŋda bolsun taqı yer (5) yüziniŋ ھazİnelerini cümlesini saŋga bildüreyin, seniŋ taşarrufuŋda bolsun taqı qıyâmat kün bolsa (6) seniŋ dereceŋdin ھêç neerse eksilmesün, tédi erse, Peyğambar 'as aydı: Yâ Rebbİ, meni dünyâda miskîn (7) tirgüzgil taqı dünyâdın quçarmışınŋda miskîn quçarǵıl taqı âھiratta miskînler zümresinde qoparǵıl! (8) tédi. Dünyâni sen yigrendiŋ. Eger dünyâni sewmiş bolsa erdiŋ, bu dünyâda kâfirğa bir içim (9) suw bérmegey erdiŋ. Qaçan kim maŋga ma'lûm boldı erse, dünyâni sen yigrendiŋ, sen yigrenmiş neersen (10) men neteg qabûl qılayın? tédi. Dünyâ taqı kerekmez, qıyâmatda anıŋ su'âli ھisâbı taqı kerekmez, tédi taqı ھasan (11) ھüseyinniŋ éliglerini tuttı taqı Fâtıma éwinge bardı taqı aydı: Yâ Fâtıma, éwde kersâniŋ bar-mu? tédi erse, (12) Fâtıma aydı *razhâ*: Bar turur, tédi. Peyğambar 'as aydı: Maŋga keltürgil, tédi erse, Fâtıma (13) *razhâ* taqı keltürdi. Peyğambar 'as du'â qıldı erdi. Derhâl kersân toluǵ ni'mat ھâsil (14) boldı. Cümle yıǵılıştılar, tenâvul qıldılar. Peyğambar 'as aydı: Yâ Fâtıma, qoŋǵılarqa, faqİrlarqa dervİş-(15)-lerke ıdǵıl, Abü Bekrke taqı

ıdğıl, üzesini açmağıl, tēdi. Nēçeme kim ɣalāyıqğa ıdar, hēç tükenmez. (16) Nāgāh üzesini açtı erse, içindeki ni'mat tükendi. Peyğāmbar 'as aydı: Yā Fāṭıma, eger üzesini (17) açmasa erdiñg, bu ɣa'am qıyāmatqa tegi tüken-megey erdi, tēdi.

Qaçan kim emİre'l-mu'minIn 'Alİ 'bnü Abİ Tālib *razhu* [174] (1) dünyā-dın āhıratqa naql qılurda şahābalar aydılar: Yā emİre'l-mu'minIn, ornu-ñguzqa Ḥasanıñ ɣalİfa qılsañgız (2) bolğay-mu? tēdiler erse, emİrü'l-mu'mi-nIn aydı *razhu*: Sizler bilür-siz. Qayı iş maşlaḥat bolsa, (3) andağ qılğay-siz, tēdi. Qaçan kim emİrü'l-mu'minIn āhıratqa naql qıldı erse, cümle şahābalar yığıldılar (4) taqı Ḥasan qatıñga keldiler taqı ḥilāfat sözini sözleştiler erse, Ḥasan aydı: Eger benim rāyımğa ittibā' (5) qılsañgız, benim rāyım ol turur kim men Mu'āvıyaqa bey'et bērsem aramızda şulḥ bolsa, taqı ḥarb bolmasa, (6) anıñg üçün kim Mu'āvıyanı emİrü'l-mu'minIn 'Ömer *razhu* Şām élinge ıda bērdi bēglik qılsun tēp; (7) taqı ɣalāyıq birle eđgü mu'āmilat qıldı cūd birle tevāzu' birle uluğlarqa ḥürmet qılmaq birle, kiçiglerke (8) şefaqtat qılmaq birle. Hēç kimerse andın şikāyat qılmağı. Andın soñg emİrü'l-mu'minIn 'Osmān *razhu* taqı anı ma'zül (9) qılmağı. Andın soñg emİrü'l-mu'minIn babam 'Alİ 'bnü Abİ Tālib *razhu* taqı anı ma'zül qıldı erse, ol taqı (10) inqiyād qılmağı, arada üküş musulmānlar qanı tōküldi, 'āqıbat şulḥ qılıştılar. Ėmdi benim yarağım yoq (11) añgar qarşu turmaqğa. Eger taqı qarşu tursam, üküş mu'min musulmānlarınıñ qanı tōkülgey. Nē fāyida bolğay? (12) Ol taqı şahābalardın turur, kātib-i vahy turur, ceddım Muştafāqa üküş ḥıdmat qılıp turur. Men añgar bey'et (13) bēr-mekim şer'an revā bolur, hem taqı Qurayşlı turur, hem taqı üküş fitneler basılır, tēdi erse, cümle şahābalar maşlaḥat (14) kördiler. Qaçan kim cümle şahābalar Ḥasan *razhu* on ékki miñg kişi birle atlandı taqı Şām tarafıñga (15) qaşd qıldı erse, Mu'āvıya taqı eşitti kim Ḥasan ağır çerig birle kelür tēp, ol taqı çerig birle Şāmdın (16) çıqtı. Ėkkisi Medāyin atlıg élde satğastılar. Ḥasan *razhu* 'Abdullāh ibnü'l-Ḥārişni Mu'āvıyaqa (17) ıda bērdi kim: Men şulḥ birle keldim uruşmaq üçün kelmedim, men özinge bey'et bēreyin. Velikin üç [175] (1) şartım bar, ol şartımın qabül qılır bolsa, bey'et bērür-men, tēdi erse, Mu'āvıya aydı: Ol üç ne şart-(2)-lar turur? tēdi erse, 'Abdullah ibnü'l-Ḥāriş aydı: Biri ol turur kim eşitür-men Şām ḥalqı ata[m] emİrü'l-mu'minIn 'Alİ 'bnü (3) Abİ Tālibqa til tegürürler ermiş, özi buyursun Şām ḥalqı atam emİrü'l-mu'minInqa til tegürmesünler. (4) Ėkinçisi ol turur kim benim üküş borcum bar, ol borcumın Mu'āvıya edā qılsun. Üçünçisi Fārs (5) mülkiniñ ḥarācını yıldın yılqa mañga bērsün, tēdi erse, Mu'āvıya taqı bu üç şartı qabül qıldı taqı (6) çeriginde nidā qıldı kim hēç kimerse 'Alİke bukündin soñg neerse sözleşmesünler, til tegürme-sünler, tēp (7) taqı Mu'āvıya 'Abdullāh ibnü 'Āmir atlıg kişini Hasange ıda bērdi taqı altı miñg yarmaq ıda bērdi taqı: Bu ayğan (8) şartları-ñgızın qabül qılduq, tēp ıda bērdi erse, Ḥasan *razhu* taqı bardı Mu'āvıyaqa

selâm qıldı. (9) Ol taqı ikrâm u i'zâz qıldı taqı qatında olturguzdı. Özi taqı anğar bey'et bérđi. Êkegü yaraştılar, arada (10) fitne basıldı. Andın soñğ Hasan Hüseyn *rażhumâ* ehl-i beytleri birle Kûfedin köçtiler taqı Medİneke bardılar.

(11) Medİnede on yıl turdılar Hasan *rażhu* sökel boldı erse, qarındaşı Hüseyn *rażhu* qatınga keldi. (12) Aytur: Ey qarındaşım, nê zaħmatıñğ bar? tedi erse, Hasan aydı: Ey qarındaşım Hüseyn, nêçe qata mañğa ağı içürdiler (13) eşer qılmadı, velikin bu nevbet inğen qatığ eşer qıldı. Minberke barsam, bağrım pāraları endāmumdın (14) uşaq bolup pāra pāra tüşer, tedi erse, Hüseyn *rażhu* inğen qadğuluğ boldı taqı aydı: Ey (15) qarındaşım hêç sêzer-mü-sen kim bu ağıñı sizke kim içürdi? tedi. Hasan aytur: Nê qılur-sen, tedi erse, (16) Hüseyn aydı: Öltürür-men, tedi. Hasan aydı: Men yaqın bilmez-men. Sêzik birle kişini öltürmek neteg bolğay? (17) tedi erse, Hüseyn taqı tek qaldı. Yana bir kün kirdi. Baqar igi qatığ boldı, yığlayu turur. Hüseyn *rażhu* [176] (1) aydı: Ey qarındaşım, nişe yığlayur-sen? Eger ecel kelür bolsa, cedding Muştafāğa barur-sen yā babañğ emİrü'l-mu'minIn (2) 'Alİke barur-sen, vālideñğ Fāţımatü'z-Zehrāğa barur-sen, ceddetiñğ Hādİcatü'l-Kübrāğa barur-sen. 'Ömrüñğni tã'at (3) ve 'ibādat birle keçürdüñğ, yigirmi beş qata yağağ hec qıldıñğ. Haq te 'ālāñğ luţfi kere-mi uluğ turur. Nişe munça (4) üküş qadğuluğ bolur-sen? tedi erse, Hasan *rażhu* aydı: Ey karındaşım, ilegimde inğen uluğ (5) işler bar. Bilmez-men aħvālım neteg bolğay. Bu ölüm kelmişde* dünyādın nê hāl üze çıqğay-men taqı gürke (6) kirsem, aħvālım neteg bolğay, bilmez-men, taqı qıyāmatda aħvālım neteg bolğay, bilmez-men, tedi taqı yıgladı.

Zuhrİ (7) aytur *rażhu*: Bir kêçe Ka'beke bardım, Ka'beni ħalvat bulğay-mu-men? tēp üküş yazuqlarımın Rebbümdin qolğay-mu-men? tēp bardım. Baqar-men, Ka'be içinde bir kimerse Rebbi birle münācāt qılur taqı zār zār (8) yığlayur. Qaçan kim bu hālın kördüm erse, benim şefā'atım taqı ziyāda boldı, velikin anıñğ üze kirsem anıñğ vaqtı (9) kêtkey, ol münācāt lezzetidin maħrüm bolğay, tēp qapuğda üküş eğlendim. Tün buçuqı boldı taqı ol (10) kimerse yıglamaqını taqı zārİlıqını eksitmedi. Ançaqa tegi kim küydüm, seher vaqtı boldı erse, benim taqı (11) şabrum qalmadı. Men taqı Ka'beke kirdim erse, ol kimerse yıglamaqıdın tayandı. Men aydım: Ey 'azİz siz (12) kim turur-siz? tēdim erse, ol kimerse aydı kim: Men Hasan ibnü 'Alİ turur-men, tedi. Men aydım: Yā Hasan, (13) seniñğ 'Alİ menğizlig atañğ bolsa taqı Fāţıma menğizlig anañğ bolsa taqı Muştafā menğizlig uluğ atañğ (14) bolsa taqı Hādİca menğizlig uluğ anañğ bolsa, sañğa munça zārİlıq taqı yıglamaq qadğurmaq ne kerek? (15) Yat kimerseler munlarnıñğ şefā'atını umınç tutarlar, munlar şefā'atı sañğa bolmağay-mu? Bu kimerseler (16) seni qıyāmat kün zāyi' mü qılğaylar kim

* Yazmada: *kelmesde*.

munça yığlar-sen zārılıq qılır-sen? tédim erse, maṅga aydı: (17) Ey Zuhri, Qur'ānda bir āyat bar. Ol āyatdın men inḡen qorqar-men, tédi erse, men aydım: Yā Ḥasan, ol qayu āyat [177] (1) turur? tédim erse, Ḥasan *raḡhu* oqıdı, *qt*:

فاذا نفخ في الصور فلا أنساب بينهم يومئذ (2) ولا يتساءلون فمن ثقلت موازينه
فاولئك هم المفلحون ومن خفت موازينه فاؤلئك الذين (3) خسروا أنفسهم في
جهنم خالدون (XXIII : 101-103)

Ma'nisi ol bolur kim: Qaçan kim borḡu ürülse, qıyāmat bolsa (4) *āv* ol kün men falān oḡlı men, tēp küwenmek yoq. Kimniṅ kim terāzūsı tevḥid birle, imān kelimesi (5) birle, eḡḡü 'amal birle cerb bolsa, ol kimerse qurtulmuşlardın turur; ve eger terāzūsı yüngül bolsa, ḡayrātı (6) taqı tā'atı az bolup ma'siyatı taqı küfri taqı fısqu üküş bolsa, ol kimerseler öz nefsinge ziyān qıldılar (7) taqı tamuḡda meṅḡḡü qaldılar, tēp aytur. Ėmdi ey Zuhri, bu āyātı oqısam, baḡrım pāra pāra bolur. Maṅga atam (8) nē fāyida qılḡay, eger mende eḡḡü 'amal bolmasa, tédi erse, men taqı hēç neerse aymadım.

Qaçan kim rebī'ü'l-avval (9) ayıdın üç kün kēçip turur erdi kim Ḥasan-nıṅ *raḡhu* emgeki qatıḡ boldı, Hüseyin *raḡhu* başı (10) qatında olturmuş erdi taqı öḡin şahābalar yıḡılmış erdiler. Ḥasan *raḡhu*'nuṅ ne kim vaşiyyatları (11) bar erdi, cümlesini qarındaşı Hüseyinge aydı, tamām qıldı. Andın soṅ Ḥaqq te'ālā birle münācāt qılu başladı. (12) Üküş zārılıq qıldı, yıḡladı cümle şahābalar taqı yıḡlaştılar. Andın soṅ aydı: Yā Rebbi, benim uminçim taqı (13) tilekim seniṅ raḡmatıḡdın maḡrum qılmaḡıl! tédi taqı kelime-i şehādat aydı taqı cānnı Ḥaqqqa teslīm qıldı *innā li'llahi* (14) *va innā ilayhi rāci'una*. Hüseyin *raḡhu* yıḡlayu başladı. Cümle şahābalar taqı şahābalarınṅ oḡlanları (15) yıḡlaştılar. Aytur erdiler kim Ḥasan bizke Peyḡāmbar 'as'dın yāḡḡar erdi; Ḥasan *raḡhu*'nuṅ (16) şūratı Peyḡāmbarqa oḡsayur erdi. Ėarīb ermez ol kişi kim bir ēldin taqı bir ēlke barsa; Ėarīb ol kişi turur (17) kim munuṅ tēḡ Ėarīb qarındaşını uçqunsa. Yıḡlar erdi: Ey qarındaşım Ḥasan, Ėmdi men ölgümçe közüm yaşı [178] (1) tıṅmegey, seniṅ tēḡ qarındaşını men qandın bulḡay-men? tēyü yıḡlar erdi. Andın soṅ yuvdılar taqı namāz qıldılar (2) taqı Peyḡāmbar 'as'nuṅ 'ammı 'Abbās qatında taqı vālidesi Fāṭıma qatında defn qıldılar. Ḥasan *raḡhu* (3) vaşiyyat qılmış erdi kim meni Peyḡāmbar 'as qatında defn qılıṅız, tēp. Velikin Medİne bēḡi Mervān (4) erdi; ol qoymadı erse, vālidesi qatında defn qıldılar.

Andın soṅ Hüseyin *raḡhu* taqı şehid boldı. (5) Anıṅ şehādatını aymaq ḡacat yoq, ḡalāyıq ara meşhūr bolup turur. Velikin Hüseyin *raḡhu* taqı şehid (6) bolmazdın oza şehādatınıṅ eşeri Peyḡāmbar 'as'qa ma'lūm bolmuş erdi. Peyḡāmbar 'as taqı ba'zı (7) kimerseke aymış erdi. Andın şemmei beyān qılalıṅ.

Ummu'l-Fazl atlıg hatun bir kün Peygāmbar 'as (8) qatınğa kirdi taqı aydı: Yâ Resûlallâhi, bu kêçe bir qorqunçluğ tüş kördüm, tedi erse, Peygāmbar 'as (9) aydı: H̱ayr bolğay inşâ'llahu te'âlâ, ne tüş kördünğ? tedi erse, Ummu'l-Fazl aydı: Yâ Resûlallâhi, körer-men (10) siziñ mübârek teniñizdin bir pâra êt kesilür taqı benim etekimke tüşer, tedi erse, Peygāmbar 'as (11) aydı: Yâ Ummu'l-Fazl, qorqmağıl, bu tüş eđgü tüş turur. Qızım Fâtıma erkek oğlan tuğurğay taqı (12) ol oğlannı asrağay-sen, seniñ etekiñde ulalgay, tedi erse, qorqunçum ketti taqı (13) sewündüm. Taqı bir qaç eyyâm keçti. Fâtıma *razhu* Hüseynni tuğurdı taqı mañga bêrdiler emzür-(14)-mekke taqı asramaqqa. Bir kün Hüseynni kötrüp Peygāmbar 'as qatınğa kirdim. Peygāmbar 'as (15) aydı: Yâ Ummu'l-Fazl, Hüseynni mañga bêrgil, tedi erse, men taqı bêrdim. Aldı taqı ileginde olturğuzdı (16) taqı oğşayu başladı. Bir ançada baqar-men, Peygāmbar 'as'nuñ közidin qatarât ve 'abarât aqa başladı. (17) Men aydım: Yâ Resûlallahi, ẖâlî bu oğlannı açuq yüz bile oğşayur erdiñiz, êmdi ne boldı kim yığlayur siz? [179] (1) tédim erse, aydı: Bu oğlannı kim oğşayu başladım erdi derẖâl Cebre'il 'as nâzil boldı taqı mañga (2) aydı: Bu oğlannı sewer-mü-sen? tedi erse, men aydım kim sewer-men. Cebre'il 'as aydı: Bu oğlannı seniñ (3) ummatıñ Kerbelâ şahrâsında şehîd qılğaylar, tedi taqı ol yerniñ topraqıdın bir awuç topraq (4) keltürdi taqı mañga bêrdi. Baqar-men qızıl qan renglig topraq turur. Bu ẖâlnı mundağ kördüm erse, köñglüm (5) hasta ve bezmân boldı, yığlayu başladım, tedi. Andın soñ Ummi Selemeke aydı: Yâ Ummi Seleme, bu topraqnı algıl (6) aprağıl. Qaçan kim bu topraq qızıl qanğa ewrülse, oğlum Hüseyn ol vaqtın şehîd bolğay, tedi.

(7) Peygāmbar 'as aydı: Mi'râc tüninde Cebre'il birle uçtmağqa teferrüc qılurda uçtmağ içinde êkki köşk kördüm. (8) Êkkisi yanaşu tururlar. Biri yaşıl yâqûtdın erdi taqı biri qızıl yâqûtdın erdi. Men aydım: Yâ Cebre'il, (9) bu êkki köşk kimlerniñ köşkleri turur? tédim erse, Cebre'il 'as aydı: Yâ Muḥammed, bu su'âlnı Rîzvândın (10) su'âl qılğıl, ol cevâb bêrsün, tedi erse, Rîzvândın su'âl qıldım. Rîzvân aydı: Yâ Muḥammed, bu yaşıl (11) köşk oğluñ Ḥasan köski turur taqı bu qızıl köşk oğluñ Hüseynniñ köski turur, tedi erse, men aydım: (12) Yâ Rîzvân, oğlum Ḥasan köski ne ḥikmetdin yaşıl boldı taqı oğlum Hüseynniñ köski ne ḥikmetdin (13) qızıl boldı? [tédim] erse, Rîzvân aydı: Yâ Muḥammed, oğluñ Ḥasanı ağı birle şehîd qıldılar taqı ağınuñ rengi (14) yaşıl turur; taqı Hüseynni qılıç birle şehîd qıldılar, qızıl qanğa bulğaşğay. Ol yandın anıñ köski (15) qızıl boldı, tedi erse, men yığladım. Mañga Cebre'il aydı: Yâ Muḥammed, şabur qılğıl! tēp aydı erse, men taqı şabur (16) qıldım, tedi.

Hüseyn *razhu* arasında taqı Yezîd arasında avval 'adâvat ol yöndin erdi kim bir kün Yezîd (17) Mu'âviya qatınğa kirdi erse, Mu'âviya aydı: Ey oğlum Yezîd ẖeç dünyâda ârzünğ bar mu kim ol ârzûqa men [180] (1) seni tegürmedim? tedi erse, oğlı aydı: Dünyâda bir ârzüm bar kim ol

ârzûmq̃a tegmedin turur-men. Kerek kim mēni ol (2) ârzûmq̃a tegürsēngiz, tēdi erse, Mu'āvīya aydı: Ey oğlum Yezîd, ol nē turur? tēdi erse, Yezîd aydı: Başra bēgi (3) 'Abdullāh ibnū 'Āmirniñg bir hatunı bar ermiş, bu iqlimlerde anıñg tēg cemāllıg kimerse h̃abar bērmes. Kerek kim (4) ol hatunı mañga h̃aşıl qılsañgız, tēdi erse, Mu'āvīya aydı: İñgen h̃aşıl qılayın, tēdi taqı bir kişi ıda (5) bērdi Başra bēginge kelsün, tēp. Ol taqı keldi. Mu'āvīya aydı: Yā 'Abdullāh, sēndin bir derh̃ostum bar, kerek kim (6) qabūl qılsañgız. Ol aydı: İñgen qabūl qılğay-men, tēdi erse, Mu'āvīya aydı: Derh̃ostum ol turur kim sēniñg (7) hatunuñg bar ermiş, Umm-i Ubeyhā atlıg, iñgen şāhib-cemāl ermiş 'Arab ēllerinde anıñg tēg şāhib-cemāl (8) yoq ermiş. Kerek kim añgar talāq bersēñg taqı anı oğlum Yezîdke cūftlendürsem, tēdi erse, 'Abdullāh ibnū 'Āmir (9) mütēhayyir boldı. Hēç cevāb aymadı erse, Mu'āvīya gāzab qıldı, aydı: Andağ erse, Başradın sēni ma'zūl qılğay-men (10) taqı Başranıñg bēglikini öñgin kimerseke bergey-men, tēdi erse, 'Abdullāh ibnū 'Āmir aydı: Mañga mūhlet bērsēñgiz, men taqı (11) meşveret qılsam bolğay-mu? tēdi erse, Mu'āvīya aydı: Barğıl, meşveret qılğıl! tēdi erse, 'Abdullāh ibnū 'Āmir çıqtı. (12) Dōstları yārānları birle meşveret qıldı erse, cümlesi aydılar: Bir hatun üçün Başranıñg bēglikini neteg (13) qoyarsen? ol hatun bolmasa, öñgin hatun bolsun, tēdiler erse, kirdi taqı: Qabūl qıldım derh̃ostuñguznı, tēdi: (14) Ol hatunum Umm-i Ubeyhāga talāq bērdim, boşadım, tēdi erse, 'iddetini saqış qıldılar. Taqı Mu'āvīya Abū Hüreyreke (15) fermānladı taqı aydı: Yā Abā Hüreyre, nēçe zaḥmat erse, kerek kim Başrağa barsañgız taqı Umm-i Ubeyhānı oğlum Yezîdke (16) nikāḥ qılsañgız, tēdi erse, Abū Hüreyre *raḥḥu* taqı qabūl qıldı taqı bardı. Yolda h̃atırınğa tüşti kim kākı (17) Medīne yolınca barsam, Muştafāga taqı ziyārat qılsam, tēp. Medīneke kirdi, Muştafā 'as'qa taqı ziyārat [181] (1) qıldı. Andın çıqıp Hüseyinge *raḥḥu*'qa taqı tēgdı erse, Hüseyn *raḥḥu* aydı: Medīneke ne üçün keldiñg? tēdi (2) erse, Abū Hüreyre *raḥḥu* aydı: Başrağa barur-men; Medīne yolu birle keldim, Muştafāga ziyārat qılmaq üçün, (3) tēdi erse, Hüseyn *raḥḥu* aydı: Yā Abā Hüreyre, Başrağa ne iş üçün barur-sen? tēdi erse, Abū Hüreyre aydı kim: (4) Mu'āvīya 'Abdullāh ibnū 'Āmirni ündetti taqı hatunını boşattı oğlı Yezîdke nikāḥ qılmaq üçün. Ėmdi meni vekīl (5) qıldılar, nikāḥ qılmaqğa barur-men, tēdi erse, Hüseyn *raḥḥu* aydı: Yā Abā Hüreyre, men taqı sizni vekīl qıldım (6) taqı mēni anıñg qatında yād qılğay-siz. Eger mēni qabūl qılsa, nikāḥ qılğay-siz, tēdi erse, Abū Hüreyre taqı qabūl qıldı. (7) Qaçan kim Abū Hüreyre *raḥḥu* Umm-i Ubeyhā qatınğa kirdi erse, avval Mu'āvīya sözini aydı, andın soñg Hüseyn (8) sözini aydı erse, Umm-i Ubeyhā aydı: Yā Abā Hüreyre, sizke meşveret qılur-men, bu ēkki kimersedin qayu birini (9) ihtiyār qılayın? tēdi erse, Abū Hüreyre aydı: Anı sen bilgil, men aymaqım maşlahat ermez, tēdi erse, Umm-i Ubeyhā (10) aydı: Ol todaqnı kim Peyğāmbar 'as sordı, ol todaq mañga sewüglügrek turur, tēdi taqı Hüseynni ihtiyār qıldı

(11) erse, Abū Hüreyre taqı Umm-i Ubeyhānı Hüseyinge nikāh qıldı taqı Medīneke keltürdiler. Taqı Mu'āviyaqa bardı taqı bu ahvālını (12) aydılar erse, Mu'āviya gāzablandı taqı Abū Hüreyreke aydı: Men seni ıda bērdim erse, oğlum Yezīd üçün (13) ıda bērdim. Sen neteg Hüseyinge nikāh qıldıñg? tēdi erse, Abū Hüreyre aydı: Sen neteg kim mēni vekīl qıldıñg erse, (14) ol taqı vekīl qıldı. Avval seniñg söziñni edā qılmaşdın sonğ anıñg sözini taqı edā qıldım erse, Umm-i Ubeyhā aŋgar meyl qıldı, (15) seniñg oğluñni unamadı. Men neteg qılayın? tēdi erse, Mu'āviya hēç neerse tēmedi. Velīkin Yezīdniñg köñğlinde (16) 'adāvat ornadı. Ol 'adāvat eşeri erdi kim Hüseysin *raşhu*'qa Haq te'ālā şēhādat rūzī qıldı.

Andıñg sonğ (17) 'Abdullāh ibnü 'Āmir hecke barurda Medīneke kirdi taqı Peyğāmbar 'as'qa ziyārat qıldı taqı Hüseyinge tegdi taqı aydı: [182] (1) Yā Hüseysin, destūr bolğay-mu kim Umm-i Ubeyhā qatıñga kirsem; aŋga sözüm bar aysam, tēdi. Hüseysin *raşhu* aydı kim: (2) Bolur, kirgil! tēdi erse, 'Abdullāh ibnü 'Āmir taqı Hüseysin birle Umm-i Ubeyhā qatıñga kirdiler. 'Abdullāh ibnü 'Āmir aydı: (3) Ey Umm-i Ubeyhā, ol emānat kim seniñg qatıñgda qoydum erdi ol emānatnı maŋga teslīm qılğıl! tēdi erse, Umm-i Ubeyhā qara-(4)-vaşıñga buyurdı kim fulān şandūqnı keltürgil! tēp. Ol taqı keltürdi. Ol şandūqnı açtı taqı bir hūqqa çıkardı (5) taqı 'Abdullāh ibnü 'Āmirqa bērdi. 'Abdullāh ibnü 'Āmir ol hūqqanı açtı içinde cümlesi dāna yinçüler erdi erse, 'Abdullah (6) ibnü 'Āmir yığlayu başladı. Hüseysin *raşhu* aydı: Yā 'Abdullāh, ne üçün yığlayur-sen? tēdi erse, 'Abdullāh ibnü 'Āmir (7) aydı: Ey Peyğāmbarzāda, bu Umm-i Ubeyhānıñg cemālini mü aytayın yā taqı pārsālını mu aytayın yā taqı emanātını mu aytayın? Men bu (8) yinçüleri nişān qılıp turur erdim. Menim nişānım üzeyök turur, hēç açmadın baqmadın turur. Emānatımnı mundağ yaḥşı (9) saqlap turur, tēdi erse, Hüseysin *raşhu* aydı kim: Yā 'Abdullāh, bu Umm-i Ubeyhānı sewer-mü-sen? Köñğlüñg munı (10) tiler-mü? tēdi erse, 'Abdullāh ibnü 'Āmir aydı: Ey Peyğāmbarzāda, bu mēndin adırılğandın berü hēç kün bolmağay kim (11) munuñg 'ışkıdın zār ve zār yığlamasam, tēdi erse, Hüseysin aydı: Uş men talāq bēreyin taqı sen hecdin qayıtsañg (12) taqı küysenğ 'iddeti tamām bolsa, saŋga nikāh qılsam bolğay-mu? tēdi erse, 'Abdullāh ibnü 'Āmir sewüñdi taqı üküş (13) du'ā qıldı erse, Hüseysin *raşhu* taqı anıñg qatında Umm-i Ubeyhānı boşadı ve talāq bērdi taqı 'Abdullāh ibnü 'Āmirqa (14) hec qılıp qaytmışında cüftlendürdi.

Şüreyḥ aytur: Peyğāmbar 'as'nuñg mescidinge kirdim namāz qılmaq (15) üçün. Baqar-men Hüseysin *raşhu* secdeke barmış, yüzini topraqqa qoymış Haq te'ālā birle münācāt qılır, (16) tazarru' ve zārīlıq birle, közi yaşı, bağı başı birle aytur: Ey Bār Huḍāyā, bilmez-men kim mēni sen tamuğ üçün mü (17) yarattıñg yā taqı uçtmaḥ üçün mü yarattıñg. Men miskīn 'aciz dermāndanı eger tamuğqa kigürseñg taqı buyursañg kim [183] (1) zebāniyyalar mēni topuzları birle ursalar taqı maŋga ḥamīmni

içürseler men miskîn qul seniñg keremünñge sığınğaymen taqı (2) tamuğ-luğlarğa ayğaymen kim Tañğrını sewgen qul erdim, tēp. Ey Bār Hūdāyā, benim tã'atım sañğa hēç fāyida qılmaz (3) taqı ma'sīyatım sañğa hēç ziyān qılmaz; taqı eger mañğa raḥmat qılsañg, mülküñgdin hēç neerse nuqşān bolmaz. Qamuğ-(4)-dın raḥmat qılğanraq turur-sen, men 'za'f miskiñge sen raḥmat qılğıl! tēp zārılıq birle, yığlamaq birle (5) münācāt qılur erdi.

Qaçan kim Mu'āvīya sökel boldı erse, Dimişqınıñ uluğlarındın derhōst qıldı* kim (6) oğlum Yezīdke bey'et bērsenğiz, tēp. Taqı Yezīdniñ fisqı, fucūrı ḥalq ara zāhir bolup turur erdi. Ol yōndin (7) tiriglikinde ḥalāyıqdın bey'et tiledi erse, Mu'āvīyadın uyalıp bey'et bērdiler. Qaçan kim Mu'āvīya āḥiratqa (8) naql qıldı erse, bu ḥabar Medīneke keldi. Medīne bēgi Mervān erdi. Mervān taqı Medīne uluğlarını yıgdı taqı Ādīna (9) mescidinde minberke mindi, Mu'āvīyanıñ vefātını aydı taqı bu ḥalāyıqdın soñg Yezīd üçün bey'et tiledi erse, (10) Abū Bekr oğlı 'Abdurraḥman aydı *raḥumā*: Bizler Yezīdke mü bey'et bēreliñg kim Yezīd ḥamr içer taqı bēcinler (11) birle, itler birle oynar, fāsıq turur. Anıñ ḥilāfatı revā ermez, tēdi erse, ol taqı neerse tēyü bilmedi. Andın soñg (12) Hüseyn qatıñğa keldiler taqı meşveret qıldılar taqı maşlahat andağ kördiler kim Hüseyn Mekkeke barsa taqı Ka'beniñg (13) ḥareminde tursa, hēç kimerseke qarış-masa, Mekkede 'ibādat ve tã'at birle tursa, tēp aydılar erse, Hüseyn taqı (14) qabūl qıldı Mekkeke bardı. Bu ḥabar Kevfe ḥalqıñğa tegdi kim Mu'āvīya vefāt bolmış taqı oğlı Yezīd ḥalīfa (15) bolmış, tēp. Cümle ḥalāyıq qadğur-dılar, peygāambarzāda Hüseyn *raḥḥu* bar erken, anıñ tēg ḥamr içğüçi, itler (16) birle, bēcinler birle oynağüçi neteg ḥalīfa bolğay, tēp Hüseynge Kevfe uluğları 'Alī 'bnü Abī Tālibniñg muḥib-(17)-ları, ḥānadānnıñ ḥavā-dārları yüz ellig yigit* ıda bērdiler erse, Hüseyn taqı Mekkedin Kevfeğa bardı. Qaçan kim [184] (1) Hüseyn *raḥḥu* Kevfeke bardı erse, Yezīdke ḥabar tegdi kim Hüseyn Kevfeke bardı, tēp. Kevfeniñg bēgi (2) 'Ubeyd ibnü Ziyād erdi, añgar üküş māl ıda bērdi taqı aydı kim: Hüseynni bey'etke ündegil! Eger bey'et (3) bērmese öltürgil! tēp 'Ubeyd taqı Kevfede münādī qıldurdı: Ey ḥalāyıqlar, zīnhār ve zīnhār Hüseynge (4) yārī bērmenğ, bukün yarın Şām çerigi kelgey barçanğızñı ḥarāb qılğay, tēdi erse, musul-mānlar qorqtılar, (5) cümleleri kizlendiler. Hüseyn qatında otuz ēkki aṭlıg kişi qaldı taqı qırq yaḍağ kişi qaldı. Öñgin ḥalāyıq -(6)-lar cümlesi 'Ubeyd ibnü Ziyād birle qorqtılar, qaçtılar. 'Aşūrā kün erdi hem taqı cum'a kün erdi. (7) 'Ubeyd ibnü Ziyād birle Hüseyn uruştı. Yārānları birin birin uruşu şehīd boldılar. Hüseyn yalguz qaldı; (8) ol taqı ḥatunlarğa vīdā' qıldı, üküş yığlaştılar; taqı aṭlandı. Arslan menğizlig ḥamle qıldı. Qayu (9) yañğa barsa erdi, kimerse qarşu kelü bilmez erdi, meger oq atar erdiler.

* Yazmada : qıldım.

* Yazmada : يتيك

Yetmiş êkki yerde başlıg (10) boldı; taqı bir oq ağuluğ erdi kim yürekinge tegdi erse, ṯaqatı qalmadı, ağıdın yıqıldı taqı *bismillāh* (11) va *‘alā millati Rasuli’llāhi*, ṯedi taqı aydı: İllāhī körer-sen, men mazlūm öler-men, ṯedi. Ol zālimler cümle üvüştiler (12) taqı Hüseynni şehīd qıldılar *innā lillāhi va innā ilayhi raci’ūna*.

İmam Necefī (?) *rahmhi* aydı: Eger men Hüseynni (13) şehīd qılğanlardın bolsa erdim, andın soñ ol ma’siyatımdın tevbe qılsa erdim, H̱aq *tv̱t* m̱eni (14) yarlıqasa erdi taqı mañga uçmañrı ṟuzī qılsa erdi, men Muḥammed Resūlullāhqa ne yüz birle satğaşğay (15) erdim? Ol uçmañ mañga tamuğdın artuqraq bolğay erdi.

Bir kün İbni ‘Abbās *raḥḥu* uyqusındın (16) oyğandı taqı *innā lillāhi va innā ilayhi raci’ūna* ṯedi taqı yığılayı başladı erse, aydılar: Yā İbni ‘Abbās, ne iş boldı? (17) ṯediler erse, İbn ‘Abbās aydı: Hüseynni şehīd qıldılar, ṯedi erse, aydılar: Yā İbni ‘Abbās, neteg bildiñiz? ṯediler [185] (1) erse, aydı kim: H̱ālī v̱aqı’ada körer-men kim Peyğāmbar *‘as* elginde bir sırça qarāba bar taqı içi toluğ (2) qan turur. Mañga aydı: Yā ‘Abbās, bilmez-m̱usen kim benim ummatım oğlum Hüseyinge ne qıldılar? Hüseynni şehīd (3) qıldılar. Bu qan anıñ qanı turur taqı yārānlarıñıñ qanı turur. Men bu qannı Rebbümke eletür-men, ṯedi taqı oyandım. (4) Andın soñ yigirmi dört kün keçti Hüseyn ḥabarı keldi.

‘Abdullāh ibnü ‘Ömer rivāyat qılır Peyğāmbar *‘as* (5)-dın. Peyğāmbar *‘as* andağ yarlıqar kim: Qayu kimerse kim bir çıpçuqı oynayu boğuzlasa yemek üçün (6) taqı yemese, qıyāmat kün bolsa *āvş*, ol çıpçuqı H̱ak *tv̱t* ṯirgüzgey taqı til bergey. (7) Ol çıpçuq H̱aq te‘ālā ḥazratındın dād tilegey taqı ayğay: Yā Rebbī, bu kimerse m̱eni nāḥaq y̱erde nişe emgetti, (8) boğuzladı. Maqşūdı yemek ermez erdi, ṯép. Mundın ma‘lūm qılmaq kerek kim nāḥaq y̱erde çıpçuqı boğuz- (9)-lasa, anıñ cezāsını körmedin qalmaz ermiş. H̱āşsa kim ādemīni nāḥaq y̱erde öltürse, ḥāşsa kim peyğāmbar- (10)-zādāni öltürse, anlar işi qıyāmat kün neteg bolğay? *İlāhanā va sayyi-danā*, cümle mu’minlarnı yawuz işlerdin sen (11) saqlağıl!

YETİNÇ FASL

İmām-ı A‘zam Abū Ḥanfe-i Kevfī *rahmhi* fażāyiliniñ beyāni içinde turur.

(12) İmām Şağānī *rahmhi* Maşārıqu’l-anvār atlıg kitāb içinde bu ḥadīşni keltürmiş, ḥadīş bu turur:

(13) روى أبوهريرة رضى الله عنه أنه قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من
يرد الله خيراً يفقهه (14) فى الدين

Bu ḥadīş ma’nisi ol bolur kim Peyğāmbar *‘as* ḥabar ḇerü yarlıqar: Qayu mu’mīn ve muvaḥḥid ḥaqqıñga (15) H̱aq te‘ālā eḍgölük qılmaq tilese hem

dünyâda ve hem âhîratta, ol qulğa şerî'at aḥkāmını bildürür taqı (16) ol qulnı faqîh qılur köñğliniñ közini açar. Abū Ḥanîfe *raḥmhi* ol qullardın erdi.

(17) İmām Ğazālî *raḥmhi* İḥyâ'u'l-ulûm atlıg kitâbında keltürmiş: Abū Ḥanîfe *raḥmhi* üküş [186] (1) 'ibâdat qılğan erdi taqı dünyadın i'râz qılğan erdi, 'ârif billâh erdi taqı Ḥaq te'âlâdın qatıg (2) qorqğan erdi taqı Ḥaq te'âlânıñ riżâsın istegen erdi taqı aḥkâm-i şerî'atnı yetiz bilgen erdi.

(3) Ḥammâd ibnü Abî Süleymân rivâyat qılur Abū Ḥanîfedin *raḥmhi*: Tünle hêç yatmaz erdi. Erteke tegrü (4) 'ibâdat ve tâ'at birle keçürür erdi. Bir kün Abū Ḥanîfe *raḥmhi* yoldın keçer erdi. Bir kimerse taqı (5) bir kimerseke aydı: Bu ol kişi turur kim kêçe hergîz yatmaz, erteke tegi tâ'at qılur, tedi erse, Abū Ḥanîfe *raḥmhi* (6) ol kişiniñ sözini işitti erse, aytur erdi: Men Tanğrı te'âlâdın uftanur-men, ḥalâyıq mēni tünle (7) yatmaz tâ'at ve 'ibâdat qılur tēseler taqı men yatsa-men, anlarını yalğanlamış bolğaymen, tēr erdi.

Umayya oğlan-(8)-ları ḥalîfa erken Hübeyre atlıg kişini Kevfeke bēg qılıp turur erdiler. İbnü Hübeyre Abū Ḥanîfeni ağırlar (9) erdi, hemîşe ziyâratqa kelür erdi. Bir kün Abū Ḥanîfeke aytur: Menim ḥâtırımqa andağ tüşti kim beytü (10)'l-mâlnı sizke bildürsem, daḥl ve ḥarc siziñg 'ameliñgiz birle bolsa, cümle neerseler siziñg qalemüñgüz ḥükminde (11) bolsa, tedi, taqı siz benim qatımda uluğ bolsañgız, Kevfe ḥalqı siziñg fermâniñgızdın çıqmasa, tedi erse, Abū Ḥanîfe (12) *raḥmhi* qabûl qılmağı; nêçeme kim derḥöst qıldı erse, hêç qabûl qılmağı. İbnü Hübeyre qatıg ğažab (13) qıldı taqı buyurdı, Abū Ḥanîfeke yigirmi ağaç urdılar taqı zindânqa saldılar. Bir qaç eyyâm zindânda yatmışdın (14) soñg İbnü Hübeyre kişi ıda bērdi kim: Ne qılur-sen, sözümnı qabûl qılur-mu-sen yâ taqı ebedî zindânda yatur-mu-sen? tedi (15) erse, Abū Ḥanîfe *raḥmhi* aydı kim: Mañga mühlet bēriñg, dōstlarım birle, yārânlarım birle meşveret (16) qılayın, tedi erse, zindândın çıqardılar taqı ıda bērdiler erse, cümle isti'dādını tamâm qıldı taqı bir kêçe (17) qaçtı Kevfedin çıqtı taqı Mekkeke bardı. Ançaqa tegi Mekkeke turdı kim ḥilâfat 'Abbâs oğlanlarıñga tegdi. [187] (1) Abū Ca'fer ḥalîfa boldı erse, andın soñg Abū Ḥanîfa *raḥmhi* Kevfeke keldi. Abū Ca'fer Abū Ḥanîfeni (2) ağırladı. On miñg yarmaq Ḥasan atlıg kişi birle ıda bērdi erse, Abū Ḥanîfe neerse sözlemedi erse, (3) yārânları aydı: Abū Ḥanîfe *raḥmhi* birer mundağ qılur erdi, hêç kimerse birle sözleşmez. Siz bu yarmaqnı (4) munda qođuñg biz öziñge ayğay-miz, tēdiler erse, ol Ḥasan atlıg kişi taqı ol miñg yarmaqnı éwnüñg (5) münğüşinde qoğtı taqı çıqtı. Abū Ḥanîfe *raḥmhi* tirigi bar erginçe ol on miñg yarmaqğa hêç élig (6) tegürmedi. Vefâtında vaşıyyat qıldı kim: Ey oğlum Ḥammâd, bu yarmaqlarnı benim vefâtımdın soñg ol keltürgen (7) kişike teslîm qılğay-sen, tēp. Oğlı Ḥammâd taqı andağ qıldı.

'Abdullâh ibnü Mübârek qatında Abū Ḥanîfeni sözlediler (8) erse, 'Abdullâh ibnü Mübârek aydı *raḥmhi*: Ol kimerсени mü sözleyür-siz kim

dünyâda taqı dünyânıñ cümle (9) mälları anıñ qatında 'arza qılındı erse, ol dünyâdın qaçtı taqı dünyanı qabûl qılmağı, tēp aydı.

Abū Ḥanīfe (10) *raḥmhi* tābi 'ınlerdin erdi. Tābi 'ın ol kimerseke ayturlar kim şahābağa satğaşmış bolsa, Peyğāmbar (11) 'as yārānlarını körmüş bolsa. Abū Ḥanīfe *raḥmhi* aytur erdi kim: Peyğāmbar 'as yārān-(12)-larıdın tört kimerse kördüm: Enes ibnü Mālik taqı 'Abdullāh ibnü Ḥurri'r-Runeydī taqı 'Āmir ibnü Vātilanī taqı (13) 'Abdullāh Abī Avfīni *riḍwānu'llāhi* 'alayhim acma'in. Enes ibnü Mālik[ni] taqı *raḥhu* Başra ėliniñ cāmi'inde (14) kördüm kim ḥalāyıq qatında ḥāzır erdiler taqı özi Peyğāmbar 'as'dın eşitgen ḥadıslarnı ḥalāyıqlarğa (15) aytur erdi. Bu ḥadısnı özi ağzıdın eşittim kim Enes ibnü Mālik *raḥhu* aydı: Men Peyğāmbar 'as'dın (16) eşittim. Peyğāmbar 'as andağ aydı kim: *طلب العلم فريضة على كل مسلم* Ma'nisi (17) ol bolur kim: 'İlm istemek farīza turur tegme bir ėr taqı tegme bir tişi ŗze, tēp aydı. Yana aydı kim: Peyğāmbar 'as [188] (1) aydı: *على الخبر كفاعله* Ma'nisi ol bolur kim: Bir mu'min taqı bir mu'minni eđgü işke delālat qılsa, (2) ol eđgü iş qılğanga nē şavāb bolsa, bu delālat qılğanga ol şavāb bolur, tēp aydı.

Taqı Abū Ḥanīfe (3) *raḥmhi* aydı: Ka'beke ziyārat qılğalı bardım erdi. Mescidü'l-ḥarām içinde 'Abdullāh ibnü Ḥurri'r-Runeydini (4) kördüm kim ḥalāyıqğa Peyğāmbar 'as'dın eşitgen ḥadıslarnı beyān qılur erdi. Anıñ ağzıdın taqı (5) bu ḥadısnı eşittim kim ol aydı: Men Peyğāmbar 'as'dın andağ eşittim Peyğāmbar 'as'dın ḥabar bērü yarlıqa-(6)-dı:

من تفقه في دين الله كفاه الله همه ويرزقه من حيث لا يحتسب

Ma'nisi ol bolur kim: qayu mu'min (7) ve muvaḥḥid Tanğrı dñi içinde şerī'at aḥkāmı öğrense, Tanğrı te'ālā ol mu'minniñ nē kim qadğusı bar erse, cümle-(8)-singe kifāyat qılğay taqı ol mu'minğa sanmaduq yöndin rüzñi tegürgey, tēp aydı.

Bir kün Abū Ḥanīfe *raḥmhi* (9) öz ustādlarını ḥisāb qıldı taqı aydı kim: Tört miñg ustāddın 'ilm öğrendim. Űküşleri tābi 'ın (10) erdiler, tēp aydı.

Bir kün Abū Ḥanīfe *raḥmhi* oturmuş erdi Kevfeniñ uluğ 'ālimleri birle. (11) Biri Sufyān-i Şavri taqı biri İbnü 'Abī Leylā taqı biri 'Abdullāh ibnü Seyrik *raḥmātullahu* 'alayhim acma'in. Bir kimerse (12) keldi taqı munlarğa su'āl qıldı; aydı kim: Tört kimerse bir yerde oturmuş erdiler kim biriniñ ŗze-(13)-singe yılan mindi taqı ol kimerseñi soqmaqqa qaşd qılmış erdi kim ol kimerse bu yılanı ėlgi birle (14) attı erse, bu yılan yanındaki kişi ŗze tüşti. Ol yanındaqı kişi taqı ėlgi birle attı erse, ol yılan üçünçi kişi ŗze-(15)-singe tüşti. Bu üçünçi kişi taqı ėlgi birle bu yılanı atmış erdi. Bu yılan törtünçi kişi ŗzesinge tüşti taqı ol (16) törtünçi kişini soqtı erdi. Derḥāl ol törtünçi kişi vefāt boldı. Ėmdi vefātı bolğan kişiniñ

diyeti kimnünġ (17) üze vâcib bolur? tēp su'āl qıldı erse, bu uluġ 'ulemālar tefekkür qıldılar, hēç cevāb bērü bilmediler taqı [189] (1) aydılar. Yā Abā Hānīfe, kerek kim bu su'ālınġ cevābını siz aysanġız. Bu müşkil su'āl turur. Nēçeme tefekkür qıldıq bizke bu (2) su'ālınġ cevābı rüşen bolmadı, tēp Abū Hānīfeke qaşd qıldı erse, Abū Hānīfe aydı *rahmhi*: Avvalqı kişike (3) diyet vâcib bolmas, anıġ üçün kim anıġ def'i birle taqı ēkinçi ölmedi. Ēkinçi üze hem diyet vâcib bolmaz, anıġ üçün kim (4) anıġ def'i birle taqı üçünçi ölmedi. Ēmdi baqalınġ, törtünçi kişi kim öldi; eger bu yılan bu üçünçiniġ atġan hālında (5) soqmış bolsa, ol ölgenniġ diyeti üçünçike vâcib bolur; ve eger bu yılan üçünçiniġ atġan hālında soqmamış (6) bolsa, ol ölgenniġ diyeti üçünçike vâcib bolmaz ve eger bu yılan üçünçiniġ atġan hālında soq[ma]mış bolsa, bir (7) zamāndın soġra soqmış bolsa, hēç kimerseke diyet vâcib bolmaz, tēp cevāb aydı erse, cümle 'ulemā istihsān (8) qıldılar. Neme körklü cevāb aydı, tēp medh qıldılar.

Bir kün Abū Hānīfe qatınġa bir za'ıfa keldi taqı su'āl qıldı, (9) aydı: Yā imāme'l-muslimīn, men cüftümke aydım kim ēwde un tükendi, qalmadı. Bizke un alġıl, tēdim erse, cüftüm aydı: (10) Bukündin soġ maġa un tükendi tēp hābar bērsenġ yā taqı kişi birle aytırsanġ* yā taqı bitig bitip maġa oqırsanġ, (11) mēndin hārām sen, tēp aydı. Ēmdi men mütehayyir boldum, neteg qılayın bilmez-men, tēp aydı erse, Abū Hānīfe *rahmhi* aydı: (12) Ey za'ıfa, sen kimnünġ hātunı sen? tēdi erse, ol za'ıfa aydı: Men Ağmeşniġ hātunı turur-men, tēdi. Ağmeş Kevfeniġ (13) uluġ 'ulemālarındın erdi. Abū Hānīfe aydı *rahmhi*: Ey za'ıfa, bargıl ēwde un tükense ol un turġan (14) taġarçuqnı Ağmeşniġ ilersükinge bağlap yatġıl, tēdi erse, ol za'ıfa taqı andaġ qıldı. Ağmeş erte qoptı, tēz (15) tonın keymekke qaşd qıldı erse, baqar ilersükinge taġarçuq bağlġ turur. Bildi kim ēwde un tükendi tēp. (16) Hātunıġa aydı: Ey hātun, meger sen Abū Hānīfeke barıp su'āl qıldınġ taqı bu hāleni andın öğrendinġ? tēdi erse, ol (17) hātun aydı: Andaġ qıldım, tēdi. Andın soġ Ağmeşke kim kim mes'ele su'āl qılsa erdi, ol aytur erdi kim: Bargıl [190] (1) bu su'ālını Abū Hānīfedin istegil. Ol bar erken bizke cevāb aymaq bolmaz, tēp def' qılur erdi.

Hamzatu's-Şükrī (2) tēp aytur erdiler, tābi'īnlerdin erdi, uluġ 'ālim erdi. Aytur: Maġa bir kimerse minġ mes'eleni bitip keltürdi. İnġen (3) müşkil mes'eleler erdi. Bu minġ mes'eledin biringe cevāb bitiyü bilmedim. Men aydım ol sâ'ilqa: Turġıl baralınġ Abū Hānīfe (4) qatınġa kim bularnıġ cevābı anda hāşil bolġay inşā'a'llāhu te'ālā, tēp aydım erse, ol sâ'il taqı benim birle bardı. (5) Abū Hānīfe hıdmatınġa kirdük taqı bu minġ mes'eleni su'āl qıldıq erse, cümlesinge cevāb bitidi, hēç (6) tefekkür qılmadı, eglemedin bitidi erse, men inġen ta'ācub qıldım Hāq te'ālā bir qulınġa munça mı üküş 'ilm (7) rüzī qılur ermiş, tēp.

* Yazmada : aytırsang.

Abū Hānifeniñ bir şāgirdi bar erdi, Naşr ibnü Muḥammed tēp aytur erdi. Ol Abū Hānifeke aydı (8) kim: Yā imāme'l-muslimīn, sizdin bir derḥōstum bar. Abū Hānife Muḥammedke *rahmhi* aydı: Yā Naşr, nē derḥōstuñg (9) bar? tēdi erse, Naşr aydı: Men ḥecke barmaqqa rağbatım boldı taqı bir cāriyam bar. Kerek men kelginçe ol cāriya siziñg (10) ḥıdmatıñızda tursa taqı kēçe siziñg ēwde yatsa, tēp derḥōst qıldı erse, Abū Hānife *rahmhi* taqı (11) qabūl qıldı. Qaçan kim Naşr ibnü Muḥammed Hicāzdın qayıttı taqı cāriyasını ēwke keltürdi, kēçe boldı erse, cāriya-(12)-sıñga aydı kim: Tōşek kemişgil, yatalıñg, tēdi erse, cāriyası aydı: Ey ḥōca, siz Abū Hānifeniñ şāgirdi (13) erür-mü-siz? Ol aydı: Belī, men Abū Hānifeniñ şāgirdi turur-men, tēdi erse, ol cāriya aydı kim: Men tört ay (14) Abū Hānife ēwinde turdum, anı kēçe yatğanını körmedim, ḥādımları tōşek salğanını körmedim. Erteke tegi (15) t̄a'at ve 'ibādat qılır, namāz qılır, Qur'ān oqıyur. Men ēwdeki ḥādımlarındın sorar erdim kim özi kēçe yatmasmu? (16) tēp. Ol ḥādımları aytur erdi kim: Öziniñ yatmaq, uğımaq 'ādātı yoq. T̄a'ām taqı anıñg üçün āmāda qılmaz (17) erdiler. T̄a'ām yegenini men taqı körmedim. Ėmdi siz anıñg şāgirdi men, tēp aytur-siz taqı añga ittibā' qılmaz-siz. [191] (1) Siziñg taqı anıñg ara yer kök arasındaqı tēg tefāvut bar, tēdi erse, bu söz añga inğen eşer qıldı taqı qadğurdi (2) taqı aydı kim: Ey cāriya, anıñg qılğanını kim qılu bilgey? Velikin küç yetmişinçe ittibā' qılmaq kerek, tēdi taqı ol (3) kēçe erteke tegi Naşr ibnü Muḥammed uğımadı, bir münğüşte ol namāz qıldı taqı bir münğüşte cāriyası namāz qıldı.

(4) 'Abdullāh ibnü'l-Mübārek *rahmhi* bir kün Abū Hānifeni üküş medḥ qıldı erse, bu cem' içinde bir kimerse aydı: (5) Yā 'Abdullāh, Abū Hānifeke inğen ziyāda medḥ qılır-siz. Andağ bolmağay, tēdi erse, 'Abdullāh ibnü'l-Mübārek ol kim-(6)-erseke gāzab qıldı taqı aydı: Abū Hānifeni neteg bilür-sen? Abū Hānife ol kimerse erdi kim otuz yıl yatsıg namāzınıñg (7) yunuğı birle erte namāzını qıldı, tēdi erse, ol kimerse ḥeç neerse tēyü bilmedi. Taqı 'Abdullāh ibnü'l-Mübārek aydı (8) *rahmhi*: Abū Hānife *rahmhi* ramāzān ayında Qur'ānnı altmış qata ḥatm qılır erdi. Kündüz bir ḥatm qılır erdi (9) taqı tünle bir ḥatm qılır erdi; taqı kırq bēş yıl. bēş namāznı bir yunuğ birle qıldı.

Abū Muqātil-i Samarqandī *rahmhi* (10) [aydı]: Qaçan kim Abū Hānife *rahmhi* fetvāke cevāb aytu başladı erse, eṭrāf-ı 'ālamdın fetvālar kelü başladı. Taqı bir qaç (11) kün ēwde* olturdi; ḥeç çıqmadı erse, cümle yārānları qatıñga kirdiler taqı aydılar: Yā imāme'l-muslimīn, siziñg (12) cemālınıñızdın bir qaç kün boldı kim maḥrūm bolduq. Ḥayr mu? tēp su'āl qıldılar erse, Abū Hānife *rahmhi* (13) aydı: Bir qorqunçlıg tüş kördüm. Ol tüş mēni inğen qadğurttı, tēdi erse, yārānları aydılar: Muḥammed ibnü

* Yazmada: *elde*

(14) Sîrîn bar, ta'bîr 'ilmini yahşı bilür. Ol tüşni aňgar sormaq bolğay-mu? tédiler erse, Abū Ḥanîfe aydı *rahmhi*: (15) Andağ qılalınğ, tédi. Yārānlar birle Muḥammed ibnü Sîrînge bardılar. Abū Ḥanîfe *rahmhi* İbnü Sîrînge aydı kim: (16) Tüşüm bolur, güristānga barur-men taqı Peyğāmbar 'as'nuñ ravzasını ahtarur-men taqı süñgüklerini çıkarur-men, (17) yana burunqı tég ol süñgüklerni ornaşturur-men. Bu hāllardın soñ oyğandım. Qaçan kim mundağ tüş kördüm erse, [192] (1) köñglümke qorquğ kirdi kim mundağ ustāhlıq neteg qıldım; Peyğāmbar 'as ravzasını ahtardım (2) taqı süñgüklerini çıqardım. Gür ahtarmaq şer'an yaman iş turur, hāssa Peyğāmbar 'as'nuñ gürını (3) ahtarmaq taqı yamanraq bolğay, tég qorquğ birle [oyğandım]. Ėmdike tegi turur-men, tédi erse, Muḥammed ibnü Sîrîn (4) aydı: Eger bu tüşüñg haqıqat erse, bu inğen yahşı tüş turur. Sen Muḥammed Resülullāh sünnetini ehyā qılğay- (5) -sen taqı tırgüzgey-sen. Peyğāmbar 'as sünnetini andağ tırgüzgey-sen kim sendin oza hem bir kim-(6)-erse andağ tırgüzmiş bolmağay. 'İlm içinge inğen tériñg kirgey-sen, tédi erse, Abū Ḥanîfening (7) köñlinge sewünç taqı şādılq kirdi.

Bir kün ḥalîfa İbnü Ca'fer taqı ḥatunı arasında ḥuşumat (8) tüşti erse, Abū Ḥanîfeni ündediler taqı ḥalîfa taqı ḥatunı aydılar kim: Siz aramızda ḥākim bolunğ. Siz (9) neteg ḥukm qılsañız, ḥukmuñguzqa rāzî bolur-miz, tédiler erse, Abū Ḥanîfe *rahmhi* taqı qabûl (10) qıldı. Andın [soñ] ḥalîfa aydı: Yā imāme'l-muslimîn, bir érke neçe ḥatun cüftlenmek revā bolur taqı neçe quma (11) revā bolur? tédi erse, Abū Ḥanîfe aydı *rahmhi*: Bir érke dört ḥatun almaq revā bolur, taqı köñgli neçe (12) tilese quma almaq revā bolur, velkin bu ḥatunlar ara 'adl qılu bilse. Birke ton opraq taqı nafaqa neteg qılsa, (13) taqı biringe andağoq qılmaq kerek; taqı biri qatında neçe kün tursa, taqı biri katında ança kün turmaq (14) kerek. Quma birle ḥatun qatında oynamaq ḥatunı hōrlamaq bolur, andağ qılmaq kerekmez. Eger ḥatun-(15)-lar ara tüzlük qılu bilmese, bir ḥatunğa qanā'at qılmaq kerek, neteg kim Tanğrı te'ālā Kelāmı içinde ḥabar bérü (16) yarlıqar, *qt*:

فانكحوا ما طاب لكم من النساء مثنى وثلاث ورباع فان ختم الا تعدلوا (17)

فواحدة (IV: 3)

Ma'nîsi ol bolur kim: Ey mu'minler, cüftleniñ ol kim sizke hoş kelgey ḥatunlardın êkkişer [193] (1) taqı üçer cüftleniñ taqı törter cüftleniñ. Ve eger bu ḥatunlar arasında tüzlük qılu bilmegeymen tég qorqsanğız, (2) bir ḥatun cüftleniñ, tédi taqı ḥalîfadın destūr tiledi, çıqtı erse, Abū Ḥanîfening sözi ḥatunınga hoş (3) keldi taqı Abū Ḥanîfeke bir ağır bahālîğ tonluq ıda bérdi taqı éllig miñg yarmaqnı taqı bir qul taqı bir qaravaş taqı (4) bir Mısrî derāzgüş ıda bérdi erse, Abū Ḥanîfe qabûl qılmadı, aydı: Men şer'at sözini ḥalîfağa aydım (5) erse, dîn üçün aydım, dünyā üçün

aymadım, tēdi. Ol keltürgen kişi nēçeme derhōst qıldı erse, hēç (6) neerse qabūl qılmadı.

Bir kimerse 'Abdullāh ibnü'l-Mübārekdin su'āl qıldı kim küweçniñ ağızı açılmış erdi. (7) İçinde et birle şūrba qaynayur erdi kim bir çıpçuq küweç içinge tüşti taqı öldi. Bu küweç içinde-(8)-ki ta 'ām murdār bolur-mu ya yoq mu? Su'āl qıldı erse, 'Abdullāh ibnü'l-Mübārek aydı *rahmhi*: Bu mes'eleniñ cevābını (9) men bilmez-men. Barayın, uluğ 'ulemālardın su'āl qılayın, tēdi taqı Kevfeniñ uluğlarıñğa su'āl qıldı, hēç cevāb (10) aytu bilmediler erse, bardı Abū Hānife *rahmhi* hıdmatıñğa taqı bu mes'eleni su'āl qıldı erse, Abū Hānife *rahmhi* (11) aydı: Ol küweçniñ şūrbası hārām turur, velīkin ol küweçniñ içindeki et hukmı ol turur kim eger ol (12) çıpçuq tüşmişte küweç qaynayur hālda bolsa taqı ol çıpçuq küweç içinde qaynasa, et taqı hārām (13) turur, yemek revā bolmas; ve eger küweç qaynayur hālda bolmasa, et hārām bolmağay, velīkin ol etni üç qata yuvmaq (14) kerek bolğay andın soñğ yemek revā bolğay necis şūrba teggen* üçün.

Abū Yūsuf *rahmhi* Abū Hānifeke (15) üküş zamān mulāzimat qıldı, Abū Hānifeniñ 'ilmını hāşıl qıldı: Ėmdi öz ėwümde ˆolturayın, 'ibādat birle (16) meşğul bolayın, tēdi taqı Abū Hānife *rahmhi* hıdmatıñğa kelmez boldı erse, Abū Hānife *rahmhi* taqı (17) bildi kim Abū Yūsuf i'tiqādı ol turur kim: Men yetiz 'ālim boldum, Abū Hānifeke ihtiyācım qalmadı, tēp kelmez [194] (1) bolğay, tēdi. Taqı bir kimerseke aydı: Bargıl, Abū Yūsufqa su'āl qılğıl kim bir kimerse boyagçığa böz bērdi boyamaq (2) üçün. Bir qaç eyyāmdın soñğ böz ėdisi keldi, boyagçıdın su'āl qıldı kim: Bözümni boyamadıñ-mu? tēp. (3) Boyagçı aytur. Sen mañğa böz bērmişniñ yoq, tēp tandı erse, böz ėdisiniñ tanuqı yoq; bolmasa da'vā (4) qılmaqnı qoydı taqı ol boyagçıqa aydı kim: Sen köz köre benim bözümni tandıñğ. Āhiratta Hāq te'ālāniñ hāzratında (5) sendin da'vā qılğaymen, tēdi taqı kētti. Yana bir qaç eyyāmdın soñğ bu boyagçı pişimān yēdi, taqı ol böz ėdisini (6) ündedi taqı aydı kim: Men yaman qıldım, tandım. Uş bözünñni boyadım, tēp böz ėdisiniñ ileginde (7) qoydı. Andın soñğra aydı: Bu böz ėdisinge bözini boyamaq ücresi vācib bolur-mu yā taqı yoq mu? tēp su'āl qılğıl. (8) Eger Abū Yūsuf aysa kim böz boyamaq ücresi vācib bolur tēse, haṭā aydıñız tēgil, ve eger vācib bolmaz tēse, (9) hem taqı haṭā aydıñız tēgil, tēdi erse taqı ol kimerse Abū Yūsuf hıdmatıñğa bardı taqı Abū Hānife aymış tēg su'āl (10) qıldı erse, Abū Yūsuf cevāb aydı: Vācib bolur, tēp. Ol kişi aydı: Haṭā turur, tēdi. Yana aydı: Vācib bolmaz, tēdi (11) erse, ol kişi aydı kim: Bu taqı haṭā turur, tēdi erse, Abū Yūsuf müteḥayyir boldı, turdı taqı ol kişi birle Abū Hānife hıdmatıñğa (12) bardı taqı anıñ su'ālını Abū Hānife qatında taqrır qıldı taqı öz cevābını hem taqrır qıldı erse, Abū

* Yazmada: *tēgen*.

Ḥanīfe aydı: Bu su'ālqa (13) cevāb aymaq iñgen müşkil turur, muñğa öñgin türlü cevāb aymaq kerek, tēdi erse, Abū Yūsuf aydı: Bizke beyān (14) qılınğ fāyida bolsun, tēdi. Abū Ḥanīfe aydı *rahmhi*: Bu mes'eleniñ cevābı ol turur kim: Eger bu boyagçı bözni (15) boyamışdın soñğ tandı erse, ücre vācib bolur; ve eger bözni boyamadın burun tandı, andın soñğ bözni (16) boyadı erse, ücre vācib bolmas, tēdi erse, Abū Yūsuf mundın soñğ hēç mulāzimatnı qoğmadı. Abū Ḥanīfe (17) aydı *rahmhi*: Ḥaq te'ālānıñ 'ilmi deryā turur, kimerse Ḥaq te'ālānıñ 'ilmini tamām qılu bilmes. Kimnünğ kim i'tiqādı [195] (1) ol bolsa kim men tamām 'ālim boldum, hēç bilmegenim qalması tēse, ol kimerse öz nefsinge yığılasun, tēdi erse, (2) Abū Yūsuf ol i'tiqādını özindin kēterdi taqı qabūl qıldı, burunqı tēğ hıdmat qılu başladı.

Abū Ḥanīfe (3) *rahmhi*'niñ hıdmatıñğa bir kimerse keldi taqı aydı: Yā imāme'l-muslimīn, men on minğ yarmaq bir kimerse qatında emānat (4) qoydum. Ol kişini barça ḥalq emīn tēdiler erse, men taqı emīn saqındım taqı tanuqsuz qoydum. Ėmdi tandı taqı (5) benim tanuqum yoq, nē qılayın, bilmez-men, mütēḥayyir bolup turur-men. Bir ḥile bolğay-mu kim qılsañğız taqı ol benim ḥaqqım (6) mañğa tēgse. Üküş zārılıq qıldı erse, Abū Ḥanīfe *rahmhi* aydı: Sen bargıl, men bir ḥile qılğaymen. Bolğay kim (7) ol ḥaqqıñ sañğa teggey, tēdi erse, ol kimerse şād bolup çıqtı. Bir qaç künden soñğ Abū Ḥanīfe *rahmhi* (8) ol ḥiyānat qılğan kişini ündedi taqı añğa aydı kim: Bir kün Ḥalīfa mañğa aydı: Yā imāme'l-muslimīn, qatımda beytū'l-māl taqı (9) yetimler mālı üküş yığıldı. Eger bir emīn kişi bolsa, añar teslīm qılsa, ol bizim qatımızda bolsa, tēp aydı erse, (10) men kişilerke su'āl qıldım kim bu elde ḥōcalarda emīn kim turur? tēp; sizni aydılar. Ėmdi siz qabūl qılır-mu-(11)-siz? tēdi erse, ol aydı kim: İñgen qabūl qılır-miz, tēdi taqı çıqtı. Andın soñğ Abū Ḥanīfe *rahmhi* ol yarmaq (12) ēdesiñge aydı kim: Ėmdi bargıl, taqı ol kişidin yarmaqıñnı tilegil taqı bērmese, men sēni qāzıqā ēletür-men taqı (13) sañğa ant bērür-men, tēp ayğıl. Qaçan kim bu yarmaq ēdisi barıp andın yarmaqını tiledi erse, ol kişi bu alğuluğnı (14) ēwke kigürdi taqı ağırladı taqı on minğ yarmaqını şandūq-dın çıkarıp teslīm qıldı taqı aydı kim: Siziñ (15) keremünğüzdin derḥōst ol turur kim benim tañğanımnı kişike aymasañğız, tēdi erse, ol taqı qabūl qıldı taqı çıqtı (16) aldı, sewnüp çıqtı taqı Abū Ḥanīfe hıdmatıñğa keldi Abū Ḥanīfeke ḥabar bērdi. Taqı bir qaç künden soñğ ol tañğan (17) kişi Abū Ḥanīfeke keldi taqı aydı: Yā imāme'l-muslimīn, Ḥalīfaqa mēndin ḥabar bērdiñiz-mü? tēdi erse, Abū Ḥanīfe aydı: [196] (1) Bizim maqşūdımız Ḥalīfaqa ḥabar bērmek ermes erdi. Maqşūdımız öñgin neerse erdi. Ol ḥaşıl boldı tēdi erse, (2) ol kişi taqı ḥacıl bolup çıqtı.

Ḥalīfa Abū Ca'fer Abū Ḥanīfeni Bağdādqa ündedi taqı Abū Ḥanīfağa aydı: Yā imāme'l-muslimīna, (3) köñglüm andağ tiler kim siz Bağdād şehrinde qāzı bolsañğız, cümle şeherlerdeki qāzılar sizing fermānıñızda bolsa, (4)

kimni tilesenğiz, qāzī qılsañgız taqı kereksiz kişilerni ma'zül qılsañgız, tēdi erse, Abū Hānife aydı *rahmhi*: (5) Men qāzılıqğa lāyıq ermez-men, tēdi erse, Hālifā aydı kim: Nişe lāyıq ermez-sen? Abū Hānife aydı: Eger bu sözüm (6) rāst bolsa, haqıqat lāyıq ermez-men ve eger bu sözüm yalğan bolsa, yalğan kişi qāzılıqğa yaramaz, tēdi (7) erse, Hālifanınğ ğazabı keldi taqı aydı: Vallāh eger sen qāzılıqı qabūl qılmasañg, sēni zindānga qatğaymen taqı (8) üküş 'azāb ve 'uqubatlar qılğaymen, tēdi erse Abū Hānife aydı: Ne kerek erse qılğıl, men qāzılıqı qabūl (9) qılmaz-men, tēdi erse, Hālifā buyurdı, Abū Hānifenı zindānqa kemıştiler. Bir qaç eyyām zindānda yattı. Yana Hālifā kişi (10) ıda bērdi kim: Sözümni qabūl qılurmu-sen? Eger sözümni qabūl qılsañg, sēni ağırlağaymen, hürmet ve 'izzet (11) qılıp qatımda hāşlardın qılğaymen; ve eger sözümni qabūl qılmasañg, 'azāb ve 'uqubatnı ziyāda qılğay-men tēp (12) ıda bērdi erse, qabūl qılmağı. Hālifā buyurdu kim: Her kün zindāndın çıqarınğ taqı halāyıq közinde on yığaç urunğ, (13) tēp fermānladı erse, her kün Abū Hānifenı zindāndın çıqarıp on yığaç urur erdiler. Ançaqa tegi kim yüz taqı (14) on yığaç boldı erse, anda Abū Hānife *rahmhi* aydı kim: Yā Rebbī, munlarınğ şerrini mēndin kētergil, tēdi (15) erse, Hālifāğa aydılar: Bu uluğ kişi erdi, munça 'azāb ve 'uqubat qıldıq, hēç qabūl qılmaz. Neteg qılalınğ? tēdi-(16)-ler erse, Hālifā aydı: Anı ıdmaz-men, ant yāđ qılıp turur-men. Barınğ, ağı bērinğ, helāk bolsun, tēdi erse, bardılar (17) taqı şerbet bērdiler erse, bildi, içmedi, küçün içürdiler. Ahvālı qatığ boldı, zār u zār yığlayu Haq te'ālāqa münācāt [197] (1) qılu cān bērdi, *innā lillāhi va innā ilayhi rāci'ūna*. Qaçan kim Bağdād halqı bu ahvālını eşittiler erse, cümle halāyıq yığlaştılar (2) qağğurdılar, qamuğları hāsta ve bezmān boldılar. Ol zindāndın çıqardılar taqı yuvdılar erse, İbnü's-Semāk (3) aytur: Men hāzir erdim. Alnında bir hať peydā boldı Haq te'ālā qudratı birle taqı sağ elgi üze taqı sol elgi üze taqı (4) köksi üze hať peydā boldı. Alnı üze peydā bolğan hať bu erdi, *qt*: *ياايها النفس المطمئنة ارجعي (5) الى ربك راضية مرضية فادخلي في عبادي* (LXXXIX: 27-30) *وادخلي جنتي* Ma'nisi ol bolur kim: Ey Haq te'ālānıñ (6) fermānınga boyun sunğan nefis, qaytğıl Rebbünğnünğ savābı tapa Haq te'ālādın hoşnūd bolğan hālda taqı hāzratında (7) qaytmış hālda, ey nefis kirgil menim hāş qullarım birle uçtmağımqa, tēp alnında bitilmiş erdi. Yana sağ (8) qolında bitilmiş erdi, *qt*: *ادخلوا الجنة بما كنتم تعملون*: (XVI: 32) Ma'nisi ol bolur kim: Kiriñg uçtmağqa (9) ol sebeb birle kim dünyāda eđgü 'ameller qılır erdiñgiz. Yana sol qolında bitilmiş erdi, *qt*: (XVIII: 30) *اننا لا نضيع اجر من احسن عملا* Ma'nisi ol bolur kim: Biz zāyi' qılmaz-miz ol kişiniñ savābını kim eđgü qıldı 'ameldin. (11) Yana köksi üze bitilmiş erdi, *qt*: (IX:21) *يبدشترهم ربهم برحمة منه ورضوان*

Ma'nîsi ol bolur kim: (12) Bişârat bërür sizlerke Rebbünğüz rahmat birle öz hâzratıdın taqı hoşnûdluq birle.

İsmâ'îl atlıg kimerse (13) aytur: Tüşümde Muḥammed ibnü Ḥasanı kördüm taqı aydım: Yâ Muḥammed ibnü Ḥasan, Ḥaq te'âlâ seninğ birle ne mu'âmilat qıldı? tēp (14) aydım erse, ol aydı kim: Ḥaq te'âlâ mēni yarlıqadı taqı aydı kim: Ey Muḥammed ibnü Ḥasan, men sēni 'azāb ve 'uqūbat qılmaq (15) tilese erdim, seninğ içinğde bu 'ilmni qoğmağay erdim, tēdi. Andın [sonğ] men aydım: Yâ Muḥammed ibnü Ḥasan, Abū Yūsuf maqāmı qayu (16) yerde turur? tēp su'âl qıldım erse, Muḥammed ibnü Ḥasan aydı: Menim maqāmum taqı Abū Yūsuf maqāmı mēndin üstün, yerdin (17) kök miqdārınça tefāvut bar, tēdi. Yana men su'âl qıldım: Yâ Muḥammed ibnü Ḥasan, Abū Ḥanīfe maqāmı qayu yerde turur? tēp aydım erse, [198] (1) Muḥammed ibnü Ḥasan aydı: Heyhāt heyhāt, Abū Hanīfe maqāmı a'lā 'illiyyinde turur, tēp aydı.

Abū Ḥanīfe *rahmhi* (2) yetmiş êkki yaşında âḫiratqa naql qıldı. Êwinde bir Muşḥafđın öñin neerse kitâb yoq erdi.

SEKSİNÇ FAŞL

(3) İmām Şāfi'î *rahmhi* fazāyilininğ beyānı içinde turur.

İmām Muḥammed ibnü Başraviyya *rahmhi* Kenzü'l-aḥbār (4) atlıg kitâbında bu ḥadîşni keltürmiş, ḥadîş bu turur:

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من خدم علما سبعة أيام (5) فكأننا خدم الله تعالى سبعة آلاف سنة واعطاه الله تعالى بكل يوم ثواب ألف شهيد

Ḥadîş ma'nîsi (6) ol bolur kim: Peyğambar 'as andağ ḥabar bërür yarlıqadı: Qayu mu'min ve muvaḥḥid bir 'ālimqa yeti kün Ḥaq rizāsı (7) üçün ḥıdmat qılsa, Tanğrı te'âlāqa yeti minğ yıl ḥıdmat qılmış tēg bolğay taqı tēgme bir küninge minğ şehīd şavābı (8) Ḥaq te'âlâ rüzī qılğay. Biliñg, āgāh boluñg kim mundağ uluğ şavāb ve derece 'ālimqa ḥıdmat qılmaqđın ḥaşıl (9) bolsa, ol 'ālim derecesi taqı şavābını kim qıyās qılu bilgey? Vellikin ol 'alīm andağ 'ālim kerek kim 'ilmi birle 'amel qılsa, Şāfi'î (10) İmām menğizlig *rahmhi*.

Rebī' aytur erdi *rahmhi*: İmām Şāfi'î *rahmhi* ramazān ayında Qur'ānnı altmış (11) qata ḥatm qılur erdi namāz içinde.

Yana İmām Ġazālī *rahmhi* Ehyā'u'l-'ulūm atlıg kitâbında bu ḥadîşni keltürmiş: (12) İmām Şāfi'î *rahmhi* tünni üç ülüş qılmış erdi: bir ülüşinde 'ilm birle meşğül bolur erdi taqı bir (13) ülüşinde namāz birle meşğül bolur erdi taqı bir ülüşinde ımızğanur erdi.

Ḥasan-i Kerabīśī *rahmhi* (14) aytur: İttifāq andağ tüşti kim bir kēçe İmām Şāfi'î *rahmhi* ḥıdmatında tünedim. Tünnünğ üçte biringe tegi namāz (15) qıldı, tegme bir rek'atda ellig āyat oqıyur erdi hem taqı ziyāda oqıyur

erdi yüzke tegi hêç rahmat âyatı keçmez erdi kim (16) ol âyatqa Hâq te'âlânıñ rahmatını tileyür erdi özinge taqı cümle mu'minlerke taqı hêç 'azâb âyatı keçmez erdi kim (17) Hâq te'âlâ hâzratına sığınur erdi taqı necât tileyür erdi gür 'azâbıdın özinge hem taqı cümle mu'minlarğa. [199] (1) İmâm Şâfi'î aydı *rahmhi*: On altı yılqa tegi men toya ta'âm yemedim, tedi. Aydılar: Yâ imâme'l-muslimın, nişe toya (2) ta'âm yemediñiz? tęp su'âl qıldılar erse, cevâb aydı: Ol ma'nîdin ötrü kim âdemî ta'âmını toya yese, teni ağır (3) bolur, köñgli qatıg bolur, zîrekliki andın zâyil bolur, uyqusı üküş bolur, 'ibâdat ve ta'at qılmaqğa teni sust (4) bolur, tęp cevâb aydı.

İmâm Şâfi'î aydı *rahmhi*: 'ömrüm içinde men hergiz ant içmedim hem râst hem taqı (5) yalğan.

Ahmed ibnü Yahyâ aytur: İmâm Şâfi'î birle bāzârdın keçip tururda kördük bir kimerse taqı bir kimerseke (6) sıfâhat qılur erdi ya'nî eşitmegü söz birle sefihlik birle söker erdi. Andın sonğra İmâm Şâfi'î *rahmhi* bizlerke aydı: Zînhâr ve zînhâr qulaqlarınıñızni saqlañ mundağ bēhūda sözlerni eşitmekdin (7) neteg kim tilleriniñizni saqlayur-siz mundağ bēhūda sözlerni söylemekdin; ve eger kimerse mundağ bēhūda sözlerni (8) eşitmekdin qaşd birle eşitse, ol sözlegenge nē 'azâb ve 'uqūbat erse, eşitgenge taqı andağ 'azâb ve 'uqūbat (9) bolğay, tedi.

İmâm Şâfi'î aytur *rahmhi*: Kimerse Tanğrı te'âlânı sewer-men tēse taqı anıñ köñlinde bolmasa dünyâ (10) muḥabbatı bolsa, ol kimerse yalğan aydı, tedi.

İmâm Şâfi'î *rahmhi* Ka'beke ziyârat qılu bardı. Mekkeniñ tarafında (11) ḥayma tiktiler özi üçün, ol ḥaymada özi olturdu. Mekkeniñ 'âlimları, faqırları keldiler, özinge ziyârat (12) qıldılar. Özi qatında on minğ yarmaq bar erdi, cümlesini kelgenlerke 'aṭâ qıldı, taşadduq qıldı, qatında hêç neerse (13) qalmadı. Bir kün özi aṭ minip barurda elgidin qamçısı tüşti erse, bir kimerse öziniñ qamçısını yerdin (14) kötürdi taqı özinge sundı erse, qatında ellig altun bar erdi, hâzır ol ellig altunı, ol qamçı sunğan kişike (15) bērdi.

Hâriş ibnü Lebîz aytur: İmâm Şâfi'î birle Şafâğa çıqtuq taqı anda olturduq. Mañga aydı: Yâ Hâriş, (16) Qur'ân oqıgıl, tedi erse, men taqı Qur'ân oqıyu âğâz qıldım. Âvâzım inğen hoş erdi. Qaçan kim bu âyatqa tegdim erse, (17) *qt*: (LXXVII, 35-36) *هذا يوم لا ينطقون ولا يؤذن لهم فيعتذرون* Ma'nîsi ol bolur kim: Qıyâmat kün ol kün turur kim [200] (1) kâfirlar ol kün ḥüccetlig söylemezler taqı anlarqa 'özü qılmaqqa destūr bērilmes. Baqar-men İmâm (2) Şâfi'îniñ yüzi müteğayyir bolmış, titreyü ḥâlı aynadı, bēhüş boldı yıqıldı erse, men qorqtum, başı (3) qatında ança olturdum kim 'aqlınga keldi taqı olturdu taqı êkki elgini kötürdi taqı Hâq te'âlânıñ (4) hâzratına zârîlıq birle közi yaşı, bağı başı birle inunâcât qılu başladı.

Aydı: Ey Bār Hūdāyā, saṅga (5) sığınur-men kezzāblar maqāmıdın taqı seninḡ hażratınḡdın i'rāz qılğan ġāfillar maqāmıdın. Ey Bār (6) Hūdāyā, 'āriflar könḡli seninḡ hażratınḡda inḡen qatıḡ boldı. Ey Bār Hūdāyā, cūduṅnı taqı keremünḡni men miskīn (7) 'asī vü cāfī quluṅqqa sen 'afv qılḡıl, tēdi.

Hāriş ibnü Lebīz aytur: Bağdādqa bardım taqı Decle qırığında (8) yun-maqğa olturdum erdi. Artımdın bir kimerse aytur erdi: Ey yigit, yunuḡuṅnı körklüḡ qılḡıl, Haq tebāraka (9) ve te'ālā dünyānḡnı taqı āhıratınḡnı körklüḡ qılḡay, tēdi taqı bardı erse, baqtım, bir kimerse barur taqı artında (10) üküş ḡalāyıq baru tururlar. Men taqı yundum taqı ol kimerseler artınḡa bardım. Baqar-men, İmām Şāfi'ī turur (11) *rahmhi*; maṅga aydı: Yā Hāriş, ne üçün keldinḡ, ḡācatınḡ ne turur? tēdi erse, men aydım: Yā imāme'l-muslimīna, (12) ḡācatım ol turur kim Taṅrı *ttv* sizke öġretgen 'ilmdin maṅga taqı öġretsenḡiz, tēdim erse, (13) maṅga aydı: Yā Hāriş, kim kim Haq *ttv*'ninḡ Kelāmını bilip anı rāstqa tutup anınḡ birle 'amel qılḡa, (14) qıyāmatta qurtuldı; taqı kim kim öz dīnininḡ qaḡḡusın yese, tamuḡdın ḡalāş boldı; taqı kim kim dünyāke raḡbat-(15)-sız bolsa, āhıratıta Haq te'ālānıḡ şavābını körüp közi yarudı, tēdi taqı aydı: Yā Hāriş, taqı ziyāda aytu (16) bēreyin-mü? tēdi erse, men aydım: Aytu bērinḡ, tēdim. Aydı: Yā Hāriş, kimde kim üç ḡaşlat bolsa, ol kişininḡ (17) İmānı tamām boldı; kim kim Haq te'ālānıḡ buyurğan işlerini qılḡa taqı öṅinlerke buyursa, Haq te'ālānıḡ yıḡmış [201] (1) işleridin yıḡılḡa taqı öṅinlerke buyursa, yıḡsa taqı şerī'at içinde nē ḡadlar kim barsa cümlesini saqlasa, (2) ol kişininḡ İmānı tamām bolur, tēdi. Yana aydı: Yā Hāriş, taqı ziyāda qılayın-mu? tēdi erse, men aydım: Yā imāme'l-muslimīna, (3) ziyāda qıluḡ, tēdim. Aydı: Yā Hāriş, zīnhār ve zīnhār dünyāke raḡbatsız bolḡıl taqı āhıratqa raḡbatlıḡ (4) bolḡıl taqı qamuḡ ḡālınḡda taqı qamuḡ işinḡde Taṅrı birle bolḡıl cümle 'azāb ve 'uqūbatdın qurtulḡaysen (5) qurtulḡanlar birle, tēdi taqı yārānları birle bardılar. Burunqı 'ulemā özleri 'amel qılmaḡdın taqı bir kimerseke aymas (6) erdiler. Mundın ma'lūm bolur kim İmām Şāfi'ī *rahmhi* bu ayḡan sözler birle 'amel qılḡmış erdi.

İmām Şāfi'īḡa (7) derḡōst qıldılar kim: Bizke va'z ve naşīḡat qılu bērsenḡiz, tēp. Özi aydı kim: Qur'ān içinde ēkki āyat bar. (8) Ol ēkki āyat inḡen mēni qorqıtur; yoq erse sizke va'z qılḡay erdim, tēdi erse, aydılar: Ol ēkki āyat (9) qayu āyat turur? tēdiler erse, İmām Şāfi'ī aydı *rahmhi*: Bu āyat [ol] turur kim, *qt*: (LXI: 2) تفعلون (10) ما لا Ma'nīsi ol bolur kim: Nişe aytur-siz anı kim qılmaḡ-siz? Taqı bir āyat ol turur kim *qt*:

(II: 44) أتأمرون (11) الناس بالبر وتنسون أنفسكم (12) Ma'nīsi ol bolur kim:

ḡalqlarḡa eḡḡülük birle buyurur-siz taqı özlerinḡizni (12) unıtur-siz.

İmām Şāfi'ī *rahmhi* aydı: Hēç men bir kişi birle baḡş qılmaḡdım meger arzūm ol erdi kim (13) kāşkī bu qarındaşım tilinge şavāb söz yörise, taqı

Haq te 'âlâ bu qarındaşımın ھاڤādın saqlasa taqı yārī (14) bërse, tēp ārzūlar erdim.

İmām Aḥmed Ḥanbel *rahmhi* Peyğāmbar 'as'unuṅ ḥadīşleridin üç (15) yüz minṅ ḥadīş yād tutar erdi. Taqı İmām Şāfi'ī ḥıdmatına keldi taqı İmām Şāfi'īqa şāgird boldı. Ğāşiya-(16)-sını köterip atı artınga yōriyūr erdi. Yārānları aydılar: Yā Aḥmed, sen munça minṅ ḥadīş Peyğāmbar 'aleyhi's (17) salām ḥadīşleridin yād tutar-sen, munça ḥalāyıq-ğa 'ilm aytur-sen, sendin yaşqa, kiçig oğlanqa şāgird bolduṅ [202] (1) taqı munuṅ ḥıdmatında yōriyūr-sen, tēp aydılar erse, Aḥmed Ḥanbel aydı *rahmhi*: Zİnhār ve zİnhār İmām (2) Şāfi'īninṅ kiçiglikinge nazar qılmaṅ kim 'ilmi inṅen üküş turur. Ḥadīş kim men yād tutup turur erdim, cümle-(3) -siniṅ ma'nılarını ḥaqāyıqlarını özidin eşitür-men, hēç kimersedin eşitmedim. Eger özingde satğaşmasa (4) erdim, aḥādīş me'ānīsidin taqı Qur'ānnuṅ ḥaqāyıqdın mahrūm bolğay erdim, tēp aydı. Andın soṅ [aydı]: Qırq (5) yılqa tegi hēç namāz qılmaz erdim kim ol namāzdın soṅ İmām Şāfi'īqa du'ā qılmasam. Bir kün İmām Aḥmed Ḥanbel-(6)-ninṅ oğlu aydı: Ey baba, eşitür-men, tegme bir namāz soṅında İmām Şāfi'īqa du'ā qılır-siz, tēdi erse, İmām (7) Aḥmed aydı: Ey oğlum, İmām Şāfi'ī ḥalāyıqqa kün menṅizlig turur. Künnüṅ neteg kim cümle 'ālamqa fāyidası teger, (8) İmām Şāfi'īninṅ taqı cümle 'ālamqa fāyidası teger. Yā taqı İmām Şāfi'ī bu ḥalāyıqqa 'āfiyat taqı tendürüstlük (9) turur. Neteg kim ādem oğlqa tendürüstlükdin üküş fāyida teger, İmām Şāfi'īdin taqı ḥalāyıqqa üküş menfa'at (10) teger. Men neçök du'ā qılmağayın? tēdi.

İmām Şāfi'ī aydı *rahmhi*: Peyğāmbar 'as'nı tüşümde kördüm. Maṅa (11) aydı: Ey yigit, sen kim sen? tēdi erse, men aydım: Yā Re-sülallāhi, men sizinṅ uruğdın turur-men, tēdim. Maṅa aydı: (12) Ey yigit, yaqın kelgil, tēdi erse, men yaqın keldim. Maṅa aydı: Ağzınıṅ açıl. Men taqı ağzımın açtım erse, (13) ağzımqa tūfkürdi, andağ kim mübārek todaqı benim ağzımğa tegdi. Andın soṅ aydı: Bar-ğıl, Tanğrı te'ālāninṅ (14) berekātı seniṅ üze bolsun, tēp du'ā qıldı. Peyğāmbar 'as ḥıdmatının adırıldım. Baqar-men emİre'l-mu'minİna (15) 'Alī *raḫhu* qarşu keldi taqı öz elgidin yüzükini çıqardı taqı benim elgimke qattı. Andın soṅ (16) oyğandım. Nē 'ilm kim Haq *tvt* maṅa ruzī qıldı, cümlesi Peyğāmbar 'as'unuṅ 'ilminiṅ sirāyatı (17) erdi. Taqı emİre'l-mu'minİna 'Alī 'bnü Abī Tālib *raḫhu*'nuṅ 'ilminiṅ sirāyatı erdi.

İmām Şāfi'ī *rahmhi* nāraside [203] (1) erken Qur'ān oqıyur ḥalda, qarı anası bar erdi, ēkki kişi kelip bir cāmadānnı emānat qoğtılar içindeki (2) tonları birle taqı aydılar kim: Biz ēkegü kelsek, bu cāmadānnı bizke bergey-siz taqı biz ēkegüdin birimiz başqa (3) kelse bërmegey-siz, tēdiler. Taqı üküş ruzğārdın soṅ biri keldi taqı ol cāmadānnı tiledi erse, İmām Şāfi'ī (4) vālidasınıṅ ḥāṭırının ol şart ketti taqı ol cāmadānnı bërdi. Yana bir qaç eyyāmdın soṅ biri keldi taqı ol cāmadānnı (5) tiledi erse, vālidası

aydı: Men ol cāmadānnı seninḡ yārinḡqa bérdim, tēdi erse, ol aydı kim: Biz ékeḡü (6) şart qılmiş erdük kim biz ékeḡü cem' bolmadın teslīm qılmaḡ, tēp; mēndin başqa neteg tapşurdunḡuz? tēdi erse, (7) İmām Şāfi'İninḡ vālidası müteḡayyir boldı. Ol müdde'İ bardı taqı qāzİdın kişi keltürdi taqı aydı: Turḡıl, qāzİqa (8) baralıḡ, tēdi erse, İmām Şāfi'İninḡ vālidası qađḡurdı, yıḡlayu başladı. Anıḡ üçün kim İmām Şāfi'İninḡ vālidası (9) hēç mundaḡ ḡuşūmat birle qāzİqa barmışı yoq erdi. Bu iş inḡen ağır keldi. Bu arada İmām Şāfi'İ ustāddın (10) keldi. Baqar, vālidası yıḡlayur. Aḡ-vālını su'āl qıldı erse, qışsanı aytu bérdi. İmām Şāfi'İ aydı qāzİ nāyibi (11) qatında: Ey emānat qoyḡan, sen anamḡa aydınḡ-mu kim bu emānatnı biz ékeḡü kelmedin tapşurmaḡıl, tep? (12) Ol aydı: Aydım. İmām Şāfi'İ aydı: Andaḡ erse, bargıl, ol yārinḡnı alıp kelgil. Ol emānatnı men saḡa teslīm (13) qılayın. Andın başqa teslīm qılmaq bolmas, şartınḡız andaḡ ermiş, tēdi erse, ol müdde'İ müteḡayyir boldı. Qāzİninḡ (14) nāyibi taqı aydı kim: Bu oḡlan rāst aytur, şartqa vefā qılmaq kerek, tēdi erse, ol müdde'İ da'vāsını qoydı.

(15) Harūn'e'r-Reşİd ḡalıfa bir kēçe ḡatunı Zübeyde ḡatun birle ḡuşūmat qılıştılar. Ol ḡuşūmat içinde Zübeyde (16) ḡatun ḡalıfaḡa aydı kim: Ey tamuḡluḡ, tēp. ḡalıfa aydı: Eger men tamuḡluḡ bolsam, sen mēndin üç ḡalāq ḡarām sen, (17) tēdi taqı bu söz soḡında pişimān qıldı taqı tiledi kim oḡlanları anası ḡarām bolmasa. Buyurdı cümle 'ulemānı yıḡdılar. [204] (1) Harūn'e'r-Reşİd bu mes'eledin su'āl qıldı erse, cümlesi aydılar: Bizler bu mes'eleninḡ cevābın aytu bilmez-miz, (2) anıḡ üçün kim bu ādam oḡlınıḡ uçtmaḡlıq bolmaḡnı taqı tamuḡluḡ bolmaḡnı kimerse bilmez; ādam āḡir (3) ḡālında nē ḡāl üze dūnyādın çıkar ma'lūm ermes, tēdiler erse, ḡalıfa qatıḡ qađḡurdı, müteḡayyir boldı (4) erse, bu 'ulemālar arasın bir nārasİde oḡlan örü qoptı taqı aydı: Ey ḡalıfa, qađḡurmaḡıl, bu mes'e-leninḡ (5) cevābını men bilür-men, tēdi erse, ḡalıfa sewündi. Ba'zılar aydılar: Bu oḡlan mecnūn mu turur? Munça uluḡ (6) 'ālimlar bilmez-men tēgendin soḡ bu neteg ayḡay kim men bilür-men tēp? Qaçan kim Harūn'e'r-Reşİd bu oḡlannınḡ (7) sözini eşitti erse, aydı: Ey oḡlan, maḡa yaqın kelgil, tēdi. İmām Şāfi'İ taqı ḡalıfaḡa yaqın keldi. ḡalıfa aydı: Qanı cevāb (8) ayḡıl, tēdi erse, İmām Şāfi'İ aydı: Yā ḡalıfa, siz mü maḡa muḡtāc turur-siz yā taqı men mü sizke muḡtāc turur-men? (9) tēdi erse, ḡalıfa aydı kim: Men saḡa muḡtāc turur-men, tēdi. İmām Şāfi'İ aydı: Andaḡ erse, siz taḡt üze oturup (10) su'āl qılmaḡnıḡız taqı men taḡtdın asra turup sizke cevāb aymaḡım munāsib ermez, tēdi erse, ḡalıfa aydı: (11) Rāst aydınḡ, tēdi taqı özi taḡtdın tüşti taqı İmām Şāfi'İni taḡtqa aşurdı taqı özi ileḡinde çöküp (12) ḡuzūr birle olturdı erse, İmām Şāfi'İ aydı: Ey ḡalıfa, sen 'ömrünḡ içinde hēç ma'şīyatqa qaşd (13) qılmişdın soḡ ḡaḡ te'ālānıḡ qorquḡını köḡlünḡge tüşürüp ol ma'şīyatdın rucū' qılmişınḡ bar mu? (14) tēdi erse, ḡalıfa aydı: Bar. İmām Şāfi'İ aydı: Andaḡ erse ḡatununḡ ḡalāl turur taqı

uçtmaḥlğ turur-sen, (15) tēdi erse, 'ulemālar aydı kim: Bu sözni qayu yerdin aytur-sen? tēdiler erse, İmām Şāfi'ī aydı: Men bu sözni (16) Kelāmu'llāhdın aytur-men taqı bu āyatdın aytur-men kim, *qt*: و أما من
(LXXIX: 40-41) خاف مقام ربه ونهى النفس (17) عن الهوى فان الجنة هي المأوى

Ma'nisi ol bolur kim: Qayu bir kimerse Ḥaq *tvt* ḥazratdın [205] (1) qorqsa taqı nefsinı tilekdin yıǵsa ḥaqıqatta uçtmaḥ anıñ örgegü yeri turur, tēdi erse, cümle 'ulemālar taḥsın (2) bērdiler taqı aydılar: Ḥaqıqat cevāb bu turur kim bu oǵlan aydı, tēp inşāf qıldılar erse, Ḥalīfa taqı 'azīm (3) şād boldı taqı üküş ḥal'atlar 'atālar bērdi. Ḥaq *tvt* İmām Şāfi'īniñ hürmetini ḥalāyıq ara izhār (4) qıldı.

Bir kün İmām Şāfi'īğa aydılar: Falān yerde bir ḥatun bar kim başında Ḥaq te'ālā qudratı birle ēkki yüzi bar, (5) cümle ḥalāyıq barurlar taqı aña ta'accub qılurlar taqı Ḥaq te'ālāniñ qudratıña baqıp i'tibār qılurlar. Siz taqı barsaңыз (6) Ḥaq te'ālāniñ qudratıña muşāhida qılsaңыз, tēdiler erse, özi taqı raǵbat qıldı taqı ewinge kirdi taqı yüz (7) altun aldı taqı yārānları birle ol ḥatun qatıña bardılar taqı yārānlarıniñ birini vekıl qıldı taqı aydı kim: Bu ḥatun (8) qatıña kirgil taqı ayǵıl kim Muḥammed ibnü İdrisi's-Şāfi'ī sēni bu yüz altun mehr üze cüftlendi; sen taqı özünğni (9) aña nikāḥqa cüftlükke bērdiñg-mü? tēp vekıl qıldı erse, ol ḥatun taqı qabūl qıldı. Andın soñg İmām (10) Şāfi'ī taqı kirdi taqı ol ḥatunnuñ ēkki yüzinge muşāhida qıldı. Ḥaq te'ālāniñ qudratını körüp inğen (11) ta'accub qıldı taqı 'ibret aldı taqı yüz altunni ol ḥatunğa bērdi taqı ol sā'at içinde ol ḥatunğa ṭalāq (12) bērdi taqı çıqtılar erse, yārānları aydılar: Yā imāme'l-muslimīn, ne iş bu kim qıldıңыз? Bu ḥatunğa bir nazar qılmaq (13) üçün yüz altun bērdiñgiz, tēdiler erse, İmām Şāfi'ī aydı *rahmhi*: Men ḥarām ḥatunğa ḥarām nazar neteg (14) qılayın? Ḥaq te'ālāniñ qudratıña baqıp i'tibār almaq ḥalālḥq birle bolsa, fāyida qılğay; ḥarāmluq birle (15) bolsa, nē fāyida qılğay? tēdi.

Rebī' atlıg kimerse aytur: Tüş körer-men. Ādam peygāmbar 'as vefatı (16) bolmış. Bu ḥalāyıqlıqar cümle yıǵılışıp Ādam peygāmbar 'as'nuñ cenāzasına namāz qılmaq tileyürler. Ertesi (17) mu'abbirqa bardım taqı bu tüşümni aydım erse, mu'abbir aydı: Ḥalāyıqlarda uluğraqı peygāmbar şıfatlıg kimerse kerek kim [206] (1) dünyādın naql qılsa, tēp aydı. Taqı bir qaç eyyām keçti kim İmām Şāfi'ī *rahmhi* dünyādın naql qıldı.

(2) İmām Şāfi'ī *rahmhi* sökel boldı taqı vaşiyyat qıldı kim: Men āḥiratqa naql qılsam, fulān kimerseke (3) ḥabar bergey-siz kim ol kimerse mēni yuvğay, tēdi. Qaçan kim āḥiratqa naql qıldı erse, ol kimerseke ḥabar (4) bērdiler erse, ol kimerse taqı keldi taqı su'āl qıldı kim: İmām Şāfi'īniñ nēçe derem borçı qaldı? tēdi erse, (5) yārānları aydılar kim: Yetmiş miñg derem borçı bar, tēdiler erse, ol kimerse İmām Şāfi'īniñ ġarīmlarını cem'

(6) qıldı ol yetmiş miñg deremni edâ qıldılar taqı aydı kim: İmām Şāfi'İ kim fulān kimerse yuvğay tēp vaşıyyat kim qıldı (7) anıñg ma'nisi bu turur borçını ötemek ma'nidin yan anı yuvmaq bolur, İmāmniñg murādı ol erdi, tēdi erse, (8) barça ħalāyıqlar ta'accub qıldılar.

Rebī' ibnü Süleymān aytur: İmām Şāfi'İni *rahmhi* vefâtıdın soñg (9) tüşümde kördüm taqı aydım: Yā imāme'l-muslimİna, Ĥaq *tvt* siziñg birle ne mu'āmilat qıldı? tēdim erse, (10) İmām Şāfi'İ, aydı: Yā Rebī', Ĥaq *tvt* mañga rahmat qıldı taqı bir kürsī üze mēni olturguzdılar, (11) ferīşteler üzemge altunlar taqı yinçüler nişār qıldılar. Ĥaq te'ālā mangle yeti yüz miñg qata dünyā miqdārınça (12) uçmağda orun bērdi, tēdi.

TOQSINÇ FAŞL

İmām Mālīk *rahmhi* fazāyiliniñg beyāni içinde turur.

(13) İmām Qāzī aydı Abū 'Abdullāh Quzā'ī *rahmhi* Şihābu'l-aḥbār atlıg kitābında bu ḥadīşni keltürmiş, ḥadīş (14) bu turur:

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم العلماء ورثة الأنبياء

Bu ḥadīş ma'nisi ol bolur kim Peyğāmbar 'as (15) ḥabar bērü yarlıqar: 'Ālimlar peygāmbarnıñg mīrāşhoraları erürler, ol ma'nidin kim peygāmbarlar āḥiratqa (16) naql qılsalar, dünyāvī neerseler qoymaslar, velikin 'ilm qoyarlar. Qayu kimerse anlarınñg 'ilmelerini ḥāşil qılsa (17) taqı anlarınñg 'imleri birle 'amel qılsa taqı ol 'ilmelni bilmegenlerke ögretse, ol kimerse anlarınñg mīrāş- [207] (1) -ḥorası bolur.

Ol mīrāş-ḥoralardın taqı 'ilmi birle 'amel qılğanlardın biri İmām Mālīk erdi *rahmhi*. (2) Qaçan kim İmām Mālīk *rahmhi* Peyğāmbar 'as'nuñg ḥadīşini rivāyat qılmaq tilese erdi, arıg ābdast (3) qılur erdi taqı meḥāsinini tarar erdi taqı körklüg tonlarını keçer erdi taqı özinge ḥoş yıdığlar sürter erdi. (4) Andag qılmışdın soñg Peyğāmbar 'as'nuñg ḥadīşini rivāyat qılur erdi. Eger yārānları aysalar erdi kim: (5) Yā imāme'l-muslimİn, nişe mundağ qılur-siz? tēp, İmām Mālīk aytur erdi *rahmhi* kim: Men Peyğāmbar 'as'nuñg ḥadīşini (6) ta'zīm qılur-men taqı kim kim Peyğāmbar 'as'nuñg ḥadīşini ta'zīm qılsa, Peyğāmbar 'as'nı ta'zīm qılmış tēg (7) bolğay taqı kim kim Peyğāmbar 'as'nı ta'zīm qılsa, Ĥaq te'ālānı ta'zīm qılmış tēg bolğay taqı kim kim Ĥaq te'ālānı (8) ta'zīm qılsa, Ĥaq *tvt* ol qulını dünyāda taqı 'azīz qılğay hem taqı āḥiratta 'azīz qılğay. Taqı bilinğ, āgāh (9) boluñg, ey yārānlarım, bu 'ilm üküş rivāyatlar yād tutmaq ermes, üküş ḥadīşlar beklemek ermes velikin bu 'ilm (10) Ĥaq te'ālānıñg nūrı turur. Kimke tilese, rüzī qılur.

İmām Şāfi'İ *rahmhi* aytur: İmām Mālīk ḥıdmatınğa bardım. (11) Bir kimerse özinge qırq su'āl qıldı. Ol qırq su'ālınıñg sekkiz su'ālınğa cevāb

aydı, otuz êkki su'âlinga (12) cevâb aymadı, bilmesmen, têdi, hêç uluğ-lar huzûrında ma'nga nuqşân bolğay, têmedi. Mundın ma'lûm bolur kim (13) İmâm Mâlik *rahmhi* dünyâke iltifât qılmaz erdi, nefsinge qahr qılğan erdi taqı Hâq te'âlânıñ riżâsını ıalab (14) qılğan erdi.

Mehdî hecke barmışda Medîneke kirdi, Peyğambar 'as'nı ziyârat qıldı. Andın (15) soñğ İmâm Mâlik hıdmatına bardı taqı İmâm Mâlikke su'âl qıldı kim: Bu Medîne içinde mülkinğiz bar mı? têdi erse, (16) İmâm Mâlik aydı: Mülkim yoq, têdi. Emîre'l-mu'minîna Mehdî aydı: Sizdin derhöst qılır-men, benim birle Bağdâdqa (17) barsanğız taqı Mu'fî atlığ kitâb taşnıf qılıp turur-siz, bu kitâbnı 'ulemâlar sizinğ hıdmatınğızda oqısalar, [208] (1) bu kitâb taqı munteşir bolsa, erte kêçe taqı sizinğ cemâlinğız birle müşerref bolsaq, tıp derhöst qıldı erse, (2) İmâm Mâlik aydı *rahmhi*: Peyğambar 'as habar berü yarlıqar:

المدينة تنقي خبايها كمتنقى الكبر خبت الحديد ma'nîsi (3) ol bolur kim Medîne şehri Medîne ehlinge cümle şehirlerdin yêgrek turur eger bilseler, têdi taqı bir hadîsde (4) Peyğambar 'as andağ yarlıqar:

المدينة تنقي خبايها كمتنقى الكبر خبت الحديد

ma'nîsi ol (5) bolur kim: Medîne şehri habîş taqı yaman kişilerni özidin keterür. arığ pâklarnı tutar, neteg kim (6) temürçiniñ körüki temürnünğ yamanlarını, habîşlarını kéterür taqı yahşısını, şâfîsini qoyar, tıp aydı. (7) Êmdi eger men dünyâ 'izzeti üçün taqı nefsnünğ tana'umı üçün Peyğambar 'as'nunğ civârını qoyup anda barsam, (8) inğen habîşlardın bolğaymen, têdi, eger ma'nga dünyânıñ tamâm mülkini bėrseler, men Peyğambar 'as'nunğ (9) qonğılıqındın adırılmağaymen, têdi erse, emîre'l-mu'minîn Mehdî taqı hêç neerse aymadı taqı 'özü qılıp çıqtı. (10) Qaçan İmâm Mâlikniñ çawı 'âlamqa munteşir boldı erse, iţrâf 'âlamdın üküş mällar hediyyeler kelür erdi. Ol (11) mällarnıñ cümlesini Medîneniñ faqirlarına, miskınleringe, yetimlerinğ tefrîq qılır erdi, qatında hêç neerse (12) qodmas erdi kim üküş māl kelse, hêç ol mālınğ maħabbatı köñlinge kirmes erdi.

İmâm Şâfi'î *rahmhi* (13) aytur: Medîneke bardım. İmâm Mâlikniñ hıdmatına ziyârat qılu bardım. Baqar-men, tâzî atlar bağlığ turur taqı Mısrî (14) derâzgüşlar bağlığ turur. Men su'âl qıldım kim: Bu atlar kimnünğ atları turur? tıp aydım erse, ma'nga aydılar kim: (15) Bu qamuğ atlar İmâm Mâlikniñ atları turur, tıp. Men taqı, özi hıdmatına kirdim. Bir zamân olturmışdın (16) soñğ aydım: Yâ İmâme'l-muslimîn, qapuğda ne körklüg tâzî atlar bağlığ kördüm têdi[m] erse, ma'nga aydı: Yâ Abâ 'Abdullâh, (17) ol qapuğdağı atlarını taqı ol Mısrî derâzgüşlarını, cümlesini sa'nga bağışladım. Mėndin sizke hediyye bolsun, [209] (1) têdi erse, men taqı qabûl qıldım taqı aydım: Yâ İmâme'l-muslimîna, bu atlardın

birini özünüzke qoysaңыз minmek üçün (2) bolğay-mu? tédim erse, mańğa aydı: Yā Abā 'Abdullāh, men Medīne içinde, munça yıldın berü kim munda turur-men, hēç merkebke (3) minmişim yoq hem minmekke i'tiqādım yoq, tēdi erse, men aydım: Nişe minmes-siz? tédim erse, mańğa aydı: Men Tańır (4) te'ālādıń uftanur-men kim Peyğāmbar 'as yatğan şehernińg tupraqını merkeb tuynaqı birle bastursam, tēdi erse, (5) men ta'accub qıldım İmām Māliknińg Resūlqa mundağ ta'zīm qılmaqdın. İmām Mālik *rahmhi* munça bahālıg tāzī (6) atlarını taqı bahālıg derāzgüş-larını bir kimerseke bahşış qılmaqı delil turur kim hēç dünyāke iltifātı taqı maħabbatı yoq (7) erdi.

'Ulemālar aymışlar: Eger kimerseke Haq *tvt* māl ve ni'met rūzı qılsa taqı ol kimerse mālını tutsa ol ma'nı (8) üçün kim oğlum, qızım, ehlim kimerseke muhtāc bolmasunlar taqı yaq yawuqlarımqa mālđın menfa'at tegüreyin taqı dervış- (9) -lerke, miskınlerke, tullarğa, yetim-lerke ihsān ve in'ām qılayın, borçluğlarınıń borçın ötegeyin, esirlerni hālās (10) qılayın, mescid, ribāt, köprüg qılayın, tēp tutar bolsa taqı an-larını qılsa, ol māl ańgar hēç ziyān qılmağay, belhōd kim āhiratta fāyida qılğay, (11) neteg kim Süleymān peygāmbarga *şalavātu'l-llāhi 'alayhi va salāmu* memleketi taqı üküş māl tawarı hēç ziyān qılmağı. Kitāblarda andağ (12) kelür kim Süleymān peygāmbar bir taht qıldurmuş erdi kim ol tahtnıńg uzunluqı yüz yığaç erdi, yigirmi bēş yığaçda (13) ādemiler olturur erdi taqı yigirmi bēş yığaç yerde periler olturur erdi taqı yigirmi bēş yığaçda keyik cānvarlar oltu- (14) -rur erdi taqı yigirmi bēş yığaçda quşlar olturur erdi. Haq *tvt* Süleymān peygāmbar 'as'qa perilerni taqı (15) şeytānların taqı yabandaqı keyiklerni taqı havādaqı quşlarını taqı yelni cümle musaħħar qılıp turur erdi taqı Süleymān peygāmbar- (16) -nıńg üç yüz nikāhlı hatunı bar erdi taqı yeti yüz quması bar erdi taqı bir taht üstüninde minğ ew qıldurup turur (17) erdi sırçadın tēgme bir hatunğa; hıdmatkārı birle bir sırça ewde olturguzur erdiler taqı Süleymān peygāmbar 'as [210] (1) perilerke buyurup bir ğalı toqıtmış erdi altundın taqı yipekdin. Ol qalınıńg eni bir yığaç yer erdi, uzunı (2) hem bir yığaç yer erdi taqı ol qalını bu tahtnıńg ortasında yaymış erdi taqı ol qalınıńg ortasında altundın (3) minber qılmış erdi. Ol minbernińg dört yanında üç yüz minğ kürsī altundın qoğulmuş erdi taqı üç yüz minğ (4) kürsī kümüş-din qoğulmuş erdi. Süleymān peygāmbar 'as ol altun minberke miner erdi taqı ol altun kürsiler (5) üze 'ālimlar olturur erdi taqı 'ālimlarınıńg teg-resinde hālāyıqlar olturur erdiler taqı hālāyıqlar tegresinde (6) periler olturur erdi taqı cümle quşlar bu taht üze olturğanlarğa havā üze qanatlarını kölige qılır erdiler. (7) Süleymān peygāmbar 'as ol minber üze aşıp şerī'at aħkāmını, Haq te'ālānıńg fermānını beyān qılır erdi (8) taqı va'z ve naşihāt aytur erdi. Qaçan kim bu taht birle havā üzre yürümek tilese, qatıg yelge fermānlayur (9) erdi. Ol qatıg yel taht asra-

sınga kirip tahtını havâğa qaldurur erdi. Andın soñg yumşaq yelge fermân- (10) -layur erdi. Ol yumşaq yel, qayu yanqa tilese, Süleymânı tahtı birle, bu 'azamatı birle, bu halâyıqlar birle életür erdi (11) ertedin öðlekke tēgi bir aylıq yer életür erdi taqı öðlekcin kēçeke tēgi bir aylıq yer életür erdi. Cümle quşlarınñ (12) tilini Hâq te'âlâ Süleymân peygâmbarqa bildürüp turur erdi. Qayu yerde bir kimerse söz sözlese, ol sözni yel keltürüp (13) Süleymân peygâmbarnıñ qulaqına tegürür erdi. Hâq *tvt* hēç kimerseke mundağ mülk taqı saltanat bérmedi kim (14) Süleymân peygâmbarqa bu mülki içinde halâyıqğa türlüğ türlüğ ni'metler aşatur erdi taqı özi palâs ton keyer erdi (15) taqı zenbîl toqıyur erdi taqı ol zenbîlni satar erdi, anıñ bahâsına arpa alur erdiler. Taqı ol hemîşe rûza tutar (16) erdi. Keçe bolsa taqı bir miskînni hâşıl qılur erdi taqı ol arpa etmeki birle eftâr qılur erdiler. Taqı aytur erdi (17) kim: Miskîn Süleymân taqı bir miskîn birle oturup arpa etmeki birle eftâr qılur, tēp aytur erdi. Kitâblarda [211] (1) andağ kelür kim Süleymân peygâmbar 'as'ınñ maṭbaḥında her kün dört minğ eşek yüki buğday harc bolur erdi (2) taqı dört minğ sığır her kün boğuzlanur erdi. Munça ni'metlerin Süleymân peygâmbar hergiz tatmaz erdi, öz kesbidin (3) yeyür erdi taqı öz kesbidin keyer erdi. Munça uluğ memleketi bar erken meskeneti taqı alçaqlıqı andın uluğraq erdi. (4) Ma'lûm boldı kim māl taqı mülket maḥabbatı köñgölde bolmasa, Hâq te'âlânıñ maḥabbatı köñgölde bolsa, ol māl taqı memleket ol (5) kimerseke ziyân qılmaz ermiş.

Qaçan kim Hâq *tvt* İbrâhîm peygâmbar 'as'ını döstüm tēp 'âlam içinde (6) celve qıldı erse, neteg kim Kelâm-içinde ḥabar bērü yarlıqar, *qt*: (IV: 125) واتخذ الله ابراهيم خليلا (7) ma'nîsi ol bolur kim: Tañrı *tvt* İbrâhîm peygâmbarnı döst tuttı, tēp. Ferîşteler bilmediler kim Hâq (8) *tvt* İbrâhîm peygâmbarnı ne sebebdin döst tuttı. Âdemî [Hâq te'âlâ] rizâsı üçün sewer cânıdın keçmeginçe, oğlı (9) qızıdın, māl tawardın keçmeginçe neteg döst bolğay? tēp saqındılar erse, anlarını cümle halâyıqğa bildürmek (10) üçün İbrâhîm peygâmbarnı tecrîbe qıldı māl birle hem taqı oğul birle hem taqı cân birle. Māl birle tecrîbe qılmışda (11) Hâq te'âlâ rizâsı üçün mālın keçti taqı oğul birle tecrîbe qılmışda Hâq te'âlâ rizâsı üçün oğuldın taqı (12) keçti taqı cân birle tecrîbe qılmışda Hâq te'âlâ rizâsı üçün cândın taqı keçti erse, cümle ferîşteler bildiler kim (13) İbrâhîm peygâmbar 'as Hâq te'âlânıñ döstluqına lāyıq ermiş, tēp. Māl birle tecrîbe qılmaqı ol erdi (14) kim Hâq *tvt* İbrâhîm peygâmbarqa üküş māl tawar bērip turur erdi. Yılqı qarası inğen üküş erdi. Taqı (15) öziniñ 'âdatı ol erdi kim sufrasında qonuq bolmasa, hēç ta'âmqa elig sunmaz erdi. Öziniñ 'âdatını (16) ḥâdimları bilmiş erdi. Qaçan kim qonuq ḥâzır bolmasa ḥâdimları çıkar erdiler yol başlarını saqlayur erdiler (17) taqı qonuqlarını, miskînlerni hâşıl qılıp keltürür erdiler. Nēçeme kim qonuqlarını

üküş keltürseler, şādılıqı [212] (1) artar erdi ve eger üç küнге tegi qonuc ḡāşil bolmasa, yalguz ta'āmnı tenāvul qılmas erdi. Bir kün ferīşte- (2)-ler ādemī şuratinga bolup keldi. İbrāhīm peygāmbar 'as' nı yawuqında ḡoş āvāz birle Ḥaq te'ālānı (3) yād qıldı taqı aydı: سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ tēdi erse, bu tesbīḡnıḡ ḡalāvātı ya'nı tatlıḡlıḡı İbrāhīm peygāmbar- (4)-nıḡ köḡḡlinge eşer qıldı erse, İbrāhīm peygāmbar 'as aydı: Ey 'azīz, Reb-bümünḡ atını iḡen ḡoş (5) aydıḡ, maḡa iḡen eşer qıldı. Taqı bir qata ayḡıl, cümle mālımınḡ yarusını saḡa bēreyin, tēdi erse, ol (6) ferīşte taqı ēkinç qata ḡoş āvāz birle, ḡazīn şavt birle Ḥaq te'ālānı yād qıldı taqı aydı: *subbūhun quddūsun* (7) *Rabbu'l-malā'ikat wa'r-Rūhu* tēdi erse, İbrāhīm peygāmbar nıḡ vaqtı ḡoş boldı, ḡālı müteḡayyir boldı taqı aydı: Ey (8) 'azīz, ēdīm atını yana bir qata ayḡıl, cümle mālım, tawarım saḡa bolsun, tēdi erse, ol ferīşte taqı üç qata aydı. (9) İbrāhīm peygāmbar 'as Ḥaq te'ālānıḡ atı birle ḡoşlandı, içi münevver boldı, taşı mu'aṡṡar boldı. Andın (10) soḡ İbrāhīm peygāmbar 'as suwḡa kirdi, cümle tonını çupuldı taqı aydı: Ey 'azīz, cümle mālım nı saḡa va'da (11) qıldım erdi, uş tonlarım nı alḡıl taqı bargıl, ēwümde cümle mālım nı alḡıl, şaḡrādaḡı nē kim yılqı qara bar, (12) cümlesini saḡa baḡışladım Ḥaq te'ālānıḡ rizāsı üçün, tēdi erse, ol aydı kim: Yā İbrāhīm, men ferīşte (13) turur-men, seniḡ mālınḡa ḡācatım yoq, velīkin sēni sınaḡa üçün keldim, Ḥaq te'ālānıḡ maḡabbatı üçün (14) mālındın keçer-mü yā yoq mu? tēp. Biz cümle ferīştelerke ma'lüm boldı kim köḡḡülde māl maḡabbatı yoq ermiş, (15) Ḥaq te'ālānıḡ maḡabbatı bar ermiş tēp bildük, tēdi taqı tonlarını qaytardı.

Yana oḡul birle sınaḡa ol (16) erdi kim İbrāhīm peygāmbar 'as tüşinde kördi kim keligli keldi taqı İbrāhīm peygāmbarqa aydı: Yā İbrāhīm, (17) Tanḡrı te'ālānıḡ fermānı ol turur kim oḡluḡnı Ḥaq te'ālā rizāsı üçün qurbān qılḡıl, tēdi erse, tüşindin [213] (1) oyandı taqı *lā ḡavla va lā quvvata illā billāhi'l-'azīm* tēdi. Ne 'acab tüş kördüm, raḡmānı mü erkin yā taqı şeyṡānı mü (2) erkin? Ta'accüb qıldı. Kēçeke tegi qaldı. Ekinç tün hemān tüş kördi. Ertesi üküş endīşe qıldı erse, ol küнге (3) yavmu't-tavba tēdiler. 'Arab tilinçe yavmu't-tavba endīşe küni tēmek bolur. Ol kün zū'l-ḡicce ayın nıḡ seksinç (4) kün erdi. Törtinç tün taqı bayaḡı tēḡ tüş kördi erse, mu'ayyen bildi kim bu tüşüm raḡmānı tüş turur. Ol küнге yavmu (5) 'arifa tēdiler. 'Arab tilinçe yavmu 'arifa bilmek küni tēmek bolur. Yana ertesi oḡlını qurbān qılmaḡa qaşd qıldı (6) erse, ol küнге yavmu'n-naḡr tēdiler. 'Arab tilinçe yavmu'n-naḡr qurbān küni tēmek bolur. Qaçan kim 'arifa küni boldı erse, (7) İbrāhīm peygāmbar 'as İsmā'īl anası Ḥācarḡa aydı: Yā Ḥācar bu İsmā'īl nıḡ tonlarını yuvḡıl taqı başını (8) taraḡıl. Erte bu oḡlum İsmā'īl birle bir dōstum bar, anıḡ ziyāratınḡa barur-men, tēdi erse, Ḥācar taqı İsmā'īl-(9)-nıḡ taqı İbrāhīm peygāmbar nıḡ tonlarını yuvdı taqı İsmā'īl nıḡ başını yuvdı

taqı taradı. Erte boldı erse, bir yip taqı bir (10) uluğ bıçaq aldı erse, Hâcar aydı: Yâ İbrâhîm, döstüm ziyâratına barur-men tediniz. Bu yip taqı bıçaqını né qılır- (11) -siz? tedi erse, İbrâhîm peygâmbar aydı: Ol döst ziyâratının qaytmışda ewke otun kerek bolğay, bir bağ (12) otun kesip keltüreling tıp aldım*, tedi taqı İsmâ'îl birle çıktılar. Baru başladılar erse, Şeytân-i la'în (13) keldi İbrâhîm peygâmbarqa âdemî şüratinga bolup aydı: Yâ İbrâhîm, men bilür-men sen oğlunı qurbân qılmaqğa (14) barur-sen taqı ol tüş kim kördün, ol şeytânî tüş turur, ol tüşke i'timâd qılmağıl taqı mununğ tég nâzenîn cuvân (15) körklüg yüzlüg, edgü qılıqlıq yigit oğlunı boğuzlamaq darıg ermez-mü? tedi erse, İbrâhîm peygâmbar aydı: (16) Sen Şeytân turur-sen, maña vesvese qılmaq üçün keldin. Ol Şeytânı qavdı taqı taşıladı, kèterdi. Bolmasa (17) Hâcarğa taqı âdemî şüratinga bolup keldi taqı aydı: Yâ Hâcar, bildin-mü kim İbrâhîm peygâmbar İsmâ'îlni qayda eletti? tedi erse [214] (1) Hâcar aydı kim: Oğlum İsmâ'îlni atasının döstü bar ermiş, anğa ziyârat qılu bardılar, tedi erse, Şeytân-i (2) la'în aydı: Yâ Hâcar, İbrâhîm peygâmbar İsmâ'îlni boğuzlamaqqa eletti, tedi erse, Hâcar aydı: Qayu ata öz bağı (3) pârasını boğuzlamış bar kim İbrâhîm peygâmbar erken İsmâ'îl tég oğulnı boğuzlağay? tedi erse, Şeytân-i la'în (4) aydı: Tüş kördüm tıp aytur, tedi erse, Hâcar aydı: Eger tüş körmüş bolsa, peygâmbarların tüşü cümle rahmânî (5) bolğay, şeytânî bolmağay. Eger kim minğ oğlum bolsa, Haq te'âlânın rizâsı üçün keçtim, tedi erse, Şeytân-i la'în (6) Hâcarı azğuru bilmedi. Bardı, İsmâ'îlğa aydı: Yâ İsmâ'îl atanğ birle qayda barur-sen? tedi erse, İsmâ'îl aydı: (7) Atamnunğ döstü bar, anınğ ziyâratına barur-miz tedi erse, Şeytân-i la'în aydı: Bıçaq taqı yip alıp seni boğuzlamaqğa (8) eletür, tedi erse, İsmâ'îl aydı: Ata oğulnı neteg boğuzlağay? tedi erse, Şeytân-i la'în aydı: Tüş kördüm tıp aytur, (9) tedi erse, İsmâ'îl aydı: Eger atam tüş körmüş bolsa, anınğ tüşü her ayna rahmânî tüş bolğay. Eger minğ cânım bolsa, (10) Haq te'âlâ rizâsı üçün keçtim, tıp aydı taqı yügürdi atasına aydı: Yâ baba, maña ol kişi mundağ söz sözleyür, (11) tedi erse, İbrâhîm 'as aydı: Ey oğlum, ol Şeytân turur, anı taşlağıl, qatınğa yawutmağıl, tedi erse, (12) İsmâ'îl qayıttı taqı ol Şeytân-i la'inni taş birle attı. Bukünke tegi hâcılarğa taş atmaq sünnet qaldı. Andın sonğ (13) İbrâhîm 'as İsmâ'îl birle Minâ atlıg yerke tegdiler. Bukün hâcılar ol yerde qurbân qılurlar. İbrâhîm (14) peygâmbar 'as anda olturdi taqı İsmâ'îlni qarşusunda olturttı taqı aydı: Ey oğlum, dünyâda peygâmbarlar (15) belâlarda qatığraqı birle taqı miñnetlerde uluğraqı birle mübtelâ bolurlar taqı âhiratta dereceleri cümledin (16) yüksek bolmaq üçün, emdi men taqı belâlarda küçeyreki birle taqı emgeklerde qatığraqı birle mübtelâ boldum. Üç kün (17) boldı kim endişe içinde taqı qadğu içinde bağırm kebâb boldı

* Yazmada: *aydım*.

taqı 'ayşım harāb boldı. Üç kēçe boldı kim tüş [215] (1) körer-men. Maŋga tüşümde ayturlar: Haq te'ālānıŋ fermānı ol turur kim oğlunıŋnı Haq rizāsı üçün qurbān qılsaŋ, (2) tēp ayturlar. Ėmdi Haq te'ālānıŋ fermānıŋa muṭī' boldum. Seniŋ rāyınŋ neteg turur? tēdi erse, İsmā'ıl aydı: Ey baba, (3) eger minŋ cānım bolsa, Haq rizāsı üçün fidā qıldım, rāzī boldum. Ne işke buyrulduŋguz erse, ol işni qılınŋ, men (4) rāzī men, inşa'a'llāhu te'ālā mēni şābirlardın bulğaysız, tēdi taqı İsmā'ıl aydı: Ey baba, kerek kim benim ēlgimni taqı adaqımın (5) bağlasaŋız, anıŋ üçün kim cān açığında ēlgimdin yā taqı adaqımdın sizke ziyān tegmese taqı men ata āzārla- (6) -ğanlardın bolmasam, tēdi erse, İbrāhīm peygāmbar taqı ēlgini taqı adaqını yip birle bağladı. Andın soŋ İsmā'ıl (7) aydı: Ey baba, yüzümni yerke qođunŋ, anıŋ üçün kim yüzümke baqsaŋız atalıq şefaqtı taqı mihrubānlıq sizke ğalaba (8) qılıp Haq te'ālānıŋ fermānıŋa ħalal tüşmesün, tēdi, taqı anamğa mēndin salām ayğaysız taqı anam benim üçün (9) zīnhār ceza'u feza' qılmasun. Men Haq te'ālānıŋ fermānıŋa boyun bērdim, ol taqı kerek kim şabur qılsa şevābdın (10) maḥrūm bolmasa taqı kerek kim benim kōŋlekimni anamğa ēletseŋiz, qadğusı taqı miḥneti benim cihetimdin ziyāda bolsa (11) taqı benim firāqımğa iştiyāqı ğalaba qılsa, ol kōŋlekimni kōrmek birle mēni kōrmiş tēg bolsa, qadğusı yūŋgöl bolğay, (12) tēdi erse, atası taqı qabūl qıldı. Taqı ēkegü yığlayu başladılar. Andın soŋ İbrāhīm peygāmbar 'as bıçaqını (13) ēlginge aldı taqı oğlı İsmā'ılınŋ alını yerke qoydı taqı yitig bıçaqını boğzınğa qoydı taqı quvvat birle (14) tartmış erdi. Bıçaq boğzını kesmedi. Ėkinç qata tarttı, yana kesmedi. Neçeme kim bıçaqını boğzı üzre tartar, (15) hēç kesmes, anıŋ üçün kim Haq *tvt* qudratı birle İsmā'ılınŋ boğzı üzesinde baqırdın taḥta (16) yaratmış erdi. Bu bıçaq ol baqır taḥta üze tēger erdi, boğzınğa tegmez erdi. Bu arada erdiler, kökdin āvāz (17) keldi kim: *يَا ابراهيم قد صدقت الرؤيا انا كذلك* (XXXVII: 105) *نجزي المحسنين* Ma'nisi ol bolur kim: Ey İbrāhīm, [216]

(1) tüşünŋni rāst qıldınŋ, biz ēdgülük qılğanlarğa ēdgü cezā bērür-biz, tēp āvāz eşitti erse, İbrāhīm peygāmbar (2) 'as başını qaldurdı. Baqar Cebre'ıl 'as bir aq qoçqar, uluğ moynuzluğ semüz qoçqarnı alıp (3) İbrāhīm peygāmbar 'as qatınğa ēndi taqı aydı: *Allāhu akbar Allāhu akbar*. Qaçan kim Cebre'ıl tekbīr aydı erse, (4) İsmā'ıl taqı aydı: *Lā ilāha illa'llāhu va'llāhu akbar*. Qaçan kim İsmā'ıl bu kelimeni aydı erse, İbrāhīm peygāmbar taqı aydı: *Allāhu akbar* (5) *va lillāhi'lḥamd*. Bu tekbīr aymaq sūnnet boldı qurbān ĩdinde. Qaçan kim bu qoçqarnı Cebre'ıl keltürdi erse, İbrāhīm (6) taqı qurbān qıldı. Ol taqı sūnnet boldı.

Yana cān birle sınamaqı ol erdi kim İbrāhīm peygāmbar vaqtında kāfirlar (7) butperest erdi, butlarğa secde qılır erdiler. Taqı kāfirlarınŋ uluğ Nemrūd 'al erdi. Bir kün kāfirlar (8) cümlesi şahrāqa çıqtılar ĩd

qılu. Butḥānaları ḥālī qaldı. İbrāhīm peygāmbar 'as bir balta aldı taqı (9) butḥānaqa kirdi taqı cümle butlarını pāra pāra qıldı, meger orta yerde bir uluğ but bar erdi altundın, êkki közinge (10) gōhar ornatmış erdiler, anı uşatmadı taqı baltanı anıñ boynıñğa bağladı taqı çıqtı. Qaçan kim bu kâfırlar (11) şahrādın qayıttılar taqı butḥānaqa keldiler baqarlar, cümle butlar pāra pāra bolmış, meger bir uluğ but qalmış. Aydılar: (12) Bu iş İbrāhīm işi turur, anıñ üçün kim ol hemişe butlarımıznı 'ayb qılu sözleyür erdi taqı bizlerke (13) hemişe aytur erdi kim: Bu butlarqa 'ibādat qılır-siz. Munlarınñ sizlerke taqı fāyidası tegmez, ziyānı taqı tegmez. Sizler (14) 'āqıl kimerselesiz. Munuñ teg cemād cānsızqa neteg secde qılır-siz? tēp aytur. Bu sözni bardılar taqı Nemrūdqa aydılar (15) erse, Nemrūd taqı buyurdı, İbrāhīmni keltürdiler taqı aydılar: Yā İbrāhīm, sen mü qıldıñ bu işni? tēdi erse, İbrāhīm (16) aydı: Bu işni bu butlarınñ uluğı qıldı. Eger mu'ayyen bilmek tilesenğiz, bu butlarqa soruñ, eger sözleseler, (17) tēdi erse, Nemrūd aydı: Yā İbrāhīm, sen bilmez-mü-sen munlar sözlemegen turur? tēdi erse, İbrāhīm 'as aydı: [217] (1) aydı kim: Bu butlar cemād ve cānsız tururlar, sizke menfa'atları tegmes hem taqı mazarratları tegmes. Munuñ tēg (2) cānsız neerselerke 'ibādat qılır-siz taqı 'ālamnı yaratğan törütgen bir u bar Tanğrığa 'ibādat qılmaz-siz, (3) tēdi erse, Nemrūd 'al aydı: Tutuñ bu İbrāhīmni, elgin adaqın bağlañ taqı boynıñğa gül uruñ taqı zindānqa (4) kemişñ taqı bir uluğ beḍük yerde tört tam binā qılñ taqı ol tört tam içinge otunlar tolturuñ taqı uluğ (5) ot yanduruñ taqı bu İbrāhīmni ol otqa atıñ, anda köysün helāk bolsun, tēp buyurdı erse, andağ qıldılar. (6) Bir ayqa tegrü otun yıgdılar taqı yandurdılar. Ol miqdār ot yandı kim havādın quşlar uçup keçse, köyer (7) erdiler. Qaçan kim ot yandı erse, hēç kimer-seniñ qudratı bolmadı ol otqa yaqın kelmekke. Müteḥayyir boldılar kim (8) bu İbrāhīmni otqa neteg atğaylar. Şeytān[-i] la'īn bu kâfırlarqa mancınıq öğretti taqı İbrāhīm peygāmbarnı, elgini, (9) adaqını bağlap, boynıñğa gül urup ol mancınıqqa qoydılar. Bu ḥālde Cebre'ıl keldi taqı aydı: Yā İbrāhīm, (10) hēç ḥācatıñ bar mu? tēdi erse, İbrāhīm aydı: Yā Cebre'ıl, sañğa ḥācatım yoq, tēdi erse Cebre'ıl aydı: Yā İbrāhīm, eger (11) mañğa ḥācatıñ yoq erse, Ḥaq te'ālāqa ḥācatıñ bolğay, 'arza qılğıl. Bolğay kim bu belādın Ḥaq te'ālā seni (12) qurtğargay, tēdi erse, İbrāhīm peygāmbar aydı: Ḥaq te'ālā bilgen turur, körgen turur, tilemek ḥācat yoq. Eger (13) tilese, qurtğargay ve eger köydürse, cānım fidā bolsun, tēdi erse, Cebre'ıl hēç neerse tēmedi. Qaçan kim kâfırlar (14) İbrāhīm peygāmbarnı mancınıqqa qoyup otğa attılar erse, Ḥaq te'ālādın ḥiṭāb keldi otqa, qt: (XXI : 69) *يا ناركوني برداً وسلاماً على ابراهيم* (15) قلنا Ma'nisi ol bolur kim: Biz ayduq: Ey ot sawuq bolğıl taqı salāmat (16) bolğıl İbrāhīm üze, ya'nı İbrāhīmqa zarar tegürmegil, tēdi erse, ot büstān boldı, ol büstān tegresinde qar belğürdi; (17) ol qar taşında bayağı tēg ot yanar

erdi. Ol büstân ortasında bir qubba belgürdi, ol qubba içinde töşekler belgürdi. [218] (1) Ol qubba içinde köngül tilegen ta'âmlar zâhir boldı. İbrâhîm peygâmbar 'as ol qubba içinde qırq kün olturdi. (2) Haq te'âlâqa tã'at ve 'ibâdat qılur erdi taqı ta'âmlardın tenâvul qılur erdi. Nemrûd-i la'İnniñ taqı halâyıqları cümlesi- (3) -niñ i'tiqâdları ol erdi kim İbrâhîm ol ot içinde helâk boldı, tēp. Hēç ol tam qatınga yawuq kelü bilmez erdiler. (4) Qaçan kim otnuñ harâratı taqı isiglikî zâ'il boldı erse, kirdiler taqı baqtılar kim ot büstân bolmış, büstân içinde (5) bir qubba peydâ bolmış; qubba içinde İbrâhîm peygâmbar 'as tã'at ve 'ibâdat qılur erken ta'accub qıldılar. Taqı (6) ol kün İbrâhîmqâ üküş kimerseler İmân keltürdiler. Sâra taqı ol kün İmân keltürdi erse, İbrâhîm peygâmbar (7) 'as Sâranı cüftlendi. İshâq taqı Ya'qûb peygâmbar andın vucûdqa keldi. Qaçan kim bu habarnı cümle halâyıq (8) eşittiler erse, çıqtılar ta'accub qılmaq üçün keldiler erse, Haq *tvt* bir qatıg yel ıda bērdi. Ol yel taqı (9) bu otnuñ küllerini cümlesiniñ közleringe toldurdi. Hēç tãqatları bolmadı ol tamnuñ qatınga yawuq (10) kelmekke. Andın soñ İbrâhîm peygâmbar taqı çıqtı, Sâra taqı Lût peygâmbar üçegü ol Dımısq êlidin çıqtılar taqı Mısr (11) şehringe bardılar. Mısr pādşâhınıñ 'adatı ol erdi kim qayu yerde körkliğ hatunni eşitür bolsa, ol hatunni (12) zulm birle alur erdi. Qaçan kim İbrâhîm peygâmbar 'as Mısrğa yawuq keldi erse, yol saqlağanlar Sâranı kördiler (13) kim inğen şâhib-cemâllig erdi. Bardılar taqı Mısr pādşâhına habar bērdiler erse, qāşid keldiler taqı Sâranı ol (14) pādşâhqa êlettiler erse, Haq *tvt* İbrâhîm peygâmbardın hicâblarnı kēterdi. Ol pādşâh Sâra birle ne mu'âmilat (15) qıldı erse, İbrâhîm peygâmbar öz közi birle körer erdi. Qaçan kim Sâra ol pādşâh qatınga kirdi erse, ol pādşâh (16) kördi kim Sâra inğen sâhib-cemâl turur. Qaşd qıldı kim zinâ qılsa. Sâra Haq te'âlâqa sığındı erse, Haq te'âlâ derhâl (17) ol pādşâhqa ol miqdâr maraz ve renc bērdi kim hēç tãqatı qalmadı, titreyü yıqıldı taqı aydı: Ey hatun, bu ne iş turur [219] (1) turur? tēdi erse, Sâra aydı kim: Menim cüftüm İbrâhîm peygâmbar Tanğrı te'âlânıñ dōstı turur, tēdi. Bolğay kim ol qarğâ-(2)-muş bolğay, tēdi erse, ol pādşâh aydı kim: Ey hatun, men haqıqat tevbe qıldım, bu işdin qayıttım. Cüftüñge aygıl, (3) Tanğrıdın mēni tilesün, men tendürüst bolayın. Êkinçi mundağ iş qılmağaymen, tēdi erse, bardılar İbrâhîm peygâ-(4)-mbarnı keltürdiler. Ol taqı du'â qıldı, bu pādşâh taqı tendürüst boldı erse, bu pādşâh İbrâhîm peygâmbarqa üküş (5) māl bērdi taqı bir qaravaş bērdi Hâcar atlıg. İsmâ'il peygâmbar ol Hâcardın vucûdqa keldi. Andın soñ İbrâhîm (6) peygâmbâr taqı ol Mısrđın çıqtı taqı Ken'an êlinge keldi, ol Ken'an êlinde iqâmat qıldı taqı ol êlde turdı

(7) ONINÇ FAŞL

İmâm Ahmed Hanbel *rahmhi* fazâyiliniñ beyânı içinde turur.

İmām ‘Abdullāh-i Sarāḥsī *rahmhi* (8) Mavāqit atlıg kitābında bu ḥadīşni keltürmiş, ḥadīş bu turur قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من احبب العلم والعلماء لم تكتب عليه ايام حياته خطيئته

Ma’nisi ol bolur kim Peygāmbar ‘as ḥabar bēri (10) yarlıqar. Qayu mu’mīn ve muvaḥḥid kim ‘ilmni ‘ālimlarnı sewer bolsa, tiriglik içinde nē kim ḥatā ve zellet bu quldın (11) kelür bolsa, ēgnindeki ferīşteler ol ḥatālarını bitimegeyler, tēp yarlıqadı. Qaçan kim ‘ilmni taqı ‘ālimlarnı sevgen- (12) –niñ derecesi mundağ bolsa kim ‘ömri içinde yazuqları bitilmez bolsa, ḥāşşa kim ol ‘ālimlar kim ‘ilmi birle ‘amel (13) qılsalar taqı ‘ömrini taqvā birle, perhīz birle keçürseler, anlarınñ derecesi taqı kerāmatı neteg bolğay? İmām Aḥmed (14) Ḥanbel *rahmhi* ol ‘ālimlardın erdi kim ‘ilmi birle ‘amel qılır erdi taqı ‘ömrini taqvā perhīz birle keçürür erdi.

(15) İmām Aḥmed Ḥanbelniñ oğlu bar erdi Şālih atlıg, inğen pārsā erdi şāyimü’d-dehr erdi, kündüz rüza tutar (16) erdi taqı kēçe bolsa, ēkki sā‘at endāzasınça istirāḥat qılır, andın sonğ qopar erdi taqı ābdast qılır (17) erdi taqı erteke tegi namāz qılır erdi. Ḥalīfa uluğ ‘ulemādn derḥōst qıldı kim: İmām Ḥanbelniñ oğlu inğen [220] (1) pārsā turur tēp ayturlar. Kerek kim andın derḥōst qılsañız, İşfahān élinde qāzılıq qılsa, tēdi (2) erse, ol ‘ulemā taqı kelip andın derḥōst qıldılar taqı üküş alçaqlıq qıldılar erse, qabül qıldı. (3) Taqı bir yıl qāzılıq qıldı taqı terk qıldı taqı atası qatınğa keldi.

Bir kün İmām Aḥmed Ḥanbelniñ ḥādıması (4) imāmniñ oğlu Şālih éwidin ḥamīr māya alıp etmek bişürdi taqı İmām Aḥmed Ḥanbel ile-ginde qodtı. (5) İmām Aḥmed Ḥanbel *rahmhi* bu etmekke üküş nazār qıldı taqı yemedi taqı aydı: Bu etmek içinde öñgin (6) ḥālat körer-men. Ḥādımasıñā aydı: Bu etmekniñ ḥālını mañga beyān qılğıl, tēdi erse, ḥādıması aydı: (7) Bu etmekniñ unı Muvaşşal élidin kelgen undın qılın-mış etmek turur, velkin ḥamīr māyası oğlunğız Şālih (8) éwindin kelgen ḥamīr māya turur, tēdi erse, İmām Aḥmed Ḥanbel aydı *rahmhi*: Ol oğlum bir yıl İşfahān (9) élinde qāzılıq qıldı. Ol kün kim ol qāzılıqı qabül qıldı, ol kündin berü men anıñ éwinde ta‘ām (10) tenāvul qılmuşım yoq, tēdi. Taqı bukündin sonğ anıñ éwinden hēç neerse almañ! tēdi erse, aydılar: Bu etmeklerni (11) ne qılalıñ? tēdiler erse, aydı kim: Qapuğqa derviş kelür bolsa, ol dervişke aytıñ kim: Bu etmekniñ unı (12) Aḥmed Ḥanbelniñ turur taqı ḥamīr māyası oğlu Şālihniñ turur. Eger qabül qılır bolsañ, alğıl, tēp aytıñ, (13) andın sonğ bēriñ, tēdi erse, hēç dervişler ol etmekni qabül qılmadılar. Eger bu etmek yaḥşı bolsa erdi, (14) İmām mundın tenāvul qılğay erdi. Ėmdi kim ol bu etmekdin ihtirāz qıldı erse, biz taqı özing muvāfaqat qılır- (15) –biz, [tēp] qabül qılmadılar. Bolmasa bu etmeklerni Decleke kemiştiler. Qaçan kim İmām Aḥmed Ḥanbel eşitti kim ol (16) etmeklerni derviş qabül qılmağ erse, Decleke kemiştiler tēp,

'ömri barınça ol Decleniñg balıqıdın (17) tatmadı taqı Bağdād ėliniñg ta'āmıdın herǵız yemes erdi. Aydılar: Ey İmām, nişe bu Bağdād ėliniñg ta'āmındın [221] (1) tenāvul qılmaz-siz? tēp aysalar, İmām aytur erdi: Eşittim kim emİre'l-mu'minİna 'Ömer *raḫḫu* Bağdād ėliniñg öñgin (2) yerlerini ġāzİllarqa vaqf qılmuş tēp. Ol vaqtdın berü Muvaşşaldın un keltürürler andın tenāvul qılur-men, (3) tēp aytur erdi.

Bir yigitniñg anası sökel erdi taqı üküş sökellikdin otruq bolup turur erdi, hēç yerindin (4) qopa bilmez erdi. Bir kün oǵlınğa aydı: Ey oǵlum, bu sökellikim inñen uzaq boldı. Sen taqı emgenür-sen, (5) men taqı emgenür-men. Bolǵay-mu kim İmām Aḫmed Ḥanbeldin derḫōst qılsañg, ol mañğa du'ā qılsa, bolǵay kim anıñg (6) du'āsı Ḥaq dergāhında müstacāb bolsa, men taqı igdin ḫalāş bolsam? tēdi erse, oǵlı taqı anası sözini (7) qabül qıldı taqı İmām Aḫmed Ḥanbel ḫıdmatıñğa bardı taqı aydı: Yā imāme'l-muslimİn, benim sizdin bir ḫācatım bar, (8) tēdi erse, İmām aydı: Beyān qılǵıl, nē ḫācatıñg bar? tēdi erse, ol yigit aydı: Menim bir za'İfa anam bar, üküş (9) müddetdin berü şāḫib-firāş turur hem taqı yerindin qopa bilmez, otruq bolup turur. Ėmdi mañğa aydı kim: İmām (10) ḫıdmatıñğa bargıl taqı özindin du'ā derḫōst qılǵıl. Menim i'tiqādım andağ turur kim öziniñg du'āsı (11) Ḥaq te'ālāniñg ḫazratında qabül bolǵay, tēp aydı. Ėmdi kerem qılsañgız, ol za'İfa anam ḫaqqıñğa du'ā qılsañgız, (12) bolǵay kim siziñg du'āñgız berekātında ol anamğa Ḥaq te'ālā şihḫat bērse, tēdi erse, İmām Aḫmed Ḥanbel *raḫmhi* (13) turdı, tünekke kirdi taqı ġusl qıldı taqı çıqtı taqı muşallı yaydı taqı ėkki rek'at namāz qıldı taqı namāzdın soñg Ḥaq teḫāraka (14) ve te'ālādın tiledi taqı aydı: Ey yigit, bargıl! Bolǵay kim Ḥaq te'ālā anañgqa şifā bērmiş bolǵay inşā'a'llāhu te'ālā, (15) tēdi. Bu yigit İmām ḫıdmatıdın çıqıp ėwinge bardı. Baqar, anası tonlarını keçmiş, töşekini yıǵmış, derḫāl Ḥaq te'ālā (16) şihḫat bērmiş, qoptı taqı oǵlınğa qarşu keldi. Oǵlı taqı inñen sewündi.

Bir kün İmām Aḫmed Ḥanbel *raḫmhi* (17) suw qırañgında ābdast qılur erdi. Bir kimerse keldi taqı İmāmdın üstün ābdast qılu başladı taqı köñginge [222] (1) tüştı kim: Men munda ābdast qılsam, İmāmqa kerāhiyyat kelgey munuñg ābdast suwı mañğa kelür tēp. Ėbdast qılmadın turdı (2) taqı İmāmdın astın ābdast qıldı. Nēçe zamāndın soñg ol ābdast qılğan kişi dünyādın naql qıldı. 'Azİzlarda (3) biri ol kişini vāqı'ada kördi taqı aydı kim: Ey 'azİz Ḥaq te'ālā sañğa qayu 'amel sebebidin raḫmat qıldı? tēp (4) su'āl qıldı erse, ol kimerse aydı: İmām Aḫmed Ḥanbelke ḫürmet qılıp İmāmdın astın yundum erse, Ḥaq te'ālā mañğa (5) aydı: Sen bizim 'azİz qulumuzğa ḫürmet qıldıñg, ağırladıñg erse, biz taqı sañğa raḫmat qıldıq, tēdi.

İmām Aḫmed (6) Ḥanbel *raḫmhi* eşitti kim Mekkede Sufyān ibnü 'Uyayna Peyǵāmbar 'as'nuñg ḫadışlerini beyān qılur. Aşḫāb (7) ve yārān yıǵılışp Peyǵāmbar 'as'nuñg ḫadışlerini andın eşitürler taqı baḫş qılur-

lar, tēp eşitti erse, Bağdād- (8) -dın qoptı taqı Peyğāmbar 'as aḥādışını eşitmek üçün Mekkeke bardı taqı Sufyān ʔıdmatında boldı, (9) aḥādış eşitür erdi. Bir kün Sufyān ʔıdmatına kelmedi erse, Sufyān bir kimersenı ıda bērdi kim: Bargıl, Aḥmed (10) Ḥanbelke baqğıl, bukün nişe kelmedi, tēp. Ol kimerse bardı; baqar ėwde yalınğ turur, bēlinge bir fūta bağlamış (11) taqı oturur turur. Ol kelgen aydı kim: Sizni Sufyān ündeyür, tēdi erse, Aḥmed Ḥanbel aydı: Tonumnu yuğuçıqa bērip (12) turur-men. Qaçan kim tonum qurısa, bargaymen inşā'a'llāhu te'ālā, tēdi erse, ol kimerse aydı: Yā Aḥmed, bir tonunğdın ziyāda (13) tonunğ yoq mu? tēdi erse, İmām Aḥmed aydı kim: Yoq turur. Ol kimerse aydı: Yā Aḥmed, benim üküş tonlarım bar. Bir tonnu (14) sañğa bağışlagayın. Keđgil* taqı bargıl, tēdi erse, qabül qılmadı. Ol kişi aydı: Eger bağış qabül qılmasañğ, bir ton 'āriyat (15) bēreyin, keğgil taqı bargıl, tēdi erse, hem taqı qabül qılmadı, anıñ üçün kim İmām Aḥmed Ḥanbel *rahmhi* yemek, keymek (16) içinde inğen iḥtiyāt qılur erdi; tegme kişiniñ aşını yemez erdi, tēgme kişiniñ neersesini qabül qılmaz erdi. İnğen (17) zāhid, pārsā erdi taqı saqnuq kişi bolsa, anıñ ʔa'āmıdın tenāvul qılur erdi, yoq erse tenāvul qılmaz erdi. Ol kelgen kimerse [223] (1) aydı: Mañğa ustādım Sufyān aydı kim elbette Aḥmedni alıp kelgil, tēdi. Men sēni qoymas-men. Elbette barmaq kerek. Nē çāra (2) qılsañğ, qılğıl taqı bargıl, tēp üküş alçaqlıq qıldı erse, ėwdin bir pāra kettān çıqardı taqı aydı: Bargıl bāzārğa, (3) bu kettānnı satğıl taqı mununğ bahāsına bir ḥām köñglek taqı bir ton alıp kelgil, tēdi erse, ol kimerse taqı satğın alıp (4) keldi. Anı keğip Sufyān ʔıdmatına bardı.

Bir tün İmām Aḥmed Ḥanbelniñ şāgirdi özi qatında tünedi taqı yatsığ namāzı (5) qıldı taqı yattı, uyıdı erteke tegi taqı İmām erteke tegi 'ibādat ve ʔā'at birle meşğül boldı. Erte boldı erse, Aḥmed Ḥanbel (6) ol şāgirdinge aydı: Bu 'ilm kim mēndin öğrenür-sen, yatmaq, uyımaq üçün mü öğrenür-sen? 'İlm öğrenen kişi (7) erteke tegi yatur-mu bolur? Ol şāgirdi aydı: Ne qılmaq kerek? İmām aydı kim: Bu 'ilm 'amel üçün turur. Kerek erdi kim erteke (8) tegi eḫyālik qılsa erdiñğ. 'İlm öğrenen taqı öğrenmegen arasında farq kerekmez-mü? tēdi.

İmām Aḥmed Ḥanbelniñ (9) bir dōstı bar erdi, inğen zāhid ve pārsā erdi. İmām ol 'azıznı tañğrılıq dōst tutmuş erdi, ġarażı dünyāvī (10) ermez erdi. Hemİşe ol dōstı İmāmğa ziyārat qılu kelür erdi, İmām taqı dōstına ziyārat qılu barur erdi. (11) Bir qaç eyyām keçti, ol dōstına ziyārat qılu barmadı erse, ol dōstı İmāmğa ziyārat qılu keldi taqı salām qıldı (12) erse, İmām cevāb aymadı, taqı ol dōstıdın yüzün çewürdi erse, ol dōstı qatığ kağğurdı taqı aydı: Yā İmāme'l- (13) -muslimİN, mēndin nē günāh keldi kim selāmumğa cevāb qaytarmadıñız taqı yüzünğüzni mēndin çewür-

* Yazmada: *kelgil*.

düñgüz? (14) tēdi erse, İmām aydı: Men seniñ birle dōst boldum erse, dünyā üçün dōst bolmadım, āhīrat üçün dōst (15) boldum. Bu kimerse inġen zāhid ve pārsā turur. Haq hażratında ābrūyı bar turur. Qıyāmat kün bolsa *āvş* (16) mēni zebānllar tutup eletürler bolsalar, bu dōstum mēni şefā‘at qılıp qurtarġay taqı mañga bu dōstumnuñġ (17) fāyidası taqı menfa‘atı tēggey-mü? tēp seniñ birle dōst boldum. Ėmdi sen zālīm bolduñġ, Haq dergāhındın yıraq [224] (1) tüştüñġ, mañga qıyāmat kün seniñ né menfa‘atıñ tēggey? Kimerse bir musulmānqa zulm qılmaq duşvār turur qıyāmat kün, (2) hāşşa kim cümle musulmānlarġa zulm qılmaq inġen qatıġ duşvār turur, tēdi erse, dōstı aydı: Yā imāme‘l-muslimġn, men (3) kim-ke zulm qıldım, mañga beyān qılıñġ? tēdi erse, İmām aydı: Men bu künlerde seniñ ēwıñġde bardım sañga ziyārat qılmaq üçün. (4) Baqar-men ēwıñġnıñ taş tamını suwamış-sen taqı yolqa bir barmaq endāzası mülkiñġdin taşqa çıqmış-sen; taqı (5) yol musulmānlar haqqı turur, cümle musulmānlarınıñ yolını bir barmaq endāzası tar qıldıñġ. Bu zulm ermez-mü? tēdi erse, ol ‘azīz (6) aydı: Yā imāme‘l-muslimġn, men bu işni zulm tēp bilmedim taqı bu işni zulm tēp bilmişdin soñġ men qaşd birle qılmadım, (7) tēdi erse, İmām aydı: Musulmānlıq şehrinde kimerse bir işni qılsa taqı ol iş şerī‘atdın taş bolsa, ol qılġan (8) ma‘zūr bolmaz. Nişe ‘ālimlarġa sormadıñġ tēp ayġaylar. Bilmedim tēmek birle qurtulmas-sen qıyāmat kün, anıñġ üçün (9) kim ‘ālimlardın sormaq kerek erdi taqı anı bilmek kerek erdi; bilmedim tēmek birle ‘özür bolmaz, tēdi erse, ol ‘azīz aydı kim: (10) Yā imāme‘l-muslimġn, yaman qıldım, osal qıldım sormaq kerek ermiş, sormadım, tevbe qıldım. Ėmdi né qılayın, mañga aytu beriñġ? (11) tēdi erse, İmām aydı: Ol suvaġanıñnı kētergil, burunqı tēg musulmānlar yolını kēñġ qılġıl yā taqı ol tamuñġnı buzġıl (12) taqı içrerek qoparġıl, andın soñġ tamuñġnı suvaġıl, tēdi erse, ol ‘azīz ol sā‘at bardı taqı tamını yıqtı taqı içrerekdin (13) qopardı. Andın soñġ suvadı taqı keldi, salām qıldı erse, salāmıñġa İmām Aḥmed cevāb aydı taqı burunqı tēg dōstluqñı izhār (14) qıldı.

İmām Aḥmed Ḥanbel *raḥmhi* müstecābu‘d-da‘va erdi. Ne kim Haq te‘ālādın tilese, Haq te‘ālā hēç red qılmadın (15) du‘āsını müstecāb qılur erdi. Bir kün du‘ā qıldı taqı aydı: Yā Rebbī, mañga ḥavf qapuġını açġıl, sendin qorqmaqñı rüzī (16) qılġıl, tēdi erse, Haq te‘ālā du‘āsını icābat qıldı. Ol miqdār ḥavf müstevlī boldı, bir sā‘at içinde helāk bolmaq (17) qorquġı boldı, t̄aqatı qalmadı, ‘aqlı zā‘il bolġu tēg boldı erse, yana du‘ā qıldı: Yā Rebbī, t̄aqatım yetmez. Mañga qayu bir iş kim hażratınqa [225] (1) mēni yawuq qılur işni aytu bērgil, anı qılayın, tēdi erse, hātıfdın āvāz keldi kim: Yā Aḥmed, Qur‘ān birle ‘amel qılġıl, tēdi*.

(2) İmāmdın su‘āl qıldılar kim: Zuhd ne bolur? İmām Aḥmed Ḥanbel *raḥmhi* aydı kim: Zuhd üç türlüġ turur: ‘Āmlar (3) zuhdı bar taqı hāşlar

* Yazmada : tēdi erse.

zuhdı bar taqı 'ariflar zuhdı bar. 'Ämlarınŋ zuhdı ħarāmı terk qılmaq turur taqı ħaş- (4) -larnıŋ zuhdı ħelälınŋ ziyādasını terk qılmaq turur taqı 'ariflarnıŋ zuhdı ol neerse kim ādemİni Ħaq te'ālādın (5) yıġar neerseke meşġül qılır, anı terk qılmaq turur, tēdi.

Yana su'al qıldılar kim: Tevekkül ne bolur? İmām Aĥmed *raĥmhi* (6) aydı: Tevekkül Tanġrı te'ālāqa i'timād qılmaq bolur. Taqı su'al qıldılar kim: Maĥabbat ne bolur? Özi aydı: Tā mudām kim Başar-i Ħāfī (7) ħayātta bolġay, men maĥabbatdın cevāb aymaz-men, tēdi. Yana Başar-i Ħāfī aydı *raĥmhi*: İmām Aĥmed Ħanbelde bir ħaşlat (8) bar kim ol ħaşlat mēnde yoq. İmām Aĥmed Ħanbel ħelālını ħalab qılır hem özi üçün hem taqı 'ayālları üçün taqı men (9) ħelālını ħalab qılır-men özüm üçün, velikin 'ayāllarım üçün ihtiyāt qılmaz-men; taqı özi öz nefsinge neteg kim ihtiyāt (10) qılsa ħelālını ħalab qılmaq içinde, 'ayāllarınġa taqı andaġ ihtiyāt qılır.

Bir kün 'ālimlar yıġılışıp keldiler taqı (11) özi birle bahş qılıştılar Qur'an içinde: Bu Qur'an maĥlûq mu yā yoq mu, ya'nī bu Qur'an yaratılmış mu turur öŋin maqlûqāt (12) meŋizlig yā taqı yaratılmamış mu? tēp su'al qıldılar erse, İmām Aĥmed Ħanbel aydı *raĥmhi*: Qur'an Ħaq te'ālānıŋ sözi (13) turur, kelāmı turur maĥlûq ermez, neteg kim Ħaq te'ālānıŋ zātı qadīm turur, şifātı taqı qadīm turur, tēdi erse, ol kimer-scler bardılar (14) taqı bu sözni ħalīfaġa aydılar kim İmām Aĥmed Ħanbel Qur'annı maĥlûq tēmez, taqı Qur'an maĥlûq turur, yaratılmış turur, mundaġ (15) ħatā söz aydı, tēp ħalīfaġa aydılar erse, ħalīfa aydı: Bu kimer-seke nē qılmaq gerek? tēdi erse, ol 'ālimlar aydılar kim: (16) Bu inġen uluġ ħatā söz turur. Bu sözni ayġanġa ança edeb qılmaq gerek kim ol sözindin rucū' qılsa, tēdi (17) erse, ħalīfa buyurdi: Barınġ aŋġa edeb qılınġ, tēdi erse, bardılar ħalīfanıŋ serhenglerini alıp keldiler taqı İmāmġa edeb [226] (1) qılı başladılar erse, bir kimerse keldi bu ħalīfa kişileridin taqı İmāmġa aydı: Vaqtī men oġrılıq qıldım (2) erdi. Maŋġa yüz yıġaç urdılar rāst ayġıl, tēp. Men yüz yıġaç zaĥmatını taĥammul qıldım taqı rāst aymadım. (3) Sen kim rāst söz aytur-sen taqı rāstlıq üze turur-siz, bu yıġaç zaĥmatını taĥammul qılıp ol rāst (4) sözdin rucū' qılmasaŋız sizke şavāb taqı derece ermez-mü? tēdi erse, İmāmġa quvvat boldı Nēce kim (5) urdılar erse, bu sözünġdin rucū' qılġıl, tēp, hēç rucū' qılmadı, an-çaqa tēgi kim yüz yıġaçdın (6) aşurdılar, hēç řāqatı qalmadı. Bu arada izārı şēşildi taqı ēkki ēlgi baġlıġ erdi, izārını baġlamaq (7) yaraġı qudratı bolmadı. İnġen mużtar taqı 'āciz boldı erse, Ħaqdın tiledi kim: Ey Bār Ħudāyā, 'avretimni sen açmaġıl (8) mēni bu ħalāyıq qatında fażīĥat qılmaġıl, tēdi erse, Ħaq te'ālānıŋ qudratı birle ēkki ēl zāhir boldı taqı İmām- (9) -nıŋ izārını baġladı. Barça ħalāyıq kördiler taqı ta'accub qıldılar taqı ol ēkki ēlig nāpeydā boldı. Bu yıġaç urġan (10) urmaqındın tek qaldı. Bu sözni bardılar taqı ħalīfaġa aydılar erse, ħalīfa aydı: Ħaq

anınğ birle ermiş (11) anınğ sözi rāst ermiş, öñinlerninğ sözi bâtil ermiş. Zinhār ol imāmın ağırılanğ taqı hürmet qılınğ (12) taqı bizdin 'özür qılınğ taqı üküş māl bérinğ, tēdi erse, andağ qıldılar. Hālīfanınğ mālını qabūl qılmağı, velīkin (13) 'özrini qabul qıldı. İmāmın kötürdiler taqı éwinge keltürdiler. Teninde üküş cerāhatlar bar erdi. İmāmğa (14) aydılar: Yā imāme'l-muslimīn, ol 'ālimlar kim sizke munça İzā tegürdiler, anlar haqqınğa nē aytur-siz? tēp su'āl (15) qıldılar erse, İmām Ahmed Hānbel aydı *rahmhi*: Men anlarğa hēç neerse tēmez-men. Anlar mēni edeb qıldılar erse, (16) haq üçün qıldılar, bâtil saqındılar taqı sözümni haṭā saqınıp mañğa edeb qıldılar. Mañğa zulm qılmağılar. (17) Eger benim sözümni haq söz tēp bilmişdin sonğ mañğa edeb qılsalar erdi, ol vaqtın zulm qılmiş bolğay erdiler. [227] (1) Men anlarğa dünyāda taqı huşumatım yoq, qıyāmatta Haq hażratında taqı huşumatım yoq, tēp aydı erse, hālāyıq barça (2) İmām hilmidin taqı keremidin ta'accub qıldılar. Andın sonğ İmām şāhib-firāş boldı, ol yıgaç zaḥmı içinge eşer (3) qıldı. Kündin kün igi taqı zaḥmatı qatıg boldı. Bağdād içindeki 'azīzlar, uluğ[lar] cümlesi özinge 'ayādatqa keldiler. (4) Qaçan kim āḥir vaqtı boldı erse, qatında oğlı ḥāzır erdi taqı öñin kimerseler bar erdi. İmām aydı: Henüz henüz. (5) Oğlı aydı: Ey baba, kimnünğ birle sözleşür-siz taqı kimke aytur-siz henüz henüz tēp? aydı erse, İmām aydı: (6) Ey oğlum, bu vaqt haṭarlıg vaqt turur, su'āl taqı cevāb vaqtı ermez. Cümle du'ā birle meded qılınğ. Haq te'ālā mēni (7) dünyādın İmān birle çıqarsun. Uş qarşumda İblīs kelip turur cümle yārānları birle başınğa topraq saçar, (8) feryād qılır: Ey Ahmed, men sañğa keldim kim āḥir vaqtınğda vesvese qılıp yoldın çıqarğay-mu-men? tēp. Seni hēç (9) vesvese qılmağğa qudratım yetmez. Haq 'ināyatı seninğ birle inğen uluğ turur, mēndin sen hālāş boldunğ, tēp. Men (10) aytur-men: Henüz sendin qutulmadın turur-men, āḥir nefesim İmān birle çıqğay, andın sonğ seninğ vesvesenğdin hālāş (11) bolğay-men, tēp aydım. Bu İblīsniñ mundağ aymaqı kim men sañğa vesvese qılmağğa qudratım yetmez tēmeki, bu takı İblīsniñ (12) vesvesesi turur. Ma'nisi ol bolur kim: Sen fāriğ bolğıl Haqqa sığınmaqdın, men sañğa vesvese qılu bilmez-men, tēp (13) aytur. Qaçan kim ādem oğlı anınğ sözinge mağrūr bolup fāriğ bolsa, Haq hażratıdın ıraq tüşer taqı vesvesesi (14) ol qulğa eşer qılır. Andağ erse, ol İblīs sözinge i'timād qılmaq kerekmez. Hemişe Haq te'ālā hażratınğa sığınu (15) turmaq kerek, Haq te'ālādın yārī tileyü turmaq kerek, Haq te'ālānıñ zikri birle turmak kerek, könğlinde hemişe (16) Haq zikri kerek. Şeyṭān ol arada bolmasa, erenler Şeyṭān hīlelerini yahşı añgladılar taqı hēç añgar boy bérmediler, (17) qutuldılar.

Qaçan kim İmām Ahmed Hānbel *rahmhi* dünyādın naql qıldı erse, 'azīzlarda biri Muḥammed ibnü Hārb atlıg kimerse [228] (1) aytur: İmāmın tüşümde kördüm taqı aydım: Yā İmām, Haq *tvt* sizinğ birle ne

mu'âmilat qıldı? tēp su'âl qıldım erse, (2) İmām Aḥmed Ḥanbel *rahmhi* aydı: Ḥaq *ttt* maṅga raḥmat qıldı taqı buyurdı ferīstelerke kim başıṅa uçmaḥ (3) tāclarıdın bir tāt keydürüṅ, tēp buyurdı erse, (4) andaḡ qıldılar. Andın soṅ Ḥaq *ttt* maṅga ḥitāb qıldı taqı aydı: Yā Aḥmed, men saṅga raḥmat qıldım taqı sēndin (5) ḥoşnūd boldum ol ma'nī üçün kim benim kelāmumnu maḥlūq tēmediṅ. Ėmdi, dünyāda maṅga senā vü du'ā aytur erdiṅ (6) ol senālarıṅnı taqı ol du'ālarıṅnı maṅga aygıl, tēdi.

Bilgil, āḡāḥ bolḡıl, qayu mu'min ve muvaḥḥid Tanḡrı te'ālānı birlese (7) taqı Muḥammed Resūlullāhnı ḥaq peygāmbar tēse, taqı ḥulefā-i rāşidīnni sōwse taqı Peygāmbar 'as'nuṅ ehl-i beytini sōwse (8) taqı tōrt imāmnuṅ qayu biriniṅ mezhebi birle öler bolsa, anıṅ ornu uçmaḥ bolḡay, anıṅ üçün kim Peygāmbar (9) 'as andaḡ ḥabar bērü yarlıqar: *iḥtilāfu ummatī raḥmatī*. Ma'nisi ol bolur kim: Menim ummatım biri biringe iḥtilāf qılmaḡı (10) ummatıṅga raḥmat turur, tēp aytur taqı eger kim ictihād qılsa, Ḥaq te'ālānıṅ Kelāmıdın yā taqı Peygāmbar 'as ḥadīsidin (11) yā taqı şaḡāba sözidin bir mes'eleke cevāb aysa eger anıṅ cevābı Ḥaq te'ālānıṅ ḥazratında rāst tüşse, ol müctehidke (12) Ḥaq te'ālā ēkki şavāb bērgey ve eger anıṅ cevābı Ḥaq te'ālā ḥazratında ḥaḡā tüşse, bir şavāb bērgey i'tiqādı rāst- (13) -lıqı üçün. Ḥaq te'ālā ḥazratında yol bir turur, cevāb bir turur, ēkki ermez. Kim kim qayu bir imāmnuṅ mezhebini iḥtiyār (14) qılmış bolsa, anıṅ i'tiqādı andaḡ kerek kim bu mezhebüm rāst mezheb turur velkin iḥtimāl bar kim ḥaḡā bolsa (15) taqı öṅin mezheb ḥaḡā turur, velkin iḥtimāl bar kim rāst bolsa.

Şeyhü'l-ḥarām Abū'l-'Abbās Mūsā *rahmhi* (16) aytur: Bu tōrt imām mezhebi Ka'beniṅ tōrt tamıṅa meṅzeyür. Ka'beniṅ qayu bir tamıṅa teveccüh qılıp namāz qılsaṅ, (17) namāzıṅ maqbūl turur. Tōrt imāmnuṅ taqı qayu biriniṅ mezhebi üze namāz qılsaṅ taqı tāt ve 'ibādat qılsaṅ maqbūl [229] (1) bolur. Andaḡ erse, bu tōrt imāmı kerek kim i'tiqād birle sōwsenṅ taqı atı çıqmışda raḥmat ıda bērsenṅ taqı ta'aşşub (2) qılmasaṅ. Ḥaq *ttt* cümle yazuqlarıṅnı yarlıqaḡay taqı tamuḡdın seni qurtḡarḡay taqı saṅga uçmaḥ rüzī (3) qılḡay. Āmīn Rabbe'l-'ālamīn.

Ü Ç İ N Ç B Ā B

Ḥaq te‘ālā hazratiŋa yawuŋu ‘ameller beyānı
içinde turur. (4)

AVVALQI FAŞL

İmam Ġazālī *rahmhi* Eḥyā’u’l-‘ulūm atlıĝ kitābında bu ḥadīşni keltürmiş, ḥadīş bu turur:

(5) قال رسول الله صلى الله عليه وسلم طلب العلم فريضة على كل مسلم ومسلمة

Ma’nisi ol bolur kim Peyĝāmbar ‘as (6) andaĝ yarlıqar: ‘İlm istemek tarīza turur tegme bir musulmān er üze taqı tegme bir musulmān ḥatun üze. Bilgil, āĝāḥ bolĝıl, (7) Ḥaq te‘ālānıŋ birlikini taqı barlıqını bilmek farīza turur. Ḥaq te‘ālā yalguz turur, hēç şeriki yoq, ezeli turur, (8) hēç avvalı yok, taqı ebedi turur hēç āhiri yoq, maḥlūqlarĝa oḥşamaqdın mü-nezzeh turur. Qur’ānda yā taqı ḥadīşte (9) yüz taqı elig taqı köz taqı kelmek, barmaq kim kelip turur, murād anlardın endāmlar ermez taqı teprenmeki bir yerdin bir yerke (10) barmaq ermez. Murād andın Ḥaq te‘ālānıŋ şifatları turur, ya’nı Taŋrı te‘ālāĝa körmek şifatı bar taqı eşitmek şifatı bar, (11) vellikin körmek köz birle ermez taqı eşitmek qulaq birle ermez taqı sözlemek şifatı bar, vellikin sözlemek til birle (12) ermez. Ḥaq te‘ālāq mekān revā ermez, hem taqı zamān revā ermez taqı zamānnı ol yaratıp turur yer kök içinde bir zerre (13) anıŋ ‘ilmidin yıraç ermez qaraŋqu tün içinde qara taş üzesindeki qara qarınçanıŋ tepren-genini körer hem taqı (14) bilür. Eger İmān bolsun, yā taqı küfr bolsun, t̃a‘at bolsun yā taqı ma‘şiyat bolsun, nuqşān bolsun yā taqı (15) ziyāda bolsun yā taqı üküş bolsun, cümlesi Ḥaq te‘ālānıŋ taqdiri birle turur. Ne kim tilese, ol bolur, neni tilemese, (16) ol bolmas. Eger Ḥaq te‘ālā bir kimerseke nuşrat bërse, ‘ālam ḥalqı yıĝılışıp ol kimerсени helāk qılalıŋ tēseler, qılu (17) bilmegeyler. Ve eger Ḥaq te‘ālā bir kimerсени ḥōr qılsa, ‘ālam ḥalqı yıĝılışıp ol kimerсени ‘azız qılalıŋ tēseler, qılu [230] (1) bil-megeyler, neteg, kim Ḥaq te‘āla Kelāmı içinde ḥabar bërü yarlıqar, *qt*: ان ينصرکم الله فلا غالب لكم (2) وان تخذ لكم فن ينصرکم من بعده (III: 160)

Ma’nisi ol bolur kim: Yā Muḥammed, eger Taŋrı te‘ālā sizke nuşrat (3) bërse, hēç sizke ĝālib bolĝan yoq turur, taqı eger sizke ḥizlān qılsa, ya’nı nuşrat bërme, kim bolĝay kim (4) Taŋrı te‘ālādın bësre sizke nuşrat bërgey? Ya’nı hēç kimerse nuşrat bërü bilmegey tēmek bolur. Eger quldın bir (5) t̃a‘at kelür bolsa, anıŋ tevfiqi birle kelür ve eger qul ma‘-

şiyatdın saqlansa anıñ saqlamaqı birle saqlanur. Taqı Tañrı (6) *tv't*'nı bilmişdin soñ cümle peygâmbarlarnı Hâq te'âlânıñ yalawaçları turur tēp bilmek kerek taqı kökdin (7) engen kitāblar kim peygâmbarlarga nāzil boldı, ol cümle kitāblar hâq turur tēp bilmek kerek taqı cümle ferışteler (8) Tañrı te'âlânıñ qulları turur tēp bilmek kerek, taqı ölüp tirilmek hâq turur tēp bilmek kerek, taqı qıyāmat küni taqı (9) Şirāt taqı tarāzū taqı su'āl taqı hisāb cümlesi hâq turur tēp bilmek kerek. Andın soñ yunuğ aḥkāmını taqı bilmek (10) kerek, taqı namāz aḥkāmını hem bilmek kerek taqı rûza aḥkāmını hem bilmek kerek ve eger mālı bolsa, zekāt aḥkāmını taqı bilmek (11) kerek ve eger qudratı hec qılmağğa yēter bolsa, hec aḥkāmını taqı bilmek kerek ve eger kişi ticārat qılmaq tilese bay' u şirānı (12) ya'nı almaq satmaq aḥkāmını taqı bilmek kerek. Mundın ziyāda öğrenmek sewüglüg turur velkin farīza ermez. Peygâmbar (13) 'as andağ yarlıqar kim: Qayu mu'min ve muvaḥḥid kim erte qopsa taqı bir mes'ele öğrense, yüz rek'at namāz qılmaqdın (14) Tañrı te'ālā ḥazratında ol bir mes'ele öğrenmeki yaḥşıraq bolğay, tēp aydı. Eger taqı 'ilm ḥāşıl qılsa taqı ol 'ilmni (15) bilmegenlerke öğretse, anıñ şavābı taqı derecesi uluğ turur.

Peygâmbar 'as Ma'āz ibnü Cebelke aydı, ol vaqtın kim (16) özini Yemen élinge ıdır erdi, aydı: Yā Ma'āz, bilgeniñ 'ilmni bilmegenlerke öğretsenğ, seniñ sebebüñğdin bir kimersenı (17) Hâq te'ālā köni yolqa köndürse, ol sanğa yaḥşıraq turur dünyā mālını şadaqa qılmaq şavābıdın, tēp aydı. Velkin bu öğretgeniñ [231] (1) taqı öğrengenniñ niyyeti ḥāliş kerek. Eger bu öğretgen taqı öğrengenniñ niyyeti ol bolsa kim ḥalq arasında hürmetlig taqı 'izzetlig (2) bolayın, cümle ḥalāyıq mañğa bu 'ilm sebebidin hürmet qılsunlar, aḥvālım hoş bolsun, rûzgārım tana'um birle keçsün, (3) tēp niyyet qılsa, anıñ maqşudı dünyā bolmış bolur. Hâq te'ālā ol 'ālimqa taqı dünyānı rûzı qılğay velkin āḥiratda (4) şavābıdın maḥrūm bolur. Neteg kim Kelām-i mecdid içinde ḥabar bērü yarlıqar, *qt*: من كان يريد حرث الآخرة (5) نذر له في حرثه ومن كان يريد حرث الدنيا:

نوته منها وماله في الآخرة من نصيب (XLII: 20)

'Abdullāh (6) ibnü'l-Mübārek *rahmhi* aydı: 'Ālimlar êkki türlüg turur, biri pādşāh turur taqı biri qadersiz turur. Ol kim pādşāh (7) turur, 'ilmni Hâq rizāsı üçün oqıdı, taqı Hâq rizāsı üçün öğretti, taqı dünyāke rağbetsiz boldı. Ol (8) 'ālim Hâq te'ālā ḥazratında pādşāh turur taqı ol 'ālim kim Hâq ḥazratında qadersiz turur, ol 'ālim turur kim 'ilmini dünyā (9) üçün oqıdı, hem dünyā üçün öğretti; maqşudı dünyānıñ tamattu'[1] erdi, Hâq rizāsı ermez erdi. Anıñ tēg 'ālimning (10) Hâq ḥazratında hēç qadri ḥürmeti yoq.

Rûzgār içinde bir 'ālim bar erdi, inğen üküş 'ilmiler ḥāşıl qılmış (11) erdi. Hēç kimerse aṅgar qarşu turup baḥş qılu bilmez erdiler. Ol

‘âlim dünyâdın naql qıldı. Ol rûzgâr şeyh- (12)-leridin biri ol ‘âlimni tüşinde kördi, taqı aydı: Ey ‘âlim, munça ‘ilmler kim hâşil qılmış erdiñg, sening zamânıñg (13) içinde sening nazırıñg yoq erdi, ol ‘ilmlerindin mañga habar bərgil, tēdi erse, ol ‘âlim aydı: Elgingni bərgil, tēdi (14) taqı elginge ağzı birle urdı, taqı aydı: Ey şeyh, ol ‘ilmler cümlesi hebâ u menşür boldı, âhiratta mañga hēç fāyidası (15) tegmedi velikin ‘adatım bar erdi, tünle qopup êkki rek‘at namāz qılır erdim. Andın soñg kitāb muṭālī‘a qılır erdim, (16) uş ol êkki rek‘at namāznıñg fāyidası mañga tegdi. Munça emgenip hâşil qılğanım ‘ilmlerdin mañga hēç menfa‘atı (17) tegmedi, tēp aydı.

Abū Dāvud-i Saḥsānī aytur *raḥmhi*: Bir zamānada bir muḥaddis bar erdi. Peygāmbar ‘as’nuñg [232] (1) üküş ḥadīslerini yād tutar erdi, ḥalāyıqqa Peygāmbar ‘as’nuñg ḥadīslerini beyān qılır erdi. Ol taqı dünyâdın (2) naql qıldı. Tüşümde kördüm taqı aydım: Ey muḥaddis, Ḥaq *tvt* sening birle ne mu‘āmilat qıldı? tēp su‘āl qıldım (3) erse, tēk turdı, hēç cevāb aymadı, êkinç qata su‘āl qıldım erse, yana cevāb aymadı, inğen qağguluğ taqı (4) ḥasretliğ bolup turur erdi. Üçinç qata aydım: Ey muḥaddis, Ḥaq *tvt* seni yarlıqamadı-mu? tēp su‘āl qıldım (5) erse, aydı kim: Yarlıqamadı. Men aydım: Nişe yarlıqamadı? tēdim erse, ol muḥaddis aydı: Menim birle munāqişa qıldılar (6) ya’nı yinçke ḥisāb qıldılar yazuqum üküş çıqtı velikin va‘da qıldılar ḥayr birle, men taqı umıdvār (7) turur-men, bolğay kim Ḥaq te‘ālādın mañga ḥayr kelgey, tēdi erse, men aydım: Ey muḥaddis, eđgü ‘amellerdin qayu biri (8) afzal turur Ḥaq te‘ālā ḥazratında, mañga beyān qılğıl? tēp aydım erse, ol muḥaddis aydı kim: Qur‘ān oqımaq riyāsız (9) Ḥaq rizāsı üçün, taqı tünle namāz qılmaq, tēdi erse, men aydım: Peygāmbar ‘as’nuñg ḥadīslerini oqımaq neteg (10) turur? tēp aydım erse, ol aydı: Eger oqıgannıñg taqı ayıtgannıñg niyyeti arıg bolsa, ziyān qılmağay.

Furqud şeyhi (11) aytur *raḥmhi*: İmām Ḥasan Başrığa bir mes‘ele su‘āl qıldı[m] erse, özi taqı cevāb aydı. Yana bu mes‘eleni öñgin (12) faqıh-lardın su‘āl qılmış erdim, anlar cevābıñga İmām Ḥasan Başrī *raḥmhi* ḥıla, qıldı erse, men aydım: (13) Yā İmām, bu cevāb içinde bu zamānanıñg faqıhları sizke ḥilāf qılıp tururlar, tēdim erse, mañga aydı: Ey Furqud, (14) bu közüñg birle hēç faqıhni kördüñg mü? tēdi. Men aydım: Yā İmām, bu zamāna faqıhları faqıh ermezler-mü? tēdim (15) erse, şeyh aydı: Ey Furqud, faqıh ol bolur kim dünyāke rağbetsiz bolsa, taqı âḥiratqa rağbatlığ bolsa, taqı dīni (16) içinde körüşgölüg (?) bolsa, taqı Ḥaq te‘ālāqa ‘ibādat qılmaq içinde mudāvamat qılsa, taqı Tanğrıdın qorqğan bolsa, (17) taqı perhizliğ bolsa, ol faqıh turur, tēdi. Hēç aymadı kim üküş ‘ilm hâşil qılğan bolsa yā taqı munāzıra [233] (1) taqı cedel qılğan bolsa, tēmedi.

İmām Gazālī *raḥmhi* Eḥyā‘u’l-‘ulūm atlıg kitābında andağ keltürmiş kim ‘ilmnünğ (2) şemeresi taqı fāyidası ḥavf turur. Ya’nı Ḥaq te‘ālādın

qorqmaq turur, neteg kim Həq te'ālā Kelāmı içinde xəbar bərü yarqlıar.

(3) *qt*: (XXXV, 28) *انما يخشى الله من عباده العلماء* Ma'nisi ol bolur kim bütünlükin rəstlıqın qorqar (4) Tanrı te'ālānın 'ālimlar oq öz qullarındın. Taqı qorqmaqniñg 'alāmatı bar taqı nişānı bar. Qorqmaq nişānı ol turur kim (5) qorqğan kişiniñg yūzi sarıg kerek, taqı kōngli dūnyānın fāriğ kerek özi za'ıf kerek, teni naḥıf kerek hemişe qadğuluğ (6) kerek. Yana İmām bu söznüñg sonğında bu hikāyetni keltürmiş:

Rüzgār içinde bir hōca bar erdi. Mālı, tawarı (7) üküş erdi. Taqı hēç oğlu, qızı yoq erdi. Hemişe qadğuluğ bolur erdi kim munça ni'met Həq te'ālā mañga bərdi; (8) men öler bolsam, mālım cümlesi zāyi' bolğay, tēp qadğurur erdi. Bir kün ṭabībqa taqı aḥvālını beyān qıldı, taqı meblağ (9) māl va'da qıldı, eger bu işke tedārük ḥāşıl qılsañg, tēdi erse, ṭabīb aydı kim barmaq kerek, taqı tamarını tutmaq kerek, (10) andın sonğ tedārük istemek kerek, tēdi erse, bu hōca ṭabībni éwinge eletti taqı üküş i'zāz ve ikrām qıldı. (11) Baqar ḥatun laḥmānī turur, etlig tenlig ḥatun turur. Bu ḥatunnuñg ta'narını bu ṭabīb tuttı taqı bir sâ'at tefekkür qıldı, taqı (12) aydı: Ey hōca, sen bu ḥatundın ne oğlan ṭama' qılur-sen kim bu ḥatunnuñg nabzıdın mañga ma'lūm boldı kim bu ḥatunnuñg (13) qırq künge tegi ḥayātı bar, qırq kün tamām bolsa mu'ayyan bilgil kim bu ḥatun qırqınç kün öler, taqı dār-i fenādın dār-i beqāğa (14) riḥlat qılur, tēdi erse, bu ḥatun yığlayu başladı. Bu hōca taqı qadğurdu. Taqı ṭabīb çıqtı erse, bu ḥatun feryād ve navḥa (15) qılu başladı, nēçe künge tegi ṭa'ām tatmadı, kündin kün qadğusu ziyāda boldı. Nē kim ālatları bar erdi, cümlesini (16) dervişlerke şadaqa qıldı. Mülkinde hēç neerse qoymadı. Taqı munlar erteke tegi ṭa'at ve 'ibādat qılur erdi taqı kündüz (17) rūza tutar erdi. Hemişe yığlamaq birle Həq te'ālāqa zārılıq birle tevbe ve ināmat birle bu künlərni keçürdi. Qaçan kim qırq kün [234] (1) tamām boldı erse, ṭabīb keldi. Baqar ḥatun yūzi sarıg bolmuş, teni aruq bolmuş, hēç teninde et qalmamış. (2) Hōca aydı: Ey ṭabīb, siz aymış erdiñgiz kim qırqınç kün öler tēp, uşbu kün qırqınç kün turur, taqı bu ḥatunum (3) öl-medin turur, tēp aydı erse, ṭabīb aydı: Ey hōca, sen bu ḥatundın oğlan tuğurmaq tileyür-sen taqı kördüm kim (4) bu ḥatunnuñg inğen laḥmānī turur, taqı ol oğlan yatğan yer ağız yağ birle tolup turur, men endişe qıldım kim bu (5) ḥatunqa ölüm birle qorqutayın, bolğay kim ol ölüm qorquğındın raḥm içindeki yağ sızğay taqı ol raḥm ḥālī (6) bolğay, andın sonğ oğlan tuğurgay, tēp ḥile qılıp andağ aydım; yoq erse, ādemİning ölümünü Tanrıdın öñgin (7) kimerse bilmes. Bēş türlüğ 'ilm turur, ol 'ilmni Tanrıdın öñgin kimerse bilmez, meger ol kimerseke Həq te'ālā bildürmiş (8) bolsa, bilgey. Biri ol kim qıyāmat küni qaçan turur, hēç ādem oğlu anı bilmez. Ekinçisi ol kim yağmur qaçan yağar, anı (9) taqı ādem oğlu bilmez. Üçünçisi ol kim ana qarnında oğlan erkek mü yā taqı

tişi mü anı taqı hêç kişi bilmez. (10) Törtünçisi âdem oğlu erte nè qılğusı turur taqı ne qazğangusı turur, anı taqı kimerse bilmez. Bêşinçisi ol kim (11) âdem oğlu qayu yerde ölerini taqı kimerse bilmez. Neteg kim Hâq te'âlâ Kelâmı içinde habar bërü yarlıqar, *qt*:

(12) ان الله عنده علم الساعة وينزل الغيث ويعلم ما في الأرحام وماتدرى نفس ماذا تكسب غداً

(13) وماتدرى نفس بأى ارض تموت ان الله علم خبير (XXXI: 34)

Andın soñğ tabîb aytur: Ey hōca, êmdi bu hatununğ (14) oğlan tuğurmaqqa şālîh boldı, rahmı arıldı, hālî boldı, ol yağlar cümle sızdı, arıldı. Êmdi bu hātun birle (15) suhbat qılsañğ, bolğay kim Hâq te'âlâ sañğa oğul qız rûzî qılsa, tēdi erse, tabîb aymış tēg boldı. Êmdi (16) bu hikāyetdin ma'lūm boldı kim za'îfa kimerse kim nāqışatu'l-'aql turur, ölūmdin qorqmaq birle za'îf (17) ve naḥîf bolur ermiş, bu kimerse kim 'ālim bolğay taqı Hâq te'ālādın haqîqat qorqğay taqı ölūmdin qorqğay taqı [235] (1) gūr 'azābıdın qorqğay taqı qıyāmat kün su'āl ve ḥisābdın qorqğay taqı Şirāt ve mîzāndın taqı tamuğ 'azābındın (2) kerekinçe qorqar bolsa, her ayna anıñğ yüzi sarığ kerek taqı köñgli dünyādın fāriğ kerek, taqı naḥîf kerek, özi za'îf (3) kerek, hemîşe qağğuluğ kerek, tēp aydı.

Hātam-i Aşamm *rahmhi* Rey élinge kirdi. Bir bāzırgān hōca kimerse bar erdi. (4) Perhîzlüg, ḥalāl kisblüg şāḥib-ḥayr erdi. Anıñğ êwinde qonuş boldı. Ertesi ol êw êdisi hōca kimerse Hātam-i (5) Aşamğa aydı kim: Bu êlniñğ 'ālimi taqı uluğı taqı qāzîsi kim, atı Muḥammed ibnü Muqātili'r-Rāzî turur, ol 'azîz sökel turur, anıñğ (6) 'ayādatıñğa barur-men, siz taqı bargay-mu-siz? tēdi erse, Hātam-i Aşamm aydı *rahmhi*: İñgen, baralıñğ, sökelke 'ayādat (7) qılmaq sūnnet turur, ḥāşşa kim ol sökel kim 'ālim bolsa, taqı faqîh bolsa şavābı taqı üküşrek bolğay, tēdi erse, êkegü (8) bardılar. Qaçan kim ol 'ālimniñğ qapuğıñğa tegdiler erse, baqar ol 'ālimnüñğ qapuğı[nı] inçen tekellüf birle qılmuşlar, umarā (9) ve mulūk qapuğları mençizlig. Hātam-i Aşam kaçan kim bu qapuğı kördi erse, ta'accub qıldı, 'ālim kimerseniñğ qapuğı mundağ mu (10) tekellüf birle bolur ermiş, [tēp] tefekkür birle qaldı. Andın soñğ destūr bērdiler, sarāyqa kirdiler erse, baqar sarāynı, andın (11) taqı tekellüfleri ziyāda qılmuş, qapuğlarğa perdeler asılmış tamlarğa zārılar tutulmuş sarāy içinde türölüg (12) türölüg naqşlar birle müzeyyen qılınmış. Hātam-i Aşammniñğ ta'accubi taqı ziyāda boldı. Andın soñğ yana icāzat bērdiler, (13) bu sarāy içindeki êwlerdin bir êwinge kirdiler. Hātam-i Aşam baqar, ol êw içinde Rūmî qalılar tōşeglig turur, (14) ağır bahālūğ tōşekler tikilmiş turur, bu qāzî ol tōşekler üze tekiye urmuş taqı başı qatında bir ḥādım élinge (15) yelpise alıp bu qāzîni yelpiyür. Bu hōca kirdi taqı olturdı taqı qāzîqa şifā birle du'ā qıldı velîkin Hātam-i Aşam (16) olturmadı, öre turdı. Bu hōca aytur: Oltursañğız bolğay-mu? tēdi. Hātam-i Aşam olturmadı erse, qāzî aydı: Meğer (17) ḥācatıñğ bar bolğay, ol cihetdin olturmas-sen bolğay? tēdi

erse, Hâtam-i Aşam aydı: Hâcatım bar. Qâzî aydı: [236] (1) Hâcating ne turur? Aytgıl, tedi erse, Hâtam-i Aşam aydı: Sizdin bir mes'ele su'âl qılmaq tileyür-men, kerek kim cevâb (2) aytsaңыз, tedi erse, qâzî aydı: Su'âl qılğıl. Hâtam-i Aşam aydı: Bu 'ilmni siz kimdin aldınız? tedi erse, qâzî (3) aydı kim: Biz bu 'ilmni 'ulemâlardan alduq taqı ol 'ulemâ tâbi'İndin aldılar taqı tâbi'In 'ilmni şahâbadın aldılar (4) taqı şahâba 'ilmni Peyğâmbardın aldılar taqı Peyğâmbar 'as 'ilmni Cebre'İldin aldı taqı Cebre'İl 'as 'ilmni (5) Tanrı te'âlâdın aldı, tęp aydı erse, Hâtam-i Aşam aydı: Ey qâzî, hêç 'ulemâlardan eşittiniz-mü Peyğâmbâr 'as (6) aymış bolsa, qayu kimerseniң sarâyları keң bolsa, müfreşleri körklüg bolsa taqı mâlı tawarı üküş taqı hadimleri (7) havâdârları telim bolsa, ol kimerseke qıyâmat kün Haq te'âlâ hazratında üküş şavâblar bar? tęp aydı (8) erse, qâzî aydı: Mundağ hadîs eşitmişimiz yoq velîkin mundağ eşittük kim qayu mu'min ve muvaḥḥid dünyâdın yüz (9) çewürse taqı dünyâke rağbatsız bolsa taqı âhîratqa rağbetlig bolsa, Haq te'âlâ rûzî qılğan mâlıdın (10) der-vîşlerke taqı miskînlerke îşâr qılur bolsa, ol kimerseniң hürmeti taqı 'izzeti Haq hazratında ziyâda bolğay, (11) tęp eşittük, tedi erse, Hâtam-i Aşam aydı: Andag erse, yâ qâzî, sen Peyğâmbârqa mu iqtidâ qıldınız, yâ taqı Fir'avnqa mu iqtidâ (12) qıldınız? tedi taqı gâzab birle qâzî ewindin çıqtı erse, qâzîniң sökelliki taqı qadğusı ziyâda boldı, müteḥayyir (13) bolup qaldı taqı üküş yığladı taqı aydı: Ol 'azîz râst aydı 'âlim bolğan dünyâ matâ'larına iltifât qılmaq (14) kerekmez. Hemîşe qadğu birle, köz yaşı birle, bağır başı birle tünle oyağlıg birle, kündüz rûza birle 'ömrini keçürmek (15) kerek, tedi.

Hasan-ı Başrî *rahmhi* kırq yıl külmedi, qorquğı qatıqlıqı üçün. Taqı olturur bolsa andağ (16) olturur erdi kim ka'annahu bir esîr turur kâfir elginde kim uşbu sâ'at çıkarup öltürgeyler tęp andağ (17) qadğu, ḥaşrat birle olturur erdi. Özi hemîşe aytur erdi kim: Bir kimerse tamuğda minğ yıl qalğay, 'azâb ve 'uqubat [237] (1) körgey üküş ma'siyat sebebidin, andın soңg Haq te'âlâ fermânı birle ol kimerseni tamuğdın çıkarıp uçtmaḥqa (2) kigürgeyler İmân sebebidin. Kâşkî men ol kimerse bolsa erdim, tęp aytur erdi. Aşḥâb ve yârânlar aydılar: (3) Yâ şeyḥ, Haq te'âlâniң rahmatı üküş turur. Nişe mundağ aytur-siz? tęp aysalar, şeyḥ aytur erdi: Âhîratqa (4) İmânsız çıqmaqđın qorqar-men. Eger kimersening neçeme üküş ma'siyatı bolsa, taqı âḥîr vaqtında İmân birle (5) çıqsa, ol kimerse tamuğda ebedî qalmaz, 'aqibat çıkar. Velîkin küfür birle çıkar bolsa, ebedî tamuğda qalur. (6) Taqı köp kimerselemini eşittük kim şâḥib-kerâmat bolmışdın soңg âḥîr vaqtında küfür birle çıqtılar taqı tamuğda (7) ebedî qaldılar. Bel'am-i Bâ'ûr menğizlig taqı Barşîşâ menğizlig.

Sufyân-ı Savrî *rahmhi* öziniң âḥîr vaqtı (8) boldı, yârânları ḥâzîr erdiler. Özi yığlayu başladı. Yârânları aydılar: Yâ İmâm, nişe yığlayur-siz? tęp (9) su'âl qıldılar erse, özi aydı kim: Yazuqlarım üçün yığlamas-

men velîkin âhîr vaqtında Şeytân vesvesesinge (10) ma'rûz bolup İmânını ıçgınmaqđın qorqup yığlayur-men, tedi.

Rebî' bin Hâytim *razhu* yigirmi yıl (11) İbni Mes'ûdqa hıdmat qıldı taqı özidin 'ilm öğrendi. Qaçan kim yöriyür bolsa erdi, hêç başını qaldurmas (12) erdi, ağaqınga baqa yöriyür erdi. Taqı közi nâmahrâmqa tüşmesün têp özini saqlap yörigeni üçün (13) halâyıq közsüz têp saqınur erdiler. Hemîşe İbni Mes'ud *razhu* özinge aytur erdi kim: Yâ Rebî', eger sêni (14) Peyğambar 'as körer bolsa erdi, bu seninğ tiriglikinğdin ğāyat sewüngey erdi taqı inğen sewgey erdi, (15) têp aytur erdi.

Bir kün Rebî' ibni Hâytim, İbni Mes'ûd birle *razhumā*, temürçiler bāzārındın keçer erdiler. (16) Bir temürçi, körükidin qızmış temürni çıqardı otlar saçrayu. Rebî' munı kördi taqı tamuğ otı köñlinge tüşti. (17) Taqı âh tedi taqı bāzār içinde yıqıldı. Barça halq yığıldılar. İbni Mes'ûd *razhu* başını tizi üzeringe qoyup [238] (1) yığlar erdi. Üküş zamāna olturdı. Hêç 'aqlınga kelmedi erse, İbni Mes'ûd *razhu* Rebî'ni arqasınga kötürdi (2) taqı êwke eletti taqı qatındın kêtmedi, taqı bēhüş bolup yattı. Andın soñğ 'aqlınga keldi.

Şaqıq-i Balhîniñ 'ayālı bar erdi (3) Eymine atlığ, tört yaşar erdi, Qur'ân öğretmek üçün mu'allımqa qoyup turur erdi. Qaçan kim mu'allım tahtasına الهيم (4) sūrasını bitidi taqı Eymineke bērdi, taqı oqıyu الجحيم لترون -ke (CII: 6) tegdi erse, Eymine elgidin tahta tüşti taqı Eymine (5) bēhüş bolup tüşti. Mu'allım ta'accub qıldı. Üküş zamānadın soñğ 'aqlınga keldi taqı qoptı yığlayu başladı. Mu'allım (6) Eymineni atasınga eletti, yığlayu atası qatınga kirdi erse, atası aydı: Ey 'ayālım, nişe yığlayur-sen? tedi erse, (7) Eymine aydı: Ey baba, kaçan tamuğ atınga yettim erse, içimke tamuğ heybeti tüşti, taqı a'zālarım sust boldı (8) 'aqlım ketti, tamuğnuñğ heybeti köñlümde ornadı. Ey baba, qıyāmat kün bolsa *avş* men miskîn za'ifanı (9) zebānıyeler tutsalar taqı boynumqa zencîr taqıp tamuğqa sürseler, 'Araşāt içinde benim ahvālım neteg bolğay? (10) tedi taqı qatığ yığlayu başladı erse, babası Şaqıq taqı yığlayu başladı. Êkegü üküş yığlamışdın soñğ (11) babası aydı: Ey 'ayālım yıglamaq mañga kerek kim yazuqlarım inğen üküş turur, velîkin ey 'ayālım, sen nārasıda (12) turur-sen, sañga ne yıglamaq kerek, seninğ üze qalam yörimes, tedi erse, 'ayālı aytur: Ey baba, körer-men halâyıq ot (13) yandursalar, avval uşaq yığaçlar qoğarlar, andın soñğ uluğ yığaçlarını koğarlar. Êmdi men qorqar-men kim (14) qıyāmat kün bolsa *avş* avval mēni tamuğqa kemişgeyler nē qılğaymen? têp aydı.

Qaçan kim 'Azāzılqa (15) la'net dāğı basıldı erse, Cebre'îl taqı Mîkâ'îl Hāq *tu'*niñ qahrındın yığlayu başladılar erse, Hāq te'ālā (16) hitāb qıldı, aydı: Ey Cebre'îl taqı Mîkâ'îl, nişe yığlayur-siz? tedi erse, Cebre'îl

taqı Mîkâ'il aydılar: Yâ Rebbî, 'Azâzîl (17) bizim aramızda uluğ hurmatlıg taqı 'izzetlig ferîşte erdi. Anıñ aḥvâlinı mundağ kördük erse, bizlerke taqı mundağ [239] (1) iş bolmasun tēp seniñ qahrıñdın qorqup yığlayur-biz, tēdiler erse, Haq te'âlâdın ḥitâb keldi kim: Ey êkki uluğ (2) ferîşteler, zînhâr ve zînhâr qorquğ içinde boluñg, benim qahrımın imîn bolmañg, fâriğ turmañg, tēp aydı.

(3) 'Osmân ibni Maz'ûn *razhu* şahâbalarda zâhidraqı erdi. Mekke-din Medîneke Peyğambar 'as üçün (4) hicret qılmuş muḥâcirlardı erdi. Ol qaçan kim dâr-i fenâdın dâr-i baqâğa riḥlat qıldı erse, Peyğambar 'as'qa (5) ḥabar bērdiler. Peyğambar 'as Umm-i Seleme *razhâ* hücreinde erdi. Umm-i Seleme aydı: 'Osmân ibnü Maz'ûn neme eḍgü (6) zâhid, pārsâ kişi erdi, sünğütlük bolsun anğar uçtmaḥ, tēdi erse, Peyğambar 'as ğazab qıldı taqı aydı kim: (7) Yâ Umm-i Seleme, sañga nē ma'lûm boldı anıñ uçtmaḥlıg erdüki? Vallâh, men kim Tañgrınıñ resûli turur-men hemîşe qorquğ içinde (8) turur-men kim Haq te'âlâ benim birle ne mu'âmilat qılğay, tēdi.

'Ömer ibnü 'Abdu'l-'Azîz 'âdil ḥalîfa erdi. Mervânilerde andağ (9) 'âdil keçmedi. Öziniñ 'âdatı ol erdi kim kündüz 'adl birle meşğûl erdi taqı kēçe bolsa zâhidlar, 'âlimlarını (10) yığar erdi, taqı aytur erdi kim, ölüm sözidin öñin söz birle bolmağalıñg, tēp aytur erdi. Erteke tegi yıqlamaq (11) zârîlıq birle tünni eḥyâ qılur erdi.

Bir kün 'Ömer bin 'Abdu'l-'Azîznıñ cāriyası aydı: Ey emîre'l-mu'minîn, men bu kēçe (12) 'acab tüş kördüm. Ḥalîfa aydı: Ne tüş kördüñg, ayğıl, tēdi erse, ol cāriya aydı: Tüşüm bolur körer-men kim qıyâmat (13) bolmuş, taqı 'Araşât ḥalqı cümle yıgılmışlar tamuğ üzesinde. Şirâṭ qoḍulmuş taqı cümle ḥalâyıqqa, ol arada Emîre'l (14) -mu'minîn 'Abdu'l Melikni keltürdiler keçgil, tēp. Taqı cümle ḥalâyıqqa fermân boldı, bu qıldın yinçke taqı qılıçdın yitig (15) Şirâṭ üzesindin keçgil, tēp. Ol keçer boldı, taqı tamuğqa tüşti, taqı yandı, helâk boldı. Andın soñg baqar-men, (16) Emîre'l-mu'minîn Süleymânı keltürdüler kim bu Şirâṭdın keçgil tēp. Ol taqı Şirâṭqa mindi, bir ança Şirâṭ üze (17) yöridi, ol taqı tamuğqa tüşti, helâk boldı taqı yandı. Andın soñg Emire'l-mu'minîn sizni keltürdi, tēmiş erdi, 'Ömer ibnü 'Abdu'l-'Azîz [240] (1) âh tēdi taqı yıqıldı, bēhûş boldı 'aqlı kētti. Bu cāriyası qulaqıdın çağırur erdi kim: Vallâh, yâ Emire'l-mu'minîn sizni (2) kördüm kim Şirâṭnı salâmat keçtiñgiz, tēp çağırur erdi taqı ol bēḥabar bolup yatur erdi.

ÊKİNÇ FAŞL

(3) Namâz fazâyiliniñ beyânı içinde turur.

İmâm-i Bağavî *rahmhi* Mesâbilḥ atlıg kitâbında bu ḥadîşni keltürmiş, (4) ḥadîş bu turur:

(5) عن أبي هريرة رضي الله عنه أنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم الصلاة الخمس والجمعة الى الجمعة ورمضان مكفرات لما بينهن إذا اختنبت الكبائر

Bu hədis ma'nisi ol bolur kim (6) qayu mu'min ve muvəhhiid bəş namāzını vaqtında qılır bolsa taqı uluğ yazuqlardın saqlanur bolsa, bu bəş namāz ol (7) kiçig yazuqlarını örtgen turur, taqı kətergen turur; mundağocum'a namāzını cāmi'de imām birle qıldı taqı uluğ (8) yazuqlardın saqlandı yana bir cum'a namāzını cāmi'de imām birle qılır bolsa, bu ekki cum'a arasındaqı nə kim kiçig (9) yazuqları bu kişidin kelmiş bolsa, bu ekki cum'a ol yazuqlarına kefārat bolur, örtgen bolur; mundağoc (10) bir ramazān ayını rūza tuttı taqı bir ramazānqa tegi uluğ yazuqlardın saqlandı, yana ekinç ramazānda taqı (11) rūza tuttı, bu ekki ramazān bu kimersenin cümle kiçig yazuqlarına kefārat bolur, örtgen bolur, kətergen (12) bolur, tēp aydı. Ėmdi bu bəş namāz farīza turur; farīzası şābīt turur Qur'ān birle hem taqı hədis birle hem taqı icmā'-i (13) ummat birle. Bu namāz işini inğen mühim tutmaq kerek. Mu'min ve muvəhhiid bolğan namāz qadğusını yemek kerek. Eger sökel (14) bolsa, örü turu bilmese, olturup qılğay. Eger taqı olturu bilmese, yatıp işārat qılu namāz qılğay ve eger (15) çerigde bolsa taqı namāz vaqtı kelse, imām qavmnı ekki ülüş qılğay, biri namāz qılmışta bir ülüşi çerigke qarşu (16) turgay, neteg kim avvalqı bābnuñg altınç faşında beyān qılındı. Ve eger musulmān çerigi hezimet bolsa, artudın düşmanlar (17) qawar erken namāz vaqtı bolsa, kölük üze yügrür erken işārat birle namāz qılğay. Mundın ma'lūm bolur kim hēç hālda [241] (1) namāznı qodmaqğa şerī'at eğileri ruhsat bērmedin tururlar. Andağ erse, mu'min ve muvəhhiid namāz vaqtını qatıg saqlamaq (2) kerek. Nēçeme kim mühim işi bolsa ol işni terk qılmaq kerek, taqı namāznı mühim tutmaq kerek. Peyğāmbar 'as hābar bērü yarlıqar: (3) Qayu mu'min ve muvəhhiid qırq kün bəş namāznı camā'at birle qılsa taqı imāmnunğ avval tekbīringe yetse taqı imām birle ol tekbīrni (4) muqārinat birle qılsa, ol qulğa ekki barāt bergey Biri ol kim munāfiqlıqdın bēzārlıq hāttı bērilgey taqı ekinçisi (5) ol kim tamuğdın āzādlıq hāttı bērilgey, tēp aydı. Yana qıyāmat kün bolsa āvs, 'Araşātqa qavmlar (6) kelgeyler, yüzleri yaruq yıldız tēg yışığay. Ferişteler ayğaylar kim: Sen dünyāda qayu iş birle meşğül erdinğ (7) kim bu 'Araşātqa yaruq yüz birle keldinğ? tēp su'āl qılsalar, ol tayıfalar ayğaylar kim: Biz dünyāda mu'azzin (8) avāzını eşiür bolsa erdük, hēç dünyā işi birle meşğül bolmas erdük, velikin qopar erdük, ābdast qılup namāzqa (9) hāzir bolur erdük. Yana bir tayıfalar kelgeyler yüzleri tolun ay tēg yaruq bolğay. Ferişteler ayğaylar kim: (10) Ey 'azizler, sizler ne qavmlar turur-siz, taqı dünyāda ne 'amal birle meşğül erdinğiz [kim] Haq te'ālā sizin yüzünğüzni (11) mundağ yaruq qılıp turur? tēp su'āl qılsalar, ol 'azizler ayğaylar kim: Dün-yadā bizim 'amalımız ol erdi kim (12) henüz namāz vaqtı bolmadın turup

âbdast qılup âmâda bolup turur erdük kim qaçan mu'azzin ezân oqısa, ol (13) sâ'at mescidke barur erdük, tēp aydılar. Yana bir t̄âyifalar kelgeyler yüzleri kün teg yaruq bolğay. Ferişteler (14) yana su'âl qılğaylar kim: Ey 'azîzler, ne qavmlar turur-siz? Taqı dünyâda ne 'amal birle meşğül erdiñgiz kim H̄aq te'âlâ (15) sizlerni ağırlap yüzüñgizni münevver qılmuş? tēp su'âl qılsalar, bu 'azîzler ayğaylar kim: Bizler ol qavm turur- (16) -miz kim namâz vaqtı bolmadın aşnu âbdast qılur erdük, taqı mescidke kirip H̄aq te'âlâqa t̄a'at ve 'ibâdat qılur erdük (17) taqı küyer erdük neçeke tegi mu'azzin kelür erdi. Taqı bāñg-i namâz qılur erdi, bizler mescidde h̄azîr bolmuş erdük. Sa'dî'l Museyyeb [242] (1) *rahmhi* aydı: Yigirmi yıl men namâz vaqtını andağ saqladım kim mu'azzin ezân oqımıştı mescidde h̄azîr erdim. (2) H̄eç taḥalluf qılmadım, tēp aydı. H̄âtam-i Âşamm aydı *rahmhi*: 'Ömrüm içinde men h̄eç cemâ'atnı favt qılmadım. (3) Nāğāh bir vaqıtta ittifāq andağ tüşti kim camâ'atnı favt qıldım, inğen qatığ qağğuluğ boldum erse, Bū İshāq-i (4) Buḥārî mañga ta'ziyat tegürü keldi taqı aydı: Yā H̄âtam, eşittim kim camâ'atnı favt qılmuş-siz taqı üküş şavâbdın maḥrûm (5) bolmuş-siz taqı neçe kün qağğuluğ bolup ewde olturmuş-siz. H̄aq *ttv* sizke bu muşibatqa şabur (6) qılğanıñgız üçün üküş şavâblar bergey, tēp du'â qıldı taqı ta'ziyat tegürdi. Men aydım: Ey qarındaşım, eger benim (7) bir oğlum dār-i fenâdın dār-i baqāğa riḥlat qılsa erdi, mañga bu elde andağ sēzer-men kim on miñ kişi ta'ziyat (8) tegürü kelgey erdiler taqı benim qağğum ḥasratım andağ ziyâda boldı. Bir camâ'atnı favt qılğanım üçün kim eger sewer (9) oğlum favt bolsa erdi, andağ qağğurmağay erdim. Bu camâ'at mēndin favt bolğanı üçün qağğurdum, (10) taqı bu el içinde h̄eç kimerse mañga ta'ziyat tegrü kelmediler sendin öñgin. Ma'lûm boldı kim ḥalq qatında muşibat- (11) -lardın dünyâ muşibatı uluğraq ermiş, tēp aydı.

Maymûn atlıg kimerse 'İrâq éliniñ uluğı erdi. Bir kün mescidke (12) keldi. Baqar camâ'at ḥalqı mesciddin çıqa turur. Su'âl qıldı kim: Namâz qıldıñgız-mu? tēp aydı erse, camâ'at ḥalqı (13) aydılar kim: Namâz qılduq, tēp. Ol Maymûn aydı: *innā lillāhi va innā alayhi rāci'ūna*. Taqı qatığ qağğurdı közindin (14) qatarāt ve 'abarāt yaş aqturdi erse, ḥalāyıq aydılar: Yā Maymûn, sizke ta'ziyat mu tegdi? tēdiler erse, Maymûn (15) aydı: Mundın uluğraq mu ta'ziyat bolğay kim camâ'at şavâbıdın maḥrûm boldum. Vallāh bu camâ'at şavâbı ḥāşil (16) qılmaqım mañga 'İrâq vilāyatıdın sewüglügrek erdi, tēp aydı.

Abū Hureyre *raḥhu* aydı: Kimerseniñ gula- (17) -qınga erütmiş qurğuşın qoymaq yaḥşıraq bolğay kim mu'azzinniñ ezânını eşitip camâ'atqa h̄azîr bolmasa [243] (1) taqı icâbat qılmasa.

Emİre'l-mu'minîn 'Alî *raḥhu* qaçan kim mu'azzin ezânını eşitür bolsa erdi, yüzi müteğayyir (2) bolur erdi, taqı titreyü başlayur erdi. Qatındaqı yārānları aytur erdiler: Yā Emİre'l-mu'minîn, sizke ne boldı

kim (3) mundağ titreyür-siz, qorqar-siz? tēp su'āl qılsa, özi aytur erdi: Ol amānat kim Hāq *tv* köklerke (4) taqı yerlerke taqı tağlarğa 'arza qıldı erse, cümlesi qorqtılar taqı qabül qıldılar. Ol amānatı ādem oğlu qabül (5) qıldı. Ėmdi vaqt boldı kim ol amānatnı teslīm qılmaq kerek. Neteg teslīm qılğaymen? tēp qorqar-men. Qabül mu (6) qılğaylar, yoq erse, red mü qılğaylar? tēp aytur erdi.

Hüseyin *razhu*'nunğ oğlu bar erdi 'Alī atlığ. Qaçan kim (7) namāzğa yöner bolsa erdi, yüzi sarğarur erdi, rengi tağayyur bolur erdi. Özinge ayturlar erdi: Ey Peyğāmbarzāda, hemİşe (8) 'ādatıñız ol turur kim ābdast qılurda yüzünğüz sarğarur, rengiñiz tağayyur bolur, tēp su'āl qıldılar erse, özi (9) cavāb aydı: Bilür-mü-siz kim kimnünğ birle munācāt qılmaq tiler-men, kimnünğ hāzratında turmaq tiler-men, tēp aytur (10) erdi.

Hātam-i Aşamdın su'āl qıldılar kim: Yā Emİre'l-mu'minIn, siz namāznı neteg qılur-siz? tēp aydılar erse, Hātam-i Aşam (11) aydı *rahmhi*: Namāz vaqtı yawuq kelse, ābdast qılur-men taqı ol yerde kim namāz qılmaq tiler-men ol yerde bir sā'at (12) tefekkür birle olturur-men? özümge aytur-men kim: Ey Hātam, 'ālamnı yaratğan bir ve bar Tanğrı birle munācāt qılmaq (13) tiler-sen, zİnhār u zİnhār közüñni yerinde tutğıl, cümle a'zā-larıñnı saqlağıl, köñlüñni Hāq hāzratında (14) tutğıl, tēp özümni cem' qılur-men. Andın soñg qopar-men taqı namāzqa kim meşrū' qılur-men öñgümde Ka'beni (15) taşavvur qılur-men, adaqım altında Şirātnı ta-taşavvur qılur-men taqı sağ yanımda uçtmağ bar, tēp aytur-men, sol (16) yanımda tamuğ bar, tēp aytur-men taqı melekü'l-mevt arqamda turur, uşbu namāznı tamām qılmuşdın soñg cānımnı qabz (17) qılur, bu namāz āhır namāzım turur, tēp aytur-men. Taqı havf ve recā arasında namāz qılur-men ya'nı Hāq 'azābıdın qorqar-men [244] (1) rahmatıdın umunu * namāz qılur-men, tēdi.

İbnü 'Abbās *razhu* aydı kim ėkki rek'at namāz qılmaq tefekkür birle taqı (2) köñül hāzırlıqı birle yağşıraq turur erteke tegi ġaflat birle namāz qılmaqđın. Taqı Peyğāmbar 'as habar bērü yarlıqar: (3) Qayu mu'min ve muvaħħid ėkki rek'at namāz qılsa kim ol ėkki rek'at içinde nefsinı anğa dünyā sözün sözlemese (4) Hāq *tv* ol qulnuñ cümle yazuqlarını yarlıqar, anadın tuğmış tēg yazuqsuz bolur, tēp aydı.

(5) İmām Gazālī aytur *rahmhi*: Kimerse namāz içinde köñül hāzırlıqı bulayın tēse taqı nefs vesvesesini taqı (6) Şeytānnıñ vesvesesini meniñ birle bolmasun tēse, qayu neerse kim köñülke sewüglügrek turur, ol neerseniñ (7) maħabbatını köñüldin çıqarsun, andın soñg namāzqa şurū' qılsun. Taqı cümleke sewüglügrek bu dünyā turur, taqı (8) cümle haťā-larıñ başı hem bu dünyā maħabbatı turur. Neteg kim Peyğāmbar 'as aytıp turur: قال النبي عليه السلام حب الدنيا رأس كل خطيئة

* Yazmada: *umānu*.

Andağ erse, mu'min ve muvaḥḥid qatıqlanmaq kerek avval könglidin dünyâ maḥabbatını çıqarmaq (10) kerek, andın sonğ namâzqa şurū' qılır ve eger dünyâ maḥabbatını köngüldin çıqarmadın namâzqa şurū' qılsa, neçeme (11) kim namâz içinde ol vesveseni def' qılayın tēse, qılu bilmegey taqı zaḥmat içinde bolğay. Munuñ mişâli ol (12) turur kim bir 'âlim kimerse bir daraḥt köligesinde olturmuş kim fikrim şâfî bolsun, ḥalâyıq teşvîşi (13) bolmasun, tēp tefekkür birle, endîşe birle ḥalvatta olturmuş velîkin ol daraḥtnıñ budaqlarında çıpçuqlar (14) olturur, taqı âvâz qılır taqı bu 'âlimqa teşvîş qılurlar, bu 'âlimniñ müşkili ḥal bolmaz. Taqı hēç 'ilmke fikr qılır neerse (15) ḥâşıl qılu bilmez. Bolmasa, bir uzun yığaç almış, tegme bir çıpçuqlar ğalaba qılmışda ol yığaç birle anlarını (16) ũrkütür, yana kelürler, yana ũrkütür bolsa, yana kelürler. 'Âciz ve dermânda boldı. Bu arada meger bir kimerse keldi taqı bu 'âlimniñ (17) aḥvâlnğa muṭṭalı' boldı. Taqı aytur: Ey 'âlim, men sañğa bir neerse öğreteyin, ol işni qılır bolsañğ, bu çıpçuqlarnıñ [245] (1) zaḥmatdın qurtulğaysen, tēdi erse, ol 'âlim aydı: Beyân qılğıl, tēdi. Ol kimerse aydı kim: Munça yıldın berü (2) bu çıpçuqlar bu daraḥt üzesinde qonmaqğa 'âdat qılıp tururlar. Sen bir qaç ũrkütmek birle anlar mumtani' bolmas- (3)-lar ve eger sañğa kerek erse kim munlar mumtani' bolsunlar tēp, bu daraḥtnıñ budaqlarını cümlesini kesgil, bırağıl. (4) Andın sonğ bu çıpçuqlarnıñ zaḥmatdın ḥalâş bolğaysen, tēdi erse, ol 'âlim taqı andağ qıldı erse, ol zaḥmatdın (5) ḥalâş boldı. Ėmdi taqı qayu kimerse namâz içinde teşvîşdin taqı vesveselerdin ḥalâş bolayın tēse, cümle (6) vesveselerning başı dünyâ maḥabbatı turur. Qaçan kim mu'min ve muvaḥḥid dünyâ maḥabbatını köngüldin çıqarsa taqı hēç (7) vesvese taqı teşvîş könglinde qalmasa, andın sonğ Ḥaq [te'âlâ] ḥazratında 'ibâdatı arığ bolur taqı 'ibâdatınğa ũküş (8) şavâblar bolur, tēp aydı.

Ṭalḥa *raḥḥu* bir bâğiça qıldı. Ol bâğiça içinde bir kün namâz qılır erdi. Bir qaz (9) keldi, ol bâğiça içinde qondı. Ol bâğ içinde yöriyür erdi, taqı çıqğı yerni ṭalab qılır erdi, taqı bulmaz erdi. (10) Ṭalḥanıñ közi ol qazqa tüşti taqı közini añğa uydurdı taqı köngli Ḥaq te'âlâ ḥazratından yırağ tüşti taqı (11) neçe rek'at qılğanını bilmedi erse, Peyğāmbar 'as ḥazratında keldi taqı aydı: Yâ Resûlallâhi, ol bâğiça sebeb (12) boldı kim bâğiçaqa qaz qondı. Ol qaz sebeb boldı kim men fitneke tüştüm, namâzımı yañıldım. Ėmdi ol bâğiçanı (13) şadaqa qıldım Ḥaq rizâsı içinde, tēp şadaqa qıldı taqı Peyğāmbarqa teslîm qıldı.

Bir şeyḥ bar erdi, Şeyḥ Nassâc (14) tēp aytur erdiler. Bir kün qâzî öziñiñ ziyâratınğa keldi. Şeyḥ taqı añğar va'z u naşîḥat qıldı (15) taqı aydı: Ey qâzî, bu durrâ'a kim keyip turur-sen, bu nedin toqılmış turur? tēdi erse, qâzî aydı kim: Bu 'abâyî turur, (16) yarımı yipek turur taqı yarımı yip turur, tēdi erse, Şeyḥ aydı: Eger qamuğ yipek bolsa erdi, kimlerke revâ bolğay erdi (17) taqı eger qamuğı yip bolsa erdi kimlerke revâ

bolğay erdi? tedi erse, qāzī aydı: Eger qamuğı yipek bolsa erdi, hatunlarga [246] (1) revā bolğay erdi ve eger qamuğı yip bolsa erdi, erenlerke revā bolğay erdi, tedi erse, Şeyh aydı: Andağ erse, (2) ey qāzī, seninğ yarımunğ erkek ermiş, yarımunğ tişi ermiş, tedi erse, qāzī bēmeze boldı. Andın sonğ (3) Şeyh aydı: Ey qāzī, sen bu halāyıq arasında kim hüküm qılur-sen, hēç dünyāvī neerse alur-mu-sen? tedi erse, (4) qāzī aydı: Rişvet almaz-men velkin ekki haşm arasında hüküm qat' qılsam, aralarında bir haş bitiyür-men (5) kim bukündin sonğ biri birinğizke da'vānğız taqı huşumatınğız bolmasun, tēp. Ol haş üçün neerse (6) bērseler, alur-men, tedi erse, Şeyh aydı: Bu haşqa ne qadar neerse bērürler? tedi erse, qāzī aydı: Mun'im (7) kimerseler bolsa, on altun bērürler, tedi erse, Şeyh aydı kim: Öngin kimerseler bitimek üçün ne miqdār (8) ücret alğay erdiler? Qāzī aydı: Bir yarmaq yā taqı habba yā tassūc alğay erdiler, tēp aydı erse, Şeyh (9) aydı: Sen hālī aydınğ kim rişvet almaz-men, tēp. Bu rişvet bolmaz-mu kim bir yarmaq alğı yerde on altun (10) alsanğ? Neteg mundağ harāmıñ özünğke revā körer-sen? Munça 'ilm hāşıl qılğanınğ fāyidası ne turur kim anınğ (11) birle 'amel hāşıl qılmaz-sen? Dīninğni bu fānī dünyāke satar-sen? tēp va'z u naşihat qıldı erse, Şeyhniñ sözi (12) qāzīqa uluğ eşer qıldı, közindin qatarāt ve 'abarāt yaşlar aqtı taqı tevbe qıldı taqı Şeyhqa arādat (13) keltürdi taqı aydı: Ey Şeyh, bukündin sonğ siz ne işke fermānlasanğız, sizniñ sözünğüzdin çıqmağaymen, (14) tedi taqı mürīd boldı erse, Şeyh taqı qabūl qıldı. Andın sonğ qāzī Şeyhqa aydı: Yā Şeyh, bir derhōstum bar, (15) gerek kim qabūl qılsanğız. Şeyh aydı: Aygıl ne derhōstunğ bar erse. Qāzī aydı: Atamdın mīrās qalğan (16) mañga halāl turur, hēç şübhetsiz, bir bāğıça bar, ol bāğıça içinde bēş qulum bar, bāğdār qullar turur. Bu bāğnı (17) bu qullar birle sizke bağışladım. Kerek kim qabūl qılsanğız, sufrağa meded bolsa, tedi erse, Şeyh taqı qabūl qıldı. [247] (1) Derhāl kişi ıda bērdi, bu qullarnı keltürdiler. Bāğnıñ kilīdi birle ol qullarnı Şeyhqa teslīm qıldı. Şeyh aydı (2) ol qullarqa kim: Ey bāğdārlar, bu bāğqa ēmdi neerse gerek bolur-mu? tedi erse, aydılar: Yā Şeyh, bu bāğqa hālī bēş yüz (3) araba ters gerek, tēdiler. Bu arada mu'azzin bāng-i namāz oqıdı erse, cümle turdılar taqı mescidke kirdiler. Qaçan kim (4) Şeyh namāzqa şurū' qıldı erse, könğlinde bu tüştı kim bu bāğqa bēş yüz araba tersi qayu maħalladın keltürmek (5) gerek bolğay? tēp. Yana ol vesveseni def' qıldı. Ekinç rek'atda yana könğli ol terske bardı. Yana def' qıldı. (6) Üçinç rek'atda taqı könğli terske bardı. Hem törtinç rek'atta taqı könğli terske bardı. Qaçan kim namāzdın fāriğ boldı (7) erse, hādımğa aydı kim: Ey hādım, bargıl taqı ol bāğ kilīdini taqı ol bēş qullar birle mañga keltürgil, tedi erse, hādım (8) taqı keltürdi. Şeyh ol kilīdni taqı, bēş qulnı taqı qāzīqa qaytardı taqı aydı: Ey qāzī, men munça yıldın berü namāz qıldım, (9) hēç namāzım necis birle mülevves bolmadı. Bukün sendin bu bāğnı kim qabūl qıldım erdi, namāzım toldı ters birle taqı

necis (10) birle. Hêç halâvat bulmadım, Hâq te'âlâ hâzratından yıraq tüşüm. Eger yüz ming bâğ erse, men ol bâğnı saŋğa fidâ (11) qıldım, maŋğa kerekmez, têdi taqı bâğnıŋ kilîdini qaytardı bâğdârları birle.

Bir kimerse namâz içinde mehâsini (12) birle oynayur erken Peygâmbar 'as anı kördi, taqı aydı: Eger bu kimerseniŋ köŋgli alçaqlıq qılmaŋ bolsa, (13) erdi, endâmları taqı alçaqlıq qılğay erdi. Ma'lûm boldı kim köŋgli ğâfil turur, endâmları taqı ğâfil turur. (14) Ey mu'min, namâz qılır bol-saŋ, andağ namâz qılğıl kim, bu namâzdın soŋ menim ecelim tamâm bolur taqı âhîratqa naql (15) qılır-men. Bu namâz soŋ namâzım turur, têp namâz qılğıl, têdi taqı aydı: Ey ummatım, biliŋ, âğâh boluŋ, qayu bir mu'min (16) ve muvaḥḥid namâz qılır bolsa, tört yanığa iltifât qılır bolsa, Hâq te'âlâdın ḥiṭâb kelür kim: Ey qulum, benim hâzratımda (17) tu-ruqmışdın soŋ benim birle munâcât qılır erken mëndin yegrekke mü ilfifât qılır-sen? Mundağ qılmağıl, [248] (1) benim hâzratımda kel-mişdin soŋ öŋünke nazar qılmağıl, maŋğa qarşu kelgil kim, men saŋğa cümledin yegrek turur-men, (2) têp ḥiṭâb qılır, têp aydı. Qaçan kim iş mundağ bolsa, kerek kim köŋgliŋni hâşır qılsaŋ, ğâfillıq birle namâz (3) qılmasaŋ. Peygâmbar 'as habar bërü yarlıqar: Qaçan kim Hâq te'âlâ 'Adn atlığ uçmaḥnı yarattı taqı ol uçmaḥ (4) içinde türlüg türlüg ni'metler yarattı kim hêç âdemîniŋ közi körmişi yoq taqı qulaq eşitmişi yoq taqı âdemîniŋ (5) köŋlinge hem tüşmişi yoq. Andın soŋ Hâq te'âlâ ḥiṭâb qıldı ol 'Adn uçmaḥnı kim: Ey 'Adn uçmaḥı, (6) sözlegil, têp aydı erse, ol uçmaḥ üç qata bu âyatnı oqıdı, *qt*:

قد افلح المؤمنون (7) الذين هم في صلاتهم خاشعون (XXIII: 1-2)

Ma'nîsi ol bolur kim: Mu'minler qurtuldılar, ol mu'minler qurtuldılar kim (8) namâz içinde alçaqlıq qılurlar.

İmâm Gazâlîqa su'âl qıldılar: Namâz içinde köŋgül hâzirlıqı ne bolur? têp (9) aydılar erse, İmâm aydı kim: Taŋrıdın öŋinnı köŋgüldin çıqarsaŋ, Allâhu akbar temişniŋde köŋglüŋde Taŋrıdın (10) öŋin bolmasa taqı (VI, 79) *اني وجهت وجهي* temişinde cümledin i'râz qılıp Hâqqa teveccüh qılsaŋ. Anıŋ üçün kim (11) mu'minniŋ namâzı ol turur kim Hâq te'âlâ hâzratında kim ihlâş birle bolsa taqı ḥuzûr birle bolsa ve eger mundağ bolmasa, (12) namâz bolmaz. Anıŋ üçün meşâyih ve 'ulemâ aydılar kim: Mu'min artuqsı namâzlar üküş qılmaq kerek. Eger farîzaları içinde (13) nuqşân bolsa, ol artuqsı namâzlarıdın bu farîzağa cebr qılğaylar, têp aymışlar.

Ma'âz bin Cebel *raḡhu* ayıttı kim (14) kim namâz içinde erken sağ yanığa iltifât [qılsa] taqı sol yanındaqı kişini bilse, ol kimerseniŋ namâzı Hâq te'âlâ hâzratında (15) namâz ermes, têp aydı.

Şeyḥ Abû Sa'îd Ḥazzâzqa aydılar: Yâ şeyḥ, namâzqa neteg şurü' qılmaq kerek? têp su'âl qıldılar (16) erse, şeyḥ aydı: Qıyâmat kün bolsa

āvş, cümle 'Araşât hălqı yığılmışda sēni Həq həzratında (17) keltürseler, taqı saŋğa Həq te'ālā hıtab qılsa kim: Ey qulum, dünyāda ne qıldınğ erse, cevāb bērgil, tēse, sen ol hālda [249] (1) uluğ Taŋrı həzratında ne həvf birle, qorqmaq birle, heybet birle turuqsanğ bukün andağ turuqğıl taqı Həq te'ālā birle (2) munācāt qılğıl, tēp aydı.

Muslim bin Yasār *raḥmhi* Başranıñ cāmi'inde namāz qılır erdi. Nāgāh bu cāmi'ninğ (3) bir öresi tüşti taqı cāmi'ninğ ba'zısı yıqıldı erse, bāzār hălqı cümlesi munuñğ āvāzını eşittiler taqı yügrüşü (4) cāmi'qa kirdiler taqı uluğ ǵalaba boldı çoǵu boldı taqı Muslim bin Yasār namāz içinde andağ meşǵul erdi édisininğ (5) munācatı birle kim hēc bu aḥvāldın ḥabarı bolmadı.

Şeyḥ Ömer bin 'Alā *raḥmhi* bir kün mescidke kirdi namāz qılmaqğa. (6) Camā'at hălqı özindin derḥöst qıldılar kim: Yā şeyḥ, imām ḥāzır bolmadı, kerek kim bizke imāmathq qılsañız, (7) tédiler erse, şeyḥ aydı: Men imāmluq qılmaqğa şālih ermes-men, tēdi erse, üküş derḥöst qıldılar. Bolmasa, (8) miḥrābğa keçti taqı ḥalāyıqğa aydı kim: Şaflarıñızni rāst tutuñğ, tēp taqı niyyet qıldı taqı Allāhu akbar tēdi, (9) bēhüş bolup yıqıldı. Kötürdiler taqı éwinge élettiler. Taqı öñgin imām birle namāz qıldılar. Andın soñğ şeyḥqa (10) su'al qıldılar kim: Yā şeyḥ, ne iş erdi kim bēhüş bolduñguz taqı yıqıldıñız? tédiler erse, şeyḥ aydı: Qaçan kim (11) ḥalā-yıqğa aydım kim şaflarıñızni rāst tutuñguz, tēp hātıfdin āvāz eşittim: Yā 'Ömer, hele sen bārī Rebbünğ birle (12) rāst bolduñg-mu kim ḥalāyıqğa aytur-sen kim şaflarıñızni rāst tutuñğ, tēp?

ÜÇİNÇ FAŞL

Zekātınñ taqı (13) şadaqanınğ fażāyiliniñ beyānı içinde turur.

İmām 'Abdullāh Quzā'ī *raḥmhi* Şihābu'l-aḥbār atlıǵ (14) kitābında bu ḥadīsni keltürmiş. Ḥadīs bu turur:

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم انّ الرجل في ظل صدقته حتى يقضى بين الناس (15)

Bu ḥadīs ma'nisi ol bolur kim Peyǵambar 'as ḥabar bērü yarlıqar: Qıyāmat kün bolsa (16) *āvş* tegme bir kimerse öz şadaqasınıñ kölige-sinde bolǵaylar. 'Araşât hălqınıñ ḥükmi tamām (17) bolğınça.

İbni 'Abbās *raḥmā* aytur: Peyǵambar 'as qaçan kim Ma'āz ibnü Cebelni *raḥu* Yemen [250] (1) élinge imāmluqqa ıda bērmişte aydı: Yā Ma'āz, ol ḥalāyıqnı İmānğa ündegil! Qaçan kim İmān keltürseler (2) kim İmān üze şābit bolsalar, andın soñğ anlarğa aygıl kim: Həq *tv* qulları üze zekātı (3) farīza qılıp turur. Zekātı elbette bērmedin çārası yoq. Baylardın alınur taqı dervişlerke bērilür. Qaçan (4) kim Taŋrı te'ālā ḥükminge boyun bērseler, zīnhār yā Ma'āz, ḥalāyıqnıñ māl-larınıñ üdüründüsü[n] almağıl (5) taqı mazlümnuñ qarǵışındın zīnhār

qorqıl kim mazlûmnunğ du'âsı Hâq te'âlâ hâzratında müstacâb (6) turur taqı mazlûmnunğ qargışı [birle] Hâq te'âlânınğ hâzratı arasında hêç hicâb yoq turur, têp aydı.

Abû Hüreyre (7) *razhu* rivâyat qılır Peyğâmbardın 'as habar bërü yarlıqar: Qayu mu'min ve muvahhidnıñ qızıl altunı (8) bolsa yâ taqı kümüşü bolsa taqı zekâtını edâ qılmasa, qıyâmat kün bolsa *âvş* ol altunı taqı kümüşni (9) tahta qılğaylar taqı tamuğ otıñğa qızdurup bu zekât bërmegenlernıñ alnıñğa taqı yanlarıñğa (10) taqı arqalarıñğa başğaylar. Tegme bir ol qızmış tahtalar sağusa, yana tamuğ otıñğa qızdurgaylar (11) ançaqa tegi kim 'Araşât hâlnıñğ hisâbı tamâm bolğınça. Bu 'azâb ve 'uqubat ol qıyâmat küni içinde bolğay (12) kim anıñğ bir küniniñ miqdârı dünyâ künleridin ellig miñğ yıl miqdârınça bolğay. Andın sonğ munlarğa (13) fermân kelgey. Ba'zılarıdın Hâq te'âlâ 'afv qılıp uçtmağqa barsunlar, tègey taqı ba'zılarıñğa (14) tamuğqa barsunlar, tègey. Yana ayıtğa[y]lar kim tewelêrindın zekâtını bërmemiş bolğay, anları 'Araşâtınğ (15) bir kênğ şahrâsıñğa keltürgeyler taqı yüzün kemişgeyler taqı tewelêrke fermânlağaylar kim bu zekât (16) bërmegen kişini adaqlarıñğız birle basınğ taqı tişleriñğız birle ısırınğ, têp. Añlar taqı bu kişike 'azâb (17) taqı ve 'uqubat qılğaylar 'Araşât hâlnıñğ hükmi tamâm bolğınça. Ol kün kim anıñğ bir künü dünyânıñğ ellig min yılınça [251] (1) bolğay. Qaçan kim 'Araşât hâlnıñğ hisâbı tamâm bolsa, munlarğa taqı fermân kelgey. Ba'zıları uçtmağqa bargaylar, (2) ba'zıları taqı tamuğqa bargaylar, tedi. Qoy edileringe taqı mundağoq hüküm bolğay. Sıgır edileringe taqı (3) mundağoq hüküm bolğay, têp aydı. Bu hadîsindın ma'lûm boldı kim zekât bërmegenlerke uluğ 'azâb ve 'uqubat (4) bolğay, têp aydı. Andağ erse, zekâtı hîlesiz edâ qılmaq kerek taqı zekâtı farîza têp bilmek kerek taqı (5) zekât bërmegenler bağıllar zümresindın turur taqı Peyğâmbar 'as aydı kim: Cômard kimerse Hâq te'âlâ (6) hâzratında yawuq bolur taqı uçtmağqa hem yawuq bolur taqı cümle hâlâyıqqa hem yawuq bolur velîkin tamuğdın (7) yırağ bolur, taqı bağıl kimerse Hâq te'âlâ hâzratıdın yırağ bolur hem taqı uçtmağdın yırağ bolur taqı hâlâyıqdın (8) hem yırağ bolur velîkin tamuğqa yaqın bolur.

Bir şeyh bar erdi, İbni 'İmrân têp aytur erdiler: Anıñğ sufrasında (9) fuqarâ ve mesâkîn taqı musâfirler âsâyış qılır erdiler. Qaçan kim bir dervîşnıñ ihtiyâcı bolsa, ol şeyhqa (10) kelip hâcatını 'arza qılsa, anı ol şeyh qabûl qılır erdi. Eger özinde dünyâvî bolsa 'İşâr qılır erdi. (11) Eger bolmasa, öz muhibleridin cem' qılır erdi taqı ol dervîşnıñ işini kifâyat kılır erdi. Bir kün (12) hânqâhda musâfirler taqı dervîşler üküş cem' boldılar taqı şeyhniñ sufrasında hêç neerse yoq erdi. (13) Çıqtı kim mun'imlerdin neerse hâşıl qılıp sufrağa harc qılsa. Baqar şehernıñ qâzîsi qarşu keldi. İbn (14) 'İmrân aydı: Ey musulmânlar qâzîsi, hânqâhda musâfirler kelip tururlar taqı sufrada hêç neerse (15) yoq. Kerek kim

neerse bərsən̄giz. Sizke āhīratda destgīr bolğay, tēdi erse, bu qāzī bu şeyh-niñg sözinge (16) iltifāt qılmadı taqı hēç neerse bərmedi. Şeyhniñg hātırı munğış boldı taqı aştı. Baqar bir Yahūdī qarşu keldi. (17) Aydı: Ey Yahūdī, dünyāvī neerse bar mu? Bərsen̄g kim hanqāhdā musāfirler bar, tēdi. Ol Yahūdī aydı: Yā şeyh, [252] (1) neçe altun kerek? Şeyh aydı: Munça altun bərgil, tēdi. Derhāl ol Yahūdī çıqardı taqı şeyh tilegeni altunlarını (2) bərdi taqı şeyh anı harc qıldı. Ol musāfirler taqı dervişler ol ta'āmnı tenāvul qıldılar taqı cümlesi ol Yahūdīqa (3) İmān du'āsı qıldılar. Ol kēçe qāzī tüşinde körer: Qıyāmat bolmuş. 'Araşāt hālcınıñg ba'zıları uçmaḡqa (4) barurlar taqı ba'zıları tamuḡqa barurlar. Qāzī uçmaḡ qapuḡıñga bardı taqı bir köşknı kördi kim yinçüdin (5) yaratılmış turur, gāyat körklüg turur. Hēç ādemī şifatını qılu bilmez. Qāzī tiledi kim ol köşkke kirse. (6) Ol köşk qapuḡında ol qapuḡ saqlaḡuçı ferīşteler qāzīqa men' qıldılar erse, qāzī aydı: Mañga nişe (7) men' qıldınıñız? İcāzat bərsen̄giz bolmas-mu? tēdi erse, ol qapuḡ saqlaḡuçı ferīşteler aydı: Bu köşk (8) seniñ erdi. Velīkin sen İbni 'İmrānnı men' qıldınıñ, neerse bərmediniñ. Velīkin bir Yahūdī İbni 'İmrānnı hoşnūd (9) qıldı taqı ncerse bərdi erse, Haq te'ālādın fermān keldi kim: Bu köşknı ol Yahūdīqa bərgil, tēp aydı. Bu köşk (10) falān Yahūdīniñg köşki turur, sañga icāzat yoq bu köşkke kirmekke, tēdiler erse, qāzī maḡrūm oyğandı (11) taqı İbni 'İmrān ḡdmatıñga bardı taqı İbni 'İmrānqa 'özür qıldı, aydı: Tün mañga satḡaştınıñız taqı mēndin neerse (12) tilediniñiz. Men yawuz qıldım, sizke iltifāt qılmadım, ol şavābdın maḡrūm boldum. Mēndin sonḡ kimke (13) satḡaştınıñız, kimdin neerse ṭalab qıldınıñız? tēp su'āl qıldı erse, İbni 'İmrān aydı: Falān Yahūdī sizdin (14) sonḡ mañga qarşu keldi, andın neerse ṭalab qıldım erse, ol mañga ne kim māyaḡtāc kerek erdi, cümlesini (15) bərdi. Qāzī buyurdi kim: Ol Yahūdīni mañga keltürün̄g, tēp. Ol Yahūdīni keltürdiler. Qāzī aydı: Yā Yahūdī, (16) seniñg uçmaḡ içinde yinçüdin köşkün̄g bar ermiş, anı mañga satḡıl, sañga on miñg yarmaq bəreyin, (17) tēdi erse, Yahūdī aydı: Ey qāzī, men bu su'ālını bilmez-men. Mañga rüşen qışşanı aytı bərgil, men yahşı bileyin, andın [253] (1) sonḡ sizke cevāb bəreyin, tēdi erse, qāzī kēçe körgen tüşni tamām aydı erse, bu Yahūdī şeyh qatıñga keldi, (2) aydı: Yā şeyh, mañga İmān 'arza qılınıñ, tēdi erse, şeyh taqı ol Yahūdīqa İmān 'arza qıldı. Yahūdī aydı: (3) أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ tēdi, taqı qāzīqa aydı: Dünyāniñg tükel (4) mālını bərsen̄g ol köşknün̄g bir arşun yerini bərmegey-men, tēdi erse, qāzī maḡrūm bolıı baḡıllıqı (5) sebebidin taqı Yahūdī İmān ḡil'atı birle müzeyyen boldı cōmardlıq sebebidin.

Zubeyr *razhu* 'Āyişqa (6) *razhā* yüz miñg yarmaq hediyye ıda bərdi. 'Āyişa *razhā* dervişlerke, miskīnlerke, yetimlerke, tul- (7) -largā ṭabaq birle

ıdā bërür erdi taqı öziniñ köñgleki yamağlıq erdi. Bir yenği köñgleklik taqı ol yarmaqdın (8) almadı. Taqı ol kün rûza erdi. Aḥşam bolmışta ḥādimesinge aydı kim: Etmek taqı zeyt keltürgil, eḫtār qılalıñ, (9) tēdi erse, qatında Umm-i Zar bar erdi, ol aydı: Yā Ummu'l-mu'minīn, bukün munça meblağ yarmaq Ḥaq te'ālā rûzı qıldı, (10) bir yarmaq et almadıñız. Ėwde şûrbā bışürmediñiz, tēdi erse, 'Āyışa aydı *razḥā*: Ol yarmaq bar erken (11) nişe mañga aṅgdurmadıñız? tēdi.

'Abdullāh bin 'Abbās *razḥumā* bir ḥādimi birle şafarğa çıqtılar. Şaḥrāda (12) bir 'Arab ėwinde qonuq boldılar. Ol 'Arabnuñ bir sağılıq qoynı bar erdi. Oğlanlarını anıñ süti birle (13) terbiyet qılır erdi. Ol 'Arab ḫatunı birle meşveret qıldı kim: Ey ḫatun, bu qonuq kim bizke kelip turur, bu 'azız (14) qonuq turur, Peyğāmbar 'as'nuñ 'emmisiniñ oğlu turur. Bu ėwdeki qoynı boğuzlasaq taqı bu 'azız qonuqnı (15) ağır-saq bolğay-mu? tēdi erse, ḫatunı aydı: Oğlanlarım açlıqdın ölgeyler. Sen bilür-sen kim bu bir (16) qoydın özge neerseimiz yoq. Neteg ma'şat qılğaymız? tēp aydı erse, eri aydı: Mañga baḥıllıqdın ölüm yaḥşı-(17)-raq turur. Men munuñ tēg 'azız qonuqnı qaytarmaz-men taqı seniñ sözüñke iltifāt qılmaz-men, tēdi. Taqı turdı, ol [254] (1) qoynı boğuzladı taqı bışürdi taqı İbni 'Abbās öñinde qoğtı. İbni 'Abbās taqı cümle ėwi ḫalqı birle tenāvul qıldılar. Erte boldı (2) erse, 'Abdullāh ibni 'Abbās *razḥu* ḥādimiñga aydı: Ey ḥādım, qatıñda naqddın nēçe bar? tēdi erse, ol aydı (3) kim: Qatımda bēş yüz qızıl altun bar, tēdi erse, 'Abdullāh bin 'Abbās aydı: Anı keltürgil, bu 'Arabke bērgil, tēdi erse, ḥādimi (4) aydı: Munça mālını neteg bërür-siz? Bu bizke bir qoy boğuzladı, muñga ėkki qoy bahāsı bērsek, yetmez-mü? tēdi erse, 'Abdullāh (5) bin 'Abbās aydı: Ey nācōmard, nişe mundağ baḥıllıq qılır-sen? Ol miskīn dervīşliki 'ācizliki birle mülkinde barını (6) bizke taşarruf qıldı. Özleringe kerek erken cümle barını öñümüzde keltürdi. Biz muñga mālımızdın ba'zısını bērmekke mü (7) darıg tutar-biz? tēdi. Bu 'Arab bizdin cōmardraq turur. Anıñ üçün kim bu cümle mālını bizke keltürdi taqı biz cümle mālımıznı (8) muñga bērmedük, tēdi erse, ol ḥādimesi taqı bēş yüz qızıl altun keltürdi taqı 'Arabnuñ öñinde qoğtı taqı köçtiler.

(9) İbni 'Ömer *razḥu* rivāyat qılır Peyğāmbardın, [Peyğāmbar] 'as andağ ḫabar bērü yarlıqar kim: Ādemī içinde ėkki fi'l bar kim (10) Ḥaq te'ālā ol ėkki fi'lni sewer taqı ėkki fi'l bar kim Ḥaq *twt* ol ėkki fi'lni yigrenür. Ol ėkki fi'l kim Ḥaq te'ālā sewer (11) biri eğgü qılıq turur taqı biri cōnmardlıq turur. Taqı ol ėkki fi'l kim Ḥaq *twt* yigrenür biri yaman qılıq turur (12) taqı biri baḥıllıq turur.

Şarih aytur: Uluğ atam Peyğāmbar 'as'qa su'āl qıldı, aydı: Yā Re-sūlallāh, mēni andağ (13) 'amelke yolçılağıl kim ol 'amel mēni tamuğdın qutğarsun taqı uçtmaḥqa kigürsün, tēp su'āl qıldı erse, (14) Peyğāmbar

'as aydı: Haq te'ālānıñ yarlıqamaqını vācib qılğan üç neerse turur: Biri halāyıqqa ta'ām yedürmek, (15) ékinçisi salāmnı āşikāra qılmaq, üçünçisi halāyıqqa yumşaq sözlemek, tēdi.

Abū Hüreyre. *razhu* rivāyat (16) qılır Peyğāmbardın, Peyğāmbar 'as andağ habar bērü yarlıqar kim bu cōmardlıq bir darahtı turur uçmağ içinde; kim (17) kim cōmard bolsa, ol darahtnıñ bir butaqını tutmış bolur. Qaçan kim bu cōmard ol darahtnıñ butaqını tutmış [255] (1) bolsa, ol butaq bu cōmardnı uçmağqa kigürmedin qoymas. Taqı baħıllıq bir darahtı turur tamuğ içinde; kim kim baħıl (2) bolsa, ol darahtnıñ bir butaqını tutmış bolur. Qaçan kim bu baħıl ol darahtnıñ butaqını tutmış bolsa, ol butaq (3) bu baħılնı tamuğqa kigürmedin qoğmas.

Sufyān bin 'Uyaynaniñ atası vefātı boldı taqı ellig miñg yarmaq qaldı. (4) Sufyān bin 'Uyayna bu ellig miñg yarmaqnıñ cümlesini üleşti erse, aydılar: Yā Sufyān, atañdın qalğan mīrāsı cümle (5) üleştiñg, hēç neerse özüñgke qođmadıñg, tēdiler erse, Sufyān aydı: Men bēş namāzım içinde bu qarındaşlarım (6) üçün Tanğrı te'ālādın uçmağnı tileyürmen. Bu fānı dünyānı munlardın neteg baħıllıq qılayın? tēdi. Bu āyat kim (7) nāzil boldı, *qt*: *و يثرون على انفسهم ولو كان بهم خصاصة ومن*

يوق شح نفسه (8) فأولئك هم المفلحون (9) (LIX)

Ma'nısi ol bolur kim *wa yu'sirūna 'alā anfusihim* öñginlerni ihtiyār qılır öz (9) nefsleri üze. Ya'nı öñginlerke İşār qılurlar, *wa lavkāna bihim haşāşatun* neçeme kim özlerinde dervişlik bar (10) erken *wa man yūqa şuhha nafsih* kim kim saqlanmış bolsa, öz nefsinıñ baħıllıqıdın *fa'ulaika humu'l-mufliħūna* anlar qıyāmat (11) kün qurtulğanlardın turur. Ba'zı müfessirler andağ aymışlar kim bu āyatnıñ sebe-i nuzūlı ol erdi kim Peyğāmbar 'as (12) qaçan kim Mekkedin Medīneke hicret qıldı erse, Mekkede Peyğāmbar 'as'nıñ yārānları bar erdi. Peyğāmbar (13) 'as firāqıñğa taħammul qılu bilmediler, camālıñğa inğen muştāq boldılar erse, hatunlarını qoğup oğul (14) qızlarını mülk ve esbāblarını terk qılıp Peyğāmbar 'as hıdmatıñğa keldiler erse, Medīneniñ enşārılar[ı] mällarınıñ (15) yarımını Mekkedin kelgen muhācirlarqa İşār qıldılar. Medīne enşārılarınıñ qayu biriniñ kim êkki hatunı bar erdi, (16) biringe talāq bērip 'uddat keçrüp ol muhācirlarqa 'aqd qıldılar. Ėwleriniñ taqı mülkleriniñ yarımını anlarqa (17) İşār qıldılar. Qaçan kim Peyğāmbar 'as çeriğ birle bardı taqı Banū'n-Naşr atlığ elni aldı, üküş māl tawar ğanīmat [256] (1) hāşıl boldı erse, Peyğāmbar 'as Sābit bin Qaysğa aydı kim: Qavmuñgı cēmi qılğıl. Sābit (2) taqı cümle enşārılarnı yığdı. Peyğāmbar 'as aydı: Ey Medīnelig enşārılar, hēç taqşır (3) qılmađıñız. Mekkedin kelgen muhācirlarnı ağırladıñız. Mällarınıñıznıñ yarusını anlarğa İşār (4) qılıp bērdiñiz. Êkki hatunıñıznıñ taqı birini anlarğa cüftlendür-

dünğiz. Mâllarınğiznıñ (5) mülklerinğizniñ hem yarusını taqı bérdinğiz. Êmdi sizin birle meşveret qılır-men. Eger tilesenğiz (6) bu ğanımatnıñ cümlesini muhâcirlarğa bèreyin. Anlar taqı sizdin alğan mâllarını sizke qaytarsunlar (7) taqı êwlerini cümlesini qaytarsunlar taqı anlar bu ğanımat mālı birle öz esbâblarını qursunlar ve eger tilesenğiz (8) bu ğanımatnı tüz qısmat qılayın taqı anlar bayaqı sizin êwinğizde oltursunlar, tedi erse, (9) enşârılarnıñ uluğı Sa'd ibnü 'Abâda taqı Sa'd ibnü Ma'âz aydılar: Yâ Resûlallâh, muhâcirlar öz vağanlarını (10) terk qılıp oğul qızlarıdın ğatunlarıdın ağrılıp sizin camālınğızqa muştâq bolup ğurbat ihtiyâr (11) qılıp keldiler. Kerek kim bu cümle ğanımatnı muhâcirlarğa bersenğiz. Taqı munlar burunqı tég bizim êwlerimizde (12) oltursalar taqı âhirat şavâbını tamâ' qılıp Haq te'âlânıñ rizâsı üçün bérilgen mālını bizlerge (13) qaytarmasalar, tédiler erse, cümle Medînelig enşârılar çaqırdılar kim: Yâ Resûlallâh, cümlemüz rāzîmiz (14) bu êkki uluğumuz sözlegen sözge, tép aydılar erse, Peyğâmbar 'as, enşârılarğa du'â qıldı (15) taqı uruğınğa hem du'â qıldı taqı aydı: Ey Bâr Hudâyâ, enşârılarnı sen yarlıqağıl taqı enşârılarnıñ (16) oğlanlarını taqı yarlıqağıl taqı enşârılarnıñ oğlanlarınıñ oğlanlarını yarlıqağıl, tép du'â (17) qıldı taqı bu âyat nazil boldı.

İbni'l-Mütevekkil aytur, *rahmhi* bu, âyatnıñ sebebi nuzûlı ol erdi kim dervîş şaĥâbalarda [257] (1) biri rûza tuttı. Taqı kège eftâr qılğı ta'am bolmadı erse, ertesi taqı rûzağa niyyet qıldı. Êkinç kège taqı (2) eftâr qılğı ta'am bolmadı erse, üçinç kün rûzağa niyyet qıldı erdi. Munuñ aĥvâlnıñ Sâbit bin Qays (3) muṭṭali' boldı taqı ğatunıñğa aydı kim: Men bu kège bir qonuq êwge keltüreyin. Qaçan kim sufra öñğümüzde qod- (4) -sañğ sen çirâğnı yarutmış bolğıl taqı ol çirâğnı söndürğil taqı men qonuqğa aytayın kim: Çirâğ ne ĥâcat turur (5) qarañğquda taqı yemek bolur, tép. Sen taqı men ağızımıznı ta'am yemiş tég tepreteliñğ, ol qonuq andağ saqınsun kim (6) bizler ta'am yeyür-biz, tép ol qonuq bu cümle ta'amnı tenâvul qılsun kim men anı andağ sézer-men kim qarnı (7) inğen aç turur, tép. Taqı ta'amumuz bizge vefâ qılmaz, tedi erse, ğatunı taqı andağ qıldı. Ol ta'amnuñ cümle-(8)-sini ol qonuq tenavul qıldı. Ertesi bardılar Peyğâmbar 'as ĥazratınğa. Peyğâmbar 'as aydı: Yâ Sâbit, (9) bu kège sen qılğanıñ işdin Haq *tot* inğen rāzî boldı taqı ĥoşnûd boldı taqı seniñ ĥaqqıñğğa (10) bu âyat nâzil boldı, tedi, taqı ol âyatnı oqıdı. Taqı Anas ibnü Mâlik *razhu* aydı: Bu âyatnıñ sebebi nuzûlı ol (11) erdi kim şaĥâbalardın biringe bir kimerse bişmiş qoy başını ıda bérdi. Ol şaĥâbanıñ iştihâsı bar erken (12) taqı fağır erken, aydı kim: Fulân şaĥâba mēndin dervîşrek turur, tép özi tenâvul qılmadı taqı ol qoy başını (13) añgar İşâr qılıp ıda bérdi. Ol şaĥâba taqı özinge kerek erken taqı bir şaĥâbağa ıda bérdi. Ançaqa tegi biri (14) biringe ıda bértiler kim bu bir baş toquz êwge tegmişdin sonğ burunqı şaĥâba

éwinge keldi. Qaçan kim şahāba (15) arasında mundağ aḥvāl vāqi' boldi erse, bu āyat nāzil boldi, tēp aydı.

Aḥnaf bin Qays *raḥmhi* bir erni (16) kördi kim élginde yarmaqları bar. Aḥnaf aydı: Ey karındaş, bu élgindeki yarmaqlar kimnüñ turur? tēdi erse, ol (17) kimerse aydı: Bu yarmaklar benim turur, tēdi erse, Aḥnaf aydı: Bu yarmaq ol vaqt seniñ bolğay kim bu yarmaqlarını āḥiratqa [258] (1) şarf qılsañg, dervişlerke miskİnlerke bērsenğ. Ve eger andağ qılmasañg ecel kelse taqı ölsenğ, öñginlerke qalsa, (2) neteg seniñ bolur? tēdi.

Mu'āviya qaçan kim hec qıldı erse, Medīneke bardı Peyğāmbar 'as'qa ziyārat qılmaq üçün. (3) Hüseyn aydı qarındaşı Ḥasange *raḥhumā*: Mu'āviyaqa barıp salām qılmaq bolur-mu? tēdi erse, Hüseyn (4) aydı: Menim borcum üküş bolup turur, baralıñg taqı salām qılalıñg taqı hēç neerse aymağalıñg baqalıñg beytü'l-māldın (5) bizke hēç neerse bētür-mü? tēp aydı. Taqı bardılar salām qıldılar erse, Mu'āviya taqı cevāb aydı taqı ékegüni ağır- (6) -ladı taqı 'özrler qıldı. Baqtı bir buḥtī tēwe bar erdi yüklüg. Arıp qāfiladın qalıp turur erdi, soñgra yattı. Mu'āviya (7) sordı kim: Bu tēwe üzesinde ne bar? tēp sordı erse, aydılar kim: Bu tēwe üzesinde seksen miñg qızıl altun bar, (8) tēdiler. Mu'āviya aydı Hasange: Yā Abā Muḥammed, bu seksen miñg qızıl altun tēwesi birle sizke bolsun, tēdi.

Abū Hüreyre (9) *raḥhu* özi ḥidmatıñga bir kimerse keldi taqı aydı: Yā Abā Hüreyre, benim köñglüm andağ tileyür kim sizni tañgrı- (10)-lıq qarındaş tutsam, tēdi erse, Abū Hüreyre aydı *raḥhu* tañgrılıq qarındaşınıñ ḥaqqı ne turur, bilür-mü-sen? (11) tēdi erse, ol kimerse aydı kim: Bilmez-men. Abū Hüreyre *raḥhu* aydı: Tañgrılıq qarındaş ol bolur kim, biri (12) birindin altunni taqı kümüşni darıg tutmasa. Qaçan kim sen mēni tañgrılıq qarındaş tutusañg nēçe üküş mālını (13) men öz ḥācatım üçün seniñ mālınıñdın alsam, kerek kim sañga ağır kelmese, tēdi erse, ol kimerse aydı: Yā Abā Hüreyre, (14) men mundağ qılu bilmegey-men, tēdi erse, Abū Hüreyre *raḥhu* aydı: Andağ erse mēndin yırağ kētgil, tēdi.

(15) Fath-i Muvaşşalī *raḥmhi* öziniñ tañgrılıq qarındaşı bar erdi. Bir kün Fath-i Muvaşşalīqa yarmaqlar kerek boldı. (16) Ol qarındaşı éwinge bardı erse, qarındaşı éwde yoq erdi. Cāriyasına aydı kim: Qanı qarındaşımnuñg (17) şandūqı? tēdi erse, ol cāriya şandūqını çıqardı. Fath-i Muvaşşalī aydı: Bu sandūq kilīdi sēnde mü turur? tēp [259] (1) aydı erse, ol cāriya aydı kim: Mēnde turur, tēp. Ol kilīdni cāriyadın aldı taqı şandūqını açtı ne miqdār kim öziniñ (2) ḥācatına kerek erdi aldı taqı şandūqını bayaqı teg bağladı taqı kilīdini cāriyağa bērdi. Bir zamandın soñg éw (3) édisi keldi erse, cāriya aydı kim: Qarındaşınıñız Fath-i Muvaşşalī keldi taqı mēndin kilīd alıp sizniñ şandūqını açtı (4) taqı meblağ yarmaqını çıqardı. Bilmes-men nēçe altun aldı taqı şandūqını bağladı

taqı kilidni maŋga bërdi, tedi erse, (5) ol Fath-i Muvaşşalîniŋ qarındaşı sewündi taqı aydı: Ey cāriya, uşbu rāst bolsa, sen āzād sen Haq rizāsı (16) üçün, tedi.

Abū Murīd *rahmhi* inŋen kerīm erdi. Hazīnadārı taqı yaq yawuqları qorqar erdiler kim (7) üküş māl 'aṭā qılır, mālı tükengey, tēp. Mālınğa erklig qılmaz erdiler. Bir kün şā'ir kelip özingde medḥ (8) qılıp bir qasīda oqudı erse, Abū Murīd aydı kim: Ey şā'ir, eger mālım hāzır bolsa erdi, hēç darīg qılmağay (9) erdim velīkin men saŋga bir neerse ögreteyin. Andağ qılsaŋ, saŋga neerse hāşıl bolğay, tedi erse, şā'ir aydı: (10) Beyān qılğıl. Abū Murīd aydı: Hālī mēni qāzīğa eletgil, taqı da 'vā qılğıl, menim üze on miŋ yarmaq bar, men taqı (11) qāzī qatında iqrār qılayın. Qaçan qāzī maŋga buyursa kim: Iqrār qılding, emdi bu on miŋ yarmaqnı edā qılğıl, tēse, men (12) edā qılmaz-men tēgeyin her ayna qāzī mēnī ḥabs qılğay. Yaq yawuqlarım mēni ḥabsta turmaqnı revā körmegeyler, (13) saŋga on miŋ yarmaqnı bergeyler, tedi erse, şā'ir taqı andağ qıldı erse, on miŋ yarmaq bërdiler, taqı ḥabsdın çıqardılar. (14)

TÖRTİNÇ FAŞL

Rūza fażāyiliniŋ beyānı içinde turur:

İmām-i Abū'l-Leys-i Samarqandī *rahmhi* Tanbiyatu (15) 'l-gāfilin atlıg kitābında bu ḥadıŋni keltürmüş. Ḥadıŋ bu turur:

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من صام يوماً ابتغاء (16) وجه الله تعالى باعده الله من النار كبعد غراب طار وهو فرخ حتى مات هرما

Bu ḥadıŋ ma'nisi ol (17) bolur kim: Qayu mu'min ve muvaḥḥid bir kün rūza tutar bolsa Haq te'ālā rizāsı üçün, Haq *tvt* ol mu'minni [260] (1) tamuğ otudın andağ yıraq qılğay kim, bir qarğa bir yerdin kiçig bala erken uçsa, qarıgıŋça ne miqdār ol (2) yerdin keçse, yıraq barsa, bu ki-merse taqı tamuğdın andağ yıraq bolğay, tedi. Taqı Peyğāmbar 'as ḥabar bërü yarlıqar: (3) Ādem oğlınıŋ edgü 'amelleringe Haq *tvt* biringe on şavāb bërür. Eger iḥlāsı ziyāda bolsa, yēti yüz (4) şavāb bërür. Meger rūzanıŋ şavābınıŋ saqışi yoq. Haq *tvt* aytur: Rūza menim turur. Taqı rūzanıŋ cezāsını (5) qulumğa men bergeymen. Aytur: Qulum ārzūsını taqı ṭa'āmını menim üçün qoğtı. Men taqı aŋga ḥisābsuz (6) şavāb ve cezā bergey-men, tēp aytur. Anıŋ üçün Peyğāmbar 'as aydı: Bu rūza şaburnıŋ yarusı turur, tēp aydı. (7) Taqı Haq te'ālā Kelāmı içinde ḥabar bërü yarlıqar, *qt*: (XXXIX: 10) انما يوفى الصابرون اجرهم بغير حساب (8) Ma'nisi ol bolur: Haqıqatta şabur qılğanlarğa tamām cezā bërülür ḥisābsuz. Bu rūza içinde taqı şabur (9) boldı erse, munuŋ taqı cezāsı ḥisābsuz boldı. Cümle 'ibādāt ve ṭa'atnıŋ şavābıdın rūzanıŋ şavābı artuq (10) bolğanı ol yöndin turur: Qamuğ ṭa'at ve 'ibādātqa ḥalāyıq

muṭṭali' bolur, ferİsteler taqı muṭṭali' bolurlar, (11) velİkin bu rûzağa hêç kimerse muṭṭali' bolmaz, hêç kimerse bu rûzadârınġ rûzasını ay-madın bilmez. Taqı (12) bu rûzağa riyâ ve sam'a kirmes. Ol cihettin rûzanıġ şavâbı üküş boldı, öġġin tâ'atlardın.

'Abdullâh bin (13) 'Ömer *razhu* rivâyat qılur Peyğâmbardın: [Peyğâmbar] 'as maġa aydı: Yâ 'Abdullâh, men saġa ġabar bëreyin-mü kim rûza (14) neteg tutmaq kerek, taqı tünle neteg tâ'at qılmaq ke-rek? tedi erse, men aydım: Belİ, yâ Resûlallâhi, ġabar bëriġġ, tedi erse, (15) Peyğâmbar 'as aydı: Tutuş rûza tutmaġıl 'ömür rûzasını. Bir kün rûza tutġıl taqı bir kün açġıl taqı (16) tünle erteke tegi tâ'at qılmaġıl. Bir ança tâ'at qılmaġ bir ança taqı yatġıl, teniġġiġġ ġaqqı bar, közüġġ-[nüġġ] taqı ġaqqı (17) bar. Cüftüġġnüġ taqı ġaqqı bar. Ve eger êwde qo-nuq bolsa, aniġġ taqı ġaqqı bar. Taqı Qur'ân oqısaġġ, ayda birer ġatm qılġıl, [261] (1) tedi. Taqı bilgil kim 'ömür rûzasını tutġanqa şavâb yoq. Ve eger 'ömür rûzasınıġ şavâbını ġâşil qılayın tesaġġ, tegme (2) bir ay or-tasında üç kün rûza tutġıl. ġaq *tv* 'ömür rûzasınıġ şavâbını rûzİ qılġay. Anıġġ üçün kim (3) Taġġrı te'âlâ va'da qılıp turur tegme bir eġġülük-ke on cezâ bërmek turur. Neteg kim Kelâmı içinde ġabar bërü yarlıqar:

(4) (VI: 160) من جاء بالحسنة فله عشر امثالها

Qaçan kim mu'min ve muvahhid tegme bir ayda üç kün rûza tutar bolsa, otuz kün (5) şavâbı rûzİ qılġay. Hemİşe mu'min bu 'âdatnı tutar bolsa, 'ömür rûzasınıġ şavâbı ġâşil bolur, tedi erse, men aydım: (6) Yâ Resû-lallâhi, mundın ziyâda tâ'at qılmaġğa taqı tâqatım yeter, tedi erse, maġa aydı: Yâ 'Abdullâhi, andaġ erse haftada Qur'ânı (7) bir ġatm qılġıl taqı Peyğâmbar 'as'nuġġ rûzasını tutġıl kim ol rûzanıġ meşaqqatı taqı zaġmatı saġa üküş- (8) -rek turur. Ol Dâvud peyğâmbar rûzası ol turur kim bir kün rûza tutsaġġ taqı bir kün eġfâr qılmaġġ.

Abû Hüreyre *razhu* (9) rivâyat qılur Peyğâmbardın 'as, Peyğâmbar aydı kim: Döstüm Cebre'İl 'as maġa öğretti taqı aydı kim: Yâ Muġam-med, üç ġaşlat (10) bar kim zİnhâr ol ġaşlatnı 'ömrüġġ barınça qoğ-maġıl, tēp aydı, men taqı qabûl qıldım. Ekinçisi bir ay ortasında (11) üç kün rûza tutġıl, tedi erse, anı taqı qabûl qıldım. Üçinçisi ol kim zİnhâr quşluq namâzını kođmaġıl, tedi (12) erse, men taqı qabûl qıldım.

Peyğâmbar 'as şaġâbalarġa ziyâda mucâhida buyurmas erdi. Bir kün 'Oşmân bin Maṭ'ûn (13) *razhu* Peyğâmbar 'as ġidmatıġa keldi taqı aydı: Yâ Resûlallâhi, nefsum maġa neerseler sözler. Aġa ittibâ' (14) qılmaġım revâ bolur-mu yâ yoq mu? Maġa beyân qılu bëriġġ, tedi erse, Peyğâmbar 'as aydı: Yâ 'Oşmân, nefsiġġ ne aytur? (15) 'Oşmân aydı: Yâ Resûlallâhi, nefsum aytur kim, özüġġni ġâşil qılġıl ġatunġa yawuq bolmasun, oġul qız bolmasun (16) eger ġatunġa yawusaġġ, oġul qız bol-ġay, dünyâ maşġalası üküş bolġay. ġaq te'âlâqa 'ibâdat qılmaġğa mâni'

bolğay, (17) tēp aytur, tēdi erse, Peyğāmbar 'as aydı: Yā 'Osmān, andağ qılmağıl. Qayu mu'min ve muvaḥḥid ḥatunı birle cimā' qılsa yā taqı [262] (1) qarabaşı birle cem' bolsa, Ḥaq te'ālā ol ēkki arasında oğul qız rüzl qılsa, eger ol oğul qız tirig bolsalar, köz- (2) -leriniñ yaruqı turur ve eger oğul qız ata anadın āḥiratqa burun barsalar, şefā'atçı tururlar ve eger ēkkisi arasında (3) oğul qız bolsa, tegme bir cem' bolmışta Ḥaq *tvt* qulğa uçtmaḥ qızlarındın bir qız rüzl qılğay (4) taqı eger bu mu'min ve muvaḥḥid kesb qılsa taqı ehlinge taqı oğlı qızınğa nafaqa bërse, terbiyet qılsa, Ḥaq *tvt* (5) şadaqa şavābı rüzl qılğay, tēdi. Taqı aydı: Yā 'Osmān, eger şehvetiñg ziyāda ğalaba qılsa, rüzanı üküş tutğıl (6) menim ummatımniñg ḥaşlıqı rüza üküş tutmaq turur, tēp aydı. Andın soñg 'Osmān aydı: Yā Resūlallāhi, nefsum (7) aytur kim bir tağ başınğa bargıl, anda bir şavma'a binā qılğıl taqı ḥalāyıqdın kesilip teşvışsiz (8) Ḥaq te'ālāğa t̄ā'at ve 'ibādat qılğıl, tēp aytur, tēdi erse, Peyğāmbar 'as aydı: Yā 'Osmān, andağ qılmağıl. (9) Eger sañğa hemişe Ḥaq te'ālā birle bolmaq kerek erse, mescidde mu'tekif bolğıl, mesciddin çıkmagıl. Bir namāz qılmaşdın (10) soñg taqı bir namāzğa intizār olturgıl kim hemişe t̄ā'at ve 'ibādat birle bolğaysen, tēdi. Andın soñg 'Osmān aydı: (11) Yā Resūlallāhi, nefsum yana aytur kim bu dünyānı terk qılğıl, seyyāḥlıq qılğıl, 'ālamnı keze yörigil Ḥaq te'ālanıñg şun'inga (12) muşāhida qılğıl, tēp aytur, tēdi erse, Peyğāmbar 'as aydı: Yā 'Osmān, andağ qılmağıl. Eger siyāḥat qılmaq (13) köñglüñg tilese, cihād qılğıl, kāfirler birle ğazāt qılğıl yā taqı hec qılğıl yā taqı 'umra qılğıl, benim ummatımniñg (14) siyāḥatı taqı 'ālamnı teferrüc qılu yörimek, Ḥaq te'ālā rizāsı içinde ğazāt qılmaq turur taqı hec ve 'umra qılmaq turur, tēp (15) aydı. Andın soñg 'Osmān aydı: Yā Resūlallāhi, yana nefsum mañğa aytur kim ēlgindeki nē kim dünyāvī bar, cümlesini mülkindin (16) çıqargıl, mücerred bolğıl, fāriğ köñül birle Ḥaq te'ālāğa 'ibādat qılğıl, tēp aytur, tēdi erse, Peyğāmbar 'as (17) aydı: Yā 'Osmān, andağ qılmağıl. Ēlgindeki bar dünyāvī birle ḥatunıñgqa terbiyet taqı oğluñg qızınğqa terbiyet [263] (1) qılğıl. Taqı ziyāda bolsa, oğluñg qızınğ nafaqasıdın miskınlerge yetimlerde iḥsān qılğıl. Sañğa bu yegrek (2) turur cümleñi terk qılmaqđın, tēdi. Andın soñg 'Osmān aydı: Yā Resūlallāhi, yana bu nefsum mañğa aytur kim, et yēmegil taqı (3) teniñgke ḥoş yıdığlar sürtmegil, tēp aytur, tēdi erse, Peyğāmbar 'as aydı: Yā 'Osmān, andağ qılmağıl. Men etni (4) yeyür-men taqı sewer-men. Eger Tañrı te'ālādın tilese erdim, Ḥaq te'ālā mañğa her kün et bergey erdi. Velīkin tile-(5)-medim. Taqı qarındaşım Cebre'ıl mañğa andağ buyurđı kim: Yā Muhammed, kün aşı özünğke ḥoş yıdığ sürtgil, taqı cum'a (6) kün ḥoş yıdığnı koğmağıl, tēp aydı. Yā 'Osmān, benim sünnetimdın yüz ewürmegil. Qayu mu'min ve muvaḥḥid kim benim (7) sünnetimdın yüz ewürür bolsa, taqı tevbe qılmağın öler bolsa, qıyāmat kün bolsa *avş*, ol mu'min benim (8) ḥavzumğa keleyin tēse, ol

kişiniñ yüzünge urğaylar taqı artınga urğaylar benim havzumğa kelü bilmegey (9) benim sünnetimni terk qılğanı üçün. Andın soñ bu âyat nâzil boldı, *qt*: يا ايها الذين امنوا Ey ol (10) kimerseler kim İmân keltürdüñgüz *لَا تَحْرَمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ* harâm qılmañg anı kim Hâq te'âlâ (11) arıg helâl qıldı sizlerge *وَلَا تَعْتَدُوا* taqı haddin keçmenğ (V: 87) *إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ* Hâq *ttt* (12) haddin keçgenlerni sewmes *وَكُلُوا* taqı tenāvul aşañg *اللَّهُ مِمَّا رَزَقَكُمْ* ol ta'âmlardın kim Hâq tebāraka ve (13) te'âlâ sizlerge rüzî qıldı (V: 88) *طَيِّبًا* halâl taqı arıg. Bu âyat taqı Peyğambar 'as sözinge muqavvî (14) boldı taqı muvâfiq boldı. Peyğambar 'as aydı: Hâq te'âlâ êkki qulı birle ferîştelerge mubâhât qılu bërdi. Ol (15) qul kim yigit erkeñ tevbe qılsa taqı fesâddin yığılsa taqı Hâq te'âlâ buyurmışı teg tirilse Hâq *ttt* ol (16) qulğa hîtâb qılur taqı aytur kim: Ey yigit qulum, nefsininğ ârzûlarını benim üçün terk qılğan qulum, yigitlikini (17) mañga tã'at ve 'ibâdat qılmaq içinde emgetgen qulum, Sen benim hâzratımda bu yazuqsuz ferîştelerim menğizlig [264] (1) tæg turur-sen, tæg hîtâb qılur. Taqı ferîştelerke aytur kim: Bu qulumğa nażar qılınğ, benim tã'atım içinde (2) quvvatını neteg şarf qılur, tæg. Êkinçisi ol qul qaçan kim rûza tutar bolsa, *ttt* ferîşte-(3)-lerinğ aytur: Ey ferîştelerim, nażar qılınğ bu qulumğa nefsininğ ârzûsını terk qıldı benim üçün taqı (4) ta'âmını taqı şarâbını terk qıldı benim üçün. Men bu qulumğa qıyâmat kün hisâbsuz şavâblar taqı cezâlar (5) bergeymen, tæg aytur.

İmâm-i Gazâlî *rahmhi* aydı: Rûza üç derece üze turur: 'Âmlar rûzası bar (6) taqı hâşlar rûzası bar taqı hâşlarınğ taqı hâşlarınğ rûzası bar. Taqı 'âmlarınğ rûzası ol turur kim (7) rûzaqa niyyet qılıp özini yemek içmekdin taqı hatun birle suhbat qılmaqdin saqlasa. Taqı hâşlarınğ rûzası (8) ol turur kim qulaqını gaybat eşitmekdin taqı öñgin yazuq sözler eşitmekdin saqlasa taqı közini nâmaħremke (9) baqmaqdin saqlasa taqı tilini gaybatdın taqı buhtândın taqı yalgandın saqlasa taqı elgini zulm qılmaqdin taqı hamr (10) adaqı tutmaqdin taqı öñgin yazuqlardın saqlasa taqı adaqını harâbatqa barmaqdin saqlasa taqı cümle endâmlarını yazuqdın (11) saqlasa. Taqı hâşlarınğ hâşlarınğ rûzası ol turur kim köñglini Hâqdın öñgin neerselerdin (12) saqlasa. Taqı 'âmlarınğ rûzası yemek içmek birle taqı hatun suhbatı qılmaq birle bozlur. Taqı hâşlarınğ rûzası (13) yazuq qılmaq birle bozlur. Hâşlarınğ hâşlarınğ rûzası köñglinge Hâqdın öñgin neerselerninğ (14) endişesi kirmek birle bozlur. Bu derece Peyğambarınğ taqı şiddıqlarınğ taqı evliyâlarınğ taqı muqarreb qullarınğ (15) derecesi turur. Eger kimerseninğ köñglinge keçse kim men bu kêçe ne birle eftâr qılğaymen, tèse, bu derecedin tüşer, (16) Hâq te'âlâqa

i'timâdı taqı tevekkülü bolmas, yaq'ini za'if bolur. Taqı ol kimerseler kim yazuq birle rûza bozlur, tēp (17) ayturlar, anlar taqı peygāmbarlarnıñ hadîşleri birle ayturlar.

Enes ibnū Mālik *razhu* rivāyat qılur Peygāmbarın [265] (1) Peygāmbar 'as habar bērü yarlıqar: Bēş neerse turur kim rûzanı bozar: Biri ol kim yalğan sözlemek taqı biri (2) ğaybat qılmaq taqı biri ğammāzlıq qılmaq taqı biri yalğan ant içmek taqı biri şehvet birle haramqa nazar qılmaq. Velikin (3) bu tārīqat ēdileri qatında turur taqı şeri'at ēdileri qatında. Ğaybat birle taqı öñgin yazuqlar birle rûzası (4) bozulmaz illā meger yemek taqı içmeq taqı şulbat qılmaq birle bozlur. Velikin bu rûzadārınñ savābı bu yazuqlar birle (5) eksilür. Qaçan kim rûzadārınñ rûzasınıñ savābı eksilse, ol bozulmuş hisābında bolur, tēp aymışlar. Taqı (6) tārīqat ēdileri qatında qaçan kim qul ma'siyat qılsa, Haq hāzratıdın yıraq tüşer. Qaçan kim qul Haq te'ālā (7) hāzratıdın yıraq tüşer bolsa, qılğan t̄a'atı taqı maqbūl bolmaz. Meger ol ma'siyatdın tevbe qılsa, andın soñğ (8) maqbūl bolğay. Tārīqat ēdileri aymışlar: Nēçe köp kimerseler bolğay kim rûza erken rûza açğanlar (9) cümlesidin bolğaylar. Nēçeme kimerseler bolğay kim rûza tutmaz erken rûzadārlar cümlesidin bolğaylar. (10) Ammā bilgil, āgāh bolğıl, bu rûzadın murād nefske qahr qılmaq turur, Şeytān la'İnning vesvesesi ādam oğlıqa (11) üküşreki Şehvet sebebiddin turur. Taqı ādam oğlı aç bolsa, şehvet eksük bolur, şeytān la'İnniñ vesvesesi taqı (12) eksük bolur. Andın turur kim Peygāmbar 'as aydı: Bu Şeytān la'İn ādam oğlınıñ tamarları içinde yōriyür. Anıñ (13) yōrügü yerlerini açlıq birle tar qılñğ kim yōriyü bilmesün.

Bir kün Peygāmbar 'as 'Āyişaqā aydı *razhā* (14) aydı: Yā 'Āyişe, uçtmağ qapuğını qaqa turğıl, tēdi erse, 'Āyişe *razhā* aydı: Yā Resūlal-lāhi, uştmağ qapuğını (15) ne birle qaqayın? tēdi erse, aydı: Uçtmağ qapuğını açlıq birle qaqqıl, tēdi. Yana Peygāmbar 'as aydı: 'Amellerniñ (16) yēgi açlıq turur, tēdi. Taqı hēç 'amel yoq Haq te'ālā hāzratıñğa sewüglügrek açlıqdan taqı suwsalıqdın. Taqı kimniñ (17) qarnı toymış bolsa, melekūt 'ālamıdın anğar ülüş yoq taqı melekūt 'ālamıñğa kirmes, tēdi.

Abū Sa'īd-i Hudrī *razhu* [266] (1) aytur: Peygāmbar 'as erte aşı tenāvul qılsa, kēçe tenāvul qılmas erdi. Ve eger taqı kēçe tenāvul qılsa, (2) erte tenāvul qılmas erdi. Ozaqı 'ulemā ve meşāyih taqı andağ qılur erdiler. Emire'l-mu'minīn 'Alī *razhu* yārānlarıñğa (3) aydı: Ey yārānlarım, bağırlarınıñızın açuruñğ, bolğay kim köñgülleriñiz Haq didarı birle müşerref bolğay, tēp (4) aytur erdi.

Bāyazīd-i Bisṭāmīqa su'al qıldılar: Yā şeyh, ne birle bulduñğ bu ma'rifatnı? tēp aydılar erse, şeyh (5) aydı: Qarın birle taqı yalınğ ten birle, tēdi.

İbrāhīm-i Nah'f aytur *rahmhi*: Tüşümde Peygāmbar 'as'nı (6) kördüm taqı su'al qıldım: Yā Resūlallāhi, 'ilmdin ne kim eşitsem, unıtur-men. Maṅga neerse ögreting kim ol neerseni qılayın (7) taqı eşitgenim 'ilmni unutmağayın, tēdi[m] erse, maṅga aydı: Yā İbrāhīm, tegme bir farīza namāzqa bir ābdast (8) qılğıl taqı tegme yunmısta ağzıṅga mesvāk sürtgil, taqı ta'āmnı az yegil taqı az uğıgıl, tēdi erse, İbrāhīm (9) Nah'f aytur *rahmhi* Peygāmbar 'as ayğanı teg qıldım. Ol qadar ğıdanı az qıldım kim ēkki heftede bir şahrāqa (10) çıqmaqğa ihtiyācım bolur erdi. Andın soṅg hēç eşitgenimni unıtmadım.

Abū Hacıfa atlığ şahāba Peygāmbar (11) 'as qatında kegirdi* erse, Peygāmbar 'as ğaḡab qıldı taqı aydı: Yā Hacıfa, kegrikiṅni bizdin yıgıl. (12) Qayu biriṅiz dünyāda üküş toyğanraq erse, qıyāmat kün bolsa *āvş*, ol kimerse üküş açğanraq (13) bolğay. Abū Hacıfa aytur: Qaçan kim Peygāmbar 'as maṅga bu sözni ğaḡab birle aydı erse, men ol kündin soṅg (14) 'ömrüm barınça toya ta'āmnı tenāvul qılmadım.

Süleymān-i Dārānī aydı *rahmhi*: Nefsümnüṅ arzūlarıdın (15) bir arzūnı kesmek maṅga yaḡşıraq turur bir yıl rūza tutmaqđın taqı tünle erteke tegi tā'at qılmaqđın taqı aḡşāmda (16) yegü luqmalarđın bir luqmanı terk qılmaqđın bir kēçe tā'at qılmaqđın maṅga yaḡşıraq turur ol ma'nıdın ötrü kim (17) nefsum az yemekke mu'tād bolğay. Taqı İvezī aytur *rahmhi* öz yārānlarıṅa kim: Ey yārānlarım, sizler biriṅiz [267] (1) tünle qopar bolsaṅız namāz qılmaqğa taqı Rebbi taqı qulı arasında bir zenbīl ta'ām bar ya'nı üküş ta'ām tenavul qılmış (2) bolsa, hēç ol qul munācāt ḡalāvatını taqı Rebbiniṅ ḡitābını eşitgey-mü? Yoq eşitmegey. Ey yārānlarım, men munācāt (3) ḡalāvatını ol vaqtın bulur-men, qaçan kim qarnım arqamğa açlıqđın yapuşımış bolsa.

Sufyān Şavri aydı *rahmhi*: (4) Tā'at ve 'ibādat qılmaq bir pēşe turur, taqı bu pēşeniṅ kesbi ḡalvat turur taqı bu pēşeniṅ ālatı açlıq turur. Abū Bekr *razhu* (5) aydı: Men musulmān bolğanımdın soṅg hēç ta'āmnı toya yēmedim, Rebbümke 'ibādat qılmışta ḡalāvat bulmaq üçün. Taqı (6) musulmān bolmışdın soṅg hēç qandurğan neerseni qanğınça içmedim, Rebbümnüṅ dīdārını körmek üçün.

Yaḡyā (7) peygāmbar 'as bir kēçe arpa etmekini toya yēdi erse, uyqu ğalaba qıldı taqı yattı uyıdı erse, ol kēçe virdini qılu (8) bilmedi. Qaçan kim erte boldı erse, Hacı *tv*'dın Yaḡyā peygāmbarqa ḡitāb keldi: Yā Yaḡyā, bizim sarāyımızdın (9) yaḡşıraq sarāy mu bulduṅ kim bu kēçe biziṅ birle meşğul bolmadıṅ taqı bizim qoṅğılıqımızdın yaḡşıraq mu qonşı (10) bulduṅ kim bizni terk qıldıṅ? Yā Yaḡyā, 'izzetim birle ant yađ qılur-men, eger sen Firdevs atlığ uçmaḡnı bir qata (11) körmüş bolsa erdiṅ, ol uçmaḡ ārzūsıdın yağıṅ erigey erdi taqı nefsiṅ uluğ meşaqqaṭqa

* Vazmada: qatıṅa kirdi.

taqı (12) zahmetke tahammul qılğay erdi. Taqı yâ Yahyâ, eger tamuğqa taqı bir qata nazar qılmış bolsa erdiñg, tamuğ heybetidin yağıñg (13) erigey erdi taqı közleriñgdin sarıg suw aqğay erdi yaşları tükenmişdin soñg taqı têmür keçgey erdiñg (14) palâsdın soñg, tēp hitâb qıldı. Ol kimerse kim 'ömri içinde bir qata arpa etmekidin toyğanı üçün munça taqri' (15) qılsa, ol kimerse kim 'ömri içinde bir qata açmışı bolsa, anıñg hâli neteg bolğay?

Bir kün Yahyâ peygâmbar 'as (16) İblis-i la'İnni kördi elginde tē-mürdin ırğaqlar tutar. Yahyâ peygâmbar aydı: Yâ mel'ün, bu elgiñgdeki neerseler ne turur? (17) tēp su'âl qıldı erse, İblis-i la'İn aydı: Yâ Yahyâ, bu şehvet turur ya'nı nefsnüñg ârzuları turur kim munuñg birle âdem [268] (1) oğlanlarını şayd qılır-men, tēp aydı erse, Yahyâ peygâmbar 'as aydı: Yâ İblis, hēç ol ırğaqlarınıñ içinde (2) mēni şayd qılğan ırğaqlıñg bar mu? tēp su'âl qıldı erse, İblis-i la'İn aydı: Yoq yâ Yahyâ, men sēni hēç şayd (3) qılu bilmedim. Meger 'ömrüñg içinde bir kēçe erdi kim toyup yatıñg erse, men keldim taqı sañga namâznı, virdiñgni (4) ağır qıldım. Ol kēçe taqı namâzıñgni qılu bilmediñg, tēdi erse, Yahyâ peygâmbar 'as aydı: Men bukündin soñg (5) herğiz toya yemegeymen, tēdi erse, İblis-i la'İn taqı aydı: Men taqı bukündin soñg hēç kimerseke naşlhat bērmegeymen, (6) tēdi.

Hâş 'arifler aymışlar kim: Mu'min ve muvahhîd qaçan kim aç qarın birle uğımaq üçün yatur bolsa, ferîşteler (7) kelürler taqı ol mu'minke ziyârat qılurlar taqı ol mu'minni quçarlar. Mundın qıyâs qılğıl kim, qaçan kim ol mu'min (8) aç qarın birle tã'at ve 'ibâdat qılır bolsa, ferîşteler ol qulğa neteg hürmet ve 'izzet qılğaylar. Taqı mu'min (9) qaçan kim toq qarın birle 'ibâdat ve tã'at qılsa, ferîşteler andın qaçarlar, şeytânlar ol qulğa ziyârat qılurlar (10) taqı quçarlar. Mundın qıyâs qılğıl kim, qaçan mu'min toq qarın birle yatur bolsa, şeytânlar ol mu'minniñg aş-(11)-ları bolğaylar.

İbni'l-'İrâbî aytur *rahmhi*: Bir kün hâtırım andağ tiledi kim, qapuğları bağlasam, taqı êwde (12) halvat qılsam, Rebbüm birle munâcât qılsam, tēp. Turdum, qapuğlarını muhkem bağladım taqı arıg âbdast qıldım taqı şeccâda (13) kemiştım taqı namâzqa şurû' qılmaqğa qaşd qıldım erdi. Baqar-men êw münğüşinde bir kimerse turur şekli abdâllar şeklinge (14) oñsayur. Aydım: 'Aceb iş turur bu iş. Men hâlî qapuğlarını muhkem bağladım erdi. Bu kimerse qaydın kirmiş? Meger bu (15) kimerse velîlerdin bolğay. Muhammed ummatına velîler kelip yol köndürürler, tēp i'tiqâd qıldım. Taqı men ol 'azîzke salâm qıldım (16) erse, ol taqı cevâb bērdi. Andın men aydım: Ey şeyh, mu'min qayu 'amel birle abdâllar maqâmıqa yeter? tēp su'âl qıldım erse, (17) ol 'azîz aydı kim: Tört türlüğ haşlat birle mu'min qul abdâllar maqâmına yeter, tēp aydı erse, men aydım: Ey 'azîz, mañga [269] (1) kerem qılñg kim ol dört haşlat ne neerseler turur? tēp aydım erse, ol 'azîz aydı: Biri halqdın 'azlat qılmaq turur,

taqı (2) biri üküş tek turmaq turur zıkr birle taqı fikr birle, taqı biri açlıq turur, taqı biri oyağlıq turur. Kimde bu tört haşlat bolsa, (3) ol kimerse abdāllar maqāmına yeter, tēp cevāb aydı taqı nāpeydā boldı.

‘Aṭā’-i Selemī *rahmhi* mütevekillerdin erdi. (4) Hemīşe ‘ibādat birle meşgūl erdi. Haq *ttt* neerse rūzī qılsa tenāvul qılır erdi. Ve eger Haq te‘ālā neerse rūzī qılmasa, (5) hēç ʔalab qılmaz erdi, hemīşe ‘ibādat içinde bolur erdi. Bir vaqt yēti künge tegi neerse kelmedi, özi taqı ʔalab (6) qılmağı. Taqı feraḥı ziyāda boldı taqı aydı: Yā Rebbī, eger üç kün taqı ʔa‘ām rūzī qılmasaṅ, seninṅ üçün minṅ rek‘at namāz qılğaymen, (7) tēp aydı.

Bir kün Faṭḥ-i Muvaşşalī kēçesi ēwinge kirdi. Baqar ēwinde çirāğ yoq. Taqı qarnı inṅen açıp turur erdi, (8) yegü neerse taqı yoq erdi. Taqı qatında hem dünyāvī neersesi taqı yoq satḡın almaqğa. Taqı ēwinde otun taqı yoq (9) aş bişürmekke. Nefsi maqhūr boldı, rūhı gālib boldı. Qatı ḥoş boldı. Taṅrıqa üküş ḥamd u şenālar qıldı taqı (10) aydı: Yā Rebbī, mēndin ne ḥayr iş keldi kim, benim birle bu mu‘āmile qıldıṅ velīlerninṅ birle mu‘āmile qılmiş tēg, tēp sēwündi. (11)

BÊŞİNÇ FAŞL

Hec ve ‘umra fażāyiliniṅ beyānı içinde turur.

Abū'l-‘Alā-i Oşī *rahmhi* (12) Nişābu'l-aḥbār atlıḡ kitābında bu ḥadīşni keltürmiş. Ḥadīş bu turur:

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من (13) حج بيت الله من كسب حلال لم يخط خطوة إلا كتب الله تعالى بها سبعين حسنة وخط عنه سبعين (14) سيئة ورفع له سبعين درجة

Bu ḥadīş ma‘nisi ol bolur kim Peyğāmbar ‘as ḥabar bērü yarlıqar: Qayu (15) mu‘min ve muvaḥḥid ḥalāl kisbidin ḥarc qılıp Haq *ttt*’nınṅ ēwinge ziyārat qılsa, ya‘nī Ka‘beḥānağa (16) ʔavāf qılsa, Taṅrı *ttt* ol hec qılğan qulnuṅ tegme bir adımı sanınça yetmiş edgölük (17) dīvānında bitigey taqı ol qulnuṅ dīvānındın tegme bir adımı sanınça yamanlıqnı kētergey taqı uçtmaḥ içinde [270] (1) tegme bir adımı sanınça yetmiş derece yükey qılğay, tēp yarlıqadı. Bu ḥadīşdin ma‘lūm boldı kim, hecniṅ (2) şavābı taqı derecesi inṅen uluḡ ermiş. Anıṅ üçün kim bu hecniṅ emgeki taqı meşaqqatı cümle ʔa‘at ve ‘ibādat-(3)-dın ağıraraq turur. Ol yöndin şavābı taqı üküşrek turur. Bu hec qılmaq içinde oḡul qızdın taqı ehldin taqı (4) yaq yawuqlardın, cümlesidin kesilmek kerek, cümlesi firqatınğa taḥammul qılmaq kerek. Andın soṅg üküş māl ḥarc (5) qılmak kerek. Andın soṅg nefske ağır meşaqqatlar taqı emgekler yüklemek kerek. Andın soṅg cāndın taqı (6) keçmek kerek. Andın soṅg hec qılu bilse, qaçan kim bu hecniṅ emgeki taqı meşaqqatı uluḡ boldı erse, şavābı taqı derecesi (7) hem uluḡ boldı.

Peyğāmbar 'as, 'Āyışaqa aydı: Yā 'Āyışe, seniñ şavābunğ taqı tã'atınğ içinde emgekinğ (8) miqdārınça turur. Tã'at ve 'ibādat içinde ne miqdār emgenseñğ, şavābı ve derecesi taqı ol miqdār hāşıl bolğay, (9) tēdi.

Peyğāmbar 'as andağ habar bērü yarlıqadı kim qayu mu'min ve muvāḥḥid kim Mekkeniñ yolında barur erken (10) yā taqı kelür erken vefātı bolsa, Haq *tv* ol qulnı elbette yarlıqar, hēç şek ve şübhe yoq. Taqı qıyāmat (11) kün bolsa *āvş*, bu hec yolında vefātı bolğan qulğa Haq *tv* aytur: Ey qulum, sen benim ēwümge (12) ziyārat qılmaq üçün keldiñğ, taqı Mekke yolında vefātıñ boldı. Ėmdi sañğa destūr berdim öz ehl-i beytiñğdin (13) yetmiş kimerseni şafā'at qılğıl taqı men seniñ şafā'atıñnı qabūl qılayın, tēp ḥitāb qılğay. Bu mu'min taqı (14) yetmiş kişike şafā'at qılğay öz ehl-i beytidin. Haq *tv* taqı ol kimerselerni yarlıqağay, tēp (15) aydı.

'Alī'bni'l-Muvaffiq aytur *raḥmhi*: Bir yıl hecke bardım. Qaçan kim 'arife tūni boldı erse, Mināda Mescid-i Ḥayfada (16) tūnedim. Taqı ol mescid içinde ımızgandım. Tüşümde körer-men: Kökdin ēkki ferīşte nāzil bolur, yaşı tonluğlar, (17) biri taqı biringe aytur: Ey Tañğrınıñ qulı, bilür-mü-sen kim bu yıl neçe kişi hec qıldı? tēp aydı erse, ol ferīşte [271] (1) aydı kim: Bilmez-men. Andın soñğ aydı: Ey Tañğrınıñ qulı, bilür-mü-sen bu yıl hec qılğan mu'minlerdin neçe kimerseniñğ hecci maqbūl boldı? (2) tēp su'āl qıldı erse, ol ferīşte aydı kim: Bilmez-men, tēdi. Yana su'āl qılğan aydı kim: Men bilür-men kim, bu yıl hec qılğan (3) kimerseler kim altı yüz miñğ erdi, bu altı yüz miñğ ādemidin altı kişiniñğ hecci maqbūl boldı, öñğinlerniñğ hecci maqbūl (4) bolmadı, tēdi. Taqı ēkegü kökke mindiler taqı közimdin gāyib boldılar. Men taqı oyğandım taqı (5) inğen qadğuluğ boldum. Altı yüz miñğ kişi arasında altı kişiniñğ hecci māqbūl bolsa, men ol maqbūllardın mu (6) bolğaymen yā merdūd-lardın mu bolğaymen? tēp qadğurdum. Taqı bu qadğı bu ḥasrat birle, köz yaşı, bağır başı birle (7) 'Arafātdın qayıttım taqı Meş'aru-l'ḥarāmqa bardım. Ol kēçe taqı anda tūnedim. Körer-men ḥalāyıq inğen üküş. Men aytur-men (8) kim: Bunça üküş ḥalāyıq ēwleridin adrılıp ġurbat iḥtiyār qılıp munça emgek taqı meşaqqatnı taḥammul qılıp (9) Haq te'ālāniñğ raḥmatıdın maḥrūm bolup qaytsalar, uluğ ḥusrān taqı nuqşān turur bizlerke, tēp qadğı ḥasrat birle (10) yana ımızgandım. Baqar-men tüşümde bayaqı tēg ol ēkki ferīşte yaşı tonluğlar, kökdin nāzil boldılar. Taqı biri (11) biringe aydı: Ey Tañğrınıñ qulı, bildiñğ-mü kim bu kēçe Haq *tv* bu qulları birle ne mu'āmilat qıldı? tēp (12) su'āl qıldı erse, ol ferīşte aydı kim: Bilmedim ey Tañğrınıñ qulı, tēdi erse, ol su'āl qılğan ferīşte aydı kim: (13) * Men bildim. Haq *tv* bu altı yüz miñğ (14) kişini ol altı kişike bağış-

* Bu satırın başından üçte ikisi silinmiştir.

ladı taqı cümlesini yarlıqadı, tedi. Taqı ékegü kökke aştılar, taqı közimdin (15) ğāyib boldılar. Men taqı oyğandım taqı inġen sewündüm şād boldum, andağ kim ol sewüngenimni hêç şifat (16) qılu bilmez-men. Yana ewümge salāmat keldim. Yana hec vaqtları keldi erse, 'ışqım taqı ziyāda boldi. Êkinç yıl taqı hecke (17) 'azm qıldım. Qaçan kim hecniġ ef'allarını tamām qıldım erse, hātırımqa tüşti kim, bu yıl taqı kimlerniġ hecci maqbū' boldı, [272] (1) kimlerniġ taqı merdūd boldı, tēp Hāq *tvt*'qa niyāz qıldım taqı aydım: Yā Rebbī, eger benim heccimni qabūl qıldıġ erse, (2) anıġ şavābını men ol hecci maqbūl bolmağanlarğa bağısladım, tēp munācāt qıldım. Taqı ol kêçe yattım, tüşüm bolur: (3) Rebbū'l-'izzeni körer-men, maġa aytur: Ey qulum 'Alī, sen mu'minim ūze cōnmardlıq qılır-sen. Cōnmardlıqını men (4) yarattım. Cümle cōnmardlarınġ cōnmardı men turur-men. Bu yıl kimlerniġ kim heclerini qabul qılmadım erse, cümlesini (5) ol hecci qabūl bolğanlarğa bağısladım. Taqı cümle kerīmlerniġ kerīmi men turur-men. Cümlesini rahmat qıldım, yarlıqadım, tēp (6) hi-tāb keldi. Yana uyqumdın oyğandım erse, inġen sewündüm kim hêç ol sewüngenimge nehāyat yoq erdi.

Peyğāmbar (7) 'as aydı: Hāq *tvt* va'da qıldı kim bu Ka'beke tegme bir yılda altı yüz miġ kişi ziyārat qılğay (8) ve eger yüz miġ kişidin eksük bolsa, ol eksükni Hāq te'ālā ferīşteler birle tamām qılğay. Taqı qıyāmat kün bolsa (9) *āvş* bu Ka'be bir yeġi kelin menġizlig bezeklig bolup 'Arašātqa kelgey. Qayu mu'min ve muvahhīd Ka'beke (10) ziyārat qılmış bolsa, ba'zıları ol kişilerdin bu Ka'beniġ perdesiġe yapşunğaylar taqı ba'zıları Ka'beniġ (11) dört yanında sa'y qılu yörigeyley taqı hêç su'āl hisāb körmedin Ka'be birle cümle hācılar uçtmağqa (12) kirgeyley, tēp. Taqı Hacerü'l-esvedni qıyāmat kün Taġrı te'ālā uçtmağ yāqutlarındın bir yāqut qılıp keltürgey (13) taqı öz qudratı birle Hacerü'l-esvedqa êkki köz yaratğay taqı til yaratğay, ol Hacerü'l-esved taqı Taġrı te'ālā hażratında (14) kimler kim anı öptiler, cümlesine tanuqluq bergey, tedi.

'Ömer *razhu* Ka'beke tavāf qılır erken Hacerü'l-esvedqa (15) qubla qıldı. Andın soġ aydı: Ey Hacerü'l-esved, sen bir pāra taş turur-sen. Kişike ziyāniġ taqı tegmes, menfa'atıġ (16) taqı tegmez. Vellikin men kördüm kim Peyğāmbar 'as seni öper erdi. Ol yöndin men taqı öptüm, tedi taqı yığladı. Ança (17) yığladı kim āvāzı eşitildi. Andın soġ baqtı artıġa 'Alīni kördi erse, 'Alīke aytur: Yā Abā'l-Ĥasan, közlerdin [273] (1) yaş aqıtğı yer bu turur, tedi. Andın soġ 'Alī aydı: Yā Emīre'l-mu'minīn, Hacerü'l-esvedke nişe aydıġız kim seniġ ziyāniġ (2) tegmez hem menfa'atıġ taqı tegmez, tēp? Belhōd kim Hacerü'l-esvedniġ ādemīqa ziyāni taqı teger, menfa'atı taqı teger, tedi erse, (3) Emīre'l-mu'minīn 'Ömer aydı *razhu*: Neteg ziyāni taqı menfa'atı teger? tēp su'āl qıldı erse, 'Alī *razhu* aydı: (4) Qaçan kim Hāq *tvt* ervāhlarğa hi-tāb qıldı kim: Men siziġ Rebbūġüz ermez-mü men? tēp aydı erse, (5) anlar ay-

dılar: Yâ Rebbî, sen bizim Rebbümüz erür-sen, tēp iqrār qıldılar. Haq te'ālā fermānladı ferīştelerke (6) kim: Bu ervāhlarnıñ iqrārlarını bitinğ, bu taş içinde amānat qoğunğ tēp. Ferīşteler taqı ervāhlarnıñ iqrārını (7) bitip bu Hacerü'l-esved içinde amānat qoydılar, kim kim kelip bu Hacerü'l-esvedni quble qılsa, ol 'ahdke vefā qılmaş (8) bolur. Qıyāmat kün bolsa *āvş*, Haq *tvt* bu Hacerü'l-esvedke til bergey, 'ahdinge vefā qıldı, tēp (9) tanuqluq bergey Haq te'ālā hazratında. Taqı: Kāfirler tandılar iqrār qılmadılar, tēp tanuqluq bergey, tēdi erse, (10) Emİre'l-mu'minİn 'Ömer *razhu* hēç nerse tēmedi taqı 'Alīnıñ sözini qabūl qıldı taqı Hacerü'l-esvedqa qubla qılıp (11) kim du'ā ayturlar, ol taqı bu sözke delİl turur. Hacerü'l-esved qatında ayturlar: Yâ Rebbî, sañga baqtım taqı inandım, taqı kitāb-(12)-larnıñnı rāst tēdim taqı 'ahdimke vefā qıldım, tēp ayturlar. Ka'beniñ bināsi nedin erdi taqı kim binā qıldı taqı Ka'beke (13) qaşd qılğannı Haq *tvt* neteg helāk qıldı cümlesini avvalqı bābnuñ altınç faşlıda beyān qılndı. (14) Ammā bilgil, āgāh bolğıl kim, qayu mu'min ve muvaḥḥidke Haq *tvt* tendürstlük bēse taqı andağ quvvat (15) ve yarağ bēse. kim barıp kelginçe miner kölüki* bolsa taqı azıqı bolsa taqı ewinde ḥalālinga taqı oğlı qızınğa kelginçe (16) nafaqası bolsa, taqı ol kimerse ḥecke barmadın öler bolsa, 'aşı bolur, Haq te'ālānıñ fermānıñga boyun sunmağan (17) qullardın bolur.

Sa'İd bin Cabİr aydı *rahmhi*: Eger bilsem kimerсениñ qudratı bar erken ḥec qılmadın ölse, men ol [274] (1) kimerse üze namāz qılmağaymen, tēdi, taqı İbni 'Abbās aydı *razhu*: Qayu kimerse Haq *tvt* [üçün] ḥec qılmağğa (2) qudratı yetse taqı ol kimerse osal qılıp ḥecke barmadın āḥiratqa naql qılsa, hemİşe Haq te'ālādın derḥōst (3) qılğay kim: Yâ Rebbî, mēni dünyāke qaytargıl, men ḥec qılayın, andın sonğ cānımnı qabz qılğıl, tēp üküş zārİ- (4) -lıqlar qılğay velİkin icāzat bolmağay, tēdi. Anıñ üçün kim āḥiratta ḥec qılğanlarnıñ şavābını üküş (5) körüp taqı ḥec qılmağanlarnıñ 'iqābını qatığ körüp dünyāke qaytmaqı üküş ārzulağay, velİkin bolmağay.

(6) İbni 'Abbās *razhu* rivāyat qılır Peyğāmbardın. Peyğāmbar 'as ḥabar bērü yarlıqar: Haq *tvt* (7) her kün bu Ka'be üzesinde yüz yigirmi rahmat endürür. Altmış rahmatını Ka'beke tavāf qılğanlarğa rüzİ (8) qılır. Taqı qırq rahmatını Mescidü'l-ḥarāmda namāz qılğanlarğa rüzİ qılır. Taqı yigirmi rahmatını Ka'be camālinga baqıp (9) olturğanlarğa rüzİ qıldı, tēp aydı. Yana Peyğāmbar 'as aydı: Medİne mescidide bir namāz qılmaq öñgin (10) yerlerde on minğ namāz birle berāber turur. Taqı Mescidü'l-aqşāda bir namāz qılmaq öñgin yerlerdeki ekki minğ namāz birle berāber (11) turur. Taqı Mescidü'l-ḥarāmda bir namāz öñgin yerlerdeki yüz minğ namāz birle berāber turur, tēp aydı. Taqı bir ḥabarda

* Yazmada: *kōliki*.

andağ (12) yarlıqar kim: Üç yerde t̄a'at ve 'ibādat qılmaq üçün şafargā çıqıp üküş zahmat ve meşaqqatnı taḥammul qılıp (13) barmaq revā bolur, taqı üküş fāyidalar ḥāşil bolur āḥirat fāyidasıdın. Biri Medīne mescidinge barıp anda t̄a'at (14) ve 'ibādat qılayın, az 'amelim üküş şavābluğ bolsun, tēp barsa, bolur. Êkinçi Mescidü'l-aqşā, üçünçi Mescidü'l-ḥarām (15) kim Mekkeniñg mescidi turur. Bu yerlerde namāznıñg şavābı neteg kim ziyāda turur, öñgin t̄a'atlarınıñ taqı andağoq ziyāda (16) turur.

'Ariflerde biri aytur kim: İblīsni kördüm, 'Arafāt tağı üze ādemī şūratıñgā bolup teni aruq, yūzi sarıg (17) arqası bükürmiş közindin qatarāt ve 'abārat yaşlar aqar. Men aydım: Yā mel'ün, ne üçün yığlarsın? tēdim erse, İblīs-i la'īn [275] (1) aydı: Men neçük yığlamayın kim munça miñg ḥalāyıq bukün 'Arafātqa keldiler. Körer-men cümlesi hēç ticārat üçün kelmediler, (2) belḥōd Ḥaq te'ālānıñg fermānıñgā muṭī' bolup ḥoşnūdluqını talab qılu keldiler. Qorqar-men kim, Ḥaq te'ālā cümlesini nevmīd (3) qılmadın yarlıqağay, tēp aydı. Êmdi men aydım: Ey mel'ün, ne neerse turur kim teniñgni aruq qıldı? tēdim erse, mañga aydı (4) Uşbu ḥācılarnıñg kölükleriniñg āvāzı turur kim mēni aruq qıldı. Eger bu ḥalāyıq benim yolumça yörümüş bolsa erdiler, (5) mañga inğen sewüglüg bolğay erdiler, tēdi. Yana men aydım: Ey mel'ün, ne neerse turur kim yüzüñgni sarğarttı? tēdim erse, (6) mañga aydı kim: Bu ḥācılar biri biringe t̄a'at üze yārī bērmeki yüzimni sarğarttı. Eger munlar ma'şiyat üze biri (7) biringe yārī bērse erdiler, mañga sewüglügrek bolğay erdi. Yana men aydım: Yā mel'ün, ne neerse turur kim arqañgni bükreerti? tēdim (8) erse, mañga aydı: Qul qaçan kim Tañrı te'ālādın tilese taqı aysa: Yā Rebbī, soñg ḥālını körklüg qılğıl, dünyādın mēni İmān ve islām (9) üze çıqargıl, tēp du'ā qılsa, benim oñgurqam sınar, *yā vaylā* tēyü çaqrırur-men taqı qorqar-men kim du'āsı müstacāb bolğay, (10) tēp aydı.

Peyğāambar 'as aydı: Ādem oğlınıñ andağ uluğ yazuqları bar kim, ol yazuqlarını hēç neerse kētermez. (11) Meger 'Arafāt vuqūf qılmaqlıq ol yazuqlarını kēterür, öñgin neerse kētermez. Taqı Peyğāambar 'as aydı: Ḥalqlarda uluğ- (12) -raqı yazuqdın yan ol kişi turur kim 'Arafātta vuqūf keltürse, taqı Ḥaq te'ālāqa sēziki ol bolsa kim mēni yarlıqamadı, tēp ya'nī (13) kim kim 'Arafātta vuqūf keltürse, şeksiz mu'ayyen bilsün kim, Ḥaq te'ālā mēni yarlıqadı, tēp. Ve eger şekki bolsa ol uluğ yazuqluğ (14) bolur, tēp aydı.

Ḥüseyin *raḫḫu* aydı: Kim kim ramazān ayını tamām rūza tutsa taqı ramazān soñğında āḥiratqa naql qılsa, (15) Ḥaq *tvt* ol qulğa şēhidler şavābı rūzī qılğay. Taqı kim kim kāfirler birle gāzāt qılmağqa çıqsa, taqı gāzā (16) qılıp ēwinge kelmişte āḥiratqa naql qılsa, ol qulğa Ḥaq te'ālā şēhidler şavābı rūzī qılğay taqı qayu mu'min (17) ve muvaḥḫid Ka'beḥānaqa barıp ziyārat qılsa taqı ēwinge kelip āḥiratqa naql qılsa, ol mu'minqa taqı Ḥaq *tvt* [276] (1) şēhidler şavābı rūzī qılğay, tēp aydı. Anıñg üçün

Peygâmbar 'as hâcîlarga du'â qılıp turur. Taqı Peygâmbar (2) 'as'nuñg du'ası maqbûl turur. Peygâmbar 'as aydı: Ey Bâr Hüdâyâ, hâcîlarga sen yarlıqağıl taqı hâcîlar (3) kimlerke yarlıqatu tilese, anlarqa taqı yarlıqağıl, tēp du'â qıldı.

İbni'l-Muvaffiq atlıg kimerse aydı: Bir yıl hec (4) qıldım. İhrâm bağlamışda aydım kim: Yâ Rebbî, men bu hecni Muḥammed Resûlullâh üçün qılır-men, tēp niyyet qıldım telbiyenî (5) Peygâmbar 'as atınga aydım. Qaçan kim hecni tamâm qıldım erdi, bir kēçe tüşüm bolur, Muştafânı körür-men (6) ş'as mañga aytur: Ey Muvâffiq oğlı, bu yıl sen benim üçün mü hec qıldıñg? tēp aydı erse, men aydım: (7) Yâ Resûlallâhi, bu yıl siziñg üçün hec qıldım, tēdim. Yana : Menim atınga mu telbiye aydıñg? tēdi erse, men aydım: Yâ Resûlallâhi, (8) siziñg niyyetiñgizqa telbiye aydım, tēdim. Andın soñg mañga aydı: Ey Muvaffiq oğlı, benim qatımda bir ni'metni amānat (9) kođtuñg kim qıyāmat kün bolsa *āvş* men sañga bu qılğanıñg cezāsını qaytarğay-men, elgiñgni (10) tutğay-men taqı cümle ḥalāyiq ḥisāb ve su'āl içinde erken men sēni uçtmaḥqa eletgeymen, tēp aydı. Yana (11) bilgil, āgāh bolğıl, hec aḥkāmı içinde uluğraqı 'Arafâtqa vuqûf qılmaq turur. Eger kimerse 'Arafâtta vuqûf (12) keltürmese, hecci tamâm bolmas. Yana bir vaqıtta hecni qazâ qılmaq kerek bolur, ol ma'nîdin ötrü kim Âdam peygâmbar 'as (13) tevbesi 'Arafâtta qabûl boldı. Oğlanları taqı kerek kim ataları menğizlig ol 'Arafâtqa barsalar taqı vuqûf qılsalar (14) taqı üküş du'â ve zârîlıq qılsalar, neteg kim Ḥaq *tvt* Âdam peygâmbar zelletini qabûl qıldı taqı tevbesini (15) qabûl qıldı. Oğlanları taqı ataları qılmış teg zârîlıq qılsalar taqı qılmış yazuqlarından tevbe qılsalar (16) atalarına 'afv qılmış teg oğlanlarına taqı 'afv qılğay. Atalarınıñg tevbesini qabûl qılmış teg oğlanlarınıñg (17) taqı tevbesini qabûl qılğay. Âdam peygâmbar 'as'nuñg zelleti ol erdi: Qaçan kim Tanğrı *tvt* Âdam peygâmbarını yaratmaq [277] (1) tiledi erse, ferîştelerke aydı: Ey arıg qullarım, men tileyür-men kim yer yüzinde bir ḥalîfe yaratsam, tēdi erse, (2) ferîşteler aydılar: Yâ Rebbenâ, bu yer yüzinde ol kimerселerni mü yaratur-sen kim yer yüzinde fesād qılğaylar, nâḥaq (3) qan tōkgeyler, neteg kim Benü'l-cānnı yaratıñg taqı yer yüzini anlardın toldurduñg anlar fisq ve fesād qıldılar, (4) nâḥaq qanlar tōktiler, anlarını helāk qıldıñg. Bu ḥalîfe oğlanları taqı Benü'l-cān menğizlig qılğaylar, fisq (5) ve fesād birle meşğûl bolğaylar taqı bizler tesbîḥ ve tahlîl ve taqdîs qılır-biz arıg biz, tēdiler erse, Ḥaq tebāraka (6) ve te'ālâ aydı: Anı kim men bilür-men, sizler bilmez-siz. Bu ḥalîfaniñg uruğından bir kimerse çıqarğaymen kim cümle (7) maḥlûqâtdın ol 'azîzrek bolğay benim ḥazratımda taqı üküş enbiyâlar, taqı evliyâlar taqı şâlihler taqı abdâllar (8) taqı 'azîz qullar, eđgü bendeler çıqarğaymen, tēp aydı. Andın soñg Cebre'îlke buyurdı: Yâ Cebre'îl, barğıl taqı yerdin (9) bir qabza tupraq alğıl, tēdi erse, Cebre'îl keldi, taqı yerke çndi. Ey yer, Ḥaq fermānı birle sēndin bir qabza tupraq

alur-men. (10) Həq *tvt* ol tupraqdın bir həlfə yaratur-men, tēp aytur, tēdi erse, yer aydı: Yā Cebre'īl, mēndin yaratğan həlq (11) Həq te'ālāq ma'şiyat qılğaylar, taqı ma'şiyat sebebiddin tamuğqa sezā bolğaylar-mu? tēp su'āl qıldı erse, Cebre'īl (12) aydı: Muṭl'ler taqı bolğay, 'āsiler taqı bolğay, tēdi. Andın sonğ yer aydı: Yā Cebre'īl, Taŋrı te'ālānı saŋğa şeffi' (13) qılur-men, anıŋ hürmeti üçün kerek kim mēndin tupraq almasaŋ taqı menim eczāmdın bolğan qullar tamuğqa sezā (14) bolmasalar, tēdi erse, Cebre'īl taqı almadı. Həq həzratında barıp zārılıq qılğanını aydı erse, Həq te'ālā Mikāyilni (15) ıda bērdi. Aŋğa taqı Həq te'ālānı şeffi' qıldı erse, ol taqı almadı. Andın sonğ İsrāfīlni ıda bērdi. Aŋğa taqı Həq te'ālānı (16) şeffi' qıldı erse, ol taqı almadı. Andın sonğ 'Azrā'ilni ıda bērdi erse, 'Azrā'ilqa taqı Taŋrını şeffi' qıldı erse, (17) 'Azrā'il aydı: Men Həq te'ālā fermānını yeringe keltürür-men, ey yer, seniŋ sözünğke iltifāt qıl-maz-men, tēdi taqı bir qabza [278] (1) yerdin tupraq aldı erse, Həq te'ālā aydı: Yā 'Azrā'il, sen kim ol yerniŋ zārılıqıŋa taqı şafā'atıŋa nəzar qılmadıŋ (2) erse, Ādam oğlanlarıŋ cānlarını almaqqa sēni musallaḥ qıldım, tēdi erse, 'Azrā'il aydı: Yā Rebbi, bu Ādam oğlanları (3) cümlesi maŋğa düşman bolğaylar, taqı mēni yigrengeyler, tēdi erse, Həq *tvt* aydı: Yā 'Azrā'il, Ādam oğlanlarıŋ (4) ölümige sebebler qoyğaymen, sēndin körmegeyler, tēdi. Andın sonğ ferişterke Həq te'ālā buyurdı, ol (5) tupraqnı balçıq qıldılar taqı Ādam peyğāmbar şūratını qıldılar. Başını, aḍaqlarını, əliglerini, cümle a'zālarını (6) Həq te'ālā fermānı birle qıldılar. Mekke taqı Tāyifa arasında teni qurudı, saqsıq teg boldı, Andın sonğ Həq te'ālā (7) cānqa ḥiṭāb qıldı kim: Ey cān, əmdi bu Ādamnıŋ kālbedinge* kirgil, tēdi erse, cān taqı Həq te'ālā fermānı birle Ādam (8) peyğāmbarnıŋ başıŋa kirdi erse, közi körer boldı, qulaqı eşitür boldı, əliglerige kirdi erse, əligleri tutar (9) boldı, cümle a'zālarıŋa kirdi erse, cümle a'zālarında həyāt həşil boldı erse, Ādam peyğāmbar 'as (10) aqsurdı taqı alḥamdulillāhi tedi. Həq te'ālānıŋ il-hāmı birle qatındaqı ferişterler رَحْمَك رِبَك tēdiler. Ol sunnat qaldı.

(11) Andın song Həq *tvt* yēti yüz miŋ ferişterke buyurdı kim: Uçt-maḥdın təc keltürünğ taqı hulle keltürünğ (12) taqı altun kemer keltürünğ taqı altun taht keltürünğ, tēp fermānladı erse, cümlesini keltürdiler. Taqı Ādam peyğāmbar (13) 'as'nunğ başıŋa təc keydürdiler, əgninge hulle keltürdi taqı belinge kemer bağladılar taqı taht üze (14) olturdi. Andın sonğ Həq te'ālādın fermān keldi kim: Cümle ferişterler Ādam peyğāmbarqa bir yolu secde qılınğ, tēp. (15) Bu secde salām taqı ta'zīm taqı hurmet qılmaq secdesi erdi, qulluq taqı 'ibādat secdesi ermez erdi. Ve eger 'ibādat (16) taqı qulluq secdesi bolsa, Ādam peyğāmbar ferişterke quble yerinde bolğay taqı secde Taŋrıqa bolğay, tēmişler, (17) Qaçan Həq te'ālānıŋ

* Yazmada: kālbedinge.

fermānı keldi erse, cümle ferîşteler secde qıldılar, meger 'Azâzîl qılmadı erse, Hâq tebāraka [279] (1) ve te'ālâ aŋgar İblîs at bêrdi, Hâq rahmatıdın nevmîd bolğan tēmek bolur. Andın soŋ Hâq te'ālâ aydı: Yâ İblîs, (2) 'Ādamğa nişce secde qılmadıŋ? tēdi erse, İblîs aydı: Yâ Rebbî, mēni otdın yaratdıŋ, taqı Ādamnı tupraqdın yaratdıŋ. (3) Ot nūrānî turur taqı yaruq turur. Tupraq zūlmānî turur taqı qaraŋqu turur, tēdi erse, Taŋrı te'ālâ aydı: Sen benim fermānıŋa (4) 'aşlıq qıldıŋ erse, men seniŋ atıŋqa la'net dāğı bastım taqı boyninga la'net şavqı keydürdüm, tēdi erse, (5) İblîs aydı: Yâ Rebbî, ėmdi kim maŋa la'net qıldıŋ erse, maŋa muhlet bērgil, qıyāmatqa tegi ne qılsam qılayım, hēç maŋa (6) 'azāb ve 'uqūbat qılmağıl, tēdi erse, Taŋrı te'ālâ aydı: Ey İblîs, men saŋa muhlet bērdim, ne qılsaŋ, qılğıl, tēdi (7) erse, andın soŋ İblîs aydı: Yâ Rebbî, seniŋ 'izzetiŋ birle and yād qılır-men, bu Ādam oğlanlarıŋ cümlesini az- (8) -ğurgaymen, meger muhlîş qullarıŋ mēndin qorqaylar, özkelelerini cümlesini azğurgaymen tēdi erse, Hâq tebāraka (9) ve te'ālâ aydı: Menim qullarımdın qayu bir kimerse saŋa ittibā' qılır bolsa, sēni taqı anlarnı, cümlesini tamuğqa toldur- (10) -ğaymen taqı 'azāb ve 'uqūbat qılğaymen, tēdi. Andın soŋ Hâq *twt* buyurdı, yetmiş miŋ ferîşte Ādam peygāmbarnı (11) altun tahtı birle kōtūrdiler taqı uçmağqa elettiler. Uçmağ içinde Hâq *twt* Ādam peygāmbarka uyqu (12) bērdi taqı Cebre'İlke buyurdı taqı aydı kim: Yâ Cebre'İl, Ādam peygāmbarnıŋ sol eyegüsini çıqargıl, tēdi erse, Cebre'İl taqı (13) çıqardı taqı Ādamnuŋ sol eyegüsidin Hâq te'ālâ qudratı birle Havvānı yarattı. Qaçan kim Ādam peygāmbar uyqusıdın oyğandı, (14) baqar qatında bir şāhib-cemāl hatun olturup turur. Cebre'İlke aydı: Yâ Cebre'İl, bu kim turur? tēp su'āl qıldı erse, Cebre'İl (15) aydı: Hâq *twt* öz qudratı birle muni seniŋ sol eyegüŋdın yarattı, saŋa mūnis bolsun, tēp. Qaçan kim Ādam (16) peygāmbar Cebre'İldin bu sözni eşitti erse, Havvāqa meyl qıldı. Cebre'İl aydı: Yâ Ādam, şabur qılğıl, Hâq te'ālānıŋ fermānı neteg (17) bolur, intizār qılğıl, tēdi erse, Ādam peygāmbar taqı şabur qıldı, intizār qıldı. Baqar Hâqdın fermān keldi: Yâ Ādam, Havvāqa [280] (1) mühür bērgil, andın soŋ cüftlengil, tēdi erse, Ādam peygāmbar 'as aydı: Yâ Rebbî, munuŋ mühri ne turur? tēdi (2) erse, Taŋrı te'ālâ aydı: Bu Havvānıŋ mühri ol turur kim seniŋ uruğudın bir peygāmbar çıqargaymen cümle peygāmbarlardın (3) benim hāzratımda ol 'azîzrek bolğay. Atı Muḥammed turur. Ol Muḥammedke on qata şalavāt ayğıl, bu Havvānıŋ mühri (4) bolsun, tēdi erse, Ādam peygāmbar taqı on qata şalavāt aydı. Andın soŋ Hâq te'ālâ özi huṭba oqıdı taqı (5) Havvānı Ādam peygāmbarka cüftlendürdü. Taqı Hâq te'ālâ aydı: Ey Ādam taqı Havvā, ėkegü bu uçmağ içinde tana'um (6) qılıŋ, qayu ni'met kim tilesenğiz bu uçmağ ni'metidin tenāvul qılıŋ velikin bu buğday yığaçıŋa yawumaŋ (7) taqı mundın yemenğ, tēdi. Munlar taqı qabūl qıldılar. Bu ḥabarnı İblîs 'al

eşitti erse, hasadı taqı 'adāvātı (8) ziyāda boldı taqı tiledi kim vesvese qılsa, taqı Ādamnı uçtmaḥdın çıqarsa. Uçtmaḥ qapuḡıñğa keldi. Baqar (9) yılan qapuḡda turur. Taqı yılan şūratı cümle cānvarlar şūratıdın laṭṭıraq erdi. Tört adaqı tēwe adaq- (10) -ları menḡizlig erdi. Taqı uçtmaḥ qapuḡını saqlayur erdi. Bu İblīs ol yılanqa üküş zārılıq qıldı kim mēni (11) uçtmaḥqa kigürgil, tēp. Yılannıñ şefaqtı keldi taqı İblīsni ağzıñğa qatıp uçtmaḥqa kigürdi erse, Haq (12) te'ālā yılan şūratını bu şūratqa ewürdi. Andın sonḡ İblīs la'İn Ādam taqı Havvā qatıñğa keldi taqı yığlayu başladı. (13) Ādam aydı: Yā İblīs, ne üçün yığlayur-sen? tēp su'āl qıldı erse, İblīs aydı: Men siziñ üçün qadḡurup yıḡlar-men, (14) tēdi erse, Ādam peygāmbar aydı: Ne yöndin qadḡurur-sen? tēdi, İblīs la'İn aydı: Uçtmaḥ içinde tana'um qılır-sen (15) velkin bu kün yarın ēkeḡü ölgeysiz taqı bu tana'umdın maḥrūm bolḡaysiz, tēdi erse, Ādam Peygāmbar aydı: Ölüm (16) ne neerse bolur? tēdi erse, İblīs aydı: Bu cān sizdin çıḡḡay taqı körer közüñg körmez bolḡay, tutar elgiñg (17) tutmaz bolḡay, yörür adaqıñg yörümez bolḡay, sözler tiliñg sözlemez bolḡay, tēdi erse, Ādam peygāmbar [281] (1) qadḡurdu taqı aydı: Ėmdi bu ölümke hēç tedārük bar mu? tēdi erse, İblīs aydı: Tedārük bar. Ādam peygāmbar aydı: Tedārük ne turur? (2) tēdi erse, İblīs aydı: Tedārük ol turur kim buḡday yığaḡınıñ mēvesidin tenāvul qılsañgız, ēkeḡü taqı bu uçtmaḥ (3) içinde menḡḡü bolup qalḡaysiz, tēdi erse, Ādam peygāmbar aydı: Bu yığaḡdın tenāvul qılmaḡdın Haq tot (4) biz ēkeḡünü 'men' qılıp turur, biz ne qılalıñg? tēdi erse, İblīs ant yād qıldı: Men sizke eḡḡülük taqı öḡüt ciheti- (5) -din aytur-men. Sizke Tanḡrı te'ālā 'men' qılḡanı menḡḡü bolḡaysiz tēp 'men' qıldı, tēp üküş vesveseler qıldı (6) erse, Havvā İblīs sözinge mandı taqı ol daraḡtdın bēş buḡday üzdi taqı ēkkisini özi yēdi taqı Ādam peygāmbarqa (7) aydı: Sen taqı yēgil. Mañḡa hēç ziyān qılmaḡı taqı inḡen mezālīg mēve turur, tēp aydı, taqı ēkki buḡday Ādam peygāmbarqa (8) bērdi taqı birini kizledi. Bukün ḡatunlarqa neerse kizlemek andın qaldı. Qaçan kim Ādam peygāmbar ol ēkki buḡdaynı yēmiş (9) erdi, derḡal başıdın tācı uçtı, ēḡnidin ḡullası tüştı, bēlidin kemeri şeşildi, yalıñg qaldı, ḡayrān ve sergerdān (10) boldı ne qılḡusını bilmes boldı erse, Haq te'ālā ḡitāb qıldı, taqı aydı: Yā Ādam, men sēni yoḡdın bar qıldım. (11) Başıñḡa ḡilāfat tācını urdum taqı ēḡniñḡe ḡilāfat ḡil'atını keydürdüm taqı munça hezār ferīşteler sañḡa (12) ta'zīm üçün secde qıldurdum taqı uçtmaḡnı sañḡa mubāḡ qıldım. Munça eḡḡülük sañḡa qıldım, sen benim (13) fermānımqa imtişāl qılmaḡıñg, yığḡanımdın yığılmaḡıñg erse, benim civārımdın yıraq kētgil, bu uçtmaḡdın çıḡḡıl, (14) tēdi taqı ferīştelerke buyurdu kim Ādamnı Hindūstān vilāyatıda Serendil atlıḡ yerde kemiştiler taqı Havvānı Cedde (15) atlıḡ yerde kemiştiler. Ādam peygāmbarıñḡ teni qarardı. Uçtmaḡda tana'um birle öḡrenmiş erdi, yalḡuz şaḡrāda (16) müteḡayyir bolup açlıq birle, qadḡu birle, ḡasrat birle, yığlamaq birle keḡer erdi. Üç yüz yıl yığladı kim yüzi-

(17) -ninğ etleri tüştü, süngükleri köründi, közleri yaşdın bir qol toldı, cümle ferîşteler Âdam peygâmbarqa [282] (1) rahm qıldılar. Âdam peygâmbar hemîşe yığlayu aytur erdi:

رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا (2) لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ
Ma'nîsi ol bolur kim: Ey Perverdigârimız, bizler öz nefsümüzke zulm qılduq. (3) Eger bizlerni yarlıqamasanğ, yazuklarımıznı 'afv qılıp örtmesenğ, bizler ziyânkârlardın bolğaymız, tēp (4) aytur erdi. Andın sonğ Hâq *tv* Cebre'ılke buyurdı: Yâ Cebre'ıl, Âdam peygâmbar taqı Havvâ êkeğü üküş (5) yığladılar taqı telim zârılıq qıldılar. Anlarını 'Arafât tağında keltürgil taqı êkeğüke buyurgıl kim üç kün rûza (6) tutsunlar, men anlarınğ tevbelerini qabûl qılayın, tēdi erse, Cebre'ıl taqı barıp habar bērdi erse, Âdam peygâmbar taqı (7) sewündi, taqı 'Arafâtqa bardı taqı Havvânı anda kördi. Taqı ay ortası erdi, eyyâmu'l-biyz erdi. Bir kün rûza (8) tuttu erse, kiprikinge tegi aqardı. Êkinçi kün rûza tuttu erse, tizinge tegi aqardı, üçinçi kün rûza tuttu erse, (9) cümle teni aqardı. Ol cihettin bu üç künge eyyâmu'l-biyz tēp aydılar. 'Arab tilinçe eyyâmu'l-biyz, aq künler (10) tēmek bolur. Bu üç künnünğ kêçeleri yaruq bolğan üçün bu künlerke eyyâmu'l-biyz tēp aydılar, tēmişler. (11) Andın sonğ Hâq te'âlâ tevbelerini qabûl qıldı taqı burunqı teg ağırladı taqı üdürdi. Neteg kim Kelâmı içinde habar (12) bērü yarlıqar, *qt*: وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ
'Adam peygâmbarnı yığğandın yığılmadı ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ taqı hâlı müteğayyir boldı
(14) andın sonğ Rebbi Âdam peygâmbarnı üdürdi وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى taqı Âdamnı tevbe qılmaqğa (15) köndürdi, tēp Hâq te'âlâ habar bērdi.

ALTINÇ FAŞL

Ata anaqa hıdmat qılmaq fazâyiliniñ beyâmı içinde turur.

(16) İmâm Gazâlî *rahmhi* Ehyâ'u'l-'ulûm atlıg kitabında bu hadîşni keltürmiş. Hadîş bu turur: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (17) صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

بِرَأْسِ الْإِسْلَامِ أَفْضَلُ مِنَ الصَّلَاةِ وَالصَّوْمِ وَالْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ وَالْجِهَادِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

Ma'nîsi [283] (1) ol bolur kim ata anaqa edğülük qılmaqniñ savâbı namâz qılmaqniñ savâbıdın ziyâda turur, hem taqı rûza tutmaq (2) savâbıdın taqı ziyâda turur, hem taqı hec ve 'umra qılmaq savâbıdın taqı ziyâda turur, tēp yarlıqadı. Peygâmbar 'as (3) aydı: Mî'râc tüninde uçtmağda teferrüc qılur erken uçtmağ maqâmlarında bir yüksek maqâm bar, ol maqâmğa (4) aştım. Baqar-men: Bir kimerseniñ âvâzını eşittim

erse, aydım kim, bu kim turur kim munuñ teg yüksek maqâmda turur? tēp (5) su'âl qıldım erse, mañga aydılar kim: Bu Ni'mân-i Enşârî turur. Aydı kim: Ne 'amel birle bu maqâmı buldı? tēdim erse, (6) mañga aydılar kim: Bu Ni'mânıñ anası bar erdi. Ol anasıñga eşgü hıdmat qılur erdi. Ol anası mundın rāzî (7) erdi. Ol cihetdin Haq te'âlâ Ni'mânqa bu maqâmı rûzî qıldı, tēdiler erse, Peyğambar 'as aydı: Haq te'âlânıñ (8) hoşnūdluqı ata ana hoşnūdluqı içinde turur. Haq te'âlânıñ gāzabı ata ananıñ gāzabı içinde turur, tēdi. (9) Peyğambar 'as'qa su'âl qıldılar: Yâ Resûlallâhi, ata ana haqqı neteg turur? tēp. Peyğambar 'as aydı: Ata ana (10) haqqı ol turur kim, ataqa ölgünce terbiyet qılsañg taqı hēç âzârlatma-sañg. Andın soñg yana su'âl qıldılar: Yâ Resûlallâhi, (11) ana haqqı neteg turur? tēdiler erse, Peyğambar 'as aydı: Heyhât heyhât, eger bir kimerse anasıñga hıdmat (12) qılsa, bir yüksek töpe qumı sanınça yâ taqı yağmurlar sanınça yâ taqı bu dünyânıñ künleriniñ sanınça anası (13) ileyinde örü turup hıdmat qılmış bolsa, ana oğulnı yâ qızın bir kün kim qarnında köte-rip emgendi, ol (14) bir kün haqqını ötemiş bolmağay, tēdi. Yana su'âl qıldı kim bir kimerse taqı aydı: Yâ Resûlallâhi, atam taqı anam uluğ (15) yaşqa tegdiler. Men taqı hıdmatları içinde hēç taqşır qılmadım. Taqı mañga anlar neçe yılqa tegi kim hıdmat (16) qıldılar erse, men taqı anlarqa hıdmat qıldım; haqlarını ötemiş bolmağay-mu-men? tēp su'âl qıldı erse, (17) Peyğambar 'as aydı: Ötemiş bolmağaysen. Ol kimerse aydı: Yâ Resûlallâhi, nişe ötemiş bolmağaymen? tēdi erse, [284] (1) Peyğambar 'as aydı: Ol ma'nîdin ötrü kim ol êkegü sañga cân ve ten birle maḥabbat birle hıdmat qılur erdiler taqı (2) seniñ yaşnıñ uzunluqını tilep hıdmat qılur erdiler. Velîkin sen neçeme kim yahşı hıdmat qılsañg, kõñglüñde (3) keçürür-sen, kâşki munlar ölseler taqı men bu zaḥmatdın qurtulsam, tēp. Andağ erse, bu êkki hıdmat arasında uluğ (4) tefâvut boldı, tēp aydı. Yana su'âl qıldılar: Yâ Resûlallâhi, hēç dünyâda ata ana haqqı ötemekke imkân bar mu? tēp (5) su'âl qıldılar erse, Peyğambar 'as aydı: Qaçan kim ata ana taqı bir kimerse êlginde qul qaravaş bolsalar, bu oğul (6) yâ taqı qız ol atası anasını öz mâlını bērip anları satgın alsa taqı âzâd qılsa, ata ana haqqın ötemiş bolğay, tēp (7) aydı. Ol ma'nîdin kim bu oğul qızın neçeme kim Haq te'âlâ yarattı, velîkin bu oğul qız tiriglikinge ol êkegü sebab (8) boldılar. Anlar biri biringe cem' bolmaqı sebebiddin Haq te'âlâ oğul qızın yarattı. Taqı ata ana qaçan kim qul qaravaş bolsalar, (9) ölüğ hisâbında bolurlar. Ol ma'nîdin kim almaqı satmaqı şer'an revâ bolmas hōca destūr bērmedin. İqrârı dürüst (10) bolmas, tanuqluqı dürüst bolmas safarqa barmaqı, gāzât qılmaqı, qāzîlq qılmaqı, imâmluq qılmaqı, bu taşarrufları dürüst (11) bolmas. Qaçan kim bu oğul yâ qız munları alsa, âzâd qılsa, bu cümle taşarrufları dürüst bolur, tirig hisâbında bolurlar. (12) Neteg kim oğul qız tiriglikinge ata ana sebab bolmış tēg, ata ana tiriglikinge taqı oğul qız sebab boldı erse, ol yōndin (13) oğul qız, ata ana

ḥaqqın ötemiş bolğay, tēp aymışlar. Peyğāmbar ‘as aydı: Ata anaqa eḏgü qılğan, anlarını ḥoşnūd (14) qılğan nēçeme üküş yazuqlar qılsa, hergiz tamuğqa kirmegey. Taqı ata ananı āzārlağan nēçeme üküş tā‘at ve ‘ibādat (15) qılsa, hergiz uçmaḥqa kirmegey, tēp aydı: Ey ümmetlerim, zİnhār ata anaqa sökmeñg, tēdi erse, şaḥābalar aydılar: Kim bolğay (16) kim atası anasıñga sökkey? tēdiler erse, Peyğāmbar ‘as taqı aydı: Bir kimerse taqı bir kimerse birle ḥuṣūmat qılsa taqı anıñg (17) atası anasıñga sökse, ol taqı munuñg atası anasıñga sökse, bu kimerse kendü atası anasıñga sökmüş bolur, taqı ata anağa olar tü [285] (1) tēse, gażab birle ata ananı āzārlamış bolur. Ata ana oğul qızqa bir iş buyursa, bu oğul qız uf tēse āzārlamış bolur. (2) Ata anağa uf tēmek kerekmez. ‘Arab ‘ādatı ol turur bir neersenı yigrense, sewmese, uf kelimesin aytur. Ḥaq *tvt* andın (3) ḥabar bērü yarlıqar, *qt*: وقضى ربك ألا تعبدوا إلا إياه وبالوالدين إحساناً إماميغلن عندك (4) الكبير أحدهما أو كلاهما فلا تقل لهما أف ولا تنهرهما وقل لهما قولاً كريماً واخضع لهما جناح الذل (5) من الرحمة وقل رب ارحمهما كما ربياني صغيراً (XVII:23-24) ma’nisi ol bolur kim *wa qazā rabbuka*, Yā Muḥammed, seniñg Rebbüñg fermānladı (6) taqı vācib qıldı kim, *allā ta‘budu wa illā iyyāhu*, hēç kimerseke qulluq qılmasañgız, meger ol bir ve bar Tañgrıqa qulluq qılsañgız *wa bilwā-lidayni* (7) *iḥsānan* taqı ata anaqa eḏgülük qılsañgız, *immā yabluğanna* ‘indak *alkibra aḥaduhumā aw kilāhumā* eger seniñg qatıñgda ata anadın ekegüde biri (8) her ayna uluğ yaşqa teger bolsa yā taqı ekegüde uf kelimesini ya’nı yigrenmek sözini anlarğa sözlemeñg *wa lā tanhar humā* taqı ata ananı (9) irig söz birle yā taqı çağırmaq birle sarsıtmağıl *wa qul lahumā qawlan karīman* ayğıl ol ekegüke ḥürmetlig sözni taqı (10) ḥoş sözni, tēp Ḥaq te‘ālā yarlıqadı. Yana aydı *wa aḥfiż lahumā canāḥi allazill min arraḥmati* ya’nı atağa taqı anağa şefaqt (11) ve raḥmat ét ḥörлуqnuñg qanatını aşaq qılğıl ya’nı ataqa taqı anaqa alçaqlıq qılğıl taqı şefaqt qılğıl, neteg kim (12) quş, balası üçün qanatını aşaq qılur, sen taqı anıñg teg qılğıl, *wa qul rabbi arḥam humā kamā rabbayānī sağīran* Yā Rebbİ, atamqa taqı (13) anamğa sen raḥmat qılğıl, neteg kim kiçiglikde ekegü mēni terbiyet qıldılar.

Bir kün Peyğāmbar ‘as ḥazratıñga (14) bir kimerse keldi taqı öz atasıdın şikāyat qıldı taqı aydı: Yā Resūlallāhi, men atamğa ḥıdmat qılur-men, taqı nafaqa- (15) -sını hēç taqşır qılmadın tamām tegürü-men. Özi men yoqumda ewümge kirip mēndin destürsüz mālımını alur (16) taqı ḥarc qılur, tēdi erse, Peyğāmbar ‘as atasını ündetti. Baqar bir abuşqa ermiş, arqası bükreymiş (17) saçı saqalı aqarmış, elgine ‘aşasını almış, keldi taqı Peyğāmbarqa salām qıldı erse, Peyğāmbar ‘as cevāb yarlıqadı [286] (1) taqı aydı: Ey abuşqa, bu oğluñg sendin şikāyat qılu turur, tēdi erse, bu abuşqa aydı: Yā Resūlallāhi, vaqtı men bir (2) qavİ erdim taqı bu oğlum za‘İf erdi. Taqı men bay erdim taqı bu oğlum çığay erdi.

Taqı men muñgsuz (3) erdim taqı bu oğlum mañga muhtâc erdi. Yâ Resûlallâhi, ol vaqtın benim mālını bu oğlumdın darıǵ tutma- (4) -dım, bu oğlumqa harc qıldım taqı quvvatını darıǵ tutmadım, bu oğlumğa terbiyet qıldım. Maḥabbat ve şefaḳat (5) birle asradım. Êmdi bu oğlum qavı boldı, men za'ıf boldum taqı bu oğlum bay boldı, men derviş (6) boldum taqı bu oğlum muñgsuz boldı, men muñǵluǵ boldum, bu oğlumqa muhtâc boldum. Men mundın (7) darıǵ tutmadım erdi, bu mālını mēndin darıǵ tutar taqı mālını mēndin baǵıllıq qılır, köñlüm tileğinçe (8) terbiyet, şefaḳat qılmaz, tēdi erse, Peyǵāmbar 'as ol abuşqa sözini eşitti taqı közindin qatarât (9) ve 'abarât yaş aqtı taqı aydı: Eger bu abuşqa sözini taşlar taqı kesekler eşitür bolsa, yıǵlaǵaylar, tēdi. (10) Üç qata aydı: Ey oğlum, sen taqı mālınǵ atañnıñ sen, tēp aydı, Zīnhār mālınǵnı atañdın darıǵ tutmaǵıl, (11) tēp fermānladı.

Yana bir kün bir kimerse Peyǵāmbar 'as'qa keldi taqı anasın şikāyat qıldı taqı aydı: (12) Yâ Resûlallâhi, anam yawuz qılıqlıǵ turur, tēdi erse, Peyǵāmbar 'as aydı: Anañğ seni toquz ay emgenip (13) kötürmişde yawuz qılıqlıǵ ermes erdi, êmdi mü yaman qılıqlıǵ boldı? tēdi erse, ol kimerse aydı: (14) Yâ Resûlallâhi, ḥaǵıqat taqı rāst aytur-men kim anam yawuz qılıqlıǵ turur, tēdi erse, Peyǵāmbar 'as yana aydı: (15) Tatlıǵ uyqusın özinge ḥarām qılıp oyaǵlıq qılıp kendü özini emgetip suwsatıp sañga terbiyet qılmaştı (16) yaman qılıqlıǵ ermez erdi, êmdi mü yaman qılıqlıǵ boldı? tēdi erse, ol kimerse aydı: Yâ Resûlallâhi, ol mañga (17) terbiyet qıldı erse, men taqı aña yanutı qaytardım, tēdi erse, Peyǵāmbar 'as aydı: Ne qıldınǵ? tēdi. Ol kimerse aydı: [287] (1) Yâ Resûlallâhi, boy-numğa kötrüp ḥecke elettim taqı Ka'beke költürüp ṭavāf qıldurdum, tēdi erse, Peyǵāmbar aleyhi (2)'s-salām aydı: Ol anañğ seni tuǵurmuşda bir tolǵaǵ zaḥmatı taqı meşaqatı kim anañğqa tegdi, bu ḥec qıldurǵanıñ (3) ol bir tolǵaǵ zaḥmatinga cezā ermes, tēp aydı.

Bir kün 'Ömer *raḫhu* Ka'be yolında körer: Bir kimerse (4) anasını égninge köterip Ka'beke életür. Ol kimerse 'Ömerke aydı: Yâ Emire'l-mu'minIn, bu anamnı êkki aylıq yerdin (5) égnime köterip Ka'beḥānaqa életürmen. Bu anamnı ḥaqqını ötemiş bolǵay-mu-men? tēp su'āl qıldı erse, 'Ömer (6) *raḫhu* aydı: Ey aḥmaq, bir tolǵaǵ emgekini taqı ötemiş bolmaǵaysen, tēp aydı.

İmām Gazālī *raḥmhi* (7) Ehyā'u'l-'ulūm atlıǵ kitābında keltürmiş kim: Yūsuf peyǵāmbar 'as qaḥan kim Mısır padşāhı boldı, bir kün Ya'qūb (8) peyǵāmbar 'as Yūsuf qatınǵa kirdi taqı Yūsuf peyǵāmbar atası Ya'qūb peyǵāmbarqa ikrām ve i'zāz qılı (9) qopmadı erse, Tañǵrı te'ālā Yūsuf peyǵāmbarqa valıy ıda bērdi taqı aydı: Yâ Yūsuf, sen Mısır pādşāhı boldum tēp (10) atañğ Ya'qūbnı aǵırlamadınǵ, ol kirmişde örü qopup añǵar ikrām qılmadıñ. Men 'izzetim birle ant yād (11) qılır-men kim senin uruǵıñdın ḥēç peyǵāmbar çıqarmaǵaymen, tēp 'itāb qıldı.

Bir kün bir abuşqa nârasîda (12) oğlu birle şahrâda yöriyür erken bir quş uçup ileyleridin keçti erse, bu nârasîda oğul aydı: Ey baba, (13) bu quş atı ne turur? tēp su'âl qıldı erse, abuşqa aydı: Ey oğlum, bu quş atı falân turur, tēp. Bir ança yörirdi- (14) -ler. Yana ol quş köründi erse, oğlu êkinç qata su'âl qıldı erse, abuşqa yana aydı, luţf birle kerem birle hēç ağır- (15) -sınmadı. Ol quş yēti qata köründi erse, ol nârasîda oğlu taqı yēti qata su'âl qıldı. Atası hēç sekitmedi, (16) luţf ve kerem birle cevâb aydı. Andın soñg bu nârasîda oğul ulğaydı, yigit boldı. Taqı ittifaq andağ tüşti (17) kim atası abuşqa birle yana yolğa kirdiler. Baru başladılar, ol yerke yettiler kim atasınga quşdın yēti qata su'âl [288] (1) qılmış erdi taqı atası cevâb aymış erdi. Êmdi abuşqa taqı oğlını tecribe qılmaq tiledi erdi. Ol hâlde (2) ol quş uça keldi erse, atası aydı: Ey oğlum, bu quş atı ne turur? tēp su'âl qıldı erse, oğlu cevâb aydı. (3) Êkinç qata ol quş yana köründi erse, atası yana su'âl qıldı. Qaçan kim atası oğulqa êkinç qata su'âl qıldı erse, (4) oğlu aydı: Ey ata, abuşqa bolduñg, 'aqluñg zâyil bolmış, harîf bolmış-sen. Bu sâ'atta bu quşnuñg atını (5) aydım erdi, hâlî unutmış-sen, tēp bēmeze sözledi erse, atası hâtırı şikeste boldı, közindin qatarât (6) ve 'abarât yaşlar aqtı taqı aydı: Ey oğlum, men sēni tecribe qılmaq üçün aydım. Bu ol yer turur kim sen mañga (7) bu quş atıdın yēti qata sorduñg. Ol vaqt nârasîda erdiñg. Men sañga hēç çoğlamadım, tegme bir sormışuñgda (8) luţf ve kerem birle cevâb aytur erdim. Êmdi men sañga êkinç qata sordum erse, mañga mundağ âzâr qıldıñg. Ma'lûm boldı (9) kim oğul qız maḥabbatı ata ana maḥabbatına yetmes ermiş, tēdi.

Bir qata Mūsâ peygâmbar 'arşqa nażar qıldı erse, bir (10) kimersemi kördi, 'arş adaqında turur. Mūsâ peygâmbar Ḥaq *tvt* ḥazratında munâcât qılıp aydı: Yâ Rebbî, bu kimerse (11) bu maqâmğa ne 'amal birle tegdi? tēp su'âl qıldı erse, Ḥaq *tvt* aydı: Yâ Mūsâ, bu qulumnuñg êkki ḥaşıyyatı bar erdi. (12) Ol êkki ḥaşıyyat bu qulumnuñg bu maqâmğa tegürdi, tēdi erse, Mūsâ peygâmbar aydı: Yâ Rebbî, ol êkki ḥaşıyyat ne turur? tēdi (13) erse, Ḥaq *tvt* aydı: Yâ Mūsâ, bu qulum köñglinde hēç ḥasedi yoq erdi, künilemeki yoq erdi. Taqı atası (14) anasınga eḍgü ḥıdmat qılmış erdi. Ol êkegü bu qulumdın rāzî erdiler. Ol yöndin bu qulumğa bu qurbat (15) maqâmını rüzî qıldım, tēp yarlıqadı. Taqı aydı: Yâ Mūsâ, kim kim atasınga taqı anasınga eḍgülik qılsa taqı anlarını (16) ḥoşnûd qılsa taqı benim fermânımğa muţî' bolsa, mañga 'aşılıq qılmasa, men anı eḍgü qullarım dîvânında bitiyür-men. (17) Taqı kim kim atasınga taqı anasınga taqı benim fermânımğa muţî' bolmasa, ol kimerse[ni] 'aşılar dîvânında bitiyür-men, tēdi.

[289] (1) Ḥasan *raẓhu* vâlidesi Fâtıma *raẓhâ* birle bir tērgide ta'âm tenâvul qılmaz erdi. Bir kün anası (2) Fâtıma *raẓhâ* aydı: Ey oğlum, sen benim birle bir tērgide ta'âmı nişe tenâvul qılmas-sen? tēp su'âl qıldı erse, (3), oğlu Ḥasan aydı: Ey anam, siziñg birle bir tērgide ta'âm tenâvul

qılıu bılmedım, anam tōşekinge kırıp yattım, ɛlgım yanı asrasında (12) qaldı taqı hēç közümke uyqu kirmedı. Erteke tegı on mınġ qata قل هو الله احد sūrasını oqıdım taqı ɛlgımni (13) asrasıdın tartıp çıqarmadı. Menim sebebümdın anam oyġanmasun tēp. Erte ol ɛlgım birle hēç neerse tuta (14) bılmedım.

Peyġāmbar ‘as aydı: Uşmaġnıñ ħoş yıdıġı bēş yüz yıllıq yerdin mu’mınlar yüziñge teggey. Taqı üç (15) türlüġ kimerseke uçmaġnıñ ħoş yıdıġı tegmegey: Biri ol kimerse kim müttekebbir bolsa. Ekinçi ol kimerse kim yaq yawuqı– (16) –dın kesilse. Üçünçi ol kimerse kim ata anasını āzār qılsa, tēp aydı.

Abū Sa‘īd-i Ĥudrī *razhu* aydı: Peyġāmbar ‘as (17) ħazratıñğa bir kimerse Yemen ɛlidin keldi taqı aydı: Yā Resūlallāhi, köñġlüm andaġ tileyür kim sizinġ birle ġazātqa barsam, kāfırlar birle [290] (1) uruşsam, ġāzılār şavābını ħāşıl qılsam ve eger taqı ɔlsem, şehīdler şavābını ħāşıl qılsam, tēdi erse, (2) Peyġāmbar ‘as aydı: Atañġ taqı anañġ bar mu? tēp su’āl qıldı erse, ol kimerse aydı kim: Bar, yā Resūlallāhi. (3) Peyġāmbar ‘as aydı: Anlar sañġa ġazāt qılmaqġa destūr bērdiler–mü? tēp su’āl qıldı erse, ol kimerse (4) aydı: Destūr bērmediler, tēdi. Peyġāmbar ‘as aydı: Andaġ erse, qaytgıl taqı atañġ anañġdın destūr tilegil, (5) eger destūr bērseler, kelgil taqı benim birle cihād qılġıl. Ve eger destūr bērmeseler, anlaıqā ħıdmat qılġıl taqı (6) anlarqā ɛġġülük qılġıl kim qul Tanġrı te‘ālānı birlemişdin soñġ hēç ƣa‘āt ve ‘ibādat şavābı ata anaqa ħıdmat (7) qılmaq şavābıqā yetmes, tēdi.

Mālik ibni Rabī‘a *razhu* aydı: Bir kün Peyġāmbar ‘as ħıdmatında erdük. Benū Seleme (8) qabīlasıdın bir kimerse keldi taqı aydı: Yā Resūlallāhi, atam taqı anam dünyādın naql qılıp tururlar. Anlarqā (9) ɛġġülük qılmaqđın hēç neerse oza mañġa bāqı qalıp mu turur? tēp su’āl qıldı

erse, Peygâmbar 'as aydı: Bâqî (10) qalıp turur, tēp cevāb yarlıqadı. Andın sonğ ol kimerse aydı: Yâ Resûlallâhi, ne neerse bâqî qalıp turur? tēdi (11) erse, Peygâmbar 'as aydı: Hemîşe anlarınğ yazuqlarını Tanğrı te'âlâdın yarlıqatu tileyü turmaqnıñ kerek (12) taqı anlar sañğa ne vaşıyyatlar kim qıldılar ol vaşıyyatları qılmaqnıñ kerek taqı anlarınğ dōstlarını ikrām ve i'zāz (13) qılmaqnıñ kerek taqı anlarınğ yaq yawuqlarını hemîşe isteyü sora turmaqnıñ kerek, tēp aydı.

Bir kimerse su'āl (14) qıldı Peygâmbar 'as'qa aydı: Yâ Resûlallâhi, kimke eğğülük qılayın? tēdi erse, Peygâmbar 'as aydı: Atanğ (15) ananğqa eğğülük qılğıl, tēdi erse, ol kimerse aydı: Atam anam yoq, tēdi erse, Peygâmbar 'as aydı: Oğlunğ qızınğ- (16) -qa eğğülük qılğıl, tēdi. Neteg kim mu'min üze ata ana haqqı bar erse, oğul qız haqqı taqı bar, tēp aydı.

Bir kün Peygâmbar 'as (17) minberde halâyıqğa va'z ve naşîhat qılur erdi. Taqı Hasan *raḡhu* nārasıda erdi. Mescidke kirdi taqı Peygâmbarnı [291] (1) kördi erse, yügürdi. Peygâmbar 'as'qa kelmek üçün taqı yıqıldı. Peygâmbar 'as va'zını qoydı taqı minberdin (2) tüştü taqı Hasanı kötürdi taqı minberke mindi taqı bu āyatnı oqıdı, *qt*: انما اموالكم واولادكم

(LXIV: 15) *والله عنده اجر عظيم* (3) Ma'nisi ol bolur kim: Haqıqatta māl-larınğız taqı oğul qızlarınğız fitne (4) turur taqı belā ve miḡnet turur. Taqı Tanğrı te'âlā ḡazratında uluğ şavāb bar mu munlarğa terbiyet qılğanınğız üçün taqı (5) munlarınğ belāsinğa şabur qılğanınğız üçün.

Bir kün Peygâmbar 'as namāz qılurında secdeke bardı. Hasan (6) keldi taqı mubārek boynınğa mindi erse, Peygâmbar 'as secde içinde ol miqdār eglendi kim Hasan *raḡhu* (7) Peygâmbar 'as'nunğ mubārek arqasın tüşmedin Peygâmbar 'as mubārek başını qaldurmadı.

Mu'āviya bir kün (8) Yezîddin āzār boldı, ḡatırı munğış boldı. Zamānasında bir 'ālim bar erdi. Aḡnaf bin Qays tēp aytur erdiler. Ol (9) 'azîzni ündedi taqı anğar aydı: Yâ Abā'l-Hasan, oğul qızlar içinde sözünğ ne turur? tēp su'āl qıldı erse, ol (10) 'ālim aydı: Yâ Emîre'l-mu'minîn, oğul qızlarımız biziñ köñgüllerimiz mēveleri turur, arqamıznıñ quvvatları (11) turur, biz anlarğa yumşaq yer menğizlig turur-miz taqı kölige qılğan bulut menğizlig turur-miz. Tegme bir belāğa anlar (12) birle quvvat qılur-miz*. Eger dünyāvî neerse tilescler, anlarğa bērmek kerek ve eger taqı bizlerdin öwke qılsalar, anları (13) ḡoşnūd qılmaq kerek ve eger biz mundağ şefaqt qılsağ, anlar taqı bizlerdin maḡabbatını darîğ qılmazlar, emgeklerini (14) taqı ḡıdmatlarını taqşır qılmazlar ve eger bizler anlar haqqınğa baḡıllıq qılsağ taqı şefaqt qılmasağ, anlar (15) bizlerke yawuq kelmekni yigrenürler taqı bizim tiriglikimizdin melül bolurlar

* Yazmada: *qılur-men*.

taqı bizim ölgenimizni tileyürler. Peyğāmbar (16) 'as andağ yarlıqadı kim bu oğul qızınıñ hoş yıdığ dñ turur, tēdi.

Peyğāmbar 'as Һazratında Aqra' bin (17) Һābis *razhu* oturup turur erdi kim Һasan *razhu* keldi. Nārasıda erdi. Taqı Peyğāmbar 'as ileyinde [292] (1) olturdı erse, Peyğāmbar 'as Һasange qubla qıldı yüzindin öpti erse, Aqra' bin Һābis aydı: Yā Resūlallāhi, (2) benim on oğlum qızım bar, munlarda biringe taqı öpmişim yoq, tēdi erse, Peyğāmbar 'as aydı: Kim kim taqı (3) bir kimerseke raḥmat ve şefaqt qılmasa, aṅgar taqı raḥmat ve şefaqt qılmağaylar, tēdi erse, Mu'āviya aydı: (4) Yā Abā'l-Ḥasan, sizin qatıñızğa kirmişingizde oğlum Yezİddin qatıñ öwkelep turur erdim. Ėmdi siz bu sözlerni (5) aydıñız erse, hēç öwkem qalmadı, tēdi. Taqı Aḥnafke ėkki yüz miñ yarmaq taqı ėkki yüz tonluq bērdi taqı ikrām (6) ve i'zāz birle uzattı. Bu sözni Yezİd eşitti erse, ol taqı yüz miñ yarmaq bērdi taqı yüz tonluq bērdi.

İbni 'Ömer *razhu* (7) aydı: Bir kün Peyğāmbar 'as bizlerke ḥikāyat qılu andağ yarlıqadı kim: Üç kimerse şaḥrāda yöriyür (8) erken yağmur yağa başladı erse, bir tağnıñ üñgüringe kirdiler. Yağmur qatıñ boldı taqı ol tağdın bir uluğ (9) taşnı sēl keltürdi taqı bu tağ üñgüriniñ ağızına tayadı erse, bu üç kişiniñ yolu bağlandı. Bu taşnı (10) tepretmekke imkānları yoq. Bu yerde açlıq birle ölgeymiz, tēp qadğurup yığlaştılar. Andın soñ biri (11) aydı: Biz üçegü endİşe qılaluñ. Tegme birimizdin bir eḡgülük kelmiş bolsa, ol eḡgülükni Taṅrı te'ālāqa (12) şefī' qılıp yalbarıp Taṅrıdın nacāt tilegeliñ, tēp meşveret qıldılar. Biri aydı: Men ėkinçi erdim, tuturğan (13) eker erdim. Bir kimerсени terke tuttum, sekiz batman tuturğan bergey-men, tēp. Ol taqı qabūl qıldı. İşni tamām qıldı (14) taqı sekiz batman tuturğanı qabūl qılmuşdın soñ benim qatımda amānat qoydı taqı üküş yıllar kelmedi. Men tegme (15) bir yıl ol tuturğanı eker erdim. Üküş tuturğan yığıldı erse, anı satıp bir qul taqı bir inek satğın aldım. (16) Ol qul taqı ol inekni saqlar erdim ançaqa tegi kim bir sürüg cānvarlar boldı. Tuturğan eḡesi keldi taqı ol (17) amānatnı mēndin tiledi. Men aṅğa qışşanı aytu bērdim erse, sewündi. Ol bir sürüg cānvarların qulı birle aṅgar [293] (1) teslīm qıldım. Yā Rebbī, eger bu 'amalımnı mēndin qabūl qıldıñ erse, bizlerke bu belādın nacāt bērgil, temiş erdi. Һaq te'ālā (2) qudratı birle bu uluğ taş teprendi taqı bir pāra yaruqluq köründi. Yana biri aydı: Menim atam qarındaşınıñ bir qızı (3) bar erdi. Şāḥib-cemāl erdi. Men aṅgar 'āşıq erdim. Bir kün ḥalvat boldum taqı inḡen zārılıq qıldım erse, (4) ol aydı: Maṅğa yüz altun bērgil, andın soñ men saṅğa özimni teslīm qılayın, tēdi erse, yüz altun bērdim taqı (5) zināke qaşd qılmış erdim. Ol aydı kim: Taṅrıdın qorqıl taqı zinā qılmağıl, tēdi erse, men taqı yığıldım, zinā qılmadım. (6) Eger ol 'amalımnı sen qabūl qıldıñ erse, bizlerke nacāt bergil, temiş erdi, bu uluğ taş yana teprendi taqı (7) uluğraq açıldı velkin çıqmaqğa bolmaz erdi. Yana biri aydı:

Menim uluğ yaşlıg atam taqı anam bar erdi. Anlarğa (8) eđgü hıdmat qılır erdim. Otladıñ qoylarım kelse, her kège öz elgim birle atamqa anamqa sütdin qandurmadın (9) oğlanlarımqa bérmes erdim. Bir kège qoylar kège keldiler. Sütlerin sağıp bardım. Baqar-men, atam taqı anam uyquğa (10) barmışlar. Anlarını tatlıg uyqularıñ oyğartmaqnı revâ körmedim, elgimde süt birle ileglerinde erteke (11) tegi* örü turdum. Qaçan oyansalar, anuq bolayın, tęp. Oğlanlarım nêçeme yıgladılar erse, hêç anlarğa bérmedim. (12) Qaçan kim oyandılar erse, mañga du'â qıldılar. Yâ Rebhî, eger ol 'amalımın mëndin qabûl qıldınğ erse, bizlerke bu belâdın (13) na-cât bergil, temiş erdi. Haq te'âlâ qudratı birle ol taş yerindin teprendi taqı yol boldı, çıqtılar, tedi.

YETİŇ FAŞL

(14) Halâl yemek fazâyiliniñ beyânı içinde turur.

İmam Gâzâlî aytur *rahmhi Ehyâ'u'l-'ulûm* atlıg kitâbında (15) bu hadîşni keltürmiş. Hadîş bu turur: *روى ابن مسعود رضى الله عنه انه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم (16) طلب الحلال فريضة على كل مسلم ومسلمة* Ma'nîsi ol bolur kim: Peyğambar 'as habar bérü yarlıqar: Halâlnı (17) istemek farîza turur tegme bir er üze taqı tegme bir tişi üze. Bu hadîşke taqı Haq *tt*'niniñ Kelâmı muvâfiq turur, [294] (1) *qt*: (XXIII : 51) *كلوا من الطيبات واعملوا صالحاً* Ma'nîsi ol bolur kim: Ey mu'minlar, halâl ta'âmlar (2) tenâvul qılınıg taqı eđgü 'amallar qılınıg, tęp emr qılıp turur.

Yana Peyğambar 'as habar bérü yarlıqadı kim, qayu (3) kimerse özi üçün taqı oğlanları üçün taqı ehli üçün halâl talab qılsa, ol kimerse Haq rizâsı (4) üçün kâfir birle gâzât qılmış teg bolğay taqı qıyâmat kün bolsa *avş*, şehidler maqâmında (5) bolğay, tęp aydı. Taqı Sa'd atlıg, şahâba *razhu* Peyğambar 'as'dın derhöst qıldı taqı aydı: (6) Yâ Resûlallâhi, Tanğrı te'âlâdın tileseñiz kim benim du'âm mustacâb bolsa, nê kim Haq te'âlâdın tilesem, anı mañga (7) rûzî qılsa, tedi erse, Peyğambar 'as aydı: Eger tileseñ, yâ Sa'd, du'ânıñ mustacâb bolsa, ta'âmunıñ (8) halâl qılğıl. Eger ta'âmunıñ halâl bolsa, hêç du'ânıñ Haq te'âlâ hazratında merdûd bolmas, maqbûl bolur, tedi. (9) Qayu mu'min ve muvaḥḥid qırq kün halâl yêse, ol qulnıñ köñlini Haq *tt* münevver qılır taqı hikmetniñ çeşmesini (10) köñlindin tilinge yoritür, tęp aydı.

İbni 'Abbâs *razhu* aydı: Peyğambar 'as'dın eşittim, Peyğambar 'as (11) andağ aydı kim: Tegme bir kège bir ferîşte nidâ qılır Beytül-muqaddisdin: Qayu mu'min ve muvaḥḥid harâm yeyür bolsa, Haq *tt* (12) ol

* Yazmada: *taqı*.

ḥarām yêgen qulnuṅ farīza namāzlarını taqı qabûl qılmaz, artuqsı namāzlarını taqı qabûl qılmaz, tēp nidā (13) qılır. Taqı kim kim on yarmaqqa böz alsa taqı andın köṅlek qılsa, keḍse, taqı ol on yarmaq içinde bir yarmaq (14) ḥarāmdın bolsa, tā mudām kim ol köṅlek bu kimerse üze bolsa, Ḥaq *tvt* ol kimerseṅ hēç namāzını qabûl (15) qılmaz, tēdi.

Abū Bekr *raḫhu*'nuṅ bir kün qulı sūt keltürdi taqı özi ol sūtni içmişdin soṅ qulinga (16) sordı kim: Bu sūtni neteg ḥāşıl qıldıṅ? tēp. Qulı aydı kim: Bir qavmğa qamluq qıldım erse, maṅga bu sūtni (17) bērdiler, tēdi erse, Abū Bekr *raḫhu* aydı: Qamluq qılıp neerse almaq ḥarām turur. Sen maṅga ḥarām yēdürdüṅ, tēdi taqı [295] (1) barmaqını aḡzınga qattı taqı ol içgen sūtni qusmaq üçün ol miqdār emgendi kim cānı çıqmaqğa tegdi. Andın (2) soṅ ol sūtni qustı taqı Ḥaq te'ālāqa zārılıq qıldı, aydı: Yā Rebbī, aṅgar kim qudratım yeter erdi, qıldım, tamarlarıṅğa (3) barmış bolsa taqı bağarsuqlarıṅğa kirmiş bolsa, anı sen kerem qılıp 'afv qılḡıl, tēp üküş zārılıq qıldı.

(4) İbni 'Ömer *raḫhumā* aydı yārānlarıṅğa: Ey yārānlarım, eger namāz qılsaṅız, ançaqa tegi kim ya meṅizlig bolsaṅız (5) taqı rüza tutsaṅız, ançaqa tegi kim kiriş mengizlig bolsaṅız, hēç qabûl bolmaḡay, meger perhîz birle bolsaṅız, andın (6) soṅ qabûl bolḡay, tēdi.

Bir pārsā zāhid bar erdi, şāyimü'd-dehr erdi taqı künde Qur'ānnı ḥatm qılır erdi. Abdāllar (7) birle taqı mulāqātı bolur erdi. Bir kün şahrāqa çıqtı taqı abdāllardın birine satḡastı. Bir yerde olturdılar, (8) ançaqa tegi kim eḡfār vaqtı boldı erse, eḡfār qılmaq üçün ta'ām çıqardı taqı ol abdāl öṅinde (9) qoḡtı erse, ol abdāl tenāvul qılmaḡı. Bu zāhid su'al qıldı kim: Bu ta'āmdın nişe tenāvul qılmaḡıṅız? tēp su'al (10) qıldı erse, ol abdāl aydı: Ḥaq *tvt* bizlerke 'ilm-i yaḡın rüzī qılıp turur taqı melekût 'ālamı cümlesi bizlerke (11) kiş bolup turur. Eger bu ta'āmlarını kim sizler tenāvul qılır-siz, bizler tenāvul qılsaḡ, bu 'āamlar cümlesi bizdin (12) zāyıl bolur, kēter, tēdi. Bu arada bir tişi ıwıq keldi taqı turuqtı erse, bu abdāl bardı taqı andın sūt saḡdı (13) taqı ol sūt birle eḡfār qıldı taqı aydı: Ey 'azîz, seniṅ bu ta'āmuṅnı tenāvul qılıp otuz ḥatm birle üç yüz (14) rek'at namāz qılmaḡıṅdın maṅga bu bir içim sūt bu ıwuqḡın içmekim sewüḡlūgrek turur, tēp aydı taqı ḡāyib (15) boldı.

Abū 'Abdullāh Tūsī *raḫmhi* hēç ta'ām tenāvul qılmaz erdi. Meger bir saḡlıq qoyı bar erdi. Erte ol (16) qoynı boynıṅğa kötrür erdi. Yolda kişiniṅ ekinidin yā taqı bağıdın neerse yemesün, tēp şahrāqa çıkarur erdi. (17) Ol yerke teger erdi kim el ḡalqınıṅ cānvarlarıṅğa otlaḡ üçün qoḡup tururlar. Ol yerde otlatur erdi taqı aḡşamqa [296] (1) tegi anda turur erdi, tā'at ve 'ibādat birle meşḡul bolur erdi. Qaçan kim aḡşam bolsa erdi, ol qoynı (2) saḡar erdi taqı anıṅ sūti birle eḡfār qılır erdi, hēç

ta'âm tenâvul qılmaz erdi. Eger hălâyıq aysalar (3) erdi kim: Camâ'at şavâbıdın maħrûm bolur-sen, tēp, özi aytur erdi kim: Camâ'at birle namâz qılmaq sünnet (4) turur taqı hălâl istemek farîzâ turur. Üküş tec-ribe qıldım bu şehr içindeki ta'âmlarınñ hălâllıqı mañğa (5) ma'lûm bolmadı erse, ol yöndin bu işni ihtiyâr qıldım, tēp cevâb aytur erdi. Taqı bir türlü ma'siyat- (6) -dın yığlınmaq Hâq te'âlâ hâzratında yaşıraq turur yetmiş türlüğ tã'atdın erse; bu ma'nîdin ötrü abdâl- (7) -lar şehr-lerni terk qılıp şahrâlarını ihtiyâr qıldılar, tēdi.

Bir kün özi 'ibâdat birle meşğûl erdi taqı (8) qoyındın gâfil boldı. Ol qoyı bardı taqı bir kimerseniñ bûstânıñğa kirdi taqı tek yapraqındın yēdi erse, (9) Abû 'Abdullâh Tûsî *rahmhi* ol qoyı terk qıldı, almadı. Kim kim alsa, aṅgar mubâh qıldım, tēdi. Aydılar: (10) Nişe mundağ qıldınğız? tēp. Aydı kim: Bu qoy hârâm 'alaf yēdi. Her ayna ol 'alafnıñ quvvatı sütiñge taqı sirâyat (11) qılğay taqı men ol şübhetlig sütni içmişdin soñğ tã'atnıñ hălâvatını neteg bulğaymen? tēp aydı.

(12) Serrî Saqaṭî *rahmhi* aytur: Bir kün hâtırımğa andağ tüşti kim şahrâğa çısam taqı hălâl luqma (13) tenâvul qılıp Hâq te'âlâğa tã'at qılsam, tēp. Şahrâğa çıqtım, bir tağ tüpinge tegdim. Baqar-men, bir çeşme bar, (14) ol tağ otlarının bir pâra tenâvul qıldım taqı bu çeşmedin içtim taqı aydım kim: Eger dünyâda hălâl luqma bolsa, (15) bu bolğay, tēdim erse, hâtıfıdın âvâz eşittim kim: Yâ Serrî, ol quvvat kim seni bu yerke keltürdi, ol qayu ta'âm- (16) -nunñ quvvatı erdi taqı ol ta'âm qayu yerdin hâşıl bolmuş erdi? tēp qulaqımğa âvâz keldi erse, nadâmat tēp qayıttım.

(17) Şeyḥ Zû'n-nûn-i Mısrî *rahmhi* özini zindânğa qattılar. Nêçe kün ol zindân içinde hêç ta'âm yemedi. [297] (1) Bir za'îfa bar erdi. İnḡen pârsalıq birle tirilür erdi. Hemîşe Şeyḥ Zû'n-nûrayn hıdmatıñğa kelür erdi. Ol (2) za'îfa ta'âm bişürdi taqı zindân qapuğınğa kelip ol zindân saqlağuçığa aydı kim: Bu ta'âmı Şeyḥ Zû'n-nûn (3) Mısrîğa bērgil taqı benim atımnı ayğıl, yoq erse, öñgin kimerseniñ ta'âmını tenâvul qılmaz, tēdi erse, (4) zindân saqlağuçı taqı ol ta'âmı şeyḥ hıdmatıñğa cletti taqı ol za'îfanıñ atını aydı erse, şeyḥ ol ta'âm- (15) -dın hêç tenâvul qılmadı, öñginler tenâvul qıldılar. Bu zindân saqlağuçı şeyḥ tenâvul qılmağanını ol za'îfağa (6) aydı erse, bu za'îfa qadğurdi. Şeyḥ zindândın çıqmışta su'âl qıldı, aydı: Yâ şeyḥ, hemîşe benim ta'âmumdın (7) tenâvul qılır erdiñğiz. Zindân içinde erken nişe tenâvul qılmadıñğız? tēdi erse, şeyḥ 'özür qıldı taqı aydı: Ey za'îfa, (8) ta'âmıñ hălâl erdi velîkin ol ta'âmı mañğa keltürgen zâlim erdi. Ol ta'âm qapuğdın mañğa kelginçe zâlim (9) quvvatı birle keldi erse, ol yöndin qabûl qılmadım, tēp aydı.

Beşer-i Hâfî *rahmhi* sulṭân qazığan arıq (10) suvlarının içmez erdi. Aysalar: Yâ şeyḥ, bu arıq suvlarının nişe içmez-siz? tēp aytur erdi kim:

Bu arıq (11) qazığanlarğa Һarām ücre bərdiler, tēp içmez-men, tēyür erdi. Ba'zı 'arīflar taqı üzüm yēmez erdi. Ol (12) ma'nīdin ötrü kim zālīm-lar qazığan arıqdın suvarılğan üzüm turur, tēp aytur erdiler.

Veheb atlıg kim- (13) -erse bar erdi. İngen pārsā erdi. Mekke de turur erdi. Bir kün Fazıl bin 'İyāz taqı Şa'bān ibni 'Uyayna taqı 'Abdullāh (14) ibnū'l-Mubārek, Veheb qatında cem' boldılar taqı Mekkeniñg Һurmasıdın sözlediler erse, Veheb aydı: Men Mekkeniñg (15) Һurmasını ingēn sewer-men velikīn nēçe yıllardın berü yēmes-men, tēdi erse, aydılar: Nişe yēmez-siz? tēp (16) su'āl qıldı[lar] erse, özi aydı: Hārūne'r-reşīd Һatunı Zübeyde Һatun taqı Mekkeniñg şahrāsında büstānlar (17) qılmuş, Һurma yığacları tikmiş, tēp eşittim erse, bolmasun kim anıñg büstānıdın Һurma keltürüp bāzārlarda [298] (1) satar bolsalar taqı anı bilmedin tenāvul qılsam, tēp yēmez-men, tēdi erse, 'Abdullah ibni Mubārek aydı: Andağ erse, (2) Mekke de etmek yēmek taqı küçey boldı, tēdi erse, Veheb aydı: Nişe küçey boldı? tēdi erse, Abdullāhi'l-Mubārek aydı: (3) Zübeyde Mekke de taqı ekin yerleri satgın alıp turur, tēdi erse, Veheb: Āh, tēdi taqı bēhūş bolup yığıldı. Sufyān (4) ibni 'Uyayna aydı: Yā 'Abdullāh, bu ėrni öltürdüñg. Nişe mundağ sözlediñg? tēdi erse, 'Abdullāh ibni'l-Mubārek aydı (5) aydı: Anıñg üçün kim perhīzi taqı tamām bolsun. Qıyāmat kün bolsa āvş Һaq te'ālā Һazratında ay (6) rūyluğ bolsun, tēdim, tēp aydı. Andın soñg 'aqlıñg keldi taqı aydı: Men bukündin soñg Mekkeniñg etmekini (7) yēmegeymen, meger mu'ayyen bilsem Һalālıqını, andın soñg yēgeymen inşa'a'llāh, tēdi. Andın soñg süt içer erdi. (8) Bir kün Vehēbnüñg anası bir çanaq süt keltürdi taqı aydı: Ey oğlum, bu sütni içgil, tēdi erse, oğlı (9) aydı, Ey ana, bu sütni qandın Һaşıl qıldıñız? tēp su'āl qıldı erse, anası aydı kim: Falān oğlanlarıñıñ (10) qoyları bar, anlardın satgın aldım, tēdi. Andın soñg aydı: Ey ana, bu süt bahāsını qandın Һaşıl qıldıñız? (11) tēdi erse, anası aydı: Kesb qıldım, tēdi. Andın soñg oğlı aydı: Ey ana, bu qoylar qayu yerde otlayurlar? tēdi (12) erse, anası aydı: Ey oğlum, munça üküş sorar-sen. İçgil, Һaq te'āla kerīm turur taqı rahīm turur, keçürgey taqı (13) 'afv qılğay, tēdi erse, oğlı aydı: Ey ana, nāgāh bu qoylar taqı bu musulmānlarnıñg mülkinde otlamış bolsalar (14) taqı ol yer ėdileri rāzī bolmasalar, men bu sütni içsem taqı mañga ecel yetse, Һaq te'ālā Һazratıñga ma'siyat (15) birle Һarām luqma birle mülevveş bolup arıgsız bolup satğaşmaq mañga Һoş kelmez, tēdi erse, anası taqı hēç (16) neerse tēmedi taqı sütni alıp çıqtı.

'Abdullāh ibni'l-Mubārek aytur *rahmhi*: Bir şübhetlig yarmaqñı qaytarmaqım (17) altı miñg yarmaqñı şadaqa bērmekimdın yaşıraq turur. Anıñg üçün kim qayu qulnuñg me'desinge bir luqma [299] (1) Һarām dın tüşer bolsa, köñgli andağ fāsīd bolur. Ehedā yaşı bolmaz Һaq te'ālā keçürmegiñçe.

Sehl-i Tusterî aydı *rahmhi*: (2) Qaçan kim mu'minniñ me'desinge bir luqma harâmdın tüşer bolsa, cümle endâmların ma'şiyat kelür, kerek bilip tenâvul (3) qılmış bolsun yâ taqı bilmedin tenâvul qılmış bolsun, kerek tilesün yâ taqı tilmesün taqı qaçan kim mu'minniñ qursa- (4) -qınğa bir luqma halâldın kirür bolsa, cümle a'zâlarınğa Haq te'âlâ tevfiq bërür. Cümle a'zâların tã'at (5) ve 'ibâdat mevcûd bolur taqı qılmış yazuqları ol mu'mindin töklür neteg kim darahtdın yapurğaqlar tökülmiş (6) menğizlig, tedi.

Uluğlarda biri taqı bir 'azîzniñ âhir vaqtı yawuqmış erdi, anıñ 'iyâdatınğa bardı taqı şahâdatnı (7) telqîn qıldı. Ol 'azîz taqı dünyâdın naql qıldı erse, kêçe boldı. Çirâğnı söndürüñg, tēp buyurdı erse, aydılar: Qarañgquda (8) neteg olturalıñg? tēdiler erse, bu kimerse aydı kim: Bu musulmân dünyâdın naql qıldı. Ne mâlı kim bar, cümlesi vârişlar (9) haqqı boldı. Kimnüñ haqqını yandurur-siz? tēdi erse, çirâğnı söndürdiler.

Bir gâzî bar erdi. Atıñğa mindi (10) taqı bir kâfir birle uruşmaqğa çıqtı. Êkegü biri biringe muqâbil turdılar taqı qılıçlarını sünğülerini râst (11) qılıp harb qılı ağazdılar erse, bu gâzîniñ atı sürçti yana terk qoptı. Êkinç hamla qılmaştı yana sürçti. Ol (12) kâfir urmaqqa qaşd qılmış erdi. Yana qoptı. Üçünçü hamla qılayın, tēmiş erdi, atı qaçtı taqı bu gâzîni meydândın (13) çıkardı yırağ kēterdi erse, bu gâzî inğen qadğuluğ boldı gâzât şavâbıdın mahrûm boldum, tēp qadğurdı. (14) Ol kēçe yattı, tüşinde körer: Haq *tut* bu gâzîniñ atınğa til bërür. Bu at aytur êdesi gâzîğa: Menim (15) 'âdatım sürçmek ermez erdi taqı uruş hâlında qaçmaq ermez erdi. Nişe sürçtim taqı nişe qaçtım bilür-mü-sen? tēdi (16) erse, gâzî aydı: Bilmez-men, tēdi. Ol at aydı: Sen bu kün mañğa 'alif aldınğ taqı ol 'alif satğuçıqa bir yaman yarmaq (17) bērdinğ. Ol 'alif satğuçı anı bilmedi taqı aldı. Men ol 'alifni yēdim, benim me'demke harâm luqma kirdi erse taqı ol luqma birle [300] (1) gâzîlıq şavâbı hâşil qılсанğ, harâm luqmanıñ quvvatı birle bolğay erdi. Eger sen ihtiyâf qılmış bolsa erdinğ, (2) mañğa arığ 'alif yedürmiş bolsa erdinğ, ol kâfirni öltürgey erdinğ, taqı gâzîlar şavâbını hâşil qılğay (3) erdinğ, tēp at sözledi erse, bu gâzî uyqusıdın oyğandı, taqı üküş ta'accub qıldı taqı bardı ol 'alif (4) satğan kimerseke. Ol yaman yarmaqnı andın aldı taqı öñgin yarmaq bērdi.

Mundın ma'lûm bolur kim âdemîniñ (5) miner atı harâm yēyür bolsa, êdisi uluğ şavâbların mahrûm bolur ermiş, hâşşa kim özi harâm yēyür bolsa, (6) anıñ hâlî neteg bolğay.

Sehl-i Tusterî *rahmhi* aytur: Bir mu'min bir şekerke kirse taqı qarnı açsa vellkin şübhe- (7) -lig tã'âm keltürseler, ol tã'amların tenâvul qılmasa, halâl tã'âm talab qılsa taqı halâl tã'âm bolmasa, ol (8) kēçe açlıq birle tüner bolsa, Haq *tut* ol şeker halqı kim edğü 'amal birle meşğul boldılar,

ol kège (9) cümlesinge ne şavāb bërse, yalguz bu şübhedin yığlıp aç yat-
ganğa ol şavāb[nı] bergey.

Serrî Saqañi aydı (10) *rahmhi*: Kim kim nefis ârzûlarını men' qılır
bolsa, şübhelig ta'âmlardın saqlanu bilgey ve eger özini (11) nefsinin
ârzûlarını men' qılu bilmese, şübheke taqı tüşer, harāmqa taqı tüşer.

Zehrîke aydılar: Yâ Zehrî, (12) sen uluğ 'âlim sen, Mervân oğlanların-
ga nişe mulâzimat qılır-sen? tēp su'âl qıldılar erse, ol aydı: Râst (13)
cevāb sizlerke ol turur kim, men Hâq *tvt* bergey qanā'at qıldım. Nef-
süm üküş neerseler (14) ârzû qıldı taqı quvvatım yetmedi ol nefsumni
qahr qılmaqğa yana ârzûlarını bėrmekke taqı quvvatım yetmedi. Bolma-
sa (15) bu umerā ve salāñingā mulâzimat qıldım. Anlarğa mulâzimat qılmaq
sebebidin nefsumnünge nē kim tileki bar erse, (16) cümlesini hāşil qılu
bėrdim. Ėmdi iqrār qılır-men kim yawuz qıldım. Nefsumke ittibā' qıl-
dım. Nefsumni (17) men' qılıp qanā'at birle tursa erdim, ol yahşı bolğay
erdi, tēp cevāb aydı. Andağ erse, kimerse qanā'at qılsa [301] (1) taqı
nefsini qahr qılsa, harāmdın taqı şübhetdin saqlanur ermiş.

Tanğrı te'ālā vahy qıldı Dāvud peygāambarqa 'as, (2) aydı: Yâ Da-
vūd, yārānlarnıñqa qorqutıl, nefsleri tilegenleringe ittibā' qılmasunlar.
Qayu köñgöl kim öz (3) nefsi birle müte'alliq bolsa, ol köñgöl mēndin
mañcūb turur, tēdi.

'Âlimlarda bir 'âlim şāgirdi ėwinge bardı. Ol şāgirdi (4) ustādı öñgin-
de sufra yaydı. Velikñ sufrasında quruğ etmek bar erdi taqı hēç manğu
neerse yoq erdi. (5) Bu şāgird hacālat içinde boldı erse, bu ma'nñi taqı
ustādı taqı firāsāt birle bildi. Ol quruğ etmekni tenāvul (6) qılmaşdın
sonğ ustādı aydı bu şāgirdinge kim: Turğıl zindān qapuğinga baralınğ,
tēdi erse, şāgirdi ta'accub (7) qıldı kim: Bu ustādım zindān qapuğinga
barmaqı ne ma'nñi üçün bolğay? tēp tefekkür içinde qaldı. Qaçan kim
zindān (8) qapuğinga yettiler erse, baqarlar ba'zıların ururlar taqı ba'zı-
larnıñ ėliglerini keserler, taqı ba'zıların 'uqūbat (9) qılurlar. Ustād aydı
şāgirdinge: Ey şāgirdim, bilür-mü-sen seni bu yerke ne ma'nñi üçün
keltürdüm? tēdi (10) erse, şāgirdi aydı: Ey ustādım, bilmedim, tēdi erse,
ustādı aydı: Bilgil, āğāh bolğıl, uşbu kimerse kim (11) 'azāb ve 'uqū-
bat qılurlar, bular ol kimerse tururlar kim quruğ etmekke qanā'at
qılmaşdın artuqsı neerse- (12) -lerke tama' qılıp musulmānlar mālını uğurlap
hıyānat qılıp munça 'azāb ve 'uqūbatqa sezā boldılar, tēdi. (13) Bu arada
bu zindānlıqlardın bir kimerse ağaqı buqağluğ boynı zencirlik kişi keldi
taqı aytur: Ey 'azızler, (14) inğen aç turur-men. Neçe kün boldı kim
ta'ām tenāvul qılmaşım yoq. Bir pāra etmek bersenğiz Hâq te'ālā rizāsı (15)
üçün, tēp derhost qıldı erse, ustād aydı: Ey buqağuluğ kimerse, sen eger
bir pāra etmekke qanā'at (16) qılmaş bolsa erdiñğ, mundağ 'uqūbatqa
sezā bolmağay erdiñğ, tēdi. Ol kişi aydı kim: Ey 'azız, rāst söz- (17) -le-

diñg. Haqıqat hâl mundağ turur kim beyân qıldınğız, tedi erse, ustâd aydı şägirdinge: Ey şägirdim, bu yerke [302] (1) kelgenimiz qanâ'at qılmaqğa nefsumüz râzî bolsun tęp keldük, tedi.

Fath-i Muvaşşalî *rahmhi* êkki (2) nârasîda oğlanı kördi. Biriniñ elginde etmek bar taqı biriniñ elginde hem etmek bar, velikîn etmeki (3) üzesinde bir pâra halvâ bar. Halvâsız halvâlığğa aytur: Ol halvâdın mañğa bir pâra bėrgil, tedi erse, (4) ol halvâlığ aytur: Men sañğa bu halvâdın bėreyin eger sen benim itim bolsañg, tedi erse, ol aydı kim: Bolayın, (5) tedi. Bu halvâlığ bir pâra yipni anıñ ağızıñğa qattı taqı ol oğlanı tartar itni tartmış meñgizlig. (6) Şeyh aydı: Ol halvâsız oğlan öz etmekinge qanâ'at qılmış bolsa erdi taqı ol yârınıñ halvâsıñğa (7) tama' qılmamış bolsa erdi, anıñ iti bolmağay erdi. Mundın ma'lûm bolur kim, âdemî qanâ'at qılmadın (8) öñginlerniñ mâlıñğa tama' qılıp anlarqa hıdmat qılsa, it meñgizlig bolur ermiş, tęp aydı.

'Azîz- (9) -lerde biri halîfa qapuğınğa bardı. Teferrüc tarîqî üze baqar. Halîfa qapuğında derbânlar hêç kimerseke kirmekke (10) icâzat bermes. Bu arada bir kimerse keldi taqı bu derbândın icâzat tilemedin sarâyqa kirdi erse, bu 'azîz (11) su'âl qıldı kim: Ol icâzatsız kirgen kim turur? tęp. Cevâb aydılar kim, ol hōca sarây[ı] turur. Yana su'âl (12) qıldı kim: Añgar nişe kirmekke destür bėrilip turur? tęp. Aydılar: Ol ma'nî üçün kim anıñ erlik şehveti yoq, (13) tédiler erse, bu 'azîz aydı kim: Arıqlıq* ol bir ve bar Tanrıqa turur kim yetmiş yıldın soñ mañğa bir hâdim birle (14) va'z qıldı, tedi erse, aydılar: Ey 'azîz, neteg va'z qıldı? tęp su'âl qıldılar erse, ol 'azîz aydı kim: Bir kim- (15) -erse bir şehvetni qat' qılmaq birle halîfa ewinge maħram bolur ermiş. Erte kēçe hicābsuz halîfa hazratıñğa (16) kirür ermiş. Mu'min qaçan kim cümle şehvetlerini Haq te'âlâ rızası üçün qat' qılsa taqı nefsinge (17) qahr qılsa, Haq te'âlâ taqı qulı aradağı hicāblar kötrülse hêç 'acib ğarîb bolmağay, tedi ve's-salām. [303] (1)

SEKSİNÇ FAŞL

Emr-i ma'rûf taqı nehy-i münker fazâyiliniñ beyânı içinde turur.

İmām Bağavî *rahmhi* (2) Meşâbîh atlıg kitābında bu hadîşni keltürmiş. Hadîş bu turur. Abū Sa'îd-i Hudrî *razhu* rivāyat qılur (3) Peyğāmbardın, Peyğāmbār 'as andağ habar bėrü yarlıqar: من رأى منكم منكراً فليغيره بيده فإن لم يستطع فبلسانه فإن لم يستطع فبقليه وذلك أضعف الإيمان Ma'nîsi ol bolur kim: Peyğāmbār 'as (5) aydı: Sizlerde qayu birinğiz yaman iş körer bolsañgız, ol işni tağayyur qılsun elgi birle, ya'nî elgi (6) birle

* Yazmada: azıqlıq.

edeb qılıp ol işni kêttersünler. Ve eger êlgi birle edeb qılıp kêttermekke qudratı yetmese, tili birle (7) ayıtsın kim: Bu yaman iş turur, bu işni qılmañg, tēp zecr qılsun. Ve eger tili birle taqı zecr qılmaqğa qudratı (8) yetmese, qorqsa kim, mañga munlarnıñg zararı taqı zahmatı teggey, tēp aysa, köñgli birle yigrensün. Vellkin bu köñgli (9) birle yigrenip tēk turmaq İmān ehliniñg za'ıfrağı bu turur, tēp aydı. Emr-i ma'rūf ma'nīsı (10) eşd-gülükke buyurmaq bolur taqı nehy-i münker ma'nīsı yamanlıqdın yığmaq bolur.

Peyğāmbar ş'as habar bērü (11) yarlıqar: Emr-i ma'rūf taqı nehy-i münker qılguçılar osal qılıp fāsiqlar birle yaraşmaqlarınıñg mişālī añağar (12) oñağar kim, bir qavm kemike kirdi taqı ba'zıları kemi üzesinde olturdılar taqı ba'zıları kemi asrasında (13) olturdılar. Bu kemi asrasında olturğanlardan biri balta aldı taqı bu kemini teşmekke qaşdı. Eger bu kemi (14) içindekiler anıñg* êlgidin ol baltanı almasalar, ol kemi teşilse, ol teşgen taqı helāk bolur, özgeleri (15) taqı helāk bolurlar. Munda taqı mundağoc turur. Eger şālihlar osal qılsalar, fāsiqlarnı men' qılmasalar (16), fāsiqlar taqı helāk bolurlar, şālihlar taqı helāk bolurlar, tēdi.

Abū Bekr-i Şiddīq *raḡhu* aydı: Men Peyğāmbar (17) 'as'dın eşittim kim: Qayu qavm kim ma'şiyat birle meşgūl bolsalar taqı anlar arasında andağ kişi bolsa kim [304] (1) ol 'aşllarnı men' qılu bilür erken qılmasalar, eger Haq te'ālānıñg azābı kelür bolsa, cümlesinge kelgey (2) eşdğüleri taqı qurtulmağaylar, tēdi erse, Abū Sa'lebe aydı: Yā Resūlallāhi, Haq *tvt* Kelāmi içinde habar (3) bērü yarlıqar, *qt*:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مِنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ (V: 105)

(4) Ma'nīsı ol bolur kim: Ey ol kimersele kim İmān keltürdünğiz, öz nefsiñgüz birle bolunğ, azğunlarnıñg (5) azğunluqı sizlerke ziyān qılmaz, qaçan kim sizler köni bolsanğız, tēp aytıp turur, tēdi erse, Peyğāmbar 'as (6) aydı: Yā Abā Sa'lebe, eşdğülükke buyurgıl taqı yamanlıqdın men' qılğıl. Qaçan körseñg kim halq ara (7) bağıllıq aşkāra bolsa, barça halāyıq bağıllıqqa boyun bērseler taqı nefsi tilekinge uysalar taqı dünyānı (8) ihtiyār qılsalar taqı mütekebbir bolsalar taqı seniñg hēç qudratıñg bolmasa, anlarnı men' qılmaqğa, ol vaqtın (9) öziñni saqlağıl, halāyıqıñı qodğıl, tēp aydı. Menim ümmetim üze sēndin sonğ andağ fitneler kelgey kim (10) tün qarañğusı menğizlig. Ümmetim benim sünnetimni tuta bilmegeyler, yollarını körmegeyler, ol vaqtın kim kim cidd (11) ve cehd qılıp benim sünnetimke yapşunsa, sizlerdin êlğig kimerse şavābı birle ol yañgluz kimerseniñg şavābı (12) barābar bolğay, tēdi erse, şahābalarda biri aydı: Yā Resūlallāhi, anlardin êlğig mü, yoq erse, bizlerdin êlğig mü? (13) tēdi erse, Peyğāmbar 'as aydı: Sizlerdin êlğig kimerseniñg şavābı birle barābar bolğay. Anıñg üçün kim (14) sizler hayrğa yārğiler üküş hāşil qılur-

* Yazmada: içindekilerning.

siz, anlar həyrəyə yārıçı bolmazlar, tēp aydı taqı ol vaqtın (15) anlarqə menim sünnetim üze şabur qılmaq ayalarınqə yanar köz qısmış menğizlig küçey bolğay, tēdi.

Peyğāmbar (16) 'as həbar bērü yarlıqar: Ey yārānlarım, yollarda olturmaqdın saqlanıñg, tēdi erse, şahābalar aydılar. (17) Yā Resūlallāhi, bizlerke çərə yoq turur yollarda olturmaqdın. Anıñg üçün kim bizlerniñg olturğu yerlerimiz [305] (1) yol başlarında bolur, tēdi erse, Peyğāmbar 'as aydı: Ėmdi kim yollarda olturmaqdın çərəñgiz bolmasa, (2) yolğa haqqın bērip olturıñg, tēdi erse, şahābalar aydılar: Yā Resūlallāhi, yol haqqı ne turur? tēdiler erse, (3) Peyğāmbar 'as aydı: Ol turur kim nā-maḥram 'avrat keçer bolsa, közleriñgizni aşaq qılıñg, baqmañg. Neteg (4) kim Həq *tvt* aytur Kelāmı içinde, *qt*: قل للمؤمنين يغضوا من أبصارهم (XXIV : 30) و يحفظوا (5) فروجهم Ma'nisi ol bolur kim: Aygıl yā Muḥammed, mu'minlarğa kim közlerini aşaq qılsunlar, nāmaḥramke (6) nəzar qılmasunlar taqı endāmlarını zinādan saqlasunlar, tēdi.

Ėkinçi yol haqqı ol turur kim bir mu'min sizlerke (7) salām qılsa, aña cevāb qaytarmaqıñgız kerek. Neteg kim Həq *tvt* Kelāmı içinde həbar bērü yarlıqar, (8) *qt*: (IV: 86) واذا حييتم بتحية فحيوا بأحسن منها أو ردوها Ma'nisi ol bolur kim: Qaçan (9) salām bērilür bolsa, cevāb qaytarıñg ol salāmdın yaḥşıraqı birle 'aleykumu's-salām tēp, yā taqı ol salām- (10) -nuñg qaytarıñg 'aleykumu's-salām tēp.

Üçünçi yol haqqı ol turur kim mu'minlarnı edğülükke buyursañgız taqı yamanlıq- (11) -dın men' qılsañgız. Neteg kim Həq *tvt* həbar bērü yarlıqar, *qt*: والمؤمنون والمؤمنات بعضهم أولياء بعض يأمرون بالمعروف وينهون عن المنكر ويقيمون الصلاة ويؤتون الزكاة ويطيعون الله ورسوله أولئك سيرهم (IX : 71) الله إن الله عزيز حكيم Ma'nisi ol bolur kim *wa'l-mu'minūna* (13) *wa'l-mu'mināti*, ya'nı mu'minlar taqı mu'mina hətunlar, *ba'zuhum awliyā'u ba'zın*, ba'zıları ba'zılarına dōst (14) turur, *ya'murūna bi'l-ma'rūfi*, biri birini edğülükke buyrurlar, *wa yanḥūna 'ana 'l-munkari*, taqı biri birini yamanlıq- (15) -dın yığarlar, *wa yuqimūna's-şalāta*, taqı bēş namāznı qılurlar *wa yu'tūna'z-zakāta*, zekāt bērürler *wa yaḥi'ūna'llāha* (16) *wa rasūlahu*, taqı Həq te'ālā fermānıñğa taqı Peyğāmbar 'as fermānıñğa boyun birle muḥi' bolurlar, *ulā'ika sayarḥamahumu'llāhu* (17) ammā qavmlarnı Həq *tvt* ebedā rāḥmat qılğay, *inna'llāha 'azīzun ḥakīmun* həqİqatta Həq te'ālā gālib turur [306] (1) taqı ḥikmet birle qılğan turur, tēp aydı.

Peyğāmbar 'as həbar bērü yarlıqar: Həq *tvt* bir şəher həlqını helāk (2) qıldı, ma'siyatları sebebiddin Anlar arasında on sekkiz miñg kimerse bar erdi, velilər erdiler. Anlarınñg 'amal-(3)-ları peyğāmbarlar 'amalları

menğizlig erdi. Anlarını taqı helāk qıldı, tēdi erse, şahābalar aydılar: Yā Resūlallāhi, (4) Hāq te'ālā 'āsılarnı helāk qıldı ma'siyātlar[1] sebebidin. Bu velīlerni helāk qılmaq ne ma'nīdin ötrü erdi? tēp (5) su'āl qıldılar erse, Peyğāmbar 'as aydı: Ol velī qullar 'āsılardın ma'siyat körmışte emr-i ma'rūf (6) qılmaz erdiler taqı nehy-i münker qılmaz erdiler. Hāq te'ālā rizāsı üçün ol 'āsılaraqa gāzab qılmaz erdiler. (7) Ol yöndin Hāq te'ālā anlarını helāk qıldı.

Yūşa' peyğāmbar 'as'qa Hāq *ttv* vahy qıldı, aydı: (8) Yā Yūşa', qavmlarınğ üküş 'āsılıq qıldılar. Altmış minğ 'āsılardın helāk qılır-men taqı qırq minğ mu'ī' (9) -lardın helāk qılır-men, tēp vahy keldi erse, Yūşa' peyğāmbar 'as Hāq te'ālāqa munācāt qıldı taqı aydı: Yā Rebbī, (10) yamanlarını helāk qılsañğ, yamanlıq üçün helāk qılır-sen velīkin edğülerini nişe helāk qılır-sen? tēp su'āl (11) qıldı erse, Hāq *ttv*: aydı: Yā Yūşa', ol edğüler 'āsılarga menim üçün gāzab qılmadılar, emr-i ma'rūf (12) qılmadılar, taqı nehy-i münker qılmadılar erse, anlarını taqı ol ma'nīdin helāk qılır-men, tēp aydı.

Abū 'Ubeyde *raḏhu* (13) aytur: Peyğāmbar 'as'qa su'āl qıldım taqı aydım: Yā Resūlallāhi, şehīdlerde qayu biri Hāq te'ālā hāzratında hürmat- (14) -lığ turur? tēp su'āl qıldım erse, Peyğāmbar 'as aydı: Ol şehīd hürmetlig turur Hāq te'ālā hāzratında kim bir zālīm (15) pādşāh bolsa yā taqı beg bolsa taqı bir kimerse Hāq rizāsı üçün ol pādşāhqa emr-i ma'rūf qılsa taqı nehy-i münker [qılsa] (16) Hāq sözini qorqmadın. Taqı ol zālīm ol 'azīzni emr-i ma'rūf qılğanı üçün şehīd qılsa, Hāq te'ālā hāzratında (17) cümle şehīdlerdin ol hürmetlig [bolğay], tēp aydı taqı: Ol şehīdning maqāmı uçtmağ içinde şehīdlerning uluğ [307] (1) Hāmza taqı Ca'fer-i Tayyār *raḏhumā* maqāmları arasında bolğay, tēp aydı. Ve eger zālīm pādşāh ol emr-i (2) ma'rūf qılğanı üçün ādemīning yazuqlarını bitigen ferīşteke Hāq te'ālā ayğay kim: Bu emr-i ma'rūf (3) qılğan qulumnuñğ āhır 'ömringe tegi yazuqlarını bitimegil, tēp ayğay.

Abū'l-Hasan-i Nūrī *rahmhi* bir kün suw (4) yaqasıñğa çıqdı. Baqar, bir kemi içinde otuz küp hāmır bar. Abu'l-Hasan Nūrī aydı *rahmhi*: Bu hāmır kimnüñğ turur? tēp su'āl (5) qıldı erse, aydılar kim: Bu hāmrlar Mu'tasid hālīfanuñğ turur, tēp aydılar. Abū'l-Hasan-i Nūrī *rahmhi* ol kemike (6) kirdi taqı ol keminiñg tirekini aldı taqı bu küplerning mecmū'ını sındurdı taqı helāk qıldı, meger bir küpni qoydı. (7) Ol sā'at hālīfağa habar bērdiler. Hālīfadın qāşidlar kelip Abū'l-Hasan Nūrīni 'anf birle elettiler erse, hālāyıqlar (8) aydılar kim: Hēç şek yoq kim hālīfa şeyhni öltürgey, tēp cümle hālāyıq qadğurdılar. Qaçan kim şeyh hālīfa (9) qatıñğa kirdi. Baqar, hālīfa taht üze oturup elginde 'amūd tutar erdi. Hālīfa aydı: Sen kim sen? tēp su'āl (10) qıldı erse, şeyh aydı: Men muhtesib turur-men, tēdi. Hālīfa aydı: Seni muhtesibluqqa kim qoydı?

têdi erse, şeyh aydı (11) kim: Ol Tañgrı kim sêni halıfa qıldı, mênî muhtesiblükke ol qoydı, têdi. Andın sonğ halıfa aydı: Munça küplerni (12) nişe sındurduñg taqı helâk qıldıñg? têdi erse, şeyh aydı: Sañga şefaqt qıldım, Haq te'âlâ yığmış işlerdin (13) yığlsun, ma'şiyat birle mülevves bolmasun, tēp bu işni qıldım, têdi erse, halıfa bir sâ'at başını quyu qattı, (14) hēç neerse tēmedi. Andın sonğ aydı kim: Eşittim bu küplerdin bir küpni sındurmamış-sen, hikmet ne turur kim ol (15) bir küpni sındurmadıñg? tēp su'âl qıldı erse, şeyh aydı: Nefsüm mañga aydı kim: Munuñg tēg uluğ hayr qıldıñgız (16) kim hēç kimerse bu halıfağa emr-i ma'rûf qılmuşı yoq erdi kim sen qıldıñg, tēp mañga vesvese qıldı erse, (17) men taqı terk qıldım nefsumke muhâlifat üçün, têdi. Eger hâlim burunqı tēg bolsa erdi, anı taqı sındurgay erdim, [308] (1) têdi erse, halıfa aydı: Andağ erse, men sañga icâzat bērdim, şeber içinde muhtesiblük qılğıl, têdi erse, (2) şeyh aydı: Ėmdidin sonğ mañga muhtesiblük qılmaq hoş kelmez, têdi erse, halıfa aydı: Neteg hoş kelmez? (3) têdi erse, şeyh aydı: Ėmdike tegi men Tañgrı te'âlâ fermânı birle muhtesiblük qılur erdim. Ėmdidin sonğ (4) halıfa fermânı birle qılsam, şahnası bolur-men, rāzî ermez-men halıfa şahnası bolsam, têdi taqı çıqtı.

(5) Abū Bekr *razhu* aydı: Yâ Resûlallâhi, hēç gazât bar mu kâfırlar birle uruşmaqđın öñgin? tēp su'âl qıldı (6) erse, Peyğambar 'as aydı: Ey Abū Bekr, kâfırlar birle uruşmaqđın öñgin taqı gazât bar kim kâfırlar birle (7) uruşup şehîd bolğan şavâbıdın taqı anlar şavâbı artuqraq turur, tēp aydı erse, Abū Bekr aydı: Yâ Resûlallâhi, (8) anlar kimler tururlar? têdi erse, Peyğambar 'as aydı: Anlar andağ kimerseler tururlar kim Tañgrı *tvt* (9) ferîşteleringe anlar birle mubâhât qılur taqı ayturlar: Ey ferîştelerim, bu qullarımğa nazar qılınğ kim, (10) munlar benim rizâm içinde neteg cânlarıdın keçip eđgü 'amal birle meşğûl bolurlar, tēp aytur, taqı uçtmağ (11) ol qullar üçün özini bezeyür neteg kim Umm-i Seleme Peyğambar üçün bezenmiş meñgizlig, [têdi] taqı aydı: (12) Yâ Abâ Bekr, bilgil, âgâh bolğıl, ol kimerseler kim emr-i ma'rûf qılğuçılar tururlar taqı kimni sewer bolsalar, (13) Tañgrı üçün sewgüçiler tururlar taqı kimni kim yigrenseler, Tañgrı üçün yigrengüçiler tururlar taqı ol Tañgrı birle (14) ant yâd qılur-men kim benim cânım anıñg taşarrufında turur, munlardın biriniñg uçtmağ içinde üç yüz miñg küngüresi (15) bolğay, şehîdlerniñg küngüresidin yüksek bolğay, tegme bir küngüresiniñg qapuğı yâqutdın taqı yaşıl (16) zümerreddin bolğay taqı tegme bir qapuğ üzesinde nûr bolğay taqı tegme bir küngüre içinde birer hûr bolğay (17) hıdmatkârı birle. Qaçan kim bu qul ol hûr qatıñga kirür bolsa, ol hûr ayğay: Ey Tañgrı te'âlâniñg 'azîz qulı, [309] (1) dünyâda falân yılda falân sâ'atda falân şeherde emr-i ma'rûf qılğanıñgızni taqı nehy-i münker qılğanıñgızni (2) yâd tutar-mu-siz? Bizlerni Haq te'âlâ sizlerke ol 'amaldın 'ağâ qıldı, tēp ayğaylar.

Ḥuzeyfeke *raḡhu* (3) su'âl qıldılar kim: Mu'minlar arasında tirig erken ölüg bolğan bar mu? tēp su'âl qıldılar erse, Ḥuzeyfe aydı: (4) Bar turur. Tirig erken ölüg bolğan ol kimerse turur kim 'aşılarnıñ ma'şiyatlarını körer taqı tek turur, hēç elgi (5) birle edeb qılıp men' qılmaz, hem taqı tili birle zecr qılmaz hem taqı köñgli birle yigrenmez, bu kimerse tirig erken (6) ölüg turur, tēdi.

'Abdurraḡman ibni Abī Leylī aytur: Ḥuzeyfe birle *raḡhu* Medāyin elinge kirdük. Medāyin ḥōcaları- (7) -dın bir ḥōca Ḥuzeyfeni yārānları birle qonuqluq qılıp ewke ündedi taqı ta'ām keltürdi erse, ta'āmmı (8) tenāvul qıldıq. Andın kümüş çanaq birle şerbet keltürdi erse, Ḥuzeyfe *raḡhu* ol çanaqnı aldı taqı şerbetni (9) ew edisiniñ yüzinge urdı erse, ol ew edisi inğen hacıl boldı hēç neerse tēmedi. Bizlerke taqı Ḥuzeyfe- (10) -niñ mundağ qılmaq inğen ağır keldi erse, Ḥuzeyfe aydı *raḡhu*: Bilür-mü-sen, men mundağ nişe qıldım? tēdi (11) erse, biz ayduq: Yā şāḥib-i Resūlallāhi, bilmedük, bizke beyān qılınğ, tēdük erse, Ḥuzeyfe *raḡhu* aydı: Bildir (12) taqı men bu Medāyin şehringe kelmiş erdim. Bir 'azİZ bizni yārānlarmız birle ewinge qonuqluq qılıp ündedi (13) taqı ta'āmmı tenāvul qılmışdın soñg kümüş ayaq birle şerbet bērdi erse, men aydım: Ey 'azİZ, Peyğāmbar 'as (14) bizlerni yıgıdı altun çanaq taqı kümüş çanaq içinde neerse içmekdin taqı yipek ton keymekdin taqı aydı kim: (15) Yārānlarım, altun çanaq taqı kümüş çanaq birle tena'um qılmaq taqı yipek ton keymek dünyāda kāfirlarğa turur taqı bu tena'um (16) mu'minlarğa āḥiratta uçmaḡda turur, tēdi. Ėmdi bu yıl taqı bildurqı teg kümüş ayaq birle şerbet bērdi erse, (17) emr-i ma'rūf taqı nehy-i münker qıldım, hem til birle hem taqı el birle hem taqı köñgöl birle, tēp aydı erse, andın soñg ḡatırımız [310] (1) özidin ḡoş boldı.

Ka'bu'l-aḡbār *raḡhu* Abū Muslim Ḥülānīqa aydı: Qavmunğ birle neteg sen? tēdi erse, (2) Abū Muslim aydı: ḡoş turur-men, tēdi erse, Ka'bu'l-aḡbār aydı: Men Tevrİtte andağ körüp turur-men kim qayu (3) mu'min ve muvaḡḡid bir qavm üze uluğ bolsa taqı ol mu'min, qavmıñga emr-i ma'rūf qılsa taqı nehy-i münker qılsa, (4) ol mu'minniñg tirigligi qavmı birle inğen bēmeze bolğay, Tevrİtte andağ kördüm, tēdi erse, Abū Muslim aydı: (5) Tevrİt sözi ḡaq turur, Abū Muslim ḡoş turur-men tēp yalğan aydı, tēdi.

Hārūne'r-Reşİd vezİrleringe aydı: (6) ḡatırım andağ tiler kim bu kün şahrāqa çıqsaq taqı bir bāḡiça içinde oturup teferrüc ve tenezzüh qılsa, (7) tēdi erse, derḡāl āmādalıq qıldılar taqı çıqtılar taqı bir bāḡiçada olturdılar taqı türlüg ta'āmlar mēveler (8) birle tena'um qıldılar. Andın soñg ḡalıfa aydı Süleymān ibni Abā Ca'ferke: Seniñg bir cāriyanğ bar erdi ḡoş āvāz- (9) -lİğ, ol cāriyanı keltürgil, tēdi erse, Süleymān buyurdı, ol cāriyanı keltürdiler. Ol cāriya neerse aydı erse, (10) munlarqa burunqı

teg hoş kelmedi erse, cāriya aydı: Menim qatımda çengim yoq. Eger çengim* bolsa, hoş ayğay (11) erdim, tēdi erse, buyurdılar kimerse bardı; ol cāriyanıñ çengini keltürür erken bir abuşqağa satğaştı. (12) Ol abuşqa 'ādatı ol erdi kim, kündüz rûza tutar erdi taqı eştār vaqtı bolsa, şahrāqa çıkar erdi, (13) bāğ taraflarında tökülgen hürmā sağraqlarını yığıp anı tögüp anıñ birle eştār qılur erdi. Hēç kim- (14) –ersedin neerse qabül qılmaz erdi. İnğen pāisālıq birle 'ömrini keçrür erdi. Qaçan kim bu hālifañıñ hādimi çenğ (15) birle şeyh qatınga keldi erse, bu şeyh aydı: Ey yigit, bu çengni qayda eletür-sen? tēdi erse, ol aydı: Falān bāğiçada (16) hālifa oturur turur. Bu çengi anda eletür-men, tēdi erse, bu şeyh aydı: Bu çengni mañga bērgil baqayın, tēdi erse, (17) ol yigit taqı bērdi. Ol şeyh bu çengni yerke urdı; pāra pāra boldı erse, ol yigit bardı bu sözni hālifağa [311] (1) aydı. Hālifa gāzablandı erse, ol çeng keltürgen yigit aytur: Yā hālifa, mañga destür bēriñg bu** sā'at barayın (2) taqı öltüreyin taqı Decleke kemişeyin, tēdi erse, hālifa aydı: Bārgil anı bizke keltürgil. Baqahñg ne kişi ermiş, (3) tēdi erse, ol yigit bardı, taqı aydı: Ey şeyh, kelgil seni hālifa ünder, tēdi erse, ol şeyh: Barayın, tēp aydı. (4) Ol yigit aydı: Bu yenğingdeki (?) hurma sağraqlarını biraqğıl taqı hālifa hāzratınga mundağ mu kirür-sen? tēdi (5) erse, ol şeyh aydı: Bu mañga kēçe eştār üçün kerek, tēdi biraqmadın keldi taqı bāğiçaga kirdi taqı sarāy (6) qapuğınga keldi erse, ol yigit hālifa qatunga kirdi taqı aydı: Yā hālifa, ol şeyhni keltürdüm, tēdi erse, hālifañıñ (7) yüzi müteğayyir boldı, hālifa içingē qorquğ kirdi, Hālifa vezirlerine aydı kim: Bu kimerse teg kişi ermez. Qaçan kim (8) keldi tēdiler erse, içimke heybet tüştı, qatıg qorqtum. Turuñg bu ēwdin çıqahñg kim munda taqı münkir işler (9) bar, öñgin ēwke kireliñg, tēdiler erse, çıqtılar taqı öñgin ēwke kirdiler taqı olturdılar. Andın soñg destür bērdiler, (10) ol şeyh kirdi, taqı hālifağa salām qıldı erse, hālifa taqı cevāb aydı. Andın soñg hālifa aydı: Ey şeyh, ne üçün (11) bu işni qıldıñg? tēdi erse, şeyh aytur: Ne iş qıldım? tēdi. Hālifa hēç cevāb aymadı, tek turdı, sözlemekke taqı (12) qudratı bolmadı. Havf gālib boldı erse, şeyh aydı: Ey hālifa, seniñg uluğ atañgdın eşittim, minberke minip hutba (13) oqıdı. Hutba içinde bu āyatnı oqıdı, qt:
 إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي (14) الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ

(XVI: 90) وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ Ma'nisi ol bolur kim:

(15) Haq tut tüzlük qılmaq birle taqı edğülük birle buyrur taqı yaq yawuqğa ihsān ve in'ām qılmaq (16) birle buyrur taqı Haq te'ālā zinādın*** taqı yawuz işler qılmaqdın taqı zılm qılmaqdın

* Yazmada: çengim.

** Yazmada: bir.

*** Yazmada: ziyāndın.

yığar. Həq *tvt* sizke (17) ögüt bərür kim Həq te'älânıñg va'zını tutup 'amal qılıp ögüt alıñgay-siz, tēdi. Ėmdi men taqı [312] (1) münkir işniñg alatını kördüm erse, uşattım Həq te'älā fermānı birle, tēdi erse, Hārüne'r-Reşid aydı: Yağşı (2) qıldıñgız, rāst aydıñgız. Taqı buyurdı kim şeyhqa on miñg yarmaq bering, tēp aydı erse, şeyh ol yarmaqqa (3) iltifāt qılmağı taqı çıqtı erse, Hārüne'r-Reşid artıñga çıkarıñg, tēdi erse, çıqardıtar taqı şeyhqa (4) aydılar kim: Həlifanıñg 'aťasını qabul qılğıl, tēp. Şeyh aydı: Həlifağa ayğıl, bu yarmaqları kimlerdin (5) almış bolsa, anlarqa qaytarsun, tēdi taqı iltifāt qılmağı kētti.

Yana bu emr-i ma'rūf qılğan taqı nehy-i münker (6) qılğan kişi hālāyıqdın tama'ını kesmek kerek. Eger tama'ını kesmese, emr-i ma'rūf taqı nehy-i münker qılu bilmegey, tēp (7) aymışlar.

Bir şeyhniñg* qapugında bir qaşşāb bar erdi. Şeyh ol qaşşābqa aymış erdi kim: Ėwde bir çetük (8) bar. Bu etlerniñg guddalarını yığıp bizim çetükke ıda bērgil tēmiş erdi, (gudda tēp etniñg bēzlerine ayturlar). Ol qaşşāb taqı andağ qılur erdi (9) Bir kün bu qaşşābdın şeyh yaman iş qılğanını kördi erse, tiledi kim añar edeb qılsa. Avval bardı (10) ol çetükni ewindin çıqardı, öñgin maħalledeki** kişike bērdi. Andın soñg ol qaşşābqa edeb qıldı erse, (11) ol qaşşāb aydı: Men bukündin soñg sizke çetük üçün hēç gudda bērmegey-men, tēdi erse, şeyh aydı: (12) Ol çetükni men burunraq ewümdin kēterdim, andın soñg seniñg birle bu mu'amila qıldım, tēp aydı, va'llāhu a'lam. (13)

TOQSINÇ FAŞL

Tün kün tērmek fažāliyiñg beyānı içinde turur.

İmām Muslim-i Nişābüri *rahmhi* (14) Şahİh atlıg kitābında bu hadişi keltürmiş, hadiş bu turur: Cābir bin 'Abdullāh *raźhu* rivāyat qılur عن رسول الله صلى الله عليه وسلم انه قال ان من الليل ساعة لا يوافتها عبد مسلم يسأل الله خيراً الا اعطاه و يروى خيراً من امور (16) الدنيا والآخرة والا أعطاه اياه وذلك ككل ليلة. Bu hadiş ma'nisi ol bolur kim: Peyğāmbar 'as habar bērü (17) yarlıqar: Həqİqatta tün sātlatarın bir sāt bar. Qaçan kim mu'min ve musulmān qul ol sa'atqa muvāfiq [313] (1) bolsa taqı ol sāt içinde Həq te'älādın edğülük tilese, Həq *tvt* hēç red qılmağın tilekini rüzİ qılur (2) taqı du'asını mustacāb qılur. Taqı bir rivāyatta andağ aydı kim: Dünyā işleridin taqı āħirat işleridin ol sāt (3) içinde Həq te'älādın mu'min musulmān qul tilekini tilese, elbette Həq te'älā ol tileklerini rüzİ qılur taqı du'alarını

* Yazmada : *Yūşa'ning*.

** Yazmada : *maħallede ekki*.

(4) mustacâb qılır. Taqı bu sâ'at qamuğ tün içinde bar turur, tēp aydı. Peygāmbar 'as ol sâ'atnı beyân qılmadı kim tünnüñ (5) avvalında tēp, yâ taqı ortasında tēp, ya taqı âhirında tēp, ol ma'nî üçün beyân qılmadı kim ol sâ'atnı istegüçiler tün- (6) -nüñ tamāmını oyağlıq birle tēp ve 'ibâdat birle keçürsünler, tēp beyân qıldı, tēmişler.

Peygāmbar 'as aydı: Ey yārân- (7) -larım, siziñ üze bolsun tünle oyağlıq qılmaqlıq. Sizlerdin oza keçgen ümmetlerniñ edgüleriniñ 'ādâtı taqı (8) tünle oyağlıq qılmaq erdi. Taqı tünle oyağlıq qılmaq, turmaq Hâq te'âlâ hâzratında yawuqluq turur taqı yazuqlarnı (9) örtgen turur taqı mu'minni yazuqdın yığğan turur taqı tendin 'illetni kētergen turur taqı Hâq *tot* qulındın üç yerde (10) rāzî bolur: Biri ol kim tünle turup tatlıq uyqusını özinge hâram qılıp arıq âbdast qılıp namâz qılsa, Hâq te'âlâ (11) ol quldın hoşnüd bolur. Taqı tünle qopup tēp at qılğan qullarnı Hâq te'âlâ Kelâmı içinde medh qılıp turur, *qt*: (LI:17-18) *كانوا قليلاً من الليل ما يهجعون وبالأصباح هم يستغفرون* (12)

Ma'nîsi ol bolur kim muttaqî qullarqa Hâq tebāraka (13) ve te'âlâ uçtmağlar rûzî qıldı. Ol ma'nî üçün kim bu muttaqî qullar tünle az uyquğa barur erdiler taqı secdelerde üküş (14) istigfâr qılır erdiler. Hâq te'âlâdın yazuqlarnı yarlıqayu tileyür erdiler. Ekinçi ol yerde Tañrı te'âlâ qulındın rāzî (15) bolur kim mu'minlar yığılışıp camâ'at birle, imâm şaflarını tüz qılıp farîza namâzını edâ qılsalar, Hâq *tot* (16) ol qullardın rāzî bolur. Üçünçisi: Hâq te'âlâ ol qullardın rāzî bolur kim hatunını qoyup oğul kızlarını terk (17) qılıp cānındın keçip [Hâq] te'âlâ rızası üçün kâfirler birle uruşmaq üçün şaf tartsalar,* Hâq te'âlâ ol qullardın [314] (1) hoşnüd bolur, tēp habar bērü yarlıqadı. Taqı Peygāmbar *as* du'â qıldı taqı aydı: Tañrı te'âlâ rahmat qılsun (2) ol mu'minqa kim tünde qopup namâz qılsa taqı hatunını oyğarsa, ol taqı namâz qılsa. Eger hatunı oyanmaz bolsa, (3) yüzinge sawuq suw saçsa. Taqı Tañrı te'âlâ rahmat qılsun ol hatunga kim tünle qopup namâz qılsa taqı (4) cüftini oyatsa, ol taqı namâz qılsa. Ve eger cüfti oyanmasa, cüftiniñ yüzinge sawuq suw saçsa, tēdi.

Peygāmbar (5) 'as'qa bir kimerse su'al qıldı taqı aydı: Yâ Resûlallâhi, qayu vaqtdın du'â mustacâb bolur? tēdi erse, Peygāmbar (6) 'as aydı: Farîza namâzlardın soñ du'â mustacâb bolur. Taqı tünnüñ âhirında du'â mustacâb bolur, (7) tēdi. Taqı uçtmağ içinde bir küngüre bar, andağ şâfî yaruq turur kim taşındın içi körnür taqı içindin (8) taş körnür. Ol küngüreni Hâq te'âlâ âmâda qılıp turur ol mu'minlar üçün kim sözlerini halqlarğa tatlıq (9) qılğaylar, taqı miskînlerke tē'âm yedürgeyler taqı üküş rûza tutğaylar taqı halâyıqlar uyquğa barmışda (10) anlar

* Belki şaf tutsalar yerine çekimleme yanlışı.

namâz qılğaylar, tēp aydı. Qaçan kim bu āyat nāzil boldı erse, *qt*: (XVII: 79) *ومن الليل فتهجد به (11) نافلة لك عسى أن يبعثك ربك مقاماً محموداً* Ma'nisi ol bolur kim: Yā Muḥammed, tünle oyağlıq qılğıl, (12) tã'at ve 'ibâdat birle meşgûl bolğıl. Bu bēş namâzdın ziyâda tã'at qılğıl. Bolğay kim Ḥaq te'ālā sañğa qiyâmatda (13) şafâ'at maqâmı rûzî qılsa, tēp aydı:

Muğîra aytur *razhu*: Tünle ança tã'at qıldı Peyğāmbar 'as (14) kim mubārek adaqları şıştı erse, şahābalar aydılar: Yā Resûlallāhi, Ḥaq *tvt* siziñg keçmiş (15) yazuqlarınğıznı taqı kelgü yazuqlarınğıznı yarlıqap turur. Munça emgek taqı meşaqat ne üçün qılır-siz? (16) tēdiler erse, Peyğāmbar 'as aydı: Ḥaq *tvt* mañğa üküş 'ağalar qıldı uluğ hurmetler taqı 'izzetler (17) qıldı. Men Rebbümke şükür qılmağayın-mu taqı şükür qılğan qullardın bolmağayın-mu? tēp cevāb aytur erdi. Andın [315] (1) *طه ما أنزلنا عليك القرآن لتشقى* (XX: 1-2) sonğ yana āyat nāzil boldı, *qt*: (XX: 1-2) Yā Muḥammed, tünle tã'at ve 'ibâdat (2) qılmaşınğda êkki adaqınğnı tamām yerke başğıl, özünğni qatıg emgetmegil. Bu fermānnı sañğa ıda bērdük erse, (3) özünğni emgetgil, tēp ıdmaduq, tēdi erse, Peyğāmbar 'as tünñünğ avvalında teninge rāḥat bērür erdi (4) taqı yarusı kēçe qopar erdi taqı tã'at ve 'ibâdat birle meşgûl bolur erdi.

'Abdullāh bin 'Ömerke bir kün Peyğāmbar (5) 'as aydı: Bu 'Ömer oğlı 'Abdullāh neme yahşı er turur, eger tünle namâz qılsa erdi, tēdi erse, 'Abdullāh bin 'Ömer *razhumā* (6) Peyğāmbardın bu sözni eşitgendin sonğ āḥir 'ömringe tegi hēç tün namāzını fevt qılmağı.

Fazıl bin 'İyāz (7) *rahmhi* aydı: Qaçan kim kün batar bolsa, şādı-lıqım taqı farāḥım ziyâda bolur. Ol ma'nîdin ötrü kim Rebbüm birle (8) ḥalvatta munācātınñ ḥalāvātı üçün. Taqı kündüz bolsa, qağğum taqı ḥasratum ziyâda bolur, ḥalāyıq birle bolup munācāt (9) lezzetidin maḥrüm bolğanım üçün, tēp aydı.

Abū Süleymān-i Dārānī aydı *rahmhi*: Tünle tã'at ve 'ibâdatqa (10) ögrenge mu'minninñ lezzeti ziyâdaraq turur şarab eşdilerinñ lezzetidin, tēp aydı.

'Ulamālardın su'al qıldı- (11) -lar kim: Dünyâda uçtmaḥ ehliniñ lezzeti meñgizlig neerse bar mu? tēp aydı erse, ol 'ālim aydı kim: Bar turur. 'Ārif qul (12) Ḥaq te'ālā birle munācāt qılsa, Ḥaq te'ālā ol qulğa lezzet rûzî qılır kim ol lezzet uçtmaḥ ehliniñ lezzetinge (13) meñgezeyür, tēp aydı.

'Ataba ibni'l-Gulām aydı *rahmhi*: Yigirmi yıl tünle 'ibâdat qılmaq-nıñ emgekini taqı meşaqatını (14) taḥammul qıldım. Andın sonğ Ḥaq te'ālā mañğa lezzet rûzî qıldı. Yana yigirmi yıl tena'um qıldım ol lezzet birle, (15) tēp aydı.

Talha *razhu* aytur: Şahâbalar da biri bir kège virdini tamâm qılu bi-medın ğaflat ğâlib bolup (16) uyquğa barmış. Erte çıqmış zavâl vaqtında tamüz isiginde Mekkeniñ şahrâsındaqı qızmış taşlar üze yalıñ (17) aġnar taqı ol tenlerini ol qızmış taşlar köydürür taqı aytur: Ey nefsum, tatġıl tamuġ otınıñ eşerini. [316] (1) Tamuġ otı mundın taqı qatıġraq turur. Ey nefsum, kündüz kâhillik birle keçürür-sen, taqı tünle ölügse* menġizlig (2) yatur-sen, tã'at ve 'ibâdat qılmaz-sen, tēp öz nefsi birle mundaġ sözleşür taqı nefsinı isig taş üze köydürür (3) erken Peyġambar 'as yārānları birle şahrāqa çıqtılar taqı bir yığaç köligesinde olturdılar. Ol 'azîz (4) Peyġambar 'as'nı kördi erse, Peyġambar 'as qatıñğa keldi taqı aydı: Yâ Resûlallâhi, nefsum mañğa qıldı erse, (5) bu nefsumke edeb qıldım, tēdi. Peyġambar 'as aydı: Bu işdin öñin çārāñg bolmadı-mu? tēp aydı taqı yārānlarıñğa (6) aydı: Ey yārānlarım, bu 'azîz mundaġ iş qıldı erse, Haq te'ālâ mundın rāzî boldı taqı ferîşteleringe (7) bu qul birle mubâhât qıldı taqı kök qapıġları cümlesi açıldı. Bu 'azîzniñ du'ası mustacâb turur. Qarındaşıñızdın (8) derhöst qılıñ kim sizlerke du'â qılsun, tēdi erse, şahâbalar cümlesi keldiler, ol 'azîzdin du'â derhöst (9) qıldılar erse, Peyġambar 'as aydı: Cümlesinge bir yolu du'â qılġıl kim bu sâ'at seniñ du'āñg hazırta maqbûl turur, (10) tēdi erse, ol 'azîz aydı: Ey Bâr Huḍâyâ, taqvānı munlarnıñ azıqı qılġıl taqı cümlesiniñ işlerini könilik üze (11) qılġıl taqı örgegü yerlerini uçmaġ qılġıl, tēp aytur erdi. Şahâbalar cümlesi âmîn tēyür erdiler. Taqı Peyġambar (12) 'as aytur erdi: Yâ Rebbî, bu 'azîzni eġgü du'â qılmaqğa sen köndürgil, tēp aytur erdi.

'Âmir bin 'Abdullâhnıñ (13) âhîr vaqtı boldı erse, 'azîzlar hâzîr boldılar. Özi yıġladı erse, ol 'azîzlar aydılar: Yâ 'Âmir, nişe yıġlar-sen? (14) Tiriglikini hoş keçürdüñg, tã'at ve 'ibâdat birle keçürdüñg, tēp aydılar erse, özi aydı: Vallâh men ölmek (15) üçün yıġlamaz-men velîkin êkki işdin maḥrûm bolur-men, anıñ üçün yıġlar-men, tēp, aydı. Aydılar: Ol êkki (16) iş ne işler turur? tēp su'âl qıldılar erse, aydı kim: Uzun künlerde tamüz aylarda rûza tutar erdim taqı (17) uzun kēçelerde qış kēçelerinde kim 'ibâdat qılır erdim, bu êkki işdin maḥrûm bolur-men. Ol cihetdin yıġlar-men, [317] (1) tēp aydı.

Muġîrat ibni Ḥabîb aytur: Mâlik ibni Dînârın bir kège saqladım; baqayın kim ne iş birle meşġûl bolur ermiş? tēp. (2) Yatsıġ namâzını qıl-mışdın soñg ewinge keldi. Yana bir qata âbdast qıldı taqı muşallâ üzesinde örü turdı (3) taqı öz meḥâsinini elgi birle tuttı taqı zâr zâr yıġladı taqı aydı: Ey Bâr Huḍâyâ, Mâlikniñ aq saçını tamuġ otıñğa ḥarâm (4) qılġıl, tēdi taqı aydı: Ey Bâr Huḍâyâ, Sen bilür-sen kim uşmaḥda kimler sâkin bolurlar taqı tamuġda kimler sâkin (5) bolurlar. Ben 'âciz ve darmânda quluñg

* Yazmada : ölügsen ol.

bilmez-men qayu yerde sâkin bolğaymen, tēp munâcâtlar qılu yığlayu crteke tegi (6) oyağlıq qıldı, hēç öngin artuq tã'at qılmağı.

Yaħyâ ibni Ma'âza'r-Râzî *rahmhi* öziniñ yārânlarındın (7) biri özini bir kēçe saqladı kim, ne iş birle meşğul bolur, tēp. Özi yatsıg namâzıdın keldi taqı muşallâ üze (8) tikildi, seher vaqtına tegi hēç âvâz qılmağı. Seher vaqtı boldı erse, secdeke bardı taqı secde içinde inğledi. Andın (9) soñg secdedin baş qaldurdı taqı olturdı taqı Haq te'âlâ birle munâcât qılu başladı: Ey Bâr Huđâyâ, qavmlar sēni (10) istediler. Ba'zılarına suw üze yörimek kerâmat qıldıñg taqı ba'zılarına havâ üze yörimek kerâmat (11) qıldıñg, anlar taqı ol maqâmğa râzî boldılar. Mañga ol maqâmlar kerekmez. Men sañga sığınur-men ol maqâmlardın. (12) Yana ba'zı qavmlar taqı sēni talab qıldılar erse, anlarqa yer yüziniñ genclerini bildürdüñg taqı hürmet ve 'izzet (13) bérdiñg. Anlar taqı ol maqâmğa râzî boldılar. Yâ Rebbî, mañga ol maqâm taqı kerekmez. Sañga sığınur-men ol maqâmdın, tēdi (14) taqı yigirmi maqâm evliyâlarınıñ kerâmatlarındın sanadı taqı cümlesidin Haqqa sığındı. Ol arada nâgâh baqtı taqı mēni kördi erse, (15) mañga aydı: Yâ Yaħyâ, sen mü sen? tēdi erse, men aydım kim: Ey şeyh, men turur-men, tēdim. Mañga aydı: Sen qayu vaqtdın berü munda (16) sen? tēdi erse, men aydım: Ol munâcâtdın berü munda erdim, tēdim. Andın soñg aydım: Ey şeyh, Tañgrı 'izzeti üçün bu kēçeki (17) ahvâllarıñızdın mañga aytu bérinğ, tēp derhöst qıldım erse, mañga aydı: Yâ Yaħyâ, bu kēçe dünyâ 'âlamını mañga seyr qıldurdılar. [318] (1) Andın soñg melekût 'âlamını seyr qıldurdılar. Cümle 'acâyiblerni mañga körgüzdiler. Yetti qat kökni kezdım, teferrüc qıldım (2) andın 'arşke bardım taqı 'arşke teferrüc qıldım. Andın soñg qurbat maqâmına tegdim erse, Rebbü'l-'izze mañga hitâb qıldı (3) taqı aydı: Sen benim haqıqat qulum turur-sen. Nê tã'at ve 'ibâdat kim qılur-sen, benim üçün qılur-sen. Tilegil mēndin (4) nê kim tilesenğ, sañga bēreyin, tēdi. Taqı şeyhniñ yüzi müteğayyir boldı taqı halı aynadı taqı neerse tēmedi.

'Âriflardın (5) ba'zısı aytur: Rebbü'l-'izzeni tüşümde kördüm; cihetsiz taqı mekânsız taqı keyfetsiz mañga aytur kim: Süleymân (6) Taymîni ağırlağaymen, anıñ üçün kim Süleymân-i Taymî kırq yıl yatsıg namâzı yunuğı birle erte namâzını qıldı, tēp (7) aydı. Taqı benim haqıqat qulum ol turur kim tünle qopup tã'at qılmaq üçün tawuq* çaqırmaqına intizâr (8) qılmasa.

Vehb bin Münebbēh *rahmhi* otuz yıl yanını yērke qoğmadı taqı aytur erdi: Êwüm içinde Şeytânı (9) körmek sewüglügrek turur yastuq körginçe, tēp aytur erdi.

* Yazmada : taquq.

Haq *tvt* vahy qıldı peygâmbarlardın (10) biringe taqı aydı kim: Yer yüzinde qullarım bar kim anlar mēni sewerler, men taqı anları sewer-men. Taqı anlar mēni (11) yâd qılurlar, men taqı anları yâd qılur-men. Taqı anlar maṅga köngülleri birle naṣar qılurlar, men taqı anlarğa (12) naṣar-ı raḥmat qılur-men Eger sen anlarınṅ yoruqınça yōriyür bolsaṅ, men taqı sēni sewgeymen ve eger sen anlar yoruqınça (13) yōrimeseṅ, bir yanqa qayıtsaṅ sēni yigrengey-men, tēp vahy keldi erse, bu peygâmbar aydı: Yâ Rebbî, anlarınṅ (14) nişānları neteg turur, maṅga beyān qılu bērgil, tēp aydı erse, Haq *tvt* aydı: Anlarınṅ nişānı ol (15) turur kim, eger kündüz bolsa, kün kölgesini saqlayurlar kim qaṣan namāz vaqtı bolṅay, Rebbümüzke 'ibādat (16) qılsaṅ, tēp. Neteg kim qoymat* qoynı saqlamış meṅgizlig. Taqı kün batmaqınṅa ārzū qılurlar kim qaṣan bolṅay (17) kim kün batsa taqı Rebbüm birle ḥalvatta munācāt qılsaṅ, tēp ārzū qılurlar. Qaṣan kim yatsıṅ bolsa, bir dōst [319] (1) kendü maḥ-būbı birle ḥalvat qılsalar, anlar benim ḥazratımda tikilürler taqı t̄ā'at ve 'ibādat birle meşḡul bolur- (2) -lar yüzlerini yērke qoyarlar. Taqı benim sözüm birle maṅga munācāt qılurlar benim in'ām ve iḥsānımnı maṅga (3) 'arṣa qılurlar. Ba'zı vaqt içinde tazarrū' ve zārī qılurlar taqı ba'zı vaqt içinde zār zār yıḡlayurlar. (4) Men taqı anları maḥrūm qılmaz-men, köngülleringe nūrumnı tolturur-men. Anlar benim nūrum birle ḥurram ve şadī- (5) -lıq qılurlar. Eger sözleseler, mēndin sözlerler. Cümle aḥvāllarında benim birle bolurlar, mēndin hēç ḥālī (6) bolmazlar, tēp vahy qıldı.

Rābi'a 'Adaviyya aytur *rahmhā* aytur: Bir kēçe t̄ā'at ve 'ibādat qıldım taqı seḥer (7) vaqtı erdi kim secdeke bardım taqı secde içinde tesbīḥ ayту uyquḡa bardım. Tüşümde körer-men: Bir ḥoş (8) çimgen bolur. Bu çimgen içinde bir uluḡ daraḥt körer-men. Ol daraḥtnıṅ uluḡluqını taqı körkini (9) taqı yaşıllıqını hēç kimerse şifat qılu bilmegey. Bu daraḥt üzesinde mēveler bar, hēç dünyā mēveleriṅge (10) oḡşamaz. Ba'zıları aq mēveler turur taqı ba'zıları qızıl mēveler turur taqı ba'zıları sarıḡ mēveler (11) turur. Cümlesi üç türlüḡ mēveler turur. Bu mēveleriniṅ uluḡluqı qız oḡlan emükinçe tügeçke (?) bolṅay (12) taqı bu mēveler yaruqlıqı ba'zıları ay yaruqluqınça turur taqı ba'zıları kün yaruqluqınça turur. Ol (13) yaşıllı yapurḡaqlar içinde ol mēveler ay meṅgizlig taqı kün meṅgizlig münevver bolup körnürler. Bu arada bir kimerse (14) peydā bolur. Men aytur-men: Ey 'azīz, men 'ömrüm içinde munuṅ tēḡ ḥoş daraḥt taqı munuṅ tēḡ nūrānī mēveler (15) hēç körmüşim yoq. Bu çimgen taqı bu daraḥt kimnünṅ mülki turur? tēp su'āl qıldım erse, aydı kim: Ey Rābi'a, (16) bu daraḥt seniṅ mülkiṅ turur. Haq *tvt* öz qudratı birle bu s̄ā'at içinde yarattı taqı saṅga mülk qıldı. (17) Bu kēçe seḥerde kim Haq te'ālā

* Yazmada altına *şübān* yazılmıştır.

hazratında secde qıldınğ taqı ol secde içinde ne miqdâr tesbîh qıldınğ erse, ol [320] (1) tesbîhniñ sanınça mēveler yarattı nūrdın taqı daraht içinde ornattı, tēdi. Öñgin namāzlarnıñ taqı (2) 'ibādatlarnıñ şavābını āhı-ratta körgey-sen. Bu daraht bu bir secdeniñ şavābı turur, tēp aydı erse, men taqı (3) ġāyat sewündüm. Baqar-men bu daraht tüpinde bu mēve-lerdin bir mēve tüşmiş taqı yerde yatur. Men ol kişike (4) aydım: Darİğ, bu mēve bu darahtdın tüşmiş. Kāşki ol daraht üzesinde bolsa erdi, tēdim erse, ol (5) kişi aydı: Bu mēve taqı bu daraht üzesinde erdi. Velikin sen secde içinde kim tesbîh aytur erdiñg, köñglü- (6) -ñgde bu endİşe tüşti kim, ol un yoğurmuş erdim. Ol unnuñg hamīri keldi-mü erki? tēp endİşe qıldınğ (7) erse, ol tesbîh dünyā endİşesi birle muhteliğ boldı erse, anıñg tuşındaqı mēve taqı yērke tüşti, tēp (8) aydı, oyğandım.

Ahmad ibni'l-Harrāz tēp aytur erdiler, 'ariflardin erdi, ol aytur: Bir kēçe tā'at ve 'ibādat (9) qılur erken uyqu ġalaba qıldı erse, ımızğandım. Tüşümde körer-men uçtmağ hūrlarındın bir hūrānı, (10) anıñ ġüsnini taqı cemālını ādemī şıfat qılu bilmegey. Yüzi qomıyur. Men aydım: Ey körklüg cemāllıg, kimnüñg (11) mülki turur-sen? tēdim erse, ol aydı: Uçtmağ içinde siziñg ħādimlarnıñgızdın biri men turur-men, tēdi erse, (12) yana men aydım: Bu yüzüñgüñg nūrı nedin munuñg teg mūnevver bolup turur? tēp su'āl qıldım erse, mañga aydı: Falān (13) tün içinde üküş tā'at ve 'ibādat qılmışdın sonğ zār ve zār yıġladınğız. Ol tünni yād tutar-mu-siz? (14) tēdi erse, men aydım: Belī, yād tutar-men, tēdim. Ol hūra aydı: Ol kēçe mañga fermān boldı Ĥaq te'ālādın: Barġıl, (15) ol qulumnuñg közi yaşını zāyi' qılmağıl, yerke tökülmesün. Anıñg közi yaşını yüzüñgke sürtgil, (16) tēp fermān boldı erse, men taqı yüzümke sürttüm. Yüzümdeki nūr siziñg yaşınğız nūrı turur, tēp aydı.

(17) Şeyğ Cuneyd-i Bağdādini *rahmhi* tüşinde kördiler, aydılar: Ey şeyğ, Ĥaq *tvt* siziñg birle [321] (1) ne mu'āmilat qıldı? tēp su'āl qıldılar erse, şeyğ aydı: Ol kelimātlar kim ħalāyıqğa qılur erdük. Ol 'ibārat- (2) -lar kim mecma'larda aytur erdük, cümlesi helāk boldı, neerse anlardin bizke ħāşıl bolmadı. Velikin tün buçuqında (3) qopup bir qaç rek'at namāz kim qılduq erdi, ol namāzlardin üküş şavāblar taqı yüksek dereceler andın bulduq, (4) tēp cevāb aydı.

Peyğambar 'as aydı Abū Hureyreke *raşhu*: Yā Abā Hureyre, tünle ewüñg münğüşinde namāz (5) qılğıl kim ewüñg nūrluğ bolsun. Dünyā ħalqınğa neteg kim kökdeki yulduzlar mūnevver körnür, kök ħalqınğa taqı yer (6) yüzündeki mu'minlarnıñg tā'at ve 'ibādat qılğan ewleri andağ mūnevver körnür, tēp aydı. Qulnuñg tün buçuqında (7) ekki rek'at namāz qılmağı dünyādın taqı içindeki māl tawardın yağşıraq turur, tēdi. Ve eger ummatumğa ağır kelmese erdi, (8) tün buçuqında qopup namāz qılmağını farīza qılğay erdim, tēdi.

İbnü 'Aşaym tēp aytur erdiler, bir zāhid bar erdi; (9) tünle yatmaz erdi, erteke tegi namāz qılır erdi. Qaçan kim seher vaqtı bolsa, aytur erdi: Ey Bār Hūdāyā, men 'āşī ve cāfī (10) qulunğ ol arığ uçmañınğqa men neteg lāyıq bolğaymen kim uçmañnı sendin talab qılsam kim sendin men (11) uçmañnı talab qılmaz-men; velkin miskīn za'f qulunğ 'azāb ve 'uqūbatqa taħammul qılu bilmez-men. Kerem qılıp (12) mēni tamuğdın saqlağıl, 'azāb ve 'uqūbat qılmağıl, tēp zār ve zār yığlayu Hāq te'ālādın qolar erdi.

Hasan bin (13) Şālih *rahmhi* öziniñ bir cāriyası bar erdi. Qaçan kim özi tün buçuqı keçse, töşekdin turup ābdast (14) qılsa, ol cāriyaqa taqı fermānlar erdi. Ol cāriyası taqı turup hōcası birle erteke tegi t̄a'at ve 'ibādat qılır (15) erdi. İttifāq andağ tüştı kim hōcası bu cāriyanı sattı taqı bir musulmān aldı. Ol kēçe tün buçuqı boldı erse, bu cāriya (16) burunqı tēg qoptı taqı ābdast qıldı taqı hōcağa aydı: Ey hōca, qopunğ, namāz qılınğ, tēp çaqırđı erse, hōca taqı (17) oyğandı, cāriyağa aytur: Ey cāriya, tañ mu yarudı? tēp su'al qıldı erse, cāriya aydı: Tañ yarumadı. Hōca aytur: [322] (1) Tañ yarumamış bizke ne namāz buyrur-sen? tēdi erse, cāriya aydı: Ya'nı siz bu bēş namāzdın önğın namāz qılmaz-mu- (2) -siz? tēdi erse, hōca aydı: Biz bēş namāzdın önğın namāz qılmaz-miz, tēdi erse, cāriya aydı: Andağ erse, ey hōca, (3) sen mañğa hōcalıqğa yaramas-sen. Mēni érte bolsa, burunqı hōcamğa qaytarğıl. Men cümle hōcaları (4) andağ saqındım, tēdi. Erte boldı erse, hōca nēçeme kim qaytarmaz-men, tēdi erse, ol cāriya feryād ve navha qıldı: (5) Men seniñ qatında oturmaz-men, tēdi erse, bardı qaytarmaqğa. Bu cāriya burunqı hōcanıñ adaqınğa tüştı, zār (6) ve zār yığlayur: Ey hōca, men seniñ qadriñni bilmedim, yaman qıldım. Tevbe qıldım zīnhār ve zīnhār mēni qaytarğıl kim (7) inğen zulmatqa tüştüm. Qarañgquluq mēni qap-sadı, tēp yığladı erse, hōcası taqı qaytardı.

Yusuf ibni (8) Mihrān aytur: Rāvllar andağ rivāyat qıldılar kim 'Arş adaqında bir ferīşte bar, erkek tawuq şūratlığ, turnaqları (9) yinçüdin taqı köksi yaşıl zeberceddin. Qaçan kim tūnnünğ üç ülüşte biri keçer bolsa, ēkki qanatını biri biringe (10) urur taqı çaqrur taqı aytur: Hāq te'ālā hāzratında t̄a'at qılmaq üçün qopğan 'āşıqlar qopsunlar. Anlarqa (11) vaqt boldı, tēp çaqrur. Qaçan kim tün buçuqı bolsa, yana qanatını biri biringe urur taqı ēkinç qata çaqrur (12) taqı aytur: Hāq te'ālā hāzratında temcīd qılğanlar qopsunlar kim temcīd vaqtı boldı, tēp. Qaçan kim tūnnünğ (13) ēkki ülüşi keçer bolsa, yana qanatını biri biringe urur taqı çaqrur taqı aytur: Namāz qılğuçılar şavābdın (14) maħrūm bolmasunlar, qopsunlar, tēp aytur. Qaçan kim tañ belğürür bolsa, yana qanatını biri biringe urur (15) taqı çaqrur taqı aytur kim: Ey ġāfiller qopsunlar, tēp aytur.

Mâlik bin Dînâr *rahmhi* aytur: Bir kêçe mañga (16). ğaflat ğâlib boldı, virdimni qılu bilmedim, uyquğa bardım. Tüşümde körer-men: Uçtmañ hūrılarının (17) bir hūra mañga kelür, êlginde bir ruq'a bar. Mañga aytur: Ey Mâlik, hañ oqıyur-mu-sen? Men aydım: Oqıyur-men, tédim [323] (1) erse, ol ruq'anı mañga bérdi. Açtım, baqar-men, içinde bitiglig erdi: Nefsnüñ lezzeti birle meşğül bolğan taqı (2) bizlerdin yüz êwürgen, bu uyqudın oyğangıl taqı Haq te'âlâqa yangıl. Haq te'âlâ birle munâcât qılmañğın yañşı- (3) -raq ermez-mü sañga bu uyqudın? Bu dünyâ tena"um yêri ermez. Bukün yarın âhıratqa bargaysen taqı bizler birle uçtmañ (4) içinde menğgü qalgaysen, tena"um anda qılğaysen, têp bitiglig erdi.

ONINÇ FAŞL

Şabur ve rizâ fazâyiliniñ (5) beyânı içinde turur.

İmâm Abū'l-Leyṣ-i Samarqandî *rahmhi* Tanbiyatu'l-ğâfilin atlıg kitâbında bu hadîsni keltürmiş. (6) Hadîs bu turur:

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم إن الله تبارك وتعالى يقول إذا وجهت إلى عبد من عبادي (7) مصيبة في ماله أو ولد أو بدنه فاستقبل ذلك بصبر جميل استحيت منه يوم القيامة أن انصب له (8) ميزانا وانشرله ديواناً

Bu hadîs ma'nisi ol bolur kim Peyğambar 'as habar bérü yarlıqar Haq te'âlâdın, (9) hikâyat qılu Tanrı *tt* aytur: Qaçan kim qullarımın bir qulumğa muşibat tegürsem, mâlı içinde yâ taqı (10) oğlu qızı içinde yâ taqı teni içinde taqı ol qulum muşibatqa körklüg şabur birle qarşu kelür bolsa, qıyâmat (11) kün 'amallarını ölçmek üçün ol qulumni tarâzû qatınğa keltürmegeymen taqı öñinlerniñ 'amallarınıñ dīvânını (12) oqutmışta ol qulumnuñ dīvânını yaymağaymen taqı oqutmağaymen taqı hêç su'âl ve hisâb qılmadın (13) uçmañqa kigürgeymen, têp aydı.

Peyğambar 'as'nuñ yârânları kâfirlar zaħmatına taqı meşaqqatına taħammul qılu (14) bilmedin Peyğambar 'as'qa şikâyat qıldılar erse, Peyğambar 'as aydı: Ey yârânlarım, sizler bu kâfirlar (15) zaħmatına şabur qılmañğız mañga sewüglügrek turur, tegme biriñiz cümle şahâbanıñ eđgü 'amalları birle kelme- (16) -kiñizdin erse, ya'nî üküş hayrât ve fâ'atdın emgekke şabur qılmañğın şavâbı artuq üçün. Haq te'âlâ (17) aydı kim, *qt*: (XXXIX : 1) انما يوفى الصابرون اجرهم بغير حساب

Ma'nisi ol bolur kim: Qıyâmat kün [324] (1) bolsa, *avş* şabur qılğuçılarga şavâblar hisâbsız tamâm bérilgey, tédi taqı aydı kim: Men qorqar-men (2) sizlerdin kim mendin soñğ êller açılğay, İslâm 'âlamda münteşir bolğay. Tegme biriñiz üküş ni'matlıg (3) bolğaysız taqı biri biriñizni yigrengeysiz taqı sizlerni ferîşteler yigrengey ol hâlda kim kim ol ni'metke (4) mağ-

rür bolmadın benim qatımda tirilmiş teg tirilür bolsalar, âhiratta uluğ şavâbqa taqı dereceqa mustaḥaq (5) bolğay, tēp aydı taqı andın soñg bu âyatnı oqıdı, *qt*: *ولنجزين الذين صبروا* (6) *ما عندكم ينفد وما عند الله باق* (XVI: 96) *أجرهم بأحسن ما كانوا يعملون* Ma'nisi ol bolur kim: Ol māl tawar kim qatıñızda (7) bar turur ol cümlesi tükenür. Velikin ol şavâblar taqı dereceler kim sizke bar turur, Ḥaq te'ālā ḥazratında ol bâqī turur, (8) tükenmek revā ermez, taqı her ayna bergey-miz ol kimerselerke kim miñnetke şabur qıldılar 'amallarıñg körklügereki (9) birle.

İbni 'Abbās aytur *razhu*: Bir kün Peyğambar 'as enşārılar üzesinge kirdi taqı aydı: Ey sizler, mu'min—(10)—lar-mu-siz? tēp su'āl qıldı erse, enşārılar muteḥayyir bolup tek qaldılar erse, 'Ömer *razhu* aydı: Belī, Yā Resūlallāhi, (11) enşārılar mu'minlar turur, tēdi erse, Peyğambar 'as aydı: İmānıñız nişanı ne turur? tēp ékinç qata su'āl qıldı erse, (12) enşārılar aydılar: Yā Resūlallāhi, Ḥaq *ttv* bizlerke ni'met bërse, şükür qılur-biz, taqı belā bërse, şabur qılur-biz, tēdiler (13) erse, Peyğambar 'as aydı: Ka'beniñ Rebbi birle ant yāđ qılur-men kim sizler ḥaqīqat mu'min erürsiz. Anıñ üçün kim (14) İmān ékki yarım turur: Bir yarımı şükür taqı bir yarımı şabur turur, tēp aydı.

İbni 'Abbās aytur *razhu*: Şabur Qur'ān içinde (15) üç türlüğ turur. Bir şabur bar Ḥaq *ttv* farīza qılmaşlarını edā qılmaq içinde taqı anlarını kerekinçe yeringe (16) keltürmek içinde şabur qılsa, ol qulğa Ḥaq *ttv* uçtmaḥ içinde üç yüz derece yüksek qılu bergey (17) taqı bir şabur kim muşibat tegmişte qul şabur qılsa, ceza' ve feza' qılmaşın tilinde yawuz kelimeler sözlemedin [325] (1) taqı köñlinde yawuz endişeler keçürmedin şabur qılıp tursa taqı Ḥaq te'ālānıñ ḥükmiñge muṭī' bolsa, Ḥaq tebāra-ka (2) ve te'ālā ol qulğa uçtmaḥ içinde toquz yüz derece yüksek qılu bergey, tēdi.

Sehl Tusterī *rahmhi* özinge (3) bir kimerse keldi taqı aydı: Yā şeyḥ, ewümge uğrı kirdi taqı ne kim mālım bar erdi cümlesini aldı, tēdi erse, şeyḥ aydı: (4) Şükür qılğıl. Ol kimerse aydı: Yā şeyḥ, ne şükür yeri turur? Cümle mālım aldurdum, ne işke şükür qılayın? tēdi erse, şeyḥ aydı: (5) Neteg şükür qılmaz-sen? Uğrı aldı erse, dünyāvī mālınıñnı aldı. Eger Şeyṭān köñliñge kirip İmānınıñnı taqı tevḥidiñni (6) taqı ma'rifa-tıñnı alsa, ne qılğay erdiñg? Şükür qılmaz-mu sen kim İmānıñg bâqī; mālınıñ bolmasa bolmasun, ziyān qılmaz (7) tēdi erse, ol kimerse tek qaldı.

Bir şeyḥniñ mürīdi bar erdi. Ol mürīdni bir cürüm birle tuttılar taqı sultānqa elettiler (8) erse, ol mürīd şeyḥqa ḥabar qıldı kim mēni sultānqa elettiler, tēp. Şeyḥ kişi ıda bērdi kim şükür qılğıl, tēp. Mürīd ta'accub qılur (9) kim şeyḥ mañga ne işke şükür qılğıl, tēp aytur. Yana

mürîd êkinç qata şeyhqa habar qıldı kim sulţân mēni munça yıǵaç (10) urdı taqı zindānqa kemişti taqı adaqımğa buqaǵu urdı taqı ol buqaǵunuñ bir ǵalqası[nı] menim adaqımğa qattılar (11) taqı bir ǵalqasını bir mūǵ adaqımğa qattılar, tēp habar ıda bērdi erse, şeyh aydı mürîdqa: Şükür qılsun; ol Tanǵrı (12) te'ālā kim ol mūǵnuñ köñlini qarartıp bēlinge zunnār baǵladı, ol zunnārni sening bēlinge baǵlamış bolsa, (13) ne qılǵay erdiñ? tēdi taqı: Hāq *tvt*'qa üküş şükür qılǵıl, hēç neerse köñlüñge keçürmegil, tēp mürîdqa (14) öǵütlep habar ıda bērdi erse, ol mürîd taqı şabur qıldı.

'Āriflarda biri oramdın keçip barurda bir kimerse (15) öçekdin bir tebrek kül başıñga kemişti erse, bu 'ārif Hāq te'ālāqa secde qıldı taqı üküş şükürler qıldı erse, (16) aydılar: Ey 'azız, başıñqa kül tōküldi, ne işke şükür qılır-sen? tēdiler erse, ol 'ārif aydı: Mēndin bir ma'siyat (17) keldi. Men qorqup turur erdim kim mañğa ot kelip helāk mu qılǵay? tēp Hāq *tvt* otı küli birle şulh qıldı [326] (1) Men şükür qılmaǵayın-mu? tēdi.

Şahābalarda biringe yolda bir ǵatun satǵaştı kim, İslāmdın oza ol ǵatun (2) birle ma'rifatı bar erdi. Ol ǵatun birle bu şahāba sözlestiler taqı ol ǵatun yörüdi erse, bu şahāba taqı (3) yörür erken ol ǵatunqa êkinç qata iltifāt qılmuş erdi bir tam başıñga qaltandı taqı yüzinge eşer qıldı (4) erse, bu hikāyatnı Peyǵāmbar 'as'qa aydılar erse, Peyǵāmbar 'as aydı: Qayı qulǵa kim Hāq te'ālā edǵülük (5) tilemiş bolsa, anıñ yazuqlarınıñ 'uqubatını dünyāda bērür, āhıratqa qoymaz, tēp aydı.

Peyǵāmbar aleyhi (6) 's-salām qaçan kim Mekkedın Medīneke hicret qıldı erse, üküş şahābalar Peyǵāmbar 'as firāqıñga taḥammul (7) qılu bilmedin ewlerini terk qılıp oǵul qızlarını terk qılıp Medīneke keldiler. Ol şahābalardın êkki (8) Devs qabılalıǵ kimerse taqı Medīneke hicret qıldı. Bu êkkidin biringe sōkellik tegdi taqı sōkelliki qatıǵ (9) boldı erse, iǵinge şabur qılu bilmedin oq başaqını aldı taqı barmaqlarınıñ boǵunlarındın kesti taqı ol (10) barmaqlarındın qanı aqa vefātı boldı. Anıñ yarı bar erdi Tufayl atlıǵ. Ol Tufayl ol ölgen şahābanı tüşinde (11) kördi taqı anǵar su'āl qıldı kim: Ey qarındaşım, Hāq *tvt* sening birle ne mu'āmilat qıldı? tēp su'āl qıldı erse, (12) ol aydı kim: Hāq *tvt* mañğa raḥmat qıldı taqı uçtmaḥ rüzī qıldı Peyǵāmbarqa Mekkedın Medīneke kelgenim (13) üçün, tēp aydı erse, Tufayl aydı: Ey qarındaşım, bu eligleriñni nişe örtüp turur-sen? tēp su'āl qıldı erse, (14) ol aydı: Ey qarındaşım, barmaqlarım cümlesi kesük turur ma'yüb turur. Men aydım: Nişe ma'yüb boldı? tēdim erse, (15) ol aydı: Dünyāda mañğa sōkellik tegmiş erdi. Men ol sōkellikke şabur qılmaqım kerek erdi. Taqı neçeme kim igim (16) taqı meşaqqatım qatıǵ bolsa, taḥammul qılmaq kerek erdim. Munda derecem taqı şavābum üküş bolǵay erdi. İgimke taḥammul (17) qılu bilmedin barmaqlarım uçlarını kestim erse, Hāq *tvt* mañğa aydı: Men yaratǵan

barmaqlarını şabur [327] (1) qılmanın kestinğ erse, men anı işlâh qılmazmen, tedi. Ėmdi bu barmaqlarım cümlesi ma'yüb tururlar, tedi. (2) Tufayl kelip bu tüşni Peyğāmbar 'as'qa aydı erse, Peyğāmbar 'as du'ā qıldı taqı aydı: Bār Ĥudāyā, anıñ (3) ėkki ėlgini taqı sen yarlıqağıl, tedi.

Bir kimerse Peyğāmbar 'as'qa keldi taqı aydı: Yā Resūlallāhi, mālım bar erdi (4) zāyi' boldı. Taqı sağ erdim, sökel boldum, hēç sökellikim mēndin zāyıl bolmaz, tēp aydı erse, Peyğāmbar 'as (5) aydı: Qayu qulnı Ĥaq *tvt* sewer bolsa, aṅgar üküş belālar taqı miḥnetler bērür. Āḫiratta derecesi taqı ḥurmeti (6) taqı 'izzeti artuq bolsun tēp.

Ĥaq *tvt* qıyāmat kün bolsa, 'āvş tōrt kimerse birle tōrt kimerseke (7) ḥuccet qılğay: Paḏışāhlar taqı beglerke taqı māl ėdileri ayğaylar: Yā Rebbī, bizlerke paḏışāhlıq bērdinğ taqı üküş (8) māl ve memleket bērdinğ. Anıñ birle meşğül bolduq taqı saṅga 'ibādat qılu bilmedük, tēseler, Ĥaq *tvt* ayğay (9) kim: Sizlerninğ mālınğızdın taqı pāḏışāhlıqınğızdın Süley-mān peyğāmbar mālı taqı pāḏışāhlıqı uluğraq erdi. (10) Aṅgar ol mālı taqı pāḏışāhlıqı tā'at ve 'ibādat qılmaqğa māni' bolmadı; saṅga nişe māni' boldı? tēse, anlar hēç (11) cevāb aytu bilmegeyler.

Yana qullarını keltürgeyler taqı ayğaylar kim: Sizler Ĥaq te'ālāqa tā'at ve 'ibādat (12) nişe qılmağınğızlar? tēp su'al qılsalar, anlar ayğaylar: Yā Rebbenā, bizlerni sen taqı maḥlūqqa bende qıldıñ. (13) Ol ḥōcalarımız ḥıdmatı birle meşğül bolduq taqı saṅga ḥıdmat qılu bilmedük, tēp aysalar, Ĥaq tebāraka (14) ve te'ālā ayğay kim: Yūsuf peyğāmbarnı taqı men qul qıldım. Ol qulluq içinde erken maṅga tā'at ve 'ibādat qılmaqı (15) hēç terk qılmağı; sizler nişe terk qıldıñız? tēp aysa, munlar hēç cevāb aytu bilmegeyler.

Andın soñ dervīş- (16) -lerni keltürgeyler taqı su'al qılğaylar kim: Sizler Ĥaq te'ālāqa nişe tā'at ve 'ibādat qılmağınğız? tēp su'al (17) qılsalar, bu dervīşler ayğaylar kim: Yā Rebbenā, sen bizlerni dervīş yarattıñ. Bizler öz miskīnlikimiz birle taqı [328] (1) ḥasratımız birle meşğül bolduq, saṅga tā'at ve 'ibādat qılu bilmedük, tēp aysalar, Ĥaq *tvt* ayğay kim (2) 'İsā peyğāmbarnı taqı dervīş qıldım. Anıñ dervīşliki tā'atğa māni' bolmadı; sizlerke neteg māni' boldı? tēp (3) aysa, munlar hēç cevāb aytu bilmegeyler.

Andın sökellerni keltürgeyler taqı su'al qılğaylar: Sizler Taṅrı (4) te'ālāqa tā'at ve 'ibādat nişe qılmağınğız? Anlar ayğaylar kim: Yā Rebbī, bizlerke sökellik bērdinğ, ol sökellik birle (5) muḫtalā qıldıñ. Bizler ol sökellik ḥasratı birle, öz zaḥmatımız birle meşğül bolduq. Saṅga tā'at ve 'ibādat (6) qılu bilmedük, tēseler, Ĥaq *tvt* ayğay kim: Ayyūb peyğāmbarqa taqı sökellik bērdim, ol sökellik aṅga (7) māni' bolmadı, tā'at ve 'ibādatdın hēç ḥālī bolmadı; sizler nişe tā'at ve 'ibādat qılmağınğız? tēp aysa, (8) anlar hēç cevāb aytu bilmegeyler.

Ayyüb peygâmbarnıñ sökellikiniñ sebebi ol erdi kim Ayyüb peygâmbar 'aleyhi (9) 's-salâm Ya'qüb peygâmbar oğlu 'Aysınıñ nebîresidin bolğan oğul erdi. Taqı anası Lût peygâmbar 'ayalı erdi. (10) Taqı Ayyüb peygâmbarqa Hâq te'âlâ üküş māl ve ni'met bērip turur erdi. Şām şahrāsında yılqı qarasını saqlağan (11) tört miñ ewlük qulı qaravaşı bar erdi. Bir uluğ sarây qoparıp turur erdi. Dervişler üçün ol sarây (12) içinde ni'metler töküp turur erdi. Sufrasını âmāda qılıp turur erdi; kim kim kelür bolsa, ğarīb ve şehrīdin, (13) āzād ve bendedin, za'īf ve qavīdin, erkek ve tişidin qamuğınğa sufra qoyar erdi. Taqı ne kim hācat 'arza qılsa- (14) -lar, hācatlarını revā qılur erdi. Borçluğlarınñ borçını edā qılur erdi. Tonsuzlarqa ton bērür erdi.

(15) Bir kün İblīs 'al kök 'ālamınqa aştı. Muştafā 'as'dın oza İblīske icāzat bar erdi kim kökke (16) aşıp ferīşteler birle sözleşmekke; Muştafā kelmişdin soñğ Hâq te'âlâ fermānladı kim: Bukündin soñğ (17) İblīs kök 'ālamınqa aşar bolsa, ot birle atıñlar, tēp Muştafāqa hürmet üçün. Qaçan kim İblīs kök 'ālamınqa [329] (1) aştı erse, ferīşteler aydı: Bu Ayyüb peygâmbar üküş hayrātıñ taqı tātıñ kimerse turur, tēp aydılar erse, (2) İblīs aydı: Neçük tāt ve 'ibādat qılmasun kim Hâq te'ālā añgar munça hezār ni'met 'atā qılıp turur. Eger ol (3) ni'metleri bolmasa erdi, tāt ve 'ibādat qılmağay erdi, tēdi erse, Hâq te'ālādın hıttāb keldi taqı aydı: Ey (4) İblīs, men Ayyüb peygâmbarnı andağ bilür-men kim eger ol derviş bolsa, hēç neersesi bolmasa taqı mañga tātını taqı (5) 'ibādatını eksitmegey, tēp aydı erse, İblīs-i la'īn aydı: Yā Rebbī, mañga taqı ma'lūm bolsun. Sen mēni * muşallaṭ qılğıl, (6) men anıñ mālını helāk qılayın. Baqayın kim ol tāt qılur-mu yā yoq mu? tēdi erse, Hâq te'ālā aydı: Andağ bolsun, tēdi (7) erse, İblīs 'al daryā qırıñğa kelip qatıñ āvāz birle çağırdı ** erse, cümle şeytānlar taqı dēvler taqı (8) perīler cem' boldılar. İblīs aydı kim: Hâq te'ālā mēni Ayyüb mālı üze muşallaṭ qıldı. Ėmdi tegme biriñiz otlar (9) alıp barıñlar taqı Ayyübnuñ nē kim yılqı qarası bar erse, cümlesini köydürüñ taqı helāk qılıñ, tēp fermānladı (10) erse, bu şeytānlar taqı perīler otlar alıp bardılar taqı cümle yılqı qarasını taqı qullarını qaravaşlarını köydürdi- (11) -ler taqı İblīs 'al bir çübān şüratı üze bolup Ayyüb peygâmbarqa keldi. Baqar, Ayyüb peygâmbar 'as namāz (12) qılı turur. Qaçan kim namāznı tamām qıldı erse, bu çağırdı, feryād qıldı başınğa tupraq saçtı. Ayyüb peygâmbar aydı: (13) Ne boldı? tēp su'al qıldı erse, ol qoymat aydı kim: Ne kim yılqı qara bar erdi taqı qul qaravaş bar erdi, cümlesi köydi, helāk (14) boldı, tēdi erse, Ayyüb peygâmbar hēç qağğurmadı taqı aydı kim: Bu māl tavarını Hâq te'ālā bērip turur erdi, yana Hâq te'ālā (15) aldı. Mañga ne çağırur-sen? Eger

* Yazmada : *am*.

** Yazmada : *haqırdı*.

sen taqı yahşı bolsa erding, ol şehid bolğanlar birle bolğay erding. Yamanlıqıñ (16) üçün tirig qaldıñ, tedi taqı namāzqa şurū' qıldı erse, İblīs-i la'ın mütehayyir boldı, yana kökke aştı erse, ferışteler (17) aydılar: Neteg sen yā İblīs? Ayyüb peygāmbar* munça māl tawar helāk bolğanıñğa hēç qadğurmadı ceza' taqı feza' qılmadı, [330] (1) şabur qıldı, tēp aydılar erse, İblīs la'ın aydı kim: Her ayna, oğulları bar, qızları bar, anlar birle köñgli hoş (2) turur, eger Haq te'ālā mañğa oğulları taqı qızları üze musallaṭ qılsa erdi, nazar qılğay erdim, aḥvālı neteg munğiz (3) bolğay erdi. Hēç tā'at ve 'ibādatqa rağbatı bolmağay erdi, üküş ceza' ve feza' qılğay erdi, tedi erse, Haq (4) te'ālādın ḥitāb keldi kim: Ey mel'ün, bargıl, oğlanları taqı qızları üze musallaṭ qıldım, tedi erse, on oğlu (5) taqı qızı bar erdi. Üçi erkek taqı yētisi qız erdi. Cümlesi** mu'allim ewinde erken ol ewnünğ saqını tepretmiş (6) erdi. Ėw yıqıldı taqı cümle oğlanları helāk bol dierse, bu İblīs la'ın bu oğlanlarınğ dāyası şūratiñğa bolup keldi (7) taqı Ayyüb peygāmbar 'as'qa feryād ve navḥa qıldı erse, Ayyüb Peygāmbar 'as: Ne boldı? tēp su'āl qıldı erse, (8) ol dāya aydı kim: Yā Ayyüb, ew yıqıldı taqı cümle oğlanlarınğ helāk boldı, tedi erse, hēç ceza' taqı feza' (9) qılmadı taqı aydı kim: Cümlesini Haq te'ālā bērip turur erdi, Haq tut aldı. Bergen taqı ol turur, alğan (10) taqı ol turur tēp *al-ḥamdu li'llāh* tēp, Tanğrıqa ḥamd ve şenā qıldı taqı namāz qılu başladı erse, İblīs la'ın bu ḥālatnı (11) kördi erse, mütehayyir boldı. Yana kök 'ālamıñğa mindi erse, ferışteler aydılar: Ey mel'ün, kördünğ-mü Ayyüb (12) peygāmbar 'as neteg şabur qıldı? tēdiler erse, İblīs aydı kim: Her ayna teni sağ turur. Oğul qız taqı ḥāşil (13) bolğay, māl taqı ḥāşil bolğay. Eger Tangrı te'ālā mañğa Ayyübnuñğ teninge musallaṭ qılsa erdi, men anıñğ teninge ig (14) bērse erdim, nazar qılğay erdim kim ceza' qılır-mu, yā taqı yoq mu, tēp aydı erse, Haq te'ālādın ḥitāb keldi kim: (15) Yā İblīs, sañğa Ayyüb teninge taqı musallaṭ qıldım; meger köñgliñge taqı tilinge qatılmağıl, tedi erse, İblīs 'al (16) keldi, Ayyüb peygāmbar qatıñğa. Baqar, Ayyüb peygāmbar 'as secde içinde erdi. Burnı astıñğa kirip burnıñğa (17) ürmiş erdi, cümle teninge 'illet münteşir boldı taqı teni cümlesi şıştı taqı kiçik tuttı; tırnaqları birle qaşıyur [331] (1) erdi, tırnaqları taqı tüşti. Bolmasa, saqsıq birle ança qaşıdı kim tenleri teşildi taqı qaparçuqlar bolup (2) etleri çüridi taqı on minğ qurt teninde peydā boldı erse, bu İblīs şehir ḥalqıñğa aydı kim: Bu Ayyübqa yaman 'illet (3) zāhir boldı. Bu el ḥalqıñğa sirāyat qılğay taqı cümle şehir ḥalqı ol 'illet birle mubtalā bolğay, tedi erse, Ayyüb (4) peygāmbarın ḥatunı Raḥmat birle eldin çıqardılar. El tarafında bir ḥarāb tam bar erdi, anda qoydılar. Ayyüb (5) peygāmbar 'as hēç tā'atını taqı 'ibādatını taqı tesbīḥ ve tehlīlını qoymadı. Burunqıdın taqı ziyāda Haq te'ālāqa ḥamd (6) ve şenā aytur erdi. Ḥatunı Raḥmat

* Yazmada : *peygāmbarıñğ*.

** Yazmada : *cümlesini*.

hatun kündüz şeker halqınıñ tonlarını yuvar erdi taqı tegirmenlerini ögiyür erdi (7) taqı anlarqa hıdmat qılur erdi. Kêçe bolsa, êkegün eştâr qılur erdiler. Bir kün hatunı Raḥmat hatun aytur: Yâ Ayyûb, (8) siz peygâmbar turur-siz, siziñ du'ânğız mustacâb turur. Tañrı te'âlâdın şihhat ve şifâ tilesenğiz* taqı bu belâdın (9) qurtulsañız, burunqı tég bolsañız, tédi erse, Ayyûb peygâmbar 'as aydı: Haq te'âlâ mañğa yetmiş yıl tendurust- (10) -luq bérdi, êmdi taqı yetmiş yılqa tegi ig bérse, Haq te'âlâdın şifâ tilemegeymen. Ve eger yetmiş yıldın bu igim taqı (11) zaḥmatım ziyâda bolsa, andın sonğ tilegeymen, tédi. Bir kün İblîs 'al el halqıñğa aydı: Bu Ayyûbnuñ (12) hatunı siziñ ewleringizke kirip siziñ işleringizni qılur taqı ol barıp kêçe anıñ qanı irini** birle (13) bulaşıp siziñ ewüñgüzke kirse, anıñ igi sizlerke teggey, tédi erse, bu şeker halqı Ayyûb peygâmbar hatunını (14) yawutmadılar. Qayu qapuğqa barsa, kigürmez erdiler. Kêçe keldi, elginde hêç neerse keltürmedi erse, Ayyûb (15) peygâmbar şabur qıldı. Êkinç kün taqı bardı yana ewlerke kigürmediler, hêç neerse bérmediler erse, quruğ, hâlî (16) elig birle keldi, bu Ayyûb peygâmbar qatında yığlayu başladı erse, Ayyûb peygâmbar aydı: Ey za'İfa, şabur qılğıl, (17) işimiz inğen qatıg boldı. Bolğay kim feraḥ bolsa, şabur qılğıl, yıglamağıl, tédi. Üçinç kün taqı şekerke bardı, [332] (1) aḥşamqa tegi qapuğlarını kezdi, hêç kimerse, ewke yawutmadı. İnğen qadğuluğ bolup barurda İblîs (2) 'al âdemî şüratinga bolup keldi taqı aytur: Ey za'İfa, nişe yığlayur-sen? tédi erse, Raḥmat (3) aydı: Ayyûb peygâmbar üç kün boldı kim ta'âm tenāvul qılması yoq taqı inğen qatıg turur, tédi erse, (4) ol aydı: Men sañğa êkki etmek béréyin, sen mañğa örülmiş saçınğnı bérgil, keseyin, tédi erse, Raḥmat aydı: Bu (5) êkki örülmiş saçım birle Ayyûb peygâmbarın yerindin qopmışda bu saçlarımını tutup qopar. Sana neçük (6) béréyin? tédi erse, İblîs aydı: Ne ziyân qılğay? Elginğ tutup qoparğaysen, tédi taqı: Qaç eyyâmda bütgey, (7) tédi erse, Raḥmat aydı: Hele andağ qılğıl, tédi erse, İblîs 'al êkki etmek bérdi taqı êkki örülmiş saçını (8) kesti. Andın sonğra taqı Ayyûb peygâmbarqa barıp aydı kim: Hatununuñ yaman işte tuttılar taqı êkki örülmiş saçını kestiler, (9) tédi erse, Ayyûb peygâmbar 'as aydı: Neteg qılğay ol bu işni? Ol Ya'qûb peygâmbar uruğındın turur. Ol (10) aydı: Hatununuñ inğen açmış. Halâyıqlar neerse bérmemişler. Êkki etmek üçün yaman iş qılur erken tutup (11) saçını kesip turur[lar]. Uşbu sâ'at kelse, körgeysen, tédi erse, Ayyûb peygâmbar qatıg qadğurdı. Mâlı, tawarı (12) zâyi' bolmışta hêç qadğurmadı, oğlı qızı vefâtı bolmışta hêç qadğurmadı, yeti yıl taqı yeti ay (13) taqı yeti kün taqı yeti sâ'at sökellik birle muhtalâ bolmışta hêç qadğurmadı, velikin hatunı bu fâhişa (14) işni qıldı tég eşitti erse, bu işke qatıg qadğurdı. Bir sâ'at keçti taqı Raḥmat keldi taqı êkki etmek keltürdi (15) erse, Ayyûb peygâm-

* Yazmada : *tilemez-siz*.

** Yazmada : *irinli*.

bar aydı: Yâ Raḥmat, êkki saçınğ bérğil, turayın taqı ḥācatımğa barayın, tēdi erse, Raḥmat aydı: (16) Êkki saçımni bérdim taqı bu êkki etmekni aldım. Üç kün boldı kim sen taqı men, êkegün aç turur-miz, hēç neerse (17) tenāvul qılınısımız yoq. Ol cihettin öngin iş tapmadım erse, mundağ qıldım, tēdi erse, Ayyūb peygāmbar aydı: [333] (1) Kim saçnı satğın almış bar kim sendin algaylar. Sēni fāḥiṣa qıldı taqı saçın kesti[ler] tēp aydılar, tēdi erse, (2) ol yığlayu başladı erse, Ayyūb peygāmbar aydı: Vallāh eger Taṅrı te'ālā maṅga ṣiḥḥat bérse, saṅga yüz yığaç (3) urğaymen, tēdi. Taqı ol kēçe taqı êkegü ta'ām tenāvul qılmadılar. Ol Raḥmat erteke tegi yığlayu keçti. Ayyūb peygāmbar (4) taqı erteke tegi yığlayu keçti taqı ḥatırı inğen ṣikeste boldı taqı Ḥaq te'ālāqa sığındı taqı aydı: Yâ Rebbi, (XXI : 83) *مَسْنَى الْضُرَّوَانَتْ اِرْحَمِ الرَّاحِمِينَ* Ey Perverdigārim, ėmdi maṅga zarar ve meṣaqqat tēgdi. Sen raḥīm (6) sen, cümleke raḥmat qılğanlardın artuq raḥmat qılğan sen turur-sen, maṅga raḥmat qılğıl, tēdi erse, Ḥaq tebāraka (7) ve te'ālā du'āsını icābat qıldı taqı aydı: (XXXVIII : 44) *اِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نَعِمَ الْعَبْدُ اِنَّهُ اَوْابٌ* Ma'nisi (8) ol bolur kim: Biz bu Ayyūb peygāmbarı ṣabur qılğan bulduq. Neme yaḥşı qul turur bu Ayyūb peygāmbar. Hemİşe (9) Rebbinge qayıtğan turur. Ṣiḥḥat hālında taqı Rebbi birle erdi, sōkellik hālında taqı Rebbi birle turur, tēp Ḥaq te'ālā (10) Ayyūb peygāmbarı ögdi. Ertesi Cebre'īl 'as keldi taqı aydı: Yâ Ayyūb, ėdñğ celle celāluhu saṅga salām bérdi (11) taqı biṣārāt saṅga bolsun kim burunqı quvvatınğdın yaḥşıraq quvvat bağısladı taqı burunqı teniñğdin yaḥşı- (12) -raq ten 'atā qıldı taqı sağ adaqınğı yerke urğıl taqı bir çeşme çıqğay, ol çeşme içinde ğusl (13) qılğıl, tēdi erse, Ayyūb peygāmbar taqı andağ qıldı erse, cümle igi 'illeti zāyıl boldı, tendurust boldı taqı Cebre'īl (14) 'as aydı: Yâ Ayyūb, ḥatununğ Raḥmat ḥatun zinā qılmadı taqı zinā qılmaqğa i'tiqādi taqı yoq. Ol saṅga (15) ḥabar bérğen Şeyṭān erdi. Antqa tutulmağıl, yüz yığaçnı bir yerke bağlap bir qata ḥatununğqa urğıl, antqa (16) tutulmağaysen, tēdi taqı ḥatunı qağğı ḥasrat birle şcherke barıp turur erdi. Ol şcher ḥalqı taqı anı yawutmaz erdiler (17) kelmekke. Ayyūb peygāmbarın uwtanur erdi. Muteḥayyir bolup qaldı. Velikin endİşe qıldı kim: Eger barmasam, yırtğan [334] (1) cānvarlar kelip anı helāk qılmasunlar, tēp şefaqt qılıp keldi. Baqar, bir kimerse aq ton keğmiş, (2) saçnı tarayur. Raḥmat aydı: Ey 'azīz, munda bir sōkel bar erdi, qayda bardı? Cānvarlar mü yırttı yâ taqı kişiler mü (3) bu yerdin kēterdiler? Ne aḥvāl boldı? Hēç bildiñiz mü kim qayda bardı? tēp yığlayu başladı erse, Ayyūb peygāmbar (4) aydı: Ol sōkel tēgeniñ neteg kişi erdi? tēdi erse, Raḥmat aydı: Sağlıqında sizke oḥşayur [erdi], tēdi erse, (5) Ayyūb peygāmbar aydı: Yâ Raḥmat, ol sōkel tēgeniñ men turur-men, tēdi. Qıışanı aṅga aytı bérdi erse, ol taqı (6) sewündi, Andın soñ Cebre'īl 'as aydı: Yâ Ayyūb, ol ėw içindeki ölgen oğlanla-

rıŋqqa bargıl (7) taqı du'â qılğıl; Hâq te'âlâ cümlesini tirgüzsün, tedi erse, Ayyüb peygâmbar taqı za'İfası birle ol ew qatıŋa (8) bardılar taqı du'â qıldılar erse, ol on oğlanlar cümlesi tirildi, yana Cebre'İl aydı: Çıqğıl, ekin yeringe (9) bargıl, tedi erse, hatunı, oğlanları birle ekin yeringe bardılar. Hâq te'âlâ qudratı birle ekindügdin aḥşamqa (10) tegi altundın çekürge yağıdurdı, cümlesini yıgdılar. Bir çekürge bu ekindin qaçmış erdi. Ayyüb peygâmbar (11) anı qavdı taqı tuttı erse, ferİşte aydı: Munça çekürge Hâq te'âlâ saŋa rüzİ qıldı. Bu bir çekürge nişe qavduŋ (12) tedi erse, Ayyüb peygâmbar aydı: Hâq te'âlânıŋ 'aḥāsını 'azİz tutmaq kerek, tedi taqı cümle çekürge nişe yıgdı (13) taqı burunqıdın aḥvâlı yaḥşıraq boldı. Yana on oğul qız Hâq te'âlâ rüzİ qıldı.

TÖRTİNÇ BĀB

(14) Həq te'ālā həzratının yıratğu yawuz 'amallar
beyānı içinde turur.

AVVALQI FAŞL

Nəhaq qan tökmekniñg āfatı (15) içinde turur.

İmām Bağavī *rahimhi* Meşābİh atlıg kitābında bu hədişni keltürmiş.
Hədiş bu turur:

(16) عبد الله بن مسعود رضى الله عنه أنه قال قال رسول الله صلى الله عليه
وسلم لا يخل دم امرؤ مسلم يشهد (17) ان لا إله الا الله و انى رسول الله
إلا باحدى ثلاث النفس بالنفس والثيب الزانى والمارق لدينه التارك للجماعة

[335] (1) Bu hədiş ma'nisi ol bolur kim: Tanrı te'ālānı birlegen taqı
men Resūlnı haqlağan musulmān kişiniñg qanı revā bolmaz, (2) meger
üç neerse neerse birle; ol üç kim ol musulmāndın kelmiş bolsa, şerī'atta
anıñg qanı həlāl bolur. Bir kimersen (3) nəhaq yerde öltürmüş bolsa,
yā taqı hətunı bar erken zinā qılsa, yā taqı musulmān bolmuşdın soñg
kāfir (4) bolsa, bu üç yerde musulmānnıñg qanı həlāl bolur. Şerī'atta öl-
türmek revā bolur, mundın öñgin yerde öltürmek (5) revā bolmaz, tēp
aydı.

Miqdād ibnū'l-Esved *razhu* su'al qıldı Peyğāmbardın taqı aydı:
Yā Resūlallāhi, mañga xəbar (6) bərgil kim, eger bir kāfirğa satğasam
taqı əkegü uruşsaq taqı ol benim əlgimni qılıç birle urup (7) kesse, andın
soñg men taqı añgar qılıç birle həmlə qılsam, ol mēndin qorqup bir da-
raht quytusınga sığınıp (8) kelime-i şəhādət aytıp musulmān bolsa, əmdi
men anı öltüreyin-mü yā taqı yoq mu? tēp su'al qıldı erse, Peyğāmbar
'as (9) aydı: Ol kāfir kelime-i şəhādət keltürmüşdin soñg öltürsəñg, sen
anıñg tēg kāfir bolur-sen, tēdi erse, Miqdād (10) ibnū'l-Esved aydı: Yā
Resūlallāhi, benim əlgimni kesti, añgar hēç neerse kelmez-mü? tēp aydı
erse, Peyğāmbar 'as (11) aydı: Ol vaxtın kim əlgiñni kesti, ol vaxtın
kāfir erdi. Qaçan kim musulmān boldı erse, cümle yazuqları (12) qalmadı
anadın tuğmış tēg yazuqsuz boldı, tēp aydı.

Asāma bin Zeyd aytur *razhu*: Peyğāmbar 'as Cemİnc (13) qabīla-
sınga ıda bərdi kim: 'Anları İslāmqa ündegil. Eger musulmānlıqı qabūl
qılmasalar, bizke boy bərip yilliq (14) cizye bərsələr, uruşmañg. Ve eger
aytsalar kim: Musulmān taqı bolmaz-miz hem taqı sizlə boy bərip yilliq

taqı bérmez— (15) —miz téseler, uruşuñg, tęp fermānladı. Asāma aytur: Uruşur hālda men kāfirğa süngü kezlep* urmaqğa (16) qaşd qıldım erse, ol kāfir aydı: *lā ilāha illā'llāhu* tēdi erse, men süngü birle sançtım taqı anı öltürdüm. Andın (17) soñg Peyğāmbar hıdmatına keldim taqı su'al qıldım erse, Peyğāmbar 'as gāzab qıldı taqı aydı: Yā Asāma, musulmān [336] (1) bolmışdın soñg öltürmek revā bolmaz erdi. Nişe öltürdüñg? tęp mañga qatıg sözledi erse, men aydım: Yā Resūlallāhi, (2) ol kāfir ölümün qorqup kelime-i şehādat aydı, tęp aydım erse, Peyğāmbar 'as aydı: Sen ne bildiñg anıñg hālını? (3) Köñglini yarıp mu baqtıñg? tēdi. Cundub aytur *raḡhu*: Peyğāmbar 'as aydı: Qıyāmat kün bolsa, ol (4) kelime-i şehādat birle Hāq te'ālā hāzratına kelse taqı aysa: Yā Rebbī, men musulmān bolmışdın [soñg] bu Asāma mēni (5) öldürdi tēse, nē qılğaysen? tęp üç qata gāzab birle aydı erse, Asāma hēç neerse tēmedi. Andın soñg (6) aydı kim: Ey yārānlarım, biliñg, āgāh boluñg, qayu bir kimerse kāfirni öltürse, andağ kāfir kim padşāhqa boy bērip (7) yıllıq qabūl qılmış bolsa, ol öltürgen kimerse uçtmaḡ yıdığını yıdlamağay, nēceme kim yıdığı yetmiş (8) yıllıq yerdin kelür bolsa. Mundın ma'lūm bolur kim kāfir musulmān birle yaraşmışdın soñg anı öltürse, qorquğ (9) bar ermiş, hāşşa kim mu'min musulmānnı öltürse, 'uqubatlar bolğay.

Peyğāmbar 'as aydı: Qayu mu'min (10) ve muvaḥḥid özini bıçaq birle öltürse yā taqı tağ başıdın özini kemişse yā taqı ağı içip özini öltürse (11) yā taqı boğup özini öltürse yā taqı qarnına bıçaq sançıp [özini] öltürse, ol kimerse tamuğluğ turur, Hāq te'ālā (12) gāzabına sezā bolup 'uqubatinā şāyiste bolğan turur, tęp aydı.

Abū Sa'īd taqı İbni 'Abbās taqı Abū Hureyre (13) *raḡhu* bu üç şahāba aydılar kim: Peyğāmbar 'as ḡabar bēri andağ yarlıqadı kim: Eger cümle ferīşteler taqı (14) yer yüzindeki cümle ḡalāyıqlar yığlışıp ittifāq qılıp bir mu'minni öltürür bolsalar, Hāq *tvt* cümle— (15) —sini yüzün quyu tamuğqa kemişgey, tęp aydı.

Peyğāmbar 'as aydı: Qaçan kim qıyāmat [kün] bolsa, *āvş* (16) Hāq *tvt* avval ḡükm kim ḡalāyıqlar üze qılğay, mazlūmlarınñg nāḡaq qanı kim tökülmüş bolğay, anıñg (17) içinde ḡükm qılğay, andın soñg önñin ḡükmler qılğay, tęp aydı.

Yana Peyğāmbar 'as aydı: Dünyāda kim kim [337] (1) ḡulm birle öldürülür bolsa, ol mazlūmnunñg qanıdın bir ülüş Ādam peyğāmbar 'as oğlı Qābīl üze bitilür, (2) anıñg üçün kim ḡulm birle öltürmekni avval Qābīl sūnnet qoydı. Anıñg sebebi ol erdi: İbni 'Abbās *raḡhu* aydı: (3) ḡavvā *raḡhā* bēş yüz qata oğlan keltürdi. Tegme bir tuğurmuşda ekiz oğlan tuğrur erdi. Biri (4) erkeq taqı biri qız 'ayāl tuğrur erdi kim cümlesi miñg oğlan

* Yazmada: *kizlep*.

bolur. Taqı bir qarında êkiz oğlan tuğmuşdın (5) soñg êkki yıl keçer, andın soñg taqı bir êkiz tuğar erdi. Taqı Tanğrı te'âlâ hûkmi Ādam peygāmbarqa ol erdi kim bir qarındaqı (6) tuğurğan erkek oğlanqa taqı bir qarındaqı tuğqan qızını cüftlendürgil, tēp. Avval tuğğan oğul atı Qābīl (7) erdi, anıñg êkizi 'ayālınıñ atı Aqlīmā erdi. Taqı êkinç yıldın soñg tuğğan oğul atı Hābīl erdi taqı anıñg êkizi (8) 'ayālınıñ atı Labūzā erdi. Qaçan kim bu törteğü boyğa yettiler erse, Haq te'âlâ fermānı boldı Ādam peygāmbarqa kim: Qābīlqa (9) Labūzānı cüftlendürgil taqı Hābīlqa Aqlīmānı cüftlendürgil, tēp. Ādam peygāmbar Qābīlqa aydı kim: Haq te'âlâ fermānı (10) ol turur kim Labūzānı cüftlenseñg taqı qarındaşınıñ Aqlīmānı Hābīlqa bērsenğ, tēdi erse, Qābīl aydı: Hābīlning qarındaşı (11) Labūzā inğen zişt bēmeze cemālsız turur taqı benim qarındaşım Aqlīmānı anğar bērmez-men, tēdi erse, Ādam peygāmbar 'aleyhi (12) 's-salām aydı: Andag erse, êkeğü taqı qurban keldürünğ. Qayu birinğiz qurbānını Haq *tvt* qabūl qılsa, ol cüftlensün, (13) tēdi erse, Qābīl êkinçi erdi. Aşlıqlarında yamanraqını keltürdi taqı bir yerde qoydı. Taqı Hābīl yılqı qara êdisi (14) erdi. Qoylarıdın semüzrekini keltürüp qoydı taqı bir pāra yağ keltürdi taqı ol qoy qatında qoydı. (15) Ot keldi taqı Hābīl qoyını, yağını aldı taqı qabūl qıldı taqı Qābīlning aşlıqını qabūl qılmağı erse, Qābīl (16) Hābīlqa ḥasedlig boldı. Andın soñg Ādam peygāmbar 'as Ka'beke ziyārat qılğalı bardı erse, Qābīl, Hābīl (17) qatınğa keldi taqı aytur: Yā Hābīl, mēni barça ḥalq 'ayb qılurlar kim seniñ ṭā'atınıñ taqı qurbānınıñ Haq te'âlâ qabūl [338] (1) qılmağı, tēp. Ėmdi men sēni öltürür-men, tēdi erse, Hābīl aydı: Sen mēni öltürsenğ, men sañğa (2) êlgimni sunmaz-men, qatılmaz-men, Tanğrı te'ālādın qorqar-men, tēdi. Yana bir kün keldi, baqar Hābīl yatıp uyquğa (3) barıp turur. Bu Qābīl bir uluğ taş aldı taqı Hābīlning başınğa urmuş erdi. Başı yançıldı taqı vefātı (4) boldı erse, 'ālam qarañqu boldı, qatıg yēl qoptı, 'Ādam peygāmbarınñ oğlanlarıdın keğikler* taqı quşlar (5) qaça başladılar. Qaçan kim Hābīl qanı yerke tegdi erse, yerlerniñ ba'zısında tapuzluq zāhir boldı taqı (6) mēvelerde hem açığıq zāhir boldı taqı ṭā'āmlarda çürümeq taqı müteğayyir bolmaq zāhir boldı taqı deryā- (7) -lar suwı açığı boldı. Ādam peygāmbar 'as Ka'beke ziyārat qılur erken 'ālam yaruq erdi. Nāgāh 'ālam (8) qarañqu boldı taqı qatıg yēl qoptı erse, Ādam peygāmbar 'as Cebre'ılke ayıttı: Yā Cebre'ıl, bu ne aḥvāl turur? Bu (9) münevver 'ālam zulmānı boldı, tēdi erse, Cebre'ıl 'as aydı: Yā Ādam, oğluñg Qābīl, Hābīlni öltürmek (10) şūmluqıdın 'ālam munuñg teg müteğayyir boldı, tēdi erse, Ādam 'as ta'ziyat tuttı taqı yığladı taqı (11) üküş qağğurdi. Andın soñg Ādam peygāmbar 'as yüz yılqa tegi külmedi. Andın soñg Qābīl, Hābīlni arqa- (12) -sınğa köterip üç kün tuttı, nē qılmaq kerek bil-

* Keyikler yerine aşırı doğrucu (hyperkorrekt) biçim.

mez erdi. Haq *tvt* êkki qarğanı ıda bérdi. Bu êkki (13) qarğa biri [biri] birle uruşular taqı biri birini öltürdi. Ol öltürgen qarğa tumşuqı birle yer qazdı taqı ölgen (14) qarğanı yerke kömdi erse, Qâbıl muni kördi erse, ol taqı yer qazdı taqı Hâbılını kömdi*.

Muhammed bin 'Alî't-Tirmizî (15) aydı *rahmhi*: Ādam peygāmbar 'as qaçan kim uçmağ içinde buğdaydın yemiş erdi taqı ol (16) buğdaynıñ quvvatı birle Havvāğa şuhbat qılmış [erdi], andın bolğan Qâbıl erdi, tēp aydı. Taqı Ye'cūc Me'cūc qavmı (17) taqı Qâbıl neslidin turur, tēp aymış.

Vāqidî aydı: Qaçan kim Qâbıl, Hâbılını öltürdi erse, teni cümlesi [339] (1) qarardı. Bu dünyadaki** hindūlar taqı hābeşler cümlesi anıñ uruğdın turur, tēp aydı.

Qaçan kim Ādam peygāmbar (2) 'as Ka'bedin qayıttı erse, cümle oğlanları istiqbāl qılu qarşu bardılar. Hâbılını körmedi erse, su'āl (3) qıldı kim: Hâbıl mañğa nişe qarşu kelmedi? tēp aydı erse, aydılar kim: Ol yazuqluğ turur, anıñ üçün (4) bizke kelmedi, tēdiler erse, Ādam aydı kim: Sizler yalğan aytur-siz, anıñ habarını mañğa Cebre'ıl bildürüp (5) turur, tēdi taqı Qâbılğa la'nat qıldı taqı aydı: Yā Rebbî, bu Qâbılını sen helāk qılğıl, tēdi erse, Qâbıl qaçtı (6) taqı şahrāqa çıqtı. Haq te'ālā êkki ferîşteni ıda bérdi. Ol êkki ferîşte ol Qâbılınıñ adaqını tutup yeti qata (7) bu dünyāni tezgindürdiler cümle a'zaları pāra pāra boldı.

Benū İsrā'ıl içinde bir kimerse bar erdi. (8) Üküş mällig erdi taqı bir qızı bar erdi. Şāhib-cemāl erdi, taqı bu kimerseñiñ qarındaşınıñ oğlı bar (9) erdi, bu qızğa 'āşiq erdi taqı dervîş erdi. Nēçeme bu 'ayālını tilese, atası ol qarındaşı oğlığa (10) bérmez erdi. Bu oğul endîşe qıldı kim: Bu 'ammumını öltürsem taqı munuñ mālını alsam, hem taqı qızını alsam, (11) tēp qaşdı qıldı. Taqı bir kün 'ammı qatıñğa kirdi taqı aytur: Ey 'ammum, falān yerde kārīvān kelmiş. Êkegü barsaq (12) taqı benim üçün metā' alu bērsenğiz sizke hürmet qılıp tururlar taqı mañğa bérmezler, tēdi erse, 'ammı taqı (13) bardı. Qaçan kim Qaydūm atlıg yerke yettiler erse, bir taş aldı taqı bu oğul 'ammını ol taş birle öltürmiş erdi. (14) Ol 'ammınıñ başı yañıldı taqı öldi. Bu oğul tonını yırttı taqı feryād qılu êwke keldi taqı aydı kim: Qaydūm (15) atlıg yerde 'ammumını öltürmişler, tēp yığlayu keldi erse, bu ölgen taqı qarındaşınıñ oğlı hem bar erdi (16) taqı öñgin yaq yawuqları cümlesi aydılar kim: Muni sen öltürüp turur-sen, tēp tuttılar taqı Musā peygāmbarqa (17) elettiler erse, Musā peygāmbar 'as andın sordı erse, avval tandı kim: Bu 'ammumını öltürmedim, tēp aydı erse, [340] (1) cümlesi Musā peygāmbardın derhōst qıldılar kim: Yā Mūsā, Rebbünğdin tilegil kim bizke habar bērsün, (2) bu ölgenni kim

* Yazmada: kömdi erse.

** Yazmada : dünyāda kim.

öltürdi, tēp derhōst qıldı erse, Musā peygāmbar Hāq te'ālāqa munācāt qıldı (3) aydı: Yā Rebbī, munlarğa beyān qılğıl kim bu ölgenni kim öltürdi, tēp munācāt qıldı erse, Hāq te'ālādın (4) fermān keldi Mūsā peygāmbarqa kim: Buyurğıl munlarğa kim bir inek boğuzlasunlar taqı ol inekniñ tili (5) birle ol ölgenni ursunlar. Ol tirilgey taqı özi hābar bergey, tēdi erse, Mūsā peygāmbar qavmı (6) aydı: Yā Mūsā, bizke maşhara mu qılur-sen? tēdiler erse, Mūsā peygāmbar aydı: *Wa'l-ayāzu billāhi*, peygāmbar kimerse maşhara (7) qılmaq revā bolmaz, tēdi erse, qavmı aydılar kim: Yā Mūsā, bu inekniñ yaşı ne miqdār kerek? tēp su'āl qıldı- (8) -lar erse, Mūsā peygāmbar 'as aydı kim: Bu inek hem yigit taqı kerekmez hem qarı taqı kerekmez, orta yaşlıg (9) kerek, tēdi. İbni 'Abbās aydı *razhu*: Eger Benū İsrā'īl Mūsā peygāmbarın inek yaşını sormadın bir inekni (10) boğuzlasalar erdi, maqşūdları hāşıl bolğay erdi. Velikin özlerine zahmat arturdılar. Tegme bir (11) su'āl qılmaşlarında Mūsā peygāmbar taqı Hāq te'ālā fermānı birle bir şifatnı arturdı. Bu ma'nīdin ötrü (12) şahābalar Peygāmbar 'as'dın üküş su'āl qılmaz erdiler. Benū İsrā'īl Mūsā peygāmbarın yana su'āl (13) qıldılar kim: Yā Mūsā, bu inekniñ yaşı bizke ma'lūm boldı, velikin bu inekniñ rengi neteg turur? tēp su'āl (14) qıldılar erse, Mūsā peygāmbar 'as aydı kim: Bu inekniñ rengi sarıg turur, velikin qaramtul sarıg turur. Anıñ sarıg- (15) -lıqıñga baqğan ta'accub qılur, tēdi erse, yana su'āl qıldılar kim: Bu inekniñ yaşı ma'lūm boldı taqı rengi (16) ma'lūm boldı, velikin bu inek işlegen inek mü turur yā taqı şahrāda otlağan inek mü turur? tēp su'āl qıldılar (17) erse, Mūsā peygāmbar 'as aydı: Şahrāda işlegen inek ermez, velikin şahrāda otlağan inek turur taqı teninde [341] (1) aq tap bar taqı qara tap yoq turur, taqı 'aybı hem yoq, tēdi erse, bu şifatlıg inekni bir kimersede buldılar (2) velikin öñgin yerde bulmadılar. Bir ferişte ādam şūratıñga kelip ol inek eşdisinge aydı: Bu şifatlıg (3) inekni hēç bulmadılar, meger sende bar. Zīnhār ve zīnhār bu inekni anlarğa satmağıl, meger bu inekniñ köni (4) toluğ qızıl altun bērseler, andın soñg satğıl, tēp aydı. Bu işke sebeb ol erdi kim Benū İsrā'īl içinde (5) bir şāliḥ kimerse bar erdi taqı anıñ nārasıda bir oğlı bar erdi taqı ol şāliḥ kimerseke ecel yawudı erse, (6) éwinde bir buzağı bar erdi, ol buzağını bardı taqı şahrāda bir orman içinde qoydı taqı aydı: Yā Rebbī, bu (7) buzağını sañga ispārladım. Oğlum ulğaymıştı muni sen añga rūzī qılğıl, tēdi taqı qayıttı. Bu oğul (8) ulğaydı. Atası tēg şāliḥ qoptı. Arqası birle otun keltürür erdi taqı ol otunı satar erdi taqı anıñ (9) bahāsını üç ülüş qılur erdi: Bir ülüşini dervişlerke şadaqa qılur erdi taqı ekki ülüşini anası birle (10) tenāvul qılur erdi. Taqı kēçeni hem üç ülüş qılıp turur erdi, bir ülüşini uyur erdi taqı bir ülüşini tāt (11) qılur erdi taqı bir ülüşini anası başı qatında olturur erdi. Bir kün anası aydı: Ey oğlum, her kün otun keltür- (12) -mekdin taqı mañga hıdmat qılmaqdin emgendinğ. Atañg mañga aymış erdi kim: Falān şahrāda bir

buzagunı Həq (13) te'ālāqa ispārladım erdi. Eger oğlum ulğaysa, ol şahrāka bargay taqı ol buzagunı ƭalab qılğay, tēp (14) aymış erdi. Ėmdi kerek kim barsaŋg taqı ol buzagunı ƭalab qılsaŋg. Eger Həq te'ālā rūzī qılsa, anı tutsaŋg (15) taqı satsaŋg, rūzgārıŋgqa meded bolsa, tēdi erse, oğlı aydı: Andağ qılayın, tēdi erse, anası aydı: Ey oğlum, (16) ol buzağ u ėmdi uluğ inek bolmış bolğay. Munça yıldın berü şahrāda otlamışda saŋga netēg boy bērgey? (17) Velikin ol inekni kōrsaŋg, ayğıl: Ey İbrāhīm peygāmbarnıŋ taqı İsmā'īl peygāmbarnıŋ taqı İshāq peygāmbarnıŋ Rebbi, [342] (1) bu inekni maŋga qaytargıl, tēp du'ā qılğıl taqı qatıŋga bargıl. Bolğay kim saŋga boy bērse, tēdi erse, oğlı (2) taqı andağ qıldı erse, ol inek hēç qaçmadı tek turdı erse, bu oğul taqı ol inekni tuttı taqı keldürdi (3) erse, anası aydı: Ey oğlum, bu inekni bāzārqa eletgil taqı satğıl, tēdi erse, oğlı aydı: Ey ana, nēçeke (4) satayın? tēdi. Anası aydı: Üç altuŋga alsalar, bērgil, tēdi. Bu oğlı ol inekni ėletürde ferīşte ādemī (5) şūratıŋga bolup kelip aydı erdi ol söznı. Bu oğul taqı anasıŋga aydı kim: Ey ana, men bu inekni keltürürde (6) bir kimerse aydı kim: Ey yigit, zīnhār ve zīnhār bu inekni satar bolsaŋg, terisi toluğ qızıl altuŋga bērseler, (7) satğıl, andın eksükke satmağıl, tēp aydı erse, anası aydı: Andağ qılğıl, tēdi erse, oğul taqı andağ qıldı. (8) Benī İsrā'īl içinde rāzī boldılar taqı ol inekni boğuzladılar taqı terisini qızıl altun birle tolturup (9) ol oğulqa bērdiler erse, ol taqı anasıŋga kelip aydı erse, anası taqı sewündi. Andın soŋ ol inekniŋ (10) tili birle ol ölgenni urdılar erdi. Həq te'ālā fermānı birle ol kişi tirildi taqı aydı kim: Mēni falān öltürdi, (11) tēdi taqı yıqıldı, cān bērdi. Burunqı teg boldı erse, tuttılar ol öltürgenni taqı öltürdiler. Māldın (12) taqı maħrūm boldı qızdın taqı maħrūm boldı.

Bir ĥalīfa bar erdi. İŋgen zālīm erdi. Atı Haccāc erdi. Anıŋ (13) zamanasında bir 'ālim bar erdi. İŋgen zāhid taqı pārsā erdi. Üküş şahābalarnı körüp anlar ĥıdmatında bolmış (14) erdi. Atı Sa'īd [ibnū] Cebīr erdi *razhu*. Bu Sa'īd ĥalīfeke üküş va'z u naşīhat qıldı. Hēç anıŋ va'zını (15) qabūl qılmağı erse, ol Sa'īd ibni Cebīr aydı: Ėmdi bizlerke bu ėlde turmaq bolmaz. Erte kēçe bu zālīmniŋ zulmını (16) eşitür-miz taqı hēç naşīhatımızın eşitmez, hemīşe ĥātırımız mundın mungiz bolur, tēp aydı taqı ėldin çıqtı (17) taqı şahrālarda, tağlar üŋgürinde turur erdi, ot kökin yēp ƭā'at ve ėbādat qılur erdi. Bir kün Haccāc [343] (1) sorar vezīrleringe kim: Sa'īd-i Cebīr bu ėlde bar mu? tēp aydı erse, aydılar: Sa'īd-i Cebīr üküş zamāna boldı kim (2) bu ėldin çıqmış. Haccāc aydı kim: Ne üçün çıqmış? tēdi erse, vezīrleri aydılar kim: Andağ aymış kim: Bükündin (3) soŋ bizlerke bu zālīm ėli içinde turmaq bolmaz, tēmiş taqı çıqmış, tēdiler erse, Haccāc gāzablandı (4) taqı aydı: Ol maŋga neteg zālīm tēp aymış? Barıŋlar, qayda tapar bolsaŋızlar, keltürüŋler ėlgi adaqını bağlap, (5) tēdi; ve eger keltürmeseniz, sizlerni helāk qılğay-men, tēp tefzī' qıldı erse, anlar aydılar kim Vāsiť şehringe (6) yawuq şahrāda

bir gâr içinde turur; yalıñg baş, yalıñg adaq tağlarda yöriyür; kârvân halqını körer bolsa, (7) qoy böridin neteg kim qaçar bolsa, ol taqı halâ-yıqdın andağ qaçar, tédiler. Taqı ol turğan yawuqda bir tağ başında (8) bir şavma'a bar, ol şavma'a içinde bir rāhib bar, ol rāhib taqı anı körer, anıñg birle taqı sözleşür, tēp habar (9) bērdiler erse, bu kimerseler bardılar, Vāsiṭ şahrâlarında tağ başında ol şavma'anı kördiler taqı ol (10) rāhib qatıñğa barıp Sa'īd ibnü Cebīrni sordılar erse, ol aydı kim: Uşbu şahrâlarda yöriyür taqı kēçe bolsa, (11) yıglamaqınıñg āvāzını taqı tesbīḥ ve tehlīl āvāzını eşitür-men, mañga taqı ol iñgen mu'nis turur, tēdi erse, bardılar. (12) Baqarlar namāz qılu turur. Namāzını tamām qıldı erse, bu kimerseler salām qıldılar, ol taqı cevāb aydı. Andın soñg (13) aydılar kim: Sizni ḥalīfa ündeyür, tédiler erse, ol aydı: Men halīfa birle işim yoq, barmaz-men, tēdi. Munlar (14) aydılar: Eger barmasañg, elgiñni adaqıñgı bağlap keltürüñg ve eger keltürmeseñgiz, sizni helāk qılur-men, (15) tēp aydı. Ėmdi bizlerke vācib boldı kim sizni ḥalīfeke eletsek, tédiler erse, aydı: Yā Rebbī, ḥayr qılğıl, (16) tēdi taqı turdı, munlar birle keldi taqı ol kēçe rāhib şavma'asında eglendiler erse, Sa'īd ibnü Cebīr aydı: (17) Men kēçe şavma'a taşında turayın, tēdi. Rāhib aydı: Bu yerde arslan bar, üküş kelürler, şavma'a içinde tursañgız [344] (1) yaḥşıraq bolğay, tēdi erse, Sa'īd ibnü Cebīr ol rāhibqa bu āyatnı oqıdı, *qt*: قل لن يصيبنا (2) إلا ما كتب الله لنا هو مولينا وعلى الله فالتوكل المؤمنون (IX: 51) Ma'nisi ol bolur kim: Ayğıl (3) yā Muḥammed, anı kim Tañgrı te'ālā bizlerke bitildi, bizlerke kelmedin çarası yoq. Erklig pađışāhımız Tañgrı (4) te'ālā turur. Ol Tañgrıga mu'minlar tevekkül qılsun, tēdi erse, qoptılar taqı cümlesi şavma'ağa kirdiler taqı (5) tün buçuqı boldı erse: Çıqıp bir baqalıñg, tēp çıqıp baqtılar erse, Sa'īd ibnü Cebīr namāz qılur, üzesinde nūr (6) zāhir bolmuş, bir tarafı kökde turur taqı bir tarafı Sa'īd ibnü Cebīr üzesinde turur taqı arslanlar taqı öñgin yırtğan (7) cānvarlar kelip tört yanında baqıp yaturlar. Bu ḥālatnı bu kelgenler rāhibqa aydılar erse, rāhib taqı şavma'a- (8) -sıdın tüştı. Bu aḥvālnı kördi erse, zunnārını bıraqtı taqı çaqırdı: *Aṣḥadu an lā ilāha illā'llāhu wa aṣḥadu an Muḥammadan* (9) 'abduhu wa rasūluhu tēp musulmān boldı erse, bu kelgenler aydılar kim: Yā Sa'īd, ėmdi hēç qorqmağıl. Bu aḥvālnı (10) ḥalīfağa aytur bolsaq, sizni ağırlağay taqı i'tiqādı qavī bolğay, tēdi[ler] erse, Sa'īd aydı kim: Menim tilekim (11) Ḥaq te'ālādın ol turur kim mañga şehādāt rüzī qılsa, anıñg elginde şehīd bolsam. Bu uluğ sa'ādat turur. (12) Bolğay kim Ḥaq te'ālā mañga rüzī qılğay, tēdi. Taqı cümlesi Ḥaccāc qatıñğa keldiler taqı aydılar kim: Sa'īd ibnü Cebīrni (13) keltürdük. Destūr bolğay-mu kim andın körgen neerselerni aysaq? tédiler erse, Ḥaccāc aydı kim: Destūr yoq, (14) tēdi erse, aymadılar. Qaçan kim Sa'īd ibnü Cebīr ḥalīfanıñg öñginde tikilip turdı erse, Ḥaccāc aydı: Atıñg ne turur? (15) tēp su'āl qıldı erse, özi aydı kim: Atım Sa'īd turur, tēdi. Ḥaccāc aydı kim: Seniñg atıñg şaqı turur,

têdi erse, (16) özi aydı kim: Kezzâb turur-sen, yalğan sözleyür-sen. Atam anam qoyğan at Sa'îd turur. Sen neçük şaqî tēp (17) aytur-sen? tēdi erse, Haccâc aydı: Sen maŋga neteg yalğançı tēgey-sen? tēdi taqı cellâdqa aydı kim: Qılıç birle [345] (1) urğıl taqı başın kesgil, tēp fermānladı erse, Sa'îd aydı: Rāzî men, seniŋ teg zālīm ēlginde şehîd bolsam, (2) benim devletim taqı sa'âdatım bolğay, tēdi taqı qıblağa qarşu ol-turdı taqı şehâdat kelimesi aydı taqı bu âyatnı (3) oqıdı, *qt*: (VI: 79) *انى وجهت وجهي للذي فطر السموات والارض حنيفاً وما انا من المشرکين* (4) Ma'nîsi ol bolur kim: Yüzüm yōnendürdüm ol Taŋrı hâzratıŋa kim yerni taqı köklerni yarattı (5) köni musulmân hâlında taqı men Taŋrı te'âlâqa ortağ qatğanlardın ermez-men, tēdi erse, Haccâc aydı: Arqa- (6) -sın qıblağa çewürüp öltürünğ, tēdi erse, arqasın qıblağa çewürdiler erse, özi bu âyatnı oqıdı, (7) *qt*: (II: 115) *ولله المشرق والمغرب فأين ما تولوا فثم وجه الله* (8) Ma'nîsi ol bolur kim: Maşriq (8) taqı Taŋrı te'âlâ mülki turur, mağrib taqı Taŋrı te'âlânıŋ mülki turur. Qayu yanga yüzünğüzni çewürseŋiz (9) Haq te'âlâ rizâsı anda turur, tēdi erse, Haccâc aydı ol cellâdqa kim: Yüzini yerke basıp öltürgil, tēdi erse, (10) özi bu âyatnı oqıdı, *qt*: (XX: 55) *منها خلقناكم وفيها نعيدكم ومنها نخرجكم تارة أخرى* (11) Ma'nîsi ol bolur kim: Ey âdam oğlanları sizlerni bu yerdin yarattuğ taqı sizlerni bu yerke qayturur- (12) -biz, tēp aydı. Cellâd qılıç birle urdı taqı mubârek boynını kesti. Şehîd boldı. Qaçan kim özi şehîd boldı (13) erse, bu habar Şeyh Hasan-i Başrîqa tegdi. Şeyh taqı aşâbları ta'ziyat tuttılar taqı üküş yıgladılar. Şeyh (14) ol qadğusı içinde erken Haccâcğa qarğadı taqı aydı: Yâ Rebbî, ol zālīm Haccâcnı qatıg tutğıl, tēdi taqı (15) yârân-ları âmîn tēmiş erdiler, derhâl Haccâcnıŋ teni şişdi taqı başındın ada-qıŋa tegi uluğ başlar (16) çıqtı. Qırq kün qarârsız bolup feryâd qılu çaqırur erdi. Qırqınç kün öldi erse, uluğlardın biri (17) tüşinde Haccâcnı kördi. Êkki elgi zincîr birle boynıŋa bağlanmış 'azâb ve 'uqûbat içinde turur. Bu körügli [346] (1) aydı: Yâ Haccâc, ahvâlınğ neteg turur? tēp su'âl qıldı erse, Haccâc aytur: Körür-sen, ahvâlnı sormaq né hâcat? (2) Velîkin saŋga ma'lûm bolsun kim qayu kimer seni kim nâhaq yerde öltürmiş erdim, mēni taqı munda bir qata (3) öldürdiler; velîkin Sa'îd ibnü Cebîr üçün mēni yetmiş qata öldürdiler, tēp cevâb aydı. Yâ Rebbî, cümle Muḥammed (4) ummatını bu hâldın sen saqlağıl. Âmîn. Rabbu'l-âlemîn.

ÊKİŊ FAŞL

Zinâ qılmaq âfatınıŋ beyânı içinde turur.

(5) İmâm Muḥammed-i Buḥârî *rahmhi Şahîh* athğ kitâbında bu ḥadîşni keltürmiş. Ḥadîş bu turur kim:

روى سهل بن سعدى (6) رضى الله عنه رسول الله صلى الله عليه وسلم انه قال من تكفل لى مابين رجله و مابين لحيه تكفلت له بالجنة

Bu (7) hadîs ma'nîsi ol bolur kim: Peyğambar 'as habar bërü yarlıqar: Qayu mu'min ve muvahhid mañga oğ bolsa kim êkki adaqı (8) arasındaqı fercini zinâdın saqlasa taqı êkki engeki arasındaqı ağızını harâm yemekdin saqlasa taqı tilini gıybat- (9) -dın taqı yalğandın saqlasa taqı men ol kişiye oğ turur-men uçmağ birle ya'nı kimdin kim bu êkki iş kelür bolsa, (10) ol kişi elbette uçmağqa kirmedin qalmaz, tedi. Yana Peyğambar 'as'nunğ bu hadîşinge Tañrı te'âlânınğ Kelâmı (11) taqı tanuq turur, qı: ولا تقربوا الزنى إنه كان فاحشة ومقشاً وساء سبيلاً (XVII: 32)

Ma'nîsi ol (12) bolur kim: Zinâke yawuq kelmenğ kim bu zinâ qılmaq inğen yaman iş turur taqı Tañrı te'âlâ yigrenmiş iş turur taqı neme yawuz (13) yol turur.

Taqı Peyğambar 'as aydı: Menim ummatımınğ 'amalları tegme bir haftada êkki qata mañga 'arza qılınur. (14) Vellkin Tañrı te'âlânınğ qatığ ğazabı zinâ qılğan üze turur, tedi taqı aydı kim: Hêç yazuq yoq Haq te'âlâ ğazratında (15) mundın uluğraq kim âdam oğlı şehvetini harâm fercke tökse, tedi taqı aydı kim: Qatığ 'azâb bolsun ol 'avretke (16) kim cüftiniñğ töşekini harâm şehvet birle bulaştursa taqı qıyâmat kün bolsa avş, ol zinâ qılğan (17) 'avretni otdın bir tâbüt içinde qoyğaylar. Ol tâbüt içinde toluğ yılanlar taqı 'aqrebler bolğay taqı [347] (1) 'Araşât ğalqı anıñğ ferciniñğ sasığdın emgengeyler taqı tamuğ ehliniñğ 'azâbıdın hem zahmat içinde bolğaylar, (2) tıp aydı.

Bir kün Peyğambar 'as ğıdmatınğa êkki kimerse keldi taqı aydılar kim: Yâ Resûlallâhi, bizlerke Tañrı (3) te'âlânınğ Kelâmı birle ğükm qılğıl, tédiler erse, Peyğambar 'as aydı: Ant yâđ qılur-men ol Tañrı birle kim benim (4) rûhum anıñğ taşarrufında turur. Men hêç ğükm qılmaz-men, meger Tañrı te'âlâ Kelâmı birle ğükm qılur-men, tedi. Andın soñğ (5) ol êkki kişiniñğ biri aydı kim: Yâ Resûlallâhi, men oğlumnı özinge terke bërdim erdi. Oğlum bu kimerсениñğ (6) ğatunı birle zinâ qılmuş, kişiler tutmışlar, oğlum taqı iqrâr qıldı. Aradağı musulmânlar aydılar kim: Şerî'atta (7) oğlunğqa ölüm kelür. Oğlunğnı ölumdin qurtğargıl taqı neerse bërgil taqı oğlunğnı yulğıl, tédiler erse, (8) men taqı yüz qoy taqı bir qaravaş bërdim taqı oğlumnı ölumdin yuldum. Andın soñğ şerî'at bilgen şahâbalarqa (9) sordum erse, mañga aydılar kim: Sañga hêç neerse bërmek vâcib ermez, tédiler. Ėmdi sizke keldük. Tañrı te'âlâ (10) fermânı neteg erse, bizke ğükm qılınğ, tédiler erse, Peyğambar 'as aydı: Tañrı te'âlânınğ ğükmi taqı fermânı ol turur (11) kim ğatunsuz kişi zinâ qılsa, dört tanuq tanuqluq bërseler kim sürme yığacı sürmelik isinge soqlmuş (12) menğizlig körseler yâ taqı bu zinâ qılğanlar özleri dört qata

iqrâr qılsalar, anlarğa yüz qamçı urmak (13) kerek. Qaçan kim ekegü ergen bolsalar ve eger hatunluğ kişi zinâ qılsa yâ taqı erlig hatun zinâ qılsa taqı tanuqlar (14) tanuqluq bərseler yâ taqı özleri" dört qata iqrâr qılsa, Tanğrı te'ālâ hükmi ol turur kim anlarını taşlayu öltür- (15) -mek kerek. Ėmdi ol yüz qoy taqı bir cāriya kim bərdiñg, anı algıl, bu kişiğe harām turur, neerse almaq revā bolmaz (16) taqı oğluñg ergen bolsa, añgar yüz qamçı urmak kerek taqı bu kişi hatunnu taşlayu öltürmek kerek, tēp aydı.

(17) Yana bir kün Peyğāmbar 'as yārānları birle olturup turur erdi. Mā'iz *raḡhu* kirdi taqı aydı: Yā Resūlallāhi, [348] (1) mēni arıtğıl, tēdi. Hatunum bar erken zinā qıldım. Şerī'at hükmi ne erse, ol hükmi menim üze yörütğil, (2) qiyāmatğa qoymağıl, tēdi erse, Peyğāmbar 'as aydı: Yā Mā'iz, qayıtğıl taqı istiğfār qılğıl, yazuqlarıñgı (3) Hāq te'ālādın yarlıqatu tilegil taqı tevbe qılğıl, tēdi erse, Mā'iz taqı çıqtı. Yana kirdi taqı aytur: Yā Resūlallāhi, (4) mēni arıtğıl, tēp zinā birle iqrār qıldı erse, Peyğāmbar 'as yana qaytardı. Ol taqı çıqmışdın soñg (5) yana kirdi. Üç qata Peyğāmbar 'as qaytardı, ol Mā'iz yana kirdi. Qaçan kim törtinç qata kirdi erse, Peyğāmbar (6) 'as yārānlarıña aydı kim: Bu Mā'izda hēç delülük bar mu? tēp su'āl qıldı erse, yārānları aydılar kim: (7) Yā Resūlallāhi, bu Mā'izda delülük yoq, tēdiler erse, Peyğāmbar 'as aydı: Ağzıdın yıdlañg, hamr içmiş (8) bolmasun, tēdi erse, yıdıldılar. Hēç hamrınñg rāyihası yoq, tēdiler. Andın soñg Peyğāmbar 'as aydı: (9) Yā Mā'iz, zinā mu qıldıñg? tēp su'āl qıldı erse, Mā'iz aytur: Yā Resūlallāhi, zinā qıldım hatunum bar erken. Mañga (10) Tanğrı te'ālānñg fermānı ne erse, menim üze qılğıl, qiyāmatta giriftār bolmağayın, tēp aydı erse, Peyğāmbar 'as (11) aydı yārānlarqa: Barıñg munı taşlap öltürüñg kim Hāq te'ālā fermānı bu turur, tēdi erse, cümle şahābalar bardılar (12) taqı Mā'izni taşladılar taqı öldürdiler. Andın soñg Peyğāmbar 'as aydı: Mā'iz andağ tevbe qıldı kim (13) eger anıñg tevbesiniñg savābını bir camā'at halqıña üleşseler, cümlesinge tēggey erdi, tēp aydı.

Yana bir kün (14) taqı Peyğāmbar 'as hıdmatıña bir hatun keldi Āzāda qabılasıdın 'Āmidiyya atlıg taqı aydı: Yā Resūlallāhi, (15) zinā qıldım cüftüm bar erken. Mēni arıtıñg, Tanğrı te'ālā fermānı ne erse, menim üze yörütüñg, tēdi erse, Peyğāmbar 'as (16) aydı: Ey hatun, bargıl taqı yazuquñgı Hāq te'ālādın qolğıl taqı tevbe qılğıl, tēdi erse, ol taqı üç qata qayıtmiş- (17) -dın soñg törtinç qata kirdi taqı aydı: Yā Resūlallāhi, mēni arıtıñg, tēdi erse, Peyğāmbar 'as aydı: Qarnıñgda oğlan [349] (1) bar mu? tēp su'āl qıldı erse, 'Āmidiyya aydı kim: Bar turur, tēp. Peyğāmbar 'as aydı: Andağ erse, bargıl, ol (2) oğlanıñgı tuğurgıl, andın soñg kelgey-sen, tēdi erse, ol taqı bardı. Nēçe rüzgārdın soñg yana keldi (3) taqı aydı: Yā Resūlallāhi, oğlanımnı tuğurdum, tēdi erse, Peyğāmbar 'as aydı: Bargıl bu oğlanıñgqa süt (4) bērgil, qaçan kim sütdin

ađırsaŋg, kelgeysen, tedi. Ol taqı bardı. Nêçe rüzgârdın soŋg oğlanı elginge (5) bir pâra etmek bêrdi taqı oğlanı birle Peyğambarqa keldi, Peyğambar 'as yârânlarğa aydı: Êmdi munı (6) belinge tegi kömünğ taqı taşlap öltürünğ, tedi taqı Peyğambar 'as şahâbalar birle çıqtılar taqı taşladılar. Hâlid ibnü (7) 'l-Velîd *razhu* bir taş birle ol 'Âmidiyyanınğ başıŋa urmış erdi. Anınğ başı yarıldı taqı qanı saçradı (8) taqı Hâlid ibnü'l-Velîd-ninğ yüzinge tegdi, erse, Hâlid ibnü'l-Velîd ol hatunğa sökti. Anınğ sök-kenini Peyğambar 'as (9) eşitti erse, Hâlidqa aydı: Yâ Hâlid, bu 'Âmidiiyaqa nişe söktünğ? Andağ qılmağıl. Ol Tanğrı birle ant yâd qılur-men (10) kim benim rûhum anınğ taşarrufında turur, bu 'Âmidiiya andağ tevbe qıldı kim eger tartanaqçı zâlim mundağ tevbe qılsa (11) erdi, Haq *tvt* anı yarlıqağay erdi, tęp aydı taqı şahâbalarğa buyurdi, kefen qıldılar taqı namâz (12) qıldılar taqı kömdiler.

Mūsâ peygâmbar 'as [hıdmatınğa] bir kimerse keldi zâhidlar sîmâsı birle taqı zâhidlar bôrûki (13) keğip salâm qıldı erse, Mūsâ peygâmbar 'as salâminğa cevâb almadı taqı aydı kim: Sen kim turur-sen? tęp (14) su'âl qıldı erse, aydı kim: Men İblîs turur:-men, tedi erse, Mūsâ peygâmbar 'as aydı: Tanğrı te'âlâ sêni (15) tirgüzmesün, helâk qılsun. Ne üçün keldinğ? tęp aydı erse, İblîs aydı: Yâ Mūsâ, men bilür-men kim Haq (16) te'âlâ hazratında sizinğ qurbunğuz taqı yawuqluquŋuz bar turur. Ol ma'nîdin ötrü sizke salâm qılayın tēju (17) keldim, tedi erse, Mūsâ peygâmbar 'as aydı: Yâ İblîs, âdam oğlı ne iş qılsa, sen anğar gâlib bolur-sen [350] (1) taqı öz taşarrufunğqa kigrür-sen? tęp su'âl qıldı erse, İblîs aydı: Qaçan kim âdam oğlı tã'atını taqı (2) 'ibâdatını üküş körüp yazuqlarını unitıp öŋinlerdin artuq körüp, hoş körse, ol vaqtta (3) men gâlib bolur-men taqı anı men öz taşarrufumqa kigrür-men, tęp aydı: Yâ Mūsâ, men sizni üç neersedin (4) qorqutur-men. Zînhâr ol üç neersedin qorquŋg. Biri ol kim harâm hatun birle halvat qılmaŋg kim (5) üçünçi men bolur-men taqı ança vesvese qılur-men kim sizni anınğ birle fitneke tüşürmedin qoymaz-men. (6) Êkinçisi ol kim eger Tanğrı te'âlâ birle 'ahd qılsaŋg bir iş içinde, zînhâr ol 'ahdke vefâ qılınğ. (7) Âdam oğlınğa mundın uluğ ziyân bolmağay kim êdisi birle 'ahd qılsa taqı ol 'ahdnı buzsa. (8) Üçünçisi ol kim eger bir neerse çıqarsaŋız şadaqa niyetinge, zînhâr anı mustahaqğa ta'cîl üze (9) bering, te'hîr qılmaŋg. Eger te'hîr qılur bolsaŋız, men utru kelip vesvese qılur-men. Bu üç yerde (10) öŋin yârânlarımın ıdmaz-men, tęp aydı.

Êmdi âdemî eger özini zinâdın yığmaq tilese, êkki neerse (11) qılmaq gerek. Biri ol kim hemîşe rûza tutmaq gerek. Bu rûza âdemîninğ şehvetini qat' qılur. Êkinçisi (12) közini nâmaħramdın saqlamaq gerek kim zinâ urluqı şehvet birle nazar qılmaq turur. Neteg kim Peyğambar 'aleyhi (13)'s-salâm aydı: Ey yârânlarım, zînhâr harâm nazardın saq-

lanıñ kim bu Һarām nazar qılmaq köñgüllerde şehvet (14) urluqın kemişür taqı ol fitne añgar tap* bolur.

Peyğāmbar 'as aydı: Bu Һarām nazar qılmaq bir ağıluq (15) oq turur İblīs oqlarındın. Kim kim özini Һarām nazardın saqlayur bolsa, Һaq *tv* ol (16) qulnuñ köñlinge İmān Һalāvatinı rüzī qılğay, tēp aydı. Peyğāmbar 'as aydı: Ādam oğlınıñ (17) tegme bir endāmıñğa ülüş bar bu zinādın. Ādam oğlınıñ ėkki közi zinā qılır. Anıñ zināsı ol turur kim Һarām [351] (1) nazar qılsa. Taqı ādam oğlınıñ ėkki ėlgi taqı zinā qılır. Anıñ zināsı ol turur kim Һarām Һatunı şehvet birle (2) tutsa. Taqı ādam oğlınıñ ėkki adaqı taqı zinā qılır. Anıñ zināsı ol turur kim Һarām Һatunğa barsa, Һarām iş (3) qılmaq üçün. Taqı ādam oğlınıñ ağızı taqı zinā qılır. Zināsı ol turur kim Һarām Һatunı qubla qılsa. (4) Taqı ādam köñgli, Һarāmıñ arzular taqı Һarāmqa qaşd qılır. Velikin anıñ ferci köñlini rāstqa tutar yā taqı (5) yalgandurur ya'nı eger fercidin zinā mevcūd bolsa, ol köñgli arzulağanı rāst arzular ėrmiş (6) ve eger fercidin zinā mevcūd bolmasa, ol köñgli arzulağanı yalğan ėrmiş, tēp aydı.

Dāvud peyğāmbar (7) 'as oğlınğa aydı: Ey oğlum, arslan artınğa yörigil taqı yılan artınğa yörisenğ, (8) yörigil, velikin zīnhār, ey oğlum nāmaħram 'avrat artınğa yörimegil, tēp va'z ve naşīhat qıldı.

Taqı (9) bilgil, āgāh bolğıl kim, nāmaħram 'avretke şehvet birle baqmaq neteg Һarām erse, emred oğlanqa taqı şehvet (10) birle baqmaq andın artuqraq Һarām turur, anıñ üçün kim nāmaħram 'avretni nikāh birle cüftlenmekke (11) imkān bar, velikin ėr oğlanqa imkān yoq. Taqı Peyğāmbar 'as aytup turur kim: Bay kimerseleñniñ (12) saqalsız oğlanları birle olturuşmañ kim anlarğa nefsnüñ arzusu bolur, neteg kim Һatunlarğa (13) arzusu bolmış menğizlig, tēdi.

Mañşūr aytur: Abū 'Abdullāh-i Sekrīni tüşümde kördüm taqı su'āl qıldım (14) kim: Yā Abā 'Abdullāh, Tañrı te'ālā seniñ birle ne mu'āmilat qıldı? tēp aydım erse, Abū 'Abdullāh aydı: Һaq tebaraka (15) ve te'ālā Һazratında turuqtum. Mañğa aydı: Sen emred oğlanqa şehvet birle ileyinge taqı artınğa nişe nazar (16) qıldınğ? tēmiş erdi. Һayā ol qadar ġālib boldı üzemke kim öz 'araqımğa battım taqı yüzüm etleri yerke tüşti (17) uyalmağımdın, tēdi.

Süleymān ibnü Yasār *rahmhi inğen* şāhib-cemāl yigit erdi öziniñ zamānasında [352] (1) añgar muqābil kimerse cemāl içinde yoq erdi. Taqı özi inğen pārsā erdi. Özinge bir Һatun 'āşiq bolup (2) turur erdi. Neçeme kim ol Һatun özini Süleymān ibnü Yasārğa 'arza qılsa erdi, hēç añgar iltifāt qılmaz (3) erdi. Ol Һatunnuñ 'ışqı ġalaba qıldı taqı bir kün qoptı taqı özi ėwinge kirdi. Özi ėwde yalguz olturmuş (4) erdi. Bu Һatun neçeme zārılıq qılsa, bu Süleymān hēç añğa iltifāt qılmağı erse, bu Һatun

* Yazmada: *tēp*.

bu Süleymānnı tutmaqğa (5) qaşd qıldı erse, bu Süleymān éwini taqı bu hatunni qoydı taqı andın qaçıp çıqtı. Ol kēçe İbnü Yasār tüşinde (6) Yūsuf peygāmbarı kördi. İngen cemāllıg yüzi tolun ay menğizlig erdi. Süleymān ibnü Yasār aytur: Siz (7) Yūsuf peygāmbar mu turur-siz? tēp su'āl qıldı erse, Yūsuf peygāmbar 'as aydı: Men ol Yūsuf turur- (8) -mēn kim Zeliḥā özini maṅga 'arza qılmıṣta, eger benim peygāmbarlıqım bolmasa erdi, Zeliḥāğa qaşd qılğay (9) erdim. Vellikin sen ol Süleymān turur-sen kim peygāmbarlıqıñg yoq erken qaşd qılmadıñg, tēdi.

Yūsuf peygāmbar (10) taqı Zeliḥānıñg hikāyatı ol kim erdi Yūsuf peygāmbar 'as yēti yaşında tüş kördi taqı babası Ya'qūb (11) peygāmbarğa aydı: Ey baba, tüşüm bolur, körer-men, on bir 'aşā yerde tikilmiş bolur taqı bir kiçig 'aşā munlar (12) arasında bar. Bir kimerse maṅga aytur: Yā Yūsuf, bu kiçig 'aşā senıñg 'aşāñg turur taqı on bir 'aşā qarındaş- (13) -larıñg 'aşāları turur, tēp aytur. Andın soñg benim 'aşām yüksek bolur, ol miqdār kim uçı kökke yeter taqı (14) butaqlanur; butaqları 'ālamqa mün-teşir bolur. Yana butaqlarında mēveler bolur. Ḥalāyıq yığılışıp bu mēvelerni (15) tenāvul qılurlar, tēdi erse, babası Ya'qūb peygāmbar 'as aydı: Ey oğlum, sen peygāmbar bolğaysen (16) hem taqı pādşāh bolğaysen. Ḥurmetiñg taqı 'izzetiñg ziyāda bolğay, atıñg 'ālamda mün-teşir bolğay taqı üküş kimerse- (17) -ler sendin fāyida alğay, tēp ta'bır qıldı. Taqı bu tüşni qarındaşları eşittiler erse, ḥasedlig boldılar. [353] (1) Yana on ekki yaşıñqa tēgmiş erdi taqı babası Ya'qūb peygāmbar 'as qatında yatur* erdi. Ya'qūb peygāmbar (2) Yūsufnı özge oğlanlarıdın ziyāda sewer erdi, kēçe taqı kündüz qatındın kētermez erdi, anıñg üçün kim (3) Yūsuf anası Rāḥil ölüp turur erdi. Ḥātırı mungış bolmasun tēp artuq şefaqt qılır erdi. Bir kēçe yatur (4) erken qorqup oyğandı erse, Ya'qūb peygāmbar 'as aydı: Yā Yūsuf, nedin qorqup oyğandıñg? tēp (5) su'āl qıldı erse, Yūsuf aydı: Ey baba, 'acab tüş kördüm. Yā'qūb peygāmbar 'as aydı: Oğlum ne tüş (6) kördüñg? tēp su'āl qıldı erse, Yūsuf aydı: Ey baba, bir beḍük tağ bolur. Men ol tağ üze bolur-men. Tört (7) yanında körkliḡ daraḥt[lar] bolur, aqar arıqlar bolur taqı çimgenler çiçekler bolur. Nāgāh, baqar-men, kökdin (8) ay taqı kün taqı on bir yıldız tüşüp maṅga secde qılurlar, tēdi erse, atası Ya'qūb peygāmbar 'as aydı: (9) Ey oğlum, bu tüşüñgni zīnhār ve zīnhār qarındaşlarıñqa aytnağıl kim saṅga keyd qılğaylar, tēp aydı. (10) Taqı Şeyṭān ādam oğlıñga āşkara duşman turur. Bolmasun kim arañgızda yamaqlıq qılsa, tēdi. Bu tüş- (11) -lerni Ya'qūb peygāmbar 'ayālı eşitti taqı ēr qarındaşlarıñga aydı erse, bu qarındaşlarıñg 'adāvatı (12) ziyāda boldı. Bir yerke yığılıştılar taqı meşveret qıldılar kim: Babamız Ya'qūb bu Yūsufnı bizlerdin (13) artuq ḥurmet qılır taqı bu Yūsuf kim bu tüşler körüp turur, bu bizim üze musallaṭ

* Yazmada: aytur.

bolğay. Biz bu Yūsufnı (14) burunraq öltürelim yâ taqı yıraq yerde biraqalım, tédiler erse, uluğı Yehūdā aydı: Bu Yūsufnı bir quduğqa (15) biraqıñg. Keçgen kârvânlar alğaylar taqı kêtgey. Andın soñg tevbe qılğaysız taqı eğğülerdin bolğay-sız, tēp (16) meşveret qıldılar. Taqı Yūsufqa başqa yerde aydılar: Ey qarındaşımız Yūsuf, bizim birle şahrāqa çıqsanğ (17) bolmaz-mu? Nêçeke tegi êwde olturur-sen? Bizler qoy qozı, yıldıqara qatıñga çıkar-miz. Suwlar bar, çimgenler, [354] (1) çiçekler bar. Anda oynar-biz, oq atar-biz. Sen taqı bizim bile barsanğ, bolmaz-mu? tédiler erse, Yūsuf rağbat- (2) -landı. Andın soñg babaları Ya'qūb qatıñga kirdiler taqı aydılar: Ey baba, bu Yūsufnı bizke bērseng, şahrāqa (3) çiqarsaq, Yūsufnuñg kōñgli açılsa, bolmaz-mu? Āhır bizler cümlemüz Yūsufnuñg qarındaşları turur-miz, (4) cümlemüzdin bu kiçig turur, cümlemüz munğa şefaqatlıg turur-miz, eğğülük saqınur-miz. Bizke nişe inanmaz- (5) -sen? tédiler erse, Ya'qūb peygāmbar 'as aydı: Ey oğlanlarım, bu Yūsufnı şahrāqa çiqarmaqıñgız (6) mēni inğen qadğurtur taqı qorqar-men kim siz gāfil bolğaysız taqı bu Yūsufnı bōri yēgey, tēdi erse, aydılar: (7) Ey baba, bizler on bir qarındaş hāzır erken neteg bōri yēyür ermiş? tédiler erse, Ya'qūb peygāmbar taqı (8) Yūsufqa baqtı. Kōrdi kim Yūsufnuñg inğen rağbatı bar şahrāda teferrüc qılmağqa. Anıñg kōñgli üçün destūr (9) bērdi erse, Rūbīl atlıg qarındaş Yūsufnı ēğninge kōtürdi taqı baru başladı erse, Ya'qūb peygāmbar aleyhi (10) 's-salām Yūsufnı uzatu çıqtı taqı oğlanlarıñga üküş vaşıyyatlar qıldı kim: Yūsufnuñg anası yoq turur, (11) kōñgli bezmān turur. Zīnhār munı yahşı ağırlanğ, tēp aydı erse, anlar taqı qabūl qıldılar. Taqı baru başladılar erse, (12) Ya'qūb peygāmbar 'as kōzindin qatarāt ve 'abarāt yaşlar aqtı, aydı kim: Ey İbrāhīm peygāmbarı (13) Nemrūd otundın saqlağan bir u bar Tanğrı, oğlum Yūsufnı sen saqlağıl, tēp du'ā qıldı taqı ança turuqtı zār (14) ve zār yığlayu kim Yūsufnı taqı qarındaşlarını kōrmez boldı erse, qayıttı taqı ewinge kirdi. Qaçan kim qarındaş- (15) -ları hālī yerke tegdiler erse, Rūbīl, kim Yūsufnı ēğninge kōtürmiş erdi yerke biraqtı. Andag biraqtı kim sūñgūki (16) uşanmaqğa tegdi. Yūsuf taqı Şem'un qatıñga bardı erse, Şem'un taqı bir tabānça urdı. Yūsuf yıqıldı (17) taqı yūzi yerke tegdi, taqı yūzi qanadı erse, qoptı yığlayu aydı: Ey qarındaşlarım, men nē yazuq qıldım kim mēni [355] (1) mundağ urur-siz? Yazuqumnı aytu bēriñg, men taqı ol yazuqdın tevbe qılayın taqı sizlerke 'özür qılayın, (2) tēdi erse, aydılar kim: Ol on bir yulduz taqı ay kün kelsün taqı sēni bizim ēlgimizdin qutğarsun, (3) tédiler erse, Yūsuf hēç neerse tēmedi. Ança yağag yōridi kim suwsadı. Havā taqı isig erdi. Qayu bir qarındaş- (4) -dın yalbaru suw tilese erdi, suwları bar erken urup qaytarur erdiler taqı: Hālī sēni helāk (5) qılğay-miz, tēp aytur erdiler. Yūsuf zār zār yığlayu başladı taqı uluğ qarındaş Yehūdā qatıñga keldi (6) taqı aydı: Ey Yehūdā, cümlemüzdin uluğ siz turur-siz. Babam Ya'qūb bolmasa, siz mañga

babam yerinde turur- (7) -siz. Menim kiçiglikimke şefaqtat qılınğ, manğa bir içim suw bérseñgiz bolmaz-mu? Mèni suwsuz öltürür-siz, (8) tēp üküş yıǵladı erse, ol taqı yıǵladı taqı qarındaşlarınğa aydı kim: Keliñg, munğa suw bérinğ, tēdi erse, cümle (9) qarındaşları aydılar: Yâ Yehūdâ, eger sen bizim birle muvâfaqtat qılmaz bolsañg, cümle yıǵılışıp sèni taqı helāk (10) qılır-miz, tēdiler erse, ol taqı qorqtı, hēç neerse tēmedi. Andın soñg bir yerde olturdılar taqı Yūsufnı (11) öltürmekke qaşd qıldılar erse, Yehūdâ aydı: Keliñg, benim sözümke kiriñg, munı öltürmenğ, munda bir quduğ (12) bar, ol quduğqa kemişinğ, anda özi ök ölgey, tēdi erse, qabül qıldılar. Taqı Şem'un Yūsuf elgini tuttı (13) taqı tarttı quduğ qırıǵına èletü başladılar erse, Yūsuf peygāmbar çaqırdı: Yâ Yehūdâ, mèni hālâş qılmaz-mu-sen? (14) tēp qatıǵ yıǵlayu feryād qıldı erse, hēç kimerse barıp anıñg elgindin almadı erse, Tañrı te'âlâdın yârı tiledi (15) taqı yıǵlayu feryād qılu aydı: Ey ceddim İbrâhîm peygāmbarı qutğargan Tañrı, mèni munlar elgidin sen qutğargıl, (16) tēp çaqırdı erse, Yehūdâ yıǵladı erdi, velikin qarındaşlarıdın qorqup tek turur erdi. Şem'un, Yūsufnı (17) quduğ qırıǵına keltürdi taqı köñlekini çıqardı, belinge yip baǵladı, taqı quduğ aǵzına kemişti erse, Yūsuf [356] (1) peygāmbar quduğ qırıǵına yapşındı taqı feryād qılır kim: Tevbe qıldım. Bukündin soñg sizlerke qul tēg hıdmat qılğaymen, (2) mèni helāk qılmanğız, tēp zârılıq qılır erdi. Hēç kimerse şefaqtat qılmaz erdi. Şem'un èkki elgini (3) taş birle urdı taqı ol yipni bıçaq birle kesmiş erdi. Yūsuf peygāmbar quduğqa feryād qılu tüşti ol quduğ- (4) -nunğ tērinliki dört yüz arşun erdi. Qaçan kim bu hâlnı ferîşteler kördiler erse, kökteki cümle ferîşteler (5) yıǵladılar taqı Haq te'âlâdın tilediler erse, Haq te'âlâ Cebre'ilke hitâb qıldı kim: Yâ Cebre'il, qulumnı tutğıl, tēmiş (6) erdi. Derhâl Cebre'il Sidretü'l-müntehâdın Yūsufqa keldi. Yūsuf quduğ ortasında yetmedin erdi kim Cebre'il 'aleyhi (7) 's-salâm tuttı taqı âheste èndürdi. Taqı quduğ tüpinde bir taş bar erdi, ol taşnı Cebre'il 'as çıqardı (8) taqı Yūsuf peygāmbarqa olturmaq üçün âmâda qıldı taqı yılan inleri bar erdi, anı taqı tıqtı, muhkemledi. (9) Taqı Yūsuf peygāmbarqa aydı kim: Men atañg Ya'qûb peygāmbarqa Tañrıdın kelgen Cebre'il turur-men, uluğ atañg (10) İshâq peygāmbarqa kelgen Cebre'il turur-men, uluğ atañg İbrâhîm peygāmbar 'as'qa kelgen Cebre'il men (11) tutur-men. Êmdi sanğa Haq te'âlâ fermânı birle keldim. Êmdi sen taqı bu belâlarke şabur qılğıl kim uluğ atañg (12) İbrâhîm peygāmbarı Nemrüd belâsındın qutğarmış menğizlig sèni taqı Haq te'âlâ qutğargay taqı sanğa (13) hem peygāmbarlıq hem pâdişâhlıq rûzı qılğay taqı bu qarındaşlarınğ zâr bolup sanğa kelgeyler, sen bu işlerdin (14) anlarğa habar bergeysen, tēdi erse, Yūsuf peygāmbar hâtırı hoş boldı. Taqı bir zamândın soñg Cebre'il kètmekke (15) qaşd qıldı erse, [destür] tiledi. Yūsuf peygāmbar 'as aydı: Yâ Cebre'il, mèni bu mevhus yerde yalguz qoğup mu (16) kètersen Cebre'il

aydı: Yâ Yūsuf, émdi sen hemİşe Həq te'ālā birle bolğıl, andın hālİ bolmağıl. Taqı men saŋga (17) bir du'ā ögreteyin, ol du'ānı aytı turğıl, tēdi erse, Yūsuf peygāmbar aydı: Andag qılğıl, tēdi erse, Cebre'İl [357]

(1) aydı: Ayğıl yā Yūsuf: *اللهم يا كاشف كل كربه ويا مجيب كل دعوة ويا جابر* (2) *كل كسير ويا ميسر كل عسير ويا صاحب كل غريب ويا مونس كل وحيد* يا لا اله الا انت (3) *سبحانك اسألك ان تجعل لي فرجاً ومخرجاً و ان تقذف حبك*

في قلبي حتى لا يكون لي هم (4) *ولا ذكر غيرك وان تحفظني وترحمني يا ارحم الراحمين* Yūsuf peygāmbar 'as taqı hemİşe (5) bu du'ānı aytur erdi. Kēçe boldı erse, Yehūdā aydı: Ey qarındaşlarım, men barayın quduğ ağzındın āvāz (6) qılayın tirig mü turur yā ölüğ mü turur? tēdi erse, aydılar kim: Andag qılğıl. Qaçan kim Yehūdā quduğ ağzı- (7) -dın çaqırdı erse: Yā Yūsuf, tēp, Yūsuf cevāb bērdi erse, Yehūdā aydı: Hālınğ neteg turur? tēdi erse, (8) Yūsuf aydı: Qaraŋquda yalguzluq mütehayyirlik birle turur-men. Yā Yehūdā, bu aḥvāllarımın zīnhār babamqa (9) [ḥabar] bērmenğ kim bağrı kebāb bolğay taqı 'ayşı ḥarāb bolğay, tēdi erse, Yehūdā zār zār yığlayu qayıttı. Andın (10) soŋg Yūsuf peygāmbar 'as üç kün quduğda turdı. Üç kündin soŋg Şāmdın kārvanlar (11) keldi Mışırğa barmaq üçün taqı quduğ yaqasında qondılar. Kārvanınğ uluğı[nı] Mālik Zu'ar tēp aytur (12) erdiler. Mālik ibnü Zu'ar qulını qobqa birle ıda bērdi kim: Quduğdın suw çıqargıl, tēp. Ol qobqanı (13) qul quduğqa kemişti erse, Yūsuf peygāmbar 'as yapşundı taqı tarttılar erse, baqtılar kim qovağa bir (14) oğlan yapşunmış. Bu arada Yūsufnıñ qarındaşları keldiler taqı Mālik ibnü Zu'arğa aydılar kim: Bu (15) bizim qaçğunçı qulumuz turur. Bizdin qaçıp özini quduğqa atmış, tēdiler erse, Māli': aydı: Bu oğlan (16) qulğa oḥşamaz, tēdi* erse, anlar aydılar kim: Ėwde tuğğan qulumuz turur, tēdiler erse, Mālik (17) Yūsuf peygāmbarqa su'al qıldı kim: Sen qul mu turur-sen? tēdi erse, Yūsuf peygāmbar aydı: Qul turur-men, tēdi [358] (1) Yūsuf peygāmbarnıñ qul men tēgeni rāst erdi, ya 'nİ Tanğrı- nıñ qulı men tēmek bolur. Andın soŋg Mālik aydı: (2) Bu qaçğunçı qulnı maŋga satıñg, tēdi. Bu 'aybı birle alayın, tēdi erse, aydılar: Satalıñg, tēdiler erse, (3) taqı qatında naqd yigirmi yarmaq bar erdi aydı: Qatımda mundın öñgin yarmaq yoq. Eger bu yigirmi yarmaqğa bērsenğ, (4) alur-men, tēdi erse, munlar taqı ol yigirmi yarmaqğa sattılar taqı aydılar: Bu inğen qaçğunçı turur. Zīnhār (5) aḍaqınğa buqağı uruñg taqı boy- nınga gul uruñg taqı muñga bir palās keydürünğ, tēdiler erse, Mālik taqı (6) andag qıldı erse, Yūsuf aydı Mālik ibnü Zu'arke: Maŋga destūr bēr- senğiz bolğay-mu kim anlardın beḥillik** (7) tilesem. Anlar ḥıdmatında

* Yazmada: tēdiler.

** Yazmada: beḥillik.

üküş vaqt boldum erdi; anlarqa 'özü qılsam, tedi erse, Mâlik taqı destür (8) bérdi. Adaqındaqı buqağusı birle boynındaqı zencîri birle, égindeki palâsı birle bardı taqı anlarınğ (9) adaqına tüştı taqı yıqladı taqı aydı kim: Maŋga behil* qılınğ, sizke yağısı hıdmat qılu bilmedim, tęp (10) yıqladı erse, Yehüdâ taqı yıqladı taqı adıldılar. Yehüdâ qarındaşlarınğa aydı kim: Ne yamân iş qıldıq, (11) qarındaşımıznı belâğa kemiştük taqı atamıznı tirigle öltürdük, tęp yıqladı. Andın soñğ kârvân köçti, (12) baru başladı erse, Yüsufnı tewe üzesinde qoydılar. Kârvân barurda anası Râhilniñ ziyâratını kördi erse, (13) özini tewedin bıraqtı taqı anası ziyârâtını quçup yıqlayı başladı taqı aydı: Ey anam, bu hâlımdın habarınğ bar mu? (14) Boynumğa zıncır qodtılar, adaqımğa buqağı urdılar, égnimge palâs keydürdiler, abuşqa bolmış atamdın (15) adıldılar, tęp yıqlayur erken Mâlikniñ qulı keldi taqı Yüsufnı bir tabânça urdı taqı: Qaçğunçı tēgenleri (16) rāst ermiş, tedi taqı üküş melâmat qılu teweke mindürdi. Qaçan kim Mısır şehringe yaqın keldiler erse, (17) Mâlik aydı: Ol Yüsufnıñ buqağusın kēterinğ taqı boynındaqı zencîrni taqı palâsını kēteringler taqı suwqa [359] (1) kigürüp yağısı gısl qılduruñlar, tedi erse, andağ qıldılar. Mâlik yipek tonlar keydürdi taqı belinge kemer (2) bağladılar. Taqı nağhâsqa kigürdiler erse, nağhâsbânlar aydılar kim: Bizler 'ömrümüz içinde munuñ teg şâhib- (3) -cemâl qul körmişimiz yoq. Munı pādşahnıñ vezirine aymadın satsaq, soñra bizke melâmat kelgey, tęp aydılar. (4) Taqı bardılar Quţayfir atlığ vezirke aydılar kim: Bir qul satarlar, 'İbrî qul turur. Hēç anıñ teg şâhib-cemâl (5) qul körmişimiz yoq, tēdiler erse, Quţayfir aydı kim: Menim oğlum qızım bolmaz. Hatunum Zeliğâ taqı maŋga ayıp (6) turur erdi kim: Bir yağısı oğlan bolsa, satğın alğıl, tęp oğul tęp asrağalıñğ, tęp aymış erdi. Ėmdi (7) ol qulnı men alayın, tęp nağhâşhânaqa özi keldi. Yüsufnı kördi erse, mütehayyir boldı. Aydı: Ėdam oğlı içinde (8) taqı mundağ mu cemâllig kimerse bolur ermiş, tęp ta'acub qıldı. Andın soñğ mubaşşırlar, uluğ hōcalar yığıldı- (9) -lar taqı bahâ qıldılar. Aydılar kim: Bu qul bahâsı bir ağırınça altun bērinğ taqı bir ağırınça kümüş bērinğ taqı bir (10) ağırınça yipek bērinğ taqı bir ağırınça 'anbar bērinğ, tēdiler erse, Quţayfir vezir rāzî boldı. Taqı Yüsuf (11) peygâmbarnı ölçtiler erse, êkki yüz batmân keldi. Mısır yağısı birle ol vaqıtta on üç yaşar erdi. Bu neerselerni (12) Quţayfir bērdi taqı Yüsufnı sewnüp aldı taqı ewinge elette, taqı Zeliğâğa aydı kim: Bu oğlannı oğul tēge- (13) -liñğ. Bizinğ oğlumuz yoq turur, bu oğlumuz bolsun. Munğa yağısı terbiyet qılğıl, tęp Zeliğâğa tapşurdı. (14) Zeliğâ erte kēçe Yüsufnıñ başını yuvar erdi taqı saçını tarar erdi, tonını keydürür erdi. Mundağ qılu Zeliğânıñ (15) mağabbatı taqı 'ışqı şehvet cihe-tidin boldı. Quţayfir andağ saqınur erdi kim bu Zeliğânı Yüsufnı sewmek

* Yazmada: *behil*.

artuq (16) terbiyetler qılmaq oğulluqı cihetidin tēp saqınur erdi. Vellkin Zeliḥā sewmeki şehvet cihetidin erdi. Erte (17) kēçe yüzinge baqa, sözini eşitü, başını tarayu bu 'ısqı gālib boldı, hēç qarārı ārāmı qalmadı taqı sirrini hēç kişike [360] (1) aytu bilmez erdi. Bir kün Zeliḥānıñ dāyası bar erdi, ol aydı: Ey Zeliḥā, seninḡ ne zaḥmatınḡ bar kim künden (2) kün za'if bolu turur-sen? tēdi erse, Zeliḥā yıǵlayu başladı. Dāyası aydı: Ne üçün yıǵlayur-sen? tēdi erse, (3) Zeliḥā aydı kim: Könǵlümde bir söz bar, aymaqqa uftanur-men, tēdi erse, dāyası aydı: Ol sözni maḡa ayǵıl, (4) men anıñ tedārükini qılayın, tēdi erse, Zeliḥā aydı: Uşbu Yūsufqa andaǵ 'āşıq bolup turur-men kim bir sâ'at (5) munı körmesem, şabrum qarārım kēter, dīvāna teg bolur-men, tēdi erse, dāyası aydı kim: Hēç bu rāzıñnı Yūsufqa (6) aymışınḡ bar mu? tēdi erse, Zeliḥā aydı: Aymışım yoq, tēdi erse, dāyası aydı: Sen bir ḥalvat ēwde olurgıl (7) taqı ol ēwke Yūsufnı ündegeyin taqı üzenǵızke qapuǵnı baǵlayın taqı rāzıñnı ayǵıl. Eger fermānıñqa kirse, kirdi (8) ve eger fermānıñqa kirmese, qođmaǵıl. Öz quluñ turur, ne erki bolǵay? tēdi erse, Zeliḥā taqı bardı. Taqı ēwi bar erdi (9) üçinç qat içre erdi, ḥalvat ēw erdi, ol ḥalvat yerde olturdı. Taqı dāyası keldi Yūsufqa aydı: Yâ Yūsuf, (10) Zeliḥā sēni ünder. Quṭay-fırqa ıdar sözi bar, tēdi erse, Yūsuf taqı bardı. Baqar, hēç kimerse yoq, taqı Zeliḥā (11) özini ārāsta qılıp olturmuş. Yūsuf sēzdi kim bu ḥalvat yerde kirmekde fesād bolǵay, tēp bir adaqın (12) ēwke qattı taqı bir adaqı taşra turur erken Zeliḥā keldi taqı Yūsufnıñ ēlginı tuttı taqı dāya artındın itti taqı qapuǵ- (13) -larnı baǵladı taqı ketti erse, Yūsuf peyǵāmbar Zeliḥā birle içre qaldılar. Bolmasa Yūsuf peyǵāmbar Zeliḥā qatında (14) olturdı, vellkin Zeliḥā yüzinge baqmaz erdi, yerke baqar erdi. Zeliḥā aydı: Yâ Yūsuf, ne körklüg yüzünḡ bar, tēdi (15) erse, Yūsuf aydı: Gürke kirsem, üç kün ol gürda yatsam, yüzüm andaǵ zışt bolǵay kim hēç kimerse baqa (16) bilmegey, tēdi. Yana Zeliḥā aydı: Yâ Yūsuf, ne körklüg közüñ bar, tēdi erse, Yūsuf aydı: Gürda avval tōkülgen âdemîniñ (17) közi bolǵay, tēdi. Yana Zeliḥā aydı: Yâ Yūsuf, ne körklüg saçıñ bar, tēdi erse, Yūsuf aydı: Gürda âdemîniñ avval tüşgen [361] (1) saçı bolǵay, tēdi. Yana Zeliḥā aydı: Yâ Yūsuf, men sēni qatıǵ sewer-men. Sen mēndin nişe qaçar-sen? tēdi erse (2), Yūsuf aydı: Men saḡa yaqın kelsem, Taḡrıdın yıraq tüşer-men. Maḡa Taḡrı te'ālāqa yawuq bolmaqım yaḥşıraq turur (3) saḡa yawuq bolǵumça, tēdi. Yana Zeliḥā aydı: Yâ Yūsuf, men sēni munça arzūlar-men taqı sen maḡa hēç bir nazar (4) qılmaz-sen, yerke baqıp sözler-sen. Âḥir maḡa bir qata nazar qılsañ, bolmaz-mu? tēdi erse, Yūsuf aydı. Qıyāmatda (5) közsüz bolmaqđın qorqar-men, tēdi. Yana Zeliḥā aydı: Yâ Yūsuf, ēlginıñ bir qata bu yürekim üze qoğgıl kim (6) yürekim ārām qılsun, tēdi. Yūsuf aydı: Qıyāmatda ēlgrimke ğul qoyǵaylar taqı tamuǵqa atǵaylar tēp qorqar-men, (7) tēp aydı erse, Zeliḥā aydı: Yâ Yūsuf, men sēni öz mālım bērip satǵın

aldım. Sen benim fermânımqa nişe muṭl' (8) bolmaz-sen? tedi erse, Yūsuf peygāmbar 'as aydı: Yazuq qarındaşlarımqa turur kim mēni qul tēp sattılar. Vellikin (9) men qul ermez-men, āzād turur-men, hem taqı peygāmbarzāda turur-men. Maṅga qul tēmek revā bolmaz. Atam atı Ya'qūb peygāmbar (10) turur, uluḡ atam İshāq peygāmbar turur, yana andın uluḡ atam İbrāhīm peygāmbar turur 'ahimās. Üç atadın peygāmbar- (11) -zāda turur-men, tedi erse, Zeliḥā hēç çāra tapmadı. Bolmasa turdı kim Yūsufqa yapşunḡay. Yūsuf taqı qaçtı (12) qapuḡ yanınḡa bardı erse, Haq te'ālā qudratı birle qapuḡlarınḡ kiıldleri yerke tüştı. Yūsuf çıkar erken Zeliḥā (13) etekini tutmuş erdi, Yūsufnuḡ eteki artındın yırtıldı. Taqı Yūsuf taşqa çıktı, artınça Zeliḥā çıktı. (14) Baqar, Quṭayfir qapuḡda turur. Yūsuf hēç neerse tēmedi erse, Zeliḥā cüftünge aydı: Yā Quṭayfir, uşbu qul maṅga (15) yaman işke qaşd qıldı, tedi. Quṭayfir aydı: Yā Yūsuf, men saṅga munça terbiyet qılur-men. Sen nişe benim hatunımqa, (16) nişe mundaḡ işke qaşd qıldıḡ, mēni haqlamadıḡ? tedi erse, Yūsuf aydı: Men muṅga qaşd qılmadım, bu maṅga (17) özini 'arza qıldı, velikin men Taḡrıdın qorqup sizinḡ haqqınḡıznı saqlap imtinā' qıldım, tedi erse, Quṭayfir müteḥayyir [362] (1) boldı. Bilmez kim Zeliḥā sözi mü rāst turur yā taqı Yūsuf sözi mü rāst turur. Yūsuf aydı: Eger bizke tanuq (2) kerek erse, ewke kiriḡ, tedi erse, Quṭayfir taqı ewke kirdi. Yūsufqa aydı: Qanı tanuquḡ? Yūsuf aydı: Uşbu beşikdeki (3) süt emer oḡlan bar erdi. Bizim aḥvālımıznı bu oḡlan kördi, tedi erse, Quṭayfir aydı: Yā Yūsuf, sen dīvāna mu (4) sen? Bu süt emer oḡlan neteg tanuqluq bergey? tedi erse, Yūsuf peygāmbar aydı: Ey nārasıda, tanuqluq bērgil, benim (5) sözüm mü haq turur yā taqı Zeliḥā sözi mü haq turur? tedi erse, Haq *tv* qudratı birle ol süt emer oḡlan (6) tilke keldi taqı aydı: Eger Yūsuf köḡleki ileyindin yırtılmış bolsa, Zeliḥā sözi haq turur taqı Yūsuf yalḡan turur, (7) ve eger Yūsufnuḡ köḡleki art yandın yırtılmış bolsa, Yūsuf sözi haq turur taqı Zeliḥā yalḡan turur, tēp aydı erse, (8) Quṭayfir baqtı, Yūsufnuḡ köḡleki art yandın yırtılmış erdi. Quṭayfir baqtı, Zeliḥāqa çoḡladı: Yazuk sendin (9) ermiş taqı bu oḡlanḡa buhtān qılmış-sen. Bargıl yazuquḡnı Taḡrıdın yarlıqatu tilegil kim ḥaṭā qılḡanlardın (10) sen. Yā Yūsuf, sen taqı bukündin soḡ mundın yüz çewürgil, munuḡ qatınḡa kirmegil, tedi.

ÜÇİNÇ FAŞL

Ḥamr (11) içmeklerinin beyāmı içinde turur.

İmām Muḥammed-i Beşreviyye *raḥmhi* Kenz ü'l-aḥbār atlıḡ kitābında bu ḥadıṣni (12) keltürmiş. Ḥadıṣ bu turur: قال رسول الله صلى الله عليه و سلم من سلب على شارب الحمر او صافحه او عانقه (13) أحبط الله تعالى عمله اربعين سنة

Bu hədlis ma'nisi ol bolur kim: Peyğambar 'as həbar bəri yarlıqar: (14) Qayı mu'min ve muvəhhid həmr içgege salām bərse yā taqi anıñ birle muşāfiḥat qılsa, ya'nı el tutuşsa, anıñ birle (15) mu'āniqa qılsa, ya'nı quçuşsa, Həq *tv* bu kimerseniñ qırq yılqı maqbül tǝ'atlarını həbt qılğay (16) ol həmr içgenni ağırlağanı üçün, tǝp aydı.

Cābir *razhu* aydı: Peyğambar 'as həzratına bir (17) kimerse Yemendin kelip su'al qıldı taqi aydı: Yā Resūllāhi, bizim əlde tariğdin neerse qılurlar taqi anı içerler. [363] (1) Ol revā mu turur yā taqi nərevā mu turur? tǝp su'al qıldı erse, Peyğambar 'as aydı: Ol ayğanıñ neerse ādemini (2) esritür mü? tǝp su'al qıldı erse, ol kişi aydı kim: Esritür yā Resūllāhi, tǝdi erse, Peyğambar aydı 'as: (3) *Kullu muskirin ḥarāmun*. Neerse kim esrütgen bolsa, ol ḥarām turur tǝp aydı. Taqi Tañrı te'ālā 'ahd qıldı kim: (4) Qayı kimerse esrütgen neerseni içər bolsa, ol kimerseke tamuğluğlarınuñ qanlarını irinğlerini içür- (5) –medin qodmağaymen, tǝdi.

İbnü 'Ömer taqi İbnü'l-Abbās *razhu* rivāyat qıldılar Peyğambardın 'as andağ aydı (6) kim: Cümle uluğ yazuqlardın uluğraqı həmr içmek turur, tǝp aydı. Taqi qaçan kim mu'min qul həmrni içmek üçün (7) əlginge alur bolsa, Həq te'ālā ol quldın rəḥmatını yığar, həç añağ rəḥmat qılmaz. Qaçan kim ol həmrni ağızına (8) qoyar bolsa, bu qul Həq te'ālānıñ la'natinga çomar taqi qaçan kim bu həmr ol qulnuñ qarnına kirür bolsa, bu qul (9) Həq te'ālānıñ ǧazabına sezā bolur, taqi kim kim həmr içmedin içgen meclisində olturur bolsa, musulmānlıq- (10) –nıñ tǝvqını boynındın çıqarmış bolur.

Peyğambar 'as aydı: Həmr içinde Tañrı te'ālā on kişiye la'nat (11) qılıp turur: həmr üçün tal tikkenge taqi həmr satğanga taqi həmr alğanga taqi həmr içgenler* qatında olturup (12) baqğanga, həmr üçün üzüm kesgege taqi həmr üzümünü saqlağanga taqi hem sıqturğanga hem həmrniñ sǧı- (13) –sına taqi həmrni içmek üçün kötrüp eletgege taqi içgege.

Peyğambar 'as aydı: Qaçan kim həmr içgen (14) tevbe qılmağın öler bolsa, qıyāmat kün *āvş* Həq *tv* ayğay ferişteleringe kim: Bu 'āşini (15) tamuğqa biraqıñ, tǝp yǝtmış minğ ferişte kelgeyler taqi həmr içgenni yūzi üze süreyü** tamuğqa biraqğaylar (16) taqi ne miqdār kim dūn-yāda həmr içmiş ərdi, ol miqdār həmim içürgeyler.

Yana Peyğambar 'as aydı: Kim kim həmr (17) içip esrüp öler bolsa, 'Azrā'ılqa taqi esrük satğaşğay, gürke kirmişte hem esrük kirgey. Mūnker ve Nekirge [364] (1) taqi esrük satğaşğay Qıyāmat kün bolsa, *āvş* gürında qopmışda taqi esrük qopğay, Həq te'ālā (2) həzratına kelmışde taqi

* Yazmada: içgenlerke.

** Yazmada: süreyü.

esrük kelgey, tamuğqa kirmişde taqı esrük kirgey. Tamuğ içinde bir tağ bar kim ol (3) tağ atı Sekrân turur taqı ol tağ içinde bir çeşme bar, qandın turur. Bu hamr içip ölgenni ol tağ üzesinde (4) qoyğaylar taqı ta'âmı taqı şarâbı ol qandın bolğây, tep aydı. Andın sonğ aydı kim: Vây bolsun ol bedbahtqa (5) kim hamr içip tevbe qılmadın öler bolsa, tedi taqı aydı kim: Bu hamr cümle yawuz işlerniñ anası turur. Ne kim ma'siyat (6) bar erse, cümlesi mundın tuğar taqı cümle şerniñ kilidi bu turur. Kim kim bu hamrni içer bolsa, cümle şer taqı yamanlıq anıñ (7) qatında yıgılır, tēp aydı.

Bağdād elinde bir mu'azzin bar erdi Şâlih atlıg. Qırq yıl mu'azzinlik qıldı. Mescidke yaqın (8) bir Naşrânıniñ 'ayalı bar erdi, inğen şâhib-cemâl erdi. Bu mu'azzin qaçan kim ezân oqımaq üçün munârağa (9) minner bolsa, baqar erdi. Bu işni mudâvamat qılu 'âşiq boldı, ol miqdâr boldı kim hēç şabrı qarârı (10) qalmadı, Yana bir kün munârada taqı ezân oqıdı taqı bu 'ayâl öçekde erdi. Muñga üküş nazar qılmış erdi. 'İşqı (11) ğalaba qıldı taqı munâradın tüşüp anıñ öçekinge bardı taqı Naşrânı qızınğa mu'âniqa qılayın tedi erse, (12) ol qız qaçıp tüşti taqı atasınğa habar bērdi erse, tuttılar taqı mu'azzinge aydılar: Sen musulmânlar mu'azzini (13) bolğay-sen, munuñ teg fâhiş işke qaşd qılğaysen. Men seni hâlî musulmânlar qâzısınğa eleteyin (14) taqı edeb qıldurayın, tēp tefzîl' ve tehdîd qıldı erse, mu'azzin aydı: Men seniñ qızınğqa 'âşiq bolup turur-men, (15) kerek kim bu qızınğnı mañga cüflendürsenğ, tedi erse, ol Naşrânı aydı: Bu qızımın sañga cüflendüreyin, qaçan kim (16) men qılğan işlerni qılsañg; yâ benim dñimke kirsenğ yâ taqı toñguz eti yesenğ yâ taqı hamr içsenğ, tedi (17) erse, bu mu'azzin aydı: Seniñ dñiniñge kirmek muhâl bolğay, taqı toñguz etini yemek hem inğen yaman iş turur, vellkin [365] (1) hamr içeyin, tedi erse, bardılar taqı hamr keldürdiler taqı ol qızğa bardılar. Ol qız sâqî bolup mu'azzinke hamr (2) içürdi. Qaçan kim mu'azzin hamr içti erse, esrüdi. Andın sonğ iştahâsı boldı erse, toñguz etini keldürdiler, (3) anı taqı tenâvul qıldı. Andın sonğ qız atası aydı kim: Êmdi eger benim dñimke kirmesenğ, sañga bu qızımın bērmez-men, (4) tedi, kerek kim Naşrânı bolsañg, tedi erse, qızdın i'râz qılu bilmedi, aydı: Halâ Naşrânı boldum, tedi, (5) erse, atası taqı qızını añga bērdi. Taqı ekegüni halvat qoydılar. Mu'azzin aydı kim: Öçekke mineyin taqı irâqat (6) qılayın, andın sonğ halvat qılayın, tēp öçekke minip tüşerinde taqı töpen yıqıldı taqı helâk boldı maqşudınğa (7) teg-medin öldi. Hamr sebebidin İmânını uçğundı taqı ebedî tamuğluğ boldı. Yâ Rebbî, cümle mu'minlerni keremüñ birle (8) munuñ teg haldın sen saqlağıl.

İdrîs peygâmbar 'as zamânasında halâyıqlar üküş ma'siyat qılu (9) başladılar erse, ferîşteler Haq te'âlâ hazrâtınğa munâcât qılıp aydılar: Yâ Rebbî, bu âdam oğlanlarınıñ (10) ma'siyatını taqı fisq ve fucûrlarını

inġen üküş körer-miz, tédiler erse, Hâq *tvt* ol ferîştelerke (11) aydı kim: Eger sizlerke taqı yemek, içmek, şehvet bérse erdim, sizler taqı andaġ qılġay erdingiz, tédi erse, (12) ferîşteler aydılar: Yâ Rebbî, bizlerdin ma'şiyat kelmegecy, tédiler. Hâq te'âlâ anlarġa aydı: Andaġ erse, sizler (13) arañġızda bir qaçnı üdürünġ. Men anlarġa nefŝ, şehvet bêreyin taqı anlar kündüz yer yüzinge ênsünler taqı musulmânlar (14) arasında qâzılıq qılunlar taqı kêçe bolsa, bayaqı maqâmlarınġa aşıp tursunlar, tédi erse, bu ferîşteler (15) üç ferîşteni üdürdiler. Hârût taqı Mârût taqı 'Azâzîl. Qaçan kim Hâq *tvt* bu üç ferîŝteke (16) nefŝ taqı şehvet bérdi erse, hâlları müteġayyir boldı. Ol sâ'at içinde 'Azâzîl aydı: Yâ Rebbî, tevbe qıldım, mañġa (17) bu iş kerekmez, tédi erse, Hâq te'âlâ taqı ol 'Azâzîl-niñ tevbesini qabûl qılıp nefsinin taqı şehvetini kéterdi erse, [366] (1) ol ferîşte qırq yılqa tegi secdedin başını qaldurmadı öz uyatıdın. Qırq yıldın soñġ Hâq te'âlâdın destûr (2) boldı kim: Ey 'Azâzîl, êmdi başıñnı kötergil, têp 'Azâzîl taqı başını köterdi êkki adaqı üze tikildi, tã'at (3) ve 'ibâdat qılır taqı üküş zârîlıq qılır, 'özr qılır taqı hacâlat içinde hêç başını qaldurmaz qıyâmatqa tegi. Velîkin (4) Hârût taqı Mârût yer yüzinge êndiler taqı âdam oġlanları birle ihtilâf qılır erdiler taqı türlüg türlüg (5) tã'âmlardın tenâvul qılır erdiler taqı halâyıqlar arasında hüküm qılır erdiler taqı kêçe bolsa, êkeġü kökke aşıp (6) öz maqâmlarında tã'at ve 'ibâdat birle meŝġûl bolur erdiler. Bir kün bir hatun keldi halvatta, Zühre atlıġ, (7) inġen sâhib-cemâl erdi. Munlar qatında olturdi taqı öz cüftidin şikâyat qıldı erse, Hârût taqı Mârût taqı (8) êkeġününġ köñġülleri bu Zühreke meyl boldı taqı aydılar: Eger bizim fermânımızqa mu'î' bolsañġ, seniñ işiñni (9) öz râyıñġa qılalıñġ, tédiler erse, ol 'avret munlarġa munqâd bolmadı taqı çıqtı. Êkinç kün yana özini ârâsta (10) qıldı taqı halvatqa keldi erse, munlar bayaqı têġ bu Zühredin murâdlarını tilediler erse, ol aydı kim: Men butperest (11) turur men. sizler benim butumġa secde qılınġ, andın soñġ men sizke munqâd bolayın, tédi erse, munlar unamadılar (12) erse, ol taqı çıqtı. Üçinç kün ol Zühre hamr alıp keldi erse, munlar 'ışqı taqı ziyâda boldı taqı mundın öz murâd- (13) -larını tilediler erse, ol aydı kim: Üç işdin birini ihtiyâr qılsañġız, men taqı siziñ fermânıñġızqa boyun (14) bêreyim; yâ benim butumqa secde qılınġ yâ taqı êrimni öltürünġ yâ taqı hamr içing, têp aydı erse, munlar aydılar: (15) Butqa secde qılmaqlıq kâfirliq turur, ol işni qılmaġaymız, taqı kişini nâhaq yerde öltürmek taqı uluġ yazuq- (16) -lardın turur, bu işni taqı qılmaġaymız, velîkin hamr içeliñġ; anıñ üçün kim hamr içmek taqı uluġ yazuqlardın (17) turur, illâ meger anıñ zararını özümüzke turur, önġinge ermez, tédiler erse, bu Zühre hamr alıp kelmiş erdi, özi [367] (1) sâqılıq qıldı. Ança iştiler kim esürdiler taqı ol Zühre birle zinâ qıldılar. Bu hâlda erdiler kim Zühreniñ eri (2) keldi erse, anı taqı öldürdiler. Andın soñġ Zühre ŝanamını çıqardı taqı munlarġa aydı: Eger mênî sewer ersenġiz,

kerek (3) kim benim könglüm üçün bu şanamğa secde qılsañız, tēp derhōst qıldı erse, şanamqa taqı secde qıldılar. Ol Һamr (4) içmek sebebidin munça ma'siyatqa tüştiler. Qaçan kim kēçe boldı erse, kökke aşalım, tēdiler erse, aş bilmediler. (5) Һaq te'ālānıñ atını aytıp aşar erdiler. Bu ma'siyatlar sebebidin ol atnı Һaq te'ālā anlarqa unutturdı. Ertesi İdrīs (6) peygāmbar 'as'qa bardılar taqı İdrīs peygāmbardın derhōst qıldılar: Bizler yawuz işler qılduq. Ėmdi tevbe (7) qılduq kerek kim Tanğrı te'ālādın bizlerni qolsañg, tēdi[ler]. Munlarnı Һaq te'ālādın qoldı erse, Һaq, te'ālā İdrīs peygāmbarqa (8) vahy qıldı kim: Bularğa iҺtiyār bolsun qıyāmatqa tegi dünyāda tena "um qılsunlar taqı āhiratta ebedī tamuğluğ bolsunlar (9) yā taqı dünyānıñ 'uqubatını qılsunlar āhiratta bayaqı öz maqāmlarında bolsunlar, tēp vahy keldi erse, munlar (10) aydılar kim: Bizler dünyā 'uqubatını iҺtiyār qılduq kim nihāyatı bar taqı āhirat 'uqubatınıñ nihāyatı yoq, tēdiler erse, (11) Һaq te'ālā buyurdı ferīştelerke: Barıñg, munlarnı Bābil atlıg yerniñg quduğında aqaqlarıdın töpen asıñg, tēdi erse, (12) ol ferīşteler taqı Hārūtnı taqı Mārūtnı Bābil quduğında töpen astılar taqı* anlar suwsalıq birle mubtalā (13) turur ol Һamr içmek sebebidin. Qaçan kim Peygāmbar 'as Zühre yılduznı körer bolsa, köñginge Hārūt Mārūtnı (14) azdurğan Zühre tüşer erdi taqı ol Zühreke la'nat qılır erdi taqı aytur erdi kim: Ol mel'üne sebebidin ėkki (15) arıg ferīşteler mu'āqib boldılar, tēp aytur erdi, velikin Zühre yılduzğa sökmez erdi. Munuñg teg Süheyl atlıg (16) zālīm keçip turur erdi. Süheyl yılduznı körer bolsa, ol zālīm köñginge tüşer erdi taqı aña la'nat qılır erdi, velikin (17) Süheyl yılduzıñga la'nat qılmaz erdi. Taqı bu Hārūt taqı Mārūtnuñg atları ma'siyat qılmazdın oza 'Azā taqı 'Azāyā [368] (1) erdi. Ma'siyat sebebidin Һaq *tvt* atlarını tağyır** qıldı, Hārūt Mārūt tēp yād qıldı. Munuñg teg (2) İblīs 'al'niñg, atı 'Azāzıl erdi, ma'siyat sebebidin Һaq *tvt* İblīs at atadı.

Ozaqı (3) zamānada bir zāhid bar erdi. Atı Barşışā erdi taqı on ėkki yıl Һaq te'ālāqa 'ibādat qıldı taqı bir rivāyatta (4) dört yüz yıl 'ibādat qıldı. Altı minğ kimerse özi Һıdmatında şāhib-kerāmāt boldılar taqı yeti qat kök (5) ferīşteleri ta'accub qıldılar bu Barşışānıñ 'ibādatındın. Taqı 'ömri içinde hēç yazuq qılmağı. Һaq tebaraka (6) ve te'ala ferīştelerke hiṭāb qıldı taqı aydı: Ey arıg qullarım, bu Barşışānıñ 'ibādatından ne ta'accub qılır-siz? (7) Anı kim men bilür-men, sizler bilmez-siz. Menim 'ilmümde bu Barşışā kāfir turur, munuñg munça 'ibādatı maqbül ermez. (8) 'Āhir vaqtında kāfirlıq birle dünyādın çıqğay taqı ebedī tamuğluğ bolğay, tēp aydı erse, cümle ferīşteler ta'accub (9) qıldılar kim: Ādemī munça 'ibādat qılmaşdın soñg neçük kāfir bolğay? tēp aydılar. Bu sözni

* Burada gereksiz olarak Һaq te'ālā bulunmaktadır.

** Yazmada: tağayyur.

İblîs eşitti. Ol (10) vaqtın İblîske icâzat bar erdi kökke minmekke taqı ferîştelerdin söz eşitmekke. Qaçan kim Muştafânîng (11) mubârek qadamı yerke êndi erse, Hâqdın fermân boldı ferîştelerke kim: Bukündin song İblîs kökke aşar bolsa, (12) ot birle atıng, [têp]. Neteg kim Hâq te'âlâ Kelâmı içinde anlar tilindin habar bérü yarlıqar, *qt: وانا كنتا (13) نقعد منها*

مقاعد للسمع فمن يستمع الآن يجد له شهاباً رصداً (LXXII: 9)

Ma'nîsi ol bolur kim: Şeytân- (14) -lar taqı dēvler aytur: *innā kunnā naq'udu minhā maqā'ida li's-sam'i* ya'nî bizler aytur erdük ferîştelerdin habarlar eşitgü (15) yerlerde, *fa-man yastami'i 'l-ân yacidu lahu şihāban raşadan* êmdi kim kim habar eşitür bolsa, âmāda qılınmış otı (16) öz nefsiñge bulur tēp ayturlar. Qaçan kim İblîs ferîştelerdin mundağ habar eşitti kim bu Barşîşâ âhir vaqtında (17) dünyâdın İmânsız çıkar, tēp qaşd qıldı Barşîşâni azdurmaqğa. Munçadın berü Barşîşâdın tãma' [369] (1) kesip turur erdi kim üküş 'ibâdat qıldı tã'at ve 'ibâdat anğar gıdâ boldı, rûhıñga taqı nefsiñge tã'atnıñ (2) lezzeti taqı 'ibâdatnıñ mezesi ornadı, tēp. Qaçan kim bu habarnı eşitti erse, sewündi taqı yüreklendi taqı râhiblar (3) tonını keçip êgninge seccâda kemişip êlginge 'aşâ alıp Barşîşânıñ şavma'asına keldi taqı destür tiledi erse, (4) Barşîşâ aydı: Kim sen? tēp su'âl qıldı erse, İblîs aydı kim: Men taqı bir seniñ teg 'âbid turur-men, Tañrı (5) te'âlâqa 'ibâdat qılmaq içinde sañga yârî bêrmekke keldim, tēdi erse, Barşîşâ taqı şavma'a qapugın açtı. (6) İblîs taqı kirdi, üç kün 'ibâdat qıldı Barşîşânıñ şavma'asında. Bu üç kün içinde hêç tã'âm (7) tenâvul qılmadı, hêç taqı uyımadı taqı közindin qatarât ve 'abarât yaşlar aqturdı. Barşîşâ munuñg 'ibâdatıdın (8) ta'accub qıldı taqı aydı: Ey 'âbid, seniñg 'ibâdatıñg mañga inğen hoş keldi. Üç kün boldı kim hêç tã'âm tenâvul (9) qılmadıñg hêç neerse içmediñg taqı hêç uyımadıñg. Men êkki yüz on êkki yıl boldı kim tã'at ve 'ibâdat birle (10) meşğul turur-men, hêç munuñg teg qılu bilmez-men, tã'âm taqı tenâvul qılur-men, neerse taqı içer-men hem tünñüñg ba'zı- (11) -sını taqı ımızğanur-men. Sêni körer-men, hêç munlardın qılmadıñg taqı tã'at ve 'ibâdat içinde közüñg yaşı aqar, (12) hêç tıñgmez. Mañga taqı munuñg teg tã'at qılmaq öğretsenğ bolğay-mu? tēp su'âl qıldı erse, İblîs aydı: Ey (13) Barşîşâ, men yazuq qılıp turur-men. Qaçan kim Hâq te'âlâ hazratıñga tikilsem taqı tã'at ve 'ibâdat qılsam, ol (14) yazuqnı köñglümke tüşürür-men. Boğazımqa tã'âm taqı közümkce uyqu taqı kirmez, közümkce yaşı taqı tıñgmez. Velikin (15) sen 'ömrüñg içinde yazuq qılmaşınğ yoq; ol ma'nîdin ötrü fâriğ turur-sen. Eger sen taqı bir yazuq qılmaş bolsa (16) erdiñg, anı köñglinge tüşürse erdiñg, hêç boğazıñgqa tã'âm barmağay erdi taqı közüñgke hêç uyqu kirmegey (17) erdi, tēdi erse, Barşîşâ aydı: Andağ erse, mañga taqı işarat qılğıl, men taqı bir yazuq qılayın taqı tã'at içinde lezzet [370] (1) bulayın, tēdi erse, İblîs aydı: Zinâ qılğıl, tēdi erse, Barşîşâ

aydı: Zinâ qılmaq yawuz fi'l turur, zinâ qılmağaymen, tedi. (2) İblîs aydı: Andağ erse, kişini öldürgil, tedi erse, Barşîşâ aydı: Bu taqı andan uluğraq yazuq turur. Muni taqı (3) qılmaz-men, tedi erse, İblîs aydı: Andağ erse, hamr içgil, tedi erse, Barşîşâ aydı: Hamr içmek munlardin âsânraq (4) turur. Hamr içeyin, tedi, velkin bu hamrni mana kim hâşil qılğay? tedi erse, İblîs aydı: Men hâşil qılğaymen, tedi. (5) Barşîşâ aydı: Andağ erse, hâşil qılğıl, keltürgil, tedi erse, İblîs aydı: Menim birle şherke bargıl. Bir halvat (6) yer bar, anda kireliñg taqı men sañga hamr keltüreyin, tęp Barşîşânı hamr ewinge eletti. Taqı ol hamr satğucınıñg 'avreti (7) bir şâhib-cemâl 'avret erdi. Anğar aydı kim: Kelgil taqı özinge sâqılıq qılğıl, tedi erse, ol 'avret taqı keldi, (8) Barşîşâqa hamr adaqı bërdi. Barşîşâ taqı bir qaç adaq içti erdi. Barşîşânıñg vaqtı müteğayyir boldı. Taqı (9) İblîs çıqtı taqı Barşîşânı ol 'avret birle halvat qoydı erse, Barşîşânıñg ol 'avretke meyli boldı taqı (10) anıñg birle zinâ qıldı. İblîs bardı taqı ol 'avretniñg eringe habar bërdi erse, eri keldi, 'avretini bu hâl üze kördi (11) erse, Barşîşâ tuttu taqı bu 'avretniñg erin öltürdi. Taqı İblîs derhâl bardı, ol elniñg pādşāhıñga habar bërdi (12) erse, pādşāh taqı vezirleri birle keldiler. Baqarlar, bir kişi ölüp yatur taqı Barşîşâ eşrüp bu 'avret bile içe (13) oturur. Barşîşânı tuttılar taqı dārqa astılar. Bu hâlde İblîs yana Barşîşâ qatıñga keldi taqı aytur: Ey Barşîşâ, (14) tileyür-mü-sen kim seni bu hâldın qutğarsamen? tedi erse, Barşîşâ aydı: Tiler-men, tedi. İblîs aydı: Eger tiler (15) ersenğ, mañga bir secde qılğıl. Men seni bu hâldın qutğarayın, tedi erse, Barşîşâ aydı: Bu dār üze neteg secde qılayın? (16) tedi erse, İblîs aydı. Başıñg birle işarat qılğıl, tedi erse, ol taqı başı birle işarat qıldı taqı kâfir boldı. Cellād taqı (17) Barşîşânı qılıç birle urmuş erdi. Helāk boldı taqı ebedî tamuğluğ boldı ol hamr içmek sebebi-din. Ey Bār Hūdāyā, [371] (1) bizlerni taqı cümle mu'minlarnı şeqāvat-dın keremüñg birle saqlağıl taqı cümlemüzke sa'adat-i ebedî sen rüzî qılğıl. Āmîn, (2) Rabba'l-'ālamîn.

TÖRTİNCİ FAŞL

Tekebbür qılmaq âfatınıñg beyânı içinde turur.

İmām Bağavî *rahmhi* Meşābîh (3) atlıg kitābında bu hadîşni keltürmiş. Hādîş bu turur: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لا يدخل الجنة من في قلبه ذرة من كبر فقال رجل ان الرجل يحب ان يكون ثوبه حسناً ونعله حسناً قال ان الله جميل يحب الجمال (5) الكبر من [ما] نظر الحق وعمط الناس Bu hadîş ma'nisi ol bolur kim: Peyğambar 'as habar bërü yarlıqar: Uçt-maḥqa (6) kirmes ol kimerse kim köñglinde zerre endāzasınça kibr bolsa, tedi erse, şahābalarda biri aydı: Yā Resūlallāhi, (7) er kimerse tonı körklüg bolmaqını na'îlni körklüg bolmaqını sewer, bu kibr bolğay-mu? tęp

su'âl qıldı erse, (8) Peyğambar 'as aydı: Hâq *tvt* cemîl turur, cemâlnı sewer. Kibr ol bolur kim Hâq te'âlânıñ fermânağa iltifât (9) qılmas[a], taqı halâyıqğa hõr köz birle baqsa.

Zuhrî aytur *razhu*: Şābit ibnü Qays *razhu* Peyğambar 'as (10) hıdmatına kirdi taqı aydı: Yâ Resûlallâhi, helâk boldum, tedi erse, Peyğambar 'as aydı: Yâ Şābit, ne birle helâk boldun? (11) tēp su'âl qıldı erse, Şābit aydı: Yâ Resûlallâhi, Tañrı *tvt* bizlerni yıǵdı kim Peyğambar 'as hâzratında (12) bolsañız, âvâzıñıznı Peyğambar âvâzıdın yüksek qılmañg, tēp; neteg kim Kelâmı içinde hâbar bērü yarlıqar, *qt*: (13) *يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ* (XLIX: 2)

Taqı benim âvâzım qatıǵ turur taqı qatıǵ sözlemek (14) 'âdat qılıp turur-men, hēç aqru sözleyü bilmez-men. Bu işdin inġen qorqar-men, tedi. Taqı Tañrı *tvt* (15) bizlerni yıǵdı qılmağanımız işler birle halâyıqlar bizlerni ögmekni sewmekdin neteg kim Kelâmı içinde hâbar bērü yarlıqar, (16) *qt*: (III: 188) *وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا* Taqı mēni kişi öger bolsa, men anıñg ögmekini sewer-men. (17) Yana inġen qorqar-men kim qıyâmat kün giriftâr bolmaqđın. Yana Tañrı te'âlâ bizlerni yıǵdı tekebbür qılmaqđın, neteg kim Kelâmı [372] (1) içinde hâbar bērü yarlıqar (XVI: 23) *لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ* (....) Taqı men körklüg tonlar keymekni sewer-men, ançaqa tegi kim na'İlnim (2) qayışı körklüg bolmaqını taqı qamçım çıpçurgası körklüg bolmaqını sewer-men taqı bu işlerdin qorqar-men, tedi erse, (3) Peyğambar 'as aydı: Yâ Şābit, ol kibr ermez. Hâq te'âlâ cemîl turur, cemâlnı sewer. Taqı mu'minga ni'met bērse, ol ni'metniñg (4) eñeri ol mu'min üze körünmekini sewer. Ol kibr bolmaz. Kibr ol bolur kim Hâq te'âlânıñ buyruqını osal tutsañg, iltifât (5) qılmasañg taqı halâyıq közünde hõr körünseñg, barçadın öziñni artuq körsenġ, kibr ol bolur, tedi.

Bir kimerse keldi (6) taqı emİre'l-mu'minİn 'Ömerdin *razhu* destūr tiledi kim: Erte namâzıdın soñg qavmumğa va'z ve naşİhat qılsam (7) taqı Peyğambar 'as'dın eşitgen hadİslerni aysam, tēp icâzat tiledi erse, 'Ömer *razhu* ol kimerseke icâzat (8) bērmedi taqı aydı kim: Men qorqar-men, qaçan kim sen halâyıq arasında va'z u naşİhat qılsañg taqı halâyıq sañga i'tibâr (9) qılsalar, sen sıǵgeysen taqı uluǵ bolǵaysen taqı öziñni Sü-reyyâ yılduzda körgeysen taqı ol işler birle helâk (10) bolǵaysen, tēp destūr bērmedi.

Benü İsrâ'İl içinde bir 'âbid bar erdi. Qayda yörise, Hâq te'âlâ fermâna birle üzesinde (11) bir bulıt yöriyür erdi. ol 'âbidke hēç künnüñg hâraratı tegmez erdi. Barça halâyıq ol 'âbidni ağırlar erdiler. Bir kün (12) bir fâsiq keçerinde bu 'âbidni kördi taqı özi birle aydı kim: Benü İsrâ'İlniñg 'âbidi bu turur taqı men Benü İsrâ'İlniñg fâsiqi (13) taqı ya-

wuzı turur—men. Barayın, özi hıdmatında bir sâ'at olturayın. Bolğay kim özi berekâtında Hâq te'âla men miskîn fâsiqni (14) yarlıqağay, tēp meskenet birle bardı taqı ol 'ābid qatında olturdı erse, ol 'ābid bu fâsiq-din 'ārlandı taqı bu fâsiqqa (15) hōr kōz birle baqtı taqı özi birle aydı kim: Men Benū İsrā'îlniñ 'ābidi taqı zāhidi bolğaymen; bu fâsiq me-nim qatında nē (16) qılur? tēp özini uluğ kördi taqı ol fâsiqni hōr kördi erse, Hâq *tvt* ol 'ābidniñ ol qılğan işini (17) tilemedi taqı ol zamanāniñ peygāmbarıñğa vaḥy ıda bērdi taqı aydı kim: Ey peygāmbar, bargıl, ol ēkki kimerseke ḥabar bērgil kim [373] (1) men ol zāhidniñ cümle t̃ā'atını ḥabṭ* qıldım, t̃ā'atını baştın qılsun benim qullarımğa hōr kōz birle baqğanı üçün taqı (2) ol fâsiqniñ cümle yazuqını yarlıqadım özini miskîn 'āciz körüp öñginlerni özidin artuq körgeñi üçün, tēp (3) aydı erse, ol peygāmbar taqı kelip bu ēkkisine bu ḥabarnı aymış erdi ol bulut** ol 'ābid üzesidin kētti taqı ol fâsiq (4) üzesinge keldi.

Peygāmbar 'as du'āsı içinde bu du'ānı üküş aytur erdi **اللّٰهُمَّ اِنِّىْ** اعوذ بك من نفحة الكبراء (5) Ma'nisi ol bolur kim: Ey Bār Ḥuḍāyā, sañğa sığı-nur—men tekebbürniñ şışmekidin, tēp aytur erdi taqı aydı kim: Kim tilese, tamuğluğ (6) kişike baqayın, tēp ol kişike baqsun kim özi olturmuş bolğay taqı ileginde kişiler qol qawşurup hıdmatda (7) öre turmuş bolğay, tēdi. Pey-gāmbarın 'azîzrek kimerse yoq erdi taqı Peygāmbar 'as öñginde şaḥā-balar örü (8) qopup turmaz erdiler, anıñ üçün kim Peygāmbar 'as ol işni qatıg yigrenür erdi.

On ēkki kimerse Mūsā (9) peygāmbar 'as hıdmatında küwendiler. Biri aydı kim: Menim toquz atamğa tegi eşrāf turur ḥurmetlig taqı 'izzetlig (10) baylar taqı mun'imlar tururlar men taqı anlar menğizlig ḥalqlar ara 'azîz turur—men taqı bay turur—men. Sen ne kişi bolduñ kim (11) benim birle qarşu turgaysen? tēdi erse, Hâq te'ālā Mūsā pey-gāmbarğa vaḥy ıda bērdi taqı aydı: Yā Mūsā, aygıl bu kimerseke kim (12) ol toquz atanğ birle kim mufāḥirat qılur—sen, anlar cümlesi tamuğda tururlar, sen taqı anlar menğizlig tamuğluğ turur—sen. (13) Ol kimerse kim tamuğluğ bolğay, anğa ne mufāḥirat qılmaq kerek bolğay? tēp aydı.

Muṭrif atlıg kimerse bar erdi, 'ābid (14) ve zāhid erdi. Muhlib atlıg ḥalıfanı kördi kim küwenü yöriyür. Muṭrif aydı: Yā Muhlib, bu yörişni Hâq te'ālā yigrenür. (15) Munuñ teg küwenü yörümegil, qul teg mes-kenet birle yorigil, tēdi erse, Muhlib aydı: Yā Muṭrif, sen mēni bilmez-mü-sen kim (16) men kim turur—men? Mañğa neteg mundağ söz sözleyür-sen? tēdi erse, Muṭrif aydı: Yaḥşı bilür—men, avvalıñ bir pāra murdār (17) suw erdi taqı āḥiriñg hem murdār ölügse bolğay. Arada bir pāra

* Yazmada: *ḥabaṭa*.

** Yazmada: *yigit*.

necâsatnı kötrüp yöriyür-sen, tedi erse, Muhlib uftandı [374] (1) taqı ol yörimekni qoğtı.

‘Amal ibnü Şeybe aytur: Şafâ Merve arasında sa‘y qılır erdim. Baqar-men, bir kimerse qatırğa (2) minmiş, ileyinde qullar taqı hâdim-lar yügrü yöriyürler, musulmânların süre zahmat tegrü, tekebbür birle yöriyürler. Qaçan kim (3) hec qılıp Bağdâdqa keldim erdi, bir kimerse kördüm, yalınğ baş, yalınğ adaq, miskîn, ‘âciz bolup yöriyür. Baqtım (4) taqı Şafâ Merve arasında qatır minip tekebbür* birle yörigen kişiğe oğşattım taqı aydım: Ey dervîş, sen ol kimerse (5) ermez-mü-sen kim Şafâ taqı Merve arasında qatır minip qullarınğ birle yöriyür erdinğ? tēp aydım erse, ol aydı kim: (6) Ārî, men ol kimerse turur-men. Ka‘bede Hâq te‘âlânınğ éwinde cümle halâyıq yalınğ baş taqı yalınğ adaq ihrâm (7) keçip miskînlük birle, alçaqlıq birle yöriyür erken men anda tekebbür birle qullar hâdimlar birle yöriyür erdim. Qaçan (8) kim men alçaqlıq qılgu yerde alçaqlıq qılmadım erse, Hâq te‘âlâ mēni mundağ hōr qıldı. Barça halâyıq ‘izzet birle (9) yöriyürler, men hōr bolup yöriyür-men, tedi.

Selmân ibnü Fârsî qatında Qurayş qabilalığ ‘Arablar mufâhîrat qılıştılar. (10) Selmân Fârsî *rahmhi* aydı: Men murdâr suwdın yaratıldım taqı bukün yarın ölüm kelgey taqı ol gür içinde men (11) murdâr ölügse tēg bolup yatğay-men. Qıyâmat kün bolsa, *âvş* ‘amallarımni terâzûqa keldürüp ölçgeyler. (12) Eger tâ‘atım yünğül bolup ma‘şiyatım ağır kelse, inğen le‘îm bolğay-men; ve eger tâ‘atım ağır kelse, ol vaqtın (13) ke-rîm bolğaymen. Hâlî ma‘lûm ermez, tēp aydı erse, ol mufâhîrat qılğan ‘Arablar taqı uftandılar taqı mufâhîratnı (14) qoydılar.

Bir kün Peyğâmbar ‘as yârânları birle olturmuş erdi kim şahâbalarda biri Peyğâmbar ‘as‘qa (15) teveccüh qılıp kelür erdi. Bu olturğan şahâba ol kelgenni ögdiler erse, Peyğâmbar ‘as ol kelgenge nazar (16) qıldı taqı aydı: Sizler bu kelgenni öger-siz. Men anınğ yüzinde Şeytân vesvesesininğ eşerini körer-men, (17) tēp aydı. Qaçan kim ol kimerse Peyğâmbar ‘as qatınğa keldi taqı olturdu erse, Peyğâmbar ‘as ol kimerse- [375] (1) -ke aydı: Men sañga Tañgrını şefî‘ qılır-men kim sen râst aygıl, qaçan kim bizlerni körmişde könğlünğde (2) keçti-mü kim Peyğâmbar ‘as qatında olturğanlar cümlesidin men yahşıraq turur-men Hâq te‘âlâ hazratında? (3) tēp su‘âl qıldı erse, ol kimerse aydı: Yâ Resûlallâhi, râst aytur-sen, mununğ teg söz könğlümde keçti, tedi erse, (4) Peyğâmbar ‘as aydı: Ey Bâr Hudaÿâ, bilgenim yazuqlardın taqı seninğ hazratınğdın yarlıqatu tileyür-men, bilmegenim (5) yazuqlardın taqı seninğ hazratınğdın yarlıqatu tileyür-men, tēp Hâq te‘âlâğa sığındı erse, şahâbalar aydılar: Yâ Resûlallâhi, (6) siz taqı mu yazuqlardın qorqar-siz? tēp aydılar erse,

* Yazmada: *tekbîr*.

Peyğāmbar 'as aydı: Men neteg eymen (7) bolur—men kim mu'min qulnuñg köñgli Hāq te'ālānıñ qahrı taqı luḡı arasında müteḥayyir turur. Neteg kim tilese, taşarruf (8) qılır, tēdi taqı bu āyatnı oqıdı, *qt*: *وبدا لهم من الله* (XXXIX: 47) *ما لم يكونوا يحسبون* Ma'nisi ol (9) bolur kim: Zāhir boldı an-larğa Tañrı te'ālādın ol neerseler kim anı andağ bolğay, tēp sēzmez erdiler.

Saqatı (10) *rahmhi* aydı: Eger bir kimerse bir büstānqa kirse taqı ol büstān içinde cümle daraḡtlar bolsa taqı ol (11) daraḡtlar üzesinde 'ālam içinde ne kim quşlar bar cümlesi anda ḡāzır bolsalar, taqı Hāq te'ālānıñ fermānı birle bu (12) quşlar tilke kelip bu kimerseke aysalar kim: *as-sālamu 'alayka, yā waliyya 'llāhi*, tēp eger bu kimerse özini andağ bilse kim (13) men velī ermiş—men, tēp, ol kimerse nefsi ēlginde esīr bolğay tēp aydı.

Abū Süleymān Dārānī *rahmhi* (14) eşitti kim falān emīr fısq meclisi qurup turur, münker* iş birle meşğul turur, tēp. Qaşd qıldı kim barsa taqı emr-i (15) ma'rūf taqı nehy-i münker qılsa. Yana aydı kim: Bu uluğ beg turur. Bolmasun kim mēni öltürgey, tēdi taqı tavaqquf (16) qılmış erdi. Yana qaşd qıldı kim: Mēni öldürse taqı öltürsün, şehīd bolğay—men, tēp. Ḥaṭırınğa tüşti kim: Eger emr-i (17) ma'rūf qılsam taqı nehy-i münker qıl-sam, barça ḡalāyıq ayğaylar kim: Bu Abū Süleymān neme uluğ kişi turur. Munuñg tēg uluğ [376] (1) bēgke emr-i ma'rūf qıldı, tēp cümle ḡalāyıq mañğa medḡ qılğaylar taqı anlarınḡ medḡnı Şeyṭān köñglümde (2) orna-tıp āḡir vaqtında qorqar—men kim mañğa vesvese qılıp İmānımqa ḡalal tüşürse tēp, ol emr-i ma'rūfı (3) terk qıldı ol ḡavfdın.

Sufyān-ı Şavrī *rahmhi* aydı şaḡābalardın biringe: Eger bir kimerse sañğa aysa kim: (4) Sen nēme yaman kişi turur—sen tēp, eger anıñ sözinge senıñ ḡazabuñg kelür bolsa, sen ḡaqlıqat yaman kişi turur— (5) —sen ve eger ḡazabuñg kelmese taqı ol kişike aysañg kim: Rāst aydıñg kim men inḡen yaman kişi turur—men taqı özünḡke (6) hem i'tiqādıñg anıñ tēg bolsa kim 'ālam içinde mēndin yamanraq kişi bolmağay, tēp, andın soñ ḡaḡşı bolğaysen, (7) tēdi taqı aydı kim: Eger kimerse cümle ḡalāyıqñıñ ögmekini sewse taqı ol ḡalāyıq yermekini yigrense, ol munāfiq turur, (8) tēp aydı.

Peyğāmbar 'as aydı: Neme yawuz qul turur ol qul kim mütekebbir bolğay hem taqı zālim bolğay, uluğ (9) Tañrını unutğay; taqı nēme yawuz qul turur ol kim yörimişte küwenü yörigey taqı köñglinde uluğ bolğay (10) taqı yüksek Tañrını unutğay; taqı nēme yawuz qul turur ol qul kim 'ömrini sehv birle taqı ḡaflat birle keçürgey taqı (11) gūrda çürüp eskirip yatmaqñı unutğay; taqı nēme yawuz qul turur ol qul kim ḡalāyıq üze uluğsınğay (12) taqı ḡaddın keçgey taqı ol nuṭfadın yaratılğanını unut-ğay taqı āḡir gūrda çürigenini hem unutğay, tēp (13) aydı.

* Yazmada: *münkir*.

luqıñgızını taqı qabûl qılmağay (7) erdim, tedi erse, halıfa aydı: Menim tanuqluqumını ne ma'nîdin qabûl qılmağay erdiñg? [tép] yana su'âl qıldı erse, Abû Yûsuf (8) aydı *rahmhi*: Ol ma'nîdin qabul qılmağay erdim kim sen mütekebbir turur-sen taqı **Tağrı** te'âlâ mütekebbirlerni sewmez; (9) neteg kim Kelâmı içinde **habar berti** yarlıqar: (XVI: 23) **الله لا يحب المستكبرين** taqı mütekel birlerniñ ornı tamuğ turur (10) neteg kim Kelâmı içinde **habar berti** yarlıqar (XVI: 29) **فلبيس مثوى المتكبرين** Taqı mütekebbir Haq hażratında fâsiq (11) turur taqı fâsiqniñ tanuqluqı şerî'atta eşitilmez, tedi erse, Harûne'r-Reşidniñ hâli müteğayyir boldı taqı (12) inğen qorqtı taqı aydı: Yâ Abâ Yûsuf, mañga beyân qılğıl kim men nêçük mütekebbir turur-men; ol tekebbürdin imtinâ' (13) qılayın, tep su'âl qıldı erse, Abû Yûsuf el-Qâzî *rahmhi* aydı: Seninğ mütekebbirlikniñ 'alâmatı ol turur kim (14) öz sarâyınıñ içinde mescid qılıp turur-sen taqı imâm taqı mu'azzin qoyup turur-sen, öz etbâ'larıñ*** birle anda namâz (15) qılur-sen mağalla halqı ol mescidke kirmez, anda namâz qılmazlar. Eger tekebbürünğ bolmasa erdi, mağallanıñ (16) mescidinge bês namâzda kelgey erdiñg taqı dervişler şafingâ kirip olturğay erdiñg, tedi erse, Harûne (17) 'r-Reşid aydı: Yâ Abâ Yûsuf, râst aydıñg, tevbe qıldım. Bukündin soñg andağ qılmağaymen, tedi. Taqı ol mescidni [378] (1) qoydı taqı mağalla mescidinge kelip dervişler

* Yazmada: *cereh*

** Yazmada : *Rebi'a*

*** Yazmada : *ittibâ'larıng*

şafingə kirip namāz qılu başladı erse, İbnü's-Semāk aydı *rahmhi*: (2) Ey hālifa, bu hürmetiñ içindeki alçaqlıqıñ yaşıraq turur bu hürmetiñdin, tedi taqı aydı: Ey hālifa, kimke (3) Haq *tot* cemāl bërse taqı māl bërse taqı hürmet bërse taqı ol kimerse cemāl içinde perhiz qılsa taqı ol (4) māl içinde ihsān qılsa taqı hürmet içinde tevāzu' qılsa, ol qul Haq te'ālā hāzratında muhlışlardın bolur, (5) tedi erse, Harüne'r-Reşid aydı: Kāgıd keltürüñ taqı şeyh İbnü's-Semākniñ bu ayğan sözlerini bitüñ, tēp buyurdı.

(6) Hasan-i Başrīqa *rahmhi* su'āl qıldılar kim: Yā şeyh, tevāzu' ne bolur? tēdiler erse, özi aydı kim: 'Tevāzu' (7) ol bolur kim ēwdin çıqsanğ, kim kim sanğa qarşı kelse, özünğni ol kişidin aşaq körseñ taqı köñglünğde (8) i'timādünğ ol bolsa kim bu kimerse Haq te'ālā hāzratında mēndin artuq bolğay, tēp aysanğ.

Mucāhid aydı rahmatu'llāhi (9) 'aleyhi: Qaçan kim Haq *tot* tūfān birle Nūh peygāmbar 'as'nuñ qavmını helāk qıldı taqı Nūh peygāmbarı (10) taqı anğa İmān keltürgenlerni kemi birle nacāt bērdi erse, Nūh peygāmbar 'as' tiledi kim: Bu 'ālam içinde (11) bir qara yer bolsa erdi taqı anda haqıqat iqāmat qılsa erdük, tedi erse, cümle büyük tağlar baş qaldurdılar (12) kim: Nūh peygāmbar kemisi bizde iqāmat qılğay, tēp. Cedī tağı aşaq tağ erdi (ol tağqa Cedī taqı tēyürler Cūdī taqı tēyürler), ol tevāzu' qıldı taqı aydı kim: (13) Munça uluğ tağlar bar erken Nūh peygāmbar kemisi mende neteg iqāmat qılğay? tēp mahrūm bolmuş erdi kim Haq (14) te'ālādın fermān keldi kim: Yā Nūh, keminğni Cedyī tağında tindürgil taqı anda iqāmat qılınğlar, tēp fermān boldı (15) erse, Nūh peygāmbar taqı Cedyī tağında iqāmat qıldı tēp Haq te'ālā Kelāmı içinde habar bērü yarlıqar, *qt*: (16) (XI: 44) واستوت على الجودي وقيل بعداً للقوم الظالمين

Bāyazīd-i Bisāmī *rahmhi* aymış: Qayu (17) bir kimerseniñ i'tiqādı ol bolsa kim yer yüzinde mēndin yamanraq kişi bar turur tēp aysa, ol mütekebbir turur ihtimāl [379] (1) bar kim bu kimerse āhır vaqtında dünyādın küfr birle çıqsa taqı ol yaman men, tēp i'tiqād tutğan kimerse (2) dünyādın İmān birle çıqsa, andağ erse, özini barçadın yamanraq bilmek kerek, andın soñ tekebbür kētse, tēp aymış.

(3) Avval tekebbür qılğan İblīs[-i] la'In erdi kim Haq *tot* cümle ferişterke fermānladı kim: Ādam peygāmbarqa secde (4) qılınğlar, tēp. Cümle ferişte secde qıldılar, meger İblīs secde qılmadı. Haq te'ālā aydı: Yā İblīs, ne üçün Ādamqa (5) secde qılmadıñ? [tēp] su'āl qıldı erse, İblīs aydı: Men Ādamdın yaşıraq turur-men. Mēni otdın yaratıñ taqı Ādamnı (6) tupraqdın yaratıñ, tēp uluğluq qıldı taqı helāk boldı.

Abū Cehl bir kün Abū Tālib[ke] yārānları birle keldi taqı (7) aydı: Ey Abū Tālib, bu uyanğ oğlu Muhammed qatınğa kelmek tileyür-biz, velikin eşitür-biz kim erte kēçe qatınğa derviş (8) kimerseler eski tonluğlar

qulluqđın āzād bolmışlar taqı ġarībler, Bilāl-[i] Hābeşī taqı Şuheyb-i Rūmī, Selmān-i (9) Fārsī menġizlig mundaġ kimerseler bar tēp; taqı biz Qurayş qabīlālīġ eşrāflar taqı bēgler taqı ħurmetlig izzetlig (10) kimerseler mundaġ çapān tonluġlar birle; taqı anıġ sözini eşitmek tileyür-biz, çapān tonluġlar birle [neteg] olturalıng? (11) Muġammedke aytsaġ kim munlarnı qatındın qawsa, kēterse, andın sonġ kelgey erdük taqı sözlerini tıġlaġay erdük, (12) tēdiler erse, Abū Tālib taqı kelip Peyġāambarqa aydı: Yā Muġammed, öz qavmuġ Qurayşlılerniġ ħātırlarını muġāfizat (13) qılmaq yaġşıraq turur bu ġarībılarınġ taqı bu dervişlerniġ ħātırlarını istemekdin, tēdi erse, Cebre'ıl (14) nāzil boldı taqı bu āyatnı keldürdi, *qt*: **ولا تطرد الذين يدعون ربهم بالغداة والعشي**

(VI: 52) **يريدون وجهه** (15) Ma'nisi ol bolur kim Yā Muġammed, ol derviş şaġābalar kim erte kēçe Rebbini ünderler (16) üküş yād qılmaq birle taqı namāz qılmaq birle taqı tesbīġ ve tehlīl qılmaq birle. Ĥaq te'ālānıġ ħoşnūduqını (17) tileyürler. Mundaġ kimerselerni qatıġdın kētermegil taqı sürmegil taqı bu Qurayşlılerniġ zāhiringe nazar [380] (1) qılmaġıl taqı bu dervişlerniġ bātıınıġa nazar qılġıl, tēp āyat nāzil boldı erse, bu āyat ħükminçe anlarġa cevāb (2) bērdi kim: Ĥaq *tvt* maġa nehy qıldı anlarnı qatıġdın kētermegil, tēp aydı erse, anlar aydılar: (3) Anlar birle bir meclisde olturalıġ; velikin yā Muġammed, söz sözler bolsaġ, bizlerke baqıp sözlegil, anlarġa (4) nazar qılmaġıl, tēdiler erse, yana Cebre'ıl nāzil boldı taqı bu āyatnı endürdi, *qt*:

(5) **واصبر نفسك مع الذين يدعون ربهم بالغداة والعشي يريدون وجهه ولا تعد عيناك عنهم** (6) **تريد زينة الحياة الدنيا ولا تطع من اغفلنا قلبه عن ذكرنا** (XVIII : 28) **امرہ فرطاً** (7) **كان واتبع هويہ وکان** Ma'nisi ol bolur kim:

Yā Muġammed, nefsünġni tölendürgil ol şaġābalar birle kim erte kēçe Ĥaq (8) te'ālāqa du'ā qılurlar taqı Ĥaq te'ālānıġ rizāsını tileyürler taqı meclisde sözleyür bolsaġ, ēkki közüġ (9) ol derviş şaġābalarđın kētesün dünyānıġ bezekini tileyür ħālda taqı, yā Muġammed, boy bērmegil ol kimerse- (10) -[l]erke kim anlarınġ köġgüllerini bizni yād qılmaqđın ġāfil qılduq taqı anlar öz havāsıġa uydılar (11) taqı anlarınġ işi ħaddın keçmek erdi. Mundaġ qavmlarġa mu'tī' bolmaġıl taqı ol derviş şaġābalarđın (12) közüġni kētermegil taqı anlar ħātırını muġāfizat qılġıl, tēp fermān keldi erse, Peyġāambar 'as hemişe (13) yārānlarınġa aytur erdi kim: Ey yārānlarım, zīnhār bir mu'minni körseġiz, başı örpek bolsa taqı yüzi toġluġ (14) taqı ēkki ēġni yırtuq çapānlıġ kimerse bolġay kim Ĥaq *tvt*'dın ant yād qılıp ne kim tileyür bolsa, (15) Ĥaq *tvt* anıġ tilekini red qılmağın mustacāb qılġay taqı andını rāst qılġay, tēp aydı.

(16) BÊŞİNÇ FAŞL

Yalğan taqı gıybat âfatınıñ beyânı içinde turur.

İmām Abū 'İsâ Tirmidî *rahmhi* (17) Cā mi' atlıg kitābında bu hadîşni keltürmiş. Hadîş bu turur: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم إياكم والكذب [381] (1) فإنّ الكذب يهدي إلى الفجور وإنّ الفجور يهدي إلى النار Peygāmbar 'as habar bérü yarlıqar: Ey ümmetim, qor- (2) -quñg yalğan sözlemekdin. Haqıqatta yalğan sözlemek âdemİni yawuz işke tegürür taqı yawuz iş âdemİni (3) tamuğqa tegürür.

Taqı Peygāmbar 'as aydı: Yalğanlarınñ uluğraqı üç turur. Avval ol turur kim bir kimerse (4) aysa: Mundağ tüş kördüm taqı andağ tüşler kördüm, tēp aysa taqı haqıqatta körmedin yalğan tüşler çatsa, (5) anıñg vebālı taqı 'uqubatı inğen uluğ turur. Êkki[nç]i ol turur kim: Men falān oğlu turur-men, tēp aytur taqı haqıqatta (6) ol ayğan kişiniñg oğlu ermez. Bilip yalgannı aytur kim mañga halāyıq hürmet qılsunlar, tēp. Üçünçisi ol (7) turur kim mēndin hadîş rivāyat qılur taqı aytur kim: Peygāmbar 'as mundağ aytur, tēp. Menim üze yalğan çatar, (8) men aymamış hadîşni bilür erken peygāmbar aydı, tēyür.

Bir kün Peygāmbar 'as qatınga bir kimerse keldi taqı (9) aydı: Yā Resūlallāhi, men üç ma'siyat birle muhtalā bolup turur-men, hēç nefsumni men' qılu bilme[z-me]n. Mañga bir (10) tedārük bar erse, öğretinğ. Bolğay kim Haq te'ālā mēni tāyiblardın qılğay, tēdi. Yana peygāmbar 'as aydı: (11) Ol üç ma'siyat qayu ma'siyatlar turur? tēdi erse, ol kimerse aydı: Zinā qılmaq taqı hamr içmek taqı yalğan (12) sözlemek, tēp aydı erse, Peygāmbar 'as aydı: Menim üçün yalğan sözlemekni qodğıl taqı menim birle (13) 'ahd qılğıl kim bukündin soñg yalğan sözlemegey-sen, tēdi erse, ol taqı qabūl qıldı taqı bardı. Yana nefsi (14) taqāzā qıldı kim zinā qılsa. Yana endişe qıldı kim eger mañga Peygāmbar 'as su'āl qılsa kim zinā qıldınğ-mu? (15) tēp eger qıldım tēsem, had urğay ve eger qılmadım tēsem, yalğan aymış bolğay-men taqı peygāmbar 'as birle (16) 'ahd qıldım kim yalğan sözlemegey-men, tēp taqı Peygāmbar 'as birle 'ahd qılmaşdın soñg anıñg 'ahdını (17) buzar bolsam, bu taqı uluğ ma'siyat turur, tēp endişe qıldı taqı ol zinānı terk qıldı. Yana nefsi taqāzā qıldı [382] (1) kim hamr içse. Bayaqı tēg endişe qıldı, anı taqı terk qıldı taqı tāyib boldı yalgannı terk qılmaq sebebidin.

Peygāmbar (2) 'as aydı: Kim kim Tañrı te'ālānı birlese taqı qıyāmat küninge bütse taqı söz sözler bolsa, hayr söz sözlesün (3) yā taqı tek tursun, tēdi*. Yana peygāmbar 'as aydı: Kim kim oğ bolsa, êkki enğeki arasındaqı

* Yazmada : tēdi erse.

tilini saqlamaq (4) birle, êkki adaqı arasındaqı fercini saqlamaq birle, men taqı oğ bolur men ol kimerseke uçtmah birle, tēp aydı.

(5) Uḥud toquşında bir yigit şehid boldı. Baqtılar, qarnınga taş bağlamış erdi açlıqdın. Ol yigit anası keldi (6) taqı oğlı yüzindeki tupraqlarını kēterür taqı aytur: Ey oğlum uçtmah sekīnet bolsun, tēdi erse, Peyğāmbar (7) 'as aydı: Ey za'ifa, ne bildiñg oğluñg uçtmahlıg bolğanını. 'Acab ermez kim oğluñg tilindin (8) kerekmez sözler kelmiş bolsa yā taqı kerek neerselerni men' qılmış bolsa, tēp aydı.

Rebī' ibni Ḥayṣam *rahmhi* (9) on êkki yıl saqlandı kim hēç neerse sözlemedi. On êkki yıldın sonğ ne kim sözlese, anlarını bitiyür erdi taqı (10) kēçe bolsa, özi birle ḥisāb qılır erdi kim qıyāmat kün bolsa *āvş*, bu sözlegen sözlerimke (11) mu'āqib bolgay-mu, tēp özi birle saqış qılır erdi.

Bir kün bir kimerse naḥḥāsqa bardı. Qul almaq üçün (12) bardı taqı bir qulnı iḥtiyār qıldı erse, ol qulnuñg ḥōcası aydı: Ey 'aziz, bu qulnuñg bir 'aybı bar, ol 'aybını (13) aytu bēreyin. Eger rāzī bolsañg, sen bilür-sen, tēdi erse, ol qul alğuçı aydı: 'Aybı ne turur? tēp su'āl qıldı (14) erse, qul ḥōcası aydı kim: Bu qul yalğançı turur, yalğan üküş sözleyür, tēdi erse, qul alğuçı aydı: Bu yalğan (15) sözlemeki ança 'ayb ermez, men bu 'aybke rāzī men, tēdi taqı aldı taqı ēwinge keltürdi. Bu qul taqı bir qaç (16) eyyām bu ḥōca qatında turdı. Bir kün ḥōca ēwdin çıqtı taqı ḥatun yalğuz qaldı. Bu qul ḥatunınga aytur kim: (17) Ey ḥatun, körer men kim bu ḥōca sizke hēç maḥabbatı yoq. Men siḥr qılmaq bilür-men. Bir kün ḥōca qatıg [383] (1) uyquğa barmışda kerey birle enğsesidin yü-lüsenğiz taqı anıñg saçlarını mañga bēsenğiz, men taqı siḥr qılsam, (2) bu ḥōca sizni qatıg sewgey erdi taqı hēç sizniñ fermānıñızdın çıqmağay erdi, tēdi erse, bu ḥatun taqı bu (3) qulnuñg söziñge i'timād qıldı. Andın sonğ bu qul ḥōcağa aydı kim: Ey ḥōca, bu ḥatun sizni öltürmekke (4) fırsat isteyü turur. Zīnhār bu ḥatundın yaḥşı saqlanıñg, tēdi. Ḥōca taqı bu qulnuñg söziñge i'timād qıldı. Ertesi (5) qaylūla vaqtı boldı erse, ḥōca qaylūla qılır-men, tēp öziñi uyquğa kemişti, velīkin oyağ turur erdi taqı baqar kim (6) bu ḥatun ne iş birle meşğul bolur, tēp. Bu arada erdi kim ḥatun yerindin qoptı taqı elginge bir yitig kerey aldı (7) taqı aqrun bu ér qatınga kelü başladı erse, bu ér andağ saqındı kim: Kerey birle benim boğzumnu kesgey taqı mēni (8) öldürgey, tēp derḥāl qoptı taqı bu ḥatunnu öldürdi erse, bu ḥabar ḥatunnuñg qayaşlarınga tegdi erse, anlar (9) taqı cem' bolup keldiler taqı bu kişini öldürdiler. Yana bu kişiniñ qayaşları kelip anlar birle uruş qıldılar. Arada (10) üküş kimerseler öldiler bu yalğan sözlemek şūmluqıdın.

Peyğāmbar 'as aydı: Qayı bir mu'min ve muvaḥḥid (11) yalğan söz sözlemekke qaşd qılmışdın sonğ Ḥaq te'ālādın qorqup ol yalğan sözni terk qılır bolsa, (12) Ḥaq te'ālā* ol qulğa uçtmah ḥişārı içinde bir ēw

* Satır üstüne gereksiz bir -dın eklenmiştir.

binâ qılu bergey. Ve eger taqı kimerse birle hüşumat qılmaq (13) tilese taqı şer'an da'vâ qılıp hüşumat qılmaqı revâ erken aramızda hüşumat taqı bēmezelik bolmasun, tēp (14) ol hüşumatnı terk qılsa, Hāq *ttv* ol qulğa uçmañnıñ ortasında ēw binâ qılu bergey, taqı (15) qayu mu'min kim qılıqnı körklüg qılsa taqı hālāyıq birle hoş mu'āmilat qılsa, Hāq *ttv* ol qulğa (16) uçmañnıñ yüksek yerinde ēw binâ qılu bergey, tēp aydı.

Taqı Peyğāmbar 'as andağ aydı kim: Tamuğ otı (17) bolsun ol kimerseke kim yalğan söz sözlegey hālāyıqnı küldürmek üçün, tēp üç qata aydı.

'Aqabat ibnü 'Āmir [384] (1) aydı *raḡhu*: Peyğāmbar 'as hıdmatıñğa bardım taqı aydım: Yā Resūlallāhi, qıyāmatta qurtulmaq ne iş (2) birle turur? tēp su'āl qıldım erse, Peyğāmbar 'as aydı: Yā 'Aqaba, barğıl, tiliñ saqlağıl taqı ēwünğde (3) olturğıl taqı zārūratsız çıqmağıl taqı qıl-mış yazuqlarıñğa yığlağıl kim qurtulğanlardın (4) bolğaysız, tēdi.

Yana ğıybat qılmaqdın saqlanmaq kerek, anıñ üçün kim ğıybat qılmaq uluğ yazuq- (5) -lardın turur taqı Hāq *ttv* ğıybat qılmaqdın qullarını yığıp turur, neteg kim Kelām-i mecīdi (6) içinde hābar bērü yarlıqar, *qt*:

ولا يغتب بعضكم بعضاً يحبّ احداكم ان يأكل (7) لحم اخيه ميتاً فكرهتموه
(XLIX: 12) Bu āyat ma'nīsī ol bolur kim

(8) Hāq *ttv* hābar bērü yarlıqar: Ey mu'minlar ba'zıñız taqı ba'zıñızqa ğıybat qılmañ, sewer-mü (9) sizlerde birinğiz qarındaşıñıznıñ etini yemek ölügselik hālında taqı yigreninğiz ol ölügse etini (10) yemekke? Andağ erse, qarındaşıñızqa ğıybat qılmañ. Eger ğıybat qılmañız, etini yemiş bolğaysız. (11) Taqı ol ölügse etini yigrenür-siz, ğıybat qılmaqnı taqı yigreninğ, tēdi. Taqı Tanğrı te'ālādın qorquñ (12) taqı tevbe qılınğ kim Hāq te'ālā tevbeni qabūl qılğan turur taqı raḡmat qılğan turur, tēdi.

Bu āyatnıñ sebeb-i nuzūlı (13) ol erdi kim İbni 'Abbās *raḡhu* aydı: Şaḡābalar da ēkki kimerse bar erdi. Peyğāmbar 'as Selmān-i (14) Fārsīqa buyurdı kim: Yā Selmān, sen bu ēkki kimerseke hıdmat qılğıl, aşılarını bişürğil taqı ta'āmlarını (15) müheyyā qılğıl, tēdi. Selmān Fārsī taqı ol ēkki kimerseniñ ta'āmlarını hıdmat qılıp ta'āmlarını müheyyā qılur (16) erdi. Bir kün Selmān Fārsī *raḡhu* uyquğa bardı taqı uyqu ğalaba qıldı, ta'āmlarını vaqtında müheyyā (17) qılu bilmedi erse, ol kimer-seler aydılar: Yā Selmān, ta'ām nişe āmāda qılmañ? tēp aydılar erse, Selmān [385] (1) Fārsī *raḡhu* aydı kim: Uyqu ğalaba qıldı, ta'āmqa meşğūl bolu bilmedim, tēdi erse, ol şaḡābalar aydılar: (2) Andağ erse, Peyğāmbar 'as hāzratıñğa barğıl taqı bizke ta'ām keltürğil, tēdiler erse, Selmān Fārsī *raḡhu* (3) taqı Peyğāmbar 'as hāzratıñğa keldi taqı ta'ām tiledi erse, Peyğāmbar 'as aydı: Yā Selmān, Asāmadın (4) su'āl qılğıl

kim ta'âm bar mu, tēp. Asāma Peygāmbar 'as'nuṅ ḥādimi erdi. Qaçan kim Selmān, Asāmadın (5) su'âl qıldı erse, Asāma aydı *razhu*: Hēç neerse qalmadı ta'âmdın, tēdi erse, Selmān bardı taqı ol (6) kimerseleke ḥabar bērdi erse, ol êkki kimerse biri biringe aydılar kim: Bu Selmān eger toluḡ suwluḡ quyuḡqa (7) barur bolsa, ol quyuḡnuṅ suwı suḡalḡay, tēdiler taqı turdılar. Peygāmbar 'as ḥıdmatıḡa keldiler (8) erse, Peygāmbar 'as aydı: Sizke ne boldı kim êkeḡünüṅ aḡızlarıḡızda et qızılıqını körer-men? tēdi (9) erse, anlar aydılar kim: Yā Resūlallāhi, bukün bizler et tenāvul qılmağu, tēdiler erse, Peygāmbar 'as aydı: (10) Andaḡ erse, bukün sizler ḡıybat qılıp turur sizler. Ol ḡıybat qılmaḡı âdemîniṅ etini yemek bolur, tēdi erse, anlar (11) aydılar Yā Resūlallāhi, bizler bu miqdār ayđu kim bu Selmān toluḡ suwluḡ quğuqqa barsa, ol quđuḡ suwı suḡalḡay, (12) tēdük. Bizler bilmedük kim bu qadar sözlemek ḥarām turur, tēp. Tevbe qılđu, tēdiler taqı bu Selmāndın 'özür qoldı- (13) -lar. Anda bu âyat nāzil boldı kim, *qt*: (XLIX: 12) **وَلَا يَنْتَبِ بِكُمْ بَعْضٌ** Yana Peygāmbar 'as aydı: (14) Musulmānnıṅ qanını nāḥaq yerde tökmek ḥarām turur taqı nāḥaq yerde mālını almaḡ taqı ḥarām turur taqı yüzi suwını (15) tökmek ḥarām turur. Yana aydı: Ümmetim, zİnhār saqlanıṅ mu'minlarḡa ḡıybat qılmaḡdın. Ḥaqlıqatta bu ḡıybat qılmaḡ (16) zinādın taqı qatıḡraq turur, anıṅ üçün kim eger kimerse zinā qılmaḡdın soṅ eger ḥaqlıqat tevbe qılsa, (17) Ḥaq *tvt* anıṅ tevbesini qabūl qılır; velikin ḡıybat qılḡan neçeme kim tevbe qılsa, Ḥaq *tvt* tevbe- [386](1) -sini qabūl qılmaz, ançaḡa tegi kim ol ḡıybat qılınḡan 'afv qılmaḡınça.

Ḥaq *tvt* Mūsā Peygāmbar 'aleyhi (2)'s-salāmqa vahy qıldı taqı aydı: Yā Mūsā, bilgil, āḡāḥ bolḡıl kim eger ḡıybat qılḡuḡı ḥaqlıqat tevbe qılsa, anıṅ (3) tevbesini qabūl qılır-men ol vaqtın kim ol ḡıybat qılınḡan kişini ḥoşnūd qılsa, velikin uçtmaḡqa kirgenlerdin (4) bu ḡıybatdın tevbe qılḡuḡı barçadın soṅ kirgey taqı kim kim ḡıybat qılḡuḡı bolsa taqı tevbe qılmaḡdın (5) öler bolsa, tamuḡqa kirgenlerniṅ avvalı ol bolḡay, tēp aydı.

Peygāmbar *as* aydı: Mi'rāc tüninde bir (6) öḡür ḥalāyıqını körer-men kim öz tırnaqları birle yüzlerini tırmarlar taqı yüzlerini pāra pāra qılurlar, qanaturlar (7) taqı anlarıṅ tırnaqlarını Ḥaq *tvt* baqırdın yaratmış bolḡay, tēp aydım: Yā Cebre'îl, bu kimler tururlar (8) kim özlerini mundaḡ qılı tururlar? tēp su'âl qıldım erse, Cebre'îl 'as aydı: Yā Muḥammed, bu ḡıybat qılḡuçılar (9) tururlar, tēdi.

Peygāmbar 'as qa su'âl qıldılar taqı aydılar: Yā Resūlallāhi, ḡıybat ne neerse turur? tēp aydılar (10) erse, Peygāmbar 'as aydı: ḡıybat ol turur kim qarındaşıḡızın yād qılsaḡız, andaḡ neerseler birle kim (11) ol eşitür bolsa, ḥāṭırı ḥasta bolur taqı köṅgli yigrenür, tēdi erse, aydılar: Yā Resūlallāhi, eger bir mu'minda (12) bar 'aybnı aysaq, neteg, bolḡay?

tédiler erse, Peyğāmbar 'as aydı: Eger bar 'aybını aysaŋgız, ğıybat bolğay; (13) taqı yoqını aysaŋgız, buhtān bolğay, tédi.

'Āyişe *razhā* aydı: Men Peyğāmbar 'as hıdmatında erdim (14) kim bir hatun keçti erse, aydım: Bu hatunnuŋ tonı neme uzun ton turur, tēp aydım erse, Peyğāmbar 'as aydı: (15) Yā 'Āyişe, ğıybat qıldıŋ, ol hatunnuŋ tonını ğıybat qıldıŋ. Ağzıŋdın ol hatunnuŋ etini biraqğıl, (16) tédi erse, men ağzımdın tūf qıldım erse, bir pāra et ağzımdın tūştı. Yana bir kün Peyğāmbar 'as hıdmatında (17) erdim kim bir hatun keçti kim qāmātı aşaq erdi. Men tilim birle neerse tēmedim, velīkin ēlgim birle işārat qıldım bu nē [387] (1) aşaq, tēp. Peyğāmbar 'as aydı: Yā 'Āyişe, ol za'fāğa ğıybat qıldıŋ. Bilgil, āgāh bolğıl kim (2) gūr 'azābınıŋ üç ülüşde biri ğıybatdın bolğay taqı bir ülüşi ğammāzlıqdın bolğay taqı bir ülüşi yol- (3) -dın azıtmaq dın bolğay, tédi.

Şeyh Hasan-i Başrī *rahmhi* aydı: zālīm pādşāh yā taqı bēg bolsa yā taqı hākīm (4) bolsa, anıŋ zūlmını aymaq ğıybat ermez yā taqı āşkāra fışq qılğan fāsiqniŋ yamanlıqını aymaq ğıybat (5) ermez yā taqı Peyğāmbar 'as' nung sūnnetinçe yörimegen taqı şāhābanıŋ sīretinçe yörimegen bid'at işler (6) birle meşğūl bolğannıŋ yamanlıqını aymaq ğıybat ermez yā taqı bir kimerse bir 'ayb birle hālq ara meşhūr (7) bolsa, ol 'aybını aymadın anı bilmezler; ol taqı ğıybat bolmaz, tēp aymış.

İmām Gazālī* *rahmhi* aytur (8) Ehyā'u'l-'ulūm athğ kitāb içinde: Bir er zāhidlik birle meşhūr bolğanlardın ğıybat kelür, riyā birle özlerini hālq ara (9) pārsālīq birle zikr qılurlar taqı öŋinlerni örtüglüg ğıybat qılır. Bu inġen yaman ğıybat turur, neteg kim ayturlar: (10) Falān kimerse pādīşāh hıdmatı birle meşğūl bolur, yā taqı falānnıŋ hıdmatıŋa mülāzimat qılır. Şükür ol Taŋrıqa kim (11) bizlerni anıŋ tēg işlerdin saqladı taqı hārām taqı şūbhetlig luqmaldın pāk qıldı, tēp ayturlar. Murādları (12) özlerini ögüp öŋinlerni zem qılmaq turur. Yā taqı bir kimerse bir hōcadın dünyāvī neerse tilese, ayturlar: (13) Yā Rebbenā, saŋga sığınur-biz** uyatsızlıqdın; eşittük kim falān kimerse falān hōcadın dünyāvī neerse (14) tilemiş, tēp. Murādları bir mu'minni ğıybat qılıp özlerini arıqlıq birle yād qılmaq turur. Yā taqı mundağ (15) ayturlar kim: Falān kimerse tāt'at ve 'ibādat içinde inġen yahşı turur erdi. Ėmdi eşitür-biz kim burunqı teg (16) ermez ermiş. Yā Rebbenā, bizlerni sustluqdın sen saqlağıl, tēp du'ā qılurlar. Murādları du'ā ermez, velīkin (17) bir mu'minni ğıybat qılmaq turur taqı özlerini pāklik birle yād qılmaq turur. Munda hem ğıybat bar hem taqı riyā bar. [388] (1) Taqı bir kimersedin bir ma'şiyat şādīr bolsa taqı anıŋ ol ma'şiyatını bu zāhidlar eşitür bolsalar, ayturlar: Subhāna (2) 'llāhi, ne 'acab iş turur. Bu fulān kimerse mundağ āfat birle

* Yazmada gereksiz olarak aydı bulunmaktadır.

** Yazmada : biz biz.

mubtalâ bolmuş. Yâ Rebbenâ, sen ol miskînge tevbe rûzî (3) qılğıl, tēp ayturlar yâ taqı murâdları aŋgar du'â qılmaq ermez, velîkin anıŋ 'aybını hâq ara zâhir bolsun (4) taqı özleriniŋ arıqlıqı zâhir bolsun tēmek turur. Bu işlerniŋ zâhiri hâq ara tâ'at ve 'ibâdatqa (5) oŋsayur, velîkin Hâq te'âlâ kim köŋğülleri içinde sirlерke muṭṭalı' turur, anıŋ qatında uluğ kebîre turur taqı (6) hîle ve dastân turur taqı dînlerini dünyâke satmaq turur, tēp aymışlar.

Abū Hureyre *razhu* aytur: Bir kün Peyğāmbar (7) 'as çıqtı. Bizler cümle hâzır erdük. Aydı: Ey ümmetlerim, ey yārānlarım, zînhār biri biriŋiz birle ḥased (8) qılmayıŋız taqı biri biriŋizni yigrenmeŋiz taqı biri biringe ğıybat qılmaŋız taqı biri biriŋizke qarındaş bolup (9) Taŋrı te'âlâqa qul boluŋ, tēp aydı, taqı: Biri biriŋizniŋ 'aybını hâq ara açmaŋ; kim kim bir mu'minniŋ 'aybını (10) hâq ara açar bolsa, Taŋrı te'âlâ anı faẓîḥat qılğay, tēdi.

Enes ibnü Mâlik *razhu* aytur: Bir kün Peyğāmbar (11) 'as aydı, yārānlarıŋa kim: Cümle şaḥābalar rûza tutsunlar taqı eṭfār vaqtı bolsa, mēndin destūr bolmadın (12) eṭfār qılmasunlar, tēp fermānladı erse, cümle şaḥāba taqı rûza tuttılar. Qaçan kim eṭfār vaqtı boldı erse, kim (13) kim rûza tutmuş erdi, cümlesi kelip destūr tilediler erse, cümleke eṭfār qılmağğa destūr bērdi. Taqı bir kim- (14) -erse keldi taqı aydı: Yâ Resûlallâhi, benim ehlimde êkki ḥatun taqı rûza tuttılar. Anlar siziŋ ḥıdmatıŋızqa kelip destūr (15) tilemekke uftanurlar. Anlarğa eṭfār qılmağğa destūr bērür-mü-siz? tēdi erse, Peyğāmbar 'as yüzini (16) bir yanqa çewürdi taqı ol kimerseke cevāb bērmedi erse, êkinçi i'âdat qıldı. Yana cevāb bērmedi. Üçinçi i'âdat (17) qılmışta Peyğāmbar 'as aydı: Anlar bukün rûza tutmadılar. Neteg rûza tutmuş bolurlar kim êkegün olturup [389] (1) bukün ğıybat qılıştılar taqı musulmānlarnıŋ etlerini yēdiler. Anlar neteg rûza tutmuş bolurlar? tēdi taqı ol kişike (2) aydı kim: Barğıl ol êkki 'avretni munda ündegil. Men anları bu şaḥābalar qatında faẓîḥat qılayın, tēdi erse, (3) ol* kimerse barıp taqı ol êkki 'avretni ündedi erse, anlar taqı keldiler. Peyğāmbar 'as aydı: Barıŋ, (4) bir qadaḥ keltürüŋ, tēdi erse, keltürdiler. Peyğāmbar 'as aydı: Ey za'İfa, bu qadaḥ içinge qay qılğıl (qay qusqıl tēmek bolur), tēdi (5) erse, ol za'İfa taqı ağızıŋa barmaqını qattı erse, ağızıdın qoyuğ qan taqı iriŋ qustı kim ol qadaḥ toldı. (6) Anı töktiler. Yana bir za'İfağa buyurdı kim: Sen taqı qusqıl, tēdi erse, ol taqı qoyuğ qan birle iriŋ qustı kim ol (7) qadaḥ toldı. Andın sonğ Peyğāmbar 'as aydı: Bu êkki za'İfa öz ḥalāl luqmalarından yığıp rûza tuttılar taqı (8) ḥarām luqma birle rûzalarını açtılar. Ol Taŋrı birle and yâqılur-men kim men Muḥammedniŋ rûḥı anıŋ taşarrufında turur, eger bu (9) êkki ḥatun qusmasa erdiler taqı bu yegenleri içinde

* Yazmada gereksiz olarak êkki bulunmaktandır.

siŋse erdi, tamuğ otı bu ékegüni köydürgey erdi. (10) Anıŋ üçün kim qayu ten kim Һarām luqma birle barur bolsa, ol ten otqa sezā turur, tēdi.

Mālik ibni Dīnār aytur raḥmatu'llāhi (11) 'aleyhi: 'İsā peygāmbar 'as Һavārīleri birle keçip barurda bir it ölügsesi kördi kim inġen sasıyur (12) erdi. Һavārīler aydılar kim: Ne yaman sasıyur, tēdiler erse, 'İsā peygāmbar 'as aydı: Bu itniŋ tişleriniŋ (13) aqlıqı ne yaḥşıraq turur, tēdi erse, Һavārīler bildiler kim 'İsā peygāmbar 'as ölmüş itni taqı 'ayb- (14) -lemek tilemez, anıŋ içinde bir neersesi bolsa, medḥqa yarayur teg anı ol kişi birle medḥ qılır ḥāşşa kim ādam (15) oġlını, tēp aydılar. Taqı kişini 'ayb qılmaqnı taqı ġıybat qılmaqnı terk qıldılar.

Peygāmbar 'as aydı: Ey (16) yārānlarım, qayu birinġiz kim taqı bir mu'minning mālını şerī'atdın taştın almış bolsa taqı ġıybat qılıp yüzi (17) suwını tökmüş bolsa, zīnhār ol mālını ēdisinge qaytarsun taqı yüzi suwını töküp āzār qılmışdın beḥillik* [390] (1) tilesün ol qıyāmat küni kelmesdin oza kim anıŋ içinde altun taqı yoq kümüş taqı yoq. Kim kim taqı bir kimerseke (2) küç tegürmiş bolsa, ol küç tegürgenniŋ ḥasanātıdın alġaylar taqı bu mazlūmqā bergeyler; ve eger ḥasanātı (3) bolmasa, bu mazlūmnıŋ yazuqlarını ol zālīmqa yüklegeyler taqı bu mazlūm yazuqsuz bolup uçtmaḥqa (4) kirgey taqı ol zālīm üküş yazuqlar birle tamuğqa kirgey, tēp aydı.

Şeyḥ Ḥasan-i Başrıqa bir kim- (5) -erse ġıybat qıldı erse, özingelip ḥabar bērdiler kim: Falān kimerse sizke ġıybat qıldı, tēp. Şeyḥ ol (6) ġıybat qılġaŋa bir tabaq ḥurmā ıda bērdi taqı üküş 'özürler aydı kim: Özi kerem qılmış, bizke ḥasanāt- (7) -lardın ıdmış. Biz ol ḥasanātqa neteg mukāfat qılu bileliŋ? Velikin quvvatımız bu miqdārqa yēter, tēp 'özür (8) qılıp ıda bērdi erse, ol kimerse 'azīm ḥacālat içinde boldı taqı tevbe qıldı.

ALTINÇ FAŞL

Dünyānı (9) sewmek āfatınıŋ beyānı içinde turur.

İmām Abū'l-Leys-i Samarqandī *rahmhi* Tenbīhü'l-ġāfilin atlıġ kitābında (10) bu ḥadīşni keltürmiş. Ḥadīş bu turur: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم الدنيا سجن المؤمن والقبر حصنه (11) والجنة مأواه والدنيا جنة الكافر والقبر سجنه والنار مأواه Bu ḥadīş ma'nisi ol bolur kim Peygāmbar (12) 'as andaġ ḥabar bērü yarlıqar kim: Bu dünyā mu'minning zindānı turur taqı gūr mu'minning ḥişārı turur. Taqı uçtmaḥ (13) mu'minning sığın[ġ]u yeri turur, tēp aydı. Taqı Peygāmbar 'as aydı: Qayu mu'min ve muvaḥḥid ertelese taqı anıŋ qađġusı- (14) -nıŋ uluġraqı dünyā

* Yazmada: *beḥillik*.

qaḍgusı bolsa, ol mu'minning Haq te'ālā ḥazratında hēç ḥurmeti taqı 'izzeti bolmağay. Taqı aydı: (15) Ey ümmetim, dünyânıñ artuqlarından qaçınıñ neteg kim cüzām illetidin qaçmış menğizlig, anıñ üçün kim dünyânıñ (16) Haq te'ālā ḥazratında sinğek qanatınça ḥurmeti bolsa erdi, kâfirlarğa bir içim suw bërmegey erdi, tēp aydı.

(17) Abū Hureyre *razhu* aytur: Peyğambar bir kün mañğa aydı: Yā Abā Hureyre, men sañğa dünyânıñ mecmū'ını kör- [391] (1) –güzeyin-mü? tēdi erse, men aydım: Bell, yā Resūlallāhi, mañğa körgüzünğ, tēdim erse, Peyğambar 'as ēlgimni tuttu (2) taqı bir qolğa keldürdi kim ol qol içinde ādemīniñ başları taqı süngükleri bar taqı cānvarlarınıñ hem (3) süngükleri bar taqı eski çöprek bar taqı ādemīniñ nacāsatları bar. Peyğambar 'as aydı: Yā Abū Hureyre, (4) uşbu dünyā tēgenim bu turur. Uşbu ādemīniñ başlarını kim körer-sen, munlar dünyāke ḥarışlıq qılır erdiler (5) sizler ḥarışlıq qılınıñız menğizlig taqı munlar uzun umınç tutar erdiler sizler tutmıñız (6) menğizlig. Bukün körer-sen, yā Abā Hureyre, süngük bolup tururlar, hēç etleri yoq taqı terileri yoq. Yana bir qaç (7) eyyām keçer bolsa, bu süngükler taqı kül teg bolğaylar, tēdi. Yana aydı: Yā Abā Hureyre, bu nacāsatlar kim körer-sen, (8) munlarınıñ cümlesi ta'āmlar erdi kim özleri birle köterür erdiler. Bukün nacāsat bolup turur. Ādemī (9) körer bolsa, yigrenür, tēdi. Yana aydı: Yā Abā Hureyre, bu eski çöpreklerni kim körer-sen, bu çöprekler cümlesi (10) bu ādemīlerniñ tonları erdi kim bu tonları keḍip özlerini ārāsta qılıp yörüyür erdiler. Bukün bu (11) tonlar andağ bolup turur kim ādemī ēlge alsa, alu bilmez taqı baqmaqğa yigrenür, tēdi. Yana aydı: Yā Abā Hureyre, (12) körer-mü-sen, bu cānvarlar süngüklerini? Uşbu süngükler cümlesi cānvarlar erdiler. Ba'zısını bu ādemīler (13) miner erdiler taqı 'ālamnı kezer erdiler taqı ba'zısını işletür erdiler. Bukün cümle süngük bolup yaturlar (14) üzelerinde yel eser. Uşbu dünyā munlar turur, tēdi erse, men yıgladım erse, mañğa aydı: Kim kim dünyā üçün yıglamaq (15) tılese, yıglasun, tēdi.

Peyğambar 'as ḥabar bērü yarlıqar: Tañrı te'ālā ḥazratınğa dünyādın yigrençirek (16) neerse yoq, tēdi. Haq te'ālā ol vaqtın kim dünyānı yarattı, ol vaqt[d]ın berü dünyāke hēç nazar qılmadı.

Süleymān (17) peyğambar 'as bir kün tahtı birle havā üzre uçup barurda Benū İsrā'ıl 'ābidleridin bir 'ābid kördi kim [392] (1) Süleymān peyğambar 'as ḥaylı, ḥaşamı birle ādemīleri, perīleri birle bu uluğ azamatı birle havā üze (2) uçup quş menğizlig barur erdi. Aydı: Vallāh ey Dāvud oğlu Süleymān, Haq *tvt* sañğa inğen (3) uluğ mülk bērdi, tēp ta'accub qıldı erse, yel taqı Süleymān peyğambarqa musaḥḥar erdi, yel ol 'ābid sözini (4) Süleymānğa eşittürdi erse, Süleymān peyğambar yelke buyurdi kim: Ey yel, bu tahtımnı 'ābid qatınğa endürgil, (5) tēp. Derḥāl

yel Süleymân peygâmbar tahtını ol 'âbid qatına endürdi erse, ol 'âbid taqı Süleymân peygâmbar (6) hıdmatına keldi taqı salâm qıldı erse, Süleymân peygâmbar taqı cevâb qaytardı. Andın sonğ Süleymân peygâmbar (7) aydı: Ey 'âbid, benim bu tahtım havâ üzre uçup kelürde sen ne aydınğ, maña beyân qılğıl? tedi erse, ol (8) 'âbid taqı ayğanını Süleymân peygâmbar 'as'qa beyân qıldı. Qaçan kim Süleymân 'âbid sözini eşitti erse, (9) aydı kim: Ey 'âbid, men saña bu sözni aymaq üçün endim. Bilgil taqı âgâh bolğıl, mu'min qul qaçan kim (10) Hâq te'âlâ hazratında bir tesbîh aytur bolsa taqı ol bir tesbîh şavâbınınğ dîvânında bitilür bolsa, bu benim (11) tahtımdın taqı cümle mülkümdin yahşıraq turur; anıñg üçün kim bu taht taqı mülk dünyânıñg esbâbları cümlesi (12) fânî turur taqı ol tesbîh şavâbı bâqî turur. Bâqî yahşıraq turur fânîdin.

Peygâmbar 'as aydı: Qıyâmat kün (13) bolsa, *avş* qavmlar kelgeyler, tã'at ve 'ibâdatlarınığ şavâbları Tihâmanıñg tağları menğizlig (14) bolğay. Hâq te'âlâdın fermân kelgey kim: Bularnı tamuğqa eletiñg, tęp. Zebâniyyalar kelip bu kimerselerni (15) tamuğqa eletgeyler, tedi erse, şahâbalar aydılar: Yâ Resûlallâhi, bu kimerseler namâz qılır-mu erdiler taqı rûza (16) tutar-mu [erdiler]? tęp su'âl qıldılar erse, Peygâmbar 'as aydı: Namâz taqı qılır erdiler, rûza taqı tutar erdiler (17) tünler taqı ehylık qılır erdiler, velîkin munlarınğ 'âdatı ol erdi kim, qaçan dünyâ munlarga arqursa [393] (1) erdi, sekrişü, sewnüşü dünyâ özinge tüşer erdiler. Hêç endişe qılmaz erdiler kim, bu dünyâ bizke kim zâhir (2) boldı, hâlâl mu turur yâ taqı şühetlig mü turur yâ taqı harâm mu turur, tęp tefekkür qılmağın yüzün tüşer erdiler (3) ol dünyâ maḥabbatı şumluqıdın tamuğ 'uqûbatına sezâ boldılar, tęp aydı. Yana aydı: Ey yârânlarım, bu dünyânıñg (4) maḥabbatı taqı âḥiratnıñg maḥabbatı mu'minniñg könğlinde mustaqîm bolmaz.

Cebre'îl 'as bir kün Nûḥ peygâmbar (5) 'as'qa su'âl qıldı taqı aydı: Ey peygâmbarlarda uzun 'ömür bulğan Nûḥ peygâmbar, bu dünyânı neteg bulduñg? (6) tęp su'âl qıldı erse, Nûḥ peygâmbar 'as aydı: Yâ Cebre'îl, bu dünyânı bir sarây buldum kim, êkki qapugı bar; bir qapugındın (7) kirdim taqı bir qapugındın çıqtım, tęp aydı.

'İsâ peygâmbar 'as'qa aydılar: Yâ 'İsâ, bu dünyâda hêç (8) êw binâ qıldınğız-mu? Bir êw binâ qılsañğız bolğay-mu? tęp aydılar erse, 'İsâ peygâmbar 'as aydı: (9) Burunqılar binâ qılmış harâb êwler bizke tap turur. Biz dünyânı 'imârat qılmaq üçün kelmedük, Tanğrı te'âlâqa (10) 'ibâdat qılmaq üçün keldük, tęp aydı.

Bir kün 'İsâ peygâmbar 'as şahrâda yöriyür erken yağmur yağa (11) başladı erse, yıraqdın bir hayma közindi. 'İsâ peygâmbar 'as ol hayma tarafına bardı. Baqar, ol (12) hayma içinde bir za'İfa oturup turur. 'İsâ peygâmbar 'as aydı: Bu za'İfa qatına kirmek maşlahat (13) ermez, tęp

qayıttı taqı tağ üngüri qatınga keldi erse, baqar, tağ üngüri içinde bir arslan yatur. Ol arslannıñ (14) başını sıqadı taqı aydı kim: Bu taqı arslan yeri turur. Munda turup muñgar zaḥmat tegürmek hoş ermez, tedi (15) taqı ol tağ üngüridin çıqtı. Taqı yağmur qatıg yağar, hêç bargu yeri yoq. Müteḥayyir bolup turur erken baqar, (16) bir çağan yügrü keldi taqı öz ininge kirdi erse, 'İsâ peygâmbar 'as'nuñg ḥâtırı ḥasta ve bezmân (17) boldı taqı aydı: Yâ Rebbî, bu çağanıñg sığıngu yeri bar taqı bu dünyâ içinde Meryem oğlu 'İsânıñg sığıngu yeri yoq, [394] (1) tedi erse, derḥâl Cebre'îl nâzil boldı taqı Ḥaq te'âlâdın salâm ve durûd keltürdi taqı aydı: Yâ 'İsâ, Ḥaq tut tebâraka (2) ve te'âlâ sañga salâm [ıdâ] bérđi taqı aydı kim: Yâ 'İsâ, benim raḥmatım, 'izzetim birle ant yâd qılur-men, öz qudratım birle (3) yaratmış uçtmaḥ ḥûrlarından yüz ḥûrnı sañga cüftlendürgeymen taqı uçtmaḥ içinde seniñg üçün (4) bir 'arş qılğaymen taqı fermân qılğaymen kim Âdamdın qıyâmatqa tegi dünyâdâ ne kim zâhidlar dünyanıñg maḥabbatı[nı] (5) köñglündin çıkarıp dünyâdın i'râz qılğanlar bar, cümlesi kelip 'İsâ peygâmbarnıñg 'arşına ziyârat (6) qılsunlar, tēp ayğaymen taqı dört miñg yılqa tegi ol ziyârat qılğuçı zâhidlarqa ziyâfat qılğaymen (7) hem taqı sañga ziyâfat qılğaymen kim tegme bir küni dünyanıñg avvalıdın âḥırına tegi bolğay, tēp aydı.

'İsâ peygâmbar (8) 'as bir kün ḥavârîları birle barur erken bir şekerke tegdiler kim ol şeherniñg ḥalqı cümlesi ölüp tururlar (9) erdi. Hêç tirig kimerse yoq, cümlesiniñg sünğükleri aqarıp ba'zıları çürüp turur erdiler. 'İsâ (10) peygâmbar 'as ḥavârîlarqa aydı kim: Bu şeker ḥalqı Ḥaq te'âlâ-nıñg ğazabı birle helâk bolmış ḥalâyıqlar bolğay- (11) -lar ve eger öz yas-tuqları üze ölmiş bolsa erdiler, biri birlerini kömgeyler erdi. Êmdi hêç kimerse (12) kömülmedin turur. 'Acab ermez kim Ḥaq te'âlâ munlarını bir sâ'at içinde helâk qılmış bolsa, tedi erse, ḥavârîlar (13) aydılar: Yâ 'İsâ, sizdin derḥöst qılur-biz kim Ḥaq te'âlâdın tilesengiz kim munlardın biringe til bérse (14) taqı bizim birle sözleşse taqı bizler munlarınñg aḥ-vâllarına muṭṭalı' bolsaq, tēp derḥöst qıldılar (15) erse, 'İsâ peygâmbar 'as Ḥaq te'âlâqa munâcat qıldı erse, Ḥaq te'âlâdın fermân keldi kim: Yâ 'İsâ, ḥavârîlar (16) birle kêçe bolsa, ol sünğükler qatınga bargıl taqı nê kim su'âlınıñg bar erse, buyurgıl, biz anlarınñg biringe til bergeymiz, (17) sañga cevâb ayğaylar, tēp fermân keldi erse, 'İsâ peygâmbar 'as taqı ḥavârîlar birle kêçe ol sünğükler qatınga [395] (1) bardılar taqı 'İsâ peygâmbar nidâ qıldı kim: Ey şeker ḥalqı, tēp. Bu sünğükler arasındın âvâz keldi kim: *Labbayk yâ Rûḥu'llâh*, (2) tēp. Qaçan kim 'İsâ peygâmbar 'as bu âvâznı eşitti erse, aydı: Ey şeker ḥalqı, ḥâlinğiz ne turur taqı qışsañgız (3) ne turur, bizlerke beyân qılınıñg, tēp aydı erse, âvâz keldi kim: Yâ Rû-ḥu'llâh, bilgil, âġâḥ bolğıl kim bu şeker ḥalqı (4) cümlemuzğa, 'âfiyat içinde turur erken nâġâḥ Ḥaq te'âlânıñg ğazabı bitildi taqı cümlemüzni helâk qıldı taqı cümle- (5) -müz tamuğnuñg ḥâviyesinge tüştük, tēp aydı erse,

‘İsâ peygâmbar ‘as aydı: Ey şehr halqı, ne sebebdin (6) Hâq te‘âlânıñ ğazabınğa sezâ bolduñguz? tēp su‘âl qıldı erse, âvâz keldi kim: Yâ Rûhu’llâh, Hâq te‘âla yigrenmişini (7) biz sewdük; bu dünyânı andağ qatıñ sewdük kim oğlan anasını sewmiş menğizlig sewdük. Qaçan kim oğlan anası (8) oğlanqa qarşu kelse, ol oğlan ferağ qılur taqı qaçan kim ol anası yüz çewürse, ol oğlan yığılayu (9) başlar. Biz taqı anıñ menğizlig bolup dünyânı sewdük. Bu dünyânı sewmeklik sebebidin cümle ma‘şiyat bizlerdin (10) keldi erse, Hâq te‘âlâ taqı bizlerni helâk qıldı, tēp cevâb aydı. Yana ‘İsâ peygâmbar ‘as su‘âl qıldı kim: Ey (11) cevâb bergeñ kimerse, neteg icâzat boldı, kim bizlerke cevâb berdiñ taqı öñginlerke icâzat bolmadı? tēp (12) aydı erse,* ol kimerse aydı: Men munlar arasında erdim, velikin munlar sewmiş teg dünyânı sewmez erdim. Hâq te‘âlâ (13) munlar birle taqı meni helâk qıldı, velikin munlarnı cümlesini hâviyeke kemişti taqı meni tamuğ qırıñda qoyup (14) turur; hem umîd bar kim meni yarlıqasa, tēp cevâb aydı erse, ‘İsâ peygâmbar aydı: Ey yârânlarım, arpa etmekini (15) türüp qayğı birle yemek taqı palâs keymek taqı qara yer üze yatmaq taqı dünyâda ‘ibâdat birle meşğul bolup âhîratqa (16) tamuğdın qurtulsa, yañşı ermez-mü kim dünyâda temettu‘ qılıp âhîratqa ‘uqubatqa sezâ bolğınça, tēdi erse, (17) barça havârîlar aydılar: Yâ Rûhu’llâh râst aydıñız, andağ turur, tēp aydılar.

Luqman hêkîm oğlınğa aydı: [396] (1) Ey oğlum, bu dünyâ bir te-riñ tüplüg deryâ turur taqı üküş halâyıq bu deryâ içinde ğarq bolup turur. Ey oğlum, eger tilesenğ (2) kim bu deryâdın salâmat çıqayın tēsenğ, yaqındın bir kemi hâşıl qılğıl taqı ol kemi içinge İmânnı toldurğıl taqı ol (3) keminiñ yelkenini tevekküldin qılğıl, andın soñ bu dünyânıñ deryâsıdın salâmat qurtulğay-sen, tēp aydı, velikin ey (4) oğlum, men seni qurtulğanlardın saqınmaz-men, tēdi.

Abū Hâzımqa bir kimerse keldi taqı aydı: Yâ şeyh, benim köñ-lümdin (5) hêç dünyâ maħabbatı çıqmaz, neteg qılayın? tēp aydı erse, Abū Hâzım aydı: Eger māl hâşıl qılur bolsañğ, qatılanğıl, halâl (6) cihe-tidin hâşıl qılğıl, ve eger taqı mālın ħarc qılur bolsañğ, ma‘şiyatqa ħarc qılmağıl. Taqı kimke kim şerî‘atta (7) sañğa nafaqa vâcib bolğay anı edâ qılğıl taqı mālınğınñ zekâtını müstaħaqlarğa tegürgil, sañğa dünyâ maħabbatı (8) ziyân qılmağay. Taqı dünyâ maħabbatı ol kimerseleke ziyân qılur kim mālını mufâhîrat üçün cem‘ qılurlar taqı halâldın (9) hem taqı ħarâmdın cem‘ qılurlar taqı ħayr ve şadaqa qılsalar, riyâ üçün qılurlar, anlarğa ol dünya maħabbatı (10) ziyân qılğay. Velikin kimerse mālını cem‘ qılsa, halâyıqta menfa‘at tegürmek üçün taqı yaq yawuqlarqa taqı (11) miskînlerke taqı dervîşlerke ihsân ve in‘âm qılmaq üçün cem‘ qılsa

* Yazmada gereksiz olarak *kim* bulunmaktadır.

taqı ihtiyât birle hălâldın cem' (12) qılsa taqı hălâl yönleringe şarf qılsa taqı zekâtnı hılesiz edâ qılsa, aŋgar cem' qılmaq ziyân qılmağay, (13) meger âhıratda su'âl ve hisâbları bolğay; anıŋ üçün kim Peyğâmbar 'as aydı kim: Bu mälınıŋ hălâlnğa (14) hisâb bar turur, hărâmnğa 'azâb bar turur, tēp aymış. Ol ma'nîdin ötrü üküş kimerseleser bu mälını cem' qılmağı- (15) -lar hisâbıdın qorqup, tēdi.

Fużayl aydı *rahmhi*: Eger bu dünyâ cümlesi altun bolsa taqı âhırat saqsıqdın (16) bolsa, 'âqıl kişi âhıratnı ihtiyâr qılğay taqı dünyânı terk qılğay ol ma'nî üçün kim âhırat bāqı turur taqı (17) dünyâ fānı turur. Andağ erse, fānı neerseni ihtiyâr qılıp bāqını terk qılmaq 'âqiller işi ermez, tēp aydı.

Qaçan kim [397] (1) Peyğâmbar 'as'qa vahy keldi taqı Peyğâmbar nubuvvat da'vâ qılıp hălâyıqğa Tanrı te'âlânıŋ fermânını tegrü başladı (2) erse, bu habarnı şeytânlar İbliske celttiler erse, İblis aydı 'al: Ey yārânlarım, bu Peyğâmbar ümmetleri (3) hēç dünyâke maħabbatları bar mu? tēdi erse, şeytânlar aydı[lar] kim: Ümmetiniŋ maħabbatları dünyâke bar turur tēdi- (4) -ler erse, İblis 'al aydı: Andağ erse, men hēç bāk* tutmaz-men. Eger anlar putperes bolmasa bolmasunlar, qaçan kim (5) anlarınğ dünyâke maħabbatı bolsa, men anlarını azğurgaymen, tēp aydı. Taqı aydı: Üç neerse birle erte kēçe kelgeymen: (6) Māl cem' qılmaqğa tahrış qılğaymen. Qaçan kim munlar māl yığmaqğa hărış bolsalar, hălâldın taqı cem' (7) qılğaylar hărâmdın taqı cem' qılğaylar. Yana munlarını tahrış qılğaymen kim bu mällarnı hărâm yerlerke şarf (8) qılğaylar taqı zekâtnı men' qılğaylar. Qamuğ şer taqı yawuzluq bu işler içinde turur, tēp aydı.

Mâlik ibnü Dînâr (9) aydı *rahmhi*: Ol miqdâr kim âdemİniŋ dünyâke qadğusı bar, ol miqdâr dünya qadğusı köŋglindin çıkar taqı (10) ol miqdâr kim âdemİniŋ âhıratqa qadğusı bar, ol miqdâr dünyâ qadğusı köŋglindin çıkar; anıŋ üçün kim 'İsâ (11) peyğâmbar 'as aytıp turur: Dünyâ taqı âhırat ekeğüsü êkki küni 'avret menğizlig turur. Qaçan kim bu er (12) bu êkki küniŋ birini hoşnûd qılsa, zarûr taqı biri erdin nâhoşnûd bolğay taqı bu dünyâ taqı âhırat (13) ekeğü maşriq taqı mağrib menğizlig tururlar. Qaçan kim bir kimerse maşriq tarafınğa teveccüh qılsa, zarûr (14) mağrib tarafıdın i'râz qılmaq gerek. Bir şahş bir hâldâ hem maşriqqa teveccüh qılayın hem taqı mağribqa teveccüh (15) qılayın, tēse, bolmaz, tēp aymış.

Fużayl aydı *rahmhi*: Eger Hâq *tvt* dünyânıŋ cümle mälını maŋğa 'arza (16) qılsa taqı aysa kim: Qıyâmat kün seniŋ birle hēç hisâb qılmağaymen tēse, men ol dünyânı qabûl qılmağay erdim (17) taqı andağ yigrengey erdim, neteg kim sizler ol sası ölügseni yigrenür-sizler; anıŋ üçün

* Yazmada : *pāk*.

kim Tanrı te'ālā [398] (1) dünyanı yigrendi, Peyğambar 'as taqı yigrendi. Men taqı muvāfaqat qılıp yigrengey erdim.

İbrāhīm ibni (2) Edhem *rahmhi* bir kimerseke* su'āl qıldı kim: Sana uyquñ içinde bir yarmaq bērseler-mü (3) yaḥşıraq turur yā taqı oyağlıqda bir mişqāl qızıl altun bērseler-mü yaḥşıraq turur? tēp su'āl qıldı (4) erse, ol kimerse aydı kim: Maṅga bir mişqāl qızıl altun oyağlıqta bērseler, yaḥşıraq turur, tēdi erse, (5) İbrāhīm ibni Edhem aydı: Yalğan aytur-sen. Ol kişi aydı: Yā şeyḥ, neteg yalğan aytur-men? tēdi erse, İbrāhīm (6) ibnü Edhem aydı *rahmhi*: Peyğambar 'as andağ aydı kim dünyā içinde bu ḥalāyıq qamuğı uyqu (7) içinde turur. Qaçan kim öseler, ol vaqtın oyğanurlar, tēdi. Andağ erse, bu elgiñdeki cümle mālınğ uyqu (8) içinde bērilmiş māl bolur taqı āḥiratta bērilgen oyağlıqta bērilmiş māl turur. Taqı sen muni yaḥşı körüp (9) muṅga yüzün tüşüp érte kēçe qađguñ taqı ḥasratınğ muni cem' qılmaq içinde turur. Andağ erse, sözünğ (10) yalğan turur, tēp aydı.

İsā peygāmbar 'as barurda bir qarı 'avret qarşu (11) keldi. Özini bezemiş, türlüğ türlüğ bēzekler birle ārāsta qılmış. İsā peygāmbar 'as aydı: Ey 'acüz, (12) sen kim turur-sen? tēp su'āl qıldı erse, ol 'acüz aydı kim: Men dünyā turur-men. İsā peygāmbar 'as aydı: (13) Nēçe kimerseleleri cüftlendiñ? tēp su'āl qıldı erse, ol dünyā aydı kim: Yā İsā, cüftlerimniñ sanını (14) bilmez-men, inğen üküş kimerseleleri cüftlendim, tēdi erse, İsā peygāmbar 'as aydı: Ey 'acüz, ol (15) cüftleriñ saṅga ṭalāq mu bērdiler taqı öldiler-mü? tēp su'āl qıldı erse, 'acüz aydı: Yā İsā, cümle (16) cüftlerimni men öldürdüm, tēdi. İsā peygāmbar 'as aydı: Helāk bolsun ol soṅraqı cüftleriñge kim (17) avvalqı cüftleriñge baqıp i'tibār qılmadılar, tēdi. Andın soṅ aydı: Yā 'acüz, emdi sen bikir mü sen yā taqı bekāratınğ [399] (1) zāyil bolup-mu turur? tēp su'āl qıldı erse, 'acüz aydı kim: Bikir turur-men. İsā peygāmbar aydı: Munça sansız saqışsız (2) érke bardım tēyür-sen. Neteg bikir bolur-sen? tēdi erse, ol aydı kim: Yā İsā, ol kimerseleleri kim mēni cüftlendiler cümlesi (3) ḥız erdiler taqı ol kimerseleleri kim erenler erdiler anlar maṅga .hēç nazar qılmadılar, iltifāt qılmadılar, ol (4) yöndin bikir qaldım, tēp cevāb aydı.

İbn 'Abbas aydı *raḥḥu*: Qıyāmat kün bolsa *āvş*, bu dünyanı bir (5) qarı 'avret şūratınğa keldürgeyler. Çaqrı közlüg bolğay taz**, saqlığ bolğay, tişleri açuq bolğay, yüzi (6) körksüz bolğay, inğen heybetlig, bēmeze şūratlığ bolğay. 'Araşāt ḥalqınğa aytlığay kim: Bu 'acüzni (7) bilür-mü-siz? tēp. 'Araşāt ḥalqı ayğaylar kim: Bu zişt şūratnı bilmekdin Tanrı te'ālāqa sıgnur-biz, tegēyler. (8) Andın soṅ 'Araşāt ḥalqınğa aytlığay kim: Uşbu 'acüz ol dünyā turur kim sizler munuñ üze töpen tüşer (9) erdiñgiz, inğen

* Yazmada : *kimerse keldi*.

** Yazmada : *lar saqlığ, çekimleme yanlışı?*

rağbat qılur erdiñgiz taqı yaq yawuqlardın bu dünyâ üçün kesilinür erdiñgiz taqı bu dünyâ sebebidin (10) bizi birinğizdin yigrenüşür erdiñgiz taqı bu dünyâke mağrūr bolmış erdiñgiz, tēp ayılğay. Andın soñğ Haq (11) te'ālādın fermān kelgey kim: Bu dünyānı tamuğqa biraqıñğ, tēp fermān kelse, dünyā ayğay: Yā Rebbī, qanı mañğa uyğanlar (12) taqı mēni dōst tutğanlar? tēp aysa, Haq *twi*'dın fermān kelgey kim: Ey ferīşteler, bu dünyāke uyğanlarını (13) dünyāke yetürüñğ, tēp ayğay.

Bir kün 'Ömer *razhu* hilāfatında minberke mindi taqı halāyıqqa aydı kim: Ey halāyıq, bu cem' (14) içinde kim kim 'İrāq ellig erse, örü qopsun, tēmiş erdi. Üküş halāyıqlar qoptılar. Yana aydı: Bu halāyıq içinde (15) kim kim Kūfelig* erse, örü tursun özgeler oltursun, tēdi erse, bu halāyıqıñğ ba'zıları olturdı. Andın (16) soñğ aydı kim: Bu halāyıq içinde kim kim Murād qabīlalıg erse, ol örü tursun, özgeleri oltursun, tēdi erse, (17) ba'zı halāyıq taqı olturdılar. Andın soñğ yana aydı kim: Bu halāyıq içinde kim kim Qaran qabīlalıg bolsa, ol örü tursun [400] (1) taqı öñginleri oltursunlar, tēdi erse, cümle halāyıq olturdılar, meger bir kimerse olturmadı, örü qaldı. (2) 'Ömer *razhu* aydı: Sen Qaran qabīlalıg mu sen? tēp su'āl qıldı erse, ol kimerse aydı: Yā emİre'l-mu'minİna, (3) Qaranlıg turur-men, tēdi. 'Ömer aydı: Menim su'ālım sañğa ol turur kim Uveys-i Qaranİni bilür-mü-sen? tēp su'āl qıldı erse, (4) ol kimerse aydı: Yā emİre'l-mu'minİn, bilür-men. 'Ömer *razhu* aydı: Neteg bilür-sen? tēdi erse, ol kim- (5) -erse aydı kim: Bizim Qaran qabīlasında andın ahmaq taqı andın delürek kimerse yoq. Erte çıkar, şahrāda yöriyür, (6) hēç kişiler birle sözleşmez, hēç kişilerke qarışmaz. Nāgāh elke kirür bolsa, oğlanlar artınça taş (7) atarlar. Ol aytur: Ey nārasīdalar, taş atar bolsañğız, men rāzī turur-men, velkin inğen uluğ taş atıp (8) adaqımnı sındurmañğız kim Rebbümke tāt qılmaqlıgqa māni' bolmasun tēp oğlanlarqa hoş söz (9) birle sözleşür. Başı açuq, adaqı açuq, saçı örpek, yüzi togluğ. Kişi neerse bērse, almaz. Hurma (10) sağraqlarını büküp andın çıqğan sūtñi içer taqı süplüklerde eski çöpreklerni yuvup tonıñğa yamağ qılur, (11) tēdi erse, 'Ömer *razhu* minber üzesinde yıgladı taqı aydı kim: Dünyādın i'rāz qılıp Haq birle bolğan (12) kişiniñ hālī andağ gerek. Men Peyğāmbar** 'as'dın andağ eşittim kim: Uveys-i Qaranī *rahmhi* qıyāmat kün (13) bolsa, *āvş* benim ümmetimdın Rabī'a qabīlası sañınça halāyıqñı şefā'at qılğay, tēp aydı taqı hemİşe (14) aytur erdi kim: Men Yemen tarafıdın Haq te'ālānıñ rahmatınıñ yıdığını yıdlayur-men, tēp aytur erdi taqı murādı Uveys-i Qaranī (15) erdi. Ol bu maqāmğa dünyādın i'rāz qılmaq sebebidin tēgdi, tēdi.

* Yazmada : *Kūfelig*.

** Yazmada : *Peyğāmbardın*.

YËTİNÇ FAŞL

Riyā ve sem'a āfatınıñ (16) beyānı içinde turur.

İmām Bağavî *rahmhi* Meşābîh athğ kitabında bu hadîşni keltürmiş. Hadîş bu turur: (17) قال رسول الله صلى الله عليه وسلم حاكياً عن الله تعالى قال الله تبارك وتعالى أنا أغنى الشركاء عن الشرك [401] (1) من عمل عملاً أشرك فيه معي غيري تركته وشركه وفي رواية فأنا منه بريء هو الذي عمله

Bu hadîş ma'nîsi (2) ol bolur kim: Peyğambar 'as habar bërü yarlıqar Haq te'ālādın hikāyat qılu. Haq *ttv* andağ habar bërü (3) yarlıqar: Men ortaqlarınıñ ortaqlıqındın muñgsuz pādşāh turur-men. Kim kim 'amal qılur bolsa taqı ol 'amalı içinde (4) özgeni mañga ortaqlur bolsa, men ol 'amal qılğannı ortaqlı birle terk qılur-men taqı men ol 'amal qılğan- (5) -dın bēzār bolur-men. Anıñ 'amalı kimke kim qıldı, anıñ turur, tēp aydı. Andağ erse, 'amalnı taqı tāt ve 'ibādat taqı hayrāt (6) ve ihsānnı ihlāş birle Tanğrı üçün qılmaq kerek. Ādam oğlanları mēni körsün taqı tātımın* eşitsün, mañga hürmet (7) ve 'izzet qılsunlar, tēp köñglinde keçer bolsa, ol tātqa riyā ve sem'a kirür taqı ol tāt (8) Tanğrılıq bolmas, anıñ taqı şavābı hem bolmaz.

Peyğambar 'as aydı: Qaçan kim qiyāmat küni bolsa, *āvş*, (9) munādî nidā qılğay, ayğay: Kim 'amal içinde ihlāş qılmış bolmasa, halāyıq körsün taqı eşitsün tēp 'amal (10) qılmış bolsa, ol 'amalıñ şavābını Tanğrı te'ālādın tāmā' qılmasun. Kimler üçün qılmış bolsa, anlardın (11) tāmā' qılsun kim Haq *ttv* ortaqlarınıñ ortaqlıqındın muñgsuz pādşāh turur, tēp nidā qılğaylar.

(12) Enes bin Mālik *rahmhi* rivāyat qıldı Peyğambar 'as'dın andağ aydı kim: Qayu mu'min ve muvaḥḥid 'amalnı āḥirat (13) istemek üçün qılur bolsa, Haq *ttv* ol qulnuñ köñglini bay qılur taqı perākende bolmış işlerini hem (14) cem' qılur taqı dünyā aṅgar hōr bolup kelür. Taqı qayu mu'min ve muvaḥḥid 'amalnı taqı niyyetini dünyā istemek üçün qılsa, (15) dervīşlikini ēkki közi arasında qoyar taqı işini perākende qılur taqı rızqıdın hēç neerse kelmez aṅgar, meger kim (16) ol bitildi, ol kelür, ziyāda kelmez, tēp aydı.

Abū Hureyre aydı *raḫhu*: Men Peyğambar 'as'qa su'āl qıldım (17) taqı aydım: Yā Resūlallāhi, men ēwimde namāz qıldım. Üzesinde namāz qılur erken bir kimerse ēwüme kirdi, mēni namāz [402] (1) qılur erken kördi taqı mañga anıñ körmeki hoş keldi, vellkin benim i'tiqādımda andağ ermez erdi kim meni kişi (2) körsün tēp namāz qılsam, tēdi. Bu riyā bolğay-mu? tēp su'āl qıldım erse, Peyğambar 'as aydı: Yā Abā Hureyre, (3) bu riyā ermez, Haq *ttv* saṅga ēkki qat şavāb bergey: Sir içindeki

* Bu kelime yazmada 7. satırda tēp'den sonra yer almıştır.

taş'at şavâbını bergey hem taqı (4) âşkâra qılğan* taş'atnıñ şavâbını bergey, tęp aydı. Yana aydı: Yâ Abâ Hureyre, âhîr zamân bolsa, erenler dînlerini (5) bérîp dünyâ alğaylar, şûf tonlar keçgeyler taqı tillerini şekerdin süçüg qılğaylar taqı özlerini (6) zâhidqa oñsatqaylar, velîkin köngül-leri bôri köngülleri menğizlig bolğay. Haq *tvt* ayğay: (7) Ey qullarım, meni mü aldayur-siz yâ taqı benim üze mü cür'et qılır-siz? Öz zâtım birle ant yâd qılır-men kim (8) andağ fitneler birle sizlerni mubtalâ qılğaymen kim ol fitne halîm kimersenî hayrân qılğay, tęp aydı.

Peyğâmbar (9) 'as aydı: Ferîşteler Tanğrı qullarından bir qulnıñ 'amalını kökke aşurgaylar taqı ol 'amalnı üküş (10) körgeyler Haq *tvt* ol ferîştelerke vahy qılğay kim: Ey ferîştelerim, sizler bu qulumnıñ 'amalını (11) sewdünğüz taqı zâhiringa nazar qıldınğız, velîkin men bu qulumnıñ bâtınıñga nazar qıldım. Bu qulum bu 'amalnı (12) benim üçün ihlâş birle qılmadı. Bu 'amalnı életing taqı Siccîn atlığ yerde (yer astıdın aşğa qaranğguğa Siccîn tęp ayturlar) qodunğ, tęp fermân kelgey. Yana (13) ferîşteler taqı bir qulnıñ 'amalını kökke aşurgaylar taqı bu 'amalnı azlağaylar taqı hõrlağaylar. Haq tebaraka (14) ve te'âlâ ol ferîştelerke vahy qılğay taqı ayğay: Ey ferîşteler, sizler bu qulumnıñ 'amalını saqlağuçılar (15) turur-siz, velîkin men bu qulumnıñ könglinge nazar qıldım. Bu 'amalnı bu qulum ihlâş birle benim üçün qılıp turur; (16) bu 'amal içinde hêç riyâ ve sem'a yoq. Bu qulumnıñ 'amalını 'İlliyn atlığ yerde qodunğ, tęp fermân kelgey, tęp aydı.

(17) Peyğâmbar 'as aydı: Qaçan kim Tanğrı *tvt* 'Aden atlığ uçtmağını yarattı taqı anıñ içinde ol neerse- [403] (1) -lerni qodtı kim hêç köz körmişî yoq, hêç qulaq eşitmişî yoq, âdemîniñ könglinge taqı tüşmişî yoq. Andın (2) sonğ bu 'Aden uçtmağına Haq te'âlâdın fermân kelgey kim: Ey 'Aden uçtmağı sözlegil, tęp. 'Aden uçtmağı (3) Haq te'âlâ fermânı birle üç qata bu âyatnı oqıdı, *qt*: *قد افلح المؤمنون الذين هم في صلاتهم* (4) (XXIII: 1-2) *خاشعون* Ma'nîsi ol bolur kim: Mu'minlar qıyâmat kün qurtuldılar, ol mu'minlar kim namâzları (5) içinde alçaqlıq qıldılar, têdi. Andın sonğ aydı: Men harâm turur-men tégme bir bahîl üze taqı tegme bir taş'atnı (6) riyâ ve sem'at üçün qılğan üze, tęp aydı.

Peyğâmbar 'as aydı: Biliñg, agâh bolunğ kim Haq *tvt* (7) qabûl qılmaz qulnıñ 'amalını, eger ol 'amalı içinde zerre endâzasınça riyâ bolsa, tęp aydı.

Şeddâd ibnü Avs *razhu* (8) aytur: Bir kün Peyğâmbar 'as hıdmatına bardım. Baqar-men, Peyğâmbar 'as yığlayu turur. Men aydım: Yâ Resûlal-lâhi, (9) ne üçün yığlayur-sen? tęp su'al qıldım erse, Peyğâmbar 'as aydı: Ümmetim qadğusıdın yığlayur-men. (10) Qorqar-men kim bu ümmetle-

* Yazmada : *qılğanı*.

rim Həq te'ālāqa ortaqlıqlar, tēp aydı. Taqlı aydı: Ey Şeddād ibnū
Avs, ümmetlerim butqa (11) tapunmaqlar taqlı ayğa küngə tapunmaqlar
yā taqlı taşqa tapunmaqlar. Munlardan qorqmaz-men, velliğin qorqma-
nım (12) taqlı qadgurganım ol turur kim ümmetlerim 'amalı içinde riyā
ve sem'at qılqlar taqlı 'amalları hālīş Tanğrılıqlıql bolma- (13) -ğay[lar] taqlı
üküş emgengeyler taqlı şavābdın maħrūm bolqlar, tēp qadgurur-men,
tēdi.

Şeyh Sarf Saqafl (14) *rahmhi* aşhâb ve yârânlarına aydı kim: Ey yârânlarım, êkki rek‘at namâz hâlvatta ihlâs birle Tanğrı (15) üçün qılmaqıñız yahşıraq turur yêti yüz hadîs Peyğambar ‘as hadîsleridin yüksek isnâd birle (16) rivâyat qılğınça, tedi.

Havārılar ‘İsā peygāmbar ‘as’qa su’āl qıldılar taqı aydılar kim: Yā Rūḥu’llāhi, (17) iḥlās ne neerse bolur? tēp aydılar erse, ‘İsā peygāmbar ‘as aydı: Tā‘at ve ‘ibādat kim qılır-siz, ḥālīş [404] (1) Tanğrı üçün qılsaṅg taqı ḥalāyıq sēni bu tā‘at qılğanıṅg üçün öger bolsalar, anlarınṅ ögmekini (2) sewmesēṅ taqı tā‘atıṅ meşhūr bolmaqını sewmesēṅ taqı tā‘atım ḥalāyıq körsün tēmesēṅ, andın (3) sōṅ ol tā‘atıṅ iḥlās birle bolğay taqı Haq te‘ālā qabūl qılğay, tēp aydı.

Benü İsrâ'îl içinde bir 'âbid (4) bar erdi. Şahrâqa çıqıp bir yer ew qazıp ol yer ew içinde qırq yıl tâ'at qıldı. Neçeme kim ferîşteler (5) bu 'âbidniñg tâ'atlarını kökke mindürseler, Haq *tvt* qabûl qılmaz erdi. Bu ferîşteler Haq te'âlâ (6) hazratında niyâz qıldılar taqı aydılar: Yâ Rebbenâ, bu 'âbid 'ibâdat içinde hêç riyâ qılmaz, bu 'âbidniñg (7) 'ibâdatına hêç kimerse mu'talı' bolmaz. Neçük turur kim munuñg tâ'atı maqbûl bolmaz? têp munâcât qıldılar (8) erse, Haq *tvt* aydı: Râst aytur-siz, ey ferîştelerim. Siz bu 'âbidniñg zâhiringa nazar qılır-siz, (9) vellikin bu 'âbidniñg bâtını taqı sirri içinde ne neerse bar, siz anı bilmez-siz, men bilür-men. Bu 'âbid qırq yıldın (10) berü kim munda tâ'at ve 'ibâdat kim qılır, hemİşe hâtırında keçer kim, kâşkı bu şehir halqı munda benim tâ'at (11) qılğanımnı bilse erdiler taqı halâyıq arasında 'ibâdatım birle meşhûr bolsa erdim taqı cümle halâyıq mañga 'izzet (12) hürmet qılıp ziyârat qılsa erdiler têp hâtırında keçrür. Qaçan kim qul tâ'atı birle dünyâda hürmet tiler (13) bolsa, ol tâ'at hâliş benim üçün bolmaz, men taqı anı qabûl qılmaz-men, têp aydı erse, cümle ferîşteler aydılar: (14) Yâ Rebbenâ, sirlerni taqı âşkâralarını bilgen pâdşâh sen turur-sen. Biz ol 'âbidniñg sirringe mu'talı' bolmadın (15) ustâhlıq qılıp derhöst qılduq, têp 'özür qıldılar.

Bir ھalfə nida qıldurdu şəher içində kim: Fəlan (16) cəzire içində kəfirilər bar, bizke inqiyad qılmazlar. Əmdi men anlarqa gəzət qılır-men. Kim kim Haq rizəsi (17) üçün taqi Muhammed Resulullah dini yüksek bolsun taqi kəfirilər maqhūr bolsun, tēp gəzətqa rəğbat qılır [405] (1) bolsa,

çıqsunlar, tēp nidā qıldılar erse, üküş hālāyıqlar çıqtılar. Bu gāzıllardın biri cümle isti 'dādını (2) tamām [qılıp] ihlāş birle çıkarında bir kimerse anğa* at boynınga asğu tobra keldürdi. Bu aydı kim: Menim atımınğ (3) tobrası bar, muni taqı alayın, yolda gāzıllarğa kerek bolsa, alğanımdın ziyād nērseler bērseler, satğaymen, (4) tēp endişe qıldı taqı ol tobranı aldı. Ol kēçe tüşü bolur kim kökdin ēkki ferişte nāzil bolur taqı (5) ayturlar kim: Munça minğ hālāyıq gāzātqa çıqtılar. Cümlesini Hāq te'ālā fermānı birle bitigeliñg, tēp aydılar. Taqı (6) bu ēkki ferişteniñg biri fermānlayur erdi taqı biri anıñg fermānı birle bitiyür erdi. Ol fermānlağan ferişte (7) aydı kim: Falān hālāş Tanğrı üçün gāzāt qılmaqğa çıqtı, tēp bitigil, tēdi erse, ol taqı bitidi. Yana aydı kim: (8) Falān kimerse riyā üçün çıqtı, Tanğrı üçün çıqmadı. Mēni alp bahātūr tēsünler taqı hālāyıq mañga 'izzet (9) qılsunlar tēp çıqtı, tēp bitigil, tēdi erse, ol ferişte taqı bitidi. Andın sonğ nevbet mañga keldi erse, (10) aydı kim: Muni bāzırgānlıq üçün çıqtı tēp bitigil, tēdi erse, men feryād qıldım taqı aydım: Tanğrı haqqı üçün (11) men bāzırgānlıq üçün çıqmadım, hālāş Tanğrı üçün çıqtım, tēp aydım erse, ol ferişte mañga aydı kim: Sen (12) tobra almadıñg-mu? tēdi erse, men yıǵlayu başladım. Qaçan kim benim yıǵlağanımnı kördi erse, mañga rahm qıldı taqı (13) aydı kim: Ey ferişte, muni bāzırgān tēp bitimegil, vellkin mundağ bitigil kim, bu kimerse ihlāş birle gāzātqa çıqmış (14) erdi, vellkin tobra yuluqtı, ol tobranı yuldı** ziyāda şemen birle satmaq üçün, tēp bitigil. Anı Hāq te'ālā bilür muhlışlar (15) zümresidin keçürse, ol bilür, tēdiler. Taqı men oyğandım, tēdi.

'İsā peygāmbar 'as havārıllarğa aytur erdi kim: (16) Ey yārānlarım, zİnhār saqlanıñg tã'at ve 'ibādat içinde riyā ve sema'atdın. Eger rûza bolsanıñgız, başıñgızğa yağ (17) sūrtūñg taqı meḥāsiniñgızqa hem yağ sūrtūñgler, todaqlarıñgızqa hem yağ sūrtūñgler. Sizlerni kişi körse, hālī [406] (1) tã'ām tenāvul qılıp turur, tēp saqınsun taqı siziñg rûza tutğanıñgızın hēç kişi bilmesün, tēp aydı. (2) Anıñg üçün kim tã'at ve 'ibādatnı kişi bilür bolsa, anıñg āfatı üküş turur, riyā kirmedin qalmaz, tēp aydı.

(3) Emire'l-mu'minİna 'Alī ibnū Abī Tālib *razhu* aydı: Riyā qılğannıñg 'alāmātı üç turur: Yalguz ḥalvatta tã'at (4) qılır bolsa, kāhillik birle qılır; taqı hālāyıq arasında tã'at qılır bolsa, rağbat birle qılır; taqı eger kimerse (5) muni öger bolsa, 'amalı üze ol 'amalını ziyāda qılır; taqı yērer bolsa, ol 'amalını eksitür, tēdi.

Abū İmāmātı (6) 'l-Bāhill *razhu* bir kimersemi kördi, başını aşaq qılıp olturur erdi. Aydı: Ey başını quyu qatğan, (7) başıñgı qalduru tutğıl. Eger miskİnlikniñg taqı alçaqlıqniñg bar erse köñglüñg içinde, zāhirniñgda hālāyıqğa (8) bildürmegil, tēp aydı.

* Yazmada: kimerseke.

** Yazmada: buldı.

Abū Hureyre aydı *razhu*: Men Peygāmbār 'as'dın andağ eşittim kim, Peygāmbār 'as (9) aydı: Qıyāmat kün bolsa, *avş* üç kimerseni keldürgeyler: biri şehİd bolğay taqı biri 'ālim bolğay (10) taqı biri bay bolğay. Hāq *ttt* şehİdke su'āl qılğay kim: Sen dünyāda ne iş qıldıñg? tēp. Ol ayğay (11) kim: Yā Rebbenā, men ġazāt qıldım, kāfirlar birle uruştum, seniñ dīniñni yüksek qılmaq üçün taqı seniñ hoşnūd- (12) -luquñg üçün uruştum taqı cān bērdim, şehİd boldum tēse, Hāq *ttt* ayğay kim: Yalğan aytur-sen. (13) Men seniñ sirriñni bilür erdim, sen benim dīnim üçün taqı uruşmadıñg hem taqı benim hoşnūdluqum üçün taqı (14) uruşmadıñg. Seniñ i'tiqādıñg ol erdi kim meni halāyıq bahātūr tēsünler, bizim dünyāda hürmetimiz taqı 'izzetimiz (15) ziyāda bolsun taqı halāyıq arasında uluğ bolayın, tēp uruştuñg, köñglüñde hēç rizāmniñg talabı yoq erdi, (16) tēp ayğay taqı zebāniyalargā buyurgay kim, muni tamuğqa eletiñgler, tēp. Yana Hāq *ttt* ol 'ālimqa su'āl (17) qılğay kim: Sen dünyā 'ālamında ne iş qıldıñg? Ol 'ālim ayğay kim: Yā Rebbī, özümni emgetip taqı seniñ 'ilmüñni [407] (1) hāşıl qıldım taqı seniñ rizāñg üçün ol 'ilmüñni halāyıqqa neşr qıldım (ya'nī halāyıqlargā yaydım) tālīb 'ālimlargā öğrettim taqı 'avāmu'n-nāsqa (2) müşkillerini hal qıldım, fitvāke cevāb bitidim, minberke minip va'z ve naşlhat qıldım, halāyıqni seniñ yolunğqa ünde- (3) -dim seniñ hoşnūdluquñg üçün, tēp. Hāq te'ālā ayğay kim: Yalğan aytur-sen. Men seniñ sirringe vāqıf erdim. (4) Seniñ i'tiqādıñgda hēç rizāmni talab qılmaq yoq erdi. Seniñ i'tiqādıñg ol erdi kim halāyıq meni 'ālim tēp (5) ağırlasunlar, mañga hürmet, 'izzet qılsunlar tēp, cümle halāyıq üze benim hükümüm cārī bolsun, tēp aymış (6) erdiñg. Halāyıqlar anı taqı qıldılar, cezāñni dünyāda hāşıl qıldıñg, sañga ėmdi āhiratta ülüş yoq, tēp (7) ayğay taqı zebāniyalargā buyurgay kim muni taqı tamuğqa eletiñgler, tēp. Yana Hāq *ttt* ol bayqa su'āl (8) qılğay kim: Ey bay, sen dünyāda ne iş qıldıñg? tēp. Ol bay ayğay kim: Yā Rebbī, sen mañga māl ve ni'met rüzī qıldıñg (9) erse, men taqı ol mālñiñ zekātını bērdim, hec ve 'umra qıldım taqı sening rizāñg üçün mescid binā qıldım, köprüg binā (10) qıldım miskīnlerke tullargā, ögsüzlerke in'ām ve ihsān qıldım, tēp aysa, Hāq *ttt* ayğay kim: (11) Yalğan aytur-sen, kim hay-rāt ve ihsān qıldıñg erse, hēç benim rizāmni talab qılmadıñg, halāyıq meni cuvā[n]mard (12) tēsünler taqı halāyıq arasında hürmetim taqı 'izzetim ziyāda bolsun, tēp qıldıñg, tēgey taqı zebāniyalargā buyurgay (13) kim: Muni taqı tamuğqa eletiñgler, tēp. Andağ erse, ma'lūm boldı kim ne 'amal qılsa, 'ādemī ihlaş birle Tanğrılıq (14) üçün qılmaq kerek crmiş, yoq erse, nadāmat bolur ermiş.

'Addī bin Hātām aydı *razhu*: Peygāmbār 'aleyhi (15) 's-salām'dın andağ eşittim kim qıyāmat kün bolsa, *avş* riyā birle tāt qılğanlarga fermān kelgey kim: (16) Bularni uştmahqa eletiñgler, tēp. Bular taqı ġayat ferāh içinde bolğaylar. Qaçan kim uçtmah qapugınga (17) yetgeyler,

bizim birle ortağ türür. Nê emgek kim bizler bu isig havâda körer-miz tağı bu açlıqlar zaḥmatını tağı (13) meşaqqatını tartar-miz, cümlesiniñ şavâbı içinde bizler birle berâber tururlar, tedi erse, şaḥâbalar aydılar: Yâ Resûlallâhi, (14) bizler bu isigde munça emgek tartıp oğul qızdın adrılıp cândın keçip tenimizni kâfirlarınıñ qılıçına (15) qarşu qoḍup turur-miz, tağı anlar Medīne içinde köligede ehli evlâdı birle âsâyiş qılıp oltururlar. Neteg (16) bizler birle şavâb içinde şerik bolurlar? tēp su’âl qıldılar erse, Peyğambar ‘as aydı: Anlarınñ atları (17) tağı tēweleri yoq erdi tağı çıqmaqğa isti’dâdları yoq erdi, dervîş şaḥâbalar erdiler, velikin niyyet- [409] (1) -leri arıǵ erdi, i’tiqâdları şâfî erdi. Haq te’âlâqa niyâz qıldılar tağı aydılar: Yâ Rebbenâ, sirlerni tağı âşkâra- (2) -larnı bilgen pâdişâh sen turur-sen. Peyğambar ‘as birle tağı yârânları birle çıqğay erdük, cânlarımıznı (3) seninñ riżânğ üçün fidâ qılğay erdük tağı Peyğambar ‘as önğinde kâfirlar birle uruşqay erdük, (4) velikin neteg qılalınğ kim dervîşler turur-miz, azıqlarımız yoq, köliklerimiz yoq, tēp Haq te’âlâ ḥazratında (5) ḥaqlıqat köngül birle arıǵ niyyet birle niyâz qıldı[lar] erse, Haq te’âlâ anlar ‘özrini qabûl qıldı tağı sizke emgek- (6) -lerinğiz içinde ne şavâb kim bērdi erse, anlarınñ dîvânında tağı ol şavâb-larnı bitiyü bērdi, tēp aydı.

* Yazmada: *bilgil.*

Benü İsrâ'il (7) içinde qahtlıq boldı; musulmânlar qatıg emgendiler. Hêç ta'am tapulmaz boldı erse, anlarınğ 'âbidlarıdın (8) biri şahrâqa çıqtı taqı bir qum tepesi qatında Hâq te'âlâqa niyâz qıldı taqı aydı: Ey Bâr Hudâyâ, eger bu qum tepesi (9) un bolsa erdi, taqı benim mülküm bolsa erdi, bu halâyıqğa cümlesini qısmat qılğay erdim, tęp aydı erse, Hâq tebâraka (10) ve te'âlâ ol zamânanınğ peygâmbarınğa vahy qıldı taqı aydı: Ey peygâmbar, bargıl taqı ol 'âbidqa habar bérğil kim, bu sözni (11) râst i'tiqâd birle aydı; eger ol qum tepesi un bolsa erdi, men haqlıqat bilür-men kim ol cümlesini (12) halâyıqğa şadaqa qılğay erdi. Anınğ arıg i'tiqâdı taqı aşı niyyeti berekâtında ol un bolup şadaqa qılsa, (13) ne şavâb kim hâşıl bolğay erdi, ol şavâbnı men anınğ dīvânında bitiyü bérdim, tęp aydı, bu ma'nîdin ötrü kim...*

(14) Abū Hureyre *razhu* aydı: Kim kim cüftlense taqı kâbîn bérmeğe i'tiqâdı bolmasa, ol kâbînni haq borç tęp (15) bilmese, ol zinâ qılğuçı turur taqı kim kim borç alsa taqı ol borçını ötemekke i'tiqâdı bolmasa, ol oğrı (16) turur, tęp aydı.

Benü İsrâ'il içinde bir 'âbid bar erdi. Ol 'âbidke bir kimerse kelip habar bérdi kim: Falân yerde bir daraht (17) bar, ol darahtqa bir türlüq qavmlar secde qılurlar taqı anğa ta'zîm qılurlar, tęp habar bérdi erse, bu 'âbid [410] (1) gâzablandı taqı derhâl elginge balta aldı taqı qaşd qıldı kim ol darahtqa barayın taqı bu balta birle ol darahtnı (2) pāra pāra qılayın, tęp çıqtı. Yolda İblîs 'al bir şeyh şûratınğa bolup keldi taqı aydı: Ey (3) 'âbid, qançâ barur-sen? tęp su'al qıldı erse, ol aydı kim: Eşittim fulân yerde bir daraht bar ermiş, halâyıq- (4) -lar ol darahtqa 'ibâdat qılur ermişler. Êmdi barur-men taqı bu balta birle ol darahtnı pāra pāra (5) qılur-men, tęp aydı erse, İblîs aydı: Ey 'âbid öz 'ibâdatınğnı qoğup Hâq te'âlâ birle munâcât qılmağınğnı (6) qoğup bu iş birle meşğûl bolmaq sañğa ne kerek? têdi erse, 'âbid aydı: Emr-i ma'rûf qılmaq taqı nehy-i (7) münker qılmaq halâyıqnı Hâq te'âlâ yolınğa ündemek da'vat qılmaq bu taqı 'ibâdat turur taqı uluğ tã'at (8) turur, tęp aydı erse, İblîs aydı: Sen peygâmbar ermez-sen, bu iş sañğa farîza qılmışı yoq. Zamāna içinde (9) peygâmbarlar bar. Hâq te'âlâ tilese, ol peygâmbarlarqa fermānlağay; Hâq te'âlânınğ fermānı birle bu işni (10) qılğaylar, tęp aydı erse, bu 'âbid anınğ sözinge iltifât qılmağın baru başladı erse, İblîs aydı: Men (11) seni barmaqğa qoymaz-men, têdi erse, ol 'âbid aydı kim: Barur-men, têdi. Bu êkeğü biri birini tuttular erse, (12) 'âbid İblîsni yıqtı taqı köksi üzesinde olturdı erse, İblîs aydı: Mëni qoğgıl, men sañğa bir söz aytayın (13) kim seninğ maşlahatınğnı içinde bolğay, têdi erse, 'âbid qoptı erse, İblîs aydı: Ey 'âbid, men sañğa her (14) künde êkki altun bēreyin, sen bu işni qoğgıl. Şâhib-'ayāl turur-sen taqı dervîş turur-sen, bu êkki altunnı (15) rüz-

* Metinde kopukluk var.

gārīnğa ħarc qılıl, tēdi erse, ol 'ābid taqı qabūl qıldı taqı ėwinge qayıttı. Bir kün keldi taqı bērdi. (16) Yana ėkinç kün taqı keldi, ėkki altun bērdi. Üçinç kün kelmedi, hēç neerse bērmedi. Törtinç kün taqı kelmedi erse, (17) bu 'ābid bardı, bayaqı tēg baltasını aldı taqı ol darahtnı kesmekke qaşd qılu çıqtı erse bayaqı yerde İblīs [411] (1) ādemī şūratiŋa bolup keldi taqı aydı: Ey 'ābid, qança barur-sen? tēdi erse, 'ābid aydı kim: Ol darahtnı kesmekke (2) barur-men, tēdi erse, İblīs aydı: Men sēni qoy-maz-men, tēdi. Ol aydı: Men barur-men, tēdi. Yana tutuştılar. Bu nevbet (3) İblīs 'ābidni bastı taqı köksi üze olturdı taqı aydı kim: Bu işdin qayı-tur-mu-sen yā yoq mu? Ve eger tevbe qılmaz (4) ersenğ, sēni bu yerde helāk qılğay-men, tēdi erse, ol 'ābid aydı: Halā tevbe qıldım, barmaz-men, tēdi, İblīs taqı qoptı. (5) Andın soñğ bu 'ābid aytur: Ey şeyh, mañğa aytu bērgil kim ne sebebdin erdi kim men sēni ol nevbet bastım taqı (6) sañğa ġalaba qıldım taqı bu nevbet sen meni bastıñğ taqı mañğa ġalaba qıldıñğ, tēdi erse, İblīs aydı: Sening ol nevbette (7) niyyetiñğ arığ erdi, i'tiqādiñğ şāfī erdi, Haq rizāsı üçün qaşd qıldıñğ erdi. Ol yöndin sen mañğa ġālib (8) bolduñğ. Ėkinç nevbette men sañğa künde ėkki altun va'da qıldım erdi, ol va'dake ħilāf qıldım erse, ėmdi sen (9) mañğa ħamla qılmağıñğ taqı ol darahtqa qaşd qılmağıñğ yarmaq üçün boldı, Haq rizāsı üçün bolmadı erse, (10) men sañğa ġālib boldum taqı sēni bastım, tēp aydı.

SEKSİNÇ FAŞL

Kıne ve ħased āfatınıñğ beyānı içinde (11) turur

İmām Abū'l-Leys-i Samarqandī *rahmhi* Tenbīyatu'l-ğāfilin atlığ kitābında bu ħadīşni keltürmiş, (12) ħadīş bu turur: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ان الغل والحسد ياكلان الحسنات كما تأكل النار الحطب (13) Bu ħadīş ma'nisi ol bolur kim Peyğāmbar 'as ħabar bērü yarlıqar: Ĥaқиqatta kıne taqı ħased mu'min qulnuñğ (14) ħasanātını taqı edğülük-lerini helāk qılır taqı tüketür, neteg kim ot otunrı helāk qılır taqı tüketür, tēp aydı.

(15) Peyğāmbar 'as'dın su'al qıldılar kim: Haq te'ālā ħazratında qayu bir kimerse artuq turur? tēp aydılar erse, (16) Peyğāmbar 'as aydı: Qayu bir mu'min ve muvaħħidniñğ tili rāst bolsa taqı köñgli kıne ve ħa-seddin arığ bolsa, (17) Tañğrı te'ālā ħazratında ol mu'min artuq turur, tēp aydı taqı aydı kim: Köñgüllerde Tañğrı te'ālāqa sewüglügrek köñgül [412] (1) ol turur kim yazuqdın arığ bolsa taqı dīn içinde muħkem bolsa taqı mu'minlarqa şefaqlıq bolsa, tēp aydı. (2) Yana aydı kim: Ey yā-rānlarım, bir 'illet bar ādemī içinde burunqı ümmetlerde ol 'illet üküş erdi, ėmdi ol (3) 'illet sizlerke taqı sirāyat qıldı, tēdi erse, aydılar: Yā Resulāllāhi, ol 'illet ne turur? tēp su'al qıldılar erse, (4) Peyğāmbar 'as

aydı: Bir mu'min taqı bir mu'minqa həsəd qılıp yigrenmek. Uşbu 'illet mu'min dİnini yülügen (5) turur, ya'nİ hēç dİni içinde şavābı qalmaz, cümlesi helāk bolur ol həsəd qılmaq şūmluqında, tēp aydı. Yana (6) aydı kim: Ey yārānlarım, zİnhār biri birİngizke həsəd qılışmaŋız taqı biri birİngizke yigrenmeŋız taqı biri birİngizke (7) arqa çewrüp olturmaŋız taqı biri birİngizke şefaqlıq qarındaş boluŋ, tēp aydı. Taqı həsəd ol bolur kim (8) taqı bir mu'minqa kim Həq *tvt* ni'met bərmiş bolsa taqı 'ilm bərmiş bolsa yā taqı hürmet bərmiş bolsa, (9) bu kimerse hemİşe anıŋ zevālını tilese taqı ol ni'metni özingə bolmaq tilese taqı mu'minlarga edğülük (10) tēgmişte* qadğursa taqı emgek yā taqı muşİbat tegmişte ferağ qılsa, bu həsəd bolur taqı bu şifathıg kimerse-(11)-ler munāfiqlar şifathı turur, mu'min kimerseke bu şifathı kerekmez. Neteg kim Həq *tvt* Kelāmı içinde habar bērü (12) yarlıqar, *qt*: *إن تصبك حسنة تسوهم وان تصبك*

** (III: 120) *يفرحوا بها* (IX: 50) *مصيبة* Ma'nİsi (13) ol bolur kim:

Yā Muḥammed, saŋga edğülük tēger bolsa, bu munāfiqlarını qadğulug qılır ve eger taqı saŋga muşİbat teger (14) bolsa, anıŋ birle sewüşürler, tēp habar bērdi. Ma'lūm bolur kim mu'minlarga edğülük tēgmişte qadğurmaq (15) taqı yamanlıq tegmişte sewünmek munāfiqlar şifathı boldı erse, mu'min kerek kim özidin bu şifathı (16) ıraq qılsa, andın soŋ mu'min bolsa, yoq erse, işi hātarlıq turur.

Enes bin Mālik *razhu* aytur: (17) Bir kün Peyğāmbar 'as hıdmatında olturmuş erdük, Peyğāmbar 'as aydı: Hālİ bizlerke bir kimerse [413] (1) kelgey, ol kimerse uçtmaḥlıq bolğay tēdi erse, derhāl enşārİlardin bir kimerse keldi, ābdast qılmış (2) meḥāsinidin ābdast suwları tōkülü kirdi taqı salām qıldı. Şahābalar ta'accub qıldılar kim bu 'azİznİŋ (3) ne 'amalı bar erken kim Peyğāmbar 'as muŋga uçtmaḥ birle bişārat qıldı, tēp. Ertesi Peyğāmbar 'as (4) hıdmatında olturmuş erdük kim Peyğāmbar 'as yana aydı kim: Bukün bizlerke bir kimerse kelgey kim ol (5) kimerse uçtmaḥlıq bolğay, tēdi erse, derhāl bayaqı enşārİ kirdi, salām qıldı. Üçinç kün taqı mundağoq (6) tēmiş erdi, bayaqı teg enşārİ kirdi erse, 'Abdullāh bin 'Ömer aytur: Men bardım ol enşārİ ewinge taqı aŋgar aydım kim: (7) Ey enşārİ, üç kün boldı kim Muştafa saŋga uçtmaḥ birle bişārat bērür. Ėmdi men seni sewdüm, kerek kim üç (8) küŋge tegrü men saŋga qonuq bolsam, kündüz taqı senİŋ ewüŋde tursam, kēçe taqı senİŋ ewüŋde yatsam tēdi[m] erse, (9) ol enşārİ taqı: Andağ bolsun, tēdi. Üç kün anıŋ qatında turdum. Kündüz artuqsı ta'āt qılmadı erdi, (10) kēçe yaturda Həq te'ālānı yād qıldı taqı tünle qopup teheccüd taqı qılmadı. Men andağ saqındım kim bu kimerseniŋ üküş (11) 'amalı bar bolğay kim Peyğāmbar 'as muŋga uçtmaḥ birle bişārat qıldı. Men munuŋ 'amalinge muṭṭalı'

* Yazmada: *tilemişte*.

** Birbirine benzeyen iki ayet karışık olarak alınmıştır.

bolup (12) men taqı ol 'amal birle meşgül éwinde turdum erdi. Qaçan kim üç kün tamām boldı erse, men aydım: Yâ enşârî, cümle (13) 'amalıñg taqı ta'âtıñg mundağ mu turur, yoqsa mëndin 'amalıñgıñı örttünğ-mü? tēp su'āl qıldım erse, ol enşârî (14) aydı kim: Hemîşe 'amalım bu turur, artuqsı tã'at ve 'ibadatım yoq turur. Vellkin andağ sēzer-men kim Peyğambar 'as (15) mañga kim uçtmağ birle bişarat qılmağ, ol yöndin bolğay kim mu'minlar haqqıñga köñlümdə hēç kīne taqı (16) ḥased yoq turur. Munlarğa Haq te'ālā ne ni'met kim bērse, mañga bērmış tēg sewnür-men taqı eger mu'minlarğa Haq *twt* (17) emgek taqı muşibat tegürse, mañga tegmiş tēg qadğurur-men, tēdi erse, men taqı bildim kim bu ma'nıdin ötrü Peyğambar 'as [414] (1) aña bişarat bērmış, tēp.

Peyğambar 'as aydı: Ümmetim üze qatıq qorq[q]anımız işlerdin biri bu turur kim (2) Haq *twt* ummatımğa māl ve ni'met bergey taqı biri biringe ḥased qılğaylar taqı tã'atlarınıñ şavābları- (3) -dın mahrūm bolğaylar, tēp aydı.

Zekeriyyā peyğambar 'as aydı: Haq *twt* mañga ḥitāb (4) qıldı taqı aydı: Ey Zekeriyyā, bilgil, āğāh bolğıl kim bu ḥased qılğuçı benim fazlımğa öwkelig turur taqı qul- (5) -larım arasındaqı qısmat qılğanımğa rāzī bolmaz, tēp aydı.

'Āyişe *razhā* aytur: Peyğambar 'as (6) qaçan kim ġazātqa çıkar bolsa erdi, ḥatunlarıdın birini ihtiyār qılıp çıkarmaz erdi kim köñülleri (7) ḥasta bolmasun tēp, vellkin cümle ḥatunlarını bir yerke cem' qılır erdi taqı qur'a kemişür erdi: Qayu biriniñ (8) atı çıkar bolsa, ġazātqa çıkarur erdi. Bir nevbette Benū'l-Muştalıq ġazātıñga çıkar erken qur'a kemişti (9) erse, benim atım çıktı taqı mēni çıkardı. Qaçan kim Haq te'ālā Peyğambarğa nuşrat bērdi, ġazātın qayıtmışta (10) Medİneke yawuq keldük taqı qonduq. Şeher vaqtında men cāriya birle şahrāqa bardım erdi. Ol ḥālda köçünğler, (11) tēp i'lām qıldılar erse, men taqı ta'cıl qılıp öz kecābam qatıñga keldim. Baqar-men, boyumda zufārī monçuq- (12) -larım bar erdi, ol üzülmüş taqı tüşmiş. Men qayıttım taqı olturğamın yerde ol zufārī monçuqlarımın talab (13) qıldım taqı buldum. Yana men kecābağa kelgimçe çerig köçmişler taqı ol ḥādimler kim benim kecābamı tēweke yükler (14) erdiler, mēni kecāba içinde turur tēp saqınmışlar taqı barmışlar. Men şahrāda yalguz qaldım. Bolmasa, ol (15) qonğan yerimde olturdum, bolğay kim mēni kecābada yoq, tēp bilseler taqı mēni talab qılsalar, tēp (16) umīd birle olturdum erdi. Uyqu ġalaba qıldı erse, yattım, uyquğa bardım, ançaqa tegi kim tañ yarumuş. Oyğandım, (17) baqar-men, Şafvān atlıq şahābanıñg hemîşe 'ādātı ol erdi kim çerigdin sonğ yōriyür erdi, uyup qalğanlarını [415] (1) oyğatmaq üçün taqı tüşgen neerselerni kötürmek üçün. Ol keldi erse, men taqı terinçekimni yüzümke örttüm. (2) Mañga aydı: Sen kim sen? tēdi erse, men aydım kim: 'Āyişe turur-men, tēdim. Ol aydı: Peyğambar ḥatunı 'Āyişe mü sen? (3) tēdi

erse, men aydım kim: Ol turur-men, tédim erse, Şafvân têtesidin tüştü taqı maŋga aydı kim: Bu teweke münüŋ, (4) men tēweniŋ zumāmını tutup sizni çerigke yetgüreyin, tēdi erse, men taqı teweke mündüm. Şafvân tēweni yetip kelürde (5) yawuq keldük. ‘Abdullah bin Ubey, Hāsān taqı Mustih* bir yerde turur erdiler. ‘Abdullāh bin Ubey aydı Şafvānga kim: Bu tewe- (6) -niŋ üzesindeki hatun ne hatun turur? tēp su’āl qıldı erse, Şafvân aydı kim: Mu’mınlar anası Peygāmbar ‘as (7) hatunı ‘Āyişe hatun turur, tēp aydı erse, ‘Abdullah bin Ubey munāfiqlarınıŋ uluğı erdi, ol aydı kim: Āyişe (8) Şafvân birle halvat qalmışlar şahrāda, val-lāhi ‘Āyişe Şafvāndın qurtulmamış bolğay, Şafvân taqı (9) ‘Āyişedin qurtulmamış bolğay, tēdi. Taqı ol munāfiq bardı taqı çerig içinde üküş halāyıqğa bu sözni (10) aydı. Taqı halāyıq arasında bu söz fāş boldı. Hēç benim habarım yoq. Bu söz Peygāmbar ‘as qulaqıŋa (11) taqı tegmiş. Qaçan kim Medīneke kirdük erse, Peygāmbar ‘as benim hücremke kelmişde benim birle burunqı teg (12) sözleşmez erdi, öwkelig kişi menğizlig bir sâ‘at olturur taqı çıkar erdi. Bu arada men sökel boldum, (13) bir ayqa tegi töşekke yatıp şāhib-firāş boldum. Peygāmbar ‘as kirür erdi taqı çıkar erdi, hēç lutf (14) qılmaz erdi. Qaçan kim sökellikimdin qoptum taqı bir kēçe Umm-i Mustih tēyür erdiler, anamnunğ hādıması bolur (15) erdi, anıŋ birle şahrāqa çıkarda maŋga aydı: Yā ‘Āyişe, hēç bilür-mü-sen, Peygāmbar ‘as seniŋ birle burunqı (16) teg ermez, ne yandın turur? tēp aydı. Men aydım kim: Bilmez-men tédim erse, Umm-i Mustih aydı kim: Medīne içinde halāyıq (17) arasında habar andağ tüşüp turur kim ‘Āyişe Şafvân birle şahrāda halvat qalıp yawuz işni qılıp tururlar, tēp [416] (1) ayturlar taqı bu sözni Peygāmbar ‘as’qa aymışlar. Peygāmbar ‘as Asāma birle taqı ‘Alī birle meşveret (2) qılmış, Asāma aymış: Yā Resūlallāhi, ‘Āyişedin andağ iş kelmegey, tēmiş taqı ‘Alī aymış: Yā Resūlallāhi, ‘ālam (3) içinde hatunlar üküş turur; hātırınıŋızqa teşvīş kirmiş bolsa, aŋgar talāq bēriŋ taqı öŋgin hatun (4) alıŋ, tēmiş. Andın sonğ aymış kim: Āyişeniŋ qaravaşı Büreyreni üdeniŋ taqı sorunğ, tēmiş. Peygāmbar ‘as (5) Büreyreni ündemiş taqı sormış: Hēç bu hatununğ ‘Āyişedin yaman iş körmişniŋ bar mu? tēp su’āl qıldı (6) erse, ol aymış kim Men ‘Āyişedin yaman iş körmişim yoq, meger bir kün un yoğurmuş taqı uyquğa barmış (7) taqı ewke oğlaq kirip ol hamīrni yemiş. Andın öŋgin yaman iş körmişim yoq, tēse, Peygāmbar ‘as (8) taqı hēç nerce tēmemiş. Bolğay kim Cebre’l maŋga habar bergey, tēp aymış, tēdi erse, andın sonğra ‘Āyişe aytur: (9) Qaçan kim bu habarnı Mustih anasından eşittim erse, sökellikim taqı ziyāda boldı. Qaçan kim Peygāmbar ‘as (10) ewümke keldi erse, men aydım: Yā Resūlallāhi, maŋga destūr bērsenğiz, men atam anam qatıŋa barsam, tēdi[m] (11) erse, Peygāmbar taqı destūr bērdi. Men taqı atam anam qatıŋa bardım taqı

* Başka kaynaklarda *Misālî* olarak geçer.

anamğa aydım: Ey anam, hêç hâlâyıqdın (12) söz eşittinğ-mü? tédim erse, ol aydı kim: Ey ayâlm, üküş sözler eşittim, vellkin sökel erdinğ, ol (13) yöndin saňa aymadım, tédi erse, ol kêçe erteke tegi yıgladım. Yana ertesi aḥşamqa tegi yıgladım, hêç közümdin (14) yaşım tinğmedi, hêç kö-zümke uyqu kirmedi. Êkki kün tutuş yıgladım. Üçünç kün erdi kim Peyğām-bar 'as (15) bizim êwke keldi taqı olturdi taqı maňa aydı kim: Yâ 'Âyişe, sendin maňa hâlâyıq üküş sözler (16) ayturlar. Eger sen bu sözlerdin bēzār ersenğ taqı inşā'a'llāh kim bēzār bolğaysen yâ taqı Tañrı te'ālā sēni (17) yamanlıqdın bēzār qılğay; ve eger sendin bu yazuq kelmiş bolsa, istiğfār qılğıl taqı tevbe qılğıl kim [417] (1) Hāq te'ālā keçürgey, tédi erse, men atam Abū Bekrke aydım: Ey babam, Peyğāmbarqa cevāb bērinğ, tédim erse, atam aydı: (2) Vallāh, men cevāb bērü bilmez-men. Peyğāmbarqa neteg cevāb qaytarayın, hêç bilmez-men, tédi erse, anamğa aydım: Ey (3) anam, Peyğāmbarqa siz cevāb bērinğ, tédim erse, ol taqı aydı kim: Men neteg Peyğāmbarqa cevāb bēreyin, tédi erse, men (4) aydım: Yâ Resūlallāhi, siz bu sözlerni eşittinğiz taqı bu sözler könglünğüzde qarar qıldı. Êmdi, eger men aysam (5) kim bu yaman işlerdin taqı bu hālâyıqlar ayğan sözlerdin men bēzār turur-men, tēsem, vallāhi haqıqat ol (6) turur kim men bu sözlerdin bēzār turur-men, sizler maňa inan-mağaysız; ve eger aysam kim bu yaman işler mende (7) bar tēp, vallāhi bu yaman işler mende yoq turur; neteg aytayın kim mēnde bar, tēp. Vellkin men hêç neerse tēmez-men, (8) meger anı aytur-men kim: Yūsuf peyğāmbar qarındaşları Yūsufnı satmışdın soñğ bōri yēdi, tēp ataları (9) Ya'qūb peyğāmbarqā yalğan sözlemişler, Ya'qūb peyğāmbar aydı kim: *فصبر جميل* و الله المستعان (10) *علي ما تصفون* tēp aydı. Ma'nisi ol bolur kim: Êmdidin soñğ benim işim körklüg şabur qılmaq (11) turur. Ey oğlanlarım, siz ayğan sözlerke şabur qılmaqğa Tañrı *tvt* yārī bērgen turur, tēp (12) aymış, tédim. Men taqı aydım kim: Men andağ ḥurmetlig kişi ermez-men kim benim üçün Hāq te'ālā āyat ıdar (13) bolsa, kim benim arıqlıqımğa beyān bolğay. Vellkin umīd tutar-men kim Tañrı te'ālā sizke tüş körgüzse (14) taqı ol tüş içinde benim arıqlıqım bolsa, tédim. Taqı yıglayu başladım erse, Peyğāmbar 'as'qa vahy (15) kelmekiniñ eşeri zāhir bolu başladı. Qaçan kim Peyğāmbar 'as'qa vahy kelür bolsa erdi, hālī müteğayyir (16) bolur erdi; alnındın burçaq menğizlig 'araq kelür erdi. Bir zamān Cebre'lden vahynı eşitmişte hêç kimerse (17) birle söz qatmaz erdi. Qaçan kim Peyğāmbar 'as öz hālınğa kelse erdi, andın soñğ Kelāmu'llāhnı oqıyur [418] (1) erdi. Qaçan kim Peyğāmbarqa bu hālāt belgürdi erse, êw içindekiler cümlemüz tek turduq, hêç sözlemedük. (2) Peyğāmbar 'as'nuñğ mubārek alnıdın 'araq zāhir boldı taqı hālī aynadı erse, biz taqı ança şabur qılduq kim (3) Peyğāmbar 'as burunqı hālınğa keldi taqı közini açtı taqı aydı: Yâ 'Âyişe, bişārat

bolsun sanğa Hâq tebāraka (4) ve te'ālā lutf ve kerem qılıp sēni yamanlıqdın arıttı, on sekkiz āyat sening arıqlıqıñg üçün ıda bērdi, tēdi (5) erse, babam Abū Bekr aydı: Yā 'Āyişe, turgıl, Peyğāmbar 'as'nuñg ađaqıñga tüşgil, tēdi erse, men aydım: Peyğāmbarqa (6) şükür qılmaz-men. Şükür qılsam, Tañrıqa qılır-men, tēp aydım. Andın soñg Peyğāmbar 'as ol āyat-larnı oqıdı (7) āhırına tegi. Ol āyat bu turur, *qt*: انّالذين جاءوا بالالفك (8)

عصبة منكم لا تحسبوه شراً لكم (8) بل هو خير لكم لكل امرئ منهم ما اكتسب من الاثم والذى تولى كبره منهم له عذاب (9) عظيم (XXIV : 11)

Bu āyat ma'nisi ol bolur kim: Hâqıqatta ol kimersele kim yalğan sözni keltürdiler, anlar bir ögür (10) hālāyıq tururlar sizlerdin, ya'nı musulmānlardın; siz anı şer turur, tēp saqınmañg; şer anlarqa turur, velikin 'Āyişe (11) taqı Şafvānqa hayr turur, yazuqları kēter taqı bu kimerseke bu yalğan sözni sözlemek taqı eşitmek içinde (12) yazuq bar turur taqı uluğraq yazuqğa bu yalğan içinde kim kim erklendi erse, añar uluğ 'azāb bar turur, (13) tēp aydı.

Qaçan kim bu sözlerni Abū Bekr eşitti erse, sordı kim: Bu sözler kimdin çıqtı? Abū Bekrke aydılar kim: (14) Sening hālāñg oğlu Mustıñdin çıqtı taqı 'Abdullāh ibnü Ubeydin taqı Hāssāndın çıqtı, tēdiler erse, Abū Bekr ol (15) Mustıñqa kīnelig boldı taqı ant içti kim: Men bukündin soñg ol Mustıñqa hēç ihsān qılmağaymen, tēp (16) aydı erse, Hâq *tvt* revā körmedi kim mu'min kimerse taqı bir mu'minge kīnelig bolsa, hāşşa Abū Bekr menğizlig (17) mu'min bolsa. Aydı kim: Abū Bekr kīnelig bolmasun taqı ant içmesün kim Mustıñqa ihsān qılmağaymen, tēp [419] (1) afv qılsun, tēp āyat nāzil boldı erse, Abū Bekr taqı köñglidin Mustıñ haqqına tutğan kīnesini çıqardı taqı antqa (2) kefārat bērdi taqı Mustıñqa burunqıdın yahşıraq ihsān qılu başladı. 'Āyişe *razhā* hemişe aytur (3) erdi kim: Hâq *tvt* mañga fazīlat bērdi. Peyğāmbar hatunları ara benim arıqlıqıma kökdin āyat nāzil (4) boldı taqı men Peyğāmbarqa bikārat birle keldim taqı öñgin hatunlar bikārat birle kelmedi taqı Peyğāmbar 'as āhır (5) vaqtında benim köksüm üze cān bērdi taqı soñg ta'amı benim yarım erdi, tēp aytur erdi.

Mufazzal atlıg 'ālim Muhlib (6) atlıg hālifa qatınğa kirdi erse, Muhlib aydı: Yā Mufazzal, bizke va'z ve naşihat qılğıl, tēdi erse, Mufazzal aydı: (7) Ey hālifa, mütekebbirlik qılmaqdın zīnhār saqlangıl, avval mütekebbirlik qılğan İblis la'īn erdi kim Ādam peygāmbarqa secde (8) qılmağı, ebedi mel'ün boldı. Taqı tegme bir neerseke harışlıq qılmaqdın saqlangıl. Ādam peygāmbarqa Hâq *tvt* (9) uçtmañnı mubāh qıldı. Munça ni'meti birle taqı bu bir yıgaçdın yemegil tēmişdin soñg Ādam peygāmbar harışlıq qıldı (10) taqı ol yıgaçdın yēdi erse, uçtmañ ni'metleridin maħrūm boldı. Taqı aydı: Ey hālifa, zīnhār hāsed qılmaqdın (11) saqlangıl kim Ādam

peygâmbarnıñ ekki oğlu biri birini kim öldürdi hâsed qılmaqđın erdi, tēp aydı.

Peygâmbar aleyhi (12)'s-salām aydı: Qıyāmat kün bolsa, *āvş*, kimerse bolğay kim Haq *tvt* ol kimerseni tamuğqa fermān- (13) -lağay. 'Araşāt halqı birle hisāb qılmazdın oza bēğler, zālimler tamuğqa bargaylar taqı 'Arablar huşūmat birle (14) tamuğqa bargaylar taqı dehqānlar mütekebbirlik birle tamuğqa bargaylar taqı rüstāyılar cehl* birle tamuğqa bargaylar, (15) tēp aydı.

Cuhūdlar Peygâmbar 'as dünyāke kelmezdin oza çerigke barsa erdiler, Peygâmbarnı şeffī' qılır erdiler. (16) Haq *tvt* taqı anlarqa nuşrat bērür erdi. Qaçan kim Peygâmbar 'as meb'ūs boldı erse, hâsed qıldılar (17) taqı Peygâmbarqa inanmadılar, şiqāvat[-i] ebedī birle tamuğqa sezā boldılar. Adam oğlını bu kīne taqı hâsed tamuğqa eletür [420] (1) ermiş, tēp cümle halāyıqqa ma'lūm qıldılar.

İbni Sīrīn aydı *rahmhi*: 'Ömrüm içinde men hēç kimerseke (2) hâsed qılmadım, ol ma'nīdin kim endīşe qıldım: Bu kimerseke kim men hâsed qılğaymen, hālī ermez. (3) Bu kimerse uçtmahlıg bolğay yā taqı tamuğluğ bolğay. Eger uçtmahlıg bolsa, ol Taŋrı te'ālānıñ dōstı (4) bolur, anıñ üçün kim Haq *tvt* hēç dūşmānını uçtmaħqa kigürmez. Andağ erse, men Taŋrı (5) te'ālānıñ dōstıñga hâsed qılmaqım neteg lāyıq bolğay yāhōd bu dünyā ni'meti uçtmaħ muqābilasında hēç (6) neerse ermez, muñga nē hâsed qılayın? tēp endīşe qılır-men taqı hâsedni köñglümdin def' qılır-men. (7) Ve eger bu kimerse tamuğluğ bolsa, ol tamuğ 'azābı taqı 'uqūbatı aŋgar bes ermez-mü? Menim hâsed qılmaqım nē (8) hâcat turur? tēp hâsed qılmaz-men, tēp aymış.

Vaqt içinde bir dervīş bar erdi. Hırqa-pūş erdi. Tünini (9) taqı künini oyağlıq birle taqı 'ibādat birle ma'mūr tutar erdi. Kişilerke va'z ve naşī-hat qılsa, sözi (10) inğen eşer qılır erdi. Dünyā maħabbatı köñglinde yoq erdi. Her künde halīfa qapuğınga kelür erdi Halīfa (11) qaçan kim ewindin çıqıp atlanur bolsa erdi, halīfeke qarşu kelip aytur erdi: Ey halīfa, eğgölük (12) qılğıl, yawuzlarğa yawuzluqları tap turur, tēp aysa, halīfa taqı ol dervīş sözini tıñlep tek turur (13) erdi taqı ol dervīşke hürmet qılır erdi taqı dünyāvī neersedin ihsān qılır erdi. Bir kimerse bu dervīşke (14) hâsed qıldı taqı halīfağa aydı kim: Bu dervīş sözingne ne iltifāt qılıp sözini tıñleyür-siz? Bu dervīş yaman (15) kişi turur, hattā kim sizke taqı til tegrüp sizni 'ayblayur, tēdi erse, halīfa aydı: Meni 'ayblap ne aytur? tēdi (16) erse, ol kimerse aydı: Sizni aytur kim halīfanıñ ağızı sasıyur, hēç anıñ birle yawuq kişi sözleyü (17) bilmez sasığıdın, tēp aytur, tēdi erse, halīfa aydı kim: Ol dervīşniñ mundağ ayğanını neteg bilgeymiz?

* Yazmada: جَهْلٌ لَا زُ cuhullar (?)

tép [421] (1) aydı erse, ol kimerse aydı kim: Sizke qarşu turup sözlemişde ünderŋ. taqı yawuq keltürüp söz (2) aymış boluŋ, ol yeŋini burnıŋa qoyup siziŋ birle sözleşse, ma'lüm bolğay kim sizdin nefret (3) qılıp andağ qılmış bolğay, tēdi. Hālifa aydı: Andağ qılayın, tēdi. Ertesi bardı ol, ḥased qılğan ol (4) dervīşni ewinge ündedi taqı ta'ām qıldı, ol ta'ām içinge sarımsaq qattı taqı ol ta'āmı ol (5) dervīşke yēdürdi. Taqı ol dervīş bayaqı tēg çıqtı taqı ḥālifa qapuŋıŋa bardı taqı ḥālifağa aydı kim: Ey ḥālifa, (6) eđgü qullarğa eğgülük qılğıl, ağırlağıl taqı yaman kişilerke öz yamanlıqları kifāyat turur, tēp aydı (7) erse, ḥālifa aydı: Ey dervīş, maŋa yaqın kelgil, saŋa örtüglüg sözüm bar, aytu bēreyin, tēdi erse, bu dervīş (8) taqı ḥālifağa yaqın keldi taqı yeŋini ağızıŋa qoydı, ol ma'nı üçün kim ağızımda sarımsaq yıdğı (9) ḥālifaŋıŋ burnıŋa tegmesün, tēp. Hālifa ma'lüm qıldı kim ol kimerseŋiŋ ayğan sözi rāst, tēp. (10) Derḥāl öz ḥaṭṭı birle bitidi bir 'āmilğa kim: Bu bitigni eletgen kişini öltürgil taqı terisini soyğıl taqı (11) terisi içinge yişir qatğıl taqı mana keltürgil, tēdi taqı ol dervīşke aydı kim: Bu bitig baḥşış bitigi turur. (12) Bu bitigni fulān 'āmilqa eletgil, tēp aydı erse, dervīş taqı ol bitigni alıp tururda ol ḥased qılğuçı (13) qarşu keldi taqı dervīşke aytur: Bu ne bitig turur? tēp su'āl qıldı erse, dervīş aydı kim: Bu bitigni maŋa (14) ḥālifa bērdi. Fulān 'āmilqa eletür-men, baḥşış bitigi turur, tēdi erse, ol aydı kim: Bu bitigni maŋa bağışlağıl, (15) ol ḥālifaŋıŋ 'aṭası maŋa bolsun, tēdi erse, bu dervīş taqı ol bitigni aŋgar bağışladı. Ol ḥased (16) qılğuçı ol bitigni 'āmilqa tegürdi erse, 'āmil buyurdi cellādqa kim: Bu kişini öltürgil taqı terisini soyğıl (17) taqı terisinge yişir qatğıl taqı ḥālifa qatıŋa eletgil, tēdi erse, bu kişi feryād qıldı, 'āmilqa aydı kim: Bu bitig [422] (1) benim bitigim ermez, tēp. Nēçeme kim feryād qıldı erse, cellād hēç anıŋ sözinge iltifāt qılmağı taqı anı helāk (2) qıldı *. Ertesi bayaqı teg ol dervīş ḥālifa qapuŋıŋa kelip ol sözini aydı erse, ḥālifa aydı ol dervīşke (3) kim: Ey dervīş, saŋa bir 'aṭa bitigi bērmış erdük. Ne üçün bērmeding? tēp aydı erse, ol dervīş aydı kim: Men (4) barurda bir kimerse maŋa qarşu keldi taqı ol 'aṭa bitigini mēdin derḥōst qıldı erse, men taqı aŋgar bağışladım, (5) tēp aydı erse, ḥālifa aydı: Ol derḥōst qılğan kim erdi? tēp dervīşke su'āl qıldı erse, dervīş aydı: (6) Fulān atlıg kişi turur, tēdi erse, ḥālifa ol kişini bildi, andın soŋ ḥālifa aydı: Ol kişi sendin maŋa andağ (7) aydı kim: Bu dervīş sizni 'aybladı ḥālifaŋıŋ ağızı sasıg turur, tēp aydı. Sen mundağ söz aymışıŋ (8) bar mu? tēdi erse, dervīş aydı: *Wa'l-ayāzu billāhi*, men mundağ sözdin bēzār men, tēdi erse, ḥālifa aydı: Andağ erse, (9) ol kün kim men seni ündep yaqın keltürüp sözlemişde ne üçün ağızıŋqa yeŋiŋiŋni qođturŋ? tēp su'āl (10) qıldı erse, dervīş aydı kim: Ol kün erdi kim maŋa ol kişi aş qılıp ewinge ündep aşıŋa üküş sarımsaq (11) qatmış. Ol sarımsaq yıdğı

* Yazmada: qıldı erse.

sizinğ burnuñguzğa kirmesün, tēp yeñimni burnumqa qoğmış erdim, tēdi erse, ǵalıfa (12) aydı: Ey derviş, ėmdi mañğa seninğ sözünğ muǵaqqaq boldı kim eğgülerke eğgülük qılınğ, yamanlarğa öz yamanlıqı (13) tap turur, tēp aymış erdinğ. Bu söz rāstqa çıqtı. Sañğa ǵased qılıp sēni yamanlağan helāk boldı, tēp aydı. (14)

TOQSINÇ FAŞL

Gurūr ve ǵaflat āfatınınğ beyānı içinde turur.

İmām Şeb'ān ibnü Mehdī *raḥmhi* Musnedu (15) Enes atlığ kitābında bu ḥadīşni keltürmiş. Ḥadīş bu turur: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم

ألعقل صديقى (16) والاحق عدوى ثم قال لا تصحبوا مع الأحمق ولا تنقطعوا عن العاقل Bu ḥadīş ma'nisi ol bolur kim: Enes bin (17) Mālik *raḥhu* rivāyat qılır Peyğāmbardın: Peyğāmbar 'as ḥabar bērü yarlıqar: 'Āqil menim dōstum turur taqı aḥmaq menim [423] (1) duşmānım turur, tēdi erse, andın soñğ aydı: Ey yārānlarım, zīnhār aḥmaq birle suḥbat qılmañğ taqı 'āqildin kesilmeñğ, (2) tēdi erse, yārānları aydılar: Yā Resūlallāhi, 'āqil kim bolur? tēp su'al qıldılar erse, Peyğāmbar 'as aydı: 'Āqil (3) ol bolur kim dünyādın özinı yırağ tutsa taqı āḥiratqa qayıtsa taqı gūrda yatmaq üçün azıqını alsa taqı qıyāmat (4) kün isti'dādını tamām qılsa, tēdi.

Peyğāmbar 'as aydı: 'Āqilniñğ uğımağı yaḥşıraq turur aḥmaqniñğ oyaǵlıqı- (5) -dın taqı 'āqilniñğ yemeki yaḥşıraq turur aḥmaqniñğ tǵat içindeki emgekidin; taqı taqvā ēdisi taqı 'aql ēdisi taqı (6) yaqın ēdisiniñ zerre endāzalığ tǵatı yaḥşıraq turur dünyāke maǵrūr bolğan aḥmaqniñğ yer yüzi toluğ tǵatı- (7) -dın, tēp aydı. Yana aydı kim: 'Āqilniñğ hemişe nefsi alçaq bolur taqı 'amal qılır bolsa, āḥiratı üçün 'amal qılğan (8) bolur taqı āḥirat üçün qılır; taqı aḥmaqniñğ hemişe nefsi öz havāsınğa uyğan bolur taqı ne neerse kim nefsi tileyür bolsa, ol nefsinı (9) men' qılmaz, ol nef tilekini bērür. Ḥaq te'ālādın üküş şavāblar umıd tutar, tēp aydı.

İmām Gazālī *raḥmhi* aytur (10) Ehyā'u'l-'ulūm atlığ kitābı içinde: Aḥmaq kimerse 'ālimlar sözingde ittibā' qılmağın öz nefsiqa taqı Şeytānqa (11) ittibā' qılmađınıñ mişālı ol turur kim bir sökel bar kim sökellik birle mubtalā bolup turur, ṭabīb-i ḥāziq qatınğa bardı (12) taqı öz zaḥmatını ṭabībqa beyān qıldı erse, ṭabīb taqı anıñ 'illetini bildi taqı anğa muvāfiq dārū aytu bērdi taqı ǵıdā (13) içinde qayu bir ǵıdā kim anğar mufīd turur, anı taqı beyān qıldı taqı qayu bir ǵıdā kim ol 'illetke ziyān qılır, anı taqı beyān (14) qıldı taqı şerbetler içinde taqı fāyida qılğan şerbetni taqı beyān qıldı, ziyān qılğan şerbetni taqı beyān qıldı. Bu ṭabībqa (15) i'timād qılmağın cümle ṭabībqlarqa 'illetini şıfat qıldı erse, cümlesi taqı bu ṭabīb aymış teg beyān qıldılar. Bu sökelke (16) bu dārūlarınğ fāyidası

muqarrar boldı taqı bu ʔabıblarqa iʔtimād qılmadı. Andın soñ bu sökel bir rustâyı aḥmaq (17) kimerseke satğaştı taqı bir oğlanqa satğaştı. Bu sökel bu ékegüke ʔilletini aydı erse, anlar taqı bilmedin ne bolsa [424] (1) aydılar. Bu sökel bardı taqı anlar qavlınga iʔtimād qılmaz erken anlarınñ aḥmaqlıqını bilür erken anlar qavlı birle (2) ʔamal qıldı erse, helāk boldı. Ėmdi cümle enbiyā taqı evliyā taqı ʔulamālar ittifāq qılıp tururlar kim maʔşiyatnıñ (3) sökellikinge menfaʔatlıg dārū taqvā turur taqı ʔamal-i şāliḥ turur. Ėmdi bu sökel kim aḥmaq turur, Şeytānnıñ taqı (4) nefsinıñ sözinge ittibāʔ qılır taqı munça enbiyā ve evliyā ve ʔulamālar kim dīn içinde ʔabīb-i ḥāziq erürler, munlar (5) qavlınga ittibāʔ qılmazlar, lācerem helāk bolurlar. Ol ʔilletleri kündin kün ziyāda bolur, ol maʔşiyat cemʔ bolur, (6) küfürke mübeddel bolur taqı şiqāvat-i ebedīke sezā bolur. *Naʔūzu billāhi min zālīkaʔl-ḥizlāni.*

Tefsīr éçileri andağ aymışlar kim: (7) Benū İsrāʔıl içinde ékki qarındaş bar erdi. Atları vefātı boldı taqı üküş māl qaldı. Ékegü qısmat qıldılar, tegme biringe (8) tört minñ altun tegdi. Biri kāfir erdi taqı biri muʔmin erdi. Ol kāfir bolğan minñ altun çıqardı taqı bir maʔmūr (9) büstān satğın aldı taqı minñ altun ḥarc qıldı bir körklüg qız aldı taqı minñ altun ḥarc qıldı taqı bir bāğiça aldı, (10) içinde bir köşk binā qıldı, taqı minñ altun ḥarc qıldı taqı qullar, qaravaşlar aldı. Muʔmin taqı minñ altun çıqardı taqı (11) fuqarā ve mesākinge üleşti taqı aydı: Yā Rebbī, qarındaşım dünyā büstānı üçün minñ altun bérđi, men taqı uçtmaḥ üçün (12) fuqarā ve mesākinge bérđim. Kerek kim mañğa āḥiratta uçtmaḥ rüzī qılsañğ, tēp aydı. Yana minñ altun çıqardı taqı ʔulamāqa (13) ʔurafāqa iḥsān ve inʔām qıldı taqı aydı: Yā Rebbī, kerek kim mañğa uçtmaḥ içinde köşkler binā qılu bérseñğ, tēp aydı. (14) Yana minñ altun çıqardı taqı tullarqa taqı ögsüzlerke taqı muḥtāclarqa taşadduq qıldı taqı aydı: Yā Rebbī, kerek kim mañğa uçtmaḥ (15) içinde ḥūrālar taqı ʔaynālar rüzī qılsañğ, tēdi. Taqı minñ altun çıqardı, maʔlūllarqa* taqı ʔacizlarqa, dermānda– (16) –larqa üleşti taqı aydı kim: Bār Ḥudāyā, kerek kim mañğa uçtmaḥ içinde ḥādimlar taqı ġilmānlar taqı vildānlar rüzī (17) qılsañğ, tēdi. Ol kāfir qarındaş taqı atasıdın teggen tört minñ altunı dünyā asbābınga ḥarc qıldı. Bu muʔmin [425] (1) qarındaş taqı dört minñ altunı āḥirat asbābınga ḥarc qıldı. Taqı bir kün bu muʔmin kāfir qarındaş qatınga keldi taqı aydı: (2) Ey qarındaşım, sen ol Tanğırqa mu kāfirliq qılır-sen kim atañğ Ādamnı tupraqdın yarattı taqı sēni erkeklik suvıdın yarattı (3) taqı ol suwnı bir pāra qoyuğ qan qıldı taqı ol qoyuğ qannı bir pāra çeynem et qıldı taqı ol çeynem etni süñgükler (4) qıldı taqı ol süñgükler üze yana et keydürdi taqı ol seniñ teg ādemī qıldı. Ėmdi ey qarındaşım munuñğ teg uluğ qudrat– (5) –lığ pādişāhqa kāfirliq qılmağıl kim üküş nadāmat yeğey-sen taqı

* Yazmada: *mağlūllarqa.*

hêç fayida qılmağay. Taqı bu tört mîng altun kim saŋga (6) atadın qaldı, cümlesini helâk qıldınğ, bu fânî bolğan dünyâke harc qıldınğ, tēp üküş va'z ve naşîhat qıldı, velîkin (7) hêç fāyida qılmadı. Andın soıŋ kâfir qarındaşı aydı: Ey qarındaşım, sen mālınğnı ne qıldınğ? tēp su'âl qıldı erse, (8) mu'min qarındaşı aydı: Men cümle mālınnı Rebbümke borç bērdim, ol mālınnı Haq *tvt* âhiratta qarşu keltürgey, (9) tēdi erse, kâfir qarındaşı aydı: Ey qarındaşım, barça mālınğnı zāyi' qılmış-sen taqı muhtâc ve 'âciz bolup turur-sen. (10) Mēni kördünğ-mü kim bu mālınnı neteg yerlerde harc qıldım. Bukün hādîmlar taqı köşkler taqı büstānlar içinde tena'um qılıp (11) turur-men taqı sen munça mālın zāyi' qılıp faqîr ve muhtâc bolup turur-sen. Qanı, qıyāmatnı kim körüp keldi? Men hêç inanmaz-men (12) kim qıyāmat bolğay, tēp üküş melāmat qıldı erse, bu mu'min qarındaşınnıñ hâtırı mecrûh boldı, özi hasta ve bezmān (13) bolup qayıttı. Ol keçe içinde Haq *tvt* ol kâfirnıñ büstānını taqı köşkini taqı cümle mālını helâk qıldı hêç neerse (14) qalmadı. Bu qışşanı Haq *tvt* Muhammed Resûlallāhqa Cebre'îl birle ıda kērdi kim Muhammed ümmeti bu qışşanı oqup i'tibār (15) qılsunlar taqı dünyâke iltifāt qılmasunlar taqı âhîrat işi birle meşğûl bolsunlar, tēp ıda bērdi. Ol qışşa bu turur, (16) *q*t: (XVIII: 32) (الآیه) واضرب لهم مثلاً رجلين جعلنا لأحدهما جنتين من اعناب (الآیه)

İmām Gazālî *rahmhi* (17) aydı: Ahmaq taqı mağrūr ol kimerse turur kim Haq *tvt* ol kimerseke māl ve ni'met bērse taqı bu mağrūr ol māl ve ni'metni [426] (1) yerleringe harc qilmasa, tena'um birle meşğûl bolup nefis havāsınğa ittibā' qılıp taqı Şeytānğa ittibā' qılsa taqı aysa (2) kim: Haq te'ālā mēni i'zāz ve ikrām qıldı taqı māl ve ni'met bērdi, dünyāda neteg kim ağırladı âhiratta taqı andağ ağırlağay, (3) tēp mağrūr bolup rüzgār keçürse, mununğ mişālî ol turur kim bir kimerseñnıñ êkki qulı bar, birini sewer taqı birini (4) sewmez. Ol sewgen qulınğa hemîşe edeb qılır, va'z ve naşîhat qılır taqı üstādqa bērür, 'ilm ve hırad öğretür, (5) hêç oramda fāriğ yörimekke taqı oynamaqqa qoçmaz hem üstādqa taqı buyrur kim: Bu oğlanqa yahşı edeb (6) qılğıl, tēp aytur. Özi taqı edeb qılır taqı artuqsı ta'āmlar bērmez ziyān qılmasun, tēp. Hemîşe zahmat ve meşaqqat (7) içinde tutar kim ulğaymısta edeb ve hıradlığ bolsun, uluğlar hıdmatınğa lāyıq bolsun, tēp. Bu oğlan andağ (8) saqınur kim hōcam mēni sewmez, hemîşe mēni zahmat ve meşaqqat içinde tutar, tēp. Taqı ol bir qulını kim sewmez, aŋga aş, (9) ton bērür velîkin aŋga hêç nazar qılmaz, ne qılsa taqı hêç edeb qılmaz. Qayda kerek erse, yōriyür, nefsi ne neerse tilese, anı (10) hāşıl qılır taqı andağ saqınur kim mēni hōcam sewer kim maŋga hêç edeb qılmaz; ne kerek erse, qılır-men, maŋga hêç (11) gāzab qılmaz, tēp saqınur, velîkin ol hōcanıñ maḥabbatı aŋgar yoqluqı üçün andağ qılır taqı ol saqınç andağ (12) ermez. Ėmdi bu zamāna içinde kim kim māl birle mağrūr bolsa taqı dünyāda aŋgar hêç meşaqqat

təgmese, ol taqı andağ (13) saqınur kim: Men Haq te'ālānıñ maḥbūb qulı turur-men, tēp saqınur, velliğin andağ ermez. Ol kimerse haqıqatta aḥmaq (14) taqı mağrūr turur. Āḥiratta ma'lūm bolğay anıñ mağrūrluqı, tēp aydı.

Muslim bin Yasār *raḥmhi* aydı: Keçgen tün (15) secdeke bardım taqı secde içinde üküşrek turdum erdi, iley tişlerim tüştı, tēdi erse, bir kimerse aydı: (16) Yā şeyḥ, Haq te'ālānıñ raḥmatı üküş turur taqı biz Haq te'ālānıñ raḥmatına umıdvār turur-miz taqı özümüzni mundağ emgetmez-miz, (17) bolğay kim emgenmedin bizke Haq te'ālānıñ raḥmatı vāşıl bolğay, tēdi erse, Muslim aydı: Neme yırağ söz turur bu söz. [427] (1) Anıñ üçün kim ḥalq arasında 'ādat bu turur: Kim kim bir neerseni ḥāşıl qılmağğa umıd tutar bolsa, elbette ṭalab qılur; (2) taqı bir neersedin qorqar bolsa, elbette ol neersedin qaçar. Körmez-mü-siz eger bir kimerseke oğul qız kerek bolsa, (3) her ayna bir ḥatunni nikāḥ qılur. Eger nikāḥ qılmadın oğul qız ḥāşıl bolsun, tēp umıd tutar bolsa, ol aḥmaq bolur. (4) Ve eger nikāḥ qılsa taqı ḥatunğa şuḥbat qılmaz bolsa yā taqı şuḥbat qılıp inzāl qılmaz bolsa, hem taqı aḥmaq bolur. Ve eger (5) nikāḥ qılsa taqı ḥatun birle şuḥbat qılsa taqı inzāl qılsa, andın sonğ oğul qız ṭalab qılsa, ol taqı mu'ayyen ermez; iḥtimāl (6) bar kim oğul qız bolmasa yā taqı bolup turmasa, āḥiratqa naql qılsa. Andağ erse, hemİşe recā taqı ḥavf arasında turmaq (7) kerek. Bu ma'nı taqı andağq turur: Eger kimerse Haq te'ālānıñ raḥmatını ṭalab qılsa İmān keltürmedin, ol kimerse aḥmaq (8) bolğay. Ve eger İmān keltürse taqı 'amal-i şāliḥ qılmadın raḥmat ṭalab qılsa, hem taqı aḥmaq bolğay. Ve eger İmān keltürse taqı (9) 'amal-i şāliḥ qılsa, andın sonğ Haqıñ raḥmatını ṭalab qılsa hem ol raḥmat ma'lūm ermez kim teger-mü yā taqı tegmez-mü. Andağ (10) erse, hemİşe ḥavf ve recā içinde turmaq kerek, iḥtimāl bar kim āḥiratqa İmānsız barsa, tēp aydı. Mundağq ékin ekmedin (11) buğday umıd tutar yā taqı ekse taqı terbiyet qılmadın ṭalab qılsa, hem aḥmaq bolğay, tēp aydı. Andağ erse, ma'lūm boldı kim (12) 'āqıl ol kimerse boldı kim köñglidin cümle neerselerniñ maḥabbatını çıqarsa taqı Haq te'ālānıñ maḥabbatını ornatsa taqı (13) enbiyā ve evliyā maḥabbatını ornatsa taqı ḥayrāt ve ṭā'āt maḥabbatını ornatsa, anıñ üçün kim bu neerselerniñ maḥabbatı (14) hemān Tanğrı te'ālānıñ maḥabbatı turur, bu neerseler Tanğrı te'ālānıñ maḥbūbı turur. Taqı Tanğrı te'ālānıñ maḥbūbını sevmek Tanğrı te'ālānı (15) sevmek bolur. Qaçan kim qulnıñ köñglinde Haq te'ālānıñ maḥabbatı ornasa taqı öñgin neerselerniñ maḥabbatı çıqsa, bu qul hemİşe (16) Haq te'ālā birle bolur kim ol ma'nıke meşāyil murāqıba tēp ayturlar.

'Abdullāhi'l-Mubārek'[din] *raḥmhi* su'āl qıldılar taqı (17) aydılar kim: Yā şeyḥ, murāqıba ne bolur? tēp aydılar 'Abdullāhi'l-Mubārek aydı *raḥmhi*: Hemİşe fikriñ bu bolsa kim mēni [428] (1) Haq te'ālā körc

turur, tēp taqı özünġni ma'şiyatdın saqlayu tursaġ taqı köġlünġ Hāq te'ālā birle bolsa, bu murāqıba bolur, tēp (2) aydı. Neteg kim Cebre'İl Peyġāmbar 'as'qa su'āl qıldı, şahābalar huzūrında Peyġāmbar 'as'qa aydı: Yā Resūlallāhi, (3) eġgölük ne turur? tēp aydı erse, Peyġāmbar 'as aydı: Eġgölük ol turur kim Tanġrı te'ālāni köre turur teg 'ibādat qılsaġ. (4) Eger sen anı körmeseġ, ol bārī seni şeksiz köre turur, tēp bilsenġ, tēdi.

Bir şeyhniġ eşhāb ve yārānları bar erdi. (5) Bu yārānları arasında bir yigit kimerse bar erdi. Şeyh anı ta'zīm qılır erdi, öġin uluġ yaşıġ, muqaddam yārānları- (6) -dın anı artuq sewer erdi. Bu yārānlr tilke keldiler taqı şeyhqa aydılar: Yā şeyh, biz munça yıldın berü sizke (7) hıdmat qılır-miz taqı uluġ yaşıġ bolup turur-miz taqı 'ömrümüzni siziġ hıdmatıġızda keçürdük. Ėmdi bu yigit (8) kimerse sizke ne miqdār hıdmat qılmış bolġay kim siz bu yigitni cümlemüzdin artuq ta'zīm qılır-siz? tēp aydılar (9) erse, şeyh aydı: Andaġ erse, sizlerniġ tegme biriġizke bir tawuq bēreyin taqı bir bıçaq bēreyin kerek kim bu tawuqni kimerse (10) körmez yerde boġuzlap keltürsengiz, tēp tegmesinge birer tawuq, birer bıçaq bērdi. Bu yigitke taqı bir tawuq bir bıçaq (11) bērdi kim: Ey yigit, sen taqı bu tawuqni hālī yerde, kimerse körmez yerde boġuzlap keltürgil, tēdi erse, cümle yārānları (12) bardılar taqı ol tawuqları hālī yerde boġuzlap keltürdiler. Taqı küydiler. Bu yigit keldi, baqarlar, tawuqni boġuzla- (13) -madın tirig keltürdi erse, şeyh aydı: Ey yigit, bu cümle yārānlarqa fermānladım erdi, tawuqları boġuzlap (14) keltürdiler taqı saġa fermānladım erdi, sen nişe boġuzlamadın tirig keltürdünġ? tēp su'āl qıldı erse, yigit aydı: (15) Yā şeyh, siz bir şart qıldıġız erdi kim hālī yerde, kimerse körmez yerde boġuzlaġıl, tēp aydıġız erdi. Men qayu (16) yerke bardım erse, Hāq te'ālā hāzır turur taqı nāzır turur. Hēç andın hālī yer tapmadım, ol körmez yer bulmadım erse, boġuzlamadım, (17) tēdi erse, şeyh aydı: Ey yārānlarım, ėmdi sizke cevāb tegdi: bu yigitke Hāq *tvt* murāqıba maqāmını rüzī [429] (1) qılıp turur. Tüni küni Hāq te'ālādın hālī ermez. Oltursa, anıġ birle turur; tursa, hem taqı anıġ birle turur, yatsa, hem taqı anıġ (2) birle turur; hēç tarafata'l-'ayn köz açıp yumġınça Hāq te'ālādın hālī ermez. Taqı sizler nēçeme kim maġa üküş hıdmat (3) qıldıġız, velikin ġaflat birle qıldıġız. Ol hıdmat kim ġaflat birle bolġay, ol hıdmatqa ne i'tibār bolġay? Andaġ (4) erse, ma'lüm boldı kim ādemī Hāq te'ālā hıdmatında turmuşta köġlini hāzır tutmaq kerek ermiş kim ol hıdmatı (5) mu'teber bolsa. Eger köġli hāzır bolmasa, ol hıdmatı mu'teber bolmaz ermiş. Qamuġ vaqıtta köġlini hāzır qılu (6) bil-mese, hıdmat vaqtında bārī köġlini hāzır qılmaq kerek, öġin neerselerniġ teşvişini köġöldin çıqarmaq (7) kerek. Hāq te'ālā körer tēg 'ibādat qılmaq kerek. Eger qul hōcasını körmese, hōcası bārī qulını köre turur.

Vaqt (8) içinde bir pādīşāh bar erdi. Bu qulları arasında bir qulıġa inġen maġabbatı ġālib erdi taqı anı üküş aġırlayur (9) erdi, qatında

muqarrab qılıp turur erdi. Ol qulnuñg cemālī taqı öñginlerdin artuq ermez erdi. Bir kün bu pādşāh (10) vezīrleri birle awqa çıqtılar. Taqı havā isig erdi. Yıraqdın bir tağ köründi taqı ol tağ başında qar köründi. (11) Nāgāh pādīşāh ol tağ başıñğa nazar qıldı. Yana ékinç qata nazar qıldı erse, bu qul firāsati birle bildi kim pādīşāhnıñ (12) ol qarqa rağbatı bar, tēp. Taqı munça vuzarā taqı munça hādımlardın hēç kimerse pādşāh sirringe muṭṭali' bolmadı. (13) Derhāl atını ol tağ tarafıñğa yügürtti. Hēç kimerse bilmediler kim bu qul ne ma'nī üçün ol yanga teveccüh qıldı. (14) Qaçan kim havā qatıg isig boldı erse, qondılar taqı haymalar tiktiler, qoy boğuzladılar, üküş türlüg ta'āmlar (15) isti'dād qıldılar. Qaçan kim bu ta'āmlar muhayyā boldı, sufralar açtılar, türlüg türlüg ta'āmlar tenāvul qıldılar. (16) Qaçan kim pādīşāhqa 'aṭş gālib boldı taqı şerbetler bar, velikin sawutğu neerse yoq erdi. Bu arada erdi kim ol (17) qul bir fūṭa toluğ qar keltürdi taqı pādşāh öñginde qoḏtı erse, pādşāh aydı kim: Sañğa kim bu qarnı tağ başındın [430] (1) keltürgil tēp? Ol qul aydı kim: Mañğa hēç kimerse aymadı, velikin benim 'ādatım ol turur kim hemīşe siziñg (2) mubārek cemālñıñızqa baqıp turur-men. Sızdın ne ahvāl şādir bolsa, anıñg vaqtınça iş qılur-men. Qaçan kim (3) ol tağ tuşıñğa yetmiş erdük. Sizke nazar qılmış erdim. Siz ol tağ başıñğa ékki qata nazar qıldıñız. (4) Men aydım kim pādşāhlar nazarınıñg eşeri bar. Munlar nazarı guzāf ermez, elbette pādşāhnıñg rağbatı ol qarğa (5) tüşmiş bolğay. Men barayın taqı ol qardın keltüreyin, tēp barıp bu qardın keltürdüm, tēdi erse, pādşāh aydı (6) kim: Ey hādımlar, sizler aytur-siz kim: Cümlemüz hıdmat qılur-miz, pādīşāhqa hıdmat qılmaq içinde hēç (7) taqşır qılmaz-miz; neteg turur kim pādşāh bu bir qulıñğa maḥabbatı artuq turur bizlerdin, tēp aytur-siz. (8) Ėmdi sizlerke cevāb tegdi; Ėmdi sizler neçeme kim hıdmat qılur-siz, velikin öz nefsünğüz birle (9) meşğul turur-siz. Velikin bu qulumnı körer-men, hemīşe benim birle meşğul turur, nefsi birle meşğul ermez. Ol (10) cihetdin munı sizlerdin artuq sewer-men, tēdi erse, cümlesi iqrār qıldılar. Ėmdi ma'lūm boldı kim (11) maḥlūq hōca anıñg birle meşğul bolğan qulını özge qullardın artuq sewer ermiş. Ekremü'l-ekremīn (12) ve erḥamu'l-rāḥimīn Ḥaq te'ālānıñg qulı hemīşe köñgli anıñg maḥabbatı birle toluğ bolsa, hēç şek bolmağay kim (13) Ḥaq te'ālānıñg 'ināyatı taqı hemīşe anıñg birle bolğay.

İbnü 'Ömerke aydılar kim: Bir qul bar, Hırāda qoymatlıq (14) qılur. Hēç Ḥaqdın ḥālī bolmaz şahrāda beş namāznı qılur vaqtında taqı ağızdın tesbīḥ ve tehlīlni kēter- (15) -mez tēdiler erse, aydı: Men barayın taqı ol qulnı imtiḥān qılayın. Eger siz aymış teg bolsa, anı hōcasıdın (16) satğın alayın taqı āzād qılayın tēp yalguz şahrāqa çıqtı taqı bu qul qatıñğa keldi erse, bu qul İbnü 'Ömerke (17) salām qıldı, İbni 'Ömer *razhu* taqı cevāb qaytardı. Andın soñg aydı: Ey 'azīz bu qoylarıñgdın mañğa bir qoy [431] (1) satsañg bolğay-mu? tēp aydı erse, bu qul aydı: Ey 'azīz,

bu qoylar benim mülkim ermez. Men qul turur-men, bu qoylar (2) hōcam mülki turur, manga şer'an satmaq revā bolmaz, tēdi erse İbnü 'Ömer aydı: Ne bolğay bir qoy maŋa satsaŋ (3) taqı hōcaŋqqa aysaŋ kim bu qoyı bōri yēdi, tēseŋ, tēp aydı erse, bu qulnuŋ rengi müteğayyir boldı taqı (4) na'ra urdı taqı çaqırdı taqı aydı: Ey 'azl, ne qatıg söz sözlediŋ, Hāq *tv* cümlemüzke hāzır (5) taqı nāzır ermez-mü? Sirlerni taqı āşkārarnı bilgen pādīşāh ermez-mü? tēdi erse, İbnü 'Ömer aydı: Rāst (6) aydıŋ, andağ turur, velikin men seniŋ ma'rifatıŋnı tecribe qılu mundağ aydım. Bildim kim sen 'ariflardin crmiş- (7) -sen, tēdi taqı hōcasıdın ol qulnı üküş bahā bērip satgın aldı taqı āzād qıldı.

Yigitlerdin biri bir za'İfa- (8) -qa 'āşiq bolup turur erdi. Hemişe hālvat talab qılır erdi kim 'ışqınıŋ qışsasını anıŋ ileyinde 'arza (9) qılsa. Bir kēçe saqlap turur erdi kim bu za'İfa taşqa çıqtı erse, bu yigit öz 'ışqınıŋ qışsasını (10) beyān qıldı taqı bu za'İfadın murādını tiledi erse, bu za'İfa aydı: Ey yigit, uftanmaz-mu-sen? tēdi erse, yigit (11) aydı: Kimdin uftanayın? Vaqt kēçe bolup turur. Qatımızda hēç kimerse yoq, meger yulduzlar bar, tēdi erse, za'İfa (12) aydı: Yulduzlarnı yaratğan pādīşāh bizim hālımızqa muṭṭali' ermez-mü? Bizlerke hāzır taqı nāzır ermez-mü? tēdi (13) erse, yigit öz hālınğa keldi taqı hacālat gālib boldı taqı tevbe qıldı.

Mālik ibnü Dīnārqa su'āl qıldılar kim: (14) 'Aden atlıg uçtmağda kimler sākin bolğaylar? tēp aydılar erse, Mālik ibnü Dīnār aydı *rahmhi*: 'Aden (15) atlıg uçtmağda ol kişiler sākin bolğay kim bizler ma'şiyatqa qaşd qılmişdın soŋ Hāq te'ālānıŋ (16) 'ažamatını ögleringe tüşürüp ol ma'şiyatdın yığlınsalar, tēp aydı.

'Abdu'l-vāhidke su'āl qıldılar kim: (17) Yā şeyh, bu zamāna içinde murāqıba maqāmıŋa yetgen, hālāyıqdın yüz ewrüp hemişe Hāq birle bolğan kimerse bar mu? [432] (1) tēp su'āl qıldılar. Şeyh 'Abdu'l-vāhid aydı *rahmhi*: Bar turur taqı ol kimerse hālī bizke kelgey, tēp (2) aydı erse, baqtılar, 'Utbatu'l-Gulām kirdi taqı şeyhqa salām qıldı erse, şeyh aydı: Yā 'Utbat, qayda erdiŋ? tēp (3) su'āl qıldı, erse, 'Utbat aydı: Yā şeyh, ēwdc erdim. Sizke salām qılayın taqı siziŋ hıdmatqa fāyida alayın, tēp (4) keldim, tēdi erse şeyh, aydı: Ėwdin kelmişte hēç kimerse birle satğaştıŋ-mu? tēp su'āl qıldı erse, 'Utbat (5) aydı kim: Hēç kimerseke satğaşmadım, tēdi erse, şeyh aydı: Ėwüŋdin bizke tegi bāzār turur, neteg satğaşmadıŋ? (6) tēp aydı erse, 'Utbat aydı: Yā şeyh, bilmez-men közümke hēç kimerse körünmedi, tēp aydı.

'Āriflardin biri aytur: (7) Şahrāqa çıqtım. Baqar-men, yigitler oq atarlar. Bu yigitlerdin yıraqraq bir derviş oturup turur. Men andağ (8) saqındım kim bu derviş bu yigitlerniŋ ot atğanıŋa nazzāra qılır, tēp. Qaçan erse, ol derviş erenlerdin, (9) Hāq te'ālānıŋ velliridin ermiş. Hāq te'ālā birle meşğül ermiş. Men taqı anıŋ hıdmatıŋa barıp oturayın

taqı (10) bu yigitlerniñ oq atqanlarına teferrüc qılayın, tęp bardım taqı ol dervişke salām qıldım erse, ol derviş (11) taqı cevāb qaytardı. Men tiledim kim derviş birle kelimāt qılsam. Derviş aydı: Ey 'azl, kelimāt qılmaqdın (12) Hāq te'ālānıñ zikri birle meşğül bolmaq fāzilraq turur, tēdi. Men aydım: Ey derviş, munda yalguz turur-siz. (13) Ol aydı kim: Yalguz ermez-men. Hāq te'ālā hāzır turur ēgnimde ēkki ferīşte hāzır tururlar, tēdi. Men aydım: Ey derviş, (14) bu yigitlerdin qayu biri ozup turur? tēdim erse, derviş aydı: Qayu birini kim Hāq te'ālā yarlıqamış bolsa, (15) ol ozmış bolğay, tēdi taqı turdı, kētti.

Bir kimerse Dāvud-i Tāyī ēvinge kirdi, özinge ziyārat qılğalı. Taqı (16) ēwnüñ saqfıñğa nazar qıldı. Baqar, bu ēwnüñ ağırlıqı sınıp turur. Dāvud-i Tāyīqa aydı: Yā şeyh, bu ēwnüñ ağır- (17) -lıqı sınıp turur, munda olturmaq hātar turur, tēdi erse, şeyh aydı: Men on ēkki yıl boldı kim bu ēw içinde turur-men, [433] (1) hēç bu ēwnüñ saqfıñğa taqı nazar qılmışım yoq, ol ağırlıqıñıñ sinuqını taqı kōrmışım yoq, tēdi taqı aydı: (2) Artuq nazar qilmaq taqı artuq sözlemek taqı artuq işler qilmaq bu gāflatdın turur. Kimerse hemīşe Hāq birle (3) bolsa, bu kerekmez, artuq işler ol kişidin kelmez, tęp aydı.

ONINÇ FAŞL

Uzaq umıñ tutmaq āfatınıñ beyānı (4) içinde turur.

İmām Bağavī *rahmhi* Meşābīh atlıg kitābında bu hādīşni keltürmiş Hādīş bu turur: انس بن مالك رضى الله عنه أنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم يهرم ابن آدم ويشب معه اثنان ألحرص على (6) المال ألحرص على العمر Bu hādīş ma'nisi ol bolur kim: Enes bin Mālik *rahmhi* rivāyat qılır Peyğāmbardın kim Peyğāmbar (7) 'as hābar bērü yarlıqar: Ādam oğlu qarıyur, abuşqa bolur taqı ēkki neerse ādam oğlu birle hēç qarımaz: biri ol (8) kim mālqa hārīş bolmaq, ēkinçisi ol kim 'ömürke hārīş bolmaq. Ādam oğlu nēceme qarisa, ādam oğlu içinde bu ēkki (9) hāşlat qarımaz; hemīşe ādam oğlınıñ talabı üküş māl turur taqı üküş 'ömür turur, tęp aydı.

İbnü 'Abbās aydı (10) *razhu*: Peyğāmbar 'as bevl qıldı taqı teyemmüm qıldı erse, men aydım: Yā Resūlallāhi, suw yawuq turur, teyemmüm ne hācat (11) turur? tęp aydım erse, mañga aydı: Yā İbni 'Abbās, men ne bilür-men kim suwğa bargınça ecel vefā qılır-mu yā taqı yoq mu? tęp (12) aydı.

Asāmat ibnü Zeyd *razhu* bir cāriya satğın aldı yüz altunğa, semeni mü'eccel bir ayqa tegi. Qaçan kim bir ay tamām (13) bolsa, bu yüz altunni edā qılğaymen, tęp 'ahd qılıştılar. Andın sonğ Asāma keldi taqı Peyğāmbar 'as'qa hābar (14) bērdi erse, Peyğāmbar yārānlarınqa aydı: Ey yārānlarım, bu Asāmadın ta'accub qılmaz-mu-siz? Bu Asāma inğen

uzaq (15) umınçlıg kişi ermiş. Ol Tanğrı birle ant yâd qılur-men kim benim rûhum anıñg taşarrufunda turur, êkki közimni (16) açar bolsam, andağ sêzer-men kim êkki kirpüküm biri biringe qawuşmadın Hâq te'âlâ cānımnı qabz qılğay, tēp. (17) Taqı bir luqma ağızıma qatar bolsam, andağ sêzer-men kim bu luqmanı çeynemezdin burunraq Hâq te'âlâ cānımnı qabz [434] (1) qılğay, tēp. Taqı bir qadamumnı atlasam, andağ sêzer-men kim taqı bir qadamumnı atlamazdın burunraq Hâq te'âlâ (2) cānımnı qabz qılğay, tēp. Ey yārānlarım, eger 'aqlıñız bar erse, özleriñizni ölüğlerdin sanañız. Ol Tanğrı (3) birle ant yâd qılur-men kim nefsum anıñg taşarrufunda turur: Ne neerse kim Hâq te'âlâ va'da qılıp turur, ol kelmedin (4) çāra yoq, tēp aydı.

'Arıflarınñ ba'zısına su'âl qıldılar kim: Hālınğ neteg turur? tēp. Ol aydı: Menim hālım andağ (5) turur kim pādışāh cellādqa buyurdı kim: Bu kimerseñi öltürgil, tēp. Cellād taqı elginge qılıç aldı taqı elgini (6) qaldurdı kim qılıç birle bu kimerseñiñ boynıma ursa, bu kimerse taqı boynını uzattı kim cellād ursun, tēp. Ol (7) kimerseñiñ hālı neteg erse, benim hālım andağ turur, tēp aydı.

Şaqıq-i Belhî *rahmhi* Şeyh Abū Hāşimqa ziyarat qılı (8) bardı taqı ridāsınñ uçınğa bir neerse tügmiş erdi. Abū Hāşim aydı *rahmhi*: Yâ Şaqıq, ne neerse turur kim bu (9) ridānğ uçınğa tügüp turur-sen? tēdi erse, Şaqıq aydı: Ey şeyh, sizke kelürde bir qarındaşqa satğastım. Ol (10) 'azîz mañga bir awuç bādām bērdi. Ol bādāmı munda tütüm, aḥşam bolsa eḫār qılmaq üçün, tēdi erse (11) şeyh aydı: Yâ Şaqıq, seniñ i'tiqādınğ bu mu turur kim sen aḥşamqa tegi bāqı qayğay-sen tēyi? Men seni mundağ (12) saqınmaz erdim. Bukündin soñ sen mañga kelmegil, sen benim birle sözleşmegil, tēp gāzab qıldı taqı turdı (13) taqı Şaqıq qatındın kētti. Şaqıq andağ ayğanınğa nadāmat yēdi taqı müteḫayyir bolup qaldı.

Bir kün Peyğāmbar 'as (14) aydı 'Ömer oğlu 'Abdullāhqa: Yâ 'Abdullāh, eger erteke çıqsanğ, nefsünğke aymağıl kim men kēçeke teger-men, tēp; (15) ve eger kēçeleseñ, nefsünğke aymağıl kim erteke çıkar-men, tēp. Yâ 'Abdullāh, tiriglikdin neerse ḥāşil qılğıl (16) sökelikiñ üçün. Yâ 'Abdullāh, qıyāmatta atınğ ne bolur bilmez-sen. Sañga Sa'İd mü tēp ündegeyler yâ taqı (17) Şaqı mü tēp ündegeyler.

Bir kün 'İsā peyğāmbar 'as şahrāda olturmuş erdi. Baqar, bir abuşqa keldi taqı [435] (1) elinge türü aldı taqı yerni aḫtaru başladı ekmek üçün. 'İsā peyğāmbar aydı: Bu kimerse abuşqa bolup turur. (2) Bu qaçan ekin ekgey taqı qaçan ol ekinni bu yēgey? Mundağ uzaq umınçlıg kimerse ermiş, tēdi taqı aydı: Yâ Rebbî, (3) mununğ bu uzaq umınçını sen köñlindin çıkarğıl, tēmiş erdi. Bu abuşqa ol sâ'at içinde türüsini bıraqtı, (4) taqı yattı erse, 'İsā peyğāmbar 'as Hâq te'ālādın tiledi: Yâ Rebbî, bu abuşqağa

burunqı tég uzaq umınçısın rüzî (5) qılğıl, temiş erdi. Bu abuşqa bayaqı tég qoptı taqı türüsini aldı taqı işleyü başladı. 'İsā peygāmbar 'as (6) abuşqa qatınga keldi, taqı abuşqadın su'āl qıldı kim: Ey abuşqa, bu sâ'at işleyü başladınğız erdi; henüz arğu (7) vaqt bolmadın türüni bıraqtınğız taqı yattınğız. Yana ol sâ'at içinde qoptuñguz taqı işleyü başladınğız, ne hikmet (8) erdi? tēp su'āl qıldı erse, abuşqa aydı: Ol sâ'at kim men türüni bıraqtım, köñglümke andağ tüşti kim: Ey miskīn, (9) sen abuşqa bolduñg. Bukündin sonğ sañga ne iş kerek? Ahşamqa tegeriñni bilmez-sen. Bu êkin birle meşğül (10) bolur-sen. Bu êkin tamām bolğınça seninğ 'ömrüñg vefâ qılğay-mu yâ yoq mu? tēp hâtırımqa tüşti erse, cümle ni terk (11) qılıp endişe qılmaq üçün yatmış erdim. Bir sâ'atdın sonğ yana hâtırımqa tüşti kim: Ey miskīn, ihtimāl (12) bar, sañga Tanğrı te'ālâ bir qaç yıl taqı 'ömür bërse, sendin abuşqalar taqı bar, sañga yatmaq kerekmez. Turgıl, kesb (13) qılğıl. Tanğrı te'ālâ sañga tiriglik bërse, kişike muhtâc bolmağıl, tēp köñglümke tüşti erse, yana işleyü (14) başladım, tēp cevâb aydı.

Bir kün Peygāmbar 'as yārānlarga aydı kim: Ey yārānlarım, sizler sewer-mü-siz (15) uçmañqa kirmekni tiler-mü-siz? tēp su'āl qıldı erse, cümleleri aydılar kim: Yâ Resûlallâhi, uçmañqa kirmekni (16) inğen sewer-miz, tēp aydılar erse, Peygāmbar 'as aydı: Andağ erse, umınçlarıñızni qısqa qılınğ taqı ecel- (17) -leriñizni közleriñiz öñinde qılınğ, tēp aydı.

Furâza atlıg kimerse dünyâdın naql qıldı 'azîzlarda biri [436] (1) anı tüşinde körüp andın su'āl qıldı kim: Âhîratqa qayu bir 'amal Haq te'ālâ hażratında artuqraq turur? tēp su'āl (2) qıldılar erse, Furâza aydı: Tevekkül qılmaq taqı umınçni qısqa tutmaq, tēdi.

Şeyh Hasan-i Başrıqa su'āl qıldılar kim: (3) Yâ şeyh, köñglekiñiz inğen kir turur. Munı nişe yuvdurmaz-siz? tēp aydılar erse, şeyh aydı: Andın taqı êwekrek (4) işim bar turur, añar fırsatım yetmez, tēp aydı erse, aydılar: Yâ şeyh, ne êwek işiñiz bar? tēp su'āl qıldılar erse, (5) şeyh aydı: Bu ölüm bizlerke inğen yaqın turur, uşbu ölüm isti'dādı birle meşğül turur-men. Bilmez-men bukün mü (6) kelür yâ taqı kēçe mü kelür yâ taqı erte mü kelür. Baqıp âmâda turup intizâr içinde turur-men, hēç öñin işlerke fırsatım (7) yetmez, tēp cevâb aydı.

Saħīm aytur: 'Âmir bin 'Abdulāhqa *razhu* ziyārat qılu bardım. Baqar-men, namāz qılu turur. Qaçan (8) namāznı tamām qıldı erse, mañga aydı: Yâ Saħīm, hācatıñg bar erse, ayğıl kim benim ta'cīlim bar, tēdi erse, men aydım: Yâ şeyh, (9) ne ta'cīliñiz bar? tēp su'āl qıldım erse, mañga aydı: Bilmez-men melekü'l-mevt hālî mü kelgey? tēdi erse, men taqı turdum (10) taqı hayır-bād qıldım.

'Abdullāh ibnū 'Ömer aytur *razhu*: Men anam birle êwnüñg yıqılmaşlarını işlāh qılur erdük. (11) Bu arada Peygāmbar 'as keçti erse, men salām qıldım, mañga taqı Peygāmbar 'as cevâb qaytardı taqı aydı: Yâ

‘Abdullâh, (12) ne iş birle meşgûl turur-sen? tēp su’âl qıldı erse, men aydım: Yâ Resûlallâhi, bu êwnünğ yıquqlarını anam birle (13) işlâh qılu turur-miz, tēdim erse, Peygâmbar ‘as aydı: Yâ ‘Abdullâh, uluğraq taqı êwekrek iş bar erken, (14) mundağ işler birle nişe meşgûl bolur-sen? tēp aydı.

Şeyh Dāvud-i Tāyî hıdmatinga bir kimerse keldi taqı aydı: (15) Yâ şeyh, maŋga Peygâmbar ‘as’nuŋ hadîşidin aytu bērgil, tēdi erse, şeyh, aydı: Ey ‘azîz, meni ma’zûr tutğıl (16) kim benim inğen êwek işim bar turur, tēp aydı erse, bu ‘azîz aydı: Yâ şeyh, ne êwek işinğ bar? tēp su’âl qıldı (17) erse, şeyh aydı: Bilmez-men hâlî mü cānım çıkar yâ taqı bu sâ‘atdın soŋgra mu cānım çıkar? tēp aydı erse, [437] (1) ol kimerse, hēç neerse tēmedi taqı çıqtı.

Peygâmbar ‘as’qa su’âl qıldılar taqı aydılar: Yâ Resûlallâhi, kimerse şehîd (2) bolmadın şehîdler maqamını bulğay-mu? tēp aydılar erse, Peygâmbar ‘as aydı: Kim kim tün taqı kün içinde yigirmi (3) qata ölümni yâdınğa keltürür bolsa, ol kişiğe Hâq *tvt* şehîdler maqamını rûzî qılğay, tēp aydı.

(4) Yana su’âl qıldılar: Yâ Resûlallâhi, halâyıq içinde ‘âqılraq taqı usluğraq kim turur? tēp aydılar erse, Peygâmbar (5) ‘as aydı: Kim kim ölümni üküşrek yâdınğa keltürür bolsa taqı ölüm isti‘dādını qılır bolsa, ‘âqılraq (6) taqı usluğraq ol kimerse turur, tēp aydı.

Peygâmbar ‘as keçerinde kördi kim halâyıq bir yerde yığılışıp (7) oturup külüşür erdiler. Peygâmbar ‘as anlarğa aydı kim: Mezelerni bulğasturğan ölüm sözini (8) sözleşinğ kim bu külmekinğiz sizdin zâyil bolsun, tēp aydı.

‘Ömer ibnü ‘Abdu’l-‘azîz *rahmhi* öziniŋ (9) ‘âdatı ol erdi kim her kēçe Hâqdın qorqğan, dünyâke meyli bolmağan pārsâ ‘âlimlarını cem‘ qılır erdi. (10) Taqı aytur erdi kim: Ölümün önğın neerse birle meşgûl bolmağalıŋ, tēp aytur erdi. Erteke tegi ölümününğ (11) sözlerini sözleşip yığlaşur erdiler. İleylerinde cināza qoyulmuş menğizlig.

‘İsâ peygâmbar ‘aleyhi (12) ‘s-salām qatında ölümni zıkr qılır bolsalar, ‘İsâ peygâmbar ‘as’nuŋ tegme bir tükleri tūpindın qan çıkar (13) erdi, ölüm heybetidin. Taqı Peygâmbar ‘as qatında qıyāmatnı yâ taqı ölümni yâd qılır bolsalar, ança yığlayur (14) erdi kim boğuşları sust bolup bēhüş bolup yıqılır erdi. Yana rahmat sözini sözleyür erdiler. Andın (15) soŋğ ‘aqlınğa kelür erdi taqı özinge qayıtur erdi.

Rebî‘ ibnü Haysam *rahmhi* tūnekinde bir gūr qazıp (16) turur erdi. Hemîşe ol gūr içinge kirip yatur erdi taqı ölümni yâd qılıp üküş yığlap çıkar erdi.

(17) Peygâmbar ‘as âhir vaqtında, bir qadağ birle suw bar erdi, elğini ol suwqa qatar erdi, yana mubârek yüzinge [438] (1) sürter erdi taqı aytur

erdi: Yâ Rebbî, ölümünüñ qatıqlıqlarını mañğa âsân qılu bérğil, tēp Hâq te'âlâdın tileyür (2) erdi. Fâtıma *razhâ* aydı: Ey babam, sizinñ qaç-ğunğuz köñglümke ne uluğ eşer qıldı, tēp aydı erse, Peyğambar (3) 'as aydı: Yâ Fâtıma, atañğ üze ölümün soñğ hēç qağğı yoq. Ne qağğı kim bar atañğqa, cümlesi dünyâda (4) erdi, âhıratda hēç qağğı bolmağay, tēp aydı.

Benü İsrâ'ılınıñ zâhidları güristânqa çıqtılar taqı Hâq te'âlâ- (5) -dın tilediler kim bir ölügni munlar du'âsı birle tirgüzse. Hâq te'âlâ taqı bir ölügni tirgüzdi. Ol ölüg (6) gürindın qoptı, alında secde eşeri bar erdi. Ol ölüg munlarğa aydı kim: Ey 'azızlar, mēni Hâq *tvt*'dın (7) tilep nişe tirgüzdüñüz kim men éllig yıldın berü ölmüş kişi turur-men. Henüz ölüm-nüñ açığılı köñglümdin (8) kētmedin turur, tēp aydı.

Mūsâ peygâmbar 'as'qa Hâq *tvt* hıttâb qıldı âhıratqa naql qılmaşdın (9) soñğ: Yâ Mūsâ, ölümni neteg bulduñğ? tēp aydı erse, Mūsâ peygâmbar 'as aydı: Bir tirig çıpçuqnı tâba içinde (10) qodsalar,* ölmez kim bu belâ-dın qurtulsa; yâ taqı qurtulmaz kim uça taqı necât bulsa. Men taqı bu ölümni (11) munuñ meñgizlig buldum, tēp aydı.

Ka'b aydı *rahmhi*: Bu ölüm bir butaq meñgizlig turur kim tikenleri (12) üküş turur taqı tegme bir tiken bir tamarğa müte'allıq bolup yapşun-mış turur. Bir quvvatlıg kimerse ol butaqnı (13) tartıp âdemî içindin tamarlarını üzüp içlerini buzup çıqarmış meñgizlig turur, tēp aydı.

Peyğambar (14) aydı: Qaçan kim 'Azrâ'ıl âdam oğlınıñ cânını qabz qılu başlasa, endâmları biri biringe salâm qılışurlar taqı (15) vidâ' qılışurlar taqı ayturlar: Biri birimizni qıyâmatqa tegi körmek yoq, hayr bolsun, tēp ayturlar.

Bir kün (16) İbrâhîm peygâmbar 'as'qa melekü'l-mevt keldi ziyârat qılğalı. İbrâhîm peygâmbar aydı: Yâ 'Azrâ'ıl, kâfirning taqı (17) fâcirning cânını qabz qılmaq üçün kelseñğ, neteg şûrat birle kelür-sen? Ol şûratıñğı mañğa körgüzgil, tēdi [439] (1) erse, 'Azrâ'ıl aydı: Yâ Halîlu'r-Rahmân, benim ol şûratımnı körsenğ, tâqat tuta bilmegeysen, tēdi erse, İbrâhîm (2) peygâmbar aydı: Ziyân qılmaz, mañğa ol şûratıñğı körgüzgil, tēdi erse, 'Azrâ'ıl aydı: Andağ erse, yâ İbrâhîm, yüzünğni (3) ol yanqa çewürgil, tēdi erse, İbrâhîm peygâmbar 'as taqı yüzini çewürdi. Andın soñğ yana iltifât qıldı (4) erdi, baqar, bir heybetlig şûrat kördi, qara tonluğ, ağızдын yalıñ ot çıkar taqı burnıdın qara tütün (5) çıkar. İbrâhîm peygâmbar anıñ tēg heybetlig şûrat körmişi yoq erdi, kördi erse, tâqatı qalmadı, (6) bēhüş bolup tüşti. Yana bir zamândın soñğ hüşingâ keldi. 'Azrâ'ıl taqı âdemî şûratıñğa keldi erse, aydı: Yâ 'Azrâ'ıl, (7) ol fâcir âhır vaqtında seniñ bu şûratıñğı körmeki añğar bes turur, öñgin 'azâb bolmasa,

* Yazmada : qorsalar.

tép aydı. Yana aydı: (8) Yâ 'Azrâ'îl mu'minqa kelmişte neteg şurat birle kelür-sen? Ol şuratuñğı mañga körgüzgil, tép aydı erse, 'Azrâ'îl (9) aydı: Yüzüñğı ol yanqa çewürgil, tédi erse, İbrâhîm peygâmbar 'as taqı yüzini çewürdi. Andın soñğ yana (10) iltifât qılmış erdi, baqar, bir körklüg yüzlüg şurat bolmış; tonları körklüg, yıdğı tatlıg, âdemî körüp (11) qangusuz şuratu kördi erse, İbrâhîm peygâmbar 'as aydı: Yâ 'Azrâ'îl, eger mu'min âhir vaqtında bu şuratuñğı (12) körer bolsa, añar tap turur öñgin rāhat-lardın, tép aydı.

Vehib ibnü Munayya aydı *rahmhi*: Qaçan kim âdemî- (13) -niñğ âhir hālî bolsa, 'Azrâ'îl cānını qabz qılu ağāz qılsa, eñnindeki êkki ferîşte kelürler taqı bu kimerseke hayr-bād (14) qılur[lar]. Eger bu kimerse şālih-lardın bolsa, muñga du'ā qılurlar taqı ayturlar: Ey mu'min, biz êkegü seniñğ qatında (15) âsāyışlar qılduq. Neme yaḥşî tā'at ve 'ibādat yerlerinde bizlerni olturguzduñğ, neme yaḥşî 'amallar qıldıñğ, (16) bizlerni taqı ol edgü 'amelleriñğke hāzîr qıldıñğ, bizler sendin rāzî turur-miz. Tañrı te'ālā sañga hayr cezā (17) bērsün, tép hayr-bād qılıp kökke aşarlar. Bu kimerse anlar artıñga baqa qalur; ve eger bu kimerse fācirlardın [440] (1) bolsa, añga ayturlar: Tañrı te'ālā sañga edgü cezā bērmesün. Biz êkegüni neme sergerdān qıldıñğ, hēç yaḥşî (2) yerlerde hāzîr bolmadıñğ, yaḥşî 'amallar qılmadıñğ, bizlerke yaḥşî sözler eşittürmediñğ, sendin hēç (3) hoşnüd ermez-miz, tép qarğayu kēterler.

Vehib ibnü Munayya aydı *rahmhi*: Bir melik bar erdi; iñgen (4) mütekebbir melik erdi. Bir kün vuzarāsıñga aydı kim: Könğlüm şahrāqa çıqmaq tileyür, tédi erse, cümle vuzarālar (5) isti'dād qıldılar taqı āmāda boldılar. Bu melik bir ton keḍti. Yana ol ton* könğlinge hoş kelmedi, anı (6) çupuldı. Yana bir ton keḍti anı taqı çupuldı. Yana öñgin türlüğ ton keḍti taqı taşqa çıqtı. Bir aṭnı keldürdiler, (7) anı taqı hoş körmedi. 'Āqibat bir aṭnı iḥtiyār qıldı taqı aṭlandı erse, sağıñga solıñga baqtı. Cümle (8) uluğ bēğler taqı vezîrlerni kördi erse, Şeytān burnıñga ürdi. Andāğ qapardı kim 'ālam içinde meniñğ (9) teg melik yoq turur, tép özingi i'tiqād qıldı. Kim kim tazarru' ve zārîlıq birle salām qılsa, salāmını almaz (10) erdi. Hēç kimerseke iltifāt qılmanın turur erken bir dervîş-i zindepūş, eski çapānlıg kimerse keldi, (11) salām qıldı salāmını almadı. Ol dervîşke iltifāt qılmağı erse, ol dervîş keldi taqı bu melikniñğ 'inānını (12) tuttı (luğatda 'Arabça tizginge 'inān tēyürler). Bu melik aydı: Ey dervîş, uluğ iş qıldıñğ, 'inānımnı qoḍğıl, tédi erse, dervîş aydı: Menim sañga (13) hācatım bar, tédi erse, melik aydı: Nē hācatıñğ bar? Dervîş aydı kim: Hācatım sir** turur, sir qulaqıñga aymaq (14) kerek, āşkāra bolmaz, tédi erse, melik taqı qulaqını dervîşke yaqın qıldı. Dervîş aydı kim: Men me-

* Yazmada : tonı.

** Yazmada : siz.

lekü'l-mevt (15) turur-men, tedi erse, bu melikniñg yüzi müteğayyir boldı. Titreyü başladı taqı aydı: Ey melekü'l-mevt, mañga zamān bērgil, (16) ewümke qayıtayın taqı öz sarāyımqa tüşeyin taqı öñgin işlerim bar, cümlesini tamām qılayın, andın soñg (17) cānımnı qabz qılğıl, tēp derhōst qıldı erse, melekü'l-mevt aydı: Mañga fermān andağ turur kim atı üzesinde [441] (1) ol cānımnı qabz qılğıl, tēp. Derhāl cānımnı qabz qılmuş erdi, melik atındın taqı yıqıldı bir yıgaç yerindin (2) qoñgurulup tüşmiş teg. Barça bēgler ve vezīrlar ta'accub qıldılar kim bu ne dervīş erdi kim pādşāhı-mıznnı (3) helāk qıldı, tēp. Hēç bilmediler kim bu dervīş qança bardı. Ol sāt içinde taqı şehir içinde bir dervīş (4) kimerse bar erdi. Bayaqı tēg dervīş şıfatı birle taqı ol dervīşke salām qıldı erse, ol dervīş taqı cevāb (5) qay-tardı. Taqı ol dervīşke aydı kim: Qulaqıñg mañga tutğıl, sañga bir sözüm bar, aytayın, tedi erse, ol dervīş (6) qulaqınnı tuttı. Bu ayıttı kim: Men melekü'l-mevt turur-men, seniñg cānıñnnı qabz qılmaq üçün keldim, tedi erse, ol dervīş (7) aydı: Merhabā, hoş keldiñg, men seni üküş zamāndın berü arzū qılur erdim. Qaçan bolğay kim melekü'l-mevt (8) kelse taqı meni bu dünyā zindānıdın qutğarsa taqı Rebbüm liqāsı birle müşerref bolsam, tēp arzū qılur erdim, (9) tedi erse, melekü'l-mevt aydı: Fermān andağ turur kim eger hācatıñg bar erse, hācatıñnnı qılğıl. Men sañga intizār (10) qılayın. Dervīş aydı: Menim nē hācatım bolğay? Velikin tavaqquf qılğıl, ēkki rek'at namāz qılayın taqı secde qılayın; (11) andın soñg men secde içinde erken cānımnı qabz qılğıl, tedi erse, 'Azrā'il taqı anıñg fermānıñca qıldı.

(12) Benū İsrā'il içinde bir pārsā melik bar erdi, yana iñgen cabbār erdi. Bir kün tahtı üze olturmuş erdi. Cümle bēg- (13) -leri taqı vezīrleri hıdmatında hāzır erdiler. Tena'um içinde erken qapuğındın bir şahş kirdi, iñgen (14) heybetlig. Qaçan kim melik bu şahşnnı kördi erse, qatıg qorqtı, titreyü başladı taqı aydı: Ey şahş, sen kim (15) turur-sen? Seni kim kigürdi? tedi erse, ol şahş aydı kim: Men ol kimerse turur-men kim mañga hicāb māni' bolmaz. (16) Pādşāhlarqa kirsem, destūr tilemeyin kirür-men, pādşāhlar taqı meliklerniñg cümlesidin qorqmaz-men, tedi erse, (17) bu melik aydı: Meger sen melekü'l-mevt bolğaysen, tedi erse, ol şahş aydı: Ārī, melekü'l-mevt turur-men, tedi. Qaçan kim [442] (1) bu melik bu sözni eşitti erse, quvvatı zāyil boldı, miskīn ve 'āciz boldı, melekü'l-mevtgā yalbaru başladı taqı aydı: (2) Mañga bir sāt mühlet bērgil. Üküş mällar taqı hāzīnalar cem' qılıp turur-men, anlarını fuqarā ve mesākīnge (3) taşadduq qılayın. Bolğay kim āhiratta manga testgīr* bolğay, tedi erse, melekü'l-mevt aydı: Destūr yoq turur. (4) Nefesleriñg tükenip turur. Taqı rızqıñg hem tükenip turur. Uşbu tahtdın tüşmekke taqı zamān yoq. Munça (5) yıl mühlet bulduñg, nişe isti'dād qılmađıñg?

* Yazmada böyle, *destgīr* yerine.

Êmdi mü isti'dād qılır-sen? tēdi erse, melik aydı: Mēni (6) qayu yerke eletür-sen? Melekü'l-mevt aydı: Sen[i] öz 'amalıñ qatıñğa eletür-men. Eger 'amalıñ eđgü bolsa, uçmañqa (7) bargaysen; ve eger 'amalıñ yawuz bolsa, tamuğqa bargaysen, tēdi. Derhāl cānını qabz qıldı.

Enes bin Mālīk *raḏhu* (8) rivāyat qılır Peyğāmbardın, Peyğāmbar 'as ḥabar bēri yarlıqar: Hēç ēw yoq kim meger melekü'l-mevt her kün ol (9) ēwnüñ qapıñda turuqur. Qaçan kim bir kimerse bulsa, anıñ rızqı tükenmiş bolsa taqı eceli yetmiş bolsa, (10) ol kimerse üze ölüm qağgusını kemişür. Qaçan kim melekü'l-mevt ol kimerseke ölüm qağgusını kemişür (11) bolsa, ol kimerse üze ölümñüñ eşerleri zāhır bolur taqı ölümñüñ sekerātı ol kimerse üze gālib (12) bolur. Qaçan kim melekü'l-mevt ol kimerseñiñ rūhını qabz qılır bolsa, anıñ ehl-i beyti saçlarını yaysalar taqı (13) çaqırışı yığlasalar taqı yüzleringe ursalar, melekü'l-mevt aytur: Ey ḥalāyıqlar, bu ceza' ve feza' ne üçün (14) qılır-siz? Men kimerseñiñ rızqını tüketmedim taqı kimerseñiñ ecelini men yawuq qılmadım. Haq te'ālāñ fermānı (15) bolmadın sizlerke kelmedim, Haq *tt'*ñ emri bolmadın cānını qabz qılmadım. Men sizke üküş (16) kelgeymen, ançaqa tegi kim bu dünyāda hēç kimerseñi qoğmağaymen, tēp ayğay. Andın soñ Peyğāmbar 'as (17) aydı: Ol Tañrı birle ant yāđ qılır-men kim Muḥammedñiñ rūhı anıñ taşarrufında turur. Eger ādam oğlanları melekü'l-mevt- [443] (1) -ñüñ bu sözlerini eşitür bolsa erdiler taqı melekü'l-mevtnüñ turğan yerini körer bolsalar erdi, öz (2) ölüğleridin gāfil bolğay erdiler taqı öz başlarıñğa taqı nefsleringe yığlağay erdiler. Qaçan kim ol (3) ölügni cināzağa qoğar bolsalar, ol ölüğñüñ rūhı ol cināza üzesinde uça yōriyür taqı nidā (4) qılır. Andāğ aytur kim: Ey benim ehlim, ey benim oğlanlarım, zīnhār ve zīnhār sizlerni bu dünyā oynatmasun (5) kim neteg kim mēni oynattı. Men ḥalāldın taqı ḥarām mālđın tawarlar cem' qıldım taqı sizlerke qoğup bardım. Ol (6) mālđıñ birle sizler tena'um qılğaysız taqı ḥisābı taqı su'ālı benim üze bolğay. Zīnhār mañğa teggen (7) ölümñin qorquñ, tēp ol ölüğñüñ cānı nidā qılır cināzası üzesinde, tēp aydı.

Ey Bār Ḥuđāyā, qaçan kim (8) bu ḥāl biz miskīnlerke kelür bolsa, seniñ raḥmatıñ ve mağfiratıñ ferīştelerinñni bizke ıda bērgil taqı 'azāb (9) ferīştelerini bizdin ıraaq qılğıl taqı ol ḥālda tilimizni kelime-i ṭayyibe birle müzeyyen qılğıl taqı ol gūr (10) içinde vaḥşatdın bizni sen saqlağıl, ravḥ ve reyḥān ve gufrān birle bizlerni müşerref qılğıl taqı qıyāmat (11) bolmısta *āvş* seniñ biḥār-i raḥmatıñ içinde bizlerni mustağraq qılğıl taqı atalarımıznı (12) taqı analarımıznı taqı üstāđlarımıznı taqı cümle aqribā ve 'aşāyirlarımıznı sen yarlıqağıl taqı kerem-i bē- (13) -ğāyatıñ birle cümle ümmet-i Muḥammedñi şadr-i cinānda sen orun bērgil taqı luṭf-i bēnihāyatıñ birle Ādamdın (14) qıyāmatqa tegi kim kim seni birlediler taqı peyğāmbarlarıñnı rāstqa tuttılar, cümlesini sen yarlıqağıl.

(15) Bu kitāb tamām boldı tārīḥ yeti yüz altmış birde şehru'llāhi'l-mubārek cumāda'l-ülā ayınıñ altıñ (16) künde erdi kim kitābatı quşluq vahtında tamām boldı. Taqı bu kitābnıñ muşannifi mezkūr yekşenbe kün dāru (17) 'l-fenādın dāru'l-beqāğa riḥlat qıldı. Ammā bu kitābnı cem' qılğuçı andağ aytur kim bu sözni kim tegme bir söz kim [444] (1) tefsirke müte'allıq bolğay, ol sözler cümlesini İmām Cāru'llāhi'l-'allāma *rahmhi* öziniñ Keşşāf'ı- (2) -dın naql qıldı taqı İmām Abū'l-Ma'āl-i İspeyhānī *rahmhi* öziniñ Tefsīr'idin naql qıldı. Yana tegme (3) bir faşl avvalında, kim Peyğambar 'as'dın ḥadīs rivāyat qıldı, bu kitāb atı ayılmış turur. Taqı (4) öñgin ḥadīslar taqı ol mezkūr kitāblardın naql qılmış turur. Yana ol kelimāt-i 'ulamā ve meşāyih bolğay (5) yā taqı anlarınñ ḥikāyatı bolğay, anlarınñ cümlesi Şeyḥ İmām Abū Tālib-i Mekki *rahmhi* öziniñ (6) Qūtu'l-qulūb atlıg kitābıdın naql qıldı taqı İmām Zeynü'l-a'immati'l-Firdevsi *rahmhi* özi- (7) -niñ Muctalā atlıg kitābıdın naql qıldı hem yana bu Muctalā şerḥidin naql qıldı. Taqı İmām Vāqidī rahmatu'llāhi (8) 'aleyhi öziniñ Mağāzī atlıg kitābıdın naql qıldı. Taqı İmām Muḥammed-i Kātib *rahmhi* öziniñ Mağāzī (9) atlıg kitābıdın naql qıldı.

Ammā bu kitābnı oqıǵanlardın iltimās ol turur kim bu kitābnı cem' (10) qılǵan 'āşī ve cāfī ḥaqqıñǵa nazar ve 'ināyat qılsalar taqı anıñ üküş yazuqlarını Ḥaq te'ālādın yarlıqatu (11) qolsalar; bolğay kim anlar du'āsı berekātında Ḥaq te'ālā anı tamuǵdın ḥalāş qılsa taqı sekkiz uçtmaḥ rūzī (12) qılğay. *Āmīn, Rabba'l-'ālamīn. Wa şallā'llāhu 'alā sayyidinā Muḥammadin wa ālihi't-tayyibīna't-tāhirīna bi-rahmatika, yā arḥama'r-rāḥimīna.*

(13) *Al-kātibu'l-'āşī 'l-cāfī 'r-rācī ilā rahmati Rabbihi 'l-laṭīfi 'alā yadi 'abdi'z-za'fī* (14) *'n-naḥīfi wa'l-faqīri mulaqqab bi-ismi Muḥammadi 'bnu Muḥammadi 'bnu Husrawu'l-Ḥōrazmī* (15) *ğafara'llāhu lahu li-man kataba wa li-man nazara wa li-man qara'a* (16) *wa li-camī'i 'l-mu'minīna wa'l-mu'mināt.* (17) *Āmīn, Rabba'l-'ālamīn.*

NEHCÜ'L-FERÂDİS HAKKINDA BİLGİ VEREN YAYINLAR VE ESER ÜZERİNE YAPILMIŞ ÇALIŞMALAR

(Yayınlanış sırasına göre)

- ŞİHÂBA'D-DİN MARCÂNÎ, *Kitābu mustafādi'l-aḥbār fī aḥwālī Qazān wa Bulğār*, cilt I, Kazan, 1885, s. 15-16. (Yazar, özel kitaplığında bulunan 1358'de Saray'da çekimlenmiş bir *Nehcü'l-ferādīs* yazması bulunduğunu bildirmektedir. Bu nüsha sonradan kaybolmuştur.)
- 'AZİZ 'UBAYDULLAH – 'ALÎ RAHÎM, *Tatar Edebiyyâtı Tārîhi*, Kazan, 1924, s. 40, 67-69.
- FUAD KÖPRÜLÜ, *Türk Edebiyatı Tarihi*, İstanbul, 1926, s. 344-347.
- HIFZİ TEVFIK – HAMAMİZADE İHSAN – HASAN ALİ, *Türk Edebiyatı Numuneleri*, cilt I, İstanbul, 1926, s. 50-51.
- AHMED ZEKİ VELİDİ (TOGAN), "Harezm'de Yazılmış Eski Türkçe Eserler", *Türkiyat Mecmuası II*, 1926, İstanbul, 1928, s. 331-345 + 8 tıpkıbasım. (1360'ta çekimlenmiş olan Yenicami nüshası tanıtılmaktadır.)
- YAKUB KEMAL, *Tjurko-tatarskaya rukopis' XIV veka "Nehju'l-feradis"*, Yaltinskiy Ob'edinenniy Kraevedçeskiy Muzei, Simferopol, 1930. (1390'da çekimlenmiş eksik bir nüsha tanıtılmıştır. Önsözü yazar A. N. SAMOYLOVİÇ, Kazan'da S. VAHİDOV'un özel yazmaları arasında 2 *Nehcü'l-ferādīs* nüshası bulunduğunu bildirmektedir.)
- ALEKSANDR NİKOLAEVİÇ SAMOYLOVİÇ, "Cuci Ulusu veya Altın Ordu Edebi Dili", *Türk Dili Belleten*, seri I, no. 12, 1935, s. 35. (S. VAHİDOV'a ait 3 *Nehcü'l-ferādīs* nüshasından söz edilmektedir.)
- FUAD KÖPRÜLÜ, "Çağatay Edebiyatı", *İslam Ansiklopedisi*, cilt III, 1945, s. 285.
- E. BLOCHET, *Catalogue des manuscrits turcs*, cilt II, Paris, 1933, s. 132-133 (No. 1020). (Paris, Bibliothèque Nationale'de bulunan eksik nüsha burada tanıtılmıştır.)
- KIVAMETTİN BURSLAN, "Nehcü'l-feradis'ten Derlenen Türkçe Sözler", *Türkiyat Mecmuası IV*, 1934, İstanbul, 1934, s. 169-250.
- NEKİY İSENBET, *Tabışmalar*, Kazan, 1941, s. 15 ve dev. (Kazan Üniversitesi Kütüphanesinde 1357'de yazılmış bir *Nehcü'l-ferādīs* yazması bulunduğunu bildirmektedir.)

- AHMET CAFEROĞLU, *Türk Dili Tarihi Notları II, I. Bölüm*, İstanbul, 1943, s. 98-106; genişletilmiş 2. baskı: İstanbul, 1974, s. 112-116.
- B. A. YAFAROV, *Literatura Kamsko-Voljskix Bulgar X-XIV vv. i rukopis' "Naxdj al-Faradis"*, kandidatskiya dissertaciya, Kazan, 1949.
- SAADET Ş. ÇAGATAY, *Türk Lehçeleri Örnekleri, VIII. Yüzyıldan XVIII. Yüzyıla Kadar Yazı Dili*, Ankara, 1950, s. 143-159; 2. baskı: Ankara, 1963, s. 155-174.
- JÁNOS ECKMANN, "Bolmasa Kelimesine Dair", *Türk Dili Araştırmaları Yıllığı, Belleten* 1954, TDK, Ankara, 1954, s. 33-38.
- ABDÜLKADİR KARAHAN, *İslam - Türk Edebiyatında Kırk Hadis Toplama, Tercüme ve Şerhleri*, İstanbul, 1954, s. 136-146.
- ALİ FEHMI KARAMANLIOĞLU, "Nehcü'l-feradis'e Dair", *Türk Dili IV*, sayı 45, TDK, Ankara, 1955, s. 556-558.
- JÁNOS ECKMANN, *Nehcü'l-feradis I, Tıpkıbasım*; önsözü yazan: JÁNOS ECKMANN, TDK Tıpkıbasımlar Dizisi 35, Ankara, 1956, XIV+444 s.
- JÁNOS ECKMANN, "Das Chwarezmtürkische", *Philologiae Turcicae Fundamenta I*, Wiesbaden, 1959, s. 136-137.
- SIR GERARD CLAUSON, (ECKMANN'ın tıpkıbasım yayınının tanıtması), *Bulletin of the School of Oriental and African Studies XXII*, London, 1959, s. 153-154.
- ANANIASZ ZAJACZKOWSKI, "Dziesięc nowych edycji zabytków piśmiennictwa tureckiego", *Rocznik Orientalistyczny XXIII*, Warszawa 1960 s. 128. (ECKMANN'ın tıpkıbasım yayınının tanıtması).
- KARL, H. MENGES, "Report on a excursion to Leningrad and Taškent for Research in Čayataj Manuscripts", *Central Asiatic Journal VIII*, Den Haag-Wiesbaden, 1963, s. 242. (Leningrad'da biri eksiksiz olmak üzere 4 *Nehcü'l-ferādīs* yazması bulunduğu bildirilmektedir.)
- JÁNOS ECKMANN, "Nehcü'l-feradis'in Bilinmeyen Bir Yazması", *Türk Dili Araştırmaları Yıllığı, Belleten* 1963, TDK, Ankara, 1964, s. 157-159. (BLOCHET kataloğu no. 1020'de tanıtılan yazmanın eksik bir *Nehcü'l-ferādīs* nüshası olduğu belirlenmektedir.)
- JÁNOS ECKMANN, "Die kiptschakische Literatur", *Philologiae Turcicae Fundamenta II*, Wiesbaden, 1965, s. 287-291.
- ERGAŞ FAZİLOV, *Starouzbekskiy yazık, xorezmiyskie pamyatniki XIV veka*, Taškent, cilt 1 = 1966, cilt II = 1971. (Öteki Harezmi Türkçesi metinleriyle birlikte *Nehcü'l-ferādīs*'in söz varlığı da bu sözlüğe alınmıştır.)
- ALİ FEHMI KARAMANLIOĞLU, "Nehcü'l-feradis'in Dil Husûsiyetleri, I", *Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi XVI*, İstanbul, 1968, s. 55-72.

- ALİ FEHMİ KARAMANLIOĞLU, "Nehcü'l-feradis'in Dil Husûsiyetleri, II", *Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi XVII*, İstanbul, 1969, s. 33-56.
- ALİ FEHMİ KARAMANLIOĞLU, "Nehcü'l-feradis'in Dil Husûsiyetleri, III, Metin", *Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi XVII*, İstanbul, 1969, s. 57-80. (Yenicami nüshasının 2-25. sayfalarının çevriyazısı.)
- ALİ FEHMİ KARAMANLIOĞLU, "Nehcü'l-feradis'in Dil Husûsiyetleri, IV, Metin", *Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi XIX*, İstanbul, 1971, s. 145-170. (Yenicami nüshasının 26-52. sayfalarının çevriyazısı ve notlar.)
- EMİR N. NADJIP, "O pamyatnike XIV veka Naxdj al-Faradis i ego yazıke", *Sovetskaya Tyurkologiya*, 1971/6, Baku, 1971, s. 56-68. Türkçe çevirisi: "Nehcü'l-feradis ve Dili Üzerine", *Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi XXII*, İstanbul, 1977, s. 29-44.

Düzelme :

Sayfa 127, satır 6 = [184] (12) İmam Necefî (?) düzelt : İmām Nahf.